CİLT 6

Hazreti Mevlâna Celaleddin-i RÛMİ'nin

Mesnevî-i Şerîf Şerhi

Mustafa Özbağ'ın
sohbetlerinden yazıya aktarılmıştır.

Hazreti Mevlâna Celaleddin-i RÛMİ'nin
Mesnevî-i Şerîf Şerhi

Yazıya Çeviren
Leyla Tuba Toptaş

ISBN: 978-625-92739-9-0

Tasavvuf Vakfı
Maksem mahallesi başçı sokak no:17
Osmangazi / Bursa

İhlas Gazetecilik Anonim Şirketi
Merkez: Merkez mahallesi 29 Ekim Caddesi İhlas Plaza no: 11 a/41
Yenibosna Bahçelievler / İstanbul Tel: 0212 454 3000
Matbaa Sertifika no: 45589

İÇİNDEKİLER

MESNEVİ-İ ŞERİF 1730-1734. BEYİTLER ŞERHİ.....5
MESNEVİ-İ ŞERİF 1735-1744. BEYİTLER ŞERHİ.....24
MESNEVİ-İ ŞERİF 1745-1749. BEYİTLER ŞERHİ.....38
MESNEVİ-İ ŞERİF 1750-1752. BEYİTLER ŞERHİ.....52
MESNEVİ-İ ŞERİF 1753-1759. BEYİTLER ŞERHİ.....64
MESNEVİ-İ ŞERİF 1760-1765. BEYİTLER ŞERHİ.....77
MESNEVİ-İ ŞERİF 1766-1774. BEYİTLER ŞERHİ.....95
MESNEVİ-İ ŞERİF 1775-1780. BEYİTLER ŞERHİ..... 108
MESNEVİ-İ ŞERİF 1781-1783. BEYİTLER ŞERHİ..... 119
MESNEVİ-İ ŞERİF 1783-1787. BEYİTLER ŞERHİ..... 140
MESNEVİ-İ ŞERİF 1788-1794. BEYİTLER ŞERHİ..... 157
MESNEVİ-İ ŞERİF 1795-1799. BEYİTLER ŞERHİ..... 176
MESNEVİ-İ ŞERİF 1800-1814. BEYİTLER ŞERHİ..... 183
MESNEVİ-İ ŞERİF 1815-1824. BEYİTLER ŞERHİ..... 199
MESNEVİ-İ ŞERİF 1825-1840. BEYİTLER ŞERHİ..... 217
MESNEVİ-İ ŞERİF 1840-1849. BEYİTLER ŞERHİ..... 234
MESNEVİ-İ ŞERİF 1850-1854. BEYİTLER ŞERHİ..... 247
MESNEVİ-İ ŞERİF 1855-1862. BEYİTLER ŞERHİ..... 265
MESNEVİ-İ ŞERİF 1863-1866. BEYİTLER ŞERHİ..... 283
MESNEVİ-İ ŞERİF 1867-1869. BEYİTLER ŞERHİ..... 303
MESNEVİ-İ ŞERİF 1870-1879. BEYİTLER ŞERHİ..... 324
MESNEVİ-İ ŞERİF 1870-1879. BEYİTLER ŞERHİ..... 341
MESNEVİ-İ ŞERİF 1890-1899. BEYİTLER ŞERHİ..... 360
MESNEVİ-İ ŞERİF 1900-1909. BEYİTLER ŞERHİ..... 378
MESNEVİ-İ ŞERİF 1910-1912. BEYİTLER ŞERHİ..... 393
MESNEVİ-İ ŞERİF 1913-1917. BEYİTLER ŞERHİ..... 408
MESNEVİ-İ ŞERİF 1918-1919. BEYİTLER ŞERHİ..... 414
MESNEVİ-İ ŞERİF 1920-1921. BEYİTLER ŞERHİ 424
MESNEVİ-İ ŞERİF 1925-1926. BEYİTLER ŞERHİ..... 433
MESNEVİ-İ ŞERİF 1927-1931. BEYİTLER ŞERHİ..... 449
MESNEVİ-İ ŞERİF 1932-1934. BEYİTLER ŞERHİ..... 462
MESNEVİ-İ ŞERİF 1935-1939. BEYİTLER ŞERHİ..... 483

MESNEVİ-İ ŞERİF 1730-1734. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamunaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Rabbim ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemize ve cümle Ümmeti Muhammede Kur'an ve sünneti seniyyeyi anlayıp yaşamayı nasip eylesin. Cümle ve cümle Ümmeti Muhammedi hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden, batılı batıl bilip batıla karşı cihad eden kullarından eylesin. Cümlemizi inşallah af ve mağfiret eylesin. Cenab-ı Hak katından hidayet nasip eylesin, katından dinini anlama inceliğini versin. Rabbim kalbimizin ferasetini versin, feraset nuruyla hem kalbimizi hem aklımızı nurlandırsın. Amin. Ecmain. Allah bu geceki sohbeti de hem bana doğru anlatmayı sizi de doğru anlamayı nasip eylesin. Biraz bu akşamki sohbet tabiri caizse böyle amiyane tabirle bir insanın kafasındaki telleri yakacak sohbetlerden. O yüzden hem siz böyle dikkatli dinlerseniz ben de inşallah sizin dikkatinizin yüzü suyu hürmetine dikkatimi dağıtmadan inşallah bu sohbetin içinden çıkmayı Cenab-ı Hak nasip eylesin. Hazreti Pir'in en önemli özelliklerinden birisi böyle devasa ciltler dolusu kitapla anlatılacak olan şeyleri bir beyitte vurup geçmesi. Hani beyti vurmuş geçmiş. Demiş ki arkadan gelenler bunu tabiri caizse anlamak için bir hayli uğraşsınlar demiş. Kitaplar devşirsinler, ansiklopediler devşirsinler, bunu anlamak için ancak öyle işin içinden çıkabilirler ya da ilmü ledün olan kimse bu işin içinden çıkar demiş, atmış kenara, bizim payımıza da bu düşmüş. yapacak bir şey yok. En son: 'Harf ne oluyor ki sen onu düşünesin. Harf nedir? Üzüm bağının çitten duvarı', geçen hafta bunu anlatmıştık. Harf nedir ki üzüm bağının çitten duvarı. Yani bir üzüm bağı var,

etrafına da siz kelimelerle harflerle çit çekmişsiniz yani giremiyorsunuz. Neden? harften dolayı, etrafı çit çevrili. Hazreti Pir vuruyor şimdi:

"Harfi, sesi sözü birbirine vurup parçalayayım da seninle bu üçü de olmaksızın konuşayım."

Yani harfsiz, sözsüz, sessiz seninle konuşayım. Harf yok, ses yok. Harf yok, ses yok, söz yok, Allah'la konuşayım diyor. Şimdi bir kıyamet kopardıydık, Allah rüyada görülür diye, ikinci kıyamet Allah'la konuşulur. Harfsiz, sessiz, sözsüz. Çünkü Allah vardır. Var olan bir şey görüldüğü gibi var olan Allah konuşur. Allah konuşmaz değildir. Allah görünmez de değildir. Allah hem rüyada görülür hem de zahiren de görülür, rüya olması şart değildir. Allah sıfatlarıyla ayan beyandır, açıktır. Allah'la lafsız kelamsız, sözsüz de konuşulur. Konuşulmaz diyenler Allah'ı tanımadıklarından, bilmediklerinden, Allah'a yakın olmadıklarındandır. Cenâb-ı Hak Kur'an-ı Kerim'inde değişik ayetlerde semaya vahyetmiştir. Göklere yani, yani göklere konuşmuştur. Arza, yani toprağa, arza vahyetmiştir. Yani arzla konuşmuştur.

Cenab-ı Hak meleklerle konuşmuştur, meleklere vahyetmiştir, meleklerle konuşmuştur. Cenab-ı Hak arıya vahyetmiştir, arıyla konuşmuştur. Cenab-ı Hak Hazreti Musa'nın annesine konuşmuştur. Ona vahyetmiştir. Cenab-ı Hak İsa'nın annesine, Meryem'e konuşmuştur. Ona vahyetmiştir. Cenab-ı Hak İsa aleyhisselamın havarileri ile konuşmuştur. Onlara vahyetmiştir. Cenab-ı Hak, aynı zamanda da bütün, Ademden itibaren bütün peygamberlerine vahyetmiş, onlarla da konuşmuştur. Hatta peygamberleri ile hem melek vasıtasıyla vahyetmiş, konuşmuş hem de peygamberlerine bizatihi direk kalplerine vahyederekten konuşmuştur. Bunlara baktığımız zaman Cenab-ı Hak demek ki varlığın hemen hemen kapsayan her şeye vahyetmiş, her şeyle konuşmuştur. Bunu arza deyince arzın bütün içerisi, sema deyince semanın bütün hepsi, arıya deyince, işte meleklere deyince, bütün mükavenatın her perdesindeki varlıklara ve varlığın bütününe konuşmuş, vahyetmiş. Allah bütün insanlarla da konuşur. Kâfir, mümin, münafık peygamber ayırdetmeksizin Allah kullarıyla da konuşur. Bütün kullarıyla konuşur çünkü Cenab-ı Hak bir ayeti kerimede nefse iyiliği ve kötülüğü vahyeden, öğreten der. Demek ki bizim nefislerimizi de iyiliği de kötülüğü de konuşan iyiliği ve kötülüğü bize söyleyen, anlatan içimizde o ses Allah'a aittir, Allah kesintisiz, ayrımsız, yaratmış olduğu bütün kullarına konuşur. Şûra, ayet 51: 'Bir insan için Allah'ın kendisiyle konuşması olacak şey değildir. Meğer ki bir vahiy ile veya perde arkasından yahut bir elçi gönderip de izniyle dilediğini vahyetsin. Muhakkak o Alîdir, hakimdir. (Şura 51) Allah Kur'anında insanlarla, kullarıyla nasıl konuştuğunu beyan ediyor. Bir; vahiy olarak konuşuyor, ayırdetmiyor. Bütün kullarına vahyediyor. Vahiyle

kullarıyla konuşuyor. İki; perdenin arkasından konuşuyor, bir şeyin arkasından konuşuyor. Üç; elçi ile konuşuyor, elçi gönderiyor, meleklerden birisini gönderiyor, Cebrail aleyhisselamı gönderiyor örneğin peygamberler için. Cenab-ı Hak ayeti kerimede üç şekilde konuşacağını söylüyor. Mustafa Özbağ buna, bu perde arkasından konuşmaya, alt bölüm açayım, rüyayla da konuşuyor Allah. Ben bunu dördüncü şey olarak alacaktım ama diyecekler ki ayete sen ekleme mi yaptın, onu perde arkasından konuşmak olarak kendimce koydum. Bu ne? Bu kişinin rüyasında salih rüya görmesi. Burayı açacağım sonra size.

Demek ki ayeti kerimeye göre Cenab-ı Hak kullarıyla üç şekilde konuşuyor. Bugüne kadar konuşmaz denilen Allah, Kur'an'ında insanlarla üç perdeden konuşacağını beyan ediyor, konuşuyor Allah sizinle. Allah size şah damarımızdan daha yakın çünkü. Allah şah damarımızdan daha yakın olduğu için Allah her dem bizimle konuşuyor. Her dem. Biz farkındayız veya farkında değiliz, birincisi Allah neyleydi, vahiyle konuşuyordu. İşte bu vahiy bir insana, sadece peygambere değil bakın, bir insana vahiy göndererekten peygamberlerde olduğu gibi bunun altını çiziyorum, peygamberlerde olduğu gibi Allah kullarıyla kalplerine vahyederekten konuşur. Bunu biz peygamberlerle konuşmasını, normal kullarla konuşmasını ayırt etmek için edeben ilham demişiz ama bunun karşılığı vahiydir fakat peygamberlere inen vahiy ile normal kullarına gelen vahyi birbirine karıştırmayalım diye Allah'ın kullarına biz gelen vahyi tırnak içerisinde ilham olarak nitelendirmişiz, öyle isimlendirmişiz ve ama Cenab-ı Hak sonuçta kullarına direkt vahyetmiş mi? Vahyetmiş. Kasas, ayet 7, Kasas, 7. Musa'nın annesi oğlunun öldürülmesinden korkar çünkü firavun, firavun ev ev, Musa'yı öldürmek için askerlerini seferber etmiştir. Firavunun etrafındaki sihirbazlar, büyücüler Musa'nın öldürülmediği firavuna her gün söylerler. Firavuna her gün söyleyince firavunun saltanatı yerle bir olacaktır, yerle bir olacağı için yerle bir olacağı için firavun askerlerine emreder. Bu günkü tabirle kaza, köy, kasaba nerde bir erkek çocuğu var ise hepsini de katlettirir. Rivayet edilir ki o sene yedi bin çocuk doğmuştur, erkek çocuk, yedi bin çocuğu da katletmiştir firavun. Erkek yedi bin çocuk katledilmiştir ama hâlâ daha Musa sağdır ve Musa'nın annesi ki benim kendi çocuğum bulunacak ve o da katliama uğrayacak diye korkar. Allah, ayeti kerime açık:

'Biz Musa'nın annesine şöyle vahyettik', dikkat edin, 'Biz Musa'nın annesine şöyle vahyettik, çocuğu emzir başına bir şey gelmesinden korkunca da onu hemen sandığa koyup nehre bırak. Sakın korkma, mahzun da olma. Şüphesiz ki biz onu sana geri döndüreceğiz ve onu peygamberlerden yapacağız.' Daha henüz çocuk. Çocukken annesine Cenab-ı Hak vahyediyor, ne

yapacağını Musa'nın annesine Cenab-ı Hak kalbine vahyederekten söylüyor. Demek ki demek ki Allah peygamberlerinin haricinde kullarıyla konuşuyor, onlara vahyediyor. Onun gönlüne dilediğini koyuyor. Bakın ayetle sabit, Allah başka kimlerle konuşuyor böyle? Bunlar bakın peygamber değil, havarilerle konuşuyor. Kim? İsa'nın havarileri ile konuşuyor ve havariler biliyorsunuz on tane. İsa(a.s.)'ın dostu, ilk iman edenler İsa'ya ama ondan bir tanesi de İsa aleyhisselamı gammazlayan, satan bir tanesi ama on tane havari var. On tane havari. Yine Maide süresi, ayet 111, Allah havarilerle konuşuyor, Allah havarilere vah ediyor: 'Hani havarilere bana ve resulüne iman edin diye vahyetmiştim.' Demek ki Cenab-ı Hak havarilere de direk vahyediyor, havarilerle konuşuyor. Havariler peygamber değil. Peygamber olmamasına rağmen Rabbim havarilerle vahyederekten konuşuyor. Demek ki burda vahiy için bir kimsenin peygamber olma şartı yok insanlar içerisinde. Ha demek ki Allah kullarıyla konuşur mu? Konuşur. Allah'ın bir sıfatı nedir ' Kellim', konuşan demek, kelime demek. Allah konuşan, Allah susan değil. Allah konuşuyor. Meryem'le konuştu, Musa'nın annesiyle konuştu, havarilerle konuştu, daha başka ayeti kerimeler de var. Allah kullarıyla konuştu, vasıtasız konuştu, perdesiz konuştu. Bakın vasıtasız, bir melek olmaksızın Allah kullarıyla konuştu. Bir melek olmaksızın, bir perde olmaksızın Allah kullarıyla konuştu. Bu, birinci konuşma şekliydi. Peygamberleri ile de böyle konuşuyor, normal kullarıyla da konuşuyor. Kardeş, seninle de konuşuyor, her daim konuşuyor senin nefsine vahyediyor, senin nefsine vahyediyor. İyiliği de kötülüğü de sana vahyediyor. Bu kötü diyor, sana söylüyor bunu. Sen o sesi susturuyorsun, kendinde. Yanlışı sana söylüyor, sen o sesi kendin susturuyorsun. Hatayı sana söylüyor, o sesi sen susturuyorsun. Neyle? Unutarak Allah'ı. Neyle? Günahı kebairle. Neyle? Kibirle. Neyle? Kendini bir şey zannetmekle? Neyle? Kulluğun gerektirdiği gibi yaşamamakla. Allah ne yapıyor ya da diyor ki veya perde arkasından vahyeder.

Demek ki bir perdenin arkasından vahyediyor. Nasıl vahyetti? Bunu da Musa aleyhisselamda görüyoruz. Ne yaptı Musa aleyhisselama? Bir ağacın arkasından vahyetti. O zaman ağacın arkasından vahyettiğinde, ağacın arkasından vahyetti ve bu konuda hazreti peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri diyor ki bakın perdenin arkasından Musa aleyhisselamla konuştuğu gibi sahabeden de konuştuğu var. Sadece Musa aleyhisselamla konuşmuyor böyle. Bakın Musa aleyhisselamla işte bazı rivayetlerde zeytin ağacının arkasından, bazı rivayetlerde bir ateşin arkasından, rivayetler farklı burda, onun arkasından konuştu mu? El-cevap konuştu, dikkat edin: 'Allah Resulü Cabir İbni Abdullah'a Allahu Teâlâ bir perde arkasında olmaksızın hiç kimseyle konuşmamıştır ancak o senin babanla yüz yüze konuştu.'

Cabir'in babası Uhud'da şehit olanlardan, demek ki bir sahabenin babasıyla da ne yapmış? Perde arkasından olmaksızın ne yapmış? Konuşmuş Allah. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri diyor. Demek ki Musa ile, bunu neden aldım bu hadisi şerifi, bunun arkasından gelecek beyit çünkü telleri yakacak olan bir beyit. Demek ki Musa ile perdenin arkasından konuşan Allah sahabeden bir zatla perdesiz konuşmuş, perde olmaksızın konuşmuş: "Yahut bir elçi gönderip de izniyle dilediğini vahyetsin.' Hani bu da ne? Cenabı Hak Cebrail aleyhisselamı ne yaptı? Peygamberlere peygamberliklerini vahyetti. Ne yaptı? Cebrail aleyhisselamla kitaplarını indirdi. Ne yaptı? Bir elçiyle onlarla konuştu, onlara vahyetti. Ali İmran, ayet 42: 'Melekler de şöyle demişti: Ey Meryem, şüphesiz ki Allah seni seçti ve tertemiz kıldı ve seni âlemlerin kadınlarına üstün kıldı.' Bir melekle ne yaptı? Meryem'le konuştu.

Demek ki sadece peygamberlerine konuşmadı bir elçiyle, dikkat edin. Kimle? Meryem'le de konuştu. Neyle? Melek gönderdi. Melek ne yaptı? Meryem'e Allah'ın emrini Allah'ın ona karşı olan sözlerini ilettiler. Neydi: 'Ey Meryem! Şüphesiz ki Allah seni seçti ve tertemiz kıldı. Buna ayrı bir bap açılır, açarız bir gün Meryem annemizle alakalı, biz Meryem annemizi tam tanımıyoruz. Meryem annemiz, kadın velilerin başı gibidir. Hani bana sorarlar bazen işte kadınlardan veli olur mu, el cevap olur derim ben. Kadınlardan veli olur mu? El cevap olur derim. Neden? Hazreti Meryemdir, hazreti Haticedir, Hazreti Fatımadır, Hazreti Aişedir, Hazreti Rabia'tül Adeviyedir, işte kadın! Hatta bir kısım ulema Meryem'i nebi noktasına bile getirirler. Ehli sünnet tabii büyük çoğunluğu bunu böyle kabul etmez, Meryem annemiz ama velidir. İşte ne diyor Cenab-ı Hak, melekleriyle onunla konuştu. Demek ki melekleriyle sadece peygamberleri ile de konuşmuyor, Meryem annemiz veli statüsünde. Demek ki velilerle de konuşuyor. O zaman üç tane konuşma. Bir; direkt gönlüne vahyederekten peygamberlere. Allah'ın velilerine, Allah'ın kullarına da ne yapıyor? İlham ediyor. İki; perdenin arkasından, bir şeyi perdeliyor, onun arkasından. Üç; bir melek vasıtasıyla konuşuyor. Şimdi geldik bu vahiyle alakalı bununla alakalı İmamı Nesefi'nin çok güzel bir ayırımı var bu meselede. Nesefi, vahyi sınıflandırıyor. Nesefiye göre vahiy ikiye ayrılır; özel anlamda vahiy genel anlamda vahiy.

Özel vahiy peygamberlere özgüdür, genel vahiy ise evliya ve asfiyaya mahsustur. Bu anlamdaki vahye ilham da denir. İlham kelimesinin çıkış noktalarından birisi bu. Şimdi önemli soru şu, vahi almak için peygamber olmayı gerektirir mi? Asıl önemli soru bu. Akaid noktasında vahiy sadece peygamberlere midir. Bu geliş noktasına bakarsan hayır. İmam Maturidi diyor ki hayır. Bu vahi almak için peygamber olmak gerekmez. Ya? Hemen İmam Maturidi not düşüyor, o hazreti Musa'nın annesiyle ilgili ayetlerde geçen vahiy

tabirinin resul olmayı gerektiren vahi olmadığını, aksine kalbe bir bilgi yerleştirme manasında ilham olduğunu söylüyor. İmam Maturidi. Bunu da not olarak altına alayım, Maturidi'nin normalde geçtiği gibi Fahrettin Razi'nin de tefsirinde böyle geçiyor bu mesele. Ha şimdi Fahrettin Razi üzerinde değişik tartışmalar olabilir ama imam Maturidi de bu kesin ve imam Maturidi diyor ki vahiy almak için vahiy almak için peygamber olmanız gerekmez. Allah kullarına da vahyeder. İmam Nesefî, Maturidi çizgisinde bunu tabiri caizse teknikleştiriyor bu sözü, bu manayı. Diyor ki vahiy iki türlüdür, bir özel vahiydir ki peygamberleredir, diğeri de ondan sonra genel anlamda vahiydir, buna biz ilham diyoruz diyor, buna biz ilham diyoruz, evet. Peygamberlere olan vahi özel vahiy, diğerlerine olan vahiy ise ilham niteliğinde. Ayrıştırıyoruz, karıştırmamak için. Birisi kalkar siz işte velilere gelen ilhamı da peygamberlere gelen vahiy gibi algılıyorsunuz der diye biz de ilham olarak bunu nitelendiriyoruz. İmam Nesefî de bunu böyle nitelendirmiş.

O zaman hazreti Meryem'e gelen vahyi biz ilham olarak nitelendireceğiz veyahut da Cebrail aleyhisselam bazen derviş kardeşlerimiz zikrullahta Cebrail aleyhisselamı görür, hal olarak. Hamdolsun erkeklerden de bayanlardan da Cebrail aleyhisselamı hal olarak veya rüyalarında gören kardeşler var. Onların Cebrail aleyhisselamı görmesi veyahut da Cebrail aleyhisselamla konuşması onları peygamber etmez. O bir ilhamdır ama normalde mesela peygamber etmez, örnekliyorum bunu, Dıhye geldi ya, Dıhye geldi, oradaki sahabeler gördüler mi? Gördüler ve Dıhye geldi insan suretinde. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine iman nedir, İslam nedir, ihsan nedir, kıyamet ne zaman kopar, alametleri nelerdir gibi sorular sordu. Allah resulü sallallahü aleyhi ve sellem hazretleri onları cevaplandırdı. O çıktı gitti, Allah resulü sallallahu ve sellem hazretlerini sordu, sahabeye, gelen kimdi soruları soran dedi. Dediler ki Dıhyeydi. Allah Resulü dedi ki hayır, o Cebrail kardeşimdi dedi, size dininizi öğretmeye geldi. Sahabenin Cebrail'i görmesi, onları peygamber etmedi, dikkat edin. Cebrail'i gören bir kimse peygamber olmaz çünkü her Cebrail aleyhisselamı gören peygamberliğini ilan ederdi. Kim ilan eder? Şeyhi olmayan ilan eder ama seyri sülûkta Cebrail aleyhisselamı görür mü derviş? Evet.

Seyri sülûkta dervişe bu manada vahiy, tırnak içerisinde ilham gelir mi? Evet. İlhama muhatap olur mu? Evet ve onun için bu keramet olur mu? Evet. Cebrail'e aleyhisselamı görmek keramet olur mu? Evet, e keramet bir kimsenin eğer ki nebilik davası, nübüvvet davası yoksa onun için harikulade bir haldir, harikulade bir perdedir ve ehli sünnet şöyle düşünür, şöyle inanır. Mucizeler peygamberlere aittir, kerametler ise Allah yolunda yürüyen Allah için oturan Allah için kalkan Allah için konuşan Allah için zikreden Allah

için yaşayanlar için birer kerametttir. Evet, bunun şartı da budur. Yani normalde bu manada kerametler, tekrar söylüyorum keramet, Allah için konuşan Allah için yürüyen Allah için mücadele eden Allah yolunda koşan Allah için konuşanlar da tecelli eder. Bunlar Allah'ın veli kulları, Allah'ın salih kulları, Allah'ın evliyalarıdır. Keramet bunların üzerinden zuhur eder mi? Eder. Tecelli eder mi? Eder. O keramete bir kimse inanmazsa küfre düşmüş olur. Birisinden keramet görünmez diyebilir. Keramet yok diyen küfre düşmüş olur. Mucize yok diyen küfre düşmüş olur. Peygamber sallallahü ve sellem ve sellem hazretlerinin mucizelerini inkar ediyorlar, inkar edenler küfre düşmüş olur. Evet. O yüzden normalde demek ki Allah kullarıyla konuşuyor. Allah'ın kullarıyla konuşmasının önünde bir engel yok.

Şimdi geldi sufileri en fazla, en fazla ilgilendiren kısma. Allah rüyayla konuşur mu? El Cevap konuşur. El cevap konuşur. Rüyanın, salih rüyanın hakikatini inkar edenler salih rüyayı inkar edenler rüyayla amel olmaz deyip de tutturanlar rüyaya ehemmiyet vermeyenler, bu konuda kalpleri donmuş, bozulmuş, akılları ifsat olmuş olanlar, rüyayı inkar eden küfre düşenler, iyi dinlesinler. Rüya, Allah'ın perde arkasından konuşmasıdır kuluyla. Bunu aslında ayrı bir bap olarak alacaktım da fakat bunu perde arkasından konuşmanın içine yerleştirdim tabiri caizse. Şimdi bunu normalde ayeti kerimelerle açıklayacağım, Fetih, ayet 27: 'Andolsun Allah peygamberinin rüyasını doğru çıkardı. Allah dilerse siz güven içinde başlarınızı kazıtmış veya saçlarınızı kısaltmış olarak korkmadan Mescidi Haram'a gireceksiniz. Allah sizin bilmediğinizi bildi ve size bundan başka yakın bir fetih daha verdi.' Bakın, peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri Mekke'nin fetholunacağını rüyasında görür, rüyasında gördüğü için Mekke'nin fethiyle alakalı hazreti Ebubekir efendimize hem seneyi arttır hem deveyi arttır der. İddiaya girer ya hazreti Ebubekir efendimiz, müşriğin birisiyle iddiaya girer. Der ki müşrikle iddiaya girdim, Der ki hem seneyi arttır hem deveyi arttır. Hem seneyi arttırır hem deveyi arttırır. Allah ayeti kerimede diyor ki 'Peygamberin rüyasını doğru çıkardı.'

Demek ki rüyayla Cenab-ı Hak peygamberi ile ne yaptı? Konuştu. şimdi en enteresanı ne? Bedir savaşı. Bu benim çok hoşuma gider, hani Hazreti Pir diyor ya, senin sebepleri yakışını çok seviyorum. Sebepleri yakıyor ya, ben senin diyor Sofestean gibiyim, senin sebepleri yakışanı diyor çok seviyorum. Bakın, Bedir savaşında o kadar böyle muhteşem bir şey var ki. nedir bu muhteşemlik? Sahabelere ve peygambere sallallahu aleyhi ve sellem e, bilhassa sahabelere kâfirleri az gösteriyor. Tabiri caizse tezgaha bak, herkes kâfirleri az görüyor rüyasında: 'Hani o vakitler Allah sana uykunda onları az gösteriyordu. Eğer Allah sana onları kalabalık gösterseydi korkacaktınız

ve savaş konusunda anlaşmazlığa düşeceksiniz fakat Allah böyle bir şeyden sizi uzak tuttu çünkü o gönüllerde yatanı bilir.' (Enfal, 43 44), peygamber ve ashabı, dikkat edin, peygamber ve ashabına Cenab-ı Hak rüya yoluyla konuşuyor. Ne yapıyor? müşrikleri az gösteriyor. Müşrikleri az gösteriyor. Oysa müşrikler çok kalabalık. Müşrikler çok kalabalık. Aynı şekilde müşrikler de Müslümanları çok az görüyor. Ne büyük tezgah ya! Bunu böyle düşündükçe derim ki kendi kendime Cenab-ı Hak öyle bir tuzak kuruyor ki müşriğine de Müslümanına da. Evet, Ebu Cehil ne diyordu o sırada, Muhammed ve ashabı bir deve yiyimi yani bir lokmacık demişti. Onları öyle az görüyorlardı ki! Sahabeler de onları az görüyordu. Ta ne zamana kadar? Bir tane esir tuttular, tam savaştan az önce ama.

Herkes Bedir'de toplandı, savaş kızışacak artık, bir tane müşrik esir tuttular. Konuşmadı, hiç kimse konuşturamadı. Tabi dövemiyorlar, sövemiyorlar, eziyet edemiyorlar, İslam böyle bir şey. Esir ama siz onu konuşturmak için işkence edemiyorsunuz. İslam'da işkence yoktur. Siz birisini konuşturmak için işkence edemezsiniz. Siz mahkuma işkence edemezsiniz. Sorguya aldınız, kimseye işkence edemezsiniz. İşkence islam dışı bir harekettir. İslam'da işkence yoktur. Siz işkence olsun diye birisini anadan üryan soyamazsınız. İşkence olsun diye anadan üryan soyup onun ayak izlerini de alacağım diye uğraşamazsınız. İşkence olsun diye anadan uryan soyup ellerini böyle yok işte ıslampaya bastıttıramazsınız. Anadan üryan soyup ona tazyikli su tutamazsınız. Anadan üryan soyup önden arkadan fotoğraf çekeceğim diye ona eziyet edemezsiniz. İslam bunu yasaklar. İslam ne olursa olsun, kafir dahi olsa onun şerefini, onun haysiyetini, onun insanlık onurunu korur ama zalimler, İslam'dan haberi olmayanlar, İslam'dan haberi olmayan gavurlar bizdenmiş gibi görünen gavurlar bu işkenceleri ederler mi? Evet, ederler. Türkiye'de bunlar görüldü mü? Ne yazık ki görüldü. Yaşandı mı? Ne yazık yaşandı. İşte Bedir savaşında esir aldı sahabeler, onu konuşturmak istediler konuşmadı o. Allah resulü sallallahu ve sellem hazretleri gayet mülayim, dedi ki kaç deve kesiyorsunuz günlük yemek için, o da dedi on deve. Allah resulü bitirdi sorgusunu. Dedi ki bin kişiden fazla bunlar. Bir deve dedi yüz kişi, on deve bin kişi. Hesap bu. Bütün sahabe bunu duydu ama artık savaş meydanındalar, geri dönüşleri yok. Ali İmran, ayet 13(bu da kâfirler için): 'Göz görüşüyle kendilerinin katı kadar görüyorlardı', yani sahabeler de normalde neydi? Aslında normalde azdılar. İlk önce onlar da onları az gördü ama sonra bir baktılar ki gözleri göz görüşüyle ya dediler bunlar çok kalabalık. Allah onların kalplerine korku indirmek için sonradan onlara Müslümanları kalabalık gösterdi. Allah bir oyun kuruyor, bir tezgah kuruyor, rüyada onlarla konuşuyor, sen diyorsun ki hani öyle ya, vay

benim bu evliliğim çok hayırlı olacak istihare yaptım diyorsun, bilmiyorsun tezgaha girdiğini. Hayır bildiğinizde şer, şer bildiğinizde hayır vardır. Sen diyorsun ki bu çok kötü, bir bakıyorsun ki bir başkasıyla evleniyor, çok iyi onunla. Bilemiyorsun. Hayır bildiğinde şer, şer bildiğinde hayır var. Kim ne tezgaha düşüyor belli değil. Allah bizi affetsin ve Müslümanlar sonradan o kâfirlere önceden onlar bir deve yiyimlik diyorlardı. Sonradan iş kızışınca Allah onların gönüllerine korku verdi. Ne yaptı? Onları çok gösterdi. Ha demek ki Cenab-ı Hak rüyayla da rüyalarla da kullarıyla konuşuyor mu? Evet. Mesela mısır melikeyle konuştu mu? Konuştu.

Mısır meliki bir rüya gördü, öyle değil mi? Yani bir başaklar büyüdü, geldi inek, o başakları yedi. O rüyayı bütün rüya tevilcilerine sordu, bir türlü rüya tevilcileri işin içinden çıkamadı. En son Yusuf aleyhisselam neredeydi? Mapustaydı, cezaevindeydi. Dedi ki haber gönderdi, o rüyayı ben tevil ederim diye. Yusuf aleyhisselam ne yaptı? Rüyayı tevil etti. Rüyayı tevil etmek ne demek? Allah'ın tabiri caizse bugünkü manada mesajını okumak demek. Allah'la konuşmak demek. Rüyayı tabir etmek, Allah sana ne dedi, Allah sana ne dedi, sen anlamadın ya ne dediğini, sen anlamadın. Aslında mors alfabesi değil o, aslında gizli bir şey değil. Onun bir manası var ama senin kalbin bu konuda çalışmadığından dolayı senin kalbine rüyanın tevili inmedi, gelmedi. E? O zaman 'siz bilmediklerinizi ehli zikre sorunuz.' İstikametin belli, yolun belli. Allah seni başı boş bırakmadı. Sana indirilen vahyi, tabiri caizse ilhamı, rüya bir ilhamdır çünkü, vahiydir, sen onu bir ilham olarak al çünkü salih rüya peygamberliğin kırk altı cüzünden bir cüzdür yani vahiydir. Sana ilham olarak gelecek. Ne? Perdenin arkasından, öyle ayrıştırdık ya. O zaman o rüya, sen gördün ya, sana onun rumuzu kalbine gelmediyse sen gideceksin onu zikir ehline soracaksın. E İbrahim aleyhisselamın da rüyası var mı? Var. Yusuf aleyhisselamın rüyası var mı? Var. Mesela Yusuf aleyhisselamın meşhur ya, ne yapmıştı? Ay ve yıldızlar ona secde etmişti. Çocuktu daha ve rüyasını gitti Yakub'a, babasına anlattı. Ehli zikir olan, ehli zikir olan babasına anlattı. Dedi ki rüyamda böyle böyle gördüm. Dedi ki sakın bunu kardeşlerine anlatma. Çünkü 'şeytan sizin apaçık düşmanınızdır'.

Bakın kardeşlerin senin düşmanındır demedi, şeytan sizin apaçık düşmanınızdır dedi. Biz kardeşlerimizi düşman tutuyoruz. Allah muhafaza eylesin. O zaman vahiyde olduğu gibi Allah, hiçbir ayrım yapmadan her insanla zaman zaman rüya ile konuşur mu? El cevap konuşur ve Allah Resulü sallallahu aleyhi ve ve sellem hazretleri de 'sadık rüya Allah'tan', bakın hadisi şerif çok sahih ve keskin: 'Sadık rüya Allah'tan.' E böyle sadık olmayan, düş diyelim biz ona, şeytandan olduğunu söylüyor. Demek ki bir sadık rüya

Allah'tan yani Allah'ın sana. ilhamı. Ebu Hüreyre radiyallahu anh hazretleri naklediyor. Diyor ki 'sallallahu aleyhi ve sellem i şöyle buyururken işittim dedi. Ümmete nübüvvetten sonra sadece mübeşşerat kalmıştır. Ashab, mübeşşerat nedir diye sorunca Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, salih rüyadır diye buyurdu.' Buhari, Müslüm, Ebu Davut, Tırmızi, Nesai, İbni Mace, yani kütübü sittede geçen bir hadisi şerif. Yine Ebu Hüreyse naklediyor: 'Zaman yaklaşınca mü'minin rüyası yalan çıkmaz. Müminin rüyası nübüvvetin kırk altı cüzünden biridir.' Buhari, Müslim, Ebu Davut, Tırmizi, İbni Mace. Yani kütübi sitte. Allah konuşuyoruz. Bu manada Cenab-ı Hak ama kalbine ilham ederekten konuşur ama nefsine ilham ederekten konuşur ama perdenin arkasından konuşur ama perdesiz, vasıtasız konuşur ama rüyanda konuşur. Allah kullarıyla konuşur, onun konuşmasının niteliğini niceliğini biz bilmeyiz.

Allah bir şekilde ama seninle konuşur ve Kur'anla konuşur, zikirle konuşur, rüyayla konuşur, perdeli konuşur, perdesiz konuşur ama o konuşur. Kuran'ın bir adı da neydi? Kelamullah. Bir kimse Kur'anı Kerim okuyunca da Allah'la konuştu hükmüne girer mi? El-cevap girer ama onun konuşması, insanların konuşması gibi değildir çünkü onun benzeri yoktur, o hiçbir şeye benzemez, o her tecelliyatta ayrı bir şe'n üzerindedir. Ayrı bir şe'n üzerinde olduğu için Cenab-ı Hakk'ın her sıfatsal tecelliyatı farklı perdede, farklı boyutta olur ve Allah bu manada ister vasıtalı ister vasıtasız ister perdeli ister perdesiz ister kelamlı ister kelamsız, kullarıyla da bütün varlıkla da Allah celle celaluhu konuşur ve onun konuşması peygamberlere vahiy olarak nitelendirilir, Peygamberlerin haricindekilere de ilham olarak nitelendirilir. İşte hazreti Pir, hazreti Pir, beyitin başında 'seninle harfi, sesi, sözü birbirine vurayım, parçalayayım, seninle bu üçü de olmaksızın diye konuşayım' dediği beyiti, bu fakir böyle anladı. Allah, sessiz, harfsiz, kelimesiz, cümlesiz bir kulla, bu dört veçheden, dört veçheden konuşur mu? El-cevap konuşur. Aslında ayeti kerimede üç veçhe var ama diğer ayeti kerimelerde rüya da var.

O yüzden dört veçheden de kullarıyla konuşur mu? El cevap konuşur. Allah rüyada görülür mü? El cevap görülür. Allah kullarıyla konuşur mu? El cevap konuşur. Konuşmayan bir Allaha iman etmedim ben. Zikrettiğim zaman beni zikreden, dua ettiğimde duamı kabul eden, dua ettiğimde duamı kabul eden, dertlendiğimde benimle konuşan, neşelendiğimde benimle neşelenen bir Allah'a iman ettim. Konuştu, konuştu, evet ama sadece benimle değil. Allah hepinizle konuşuyor. Allah kafirin nefsine de konuşuyor. Ona dahi ilham ediyor. Mahşere çıktığında kâfir şunu demiyecek, sen beni dünyada yapayalnız bıraktın, o da hayır diyecek, ben senin nefsine ilham ettim. Ben senin nefsine ilham ettim. Hiçbir kul Allah benimle konuşmadı

diyemeyecek. Allah nefislerinize ilham eder, konuşur. Allah, konuşan bir Allah'tır. Çünkü Allah bilinmekliği istedi. 'Ben gizli bir hazineydim, bilinmekliği istedim' dedi. Allah bilinmekliği istediği için ve en yüksek derecede insan bileceği için bütün sıfatsal tecelliyatlarını insanların üzerinde açtı, tecelli ettirdi. Hazreti Pir tel yakmaya devam ediyor ama saat 22:33, şuraya da bir dokunayım hızımı almışken çünkü temel bırakmıyor hazreti Pir:

"Adem'den bile gizlediğim sırrı, ey cihanın esrarı olan sevgili, sana söyleyeyim, Halil'e bile söylemediğim sırrı, Cebrail'in bile bilmediği gamı Mesih'in bile dem vurmadığı hatta Allah'ın bile kıskanıp biz olmadıkça kimseye açmadığı sırrı sana açayım."

'Adem'in bile gizlediği sırrı.' Buna şimdi zahiren bakan Teymiye grubu zahiren bakan hariciler, zahiren bakan vahabiler, zahiren bakan kendince kendisini alim zanneden zibidiler, bu beyitlere baktığında aha diyecekler ya, hazreti Mevlana'nın küfrü bu, 'Adem'den bile gizlediğim sırrı, ey cihanın esrarı olan sevgili, sana söyleyeyim. Halile bile söylemediğim sırrı, Cebrail'in bile bilemediği gamı, Mesih'in bile dem vurmadığı, hatta Allah'ın bile kıskanıp biz olmadıkça kimseye açmadığı sırrı, sana açayım.' Adem'in bile bilmediği, Adem'den bile gizlenen! Hazreti Pir, peygamberlerden üstün müydü ki? Halil'in bile söylemediği sır, Cebrail'in bile bilmediği gam, Cebrail bile bilememiş o gamı! Mesih yani İsa aleyhisselamın bile dem vurmadığı, hatta Allah'ın bile kıskanıp biz olmadıkça kimseye açmadığı sırrı sana açayım: **'AŞK'** Cebrail'in bilmediği gamdı. Ayrılık acısı! Ancak aşıklarda olur. Ademin bilmediğiydi, Ademden gizlenen sırdı. Cebrail'in bilmediği gamdı: Aşk gamı! Çünkü Cebrail aşık değildi! Aşık olan Muhammedi Mustafa idi sallallahu ve sellem . Yürüyoruz gündüz gece! Dikkat edin, 'Allah dostlarına hiçbir korku yoktur, onlar mahzun da olacak değillerdir. Onlar ki iman edip takvaya ermişlerdir. Onlar için dünya hayatında da ahirette de müjde vardır. Allah'ın sözleri değişmez. Bu büyük kurtuluşun ta kendisidir.' (Yunus, ayet 62, 63, 64). Bu ayeti kerimeler hepinize malum. Allah'ın veli kulları var. Allah onları ilmi ilahide seçmiş kendine. Allah yaptıklarından sorumlu değil. Nasıl Meryem'e kendini seçtiyse nasıl İsa'yı, Musa'yı, Adem'i, Yusuf'u, Yakup'u, kendine seçtiyse, Allah seçtiklerinden sorumlu değil. Allah üstün vasıftaki velilerini de kendisi seçmiştir. Allah bu seçtiğinden sorumlu değildir. Cenab-ı Hak onları yüceltmiştir. Ayeti kerime böyle ve hazreti peygamber sallallahu ve sellem hazretleri bize velileri anlatıyor. Ebu Hureyreden naklediyoruz yine:

'Allah'ın kullarından öyle kullar vardır ki peygamberler ve şehitler gıpta eder.' Peygamberler ve şehitler! Mahşer gününde, mahşer kurulduğunda Allah'ın gölgesinde gölgelendiği, nurdan minberlerde, nurdan elbiseler, nurdan

taç giydirilmiş bir zümre var. Bunlar hiçbir gölgenin bulunmadığı, Allah'ın gölgesinde gölgeleniyorlar, özel. Mahşer! Herkes kimisi bataraktan kimisi çıkaraktan, kimisi nefsi diyerekten, kimisi annesinden şikayetçi kimisi babasından şikayetçi, kimisi şeyhim dediği kimseden şikayetçi, herkes birbirlerinden şikayetçi... Kimisi dilini taşıyamıyor, kimisi gömülmüş, herkes perperişan! Peygamberler dahi, peygamberler dahi nefsi diye bağırırken, Muhammedi Mustafa(s.a.v.) hariç ve peygamberlerin ümmetleri, peygamberlere gidip halimiz nice olacak diye feryat ederken ve bütün peygamberler Hazreti Muhammedi Mustafa'nın sancağının ve gölgesinin altına sığınmak için uğraşırken ve bütün peygamberler can hıraş Peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin sancağının altında toplanacağım diye ve ümmetlerini toplayacağım diye, var güçleriyle kendilerini mahşerde perişan ederken, kimini battığı yerden çıkaracağım diye uğraşırken, zamk gibi zamplanmış çıkaramazken, dikkat edin, peygamberler o zamk gibi zamklanmış olan ümmetlerini mahşer yerinde çıkaramazken, kimisi zincirlere, bukağılara vurulmuş halde yürüyemezken ve peygamberler onları ordan çıkarmak için uğraşırken ve sen de bunu rüyanda peygamberin vahyi, ilhamı olarak görüyorken ve bütün herkes de peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin şemsiyesinin altına girmek için uğraşırken, bir zevat var, bir topluluk var. O topluluk nurdan tahtlara oturmuş, nurdan elbiseler giymiş nurdan tac ile taclanmışlar, Allah'ın gölgesinde gölgeleniyorlar ve bütün mahşer halkı o bölgeye bakıyorlar, oraya bakıyorlar. O nurdan elbiseler giymiş, nurdan tac ile taclanmış, nurdan tahtlara oturmuş, bütün mahşerde gözlerin alabora olduğu, gözlerin kaybolduğu yerde, onlar orda, tabiri caizse Allah'ın nuruyla nurlanmış pırıl pırıl parlıyorlar ve bütün mahşer halkı diyor ki bunlar hangi peygamber?

Çünkü İsa'yı gördü, Musa'yı gördü, Yakub'u gördü, Yunus'u gördü, Zekeriya'yı gördü, İsa'yı gördü, hepsi ümmetini toplamak için can hıraş çalışırlarken, orda bir grup var! Onlar nurdan tahtlara oturmuşlar. Soruyorlar, 'bunlar hangi peygamberlerden?' Bir münadi melek onlara cevap veriyor, 'bunlar peygamber değil.' Soruyor peygamberler yine, 'bunlar hangi şehidlerden?' Münadi melek cevap veriyor, 'bunlar şehit de değil, bunlar şehit de değil.' Bakın, dikkat edin, hazreti peygamber naklediyor bunu, sallallahü ve sellem ve soruyorlar, 'bunlar kim?' Münadi melek cevap veriyor, yani bu hadisi kutsi, burdan anlaşılıyor değil mi? Münadi melek cevap veriyor, 'onlar öyle bir kavimdir ki (dikkat edin kavim bunlar, kavim ama özel bir kavim, bunların damarları özel, bunların silsilesi özel, bunların kanları özel, anneye babaya bakma, bu manevi bir damar, manevi bir silsile, bu manevi bir seçilmişlik, kendi nefsini yüceltme) onlar öyle bir kavimdir ki mal ve nezhep için değil, (mal için değil, nezhep için yani bu bizim akrabadan veya

bu Türk veya bu Kürd veya bu Arnavut, bu Boşnak, bu şu, bu bu...Öyle değil. Kavim ve nezhep yok. Ya? Mal da yok. Ya? Bunlar Allah için birbirlerini severler. Bir rivayette de toplandıklarında Allah'ı zikrederler. İki özelliği var bunların, aralarına dünya menfaati girmiyor, mal yok, alışveriş yok, satış yok, hiçbir şey yok! Aralarına kavmiyetçilik de girmiyor. Bunlar Allah için birbirlerini seviyorlar ve toplandıklarında sadece Allah'ı zikrediyorlar. 'Yüzleri nurdur', bunları Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri tarif ediyor, 'yüzleri nurdur, nurdan minberler üzerindedirler. Bütün insanların korkacağı zamanda onlar korkmayacaklar, insanların mahzun olacağı zamanda onlar mahzun olmayacaklardır.' Sonra Yusuf suresini Allah Resulü okuyor, 'dikkat edin, Allah dostlarına hiçbir korku yoktur, onlar mahzun da olacak değillerdir' ayetini okudu.

Şimdi ben beyite geleceğim en son. Allah Resulü sallallahu ve sellem hazretleri yine buyurdu, Aclunî, Keşfü'l Hafâ'da geçiyor, bazıları bu hadisi şerif için böyle ben bunları kabul etmiyorum biliyorsunuz, zayıf falan diyorlar ya, ben biliyorsunuz, bende zayıf hadis yok, bütün hadisler geçiyorsa hadis kitaplarında benim için sahihtir: 'Ümmetimin alimleri, beni İsrail peygamberleri gibidir.' 'Ümmetimin alimleri', bunları şerh edenler ümmetin velileri diyor sufiler, ümmetin büyük velileri, onları da sınıflandıracağız şimdi, beni İsrail peygamberleri gibidir. Yine başka bir hadisi şerifte 'bir üstad, bir veli bulunduğu topluluğun peygamberi gibidir' diyor ya başka bir hadisi şerifte. Ebu Davud'da geçiyor hadisi şerif: 'Allahu Taâlâ bu ümmete her yüz yıl başında dinini yenileyecek bir müceddid gönderir.' Devam ediyoruz, İmamı Hambel'den bu: 'Bu ümmet içerisinde kırk kişi İbrahim meşrebi kalbi üzerinedir. Yedi kişi Musa kalbi üzerindedir. Bir kişi de Muhammed sallallahu ve sellem hazretlerinin kalbi üzerinde bulunur. Bunlar mertebelerine göre insanların efendisidir. Yani Allah Resulü sallallahu ve sellem hazretleri efendisidir diyor. İnsanlar da üstadlarına efendim diyor, 'siz nasıl efendim dersiniz!', hadisi şerifte var kardeş. Sen sakin ol, cahilliğini orta yere koyma. Yine hem Suuti'den, hem de Aclunî'den: 'Halkın içinde üç yüz kişi Adem'in kalbi üzere, kırk kişi Musa'nın kalbi üzerine, yedi kişi İbrahim'in kalbi üzerine, beş kişi Cebrail'in kalbi üzerine, üç kişi Mikail'in kalbi üzerine, bir kişi de İsrafil'in kalbi üzerinedir.' Hazreti Ali radıyallahu anh hazretleri bunu naklediyor, Müsned'de geçiyor, İmam Malikî'nin Müsned'inde: 'Abdallar kırk kişi olup Şam'da ikamet ederler. Onlar sayesinde yağmur yağar, onlar sayesinde düşmana karşı zafer kazanılır ve onlar sayesinde Şam halkından azap uzaklaştırılır.' Evet! Demek ki ümmetin velileri var, bu ümmetin velileri beni İsrail peygamberleri mesabesinde. Bu ümmetin velileri, bu ümmetin velileri ve o seçilmiş, nurdan tahtlara oturanlar, peygamberlerin

dahi gıpta ile baktığı kimseler. Siz kendinizden üstün olana gıptayla bakarsınız, öyle değil mi, kendinizden aşağıda olana gıptayla bakar mısın? Değil mi, gıpta edersiniz.

Mesela zenginliği gözünde büyütenler, zenginliğe gıptayla bakarlar, öyle değil mi? 'Ulan ne zengin adam be!' Gıptayla bakar ona veya bir kimse, mesleğinde üstün meziyetlere sahip, 'lan helal olsun adama be, gıpta edilecek adam, mesleğinde zirvede!' Mesela işte dervişlerin arasında olur ya, birisi hal makinesi gibidir. Dervişler kendi içlerinden derler ki 'ulan helal olsun adama be, hal makinesi gibi adam, gıptayla bakılacak bir adam.' Mesela bizim hafıza gıptayla bakıyorum, çok güzel Kur'anı Kerim okuyor, çok hoşuma gidiyor. Bu yaştan sonra diyorum yani zaman olacak, onun da zamanı olacak, oturacaksın diyorum ondan Kur'an dersi alacaksın diyorum içimden, gıptayla bakıyorum. Diyorum ne güzel yani. Ben hafızlara gıptayla bakıyorum, diyorum ki ya ne kadar güzel, annesi babası nurdan tacla gelecek mahşer yerine, sorgudan sualden kurtulacak annesi babası. Annesi babası sorgudan sualden kurtulacak, hafızın annesi babasına sorgu sual yok veya güzel Kur'anı Kerim okuyanlara gıptayla bakıyorum veya genç yaşta böyle Allah'ı zikreden, sohbetten sohbete koşan var ya böyle gençler içimizde, böyle hatta çocuklar var, gençler var, kendi kendime gıptayla bakıyorum. Diyorum ki sen bu yaşlarda nerelerde dolaşıyordun! Şimdi diyorum bak, bu çocuklar burda şimdi Allah'ı zikirle hemhal oluyorlar. Çocuk daha gencecik, haramdan uzak duracağım diye uğraşıyor. Mesela erkekse kadınlardan kızlardan uzak duracağım diye uğraşıyor, kızsa erkeklerden uzak duracağım diye uğraşıyor, gıptayla bakıyorum ben ona. Mesela aileler var içinizde, kavgasız gürültüsüz hayatlarını çok düzgün yaşıyorlar, gıptayla bakıyorum böyle onlara. Diyorum ne kadar güzel, bu zamanda deccalin, şeytanın kol gezdiği bir zamanda böyle ailesiyle, böyle hoş bir geçim sağlayan kimse ne güzel bir aile, gıptayla bakıyor insan. O eşlere bakan gıptayla bakıyor. Neden? Güzel bir şey. Kendinde bulunmayan bir şeyi dışarıda görüyorsun kıskançlık yok, gıpta ile bakıyorsun. Onu seviyorsun, onu methediyorsun, gıptayla bakıyorsun ona. Gıpta etmek bu.

Müslüman gıpta eder, Müslüman kıskanmaz, hasislenmez. Onda var bende neden yok demez, var olanı alkışlar, dua eder, daha iyi olsun der ama gıpta eder. İşte peygamberler gıpta ediyor. Kime? Muhammed ümmetinin velilerine. Gıpta ile bakıyorlar. O velilerle beraber. Hani dedi ya Allah Resulü sallallahu ve sellem , 'onlar gibi olamasanız dahi onları seviyorsanız onlardansınız' dedi. Dediler ki ya Resulullah hani biz seviyoruz ama öyle değiliz. Seviyorsanız onlarlasınız, dediler. Evet! O zaman insanı kamil noktasında, insanı kamillerin zirvesi, hazreti Muhammedi Mustafa'dır sallallahu

ve sellem . İnsanların var oluş sebebi, insanların kamil noktaya gelmesi içindir çünkü Allah'ı tanıyan, bilen en yüksek derecede kemale erenlerdir. Yani insanı kâmil olanlardır. İnsanı kâmilliğin zirvesi, hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'dir. Onu buraya koyduk. İkincisi nedir? Veraset sahibi, insanı kamildir zamanın kutbu. Üçüncüsü nedir insanı kâmillerin? İnsanları manen terbiye edenlerdir. Bizi ilgilendiren iki tane veli sınıfı var, insanı kamil sınıfı var. Bir, veraseti enbiya diyeceğimiz zamanın kutbu. İki, o kutbun altındaki insanı kamiller. Onlar insanları ne yapıyor? Manen irşad ediyorlar ve sufi dünyasında insanı kâmilliğin zirvesinde hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v.) oturur. Onu değiştirmek, ona bir şey söylemek mümkün değil zaten. İkincisi Hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in halifesi hükmündedir o. O hem seyyittir hem şeriftir. O bütün insanı kamillik olgunluğunu üzerinde toplamıştır ve her devirde Hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in tabiri caizse temsilcisi hükmünde zamanın kutbudur o. Temsilcisi hükmünde ve o tabiri caizse her asırda ve her zamanda var olacaktır. Ne zamana kadar? Kıyamete kadar. Kıyamet kopacağı zaman ilk önce onun nefesi alınacak, onun yerine birisi atanmayacak. Atanmayınca da bozulma başlayacak. Onun haricindekiler, onun haricindekiler tabiri caizse bu ayrışmadan dolayı ikinci mürşidi kamillerdir. Bunlar da nelerdir? Bunlar da kırkın içindedir, bunlar da halkı irşat ederler manen ve bu noktada da o zaman ne olmuş oluyor? İşte bu veliler, zamanın kutbu olan zat, zamanın kutbu olan zat, o zaman şöyle diyor.

O zamanın kutbu olan zat, beni İsrail peygamberleri mesabesinde olan, zamanın kutbu olan, Hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in tabiri caizse makamını temsil eden zat, tabiri caizse 'ne tarafa dönerseniz dönün Allah'ın vechi o tarafadır' sırrına vakıf olan, nereye bakarsa baksın varlığın her zerresinde Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in nuraniyetini ve ruhaniyetini, ruhaniyetinin tecelliyatını seyreden zat ve ne tarafa dönerse dönsün attığı her adımda, attığı her adımda Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in izini takip eden o zat, o çünkü peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin kalbi üzerine olduğu için onun kalbi üzerinde olduğu için ve onun kalbinin içinde olduğu için, onun kalbinin içinde olduğu için ve onun seyri sulûku, onun seyri sulûku Hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in kalbinin içerisinde bitmek tükenmek bilmeyen, hayretten hayrete geçiyorsa, evet, o zat şunu diyor. O zat şunu diyor diyor ki o zat 'Adem'den bile gizlediğim sırrı', diyor. Evet, Muhammedi Mustafa sallallahü ve sellem hazretleri varlığın başlangıcıdır. İlk yarattığı şey onun ruhaniyetinden ve nuraniyetinden, onun ruhaniyeti ve nuraniyetini yaratmış, varlığı tamamıyla Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in nurunun üzerine yarattığı için o Adem'in de bu manada babası hükmündedir ve bütün peygamberlerin manevi olarak babası hükmündedir ve o

Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in varisi olan, hem seyyit olan, hem şerif olan, hem veraseti enbiya olan o zamanın kutbu, Adem'den bile gizlediği sırrı olur. O zamanın kutbu, evet, Cebrail aleyhisselam'ın ayrılık ateşi olmadığından dolayı, Cebrail aleyhisselam çünkü bir müddet daha gidip ondan sonrasına ben gidemem deyip orda bıraktığı ve Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in tek başına, yalnız bir şekilde yürüdüğü zaman onun yüreğinde, onun kalbinde, onun gönlünde, geçmiş gelecek ne kadar, ne kadar, mürşidi kamil, veli zatlar onun gönlünde numune bal peteği gibi durduğunda, Cebrail aleyhisselamda o yoktu. O, Cebrail'in bilmediği gamı yaşayan, o zamanın kutuplarının bitmek dinmek bilmeyen ayrılık destanıydı. Onu Cebrail aleyhisselam bilmiyordu. Çünkü o bir melekti, o belli bir kategoride yaratılmıştı.

Mesihin dahi dem vuramadığı yerdi. Mesih o yüzden Allah'a yalvardı, beni tekrar yeryüzüne gönder Muhammed ümmeti olarak, dedi. Çünkü Muhammed ümmeti olmak; maddi, manevi, uhrevi, zahiri, şereflerin en büyük şerefiydi ve Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in ümmeti olmak, hele hele Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in ümmetinin içerisinde evliya olmak, hele hele Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in ümmetinde veli olmak, hele hele Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in ümmetinde zamanın kutbu olmak şereflerin en yücesiydi. O yüzden mesih, yani İsa aleyhisselam yeniden yeryüzüne inip o Muhammed ümmetinin kutbu seviyesinde olmak istiyordu. Mesih'in dem dahi vuramadığı şey, Allahu alem oydu ve Allah'ın kıskanıp da biz olmadıkça kimseye açmadığı sır işte o velilerin sırrıydı. Allah, veliler cemaatinde, Allah veliler kavmine o sırrı açıyordu. Bunları söyleyecek olan da ancak hazreti Pirdi ve hazreti Pir de diyordu ki 'gel Adem'in bile gizlediği sırrı zamanın kutbundan, zamanın kutbundan öğren, gel Cebrail'in bilmediği gamı, çekmediği gamı ondan öğren. Gel, Mesih'in dile getiremediği, Mesih'in söyleyemediği sözü gel ondan dinle' diyordu. Devam ediyordu: 'Hatta Allah kıskançtır, velilerini kıskanır, dostlarını kıskanır, söyleyeceği esrarlı sözleri dostlar olmadan o velileri olmadan söylemez. Sen onunla konuşmak istiyorsan o sırra ayak basmak istiyorsan gel diyordu o verilerin, o zamanın kutbunun sofrasına otur ancak o zaman dinlersin diyordu ve hazreti Pir haşa, kendisini peygamberlerden üstün görüp küstahlık yapmıyordu. Bu gece saldım yakasını bitireyim ben.

"Biz 'ma' kelimesi lügatte nasıl bir kelimedir? İspata ve nefye delalet eden bir kelime. (Telleri yaktı bu gece.) Halbuki ben ispat değilim, zatım. Varlığım yoktur ki ispat edilebilsin. Varlığım olmadığından da nefiy de değilim. Yokun varlığı nefiy de edilemez. Esasen olmadığı için yoktur da denemez."

Yani bütün, ben ne varım ne yokum. Gel bu işin içinden çık diyor hazreti Pir. Bütün varlık 'kün' dedi 'ol' dedi, olan o varlık 'ma' kelimesi gibidir. Bir veçheden bakarsan, bir veçheden bakarsan, bir pencereden bakarsan, bütün varlığı var görürsün. Eyvallah! Ama bir pencereden de bakarsan bütün varlık yok hükmündedir, gölgedir. Bir gölgenin varlığı da yokluğu da kendi içindedir. Gölgenin oluşması için bir şey lazımdır ama o bir şeyin gölgesi için de bir ışık lazımdır, güneş lazımdır. Güneş olmazsa gölge de olmaz. Varlık olmasa da gölge olmaz. O zaman varı var olarak gördüğünde yok hükmündedir. Neden? Çünkü güneş yansırsa sen onu görürsün. Aydınlanırsa görürsün, aydınlanmazsa görmezsin. Ben buna tarikat demiyorum, biliyorsunuz. Sufiler için sufiler için hayal, ben hayale çok önem veririm ya, hayal Allah'ın zatının haricinde, dikkat edin, Allah'ın zatının haricinde, her şeyin bir sıfatı hükmündedir hayal. Benim dediğim hayal, sizin kendi aklınızla kurduğunuz hayaller değil. Zengin olma hayali değil, kadın hayali değil, erkek hayali değil, makam hayali değil, mevki hayali değil, bu hayal değil. O aklın hayali. Allah'ı bir zat olarak, zatını tefekkür etmiyoruz. Allah'ın zatının karşısında, aslında sufiler öyle düşünürler, bu varlığın var hükmü yoktur gerçekte. Yani varlık tamamiyetle hayal veya gölge hükmündedir. Hazreti Pir de 'ruhumuzda hayal yok gibidir, sen bütün bir cihanı hayal üzerine yürür gör' demiştir.

Hocam böyle bakıyorsun, matematiğe aykırı konuşuyorum ben, benim matematikle işim yok hocam. Hoca diyor şimdi matematiksel olarak nasıl varlığı hayal olarak göreceğiz, var diyor, değil mi hocam? Madde yok diyen çıktı mı daha, çıkıyor mu? Bizim sınıfa dahil oldular yani? Yavaş yavaş geliyorlar. Ben otuz beş yıl önce değil, kırk yıl önce, kırk beş yıl önce dedim ki bu varlık hayalden başka bir şey değil. Yok hükmünde gördüm ben varlığı babam öldükten sonra. Ulan babam ölmüş dedim, lan bu dünya var olsa ne olacak olmasa ne olacak dedim, yaktım telleri. Benim teli yakışım o zamandan.

Şimdi o zaman varlık diye baktığımız şey aslında bir hayal, yok. Bakın matematikçiler de geliyor bizim sınıfa yavaş yavaş, astrofizikçiler, matematikçiler, bizim dediğimiz ölçüye gelecekler. Bizim dediğimiz şey hani bundan yıllar önce tespit edilmiş olan Hazreti Muhammed'i Mustafa(s.a.v.)'in tespit ettiği şey, velilerin tespit ettiği şey, bütün varlık yok hükmünde, gölge. Yok değil, gölge hükmünde, hayal hükmünde ve Hazreti Pir de diyor ki bu normalde hayal üzerine yürür gör diyor. Peygamber sallallahü aleyhi ve sellem hazretleri de şöyle diyor: 'Allah vardı, beraberinde başka bir şey yoktu.' (Buhari ve Tirmizi) Hazreti Ali efendimiz ilave ediyor buna: 'Allah vardı beraberinde başka bir şey yoktu.' Hazreti Ali radıyallahu anh hazretleri, pirimiz,

sultanımız, Aliyyül Haydar, Hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in yeğeni, aynı zamanda Fatıma annemizin kocası, Hasan ile Hüseyin'in babası, cennet efendisi, cennet efendisi, ilmin kapısı, ilmin kapısı, o diyor bu hadisi şerifi: 'Allah vardı, beraberinde başka bir şey yoktu.' İlave ediyor: 'Hâlâ da yok' diyor. Yakıyor telleri, 'başka bir şey yoktu, hâlâ da yok' diyor. Bakın Hazreti Ali efendimiz diyor bunu ama Allah'ın bilinmesi için var görünmesi lazım. Allah'ın bilinmekliği istemesi ve bu varlık aleminin var görünmesiyle alakalı.

Cenab-ı Hak da ne dedi? 'Ben gizli bir hazineydim, bilinmezdim, bilinmekliği istedim. O zaman bu durumda varlık alemi sufilere göre Cenab-Hakk'ın zatının gölgesi hükmünde oldu veyahut da hayal hükmünde oldu. O zaman burdan yola çıkaraktan hani Cenab-ı Hakk'ın bilinmekliği istemesi, Arabice, hani bunun birinci merhalesi, hatırlayın eski derslerden, 'lâ taayyün' yani bilinmezlik, 'la taayyün', bilinmezlik. Allah bilinmezdi, lâ taayyün ve yine Arabice, ilk taayyün, yani bilinirliğe geçmesi. Ne? Allah'ın Allah olarak tecelli etmesi, bilinirliğe geçmesi. Ondan sonra üçüncü tecelliyat, hep bunları sıralarız ya, ayanı sabite, ondan sonra ruhlar alemi, ondan sonra misal alemi, ondan sonra varlıklar alemi, tecelliyatta. Bu sıralamaya göre gölgelerin de üstünlük dereceleri var ve en son aşamada oluşan gölge, diğerlerine göre en aşağıda olan gölge yani varlık alemi. Gölgeden ibaret mi? Evet. Gölgeden ibaret. İşte 'ma' kelimesi hem ispata hem de nefyedilmeye işaret. Daha açıkçası hem yokluğu hem varlığı gösteriyor. Mesela 'ma' kelimesi, 'ma hüve Yunus' dediğimde o zaman ne anlayacağız biz? 'Yunus, o kimdir', soruyorum, Yunus o kimdir dedim. Yunus da cevap verecek o zaman. İşte şu budur diyecek, 'ma' kemesiyle cevap veriyor ya. Desem ki 'ma hüve Yunus', göstersem Nafızı, o da diyecek ki 'o hüve, ma Nafız'. Demek ki burdaki hazreti Pir'in ma kelimesi hem bir şeyin varlığını ispat ediyor, bir şey var ama aynı zamanda da ma kelimesi kullanıldığı yere göre yokluğu, nefyi ispat ediyor.

Biraz karışık mı anlattım ya, hakkınızı helal edin. Böyle bakıyorsunuz da, evet. O zaman normalde hem birisi geldi diyeceğiz hem birisi gelmedi diyeceğiz. Hem birisi var diyeceğiz hem birisi yok diyeceğiz. İşte hazreti Pir de diyor ki ben ne varım, beni var olarak görüyorsanız ben var değilim. Beni yok olarak görüyorsanız ben varım. Bu nefiyle ispat. Allah şuna benzer, hayır ona benzemez. Allah şöyledir, hayır öyle değildir. Allah öyle değildir ama Allah öyledir nefi ve ispat. Hazreti Pir de burda diyor ki 'ma' kelimesi lügatta nasıl bir kelimedir, hem ispata hem nefye işaret eder. İşte ben de diyor, işte ben de hem varım hem yokum. Kendini hiçliğe atmış, kendisini var görenlere diyor ki yokum, yok görenlere de diyor ki ben varım. Ona varsın dediğinde o kendi kendine yok hükmünde görüyor, onu yok

hükmünde görene de diyor ki evet ben varım. Beni dinlediğiniz için teşekkür ediyorum. Biraz fazla tel yandı belki de bugün. Haklarınızı helal edin. El Fatiha maassalavat. Amin. Önümüzdeki haftaya, hakkınızı helal edin, saat on biri geçmiş, söyleyin arkadaşlara, hemen üç ilahi yapsınlar. Allah'ın izniyle önümüzdeki hafta 1735. beyitten devam edeceğiz. İyice telleri yakacağız. 'Ben varlığı yoklukta buldum. Onun için varlığı yokluğa feda ettim.' Hadi işin içinden çıkın. Önümüzdeki hafta da inşallah Allah sağlık verirse 1735. beyitten devam edeceğiz. Haklarınızı helal edin. Allah razı olsun. Allah'a emanet olun inşallah. Evet, salı günü akşam kandil. Allah izin verirse vakfımızın bahçesinde kandil programı icra edilecek, akşam namazından önce bütün sevenlerimizi bekliyoruz. Bellilik koyalım da buraya, bu sohbet bugün beni terletti ya ama deydi elhamdülillah. Selamunaleyküm.

https://www.youtube.com/live/LZpCrwfUQks?si=sir1-j8hOHi2kvoo

23 EYLÜL 2023

TASAVVUF VAKFI MERKEZ BURSA

MESNEVİ-İ ŞERİF 1735-1744. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamunaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle ümmeti Muhammedî hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden batılı batıl bilip batıla karşı cihad eden kullarından eylesin inşallah. Amin diyen dillerinizi nar-ı cehennemden azad eylesin inşallah. En son geçen hafta 1734. beyiti okumuştuk 'hem nefi hem de ispat olarak', bunu okumuştuk. Ondan sonra da dedik ki inşallah 1735'ten devam edeceğiz dedik. 1735. beyit:

'Ben varlığı yoklukta buldum, onun için varlığı yokluğa feda ettim.'

Hazreti Pir beyin nöronlarını yakmaya devam ediyor. 'Varlığı yoklukta buldum.' Yoklukla alakalı böyle felsefik derinliğe girmeyeceğim. Yoksa ta Yunan filozoflarına kadar gider çünkü yoklukla alakalı meseleler. Yokluğun üzerinde bayağı bayağı konuşmuşlar, bayağı bayağı incelemeye çalışmışlar. Yoklukla alakalı bir hayli fikir yürütmüşler, Aristo'dan, Sokrates'ten önce. Öyle olunca tabii normalde yoklukla alakalı herkes bir şeyler söylemiş zamanında. Ben işin o tarafına bakmayacağını hiç. Onları felsefeciler otursunlar tartışa koyulsunlar, tartışsınlar. İşin içerisine tabi Kindi girmiş, ondan sonra İbni Sina girmiş, İbni Haldun girmiş, Gazali girmiş işin içerisine. Onlar normalde bu konuda herkes birbirine cevap vermiş, herkes birbirine bir şeyler söylemiş yoklukla alakalı. Kısaca yokluk aynı varlık gibi bilinmesi açık, aşikâre bir şey. Tabii onu anlayabilmek için varlığın olması lazım. Var olması lazım. Var olunca bir şeyin varlığı var ise o zaman yokluğu anlaşılır. Eğer bir şey yok ise yokluğun bir anlamı kalmaz. Kavram olarak boşluk

olur. Hiçbir şey olmaz ama bir şey mevcut ise o zaman yokluğun kavramı anlaşılır. Yani yokluğun anlaşılabilmesi için varlığın yani mevcudun olması gerekir. Tabii bu işin bir de matematik boyutu var. Yani matematik boyutuna da girdiğimiz zaman burda işin sufi boyutu kalkacak ortadan. Yani şimdi hocam da bakıyor ordan, matematik boyutu da var deyince, matematik boyutu da var değil mi hocam, yoklukla alakalı? Tabi bu böyle yokluk meselesi şey, mesela sıfır değersizmiş gibi görünüyor matematikte ama sıfırın değeri var değil mi hocam? Önüne veya arkasına koyarsan bir rakamın değer kazanıyor. O zaman sıfır değersiz değil. O zaman yokluk dediğimiz şey de aslında gerçek manada varlığın zıddıymış gibi görünüyor. Varlığın zıddı dahi Yani mesela bunu siyah beyaz gibi algılayamazsınız. Mesela siyahın zıttı beyaz, beyazın zıttı siyah dersin. Zıtlar birbirleriyle karşılaştıklarından dolayı birbiriyle anlaşılır zıtlıkları ile alakalı. Hani ona ne diyorlar, zıtlık teorisi mi diyorlar hocam ona? Evet, bunun gibi ama yokluk öyle bir şey değil. Yani bir şey yok ise onun üzerinde fikir yürütmeye gerek yok. Yok çünkü yoksa adı da yok onun. Bakın, yoksa adı da yok zaten, bilinmiyor. Yok çünkü.

Yok olunca onun üzerinde fikir yürütmek, onun üzerinde herhangi bir fikir yürütmek de mümkün değil. Sana lazım bu ilerde, tabi mühendislere lazım, aslında bu işin bir de mühendislik boyutu var. Ben şimdi böyle felsefe yapmayayım artık da bu mevzunun üzerinde, gerek yok. O yüzden normalde bir şeyin tabii yokluğunun anlaşılabilmesi için mevcut olması lazım. Mevcut orta yerden kalkarsa yokluk anlaşılır. Burdaki derdimiz o bizim değil. Bu, bunu koyalım kenara. Buradaki hazreti Pir'in anlatmak istediği şey, ben varlığımı yoklukta buldum, varlığı yoklukta buldum dediğinde varlığı nasıl yoklukta bulur? Bütün varlığını, bütün varlığını fena ederse, yani varlığını bütün, burdaki varlıktan kastı, kendi nefsi. Eğer nefsini Kur'an ve sünnete tabi tutarsa nefsini Allah'ın sıfatlarında yok ederse bu sufilikte fena makamıdır. Bir kimse bütün her şeyini, her şeyini Kur'an ve sünnete göre dizayn eder. Kur'an ve sünnete göre dizayn edince bütün üzerindeki fiiliyat, sünneti seniyyeye uygun olur. Bütün üzerindeki fiiliyat, sünneti seniyyeye uygun olunca artık onun kendi nefsinin bir hal ve hareketi kalmaz. Her şey, her şey sünneti seniyyeye uygun, her şey Allah'ın onun kalbine indirmiş olduğu ilhama uygun. Hani geçen haftadan dedik ya Allah kullarıyla konuşur, kullarına ilham eder. Artık o kul hani hazreti Pir bunu yavaş yavaş yukarı doğru çekiyor . Geçen haftaki ders neydi? Allah dilsiz, dudaksız, harfsiz kuluyla konuşur mu? Konuşur. İşte konuştuğu zaman Allah o kulun kalbine ilham etmeye başladı. Kulun kalbine ilham edince o kul bütün her şeyini, bütün her şeyini sünneti seniyyeye uygun hale getirdi. Sünneti seniyyeye

uygun hâle getirince Allah'ın emirleri dairesinde yürüyünce artık o nefsinin, o kimsenin kendi nefsinin kendine ait bir sıfatı kalmadı. Kendine ait bir sıfatı kalmayınca fena hâline geldi. Hani Allah'ta fena olmak, fenafillaha erişmek. Fenafillaha gelince varlığını, varlığını ne yaptı? Yok etti. Artık onun kendi nefsiyle alakalı bir hal, hareket, söz, tavır yok. Olmadığı anda fena makamında oldu ve hazreti Pir o nefsani varlığından sıyrılıp fenâ halini bulunca diyor ki 'artık ben varlığı yoklukta buldum' tersini söylüyor, varlığı yoklukta buldum. Bu ne demek? Bu da hazreti Pir diyor ki sen fenafillaha geçer, bütün kendi üzerindeki sıfatsal boyutları peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin sünnetine uygun hale getirirsen yine Allah'ın sıfatlarında beka hali yaşarsın. Çünkü tekrar nereye döndü? Yokluktan varlığa döndü. Önce fena hâline geçti, her şeyini feda etti, ardından beka haline geçti Allah onu kendi sıfatlarıyla, kendi ilmi ilahisi ile onu süsledi ve o her kim nefsani sıfatlarından geçer Allah'ın sıfatlarına bürünürse o kimse önce fena halini yakalar, sonra da beka haline geçer. Yani bekabillah denilen arifibillahların haliyle hallenir. Yani bir kamil mürşidin haliyle hallenmiş olur ki işte hazreti pir bunu diyor ki 'ben varlıktan, varlığımdan geçtim yok oldum', ondan sonra da diyor yoklukta varlığı buldum. Padişahların, devam ediyoruz beyite:

"Padişahların hepsi kendilerine karşı alçalana alçalırlar. Bütün hak, kendisine sarhoş olanın sarhoşudur. Padişahlar, kendilerine kul olana kul olurlar. Halk umumiyetle kendi yolunda ölenin yolunda ölür"

Padişah, nasıl ki padişahlar kendilerine hizmet eden kendisine koşulsuz itaat eden kendisini canından fazla seven hizmetçilerini severse veya bir patron, yanında çalışan elemanı var. Saat, dakika, gece, gündüz düşünmeden yanında çalışıyorsa patronu için canını feda ediyorsa her şeyine koşturuyorsa o patron onu sevmez mi? Sever. Bir eş düşünün, eş her şeyiyle eşine canını feda edecek hale geldiyse o eş, o eşi sevmez mi veyahut da bir çocuk anne baba için canını feda edecek hâle gelse anne baba o çocuğu sevmez mi veyahut da anne baba çocuğu için canını feda edecek hale gelse o çocuk anne babayı sevmez mi ve bunun gibi müminler de Allah'ı çok severlerse Allah'ı çok severlerse Allah da onları sever. Bakara ayet, 165: 'Müminler en çok Allah'ı severler. O zaman müminlerin Allah'ı sevmeleri ona iman edip ona itaat etmek, rızasına nail olmak için Allah'ı her şeye tercih etmeleridir.'

O mü'min ki Rabbini darlıkta, sıkıntıda, bollukta, ferah anında, her şeyde ne yapar? Allah'ı sever ve sevdiklerinin delili de Kuran'ı Kerim'de buyurulan ey Muhammed de ki, yani Allah'ı seviyorsa o kimsenin delili Allah'ı sevenin elindeki delil yani biz o Allah'ın sevip sevmediğini buna uyup uymadığına bakacağız ve o kimsenin elinde delil bu. Allah'ı sevenin elinde delil. Allah'ı

seviyorsun, elindeki delilin ne? Delil göster. Her iddianın delile ihtiyacı vardır. Her iddianın Allah'ı sevmenin de Allah'ı seviyorum demenin de bir delile ihtiyacı var. O da ne, Ali İmran, ayet 31: 'Ey Muhammed! De ki Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah affeder ve merhamet eder' ama işte burda o kimse Allah'ı seviyorsa Allah'ı seviyorsa Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in ayak izlerini, Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in gönül izlerini, Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in sır izlerini, Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in ruh izlerini takip etmekle mükellef. Çünkü seven sevdiğine tabi olacak. Seven sevdiğinin dairesinde duracak. Geri kalan, boş laf. Ben seni çok seviyorum. Olur! Ben sigara içiyor muyum? Hayır. Ben gıybet ediyor muyum? Hayır. sen neden ediyorsun? Ben seni çok seviyorum! İyi, ben nerdeyim? Sohbetteyim. Sen nerdesin? Evdesin. Nasıl sevgi bu? Ben nerdeyim? Perşembe günü zikrullahtayım. Sen nerdesin? Evde çay içiyorsun. Nasıl sevgi bu? Seven sevdiğinin peşinden gider. Seven sevdiğinin yörüngesinde gider. Seven sevdiğinin hukukunu çiğnemez, seven sevdiğinin hükmüne karşı gelmez, seven sevdiğinin, sevdiğinin rengine bürünür, onun hâliyle hallenir. Onun hâliyle hallenir ki maşuk aşığını sevsin. Aşık odur ki maşuğunun ayak izlerini takip eder. Aşık odur ki maşuğunun rengine bürünür. Aşık odur ki baktığı yerde maşuğunu görür, Sevdiğini görür. Aşık odur ki sevdiği ne haldeyse o da o hale geçer. O yüzden Peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin yolundan gitmeyen bir kimsenin, Allah'ı sevme iddiası hevâ ve hevesten ibarettir.

Sen padişahı seviyorsan padişaha hainlik edemezsin. Padişahı seviyorsan sen padişaha küstahlık edemezsin. Sen padişahı seviyorsan padişahın dairesinin dışına çıkamazsın. Onun hududunun dışına çıkamazsın. Çıkıyorsan o zaman bu sevgide yalancılık oluyor. Allah muhafaza eylesin. O yüzden Allah sevgi denilen soyut kavramı, tabiri caizse somutlaştırıyor, onu fiiliyata döküyor. Yoksa sevgi denilen kavram eğer soyuta dökülmezse orta yerde anlaşılmamış, yaşanmamış bir kavram olarak kalacak. Allah kendisini seviyorum iddiasında bulunan kimseye diyor ki benim habibime uy, bakın habibime uy. Ey Muhammed! De ki eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun. O zaman öyle sünneti seniyyeyi reddederekten Allah sevgisi olmaz, hadisleri reddederekten Allah sevgisi olmaz. Hazreti peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin hukukunu reddederekten Allah sevgisi olmaz. Hazreti peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin sünneti seniyyesini yaşamadan Allah sevgisi olmaz. Bu mümkün değil. Allah celle celaluhu hadisi kudside buyuruyor ki: Kulum farzları yerine getirmekle bana en sevgili işi yapar, ameli yapar.' O zaman farzlarını yerine getirmeyen bir kimse Allah'ın sevgisini celbedemez. Farzları yerine getirmiyorsan Allah seni sevmez

kardeşim. Allah kimi seveceğini beyan etmiş, fiiliyata koyacaksın. Allah tövbe edenleri sever, tövbe edeceksin. Allah zikredenleri sever, zikredeceksin. Allah cömertleri sever, cömert olacaksın. Allah kendi yolunda mücadele eden savaşanları sever, onun yolunda mücadele edeceksin. Allah faizcileri sevmez, şeytan çarpmış gibi topraktan kaldırır onları. O zaman sen kalkıp da tefecilik yapmayacaksın. Allah fuhuş yapanları sevmez, o zaman fuhuştan uzak duracaksın. Allah içki içenleri, uyuşturucu kullananları sevmez, o zaman içkiden, uyuşturucudan uzak duracaksın. Allah kendi emirlerini yerine getirmeyen, emirlerine isyan edenleri sevmez. O zaman Allah'ın emirlerine isyan etmez, Allah'ın emirleri dairesinde yürü. Allah rüşvet yiyenleri sevmez, Allah kayırmacılık yapanları sevmez, Allah kamu malına zarar verenleri sevmez, Allah kullarının arasında fitne çıkaranları sevmez, Allah gıybetçileri sevmez, Allah dedikoduculari sevmez, Allah anne babaya asi olanları sevmez, Allah eşlerine zulmedenleri sevmez, Allah çocuklarına zulmedenleri sevmez.

Allah çocuk istismarcılarını sevmez, Allah kadın istismarcılarını sevmez. Allah tüm din istismarcılarını sevmez, Allah dinini geçim yolu yapanları sevmez. Ya bu sevmediklerinden bir uzaklaş. Sevmediklerinden uzaklaş! Bakıyorsun müşrikleri sevmez, kafirleri sevmez, müşriklere benzeyenleri de sevmez, kafirlere benzeyenleri de sevmez. Kâfir adetlerini yerine getirenleri de sevmez. Müşrik adetlerini yerine getirenleri de sevmez. Müşriklerin ayak izlerini takip edenleri sevmez. Kafirlerin ayak izlerini takip edenleri sevmez. Heva hevesini ilâh edinenleri sevmez, şeytanın peşinden koşanları sevmez, şeytana kendi nefsini satanları sevmez, heva hevesini ilâh edinenleri sevmez. Allah Kur'an ve sünneti seniyyenin dışındaki fikir, düşünce, yaşantı, felsefe, kültür hiçbirisini de sevmez. Allah eşcinselleri sevmez, Allah lutileri sevmez. Ne kadar sevmediği ne varsa ülkemizde var! Sevmediği ne varsa ülkemizde var. Sevmediği ne varsa ve Müslüman ülkeyiz biz değil mi, biz Müslüman ülkeyiz! Allah'ın ne kadar sevmediği, lanet ettiği ne var ise hepsi de ülkemizde var, hepsi de halkın üzerinde de var. Müslümanım diyenlerin üzerinde de var. Bir eşcinsel ben Allah'ı seviyorum diyor, lanetlik iş yapıyorsun. Diyorum ki yaptığın iş lanetlik, Allah lanet etsin diyor melekler lanet etsin diyor, hadisi şerif değil mi o diyor. Bakın, bu hadis inkârcıları var ya ebediyen cehennemde kalacaklar. Öyle büyük bir fitne ateşi yakıyor ki bunlar, bunlar kafirlerin borazanı. Bunlar kafir borazanı, bunlar şeytan borazanı, bütün insanların dinlerini ifsat ediyor bunlar. Be namussuz adam, be şerefsiz adam, be haysiyetsiz adam, be dinsiz adam, be pislik adam. Hiç olmazsa başkalarını zehirleme! Bunlar zehirliyor ortalığı. Hadisi şeriflerle alay ediyorlar. Ondan sonra çıkıyor bir eşcinsel, luti, eşcinsel luti

çıkıyor, bu söylediklerinizsizin hadisi şeriflerde var diyor. Bu sözlerin hadis olduğu nerden belli, hadis değil bunlar diyor, uydurma din bunlar diyor. Ne diyorlar? Arabın uydurması! Biz susuyoruz bunlara!

Oturmuş koca koca profesörler, koca koca din alimiyim diyenler, kandil var mı yok mu onu tartışıyor! Tartıştıkları konu bu son günlerde! Millette çakı bulmuş çocuk gibi 'hocam kandil denilen şey var mı', birisi de çıkmış 'kandiliniz mübarek olsun', olmasın diyor. Olmasın lan, senin kandilin de mübarek olmasın, hiçbir şeyin olmasın! Adam bunu söylüyor. Hadi bir laf söylesenize eşcinseller hakkında. Tabi, mahkemeye veriyorlar ya eşcinseller, eşcinseller Müslümanlardan daha cesaretli bu ülkede. Evet, sen eşcinsele sen eşcinselsin, sen şöylesin sen böylesin diyemiyorsun. Dediğin anda mahkemeye veriyor seni. Müslümanlar ne yazık ki ne yazık ki denizin üzerinde köpük misali, hiç bir ağırlıkları yok. Hadi faiz yüzde otuz beş, hadi fuhuş serbest, her yerde var, her yerde var, hadi! Herkes sessiz. Geçen gün birisi haberlerde var ya, nerde Bağdat caddesinde, ne o, bikiniyle geziyor, polis tutuyor onu. Bütün deniz kenarları bikiniyle gezegenlerle dolu. O zaman deniz kenarlarına gidip bütün bikiniyle gezenleri toplasanız ya! Mantığa bak, daha doğrusu mantıksızlığı bak! Bağdat caddesinde bikiniyle dolaşırsan polis seni alıp götürüyor, plajlarda dolaşmak serbest, hatta üstsüz, altsız dolaşmak serbest. Hatta bütün gazeteler basın, yayın, internet, filanca fişmanca yerde ne oldu, işte kırmızı bikinisiyle, mavi bikinisiyle poz verdi. Hadi o gazeteyi de kapat. Hadi o internet haberini de kapat! Yolda bikiniyle dolaşanı aldın götürdün ya, neden aldın götürdün? Kimse bilmiyor. Halkın huzurunu kaçırdı diye, çıplak dolaştı diye herkes dönüp bakıyor! Ya zaten çıplak dolaşıyor herkes şu anda! Sokaklar dolu. Sessiz herkes, demokrasi var ya, özgürlük var, istediğin gibi soyunabilirsin ama istediğin gibi aşure dağıtamaz. İstediğin gibi soyunabilirsin, istediğin gibi zikredemezsin! İstediğin gibi böyle işte sanatçı adı altında konserler düzenleyebilirsin, pilav dağıtamazsın! Bütün konserlerde yarı çıplak kadınları orada oynatabilirsin hiç kimse bir laf söyleyemez, sen bir kandil kutlarsın Hazreti Peygamber sallallahu ve sellem hazretleri doğmuş dersin, onun sevincini yaşamak istersin, bütün alimi, uleması, diyanetçisi, hıyanetçisi, profesörü, doçenti, bilmem nesi, İslam araştırmacısı, herkes ayağa kalkar: Kandil denilen bir şey yok!

Fuhuş var mı? Niye ayağa kalmıyorsunuz fuhuş için? Faiz için niye ayağa kalmıyorsunuz? Haramlar için ne ayağa kalmıyorsunuz? Haramları istemiyoruz diye niye ayağa kalmıyorsunuz? Edebiyatı güzel! Müşrik zamanında kadınlar, kızlar diri diri toprağa gömülürdü, şimdi genel evlerine gömülüyor! Niye ayağa kalmıyorsunuz? O zaman için müşrikler kızlarını diri diri gömüyorlardı bir sefer ölüyordu o kız, bir sefer ölüyordu. Şimdi fuhuşhaneler,

genelevler dolu her gün ölüyor o kadınlar kızlar. Var mı ses çıkaran? Yok. Tartışın kandil var mı yok mu diye, ahmak adamlar! Müminlerin Allah'ı sevmeleri, onu layık oldukları şekilde bilmeleri vahdaniyetini ikrar etmeleri, azametini tanımaları, ona hiçbir şeyi ortak konuşmamaları ile mümkündür. O yüzden müminler yalnızca Allah'a dayanıp güvenir, bütün işlerinde ona yönelir, istediklerini yalnızca ondan isterler ve minnet Allah'ı sevmenin delili olarak farzları yerine getirirler, haramlardan uzak dururlar, nafilelerle Allah'a yaklaşırlar, Allah'ı severler. Siz Allah'ı annenizden, babanızdan, eşinizden, çocuklarınızdan, mallarınızdan, canlarınızdan, gözünüzün gördüğü görmediği her şeyden fazla sevmekle mükellefsiniz. O zaman Müminliğiniz kemale erer. Rahatınızdan, paranızdan, yumuşak yataklarınızdan fazla seveceksiniz Allah'ı. Sabah namazına kalkmayıp Allah sevgisinden bahsetmeyeceksiniz. Sabah namazına kalkacaksınız, beş vakit namazınızı kılacaksınız ki Allah'ı sevdiğinizin delili olsun. Otuz ramazan orucunuzu tutacaksınız ki Allah'ı sevdiğinizin delili olsun. Haramlardan uzak duracaksınız ki Allah'ı sevdiğinizin delili olsun. Allah'ın lanetlemiş olduğu işlerden uzak duracaksınız ki Allah'ı sevdiğinizin delili olsun. Kur'anı' okuyup Kur'ana tabi olacaksınız ki Allah'ı sevdiğinizin delili olsun. Hazreti Muhammed'i Mustafa'nın sünnetlerini öğrenip sünneti seniyyesini yaşayacaksınız ki Allah'ı sevdiğinizin delili olsun. Yoksa Allah'ı seviyorum demen bir kuru iddiadan öteye geçmez. Bir bedevi, hazreti Peygamber'e gelerek 'ey Allah'ın resulü, kıyamet ne zaman' dedi. Bu hadisi şerif beni çok ümit var eder. Bu hadisi şerif bütün bu olumsuzluklara rağmen bir nebze olsun bu fakire nefes verir. Ben derim ki burda nefes alacağımız bir hadisi şerif var, burda nefes alacağımız tabiri caizse bir yer var, bir kanal var nefes alacağımız, çünkü bu ahir zamanda gerçekten mümin olmak, mümince yaşamak ve mümince ölmek zor.

O yüzden hani ahir zamanda onlar on taneden bir tane yapacaklar ama kurtuluşa erecekler, siz diyor on taneden bir tane yerine getiremezseniz yandınız diyor hadisi şerifte. 'Ey Allah'ın Resulü, kıyamet ne zaman diye sordu. Bunun üzerine hazreti Resul sallallahü ve sellem ona, onun için ne hazırladın dedi. Buna karşılık bedevi çok namazım orucum yok, ne var ki ben Allah'ı ve Resulünü seviyorum dedi.' Bu böyle, bu hadisi şerif sanki beni anlatıyor. Çok namazım, orucum yok. Allah beni affetsin. Çok ibadetim yok, çok öyle koşuşturmam yok. Rabbim beni affeylesin inşallah. Bunu ciddi ve samimi söylüyorum, böyle tevazu gösterisi gibi algılamayın. Hani vardır ya böyle çıkarlar hatipler işte ben sizin en adinizim, yok ben sizin en ednanınızım, yok ben sizin en kötünüzüm falan, böyle söylerler ya bu, bunu böyle almayın. Allah beni affetsin, ben kendi nefsimi biliyorum. Benim öyle geceler

boyunca namazım yok. Öyle ardı ardına oruç tutayım, böyle bir halim yok. Allah beni affetsin. O yüzden bu hadisi şerifi kendime bir kurtuluş ümidi olarak görüyorum. Çok namazım ve orucum yok. Bakın çok farzları yerine getiremiyorum demiyor. Çok yok. Hani Allah Resulü sallallahu ve sellem hazretleri, ayakları şişinceye kadar namaz kılıyordu, öyle uzun secdeler yapıyordu ki hazreti Aişe annemiz öldü zannediyordu, secdede öldü zannediyordu, nefesi kesiliyordu. Allah Resulünün sallallahu ve sellem in. Hafiften böyle ayağına dokunuyordu, hani öldü mü diye. Başında bekliyordu hazreti Aişe annemiz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri ibadet ederken o da bekliyordu. Öyle çok uyumuyordu o da. Neden? Bir gün uyuya kaldı. Uyuya kalınca hemen bir böyle uyandı bir baktı ki Allah Resulü yok, gece yarısı, gece yarısından sonra. Koştu nerde diye. Hurmalıkta yakaladı onu, meşhur hurmalık var ya, orda onu gördü. Yani elinden kaçırıyor. Elinden kaçırmamak için uyumuyor hazreti Aişe annemiz. Uyursan elinden kaçırırsın, uyursan kaybedersin, uyursan fırsatları değerlendiremezsin.

Uyudun, baktın ki gitmiş, elinden kaymış gitmiş. Aşıksan, sufiysen dikkat edeceksin. Öyle fazla uykuya kaptırmayacaksın kendini. Bir bakmışsın yürümüş gitmiş, ara dur artık İsmail'i sen. Nerde bulacaksın! Bulamazsın. Yakalayamazsın. Neden uyudun çünkü. O uyumadı. İşte hazreti Aişe annemiz de uyumuyor. Çok secdede kalınca bakıyor öldü mü ölmedi mi diye. Çünkü hanımların içerisinde en kıskanç olanı, en kıskanç olanı. ' Çok namazım ve orucum yok, ne var ki ben Allah ve Resulünü seviyorum' dedi. Bunun üzerine Hazreti Peygamber sallallahu ve sellem 'kişi sevdiğiyle beraberdir' buyurdu. Kişi sevdiğiyle beraberdir buyurdu, bu hadisi şerif beni çok böyle mutlu eder, tabiri caizse ümit var eder beni. Evet, çok namazımız yok, çok orucumuz yok ama Allah ve Resulünü sevmeye çalışıyoruz. Allah ve Resulünü sevme iddiamız var ve inşallah o sevgiye ulaşanlardan oluruz. Sevgi kalbi bir mesele çünkü. Evet, fiiliyat ister ama kalbi bir mesele Allah bizi sevenlerden eylesin. Allah'ın müminleri sevmesi ise onlara nimet vermesi, onlara sevap vermesi, onları affetmesi, onları kendine dost etmesi, onları fenafillaha ulaştırması onları bekabillaha ulaştırması ve normalde Cenab-ı Hakk'ın kulunu sevmesi onun onu hayretten hayrete, hayretten hayrete, perdeden perdeye onları geçirmesi. İşte nasıl padişah, nasıl padişah kendisinin sadık, sadık hizmetkarlarını, kendisini seven hizmetkarları seviyorsa, severse Allah da kendisini seven müminleri öylece sever. Mustafa Özbağ sözü, 'seven sevilir', seven sevilir. Eğer gerçekten o kimse seviyorsa o sevilir. Ha, seviyormuş gibi yapıyor, yap. O da güzel. Sevemiyorsan, seviyormuş gibi yap. Hani hadisi şerif var ya ağlayamazsanız dahi ağlıyormuş gibi

yapın diye, evet, bu da güzel. Bu kadar seviyor, seviyormuş gibi yap. Orda o sevgi dairesinde dur. Allah bizi onlardan eylesin.

"Avcı, onları ansızın avlamak için kuşlara av olmaktadır. Dilberler, âşıkları canla başla ararlar. Bütün maşuklar aşıklara avlanmışlardır."

Yani avcı, aslında ava av olmuştur. (Nerde Yusuf ya, gözüme göründüydü az önce. Yusuf, ava gidiyor musun yine? Gidiyorsun. Şimdi, nereye gidecekler? Ördek avına. Gidiyor musun ördeğe yine? Gidiyorsun. Şimdi dili güdük çıkıyor. Biliyor hatasını, o yüzden! Ava gitti. Nereye? Ördek avına. Nereye, şu ilerdeki göl ne? Oraya gidiyorsunuz değil mi. Neydi? Uluabat gölü.) Ördek avlayacaklar ya, aslında ördeğe av oluyorlar. Ne yapıyorlar? Gidiyorlar sazlıkların içerisine, kamuflajlar atıyorlar üstlerine, ottur, çöptür, sazdır, samandır, ne varsa orda, bekliyorlar sabaha kadar. Akılsız işi. Akıllı işi değil. Soğuk, kış, kıyamet. Ellerinde tüfek, eldiven. Ne bekliyorlar? Ördek. Peki ördek ne? Av değil mi? Ya sen ava av oldun. Gittin, ördeğin peşine düştün. Ördek bekliyorsun orda, evet ama av oldu farkında değil. Ava av oldu. Ne yaptı av onu? Kendine çekti. Av onu kendi ayağına getirdi. Av onu ne yaptı? Çepeçevre çevreledi onu. Av onu ne yaptı? Aklını aldı onun. Av onun aklını aldı. Av onu cezbetti. Av onu aşık etti. Av kendisi maşuk oldu. Av maşuk, avcı aşık oldu. Ava giderken avlandı. E şimdi dilberler aşıkları canla başla ararlar. Yani kadınların erkeklerin süslenmeleri, kendilerine çeki düzen vermeleri, hatta tabiattaki bütün varlıklar o erkeğini ve dişisini cezbetmek için ne hareketler yapıyorlar öyle değil mi? İşte kuşlar, yılanlar, hayvanlar ne vahşice dövüşler yapıyorlar, belgesellerde izliyorsunuz değil mi? Ne için? Bir kadın için, değil mi? Orda bir işte vahşi bir şekilde öbür erkekleri kovmak için ne büyük vahşetler yaşanıyor. Deniz hayvanlarından tut kara hayvanlarına kadar veyahut da Ali Karadağ burda mı? Kraliçe uçunca arkasından bir sürü erkek uçuyor değil mi ama o bir sürü erkeğin içinden bir tane seçiyor. Seçtiği de onunla çiftleşir çiftleşmez ölüyor. Vuslata can gidiyor ve arı öleceğini biliyor. Arı öleceğini biliyor. Vuslatın sonunda arı ölecek. Ölümüne koşuyor. Bakın, bütün bu eşler arasındaki cilvelenmeler, eşler arasındaki vahşice hal ve hareketler, kendisine bir aşık bulmak için kendisine bir aşık bulmak için kendisine bir maşuk bulmak için. Bütün varlık, bütün varlık, bütün varlık ama aşık ama maşuk statüsünde, birbirlerine cilvelenmekte. Böyle olunca, böyle olunca aşıklar maşukların avı hükmüne geçiyor. Her aşık maşuğun avcı hükmünde.

Aslında aşıklar maşuğu arıyorlar ama aynı zamanda da maşuklar da aşıklarına av oluyor. Yani her iki taraf da birbirine av. Aşık maşuğunu arıyor, maşuğuna av oluyor. Maşuk da aşığını arıyor gerçekte, o da ona av oluyor. Yani aşık maşuğa av, maşuk aşığa av oluyor. O yüzden bütün maşuklar bu manada aşıklara avlanıyorlar. O zaman asıl zor iş kiminmiş? Maşuğunmuş.

Yani sevilenin, gerçek manada. Ben hep söylerim, sevilmek büyük vahşettir. Sevmek de vahşettir, sevilmek daha büyük vahşettir gerçek manada. 1740:

"Kimi aşık görürsen bil ki maşuktur. Çünkü o, aşık olmakla beraber maşuk tarafından sevildiği cihette maşuktur da."

Kimi aşık görürsen bil ki maşuktur çünkü o, aşık olmakla beraber maşuk tarafından sevildiği cihette de maşuktur. Maide, ayet 54: 'Allah onları sever, onlar da Allah'ı sever.' Ne oldu? Her iki taraf hem aşık oldu, hem maşuk oldu. Hem aşık oldu, hem maşuk oldu. Kul mizana çıkarıldı. Mizana çıkarılınca Cenab-ı Hak onun kulağına eğildi. Dedi ki, bu bu bu bu bu bu sevapların vardı, kabul ettim dedi. Kul çok sevindi. O kadar çok sevindi ki kendinden geçti. Sonra bir daha eğildi kulağına, dedi ki bu günahların da vardı senin, kul çöktü, üzüldü üzüldü. Allah bir daha eğildi kulunun kulağına, dedi ki hepsini de affettim. Kul derin bir nefes aldı, derin bir nefes aldı, bir rahatladı. Allah kulunun kulağına tekrar eğildi, dedi ki bu affettiğim günahların vardı ya, evet, onları sevaba çevirdim. Kul, o kadar sevindi, o kadar sevindi, dedi ki ben ne güzel Rabmişim, sen ne güzel kulmuşsun. Sarhoş oldu, kendinden geçti. Dedi ki ben ne güzel bir Rabmişim sen de ne güzel bir kulmuşsun. Ne oldu? Aşıkla maşuk yer değiştirdi, Allah da ona tebessüm etti. İşte muhabbet vardır, bir insanın nefsi neyi severse onun peşinden gider. Neden haz aldı, neden lezzet aldı onun peşinden gider. Bu nefsin muhabbetidir.

Bir de muhabbet vardır bir de sevmek vardır. Bu bütün sebepleri, bütün vesileleri hazı, lezzeti, tadı, bütün her şeyin illeti, hastalığı, gamı, kasaveti ne varsa, her şeyi masanın üzerinden sıyırıp kenara atıp sırf hakkı hak olduğu için sevmek vardır. Bu gerçek manada sufilerin sevgisidir. Bu evliya yolunda istenilen, hak olan sevgi budur. Allah'tan bir şey ummadan, hiç kimseden hiçbir şey istemeden, hiçbir şey istemeden ve fisebilillah her şeyi Allah'ı sevdiği için yapan sevginin hakikatine ulaşır ama Allah'tan korkarak seven, benim sözlerim biraz sıkıntılıdır, Allah'tan korkarak seven, Allah'tan umut ederekten seven, çok özür dilerim, kötü bir taklitçidir. Kötü bir ameledir o, kötü bir amele! Böyle hırslı çalışanlar vardır, böyle para hırsıyla çalışanlar, akşamüstü olunca hemen böyle parayı alayım diye bakar, parayı alacak gidecek o. Ben bu iş yerine ne katabilirim, buraya ne yapabilirim, burayı daha nasıl güzelleştirebilirim, öyle bir derdi yoktur onun. Parayı alacak gidecek o. Allah'tan ister boyna. Verdiği zaman Allah'ı sever, seviyormuş gibi görünür, inkıtaya uğrarsa Allah'a küser. Sen beni nasıl hasta edersin, bir tek beni mi buldun hasta edecek, ben bu kadar iyi insandım, ben mi hasta olmalıydım, ben bu kadar iyiydim ben mi belalara maruz kalmalıydım, ben mi şöyle olmalıydım, ben namaz kıldım da, oruç tuttum da, zikrettim de, sen kalktın bana bunları verdin, tü yansın senin gibi

Allah olmaz olsun, haşa! Bu, sufilerin istediği Allah sevgisi değildir, bu gerçek aşık değildir. Bu taklidi aşıktır. Taklit, hani o taklit kitabından okuyor. Tutuşturmuşlar onun eline bir taklit kitabı, o taklit kitabından okuyor, oradan ders yapıyor. Bütün genelde ders yapanlar taklit kitaplarından ders yaparlar. Ben şimdi burda mesnevi okumaya çalışıyorum. Taklit edecek olursam hazır. Ne Tahirü'l Mevlevi'nin al tercümesini, getir burada oku, taklit. Avni Konuk'un tercümesini al, burda oku, taklit. Onlar da mesneviyi şerh etmişler, git bir mesnevi şerhinin şerhini bul, al getir burda oku, taklit. Taklit! sufilik taklidi kaldırmaz. Sufilik taklidi kaldırmaz. Aşk, taklit istemez. Sevmek, taklidî olmaz. Herkes kendi rengince sever. Herkes kendi dengince sever. Herkes kendince sever. Az çok o onun sevgisidir, gerçeği onun odur. Çünkü hiçbir maşuk taklid istemez. Hiçbir maşuk!

Hiçbir maşuk, başkasının mektubunu okumak istemez. Der ki sen oku kendi mektubunu. Başkasının şiirini okumak, basit iştir. Otur aşıksan kendin yaz. Aşıksan bir cümle söyle, yeter bana. Aşıksan bir bakışın yeter bana. Aşıksan bir süzüşün yeter bana. Başkasının kelimeleriyle gelme, başkasının sözleriyle gelme, başkasının tavsiyesiyle gelme. Yok, o gerçek âşıklık değildir. O, taklit defterinden okuyor. O, taklit defterinden ders yapıyor. Tutuşturuyorlar onun eline bir şey ya, çık diyorlar bunu oku, onu okuyor ordan. Onun gönlünden coşan bir şey değil, onun içinden coşan bir şey değil. Onun kalbi harekete geçmemiş çünkü. O, sevmemiş sevememiş. Aşk onda harekete geçmemiş. Sevgi onda harekete geçmemiş. Geçmiş olsaydı, bakışı farklı olurdu. Geçmiş olsaydı dokunuşu farklı olurdu. Geççmiş olsaydı, hitabı başka olurdu. Geçmiş olsaydı, sözü başka olurdu, hali başka olurdu, yürüyüşü başka olurdu, gelişi başka olurdu, gidişi başka olurdu. O, sevememiş. O yüzden o, kalbindeki kinden, gamdan kasavetten kurtulamamış, o kalbindeki sevgisizliği yoğurup dışarı atamamış, yuyup yıkayamamış onu. Kalbinde kötü huylar kalmış. Yuyup yıkaması lazım, dışarı atması lazım atamamış. O yüzden sevmek samimiyettir. Sevmek tahkiktir, taklit değildir. Tarih boyunca aşıklardan hep kaçmışlardır. Mecnunun dostu var mı? Yok. Herkes Mecnundan kaçtı, kimse mecnunu evine misafir etmedi, kimse mecnunla dostluk kuramadı. Kimse Muhyittin İbni Arabi ile dostluk kuramadı. Kimse Hallacı Mensurla dostluk kuramadı. Hazreti Mevlana'nın kaç tane dostu vardı? Kaç kişi sabretti hazreti Pir'e? Abdülkadir Geylâni hazretlerine kaç kişi sabretti? Olmadı. Neden? Vahşi geldi onlar kendilerine. Vahşi geldi! Olamaz, böyle sevilemez, böyle aşık olunamaz dediler, tırstılar, yalnız bıraktılar. Her aşık yolunu yalnız yürür. Neden? Çünkü bakar yanındaki, der ki ben böyle yapamam. Bu normal değil, bu kafası kırık bunun der. Evet, haklıdır da kendisi. Allah bizi muhafaza eylesin.

"Susuzlar alemde su ararlar fakat su da cihanda susuzları arar."

Madem ki aşık odur, yani aşık odur. Kim? Haşa Allah, gerçekte âşık odur. Hazreti Pir tel yakıyor, 'madem ki aşık odur sen sus artık. Madem ki o kulağını çekmekte, sen tamamiyle kulak kesil.' Kalbine ilham geldi, dedi ki, o dedi ki aşk benim sus! Aşktan anlamayan aşkın dokunmadığı, sevmekten nasibi olmayanlara sus, konuşma dedi ona. Hazreti Pir de dedi ki sustum.

Aşk, sana her daim iltifatlarda bulunur, her dem gönlüne ilhamlar yağdırır. Kulağını sevgiliye ver de dinle Mustafa. Aşıklık sanatı, neşe hazinesi. Sana açılmışsa sus Mustafam, sus! Ey gönlüm! Aşıklıkta tahammül gerek, ayağını sağlam bas Mustafa sus, dinle. Aşıklık sırları harfe, kelama sığmaz, Mustafa sus, dinle! Aşıklık belaya koşanların işidir. Aşıklık dünyanın gamını çekenlerin işidir. Aşk kokusundan uzakta olanlar bilmezler. Dinle Mustafa sus! Ah gönlüm! Aşıklık tuzağına kendi ayaklarınla gittin, başını eşiğine koydun. Sus, dinle! Maşuk bir kez olsun yanağını okşasaydı, bir kez olsun zülfünü gösterseydi, lâl olmuş dudaklarına merhamet edip ıslatsaydı,

Ey gönlüm! Aşıklıkta durmakta metin ol.

Bu aşıklık yolunda meşakkatsiz bir an yok!

Sevgili bana ayrılıkla da eziyet etsen.

Ey sevgili!

Sen ayrılık perdesinden ayrılık perdesine Mustafa'yı atsan böyle eziyet etsen

Beni gamdan gamına atıp acılarla inletsen faydasız!

Aşıklıktan tövbe etmem dönmem,

Sevdamdan vazgeçmem, dönmem

Haykırırım dağa taşa insanlar beni dinlemezse seni seviyorum diye.

Her an senin sevgini, senin aşkını anlatırım.

Hem varlığa hem yokluğa

Hazreti pir devam ediyor:

"Sel akmaya başlar başlamaz önünü kes, yolunu bağla. Yoksa alemi perişan ve harap eder, her tarafı yıkar. Fakat harap olmaktan niye gamlanayım. Harabenin altında padişah hazinesi var."

Hazreti Pir, kendine diyor, sel akmaya başlar başlamaz önünü kes. Yani bu seli insanlara anlatma. Yoksa harap olacak her taraf, yakılacak yıkılacak, insanların düzenleri kaçacak. Sonra diyor ki harap olmaktan neden gamlanayım ki? Neden harap olmaktan çekinelim ki? Harabenin altında padişah hazinesi var diyor. Yani kendisini harap ediyor ya, diyor ki ben de padişah hazinesi var. Bundan sonrası da Mustafa Özbağ'a ait:

Aşk söyletir

Söyledikçe harmanı ateşe verir.

Aşıklıktan payı olmayan küfrüme fetva verir.
Maşuk aşk gamının hazinesini aşıklara verir.
Gönlüm aşk gamında virane
Daim ilham verir.
Elimizde avucumuzda ne varsa maşuğa verdik
Harabat yoluna girdik tacı tahtı isteyene verdik
Aklı ateşe verdik yandı
Hazineyi de yağmaya verdik
Aşkımızın karşılığını beklemeyi de münafıklık bildik!

El-Fatiha maassalavat. Amin. Kim sevdasının karşılığını bekliyorsa sevdasının münafığıdır. Kim aşıklığının karşılığını bekliyorsa aşıklığa en büyük ihanet eden odur. Seviyorum deyip sevgine karşılık bekliyorsan sen sevmekten uzaksın. Sen sevmenin kenarından bile geçmemişsin. Sevmenin kokusu dahi sana ulaşmamış. Mustafa'ya göre sevmek maşuğun eşiğine başına koyup okşanmayı dahi beklememektir. Maşuğunun eşiğine aklını, fikrini, gönlünü, kalbini, vücudunu, paranı, pulunu her neyin varsa eşiğine koyup hiçbir şey beklememektir ve ebediyen senin yüzüne bakmayacağını bilsen, ebediyen sana kâküllerini göstermeyeceğini bilsen, ebediyen bir göz süzüşü dahi sana bakmayacağını bilsen, ebediyen senin adını sormayacağını bilsen, ebediyen hep ayağının altında durup her gün, her an, başını ezip geçeceğini bilsen, başını ezip geçmeyi lütuf bil. Eşiğinde durmayı ikram bil. Onu sevebilmeyi büyük ganimet bil. O aşkınla onun kapısında durmayı hazine bil, hazine bil ve asla aşıklığını kaybetmemek için ayaklarını sıkı tut. O kapıdan ayrılmamak için gönlünü sıkı tut. Ordan bir an olsun gaflete düşer uzaklaşırım diye gözünü sıkı tut. Uyursan kaybedersin. Uyursan elinden akar gider. Uyursan gönlünden akar gider. Uyumak nedir? Gaflettir, gaflet. Uyumak nedir? Heva hevestir. Uyumak nedir? Kendi nefsinin doğrultusunda gitmektedir. Uyumak nedir? Şeytanın peşine gitmektir. O yüzden Allah Resulü sallallahu ve sellem hazretleri buyurdu ki 'göz açıp kapayıncaya kadar beni nefsimin eline bırakma' dedi. Onun nefsimin eline bırakma deyişi, günaha düşme korkusu değildi. O günaha düşmeyeceğini biliyordu. O kendisinin korunmuş olduğunu biliyordu. O kendisinin mahfuz olduğunu biliyordu. O kendisinin taaaa ilk ne zaman yaratıldığı ilmi ilahide olan, o başlangıçtan itibaren, temiz olduğunu biliyordu.

O ilk yaratıldığı andan itibaren kendisinin peygamber olduğunu biliyordu ama o göz açıp kapatıncaya kadar beni nefsime bırakma deyişi her an ben seni seyretmek istiyorum, ben her an senin aşkınla yoğrulup hayretten hayrete geçmek istiyorum, ben göz açıp kapatıncaya kadar olan zaman

zarfında dahi, gözümün önünden seni kaybetmekten korkuyorum. Bir an gözümün önünden gidersin diye bu yangınım, bu feryadım ondan. Allah Resulü o yüzden dedi 'göz açıp kapatıncaya kadar beni nefsime bırakma', çünkü aşık aşıklığından bir an gaflete düşerse, maşuğuna ihanet etmiş olur. Sebebi şudur, asıl onu maşuk sevmiştir çünkü. Asıl onu padişah sevmiştir. Asıl onu aşk sultanı sevmiştir. Asıl seven odur çünkü. O onu sevip dururken, o onu okşayıp dururken, o ona lütfedip ikram edip dururken, aşığın heva hevesine uyması, aşığın nefsine uyması, aşka en büyük ihanettir, aşka en büyük ihanettir. O yüzden aşık aşıklığını bilmeli, aşkından vazgeçmemeli. Göz kapaklarına kürdanı takmalı. Bu göz bir an olsun onu görmekten uzak durmamalı demeli ve gözünü kapatmamalı. Gözünü her daim açık tutmalı. Gönlünü uyutmamalı. Gönlü, o maşuğun zikrullahıyla hayat bulmalı. Onun aşkıyla coşmalı. Onun aşkıyla akmalı. Onun aşkıyla yanmalı. Dumanı kilometrelerce ötelerden görünmeli. Öyle yanmalı ki kokusu ahireti sarmalı. Demeli ki ahiret alemine göçenler, bu hangi aşığın yanık kokusudur? Bu hangi aşığın yanık kokusudur ki bize hayat verdi. Bu hangi aşığın yanık kokusudur ki biz o yanık kokusuyla bugün kabir azabından beri olduk. Bu hangi aşığın gönül kokusudur ki biz bugün kabirlerde bayram ettik demeli. O yüzden aşık aşıklığını unutmamalı. Aşık, aşıklığından hiç mi hiç taviz vermemeli. Aşıklık süt gibidir, leke kaldırmaz. Süt gibidir, pislik kaldırmaz. Aşıklık çünkü gerçek manada odur. Selamunaleyküm. 1745'ten devam edeceğiz. Fazlaca vaktinizi almışım, haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun.

Ne zamandan beri gönül kanımla ellerini yıkayacaksın

Bitmeyecek mi hasret türküleri

Sönmeyecek mi gamın çilesi

Ne zamana kadar daha ayrılık perdesinden ayrılık perdesine fırlatıp atacaksın

Ne zamana kadar gönlüme set çekip sana gelmemi engelleyeceksin!

Selamunaleyküm

30 EYLÜL 2023
TASAVVUF VAKF MERKEZ
BURSA

https://youtu.be/Xug_W82Dt58?si=B8yZaUhH_i-s4J5r

MESNEVİ-İ ŞERİF 1745-1749. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamunaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Rabbim ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle ümmeti Muhammedî hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakça yaşayan batılı batıl bilip batıla karşı cihad eden kullarından eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle ümmeti Muhammedi Kur'an ve sünneti seniyyeye sımsıkı yapışanlardan eylesin. Cenab-ı Hak kanı dökülen Müslümanların intikamını aldırsın. Filistin'de ve diğer İslam ülkelerindeki müminlerin kanlarını dökenlerin Cenab-ı Hak hepsini kahru perişan eylesin. Müslümanlara adaletsiz davranan, zalimce davranan, onların kanlarını döken, onların başına bombalar yağdıran ne kadar kafir varsa Cenab-ı Hak hepsini helak eylesin. Müslümanları bu şuurda bu bilinçte bir ve beraber eyleyip cihad şuuruyla Müslümanlara zulmedenlerden Müslümanların intikamlarını aldırmayı nasip eylesin. Evet, geçen haftadan kaldığımız yerden devam ediyoruz Mesnevi sohbetlerine inşallah. 1745. beyitte kalmışız en son: " Sel akmaya başlar başlamaz önünü kes, yolunu bağla. Yoksa alemi perişan ve harap eder, her tarafı yıkar. Fakat harap olmaktan niye gamlanayım. Harabenin altında padişah hazinesi var". Burayı okumuştuk inşallah. 1745. beyit:

"Hakka dalan kişi daha ziyade dalmak, can denizinin dalgası altüst olmak ister."

Hazreti Pir aşıkların hallerini anlatmaya devam ediyor. 'Hakka dalan kimse daha ziyade dalmak ister. Yani daha dasını ister çünkü Cenab-ı Hakk'ın sıfatsal tecelliyatlarına mazhar olan bir kimse o sıfatların içine dalar. O sıfatlarda fani olan o sufi daha dasını ister. Çünkü Allah'ın ilmi sonsuzdur.

Allah'ın hayret perdeleri de sonsuzdur. Allah'ın sıfatsal tecelliyatları da sonsuzdur, sonu yoktur. Böyle olunca o derviş seyri sülûka girdi. O sıfatsal tecelliyatlara mazhar olmaya başladığında, artık o daha dasını ister. Çünkü her sıfatsal tecelliyata mazhar olması onun hayretini, onun şevkini, onun aşkını daha da arttıracaktır. Bu arttırdıkça yok mu daha diyecektir çünkü o şevk onda fazlasını isteyecektir. Bir kimsede şevk yoksa aşk yolunda yürüyemez. Şevk yoksa o kimsede seyri sülûk da da yürüyemez. Çünkü bir bakmışın doygunluğa ulaşmış, doymuş. Mesela bir kimse dünyevi olarak doygunluğa ulaşsa normaldir. Yani der ki evim var, arabam var, işte işim düzgün, katım var, yatım var. Ha tamam ama dünya hırsına kapılan bir kimse, doygunluğa ulaşmaz. Dünya sevgisi varsa o doygunluğa ulaşmaz. O bir tane daha olsun, bir tane daha olsun, bir tane daha olsun, bir tane daha olsun daha büyük yer olsun, daha büyük yer olsun... Bu normaldir. Dünya sevgisi böyle bir şeydir. Aynı şey Allah sevgisi için de geçerlidir. O kimse Allah'ı seviyorsa o bir adım daha gideyim, bir adım daha gideyim, biraz daha yaklaşayım, biraz daha yaklaşayım, doygunluk nedir bilmez. Nerede duracağı da belli değil onun çünkü o her adımda Allah'a yakînliğin şevkini, aşkını, ızdırabını, gamını, sevincini, hayretini, bütün duygular karma karışık gibi görünse de onları yaşadıkça daha ileriye gider. O sevme isteği, o sevme şevki onu hayret perdelerinde dolaştırır.

O hayret perdelerinde dolaştıkça daha dasını ister. Bakın o daha da sını ister ve hayretten hayrete, hayretten hayrete sürüklenir gider o. Kendisini durdurması mümkün değildir. Bunu deryada fırtınaya tutulmuş bir tahta parçası gibi düşünün. Deryada dümensiz kalmış bir kayık gibi düşünün. O dalgaların arasında durmak bilmez, boyuna dalgalar bir o tarafa bir bu tarafa vurur. Sufinin işi böyle değildir ama nasıl o durmak bilmiyorsa o kayık deryanın içerisinde, sufi de seyri sülûkun içerisinde durmak bilmez. Her gece sohbet var desen, her gece sohbete gider. Her gece zikir var desen, her gece zikre gider. Her gün şurda bir iş var, bir iyilik yapılacak desen her gün o iyiliğe koşar. O ardı ardına tespih tanesi gibi birbirini devam ettirir. Allah aşığı olan kimse asla durduğu yerde durmaz. Durduğu yerde durursa o kendisini münafıktan addeder. Bakın, o kendisini münafıktan addeder. Sebep? Çünkü hadisi şerifte Allah Resulü sallallahu ve sellem hazretleri 'günü gününe müsavi olan bizden değildir' dedi. 'Zarardadır' dedi. Şimdi zarardadır deyince o kimse durmaz. O devamlı bu konuda manevi olarak yol almak ister ve yol almak isterken de o koşar. Koştukça koşması gelir çünkü o manevi hayret perdeleri, o manevi nur hüzmeleri, o ilhamlar, onu tabiri caizse çöldeki kum gibi kaynatır. Çöldeki kum gibi, durmaz durduğu yerde. İşte hazreti Pir diyor ki 'Hakka dalan kişi daha ziyade dalmak',

yani bu konuda örneğin işte bütün okyanusu, deryayı, Hakka dalmak olarak teşbih edin, daha da dalmak ister, daha da altını üstüne getirmek ister, daha da tanımak ister çünkü Allah'ı tanıma, Allah'ı bilme, Allah'ı sevme, kişinin gönül dünyasına damladıysa o artık o konuda geri adım atmaz. Tabiri caizse aşk onun gönlünü yalamış, aşk onun gönlüne, gönlüne kendisinden bir damla koymuş. O damla derya olur içerde ve durmaz durduğu yerde ve o kimse böyle hayretten hayrete koşarken de kendi nefsini de unutur. Hayretten hayrete geçerken başkalarının da nefsini unutur. O etrafına kör olmaya başlar. O Allah'ın sıfatlarının tecelliyatına daldıkça etrafına da kör olmaya başlar. Onun gördüğü bir tek Rabbisidir. Rabbisinin sıfatsal tecelliyatlarıdır. Kendi nefsini unuttuğu gibi başkalarının, diğerlerinin de nefsini ne yapar? Unutur. Bu onda fena halidir. Fena haline geçtiği zaman bir kimse artık etrafındaki herhangi bir şeyi tanımlamaktan uzaktır. Uzak kalır. Allah bizi o hale erenlerden eylesin.

Allah Resulü de sallallahu ve sellem hazretleri de 'hakkıyla seni medhü sena edemedim, sen kendini sena ettiğin gibisin' deyip bu konuda acizliğini gösterir. Yani hayretten hayrete geçer, hayretten hayrete geçer, ben hakkıyla seni methü sena edemedim der. Çünkü her hayret perdesi bir tanıma perdesidir. Hani ayeti kerimede de peygambere, sallallahu ve sellem hazretlerine atfen dua ederken 'sen ilmimi arttır de' diyor ya, ilmimi arttır. Buradaki ilim ne? Allah'ı tanıma, bilme ilmidir. İlmimi arttır dediğinde ilmü ledündür. Allah'ı tanıma, bilme ilmidir çünkü Kur'an'ın hukuku bellidir. Hukuk ilmi bellidir, sınırlıdır. Hukuk ilmi sınırlı olduğu için belli olduğu için yeni bir hukuka ihtiyaç yoktur, o orada kalır. Biz cilttir, iki cilttir, üç cilttir, beş cilttir, on altı cilttir. Bitti, bu kadardır. Yeni bir şey olunca yeni bir içtihat gerekir. Bu ilim sınırlı bir ilimdir. Bakın sınırlı bir ilim veyahut da kelam ilmi, sınırlı bir ilimdir veya diğer ilimler, genel olarak hadis ilmi sınırlı ilimdir. Hadisler belli çünkü ama Allah'ı bilme, marifet ilmi, tasavvuf ilmi, sınırsızdır. Nasıl Allah sınırsızsa Allah'ı bilmenin de sınırı yoktur. Nasıl Allah'ın sıfatının tecelliyatı sınırsız ise Allah'ı tanımanın, bilmenin de sınırı yoktur. O sınırsız bir deryadır. Sınırsız bir derya olduğu için kul bu konuda, sufi Allah'ı tanımaya çalışan aşık, Allah'ın bu ilmini, onu tanıma, onu bilme ilmine karşı tabiri caizse halis olur, o şevkle hep daha sını ister. Daha dasını istemeyen derviş yolda kalır. Sufilik şevk işidir. Daha da sını isteme işidir. Bizim sufi yolumuz, bizim sufi anlayışımız, sevmenin üzerine kuruludur. Hiçbir zaman ben sevdim diyemezsin. Sevdikçe sevesin sevdikçe sevesin, sevdikçe sevesin gelir. Sonu yok. Hayretten hayrete geçersin. Hayretten hayrete geçersin. Sonu yok. Tevhide otururusun. Her tevhit çekişinde bir perde açıldığını görsen, sen sabahlar olmasın dersin. Kafan düşünceye

kadar tevhid okursun. Oturdun tevhid çekiyorsun. Örnekliyorum, oturdun tevhid çekiyorsun, başladın. O güne kadar hiç böyle bir şey yaşamamıştın.

La ilahe illallah, la ilahe illallah, la ilahe illallah, la ilahe illallah derken, takk, Beytullah'ı gördün. Heyecan yaptın birden. O güne kadar görmedin, öyle bir şey yaşamadın çünkü. Seni cezbetti o, seni aldı içine. Sen lailaheillallah, lailaheillallah, lailaheillallah, lailaheillallah, devam ediyorsun, gacıııırt, Beytullah'ın kapısı açıldı. Bir baktın içindesin. La ilahe illallah, lailaheillallah, la ilaheillallah, devam, bir davudi ses: 'Burda iki rekat namaz kılmak sünnettir, kalk namazını kıl.' Kalktın, Beytullah'ın içinde namaz kıldın. Bir kendine geldin, lailaheillallah, lailaheillallah, lailaheillallah, ben Beytullah'ta namaz kıldıydım. Kapısı açıldı, namaz kıldım. Baktın üstüne başına, hafif tozlanmış. O Beytullahın kendine ait bir kokusu var ya, aaa, kokuyor, bütün oda ona kokuyor, sen ona kokuyorsun. Bakıyorsun oranın tozu var üzerinde, oranın kokusu sinmiş. Hadi dur durabilirsen. Lailaheillallah, lailaheillallah, devam ediyorsun, hayretten hayrete geçmenin başlangıcı. Başlangıcı! E sen tevhide devam ettikçe bunlar değişiyor. Sen tevhide devam ettikçe, a bir bakıyorsun ki tavaf edenlerin bir kısmı tevhit çekiyor. Hani milleti okuyor görüyorsun ya orda, herkesin eline bir defter, bir kitap tutuşturmuşlar. Tabi, aman başka bir şeylere karışma. başka bir şey görme, oku boyna. Bir tane de başına hoca dikmişler, okuyun boyna bunları. Birisi ondan sonra bağırıyor ordan geri kalan devam ediyor, öyle değil mi? Ben tevhit söyleyince öyle yapmıyorlar. Okursan sana bir şey diyen yok. Cemaate sesli okut, sana bir şey diyen yok. Sen 'falemennehuu lailaheillallah laillallah lailaheillallah Muhammeden Resulullah', Böyle tevhit vurmaya başlayınca geliyor, 'la sufi, la sufi', askerler etrafını sarıyor. Neden? Tevhit korkutuyor onları. Zikir onları korkutuyor. Sufi topluluk onları korkutuyor. Sadece onları değil, gerçek sufi topluluklardan bütün zalim sistemler korkarlar. Bütün zalim sistemler, onları kendi hegemonyalarına almak isterler. Onların üzerinde baskı uygularlar. Olmadı asarlar Hallacı Mansur gibi. Olmadı derisini yüzerler Seyyid Nesimi gibi. Olmadı Niyazi Mısri gibi sürgüne gönderirler. Bütün zalim sistemler tevhidi sevmez, tevhidi istemez. Gerçek sufiliği istemez. Onlar da aynı.

İşte o hayretten hayrete geçince o kimse, o dalgaların arasında devam etmek ister. Tabiri caizse hani böyle sörfçüler var ya, sörfçüler gibi veyahut da ben diyorum ya, sufilik veyahut da hayretten hayrete geçme, rafting gibidir. Irmağın içindesin. Ne zaman, nereye vuracağı belli değil. Dümenin yok, ondan sonra küreğin yok, bağlı da değilsin onun üzerine. Onun üzerinde durmaya çalışıyorsun ve Allah Resulü sallallahu ve sellem hazretlerinin öğretisi durur orda hep. Kulluk edemedik, yapamadık, Allah'ın Resulü

sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri diyor ya, 'Ey yalnızca kendisine ibadet edilen Allah'ım! Sana hakkıyla kulluk edemedik, sana hakkıyla kulluk edemedik! Seni hakkıyla methü sena edemedik, seni hakkıyla tanıyamadık, seni hakkıyla bilemedik. Bizim tanımamız için bilmemiz için bize elini ver' ve Allah Resulü sallallahu ve sellem hazretlerinin de duası vardır ya hani bunu zayıf hadisi olarak söylerler, biliyorsunuz. Ben bunun hep bir kaç seferdir söylüyorum. Ben zayıf hadis diye bir şey tanımıyorum. Benim için hadislerin hepsi de sahih ve kuvvetli. Ben hadis alimi değilim. Benim için bu hadisi şerif dendiyse benim için sahih o. Ondan. Normalde hadis alimleri ayırsınlar. Bu zayıf hadis, bu kuvvetli hadis, bu haberi vahit, bu şöyledir, bu böyledir...Onların işi o. Ben bakıyorum o hadisi şerif, o sünneti seniyye ve o hadisi şerif bana zarar veriyor mu vermiyor mu. Vermiyor. Yani tastamamın sözüyle hareket edeceğime zayıf hadis de olsa onla hareket ederim. Ne o, bir tane daha hadis inkârcıları var, Mehmet var, bilmem ne var, bir sürü profesör toplanmışlar, her biri aynı yerden besleniyor. Bunlar masonik kafa. Bunlar Abduhcu, bunlar böyle Afganici bunlar. Bunların silsilesi o. Onlar nasıl diyorlar ya işte, hadislerle alay ediyor, ne o, soy ismi İslamoğlu olan? Evet, alay ediyor. Bunların ismini vermezdim önceden, şimdi artık isim veriyorum, Ümmeti Muhammed uyansın! Bir kimse hadislerle alay ediyorsa, hadisleri inkar ediyorsa o dinlenilmez, onun sözlerine bakılmaz, onu dinlemek caiz değil. Hatta tam anlamıyla dinlese, bu doğru söylüyor dese küfre düşer o, tecdidi iman tecdidi nikâh gerekli ona. Bu böyle bir fikir özgürlüğü filan değil.

İslam'da fikir özgürlüğü yok. İslam'da fikir özgürlüğü yok öyle. İslam Kur'an sünnette belli. Sen kendi kendine benim fikir özgürlüğüm var deyip de sapkınlık yapamazsın, küfre düşersin. Sen eşcinselliği fikir özgürlüğü var, ben bunu kabul ediyorum diyemezsin. Diyemezsin! Haramı helalleştiremezsin, yapamazsın! Özgürlük adına yapamazsın bunu. Ben özgürüm deyip de kalkıp da Allah'ın zatını tefekkür edemezsin. Yapamazsın. İslam'da kurallar belli. Kurallar belli. O kuralların üzerinde oynayamazsın da sen. Ayetler belli, hadisler belli. Öyle kendi kendine bir din oluşturamazsınız. Bir arkadaş göndermiş, ne o, bir tane daha var ya, eli açık mıdır eli kapalı mıdır nedir, İhsan Eliaçık. Ne diyor? Doğru olursa, dürüst olursa ateist de cennete gider. Bak bak bak bak bak! Cennet kendisinin sanki. Tabi, Türkiye'de televizyona çıkmak için absürt şeyler söyleyeceksin çünkü. Televizyona çıkacaksın, sonra bu sen böyle absürt şeyler söyleyeceksin ki bu laik, Kemalist kesim var ya, seni alkışlayacak. Muteber insanlar sınıfından olacaksın yani. Çünkü ülkede Kemalistlerle laikler, sosyalistler, komünistler lüks ve sefahat içinde yaşayan kendisini dindar gibi gösteren yeni türemiş muhafazakar

kesim, dindar kesim, yeni türedi bunlar, Bunlara şirin görünmek için absürt şeyler söyleyeceksin. Dinde varmış yokmuş önemli değil. Bu da onun gibi işte. Allah bizi affetsin. Şimdi öyle olunca, tabii bunlar sapkınlıkları konuşuyoruz, mecbur kalıyoruz böyle. Biz konuya dönelim. Allah'ı tanıma, Allah'ı bilme, hayretten hayrete geçince o kimse diyor ki ya Rabbi, benim ilmimi arttır. Ayetle sabit. Ne için? Allah'ı tanıma, Allah'ı bilme ilmi sonsuz, sonu yok ve hayretten hayrete ne yapıyor? Geçiyor.

"Denizin altı mı daha hoştur yoksa üstü mü? Onun oku mu daha ziyade gönül çekici ve güzeldir, o oka karşı siper tutmak mı?"

Denizin altı mı hoştur yoksa üstü mü. Yani mana alemine daldı, mana alemine dalınca deniz çünkü maneviyatı işaret eder, genelde rüyada da bir kimse denizi görse, denize dalsa manevi aleme daldığı yorumlanır. Deniz, uçsuz bucaksız deniz, her zaman için maneviyatı simgeler tasavvufta, sufilikte. Bir kimse denize dalsa maneviyata daldı demektir. Denizin içerisinde yüzse, o yol alıyor demektir içine dalarsa. Deniz maneviyatta direkt deniz tasavvufta maneviyatı simgeler. Maneviyattır yani direkt. İşte 'denizin altı mı hoştur yoksa üstü mü? Onun oku mu daha ziyade gönül çekici ve güzeldir o karşı siper tutmak mı', denizin altımı üstü mü? Yani bir kimse eğer ki Cenab-ı Hakkın ihsanına, lütfuna, rahmetine, iyiliğine, yakınlığına, rızasına, nuraniyetine, sevgi ve keremine ve bu sıfatlarının, daha nice sıfatlarının tecelliyatına mahzar olursa ve bu sıfatları temaşa eder hâle gelirse ve bu sıfatların genel olarak cemal sıfatının altında olduğuna inanır sufiler, sıraladığım şeyler. Bunlar normalde bunları temaşa etmeye başlayınca bir de Celal ismi şerifinin tecelliyatları vardır. Celal ismi şerifinin altındaki ismi şerifler, öyle diyelim. İzzettir, kibriyadır, kahırdır, cebirdir, gazaptır, kudret gibi heybet ve azamet gibi sıfatları da o kimse de tecelli eder. O tecelliye mazhar olursa o kimse bu sıfatlara aşina oldukça artık o suyun altı mıdır üstü müdür kalmaz onda. Bu hayretten hayrete geçiş onda başlayınca artık altı mı hayırlıdır üstü mü hayırlıdır yani celaliyet mi onun için uygundur cemaliyet mi o artık ondan geçer. Hatta daha ileri onun üzerindeki celali sıfatlar da cemali sıfatlar da kendi iradesinin değildir artık. Bakın, tekrar söylüyorum, o sufi fena haline gelince, fena haline gelince ve hayretten hayrete geçerken artık kendi üzerindeki cemali veya cemali sıfatlarının tecelliyatında kendi ihtiyarı olmaz. Onun kendi aklı kalmaz orda. O yüzden celaliyet tecelli ettiğinde onun üzerinden celaliyet akar, cemaliyet onda tecelli edince üzerinden cemaliyet akar. Fena haline gelmiş olan bir sufi de her iki sıfat da tecelli eder. Bazen derler ki ya işte o sırf cemal sıfatıydı. Sırf cemal sıfatıysa, o yolu yarım kalmış onun. Bir mürşidi kamilde hem celaliyet vardır

hem de cemaliyet vardır. Celaliyet lazım olduğunda celaliyet sıfatları çalışır, cemaliyet lazım olduğunda cemaliyet sıfatı çalışır.

Cemal sıfatında fani olan bir kimse işte neşelenir örneğin o esnada. Cemal sıfatı tecelli etmiş. Cemal sıfatı tecelli edince ihsan, lütuf, rahmet, iyilik, yakınlık, rıza olman nuraniyet, rahmaniyet, sevgi, kerem sahibi olma... Artık o cemaliyette. Yani onun yanına gittiğinde cemal sıfatı o esnada tecelli etmiş. Aldanma buna yalnız. Buna aldanma. Buna aldanırsan yanar başın. Bu sıfat tecelli ettiği zaman bir mürşidi kamilin üzerinde aldanıp gevşeme. Aldanıp şımarma, aldanıp küstahlık yapma. Aldanıp kendini bir şey biliyormuş gibi zannetme. O tevazudan, sevgisinden, muhabbetinden çarpmış. O aslında kendinde değil. Sen ne dersen de tebessüm edecek o sana ama celaliyete bürünürse yandı keten helva! Neden? Celaliyete büründüğü anda izzet, kibriya, cebir gazap, kudret, kuvvet...Ezer seni, parçalar. Tozunu bulamazsın kendinin ama normalde bir de bir de bu fenadan bekaya geçenlerde vardır bu. Bunun da altını çizin. Fenadan bekaya geçenlerde. ayriyeten kemal sıfatı tam olarak tecelli eder. Kemal sıfatı. Onda kemal sıfatı tecelli edince onun bir tarafı celaliyet bir tarafı cemaliyettir. Celaliyetin içerisinde cemaliyet, cemaliyet içerisinde celaliyet vardır. O artık kemal sıfatıyla kemal elbisesini giymiş, kemal elbisesine bürünmüş. Onda celaliyeti de cemaliyeti de aynı anda görmek mümkündür ama fena halinde olan bir sufide çünkü daha onun yolu var, kâh celaliyet kâh cemaliyet tecelli eder. O daha tam yolunu bitirmemiş, o fena halinde. Bekabillaha geçmemiş daha. Bunlar kitaptan okuyabileceğiniz bilgiler değil. İyi dinleyin. Çünkü fena halinde olan bir sufi, henüz daha tam bir mürşidi amil değil. Onun celaliyetine denk gelirsen uzaklaşırsın uzaklaşabildiğin yere kadar. Cemaliyetine denk gelirsen, oh ne kadar güzel, yumuşak dersin. Ama bir celaliyete börününce de gidecek yer ayarlarsın kendine veya kemal sıfatına bürünmüş olan insanda da bu olur ama bu kemal sıfatına büründüğü zaman, fena olanda da kemal olanda da artık bu sıfatların tecelliyatı ihtiyari değildir. Tekrar söylüyorum, ihtiyari değildir. Kâh celaliyete geçer kâh cemaliyete geçer. Bu Cenab-ı Hakkın evirip çevirmesiyle alakalı. O nasıl evirip çevirirse öyle olur. Cemal sıfatında neşelenme, celal sıfatında fani olma, kemal sıfatı sevme sonucu olur.

Kemal sıfatı da ne oluyormuş? Severekten o sonuca ulaşıyor, aşık olaraktan. O yüzden Allah bizi de inşallah o kemal sıfatıyla sıfatlananlardan eylesin. O yüzden bu varlığın üzerindeki bütün her şey, her şey, celaliyete ve cemaliyete bağlıdır. İkiye ayırsak komple varlığı, bir taraf celaliyettir bir taraf cemaliyettir. Onun üzerine bir kubbe koysak, o da kemaliyettir. Onun üzerine bir kubbe koysak o da kemaliyettir. O yüzden mesela ayeti kerimede der ki 'Allah'ın azabı şiddetlidir', öyle değil mi? Aklıma gelen ayeti kerimeyi

söyledim şimdi ama Allah'ın azabı şiddetlidir. Bu nedir? Bu celaliyettir. 'Allah tövbe edenleri sever.' Bu nedir? Bu cemaliyettir. Bakın bu cemaliyettir. Allah'ın azabı şiddetlidir. 'Ey iman edenler! Siz Allah'ın affına güvenerekten günah işleyicilerden olmayınız. Allah azap edicidir.' Bakın bu ne? Celaliyet. 'Allah tövbe edenlerin günahlarını siler.' Bu cemaliyet. 'Allah cömert olanları sever', cemaliyet. 'Allah namaz kılanları sever', cemaliyet. 'Allah namaz kılıp oruç tutup hacca giden zekat veren Allah yolunda cihat edenleri sever', cemaliyet. Bakın, sevgiyle alakalı her şey cemaliyete bağlı. Şiddetle, azapla alakalı her şey celaliyete bağlı ama bunların üzerindeki sıfat ne? Allah'ın kemal sıfatı, kemaliyet. Allah bizi onlardan eylesin. Burda bir şey daha belirteyim, öylesi geçeyim burayı. Allah'ın veli kullarında, Allah'ın mürşidi kamillerinde kemal sıfatına mazhar olmuş, kemal sıfatının tecelliyatında olanlarda, hem celal sıfatı hem cemal sıfatı çalışır. Üzerinde hiçbir şekilde eksik kalmaz ve bu kamil insanlar, bu veli insanlar, bu mürşidi kamiller, kendilerine gelen ama cemaliyeti ama celaliyeti de razı olur, kabul ederler. Bunun en zor tarafı da bu. Celaliyet de gelse kabul edecek, cemaliyet de gelse ne yapacak? Kabul edecek. O yüzden Erzurumlu İbrahim Hakkı demiş, lütfun da hoş kahrın da hoş. Lütfun da hoş kahrın da hoş, herkesin söyleyebileceği bir söz değil. E tabii şimdi millet sufiliği edebiyata çevirdi.

Seyri sülûktan haberi olmayan, ayağına bir iğne batsa bangır bangır bağıracak olan kimse de kahrı da hoş lütfu da hoş diyor. Deme kardeşim! Bu senin sözün değil. Ne yapmaya başkasının sözünü taklit ediyorsun? Ne yapmaya başkasının sözünü söylüyorsun? O halle hallendin mi ki sen! Ama bizde ne yazık ki böyle bir hal var. O hal ile hallenmediği halde, o hâlin sözünü söylemeyi çok seviyoruz biz. Edebiyat! Oysa Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri 'yapmadıklarınızı söylemeyiniz' diyor. Neden söylüyorsun kardeşim! Sen kahrın da hoş derken nereye hoş gelecek sana? Hadi birden bütün malını mülkünü kaybettin. Ne yapacaksın? Gülüp oynayacan mı? Üç kuruş vereceğin zaman elin zangır zangır titriyor. Elektriğe tutulmuş gibi! Nereye kahrın da hoş diyorsun sen? Bir sivilce çıkıyor, çıkmadık gitmedik doktor bırakmıyorsun. Nereye kahrın da hoş diyeceksin! Allah hiç kimsenin başına vermesin. Yani bir sevdiğini bir herhangi bir sevdiğini dünyevi olsun, eş olsun, çocuk olsun, anne olsun, baba olsun, vefat ediyor ölüyor, elinden çıkıyor, dünyayı dar ediyorsun ortalığa, nerde kahrın da hoş diyeceksin sen! Bir de melamiler bunu çok yapar. Her şey onun, her şey o. Deme kardeşim, deme! Yapamazsın. yapamayacağım bir şeyi söyleme. Almış anahtarı da eline, sıfır doğan almış arkadaş, Anahtarlığı böyle attırıyor, her şey onun diyor. Bu ne dedim ben, anahtarlık dedi. Aldım, böyle baktı. Herşey onun, dedim, herşey de o. Ondan ona geçti dedim, aldım anahtarı. O zannediyor ki ben orda duracağım. Bindim arabaya

aldım, yürüdüm gittim. Ders vereceğim ya! Gittim arabayı olmayacak bir yere, bulamayacağı bir yere park ettim. Araba derdim yok, bir saat iki saat, üç saat, geri döneceğim zannediyor, dönmüyorum ben. En sonunda Ödemiş'e oluyor bu. Bizim Adil geldi dedi abi ya, ağlayacak neredeyse adam dedi. Gel dedi, şunun anahtarını ver. Ondan ona geçti, ne ağlayacak dedim ya. Sonra gittim neyse, orda bekliyor. Ne oldu dedim? Ondan ona geçtiydi hani? Hani herşey onundu? Ne oldu? Büyük laf söyleme dedim, ezbere laf söyleme. Ezbere laf söyleme.

Muhyittin İbni Arabi hazretleri Malatya'ya geliyor, Malatyalılar ona bir tane tabiri caizse köşk hediye ediyorlar. Yeter ki sen burda dur, yeter ki sen burda otur, yeter ki sen burda kal. Diyorlar ki bu köşk senin efendim, buyurun anahtarını, köşk sizin. Peki diyor, giriyor içeri. Daha oturmamış. Kapıya birisi vuruyor tık tık tık. Çıkıyor, buyurun diyor. Şey'enlillah, (Allah için bana ver) diyor. Üzerine bakıyor, ediyor, çatıyor, hiç dirhem yok, para yok üzerinde. Köşkün anahtarını veriyor. Az önce bunu vermişlerdi bana diyor. Buyur kardeşim diyor, al. Bir şey istemiş, yok çünkü, dirhem yok üzerinde, köşkü vermiş. Bunu ona anlattım. Dedim Arabi'nin sözünü nakledeceksen, her şey onun diyeceksen, bu halde olacaksın dedim. Yaşım yirmi dokuzdu. Yaşım atmış üç, yine aynı şeyi söylüyorum. O haldeysen o lafı söyle. Evet, malikülmülk olan 'O'. Kardeş, sen şöyle de, malikülmülk 'O', ben ölünceye kadar bu malın tasarrufunu bana verdi. Bunu söyle, ben seveyim seni. Tamam diyeyim ya, gücüm buna yetiyor. Ben; malikül mülk o, ben her şey onun, hani tasarrufu da ona ait diyemiyorum. Sebep? Ben, benim tasarrufuma nimetler vermiş. Geldi birisi kapıyı vurdu, şey'enlillah dedi. O zaman o sözünü yerine getireceksin. Boş söz söylemeyeceksin. Öyle, evet, söylemiş İbrahim Hakkı hazretleri. Onundu değil mi bu lütfun da hoş kahrında hoş, onun değil mi? Evet. Lütfun da hoş kahrın da hoş. İyi! Sen nereye söyleyeceksin! Lütfun da hoş kahrın da hoş. Hastalıktan şikayet etme, soğuktan şikayet etme, sıcaktan şikayet etme, hiçbir şeyden şikayet etme. Ya? Sen bütün üzerinde bulunan nimetleri, üzerinde bulunan gam, keder hastalık, varlık, yokluk, her şeyi lütuf gör. Hiç itiraz etme, hiç isyan etme, hiç yüzünü ekşitme. Hiç yüzünü ekşitme! Hani diyor ya, deme niçin o öyle, evet, deme niçin o öyle, yüzünü ekşitme hiç. Teslim ol. Varlık onun, mülk onun, saltanat onun. Padişah o. Yüzünü ekşitme o zaman hiç. Bu neden böyle oldu deme. Deme. Dediğin an o söz tecelli etmedi. İşte velilerde celaliyet de cemaliyet de tecelli eder. Onlar celaliyeti de cemaliyeti de gönül razılığıyla kabul ederler. Cemaliyeti herkes kabul eder çünkü. Sıkıntılı olan yer celaliyeti kabul etmektir. Celaliyeti kabul etmek zordur, celaliyeti kabul etmek zordur. İmtihanın sırrı da ordadır zaten. Sıkıntıyı kabul etmek.

Şimdi şeyh efendi bana söyledi diye söylemeyeceğim de ama tecrübe bunlar. Öyle algılayın. Allah rahmet eylesin. Geldi oturdu böyle, koltuğun ucuna kadar geldi. Mustafa efendi, gel buraya dedi. Gittim ben. Böyle oturdum önüne, yere diz çöktüm. Bundan sonra bir dizine gül yağı dökecekler bir dizine ateş dökecekler. Ateş dökenle gül yağı dökeni bir kabul etmez, onların ikisini de makul görmezsen dedi kemale eremen oğlum dedi. Emredersiniz efendim dedim. Yıl doksan iki bunu söylediğinde. Bir dizine gül yağı dökecekler bir dizine de ateş dökecekler. Gül yağı dökeni de ateş dökeni de ondan görüp ateş dökene gadablanmayacaksın, gül dökene de ayrı bir, hani.. fazla bir şekilde muhabbetlenmeyeceksin. Demek ki güle de eyvallah diyeceksin ateşe de eyvallah diyeceksin. En zor şey budur zaten. Güle herkes eyvallah der, gül koklamaya herkes gelir, ateşe dayanmak, ateşten razı olmak zordur. Burası biraz insanı yorar ama burayı da geçerse evet, o kimse kemal ehli olur. Allah cümlenize nasip etsin inşallah. Ne demiş koca Pir Mahmudu Hüdayi? Bursa'dan gitme ya, Bursalı sayılır:

Hoştur bana senden gelen

Ya gonca gül, yahut diken

. Ya hil'at-ü yahut kefen

Lütfun da hoş kahrın da hoş

Demiş. Allah bizi o hal ile hallenenlerden eylesin.

"Şu halde ey gönül! Neşe ve sefayı cefa ve belâdan ayırt edersen vesveseye zebun olmuş olursun."

Yani sen Allah'ın rızasına iradesine razı olmayıp, senin üzerindeki muradına, senin üzerindeki tecelliyatına razı olmazsan ve sen neşeyi de sefayı da belayı da birbirinden ayırd edip sanki her ikisinin de kaynağı o değilmiş gibi görmezsen kendi iç aleminde kemale eremezsin. Allah'tan razı olacak olan sufiler cefanın da belanın da neşenin de sefanın da çıkış noktasının ve yaradanının Allah olduğunu kendi içinde ne yapacak? İdrak edecek. Bunun zevkine varacak. Eğer bunu idrak edip kendi iç aleminde bunlardan razı olmaz, bunları hoş karşılamazsa yine kemale eremez. Yine seyri sülûkta takılır kalır. Başına bir sıkıntı geldiğinde bir bakmışsın dağılmış o derviş. Eşinden sıkıntı gelir, çocuğundan sıkıntı gelir, malından sıkıntı gelir, ne bileyim makamından sıkıntı gelir, etrafından sıkıntı gelir, annesinden gelir, babasından gelir, bir sıkıntı gelir. O sıkıntı geldiğinde razı olup, onu tedavi edip, onu tedavi edip, sabırla, namazla, Allah'tan yardım dileyip zikirle Allah'tan yardım dileyip onu tedavi edip, onu tedavi edip kendisini de tedavi edip yol yürümesi gerekir. Yoksa seyri sülûkta orda takıldı. Babam bana neden bunu böyle yaptı, bana, neden az mal verdi de öbürüne fazla verdi...Takıldı gitti adamın dervişliği! İşte veya hanım bana neden böyle kaşını kaldırdı,

yok bey bana neden böyle sert baktı, yok çocuk beni neden böyle dinlemedi, yok şu neden şöyle oldu...Böyle mi olur, ben namaz kılıyorum, ben oruç tutuyorum, ben zikrediyorum, benim başıma böyle mi gelecek...Takıldı kaldı adamın seyri sulûku. Derdim takılıp kalanlarla alakalı. Derdim takılıp kalanlarla alakalı. Derdim yol yürüyemeyenlerle alakalı. O yüzden böyle açık açık açık açık konuşuyorum ki herkes burdan bir kendisince dersini alsın. Üzülüyorum, geceleri gözüme uyku girmiyor. Kendi kendimi çökertiyorum. Diyorum ki neden anlamıyorlar, neden yolda kalıyorlar. Bunda da bir hikmet var, eyvallah ama bu dünya geçici. Tekrar söyleyeyim, yaşım atmış üç oldu, bir şey değişmedi. Allah mal verecekse verecek, elinden alacaksa alacak. Allah eş verecekse verecek elinden alacaksa alacak. Allah çocuk verecekse verecek alacaksa alacak elinden. Sufisin, geleni ondan bil diye yıllarca size bangır bangır bağırıyorum. Gelmiş, ondan bil, hoş karşıla. Güzel karşıla, tebessümle karşıla. Hastalıkmış, gammış, kedermiş, iflasmış, kolay değil. Evet, varlıkmış, yoklukmuş kolay değil.

Evet, sen mücadele et, tedavi et yürü, yolda kalma. Allah seni mutmain olmuş olarak huzurunda istiyor. Allah seni kemale erdirmek istiyor. Allah seni olgunlaştırmak istiyor. Allah'ın senin üzerinde lütufla dolu bir muradı var. Seni bir dergâhla tanıştırmış, seni bir zikrullah halakasıyla tanıştırmış, rüyanda bir üstatla seni tanıştırmış. Rüyanda seni bir mürşidi kamil ile tanıştırmış, bu Allah'ın büyük bir lütfu ikramı, bu Allah'ın büyük bir ihsanı, bu Allah'ın yeryüzündeki onca Müslümanın içerisinde özel seçtikleri, bunun kıymetini bu bil, bunun kıymetini gör, bunun kıymetini anla. Allah'a yakîn olmanın yolunu ara. Farzları yerine getir, nafilelerle Allah'a yaklaş, Allah'ı sev, Resulullah sallallahu ve sellem hazretlerinin sünnetine uy. Üstadının adabına, erkanına, nasihatlerine uy. Allah için Allah'a teslim ol. Allah için Allah'a teslim ol. Cennet için değil, cehennem için değil, dünya malı mülkü için değil, dünya makamı mevkisi için değil, Allah için Allah'a teslim ol. Allah için Allah'a teslim ol. O hazreti Muhammedi Mustafa hazretlerini sekizinci katta yalnız bırakma. Onun sofrasına oturmaya gözünü dik. O mahşer yerinde bütün, bütün mahşer halkının gıptayla bakacağı ümmet ol. O Allah'ın gölgesinde gölgelenmeyi kendine hedef seç. Ben Allah için burdayım, Allah için Allah'ı zikrediyorum, Allah için namaz kılıyorum, Allah için oruç tutuyorum, Allah için tövbe ediyorum, Allah için Allah'tan gelene razıyım, Allah için Allah başıma ne getirirse başım gözüm üstüne derim de, yürü. Derdim bu. Derdim başka bir şey değil. Bu ancak neşeyi, sefayı, cefayı, belayı ayırt etmeden Allah'ı sevmekten geçiyor. Allah'ı sev, şedit bir sevgiyle sev. Ayeti kerimede öyle diyor, şedid bir sevgiyle sev. 'O müminler ki Allah'ı şedit bir sevgiyle severler. Kuvvetli bir sevgi Allah sevgisinin önüne bir şey geçirme canım kardeşim. Mal, makam, mevki, para, pul, eş,

çoluk, çocuk...Hepsi de senin hiç birisi de senin değil, hiçbirisi de! Annenin karnında kaç paran vardı. Annenin karnında ne makamın vardı? Annenin karnında ne mesleğim vardı? Annenin karnında ne ilmin vardı? Seni var etti yoktan. Annenin karnını sana cennet bahçesi gibi yaptı. Ne iş yaptın da büyüdün anne karnında? Neydi mesleğin? Araba mı alıp satıyordun, tekstil mi yapıyordun, ne yapıyordun anne karnında? Anne karnında sana bakan dünyada da sana bakacak inşallah.

"Tutalım ki senin isteğinde şeker tadı var; sevgilinin isteği isteksizlik, murat ve maksadı terk etme değil mi."

Diyelim ki senin isteğinde şeker tadı var ne güzel tatlı tatlı şeyler istiyorsun değil mi? Gönle hoş gelen, nefse tatlı gelen istekler yok mu? Var. Değil mi? Ben duyuyorum böyle, mesela işte ben, kendimden örnek, tatile çıkmış! Şöyle durup bakıyorum hemen, yaş oldu atmış üç, hiç tatilimiz olmadı. Öyle deniz kenarına gidelim de çipildeyelim orda. Şikayet etmiyorum, Mustafa Özbağ, yazmamış sana diyorum, yani öyle bir hayatı yazmamış sana, razı ol. Senin isteğin ama hani bu normalde bundan sonrası kendime ait değil. İster insanoğlu. Nefis çünkü. Ama diyor ki tut ki senin isteklerin şeker tadında ama onun muradı öyle değil. Onun senin üzerindeki planı programı öyle değil. Sen güzel şeyler, kendince nefsine tatlı şeyler istiyorsun ama onun senin üzerindeki planı programı öyle değil. O zaman diyor sen ona uy. Senin isteklerin sana tatlı geldi, hoş geldi, (uygun gördü) ama senin isteksizliğin dahi sevgilinin muradıdır.

Hani sen bir şeyde isteksiz durdun. Öyle ya, istemedin. Bu artık fena halinin halleri. Tekrar söylüyorum, bunlar fenaya ermiş olanların seyri sülûkta fenaya erenlerin hali. Senin üzerindeki bir şeyin isteksizliği de ona ait. Senin bir şeyi istemen de ona ait. İstediğin halde vermemek de ona ait, istemediğini burnunun dibinde bitirmek de ona ait. Sana ait değil bunlar. S en sadece her geleni bir gör ve say bir de. Lapseki'de oturuyorum, böyle tek başıma. Hava soğuk mu soğuk. Banka oturdum, böyle dalga vuruyor böyle, nasıl fırtına var. O ara bir Lâpseki sevdası var bende, üşümek hoşuma gidiyor ordan. Gelibolu'dan sonra orda nefesleniyorum kendimce. Çok soğuk günleri tercih ediyorum ama. Oturuyorum böyle, bir bayan geldi. Eline çay, ne o, termos almış, tepsi yapmış böyle, tanımıyorum kendisini. Böyle baktı, gördüm seni dedi. İyi bir insana benziyorsun dedi. Çay getirdim sana dedi, hava çok soğuk dedi, ne yapıyorsun ki burda dedi. Ben hiç yüzümü çevirmeden denize bakıyorum böyle, dalgaları sayıyorum dedim. Bu gelen kaçıncı dedi. Bir dedim. O geldi güm, vurdu sular şeye, ne o, kıyıya, attı böyle. Bir daha karşıdan böyle daha şedit geliyor, güldür güldür güldür güldür geliyor. Ben ama böyle ellerimi bağladım, diyorum gönder! Bu kaçıncı dalgan bilmiyorum ki! Bu kaçıncı ayaza kalışım, bu kaçıncı soğuğa kalışım! Ya

dondur beni burda kendine al, ne yapacaksan yap. Gecenin yarısında kendi kendime konuşuyorum ben. Kadın da öyle yan tarafta duruyor. Ben bakmıyorum, yandan görüyorum. Daha kuvvetli geliyor dedi, böyle bir vurdu, güm! Bu kaçıncı dedi. Bir dedim ben de. Bir daha geldi vurdu, bu kaçıncı? Bir. Bir daha geldi vurdu. Bu kaçıncı? Bir. Elinde duruyor termosla, tepsi. Bir elinde termos, bir elinde tepsi, dönüp bakmayacak mısın dedi. Onu seyrediyorum şimdi, senle uğraşacak halim yok, dedim. Nasıl dedi. Diyor ki dedim benden başkasına gözünü çevirirsen gözün çıksın. Diyor ki dedim benden başkasını gönlüne koyarsan, gönlün kopsun. Diyor ki dedim. Benden başkasını dinlersen kulağın sağır olsun, ebedi duymayasın. Benden başkasına yürürsen ayakların kötürüm olsun. Benden başkasını tutarsan elin kötürüm olsun. Benden başkasına dönersen döndüğün yer cehennem olsun diyor dedim. Bu durdu! Ben seni tanıdım dedi. İyi dedim tanıdıysan. Sen beni tanıma, onu tanı tanıyacaksın dedim. Benim iksirimi bozdun, benim gecemi bozdun, benim keyfimi bozdun dedim. Yâr ile arama girdin, mâni sıfatı tecelli ettirdin, perdeledin beni dedim ama o da ondan dedim. Hadi bak işine sen dedim. Beni onunla baş başa bırak. Aldı gitti, tanımıyorum hâlâ daha. Ben tabi dedim döndüm, ah dedim kara gözlüm!

Ah cefalım benim! Ah vefalım! Bu gecelik bu kadarmış dedim. Madem ki sen bir mani sıfatı gönderdin, naz ettim, aha ben de gidiyorum dedim. Yürüdüm gittim. Onun muradı neyse senin üzerinde senin kazağını örer o. Sen zannedersin ki renk benim rengim. Öyle zannet yine sen. Sen perdenin önünde, renk senin, şiş senin, ondan sonra, yün senin. Öyle ya, sen ördün. Ah canım benim! Ah canım benim sufilik, yoluna girdiysen bu zandan ibaret. Sufilik yoluna girdiysen bu yol onu kaldırmaz. İp de onun, şiş de onun, renk de onun, kazak da onun, ören de o. Sen onun ördüğü kazağı giy. Sakın dar geldi bu sıktı beni, sakın bu bol olmuş biraz ya, benim vücuduma göre değil, sakın bu renk benim hoşuma gitmedi, sakın şu şöyle olmadı bu böyle olmadı deme! Deme! Onun! Onun müsaade etmediği gelmeyecek sana. Ben bazen iş yaptırırım, etrafımdaki insanlar benim böyle patinaj çeker. İşte kim, mobilya olacak, 'Burhan, selamunaleyküm', 'aleykümselam.' 'Gel abicim, buraya bir mutfak yap ya.' 'Ne renk yapalım?' 'Ne istiyorsan onu yap Burhan, karışmıyorum.' Şimdi Burhan gelir, kendi kafasına göre yapar, bakar. 'Ya çok güzel olmuş. Sen mi seçtin?' 'Hayır, yok.' 'Ya?' 'Burhan yaptı.' 'Nasıl yani?' 'Basbayağı.' 'Sen seçmedin mi?' 'Hayır, ben seçmedim, Burhan yaptı' diyorum ben ya, seçen o. Ondan sonra Adnan hoca, Adnan hoca gel ya dedim ya, burayı dedim bir gör de buraya dedim bir koltuk al sen. Millet zannediyor ki Adnan'ın dükkanına gideceğim de koltuk beğeneceğim de...Yok ya! Ama siz böyle yaşamazsınız. Adnan gönderiyor halısını da koltuğunu da. 'Ya çok güzel olmuş!' Diyorum Adnan gönderdi. 'Nasıl yani?'

'Basbayağı.' 'E sen gidip seçmedin mi?' 'Hayır.' Hayır ama cebriyeye düşmeyin, teslimiyete düşün.

Cebriye gibi düşünme. Teslimiyet, bakın teslimiyet. Teslim ol. Teslim ol, bırak. O senin rengin neyse gelecek o. 'Ah sevgilim! Derdim senin memnun olmandır. Senden başka derdim gamım olmasın. Gönlüm seninle dolsun isterim. Ne tarafa dönsem senin cemalini dilerim. İsteyin isteğim olsun isterim, isterse celalin olsun, muradın muradım olsun isterim, istersen kemalin olsun.

"Onun her bir yıldızı yüzlerce hilalin kan diyetidir. Ona alemin kanını dökmek helaldir."

Burası karışık kuruşuk, biraz uzun. Saat 22.20 arkası yarın. Bu böyle yine telleri yakacak bir yer. Tabiri caizse biraz uğraştırıyor. O yüzden önümüzdeki hafta inşallah Allah izin verirse devam edeceğiz. Not düşmüşüm: Dilediğini nebi, resul edersin, dilediğini mürşit veli edersin. Dilediğini mümin edersin, dilediğini Kafdağı'na sultan edersin. Dilediğinin Sirüus'a postunu serersin. Dilediğinin kanından değirmen kurarsın dilediğinin gözyaşından değirmen kurarsın. Dilediğini aşk kadehinden içirir mecnun edersin, dileğini aziz eder nebilere dost edersin. Dilediğinizi zelil eder cehenneme odun edersin. Veren sensin vermeyen sen, alan sen! Dilediği olan dilemediği olmayan da sen' diyelim, şimdilik sohbeti kapatalım. Önümüzdeki haftaya inşallah, bu tel yakıcı beyite geçeceğiz. Haklarınızı helal edin. El-Fatiha Canlı maassalavat. Amin. yayını kapattın mı? Bir şey ilan edeceğim hemen bir dakikalığına otururursanız tekrar canlı yayını açalım. Bu malum, cemaatle ders yapılma adabının üzerine ilaveler ettik. Yani ilaveler, ilk dergahın bizim başlangıçta okuduklarımızdı. Onlara ilaveler ettik bir iki orda sonradan yine aklıma geldi, ilave edeceklerim var. Bir de normal ders kağıtlarında bu bağışlamalarla alakalı eski silsileyi yazmadıydık daha önce. Onu normalde Adnan hoca, sen bilirsin yazalım ama dedi. Dedim yazalım Adnan hoca, tamam. Hani bir de hani dergah içerisinde de silsile belli olsun diye. Onları bir iki daha böyle eksik kalan yerler gördüm. Onları da tamamlayacağız. İnşallah Allah'tan bir şey gelmezse onun üzerinde çalışıp tamamlamayı düşünüyorum. Onu tekrar yayınlayacağım. Özellikle şunu belirtmek istiyorum. Topluca cemaatle ders yapma adabını bütün kardeşler ezberlesinler ki toplu zikruhlarda neyin nerde ne çekileceğini onların da ezberinde olmuş olsun inşallah. Tekrar haklarınızı helal edin Allah razı olsun inşallah. Selamun aleyküm.

https://youtu.be/0RpWHD_Rjio?si=KjvwMwP-fAobePYJ

MESNEVİ-İ ŞERİF 1750-1752. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Rabbim gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı yılınızı ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle ümmeti Muhammedî hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Rabbim cümle ümmeti Muhammedî felaha erdirsin. Ümmeti Muhammed'i kurtuluşa erdirsin. Ümmeti Muhammedi zalimlerin elinden kurtarsın, kâfirlerin elinden kurtarsın. Zulmedenlerin zulümlerini kendi başlarına makus eylesin. Cenab-Hak İslam alemini diriltsin. İslam alemini yüceltsin. İslam alemini inşallah yeniden uyandırıp şahlanışa geçersin. İslam alemini kuvvetli eylesin. Ecmain. Allah razı olsun inşallah. Geçen hafta nerde kaldığımı ben bilemedim ama herhalde: 'Onun her bir yıldızı yüzlerce hilalin kan diyetidir. Ona alemin kanını dökmek helaldir.' Burda kaldım diye ben kendimce öyle şey yaptım, dinlemedim de nerde kaldığımızı, eğer bir eksik kalırsa arkadaşlar bakarlarsa şimdi uyarırlarsa tekrar geriye dönüp bakarız. En son geçen hafta: 'Tutalım ki senin isteğinde şeker tadı var. Sevgilinin isteği isteksizlik. Murat ve maksadı terk etme değil mi' burayı okuduğumuzu, ben öyle hatırladım, ordan devam ediyorum:

"Onun her bir yıldızı yüzlerce hilalin kan diyetidir. Ona alemin kanını dökmek helaldir."

Onun her bir yıldızı dediği, Cenab-ı Hakk'ın zatî ve sıfatsal tecelliyatları. Onun her bir sıfatsal tecelliyatı, Cenab-ı Hakk'ın tecellisi olarak, velev ki hani dışardan yıldız gibi küçük görünsün. Baktığımızda biz şimdi semaya yıldızlar küçük görünüyor. Hatta uzaklaşsan biraz daha, daha da

küçük görünür. O küçücük bir şeydir bizim için. Burda Hazreti Pir diyor ki Cenab-ı Hakkın sıfatsal tecelliyatları velev ki küçücük yıldız gibi görünse de o normalde yüzlerce hilalin kan diyetidir. Yani yüzlerce ay hilal haline gelir ya, incelir. O zaman daha öncekinden ne olmuş oldu. Hani baktığımızda incecik bir hilal, geri kalanın kan diyeti oldu, küçücük yıldızlar. Tabi müthiş bir teşbih sanatı var burda, normalde tabii Cenab-ı Hakk'ın sıfatsal tecelliyatına mazhar olan kimse için ise o küçücük tecelliyat, o aydan daha parlak, aydan daha fazla gelir insana veyahut da tecelli ettiği yere küçücükmüş gibi gelir ama o aydan daha büyük olur. Dışardan baktığında küçük bir yıldızmış gibi görünür. Mesela Musa aleyhisselam, Turu Sina'da Allah'la sohbet ederken, konuşurken öyle bir haleti ruhiyeye girdi. Dedi ki seni görmek isterim. Seni görmek isterim deyince ya Musa gözler, hani sen göremezsin. Senin gözün bunu idrak etmekten uzak. Ben şimdi şu dağa tecelli edeceğim. Oraya bak dedi Cenab-ı Hak o Musa aleyhisselam yönünü ve gözünü oraya çevirdiği anda Cenab-ı Hak tabiri caizse hafiften bir tecelliyat oraya gösterdi. Gösterince Musa aleyhisselam bayıldı kaldı.

İşte onun küçücük bir sıfatsal tecelliyatına mazhar olan kimse o tecelliyat onun üzerinde tecelli edince, o da kendinden geçer. O tecelli edince senin aklının nuru söner. Aklının bir hükmü kalmaz. O çünkü ona alemin kanını dökmek helaldir, helalin kan diyetidir. O zaman normalde o küçücük bir sıfatsal tecelliyat senin üzerinde tecelli ettiğinde sende akıl donar kalır. Akıl filan kalmaz aklın gider çünkü akıl bildiği şeyleri idrak eder hep. Akıl gördüğü, ilmini öğrendiği şeyleri idrak ederdi. Akla öğretilmeyen bir şeyi aklın idrak etmesi mümkün değildir. Çünkü akıl görecek, dokunacak, duyacak, tadacak. Duyu organlarıyla çalışıyor. Okuyacak, okuduklarına hıfz ediyor. Bunun dışında aklın bilgisi yok. Aklın bilgisi öğrendiklerinle, yaşadıklarınla sınırlı. Akıl sınırsız değil sende ama birkaç derstir bahsettiğim kalbi aklın ise sınırı yok. O bütün tecelliyatlara râm olacak olan bir şey. Bütün tecelliyatları kendi üzerinde kabul edebilen bir yer çünkü Cenab-ı Hak buyurdu ki 'Hiçbir yere sığmadım, mü'min kulumun kalbine sığarım.' Demek ki bu şu demek, kalp mana olarak sonsuz. Nasıl sonsuz bir Rab, oraya tecelli ediyorsa ve oraya sığdım diyorsa sonsuz olan bir Rab ancak sonsuz bir yere sığar, tecelli eder. O zaman işte o küçücük tecelliyat, yıldız gibi olur ve o kanını dökmekte helaldir ona. Evet, o normalde hani bir şeyin kanını dökmek, bir şeyi yapmak, Cenab-ı Hak bu konuda yaratmada, yaratmada özgürdür. Fiiliyatta özgürdür. Allah'ın önüne geçebilecek herhangi bir şey yoktur. O dilediğini dilediği gibi tecelli ettirir. De ki, Ali İmran, ayet 26: 'Deki, ey mülkün gerçek sahibi olan Allah. Sen dilediğine mülkü verirsin, dilediğinden mülkü çekip alırsın, dilediğini yüceltip aziz kılar, dilediğini alçaltıp

zelil edersin. Bütün hayırlar yalnız senin elindedir. Şüphesiz sen her şeye kadirsin.' Mülkün gerçek sahibi Allah, dilediğine mülkü verir dilediğinden alır, dilediğini aziz eder, dilediğini zelil eder, dilediğini dilediği gibi yapar, bu yaptığından da Cenab-ı Hak sorumlu değildir. Allah bu konuda sorumluluk kaldırmaz. O yüzden dilediğine dilediği gibi yapmakta hürdür, dilediğinin de kanını döker. Bu konuda da Cenab-ı Hak mes'ul değildir hiçbir zaman. Ben çünkü burda kaldığımızı en son okuduğum şiirden anladım:

Dilediğini nebi resul edersin
Dilediğini mürşit veli edersin
Dilediğini mümin edersin,
Dilediğini kaf dağına sultan edersin,
Dilediğinin Sirius'a postunu serersin
Dilediğinin kanından değirmen kurarsın,
Dilediğinin gözyaşından değirmen kurarsın,
Dilediğini aşk kadehinden içirir mecnun edersin
Dilediğini aziz eder nebilere dost edersin
Dilediğini zelil eder cehenneme odun edersin
Veren sensin vermeyen sensin
Alan da sensin dilediği olan dilediği olmayanda sensin

' Sen dilediğin her şeyi dilediğin gibi yapansın.'(Buruc, ayet 16). Evet, malikü'lmülk odur dilediğini dilediği gibi yapar, her ne dilerse onu yapar. İsterse bir anda alemi harap eder isterse bir anda alemi de ne yapar? Mamur eder. Dilediğinin kanını döker, dilediğinin kanını döker! Beni arayan bulur, bulan tanır, beni tanıyan sever ve aşık olur. Bana aşık olana ben de aşık olurum. Aşık olduğum kimseyi öldürürüm. Ödürdüğüm kimsenin diyeti benim üzerimdedir. Diyeti üzerimde olan kimsenin diyetini ben kendimim demiş. Bazıları bunu hadisi kutsi olarak yorumlar, bazıları Hazreti Ali efendimizin sözü olarak yorumlar ama kokusu hadisi kutsi. O zaman o normalde dilediğini ne yapıyor? Dilediği gibi eyliyor. Hatta diliyor.

Meşhur ya, velilerle alakalı hadisi kutsi, ne diyor? 'Kim benim veli dostuma düşmanlık ederse ben ona savaş açarım. Kulum bana kendisine farz kıldığım amellerden daha sevimli bir amelle yaklaşamaz Kulum, nafile amellerle de bana yaklaşmaya devam ederse ben onu severim. onu sevdiğim zaman da onun duyan kulağı, gören gözü, tutan eli, yürüyen ayağı olurum. Benden bir şey istediği zaman istediğini veririm. Bana sığındığı zaman kendisini korurum. Mü'min bir kulumun (burası konuyla alakalı) mümin bir kulumun canını almakta tereddüt ettiğim kadar hiçbir şeyde tereddüt etmiş

değilim. o ölümü istemezken ben daha fazla yaşlanarak fena duruma düşmesini arzulamam.' Demek ki ne yapıyormuş? Dilediğinin de canını alıyormuş hem de erken alıyormuş. Hani ben onun ihtiyarlayıp da daha fena bir hal yaşamasını istemem ve istemeyerek onun canını alırım. Ne yaptı? dilediğinin de ne yaptı? Kanını döktü. 1750. Beyit:

"Biz değeri de bulduk kan diyetini de ve o yüzden can vermeye koştuk."

Biz değeri bulduk, onun karşılığındaki diyetini de bulduk. Hiçbir manevi değer diyetsiz değildir. Hiçbir manevi değer diyetsiz değildir. Bu dünyadaki hiçbir lütuf, hiçbir ikram, hiçbir ihsan diyetsiz değildir. Bunların hepsini de mananın içerisinde değerlendirirsek değersiz, ucuz bir mana, değersiz ucuz bir değer mümkün değildir, bakın mümkün değildir. Hele iş sufilik ise mana ise onun bir diyeti vardır. O diyet ödenmedikçe, o diyet yaşanmadıkça, siz o halle hallenemezsiniz. O yüzden can vermeye koştuk der ya Hazreti Pir, kan diyetini de bulduk, o yüzden can vermeye koştuk. Can vermeye koşmak ne demek? Hani hadisi şerifte buyurulan ölmeden önce ölünüz, can vermeye koşmak, kendin koşuyorsun ona. Can vermeye koşuyorsun. İki can verme var; bir şehitlik için koşuyorsun, iki nefisle mücadele için koşuyorsun. İki ölüm var. Bir; sen kendin mecburi istikamette ölüme koşuyorsun doğduğundan itibaren. Bunda senin cüzzi iraden yok. İkinci ölüm var; biz ona iradi ölüm diyelim. Kendi iradenle ölümü seçiyorsun, kendi iradenle. Bu intihar etmek değil, biliyorsunuz. İntihar eden bir kimse imansız olarak gider. Küfre düşmüş olur aklı yerinde ise ama sufilerde iki ölüm vardır. Bir; mecburi istikamet olan tabi ölüm. İkincisi bir sufinin nefis mücadelesine girip iradî ölümü tercih etmesidir. O yüzden bir kimse bir mürşidi kamilden ders aldığında iradi ölümü seçmiş kabul edilir. O normalde bu son dönem çıktı. İşte dört tane ölüm vardır diye. Dört ölüm sıralarlar ya, böyle değişik böyle şeyler var, hani böyle zaman zaman soru olarak da soruyorlar, dört ölüm diye, işte beyaz ölüm, ondan sonra yeşil ölüm, kırmızı ölüm, ondan sonra, siyah ölüm gibi. Bunları böyle sonradan artık nerden, doğu felsefesinden mi aldılar getirdiler, nerden getirdilerse böyle kendi kendilerine böyle ölümleri! Hani ilim bir noktaydı cahiller çoğalttı, çoğaltıyorlar boyna. Böyle kendilerince farklı bir öğreti veriyorlarmış gibi gösteriyorlar. Sufilerce, normalde sufilerce ölüm bu manada ikidir. Bir; tabii ölüm dediğimiz bir kimsenin eceli geldiğinde ölümü, iki; iradi ölüm dediğimiz bir kimsenin ölmeden önce ölünüz hadisi şerifinin tecelliyatını yaşamak içindir. Hazreti Pir burda o yüzden can vermeye koştuk dediği şey de bu var. İnsan iki şeyde can vermeye koşar. Bir, Kur'an ve sünnet için Allah için cihada çıkar, orda canından geçer. Can vermeye koşmak budur. Cihada giden bir kimse eş, çocuk, mal, mülk, şan, şöhret, her şeyi geride bırakır. Allah

için can vermeye çıkar. Ben bazen derim ki Allah için can vermeye çıktın, cihada çıktın. Bir sefer çıktın öldün, şehit oldun, bitti işin. Zor olan iradî ölümdür. Yani nefsinle mücadeledir. Hani yine meşhur ya hadisi şerif, savaştan dönen hazreti peygamber sallallahu aleyhive sellem hazretleri küçük cihattan büyük cihada döndük dedi. Sahabe sordu ya Resulallah büyük cihat ne ki? O da dedi nefsinizle olan savaş, nefsinizle olan mücadele. Onu, büyük cihat olarak nitelendirdi.

İşte o büyük cihat asıl önemli. Büyük cihat asıl sıkıntılı, büyük cihat asıl böyle kıymetli. Neden? Sen çünkü göz göre göre yürüyorsun ve bir insan için en zor olan sınav şeytanla, nefisle yapılan mücadele, şeytanla nefisle yapılan savaş. O savaşçı çünkü bitmek tükenmek bilmiyor. O her nefes şeytanla ve nefsinle olan savaşın devam ediyor. Hatta her nefes ölüp her nefes diriliyorsun. Sebep? Çünkü her nefes tabiri caizse imtihan topunun ağzındasın, her nefes ve nefsin arzu ve isteklerini terk edip hayra ve hevesini terk edip şeytanın vesvesesine dalmayın. O kimsenin farzları yerine getirmesi. Hani az önce hadisi kutside okuduk ya, Allah'a en sevimli gelen şey farzları yerine getirmek ve farzları yerine getirirken Allah'ın çizdiği kurallar içerisinde yaşamak. Allah'ın çizmiş olduğu hukuku, hududu aşmamak yani haramlara da girmemek. Harama göz göre göre düşmemek ve bu nefisle alakalı bu mücadeleyi vermek ve nafileyle devamlı iştigal etmek. Bunlar nefse ağır gelen şeyler. Bir mürşidi kamile bağlanmak. Nefse ağır gelen bir şey bu. Aklına uyan bir kimse için aklını ilahlaştıran bir kimse için zor olan şeyler. Artı bu ne? Orda kalmadı. Allah'ı sevecek, Resulünü sevecek, üstadını sevecek, müminleri sevecek, anne babayı sevecek, eş ve çocukları sevecek, etrafıyla iyi geçinecek ve bu hayatı, kendi hayatını böyle dizayn edip son nefese kadar bunu götürecek, bakın son nefese kadar bunu götürecek. Ben onu söylüyorum. En büyük savaş bu. Bakın en büyük savaş bu. Savaş meydanına çıktın, çektin kılıcını ya can aldın ya can verdin. Can verdin, bitti işin. Şehitsin, cennetliksin, bak keyfine. O yüzden o diyor ki beni tekrar dünyaya gönder, ben yine şehitlik şerbeti içeyim. Böyle şehitlik şerbetini bin sefer gönder, bin sefer ben de içeyim. On bin sefer gönder, on bin sefer ben de içeyim. Neden? Yemin ediyorum vallahi de çok kolay billahi de çok kolay. Nefisle mücadele etmek zor. Nefisle mücadele etmek zor. Dilini tutmak zor. Kalbini tutmak zor. Gözünü tutmak zor. Allah yolunda durmak zor. Allah yolunda koşmak zor ve bu bir günlük değil, iki günlük değil, ölünceye kadar namaz kılmak, ölünceye kadar zikrullah etmek, ders çekmek, ölünceye kadar oruç tutmak, ölünceye kadar haramlardan uzak durmak, ölünceye kadar her türlü pislikten kendini uzaklaştırmak, her türlü nefse tatlı gelen heva hevese tatlı gelen her şeyden uzak durmak. Ölünceye kadar!

Yemin ediyorum en zor olan şey bu. En zor olan şey bu ve her şey ve her taraf her şeyi yapmaya müsait iken, yapmaya müsait iken oraya düşmemek, ona dokunmamak, zor olan bu. Bakın zor olan bu ama hazreti Pir diyor ki o zorluğa biz koşa koşa yürüdük. O can vermeye koşa koşa yürüdük. Koştuk ona. o yüzden sufiler bir mürşide bağlanma, bir mürşide bağlanmayı kendilerince derler ki bir mürşide bağlanmak ikinci doğumdur ve ne zaman ders aldı, otuz yaşında değil mi? Bir yaşındayım der. Ne zaman ders aldı? Elli yaşında. Bir sene olduğu zaman bir yaşındayım yeni doğdum der. çünkü kuran ve sünnete intisap edip kuran ve sünnetin emirlerini yerine getirmek ve o dairede durmak. Hele bu zamanda, ahir zamanda en zor işlerden birisi. Ben o yüzden diyorum herkes derviş olmaz. Herkes dervişlikte oturamaz. Herkes son nefese kadar bu sabrı gösteremez. Eğer oturuyorsa o sabrı gösteriyorsa Allah'ın seçilmiş kuludur o, bakın o Allah'ın seçilmiş kuludur. Allah onu kendine seçmiş, Allah onu kendine seçtiği için o lütufla ikramla ihsanla orda oturuyor. Allah lütfetmezse ikram etmezse ihsan etmezse o kimse orda oturamaz ve bunun kıymetini bilenler ancak oturur. Şeyh efendi öyle derdi Allah rahmet eylesin. Derdi ki valiler, bakanlar, milletvekilleri, belediye başkanları böyle büyük hani amiri, memuru, makam sahipleri, zenginler, çok zenginler, Mustafa Efendi, oğlum derdi, bu işin kıymetini bilseler bize derler ki çekilin. Şeyh efendinin öyle anlatışı vardı, çekilin kenara biz oturacağız oraya derler derdi. Bilmiyorlar da oğlum derdi, bilmiyorlar derdi. Evet, kıymetini bilmiyorlar. Cenab-ı Hak aslında o ben hep derim ya böyle sufiler özel kullardır diye, sufilik özel bir yoldur. Cenab-ı Hak sufileri böyle örter, korur, muhafaza eder. Kıskanır çünkü onları. Allah kıskançtır.

O yüzden gerçek bir sufi topluluğu çok meşhur olmaz. (Mesaj geldi mi? Öyle! Cezalısın, yapacak bir şey yok. Bu iş heva heves kaldırmaz. Ya gözüne görünmeyeceksin hiç ya da gözüne göründüysen gözünden eksik olmayacaksın. Böyle, bu iş leke kaldırmaz, ders olsun sana.) Sufileri bu manada, ben sufilik yolunu seçilmişlerin yolu olarak görürüm. Bunu ben bu yoldayım diye abarttığımı düşünmeyin. Bu bir tecrübe bendeki. Hiç kimse son nefesine kadar kimsenin elinde hiçbir şey yok. Ne o? Emanlık yok. Rabbim bizi son nefesimize kadar kendi yolunda eylesin, zikrullah halakalarında eylesin, kendisine zikredenlerden eylesin, kendisine hamd edenlerden eylesin. Son nefesimize kadar buyurun: 'eşhedü enla ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve Resuluhu' yolunda ve nefesinde eylesin. Bu ben artık böyle herhalde yaş geçtikçe veyahut da başka şeyler oldukça bu işleri artık Allah affetsin, sakın cebriye veya kaderiyeye düştü olarak düşünmeyin. Yani bu bir Allah'ın lütfu, ikramı, ihsanı olarak düşünüyorum. Bir

kimsenin zikrullah halakasına oturması Allah'ın lütfu, ikramı ihsanı. Bu böyle hani bir kimsenin kendi çalışmasıyla elde edilebilecek bir şey değil.

Yani ben Bayındır'da tek başımayım, dua ediyorum, ya Rabbi beni bir mürşidi kamile buluştur, beni onla beraber eyle, bana bir şeyh lazım diye. Ne oturduğum yerde ne şeyh tanırım, ne mürşit tanırım, ne veli tanırım, hiçbir şey tanımam, bilmiyorum. Sadece dua ediyorum. Onu da 'Onların Alemi'ni okuyorum, onların âleminde dank kafama vuruyor. Diyor ki şeyhsiz yürünmez bu yolda. Böyle dua ediyorum kendi kendime. Böyle beton bir yer var evin arkasında, sandalyeyi, şeyi, merdiveni oraya dayıyorum, oraya çıkıyorum. Bir de kıyamet bekliyorum o ara. Güneş batıdan doğacak diye düşünüyorum, o kadar psikolojiyi kaptırmışım. Güneş eğer doğmaz ise o gün böyle kızıllık kaldı, doğmadı ha, kıyamet kopuyor diyeceğim bugün. Öyle psikolojim o noktada ve devamlı dua ediyorum, ya Rabbi bana bir mürşidi Kamil nasip eyle diye. Yani bu böyle, Allah affetsin, bu böyle olacak bir şey değil. Allah'ın lütfu. Sonra Allah Rahmet eylesin, bizim bir Mehmet vardı, ramazanda oruçluyuz, onu çağırdı, hep anlatıyor bunu, köyden bir Hasan abi vardı, sakal bıraktıydı sonradan o, Risale nurcuydu o. Fıs fıs fıs fıs fıs ona bir şeyler söyledi. Nereye çağırdı lan o seni dedim ben. Bilader, sana göre değil ya dedi. Oğlum ne varmış dedim ben, zikir varmış abicim, birader sana göre değil dedi. Sen beni dedim bu gece oraya götürme, ben onun evini biliyorum dedim, Fırınlı köyünde evi, hem valla basacağım hem billaha basacağım, dağıtacağım orayı dedim. Bilader işte... Dedim yok sen götürme beni, ben basacağım bu gece orayı dedim. Tabi mecbur, götürdü beni, zikrullah halakası. Bu, insanın kendi cüzzi iradesiyle bulduğunu gösterir bir şey yok. Ha, kendine bir pay çıkacaksan işte bunu istedin sen tamam, ulan her isteyene bu nerde verilmiş bulunmuş!

Allah lütfedecek. Allah ikram edecek. O ihsan edecek ki sen o yolun içinde durasın. Niceleri kaydı gitti, şeyh efendinin sağlığında kayıp gittiler. Kayıp gidiyor adam! Millet üzerine alıyor gitmez dediğim gider deyince. Evet, gitmez dediğin kimse gider. Kaymaz dediğin kimse kayar. Savrulmaz dediğin kimse savrulur. Evet, hazreti peygamber boşuna mı dua etti, 'Ya Rabbi! Benim kalbimi senin dininde kaim eyle' diye, sabit eyle diye dua etti. bu bize aslında dua. Allah bizi onlardan eylesin. O yüzden bu hani diyor ya biz can vermeye çıktık diye, evet. Bu sufilik yolu, bir kimsenin kendi kendisine can vermeye çıkması, can vermek için koşması. Çünkü nefsiyle mücadele edecek. O nefsiyle mücadele ederekten yürüyecek. Hani hadisi şerifte Allah resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri dedi ya, 'Allah'ı zikredenle zikretmeyenin arasındaki farkı söyleyeyim mi? Söyle ya Resulullah. Allah'ı zikreden diri, zikretmeyen ölüdür.' Can vermeye gidiyorsun. Ne yapıyorsun?

Zikrediyorsun. Zikrederekten ne yaptın? Can verdin. Yani ölüydün, dirildin, can aldın karşılığında.

Bak, ölüydün dirildin, can aldın ve o can verdikçe Allah sana binlerce can bağışlıyor ama sen can vereceksin. O canı vermeye kendini, kendini alıştıracaksın. Bu ne? Nefsinle mücadele edeceksin. Nefis ile savaşacaksın. Nefsiyle mücadele etmeyen, o hal ile hallenmiyor. Allah bizi iyi etsin inşallah. O yüzden Cenab-ı Hak can verenler için diyor ki ölüyken dirilttiğimiz. Ölüyken dirilttiğimiz! Sen ölüsün, Allah seni ne yapıyor? Diriltiyor ve can vermeye koşmak. İnsanın en çok sevdiği neyidir? Canıdır, öyle değil mi? Canı olmamış olsa diğer sevdiklerinin bir anlamı kalır mı? Kalmaz. Normalde hani ayeti kerimede de: 'Sevdiğiniz şeylerden Allah için harcamadıkça iyiliğe erişemezsiniz' der. Sevdiğiniz şey nedir? Örneğin insanların konumuna, durumuna göre lüks evleriniz, lüks arabalarınız, şatahat, şatafat, gösteriş, tantana, ne bileyim işte fakirlik, zenginlik, neyse, mal, mevki, şimdi bir kimse bir mürşide bağlanıp ben nefsimle mücadele edeceğim dediğinde bu nefse hoş gelen her şeyi sıyırıp atması gerekiyor. Nefse hoş gelen her şeyi sıyırıp atacak. Bu meydanda cihat etmekten daha zor. Bu meydanda cihat etmekten daha zor. Gücün var, harika bir arabaya binebilirsin ama sen diyorsun ki gösterişten uzak durayım. Gücün var, lüks ultra lüks bir evde oturabilirsin ama sen diyorsun ki yok ben bunu sevmeyeyim. Böyle bir şeyin olsa dahi bunu Allah yolunda hizmette kullanayım diyorsun. Çağırıyorsun dervişleri, yiyorlar, içiyorlar, dağıtıyorlar, gidiyorlar. Şimdi millet evine ders almıyor. Neden? Çocuklar kirletiyor. Neden? Gürültü oluyor. Neden? Bir sürü derviş geliyor gidiyor filan. Neden? Koltuklar eziliyor. Neden? Arabanın arkasına üç kişi bindirmemiş koltuklar ezilir diye.

Hiç unutmuyorum, İstanbul'dan birisinin arabasını alacağız, esnaf, konuşuyorlar Ahmet Acar'la, Ahmet Acar'a diyor ki daha arka koltuğa Ahmetcim kimseyi otutturmadım diyot. Dinliyorum böyle ben. Dedi, abi ne yapıyorsun? Pazar günleri dedi herkes köpek gezdiriyor, ben arabayı çıkarıyorum, yıkatıyorum, gezdiriyorum böyle dedi. Tekrar otoparka gidip ondan sonra kapatıyorum otoparka dedi. Hanımın bir tane dedi fordu var, ona biniyorum dedi. Daha arka koltuğa dedi hiç kimse oturmadı dedi. Sıfır almış, bizim Ahmet Acar da hani bu arabayı değiştirecek, baba bu arabayı alalım hani sana diyor. Sonra o gitti, dedim Ahmet Acar, bunun arabası alınmaz. Neden baba ya dedi. Oğlum, cimri bu adam dedim. Ya dedim bir insanın arabasının arkasına hiç kimse oturmadı diye övünür mü dedim ya, valla hiç böyle düşünmedim dedi. Ya dedim, bizim araba beş kişilikse on kişi biniyor bizim arabaya dedim. Hatta ben bazen Cafer'e soruyorum, Cafer'i bir dersten gelirlerken çevirmiş trafik polisi. Kaç kişi inmişler ya, Cafer arkada

mı, gitti mi? Yalan olmasın on dört kişi mi ne şeyden, ne o, kartaldan, gitti mi Cafer? Gitmiş mi? Cafer kartaldan kaç kişi indiydiniz çevirmede? On altı kişi indiniz! Trafik polisi dersten gelirken çevirmiş Cafer'i. Tabi çeviriyor, kartal o zaman araba dergahta kimsede yok, birkaç tane araba var, ondan sonra, Hüseyin Karadağ'da var, Adnanlarda var, ondan sonra, Cafer'de var, bir yere derse giderken herkes bir araba var, doluşuyor gidiyor, tabii inen iniyor, inen iniyor, inen iniyor arabadan, trafik polisi demiş, ya kaç kişi? On altı kişi. Demiş bu on altıyı nasıl sığdırdınız? Vallahi sığdırdık. Tekrar demiş sığdır, ceza kesmeyeceğim sana demiş. Öyle mi dedi? Kesmedi değil mi? On altı kişiyi tekrar sığdırdın mı? İndirdi mi sonra? Sonra on altı kişi gene bindiniz mi? Maşallah subahanallah. Tabi bu da bir maharet. Allah genişletiyor işte, kartala on altı kişi biniyor bizde normalde, adam arabanın arkasına kimseyi oturtmamış, aradaki fark bu. Birisi kartala onaltı kişi biniyor, öbürü arabanın arkasına çocuk dahi, torununu dahi oturtmamış arabanın arkasına. Şimdi sufi olmak bu manada, Allah razı olsun Cafer, hakkını helal et, sufi olmak ve can vermeye koşmak bunun gibi bir şey. Sen maldan da geçiyorsun mülkten de geçiyorsun, paradan puldan da geçiyorsun, bu savurganlık demek değil. Kenara atmak demek değil.

Sen ona dinden daha fazla ehemmiyet vermiyorsun. Sen ona sufilikten daha fazla ehemmiyet vermiyorsun. Sen dünya malına, dünya malına, dünyaya, sufilikten, dinden daha fazla değer vermiyorsun. Zannediyorlar ki hani malını dağıt filan, işte çar çur et. Değil! Onu sufilikten daha fazla sevmemek. Rahatını sufilikten fazla sevmemek veya senin üzerinde ne varsa sufiliğin önüne geçmeyecek, dininin önüne geçmeyecek. Ne varsa ama. Bu, şu demek değil, işte bağın var, bahçen var, tarlan var, takkan var, dükkanın var... En titiz bir şekilde ilgileneceksin. En titiz bir şekilde ilgileneceksin ama söz konusu olan din ise yolun ise diyeceksin ki masanın altına hepsi de. Bu, can vermeye koşmak bu ve bunlar kim? 'Şüphesiz ki Allah cihat eden müminlerin canlarını ve mallarını cennet karşılığında satın almıştır. Çünkü onlar Allah yolunda savaşırlar, öldürürler ve öldürülürler. Bu Allah'ın Tevrat'ta, İncil'de ve Kuran'da olan gerçek vaadidir. Allah'tan daha fazla kim ahdine vefa gösterir? Öyleyse yaptığınız bu alışverişe sevinin. İşte büyük kurtuluş budur.' İşte o can vermek, koşmak, şehitlik yolunda yürümek ama bu bir sefer bakın o kimse şehit oldu, Cenab-ı Hak onu ne yaptı? Cennetin baş köşesine otutturdu. Bunun suficesini düşünün. Yani o kimse o zaman bir sefer can vermekle cennete gittiyse bir sufi nefisle mücadelede her gün can alıp vermede. Dünyayla mücadelede her gün can alıp vermede. Onun işi o yüzden zor diyorum. Her gün, her an, gönlümdeki putları yıkmak için

savaştım. O şehitler ki bir kez canını verdi cenneti aldı. Ben ise nefisle mücadelede her nefeste öldüm dirildim.

Sufiler, nefislerini yok etmişlerdir. Hakkın gücü ve kuvveti karşısında, başka bir şeyde değil, onların ne güçleri ne de kuvvetleri kalmıştır, hakkın karşısında. Allah önünde güçleri kuvvetleri yoktur. Allah önünde nefisleri de yoktur. Onlar Allah'ın kudreti ve kuvvetiyle var olurlar. O Allah'ın önünde gücünden, kuvvetinden, bilgisinden aklından fikrinden vazgeçen ve ölmeden önce ölünüz şerbetini içen kimse Allah'ın kudreti ve kuvveti ile var olur. Sen Allah'ın önünde, üzerinde ne varsa hepsinden vazgeçer iradi ölümü seçersin, Allah kudretiyle, kuvvetiyle seni yeniden diriltir. Onun uluhiyetinin önünde, uluhiyetinin önünde, onun büyüklüğünün önünde, varlıksal sebeplerin hepsinden, hepsinden vazgeçer. Tabiri caizse kendi ellerinle parçalar, yok edersin ve kendi eliyle parçalayıp yok edenler kimlerdir?

Bakın ayeti kerime nasıl tarif ediyor onları: 'Bunlar günahlardan tövbe edenler Allah'a ibadet edenler, ona hamd edenler, onun yolunda seyahat edenler, rüku edenler, secde edenler, iyiliği emredip kötülüğü yasaklayanlar ve Allah'ın koyduğu sınırları koruyanlardır. Bunlar nefislerinden geçip üzerlerinde her ne var ise Allah'ın önünde mahviyeti yakalayıp mahviyeti yakalayıp günahlarına tövbe eden Allah'a ibadet eden ona hamdeden, onun yolunda seyahat eden, hicret eden, Allah için şehir şehir, il il, mahalle mahalle dolaşan, tebliğ için nasihat için koşan, rüku edenler yani secde edenler, namaz kılanlar yani, iyiliği emredip kötülüğü yasaklayanlar, işte bunlar Allah'ın koymuş olduğu sınırları koruyanlar. İşte bunlar kendi iradeleriyle iradi ölümü tercih edenler. Bunlar yine Nisa, ayet 100: 'Kim Allah yolunda hicret ederse yeryüzünde çok barınacak yerler genişlik ve bolluk bulur. Kim evinden Allah ve Resulü için hicret etmek gayesiyle çıkar da sonra ona ölüm gelirse şüphesiz ki onun mükafatı Allah'a aittir. Allah çok bağışlayan çok merhamet edendir. İşte nefislerinden geçen iradi ölümü tercih eden ve kendi eliyle şeytanı, heva ve hevesi, nefesi kenara atıp canını, malını, her neyi var ise Allah'ın önüne kendi iradesiyle koyan kimselerdir bu hazreti Pir'in can vermeye koştuk dediği kimseler. Allah cümlemizi onlardan eylesin. Allah için Allah yolunda olmak Allah için iyiliği emretmek, kötülükten nehyetmek, Allah için namaz kılmak, Allah için seyahat etmek, Allah için Allah'ı zikretmek, Allah için cömertlik yapmak, Allah için feda etmek, Allah için nefsini kenara çekmek, Allah için heva ve heves, tabiri caizse oluğunu kapatmak, Allah için şeytanın vesvesesini lailahe illallah diyerekten tıkamak, kalbe şeytanın vesvesesinin ulaşmasını tıkamak, engellemek. Neyle? Tevhitle, zikirle, kalbe gelecek olan heva ve hevesi, kalbe gelecek olan yanlışlıkları Allah'ın zikriyle durdurmak, heva hevesini durdurmak.

Şan, şöhret, gösteriş, Allah yolundan uzaklaşma, şeytana yakınlaşma, nefsin isteklerini yerine getirme, bunları bırakıp Allah'a dost olma, habibine dost olma, müminlere dost olma yolundan gitmek ve en önemlisi nefisle mücadele etmek. En önemlisi günahı kebairlerle mücadele etmek, en önemlisi gösteriş, şatahat, şatafat, bunlarla mücadele etmek. 'Hepiniz fakirsiniz, Allah ganidir' ayeti kerimesinin kendi üzerinde tecelli etmesini sağlayıp kudretini, kuvvetini, makamını, mevkiini, gücünü, bilgini, aklını, neyin varsa, neyin varsa sıyırıp bir hiç olarak Allah'ın önünde oturmak. İşte Allah'a, ölüme koşmak bu.

"Ey aşık! Aşıkların hayatı ölümledir. Gönlü, gönül vermeden başka bir surette bulamazsın."

Aşıkların hayatı ölümledir. Sen nefsinle mücadele edip o ölmeden önce ölünüzün sırrını yaşaman gerekir ki o zaman sen yeniden hayat bulasın. Sen ölmeden önce ölünüz sırrına ulaşmadan yani nefsini heva ve hevesten, nefsini, şeytanilikten, nefsini aklın putlaştırmaktan uzaklaştırdığında işte o zaman sen ölümü tadar ve yeniden dirilmiş olursun. Eğer nefsinin istediği yerde koşuyorsan, nefsinin istediği gibi oluyorsan hayır, sen aşıklık meydanından uzak dur. Aşıklık meydanı onu kaldırmaz. Sen aşıklık meydanından beri dur. Çünkü bu yol öyle bir yol değil. Yine aynı hadisi kutsi var ya: 'Beni arayan bulur, beni bulan beni tanır, beni tanıyan sever, beni seven bana aşık olur, bana aşık olana ben de aşık olurum, aşık olduğum kimseyi öldürürüm. Öldürdüğüm kimsenin diyeti benim üzerimedir. Diyeti üzerinde olan kimsenin diyeti de ben kendimim' demiş Cenab-ı Hak. Sen ölümü seçeceksin. Ölümü seçtiğinde Cenab-ı Hak ne diyor? Diyeti ben olurum. O zaman yeni bir canla, yeniden dirileceksin. Yeni bir canla, yeniden dirileceksin ama o ölümü seçersen:

Ah Mustafam! Kara kaşlı bir yâre gönül verdin
Makam-ı sidrede olana gönül verdin
Ab-ı hayat çeşmesinden su verene gönlünü verdin
Bir bakışıyla gönlünü viran edene gönlünü verdin
Ah Mustafam!
Selvi boylu, gül dudaklı lale yanaklıya gönül verdin
Gönlü onunla doldurdun, gönül onun oldu
Ne derdi kaldı ne gamı ne tasası.
Şâd oldu gönlün mihnetlerle dolu olan bu dünyadan geçip gidince

"Yüzlerce naz u işveyle gönlünü almak istedim. Sevgili bana istiğna yüzünü gösterdi, bahaneler etti."

Ah Mustafam!

Sevgilinin yüzüne milyonlarca göz dikilmiş

Her dem bir anlık nazarına sen isterken

O yüzüne bakmakta nazlanmış

Bir tek aşığına olsun cemalini göster diye ona yalvarıp dururken

Nazınla, edanla bütün gönüllere hoşluk vermişsin.

Ah sevgili, ah!

Naz ederek beni gamlara atsan da

Yaksan da yandırsan da

Hatta öldürsen, bedenimi pare pare etsen

Kanımı dağlara, taşlara, ovalara, çöllere dağıtsan da Her şeyim sana helaldir...

Eyvallah! Hakkınızı helal edin. Bu gecelik de burda kalsın. Önümüzdeki hafta inşallah bu sefer bir bellilik koyalım: "Bu akıl, bu can senin aşkına gark olmuş değil mi ki dedim, dedi ki git git bana bu efsunu okuma" demiş hazreti Pir. El-Fatiha maassalavat. Amin Eyvallah. Selamünaleyküm.

MESNEVİ-İ ŞERİF 1753-1759. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamunaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Rabbim gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü, hayırlı eylesin. Rabbim cümle ümmeti Muhammedî ve bizleri Kuran ve sünneti seniyyeye sımsıkı yapışanlardan eylesin. cümle ümmeti Muhammedî ve bizleri hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Rabbim Ümmeti Muhammed'e zulmeden bütün sistemleri, devletleri, şahısları kahrı perişan eylesin. hepsini yerle yeksan eylesin. Bütün kuran ve sünneti seniyyeye savaş açan bütün ne kadar hem birey hem şahıs hem sistem varsa hepsini de helak eylesin. Filistin'de, Doğu Türkistan'da, Irak'ta, Suriye'de, Fas, Tunus, Cezayir, bütün İslam ülkelerinde, Müslümanlara zulmeden bütün zalimlerden Cenab-ı Hak intikamını alsın. Ümmet-i Muhammed'i de dirilsin. Ümmeti Muhammed'i kuvvetlendirsin. Ümmeti Muhammed'i güçlendirsin, Ümmeti Muhammed'i kafirlerin üzerinde hükümran eylesin. Yer yüzünde İslam'ı hakim kılacak, yer yüzünde hak ve hakikati hakim kılacak inşallah liderler, askerler nasip eylesin. Ecmain. kaldığımız yerden devam ediyoruz inşallah. en son: 'Yüzlerce naz u işveyle gönlünü almak istedim, sevgili bana istiğna yüzünü gösterdi, bahaneler etti', burayı okumuştuk, buradan devam ediyoruz:

" 'Bu akıl, bu can, senin aşkına gark olmuş değil mi ki' dedim; dedi ki: 'Git, git. Bana bu efsunu okuma. Ben senin ne düşündüğünü bilmez miyim?' Ey iki gören! Sen sevgiliyi nasıl gördün? Buna imkan var mı?"

Hazreti Pir, burda, bunlar benim kendi şahsi düşüncelerim, kendi şahsi bu konudaki tefsir, öyle söyleyeyim. Hazreti Pir burda böyle bunu söylersem

bu akıl, bu can senin aşkına gark olmuş değil mi ki dediği, burda Cenab-ı Hakkı konuşturuyor. Cenab-ı Hak, bu söze karşılık cevap veriyor, 'git git, bana bu efsunu okuma, ben senin ne düşündüğünü bilmez miyim? Ey iki gören, sen sevgiliyi nasıl gördün, buna imkan var mı?' Bir takım sufiler vardır, görüntüsü sufidir, derviştir, görüntüsü mürşittir, şeyhtir. Bunlar kendilerini sanki Allah'a vuslat olmuş, sanki Allah'a aşık olmuş gibi gösterirler ve akıl almaz sözler söylerler, değişik kelimeler, cümleler, kurarlar. Hazreti Pir Allahu alem bunlara tabiri caizse laf söylerken hani kendisinin üzerinden konuşuyor. Kur'anı Kerim'de de bazı ayetler vardır mesela, Cenab-ı Hak karşıdaki müşriklere, kafirlere laf söylerken onların eksikliğinden değil, inananların üzerinden yürür. Mesela hani Antakyalı marangoz vardı ya meşhur, neydi adı? Habib, Habibi Neccar, hani diyordu ya: 'sizden ücret istemeyenlerin peşinden gidiniz' diyen. O başka bir yerde de ne diyordu? 'Ben niçin Rabbime zikretmeyeyim, Rabbime ibadet etmeyeyim.' Yani bu Allah'a ibadet etmeyene sen Allah'a ibadet etmiyorsun demiyor, ben niçin Rabbime ibadet etmeyeyim diyor Habibi Neccar veyahut da Habibi Neccar, 'sizden ücret istemeyenlerin peşinden gidiniz' diyor, Şunların peşinden gitmeyin demiyor. Sizden ücret istemeyenlerin peşinden gidiniz diyor. Hazreti Pir de burda Kuran'ın, tabiri caizse Allah'ın stratejisini güdüyor.

Diyor ki: 'Bu akıl, bu can, senin aşkına gark olmuş değil mi ki dedim, o da git git bana bu efsunu okuma dedi. Ben senin ne düşündüğünü bilmez miyim, ey iki gören', yani vahdete ulaşmamış, ey iki gören, bu kim için? Henüz daha seyri sülûka girmemiş ama ortalığa şeyhlik satan, dervişlik satan, sufilik satan. Hani iki efsun dediği ne? Hile, aldatma. İki beyit ezberlemiş, iki söz ezberlemiş veyahut da halkın anlamayacağı, insanların anlayamayacağı, sanki yüksek perdeden konuşuyormuş gibi iki kelime öğrenip insanları efsunlayan yani hileye, insanları yanlışa götüren kimse. Oysa hani tabiri caizse Hazreti Pir onları atfederekten diyor ki 'ben aklımı, canımı senin varlığında buldum, bu varlığına verdim, hiç ettim. Benim fikrim de hayalim de hiçbir varlığım kalmadı, senin, senin ile olmak isterim' dedi. Buna cevaben de Cenab-ı Hak cevap verdi. 'Git, bana efsun okuma' yani sözlerinle hileye başvurma, olmayanı söyleme zira çünkü sen henüz daha olgunlaşmadın, sende senlik var, bende de benlik var, sen ayrı ben ayrı. Sen henüz daha o olgunluğa ulaşmadın, o kemale ermedin ama sen diyorsun ki o kemale ermediğin halde ben aklımı da fikrimi de sana verdim, aşka ulaştım. Aşk benim her şeyimi sardı. Aklım da fikrim de aşk oldu diyor süslü kelimelerle. Bu insanlar yani kemale ermemiş olan kimseler meseleye kal noktasından bakar yani lafız noktasından bakar. Hal noktasından bakmaz. Hazreti Mevlana tabiri caizse olmadan kendisini olma süsü verenlere bu cevabı söylüyor

ve mesela işte malumdur ya, ehli sufinin içerisinde tasavvuf ehlinin içerisinde hani konuşmaya etkili, yetkili olmadığı halde, öyle bir hâli olmadığı halde, ordan dem vurmaya çalışırlar. Bu dervişlerde de olur, sufilerde de olur. Kendisi henüz daha bir şeye ulaşmamıştır, etrafına ulaşmış gibi gösterir veyahut da ipe sapa gelmez laflar söylerler, ipe sapa gelmez. Bunlar yola laf getiren insanlardır, sufiliğe laf getiren insanlardır. Sufilik yolunun adabına erkanına uymazlar. Sanki adab erkan içindeymiş gibi kendilerini gösterirler. Bunlar tehlikelilerdir.

Hatta böyle zaman zaman bu gençlik yıllarımda karşılaştığım şeyler, yani mesela kendisini ama melami olarak tanıtan ama kendisini yüksek sufi olarak tanıtan, kendi kendisine vahdeti vücutçuluktan dem vuran, vahdeti vücutu savunuyormuş gibi konuşan ama neyin ne olduğunu bilmeyip hem kendisinin hem de etrafının küfrüne sebep olan, şirke sebep olan ama kendisini de ehli tasavvuf gösteren, kendisini ehli mürşid gösteren, ehli kemal noktasında gösteren, zatlarla tanıştım, bu tip insanlarla tanıştım. Hani bir müddet sonra sizin namazınız kılındı, işte Allah'ın alacağı namaz değil mi? Hadi bakalım sen camiye, ya o bitirdi işini hani, onun camilik işi kalmadı veyahut da vahdeti vücut gibi kalbî ve fikrî kalbî ve fikrî olarak yüksek seviyedeki, yüksek derecedeki meseleleri idrakten yoksun, anlamaktan yoksun kimselerin ordan iki kelime çalıp iki cümle kurup insanların şirke düşmesine sebep olması gibi ama cebriyeye ama kaderiyeye düşürecek sözler söylemesi. Bunlar böyle gençlik yıllarımda gördüğüm şeyler. Oysa o doğru anlaşılsa, o doğru anlaşılsa ve hal olarak onu görse, yaşasa, onu idrak etse, o zaman o sözün ne manaya geldiğini bilecek. Hani zaman zaman böyle hani çok önemli bir soru soruyormuş gibi o edada da böyle soru sormuş olanlar olur. İşte hocam hani meşhurdur ya işte, işte hallacı Mansur Enel Hak derken neyi kastetti? Ha evet ya, neyi kastetti? Evet, o çok ağır bir soru! E, Hallacı Mansur gecede yüz rekat namaz kılardı, sen kırarsan neyi kastettiğimi anlarsın. Enel Hak diyen bir kimse gecede yüz rekat namaz kılıyor veyahut da Beyazıti Bestami hazretleri hani benim cübbemin altında demiş ya sizin aradığınız demiş , bu ne demek istedi! İyi, sen de Beyazıti Bestami gibi hac yolculuğuna çık, her adımda iki rekat namaz kıl, dikkat et, sen hac yolculuğuna çık, her adımda iki rekat namaz kıl, abdestsiz, abdestsiz bir milim dahi gitme, Allah'ın nazargâhi ilahisine gidiyorum diye, dikkat edin, her adımda iki rekat namaz kılaraktan git, ondan sonra senin cübbenin altında ne var dersen ben inanacağım zaten ama sen bunu kalkıp da bu sözü bu halden yoksun, bu durumdan anlayamayacak olan kimselerin içerisinde söyleyip kendini kemale ermiş gibi gösterme.

Rüya tevili yok, hal tevili yok, rüya görmez, hal görmez, halden anlamaz, daha zikrullahta geleni gideni görmez, kendini neredeyse peygamberin halifesi gösterecek! Hazreti Pir bu benim kendi şahsi düşüncem, bunlara atfen söylüyor ve Cenab-ı Hakk'ı da konuşturaraktan cevap veriyor, efsun okuma, sen bu halde değilsin, hatta bu hâlde olmadığın halde bu haldeymiş gibi gösterip haddini aşan sözler kullanıp insanları şirke götürüyorsun. Oysa Cenab-ı Hak ayeti kerimede diyor ki şüphesiz ki Allah kendisine ortak koşulmasını affetmez. Bakın, Allah şirki affetmez. Sen tasavvuf yolundayım derken, tasavvufu anlatıyorum, etrafa şeyhçilik oynarken, mürşitçilik oynarken, insanların imanını götürüyorsun. Sen etrafa şeyhçilik oynayacağım hiç kimsenin söylemediği sözü söyleyeceğim deyip ayeti kerimeyi inkâr ediyorsun. Neymiş 'Allah Adem'i topraktan yarattı, buna kime inandıracaksınız şimdi! Millet fizik okumuş, kimya okumuş. E? Yani Adem'i topraktan yaratmadı!' Neden yarattı? Onu da söyle? Topraktan yaratmadıysa sen de maymundan geldiğini düşünüyorsun, öyle ya! Ayeti kerime topraktan yarattım diyor, sen topraktan yaratılmadı diyorsun. Ayeti inkar ediyorsun. Nesin sen? Şeyhsin, şeyhcilik oynuyorsun. İnsanların imanını götürdün. Ayeti kerimeyi inkara götürdün insanları veyahut da ayeti kerimeyi kendince insanların küfrüne sebep olacak şekilde tevil veya tefsir etmeye çalıştın veyahut da Allah rahmet eylesin, bizim bir abimizle umreye gidiyoruz, bana dedi ki şeyh efendi bana uçaktan atla dese atlarım. Ben de dedim hacı abi, sana dedim şeyh efendi uçaktan atla demez. Hiçbir şeyh efendi demez. Hiçbir şeyh efendi de demez müridine uçaktan atla, uçurumdan kendini at aşağı, yok işte şuraya at, buraya at. Ne işi var! Şeyh efendi dedim bir laf söyler, dinlemezsin, ordan kaybedersin dedim. Böyle söz söyleme dedim. Bir şeyh kime diyecekmiş uçaktan atla diye! Neredeyse kırk yıla varacak benim dervişliğim. Otuz, kırk tane şeyh tanıdım, elli tane, atmış tane şeyh tanıdım, en ehliyetsizi dahi demez bunu. En ehliyetsizi dahi demez. Ehliyetsizi dervişlere der, para getirin, zekat getirin, mal getirin, mülk getirin, yedirin, içirin, altıma bir tane S alın...Yani şeyh dediğin öyle dolaşır. Kapıya bir tane nöbetçi koyun, etrafa da on tane koruma koyun, kulaklıkları da koyun. Ne oldu? Şeyhi koruyorlar. Koşuyorlar. Nerde? Şeyde, ne o, Yalova gemisi, o arabalı vapurda, herkes böyle kulaklıklar, şeyh efendi orda. Dedim hayırdır? Mossad onu öldürecekmiş! Evet, korumalar, takım elbiseler, kulaklıklar böyle. E dedim Mossad'ın aleyhine hiçbir şey söylemedi ki o bugüne kadar dedim ama mossad tehlikeli görmüş onu. Halbuki kendi yetiştirdiği, mossadın yetiştirdiği! Dedim sakın mossad yetiştirdiği için kendi elemanını koruyor olmasın dedim, kızdılar bana. Bunun gibi, kemale ermemişler ya, insanların şirkine sebep oluyor.

Oysa Allah şirke düşeni hiç affetmiyor. İşte bir kısım bu tip kemale ermemiş sufilerin üzerinden ve Allah'ın üzerinden hazreti Mevlana diyor ki yani ey iki gören, ey iki gören, sen nasıl Allah'ı göreceksin! Neden? Sen henüz daha vahdete ulaşmadın. Oysa Allah göründü mü? Evet. Bunu da kabul etmiyor ya Türkiye'deki şimdi alim, ulema kesimi, Allah görülmez diyor. Ben de bastırıyorum, Allah görülür, rüyada da görülür, zahirde de görülür, batında da görülür, halde de görülür, her türlü şekilde Allah görülür. Çünkü Allah var. Allah var ama iki gören göremez. İki görüyorsa şirk zaten o, iki görmek. Tabi burda hazreti Pir biraz da böyle vahdeti vücuda doğru kanat çırpıyor. Vahdete kanat çırpıyor. Zaten mesneviyi tarif ederken de o diyor ki mesnevi bir vahdet kitabıdır. (Aleyküm selam, hoş geldiniz, Allah razı olsun, buyrun. Özür dilerim, devam edeyim ben.) Hazreti Pir mesneviyi tarif ederken diyor ki bu bir vahdet kitabıdır. Yani birlik kitabıdır. O zaman iki gören, çünkü beyitte diyor ki ey iki gören. Ey iki gören, sen sevgiliyi nasıl gördün? Buna imkan var mı? Yani sen tevhide ulaşmadın, kemale ermedin. Tevhide ulaşmadığından kemale ermediğinden, seyrî sulûkunu tamamlamadığından dolayı, sen iki gördün ama seyri sülûkunu tamamlamış olsaydın, kemale ermiş olsaydın, o zaman sen Allah'ı hem zahirde, hem batında görecektin. Hem çıplak gözle hem gönül gözüyle görecektin çünkü uzun hadisi kutsi:

'Hani bir sabah Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri namazı kıldırmak üzere yanımıza çıkmadı. Neredeyse güneş doğmak üzereydi, çabucak çıktı. Hemen namaza çağırdı. Resulullah sallallahü ve sellem kısa surelerle hemen namazı aceleyle kıldırdı. Selam verince bize seslenerek olduğunuz gibi saflarınızda durun dedi. Sonra bize dönüp şöyle söyledi şimdi size beni bu sabah alıkoyan neydi onu anlatacağım. Ben gece kalktım abdest aldım takdir edildiği kadar namaz kıldım, namazın da uyku bastı, üzerime ağırlık çöktü birden Rabbim en güzel surette görüldü. Bana, ey Muhammed diye buyurdu.' Hadisi kutsi uzun, Tırmiziden bu ama vaktinizi almamak için buraya kadar hani Allah'ın görüldüğüne dair ölçü olsun diye bu hadisi kutsiyi aldım. Demek ki vahdete ulaşınca, birliğe ulaşınca, seyri sulûkun tamamlanınca, Allah'ı görürsün. Kemale erince Allah'ı görürsün ama hazreti Pir burda kemale ermeyen, vahdete ulaşmayanlara atıfta bulunuyor. Diyor ki sen iki gördün, sen bana efsun okuma, yani sen görmediğin halde bana gördüğünü beyan etme. Bunu söyleme ve aklının almadığı kalp hâli olarak yaşamadığın tasavvufi meselelerin içine girip de insanları imanından etme. Vahdeti vücuttan konuşacağım diye insanların imanını yok etme, şirke düşürme, kaderiyyeye düşürme örneğin, cebriyeye düşürme örneğin. Az önce söylediğim gibi hani ismini de önceden zikretmiyordum kimsenin. Artık zikrediyorum. Hep o yüzden de kızıyorlar bana ama ümmetin

uyanması lazım. Hani Ahmet Özhan dedi ya yani Ademi topraktan yarattım diyor Cenab-ı Hak, topraktan mı yaratılırmış. Bir de dalga geçer gibi tın tın tahtaya topraktan yarattım dedi, insanlar kimya okuyor, fizik okuyor şimdi, nasıl insanlara topraktan yaratıldığını göstereceksiniz dedi ya, ayeti kerimeyi inkar etti. İşte insanları şirke düşürüyor. Bir kısım ehli tasavvuf böyle sanki yüksekten konuşuyormuş edasını verip kendilerine, olmayanı konuşuyorlar. Ey ağır canlı 1755. Beyit:

"Ey ağır canlı! Sen onu hor gördün çünkü çok ucuz aldın. Ucuz alan ucuz verir. Çocuk bir inciyi bir somuna değişir."

Sen bu hakikat bilgisini, sen bu Kur'an, sünnet, sufiliğini küçük gördün, hor gördün. Sen bunu önemsemedin. Sen sufiliği, aşıklığı önemsemedim. Sen dini de önemsemedin. Sen dini önemsemediğinden dolayı az bir pahaya sattın. Sen sûfiliği de önemsemedin. Sen kolay buldun çünkü, mücadele etmedin, gayret etmedin. Sen yırtınmadın. Sen bir mürşidi Kamil bulayım diye dolaşmadın. Sen sabah namazından sonra göğe bakıp da bana bir mürşidi kamil deyip yalvarmadın, gözyaşı dökmedin. Ucuz buldun. Birisi geldi sana gel bizim şeyhimiz var, dersimiz var dedi, aldı getirdi seni, sen böyle bir arayışın ne olduğunu bilmiyorsun. Sen aramadın veya bugünkü Ümmeti Muhammed'in topyekun dini ucuz bulması gibi yaşadıkları vatan topraklarını ucuz bulması gibi evini eşini çocuğunu çocuğunu ucuz bulması gibi. Hani böyle basit, evlenir bir kimse, yani bir kadın hiçbir şey istemez, mehir istemez, çeyiz istemez. Adamın aptalı, adamın aptalı, adamın ahmağı o kadına, kıymet vermez veyahut da bir kadın böyle hemen basitçecik, böyle bir dosdoğru bir adamla evlenir, onunla beraber olur, adamın kıymetini bilmez veyahut da bir sufi, bir derviş, böyle bir düzgün bir dergahla tanışır, düzgün bir şeyhle tanışır, hani böyle kolay oldu ya, ona kıymet vermez. Ona değer vermez. Hani o şeyh bir de elinin altında. Telefon telefon, git git, gel gel... Yani günlerce bekleyip de camın arkasından görecek, camdan seyredecek. Öyle değil. Ya? Sünneti seniyyeye tabi. İstediği anda görüşebiliyor onunla, o kıymetsizleştiriyor onu, değersizleştiriyor. Öyle ya, şeyh dediğin gitmeli Hilton'da umre yapmalı, Hilton'un camından aşağıdaki dervişana böyle el sallamalı, onlar da aşağıdan böyle cezbe geçirmeli. Şeyh dediğin öyle olmalı. Şeyh dediğin dervişlerden para pul toplamalı. Görüşmemeli, şeyh dediğin öyle olmalı. Yani şeyh öyle anında görüşülürmüş mü! Anında şeyh efendinin yanına gidilir miymiş öyle! Hem de hiç edebe adaba bakmadan, palas pandıras veya hiç edep adap olmadan.

Yani böceği bile soracak ona. Cama geldi bir tane böcek, efendim ne manası vardır! Tabi! Cama sabahleyin namaz kıldım, namaz kıldıktan sonra dersimi çekerken, cama bir tane kumru geldi efendim, hikmeti nedir? Ucuz, anında buldu çünkü onu veya önünden bir tane köpek geçti, köpek ona doğru

dönmüş, dönmüş bakmış. Tabi! Sen şeyhsen rabıta edeceksin, köpeğe de rabıta edeceksin. Neden baktın diye köpeğe de soracaksın, bu dervişe neden baktın? Ucuz buldu çünkü. Bir gün şeyh efendi hazretleriyle bir yere gittik, bir ilçeye. Oranın zakiri diyor. Biz şimdi oturduk böyle, diyor ki efendim, herkes size istediği anda ulaşabiliyor. Ben çok açık konuşacağım şimdi. Diyor ki işte menzilciler var, gidiyorlar şeyhlerine üç gün, dört gün, beş gün orda bekliyorlar, caminin altında yatıyorlar göremiyorlar. Ona karşı bir âşıkları var, aşkla duruyorlar. Filanca yere gidiyorlar görüşemiyorlar, fişmanca şeyh efendiyle görüşemiyorlar. Efendim diyor, sizi biraz geriye doğru çeksek, göstermesek, görüştürmesek, sizin kıymetiniz artsa? Böyle koltukta oturuyor şeyh efendi, ellerini bağladı böyle o öyle söyleyince, cevap vermedi, hiç cevap vermedi. Onun evinde de misafiriz. Sonra yalnız kaldık. Tabii o hizmet için girip çıkıyor. Döndü, Mustafa Efendi, sende mi böyle düşünüyorsun dedi. Hayır efendim dedim. Sen nasıl düşünüyorsun dedi. Efendim, peygamber sallallahu ve sellem hazretleri kendini geri çekmedi dedim. Ashabıyla hep beraberdi, her namaz vaktinde çıkardı mescidine, ashabla namazı kılar, onların sorularını cevaplandırırdı. Onların haliyle hallenirdi. Açı bilirdi, toku bilirdi. Ben şimdi şeyh efendi sorduğu için söylüyorum. Dedim efendim, lafı uzattım, hakkınızı helal edin. Yok yok, anlat Mustafa Efendi dedi, ben anlatmaya devam ettim. Allah resulünün sahabeye karşı olan sünnetlerini, davranışlarını anlattım. Dedim sünnet bu efendim dedim. Sizin yaptığınız dedim haşa, size dedim böyle söylemek haddime değil, sünneti seniyyenin tam ortası efendim dedim. Ala Mustafa Efendi dedi. Ala dedi. Hiç seslenmedim ben. Neyse, o arkadaş işte şey yaptı, bana dedi ki bana anlattıklarını anlatır mısın dedi. Emredersiniz efendim dedim, sünneti seniyye bu. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri böyle davrandı ama dedi böyle kıymet bilmiyorlar dedi.

Hangisi kıymet görmüş ki dedim mürşidi kamillerin. Durdu, devam et Mustafa efendi dedi. Yerlerinden sürülmüşlerdi, sürgün edilmişler, kapılarına boynuz asılmış dedim. Hazreti Mevlana'ya iftira atmışlar, Abdülkadir Geylâni hazretleri sürgün yemiş, Ahmed er Rufai hazretleri sürgün yemiş, hazreti Mevlana Celaleddin Rumi hazretlerine olanca iftirayı atmışlar, hâlâ daha iftira atıyorlar bakın ona. Bakın, hâlâ daha atıyorlar. İşte Niyazi Mısri şöyle olmuş. Ben anlattım. Dedim ki hangi mürşidi kamil sağlığında, sağlığında kıymet görmüş ki dedim. Eğer bu dünyada kıymet aranıyorsa bu kıymet yok. E dedim böyle olunca dervişler, bu ham sufiler, ucuz buluyorlar. Ham müminler ucuz buluyorlar, ucuza satıyorlar. Ham hafızlar hafızlıklarını ucuza satıyorlar. Ham alimler alimliklerini ucuza satıyorlar çünkü bir çile yaşamadılar, bir çile görmediler. Bir çile görmeyince böyle bir zorlanmayınca o yüzden de ucuza satılıyor. Hazreti Pir de diyor ki ucuz alan

ucuz verir. Çocuk inciyi bir somuna değişir. Çocuk aklı olunca sufide, incinin kıymetini bilmiyor. Üstadını, şurda kapı uzak, oturduğu yerden satıyor. Oturduğu yerden satıyor. Adım atmasına gerek yok. Sebep? Ucuz buldu çünkü. Sebep? Sünneti Resulullah'a, o üstadın, o şeyhin suçu sünneti Resulullah'a uymak. Dervişlerle yiyor, dervişlerle içiyor, dervişlerle seyahat ediyor, dervişlerle hemhal oluyor, onların dertleriyle, sıkıntılarıyla ilgileniyor. Onların rüyaları, halleri, her şeyleriyle gücü yettiğince ilgilenmeye çalışıyor. O onu ucuzlatıyor. Çevrenizde, etrafınızda da vardır. Her türlü insan vardır. Bir sen tevazu gösterirsin eşine, o anlamıyorsa bunu seni ucuzlatır. Sen alçak gönüllü davranırsın, tevazulu davranırsın, hizmetkâr davranırsın, o kendini bir şey zanneder, seni ucuzlatır. Allah muhafaza eylesin. Oysa gerçek manada aşk, yedi göğü de yedi yeri de arşı alayı da levhi mahfuzu da kürsüyü de cenneti de cehennemi de her tarafı aşk sarmıştır ve aşkın gür sedasıyla bütün varlık cilvelenmektedir.

Bütün varlık, varlığın her zerresi, aşkın cilvesiyle cilvelenir ve varlığın her zerresi tabiri caizse Allah der, gür sedasıyla Allah'ı zikreder, Allah'ı anlatır ama o insanlar, o bu konudan habersiz olanlar, kulakları duymaz, gözleri görmez. Kalpleri mühürlenmiştir. Kalben de duymaz. İşte hazreti Pir de bunları söyleyerekten diyor ki onlar ne yaptılar? Ucuza sattılar. Şimdi kendisini anlatıyor. Şimdi kendisini anlatıyor:

"Ben öyle bir aşka gark olmuşum ki evvel gelenlerin aşkları da evvel gelenlerin aşkları da benim bu aşkıma batmış yok olmuştur, sonra gelenlerin de aşkları da benim aşkıma batmış yok olmuşlardır."

Hazreti Pir tabiri caizse böyle bir en tepe noktadan vurdu şimdi. Deminden beri o tevazu etmişti, kemale ermeyenlerin hallerini anlattı bize, vuslata ermeyenlerin halini anlattı bize. Şimdi de tabiri caizse şatahatın dik alasını yaptı, zirveye koydu bayrağı. Dedi ki ben öyle bir aşka gark olmuşum ki evvel gelenlerin aşkları da benim bu aşkıma batmış, yok olmuştur, sonra gelenlerin aşkları da! Artık o, aşkın kendisi olmuş. Aşkın kendisi olunca evvel gelenlerin de aşkı onda batmış, sonra gelenlerin de aşkı onda batmış. Öyle Pir efendiler vardır, her zamanın kutbu da böyledir. Her pir efendinin kendine ait farklı bir özelliği vardır. Onun kendine ait bir karakteristik özelliğidir bu. Her mürşidi kamilin de kendine has bir özelliği, bir karakteristik durumu vardır. Mesela özür dilerim, Abdülkadir Geylâni hazretlerinde öyle keramet vari haller tecelli etmiştir ki ondaki keramet vari haller başka pir efendilerde görülmemiştir örneğin. Hep keramet üzerine yürümüştür ve tabiri caizse hani onun sözüdür ya, kim benim ismimi zikretse Allah'ın izniyle ben orda olurum sözü ona aittir. Allah'ın Kadir ismi şerifi benim üzerimde tecelli etmiştir. Benim adım anıldığı yerde bende ordayımdır Allah'ın izniyle der. Mesela Abdülkadir Geylâni hazretlerinin böyle bir tipik

kendine has bir özelliği vardır. Örnekliyorum, Muhyittin İbni Arabi hazretlerinin akıl ve kalp, kalp mantalitesi ve maneviyatı, öbür pir efendilerin de böyle kıyaslama gibi gelmesin size, öbür pir efendilerde bu kadar yüksek değildir. Mesela en işin içinden çıkılmaz manevi meseleleri, Muhyittin İbni Arabi hazretleri yeni lafızlar, yeni manalar üreterekten anlatmıştır. Öyle şeyler anlatmıştır füsusunda, fütuhatında, bunu normal bir akıl kabul etmez, normal bir kalp kabul etmez ama o meseleyi anlayan bir kimse de o manevi hali idrak eder. Ayrı bir tecelliyattır bu. Öbür pir efendilere baktığınızda böyle bir şeyi görmeniz zordur ama mesela hazreti Mevlana'dan, şimdi bugün mesnevi okuyoruz, hazreti Mevlana da aşk üzerine ordinaryüs profesör gibidir. Aşıklık ve aşk üzerine hazreti Pir'in üzerinde bu aşkın ve aşıklığın hallerini örnekleyerekten anlatabileni çok zordur. Yani siz komple sufi dünyasına bakmış olsanız, hazreti Mevlana'nın aşkı ve aşıklığı anlattığı gibi hiçbir kimsede bulamazsınız bunu çünkü Hazreti Pir aşkın ve aşıklığın doruğundadır, bakın doruğundadır, e daim, şu anda da doruğundadır. İşte Hazreti Pir diyor ki ben öyle bir aşka gark oldum. Gark olmak eski bir terimdir. Gark olmak, boğulmak onun içerisinde yok olmak onun içine girmek. Hani gark oldu. Yani işte denize gark oldu, denize doydu veyahut da yemeğe gark oldu, yemeğe doydu. Ben diyor öyle bir aşka gark olmuşum ki evvel gelenlerin aşkları da benim aşkıma batmış, yok olmuş. Yani kendisinden önce ne kadar aşık olanlar varsa hepsinin aşkı Hazreti Pir'in aşkının önünde ceket iliklemiş. Diyor ki benden sonrakilerin de aşkı bende gark oldu, yok oldu. Kendisinden sonra gelecek olan aşıklar da maneviyatta ruhlar aleminde, ayan-ı sabitede, Arabice ayan-ı sabitede, hepsi de hazreti Mevlana Celalettini Rumi Hazretleri'nin aşkının önünde ceket bağladılar aşıklıkta. O öylesine bir aşık. Şimdi bir kimsenin aşkını anlatabilmek için o olmak gerek. Eğer o değilsen, onun aşkını anlatmaya gücün yok, haddin de yok. Birisinin aşkını ancak tarif edebilirsin, gördüklerin kadar tarif edebilirsin. Onun yazdığı bir şey varsa yazdıkları kadar tarif edebilirsin ama onun aşkını anlayamazsın. Onun aşkını çözümleyemezsin. Hallacı Mansur Enel Hak derken onun duygusunu, onun manevi halini sen tanımlayamazsın. O olman gerekir.

O olmadıysan senin kalkıp da papağan gibi Enel Hak demeye hakkın yok. Bunlar, sufiler ne yazık ki bunları böyle dillerine pelesenk ediyorlar veyahut da sufi görünümlü kimseler. Ha ne dedi Hallacı Mansur? Enel Hak dedi. Yani ben de hakkım, o manada söylüyor deme veyahut da Muhyittin İbni Arabi gibi olacağım diye düşünüyor. Onun sözlerini aktarıyor. Yapma kardeşim, yapma, haddini bil. De ki ben sufilik öğrenmeye çalışıyorum. De ki ben o yolun tozu olmaya çalışıyorum. Tevazulu ol. Hani birisi böyle işte mesnevi, Mevlana aşığı, kulağını hafiften eğildim, senin Şemsin

kim dedim, hafiften böyle, kimse duymadı. Nasıl yani dedi. Hazreti Mevlana'nın bir Şemsi vardı, Mevlana'yı Mevlana eden Şemsti. Senin şemsin kim? Biz okuyoruz dedi. Hazreti Pir Mesnevide diyor ki dedim aşk okumakla öğrenilmez. E dedim nasıl olacak, sen Hazreti Pir'le ters tarafta durdun, Hazreti Pir diyor ki aşk okumakla öğrenilmez. Ya? Yaşamak gerekir. Aşkı su gibi değil, acı zehir gibi içmek gerekir. Karşıdan bakıldığında aşıklık veya aşk, sana su gibi görünür. Senin gördüğün su, öyle değildir. Onu ehli sufi ne güzel tadlandırmış, aşk şerbeti demiş. Herkes de zannediyor o çok tatlı bir şey. Yok kardeş, sen acıyı tatlandırıyorsun. Sen acıyı tatlı gibi yiyorsun. Sen acıyı, gamı, kederi bal kaymak gibi yiyorsun. Ah o sevgili bana acı göndermiş demiyorsun. Dersen gücüne gider. O sevgili bana dert, gam, kasavet göndermiş, erinirsen, şikayet edersen, o sevgili gücenir, bakmaz yüzüne. Ya? O hep seni sevmiştir. Aşığa acı, tatlı gelir. Aşığa tatlı, acıdır. Sebep? Bir şeyde çile yok ise az önceki gibi kıymeti olmaz. Bir şeyde acı yok ise yok, onun kıymeti olmaz. Hangi peygamber acısız, ağrısız yaşadı? Ne dedi Hazreti peygamber sallallahu ve sellem ? Dedi ki imtihanın büyüğü, sıkıntının çilenin büyüğü peygamberlere, ondan sonra velilere, mürşidlere, ondan sonra velilerin, mürşidlerin etrafında olanlara. Kardeş, sen rahat yaşayacaksan bir mürşide uğrama. Sen bu dünyada rahatını düşünüyorsan sen aşk meydanına çıkma. Otur evinde Esra Erol'u seyret sen. Sen yola çıkma hiç. Sen otur evinde dizi seyret, dizi manyağı ol. Aşk öyle değildir. Aşk yolu da öyle değildir. Öyle sıkıntısız aşk yolu yok. Dertsiz, gamsız, kasavetsiz bir yol yok. Öyle bir şey yok ya da bize yoktur ama tarih boyunca öyle olmuş. Hangi mürşit sıkıntıdan geçmemiş? Hangi sufi sıkıntıdan geçmemiş? Hangi sufi topluluğu sıkıntıdan geçmemiş? Hangi sufi topluluğu imtihan olmamış, problem yaşamamış? Böyle bir sufilik yolu yok. Böyle bir aşıklık yok. Sen düz yolda giderken ayağını taş alır senin, muhallebi yerken dişin kırılır senin, sen muhallebi yersin, içinde hiçbir şey yok dersin, kocaman mıh gibi çivi çıkar ağzını parçalar senin. Sen dersin ki ben o kadar karıştırdım bunun içinde çivi yoktu. Yavrum benim, muhallebiyi bile yerken dişin kırılır. O yol öyle bir yoldur. O yüzden hazreti Pir, yani 'ben öyle bir aşka gark olmuşum', bu beyiti Allah affetsin şerh etmek benim haddime değil çünkü o olmak gerek. O olmuyorsan susman gerek. Edep gerek. Allah bizi affetsin. Edepli olmak gerek. En büyük erdemliliktir edepli olmak, haddini bilmek, sınırını bilmek ve o haddi ve sınırı aşmamak en büyük hedeftir. Rabbim bizi onlardan eylesin. Böyle bir kaç satır da Mustafa Özbağ'dan olsun:

Aşka gönül verdiğim zamanı bayram bildim.

Ben öyle bir güzelin aşkına düştüm.

Benim varımı yoğumu satın aldı.

Beni kor ateşlere attı, ateşlerde yandım.

Gözlerim senin yüzünden başka bir şeye bakmakta
Perişan gönlüm seni bilmeden sevdi
Seni tanımadan zikretti, hamd etti
Aşka gelince diller lal oldu, kelimeler bitti.

Aşk böyle bir şey. Ben o aşkı, Hazreti Pir devam ediyor:

"Ben o aşkı kısaca söyledim, tamamıyla anlatmadım. Anlatacak olsam hem dudaklar yanar hem dil."

Ben kendi aşkımı kısacık anlattım, bir beyitte bitti. Eğer ben o aşkı kısaca söylemez, uzatır, anlatırsam hem dudaklar yanar hem dil. Yani bunu konuşacak kelime bulmak mümkün değil. Bunu söyleyecek dil mümkün değil çünkü aşk, kelama gelecek bir şey değil. Aşk dile gelecek bir şey değil ancak ucundan kıyısından dile çok az bir şey gelir. Onu söylersin. Ey akıl kitabından aşkı öğrenmeye çalışan! Bu aşk meselesinin tamamını asla edemezsin. Ben iki alemi bir edip öylesine sevdim. Onun aşkından başka her şeyi fani bildim. Onun aşkından, şehrin delisi divanesi oldum. Onun aşkından kınandım, harabat oldum. Ey sözde aşktan dem vuran! Ey dille aşkı anlatmaya çalışan! Seninle sözümüz yok, lafımız yok, kelamımız yok. Biz de aşkı kısaca böyle tarif ettik. Aşkı şerh etmeye çalışmak, aşkı şerh etmeye çalışmak, bir başkasının maşuğa olan aşkını şerh etmeye çalışmak, Mustafa Özbağ'ın haddine değil. Rabbim haddi aştırmasın.

"Leb yani dudak dersem maksadım lebi derya yani deniz kıyısıdır. Lâ yani hayır dersem muradım illa, ancak evettir."

Bakın aşığın dili değişti. Eğer diyor leb dersem maksadım lebi derya yani deniz kıyısıdır. Lâ, hayır dersem muradım illa ancak evettir, tersine. Hani bizim Türkçemizde bir dil vardır, leb demeden leblebiyi bil diye. Hazreti Pir de böyle kısa konuşuyor, aşıklar aşkı ruhumuzla anlatır. Onların kelamları hikmettir, çok kelam konuşmazlar Mustafa Özbağ gibi. Biz böyle kelama vurmuşuz, böyle çok çok konuşuyoruz. Allah bizi affetsin ama o aşktan haberdar olmayan, aşıklıktan haberdar olmayanları mahrum bırakmamak için, onları da hikmetsiz, yolsuz, usulsüz, vusulsüz bırakmamak için öyle kıyısından köşesinden anlatırlar, rumuzlu bir şekilde. O sufi, kalbi ve aklı çalışıyorsa o rumuzu anlar, ordan yol alır ama sufi kalbini çalıştırmazsa o lafızdan bir şey anlamaz, o ruhumuzdan anlamaz. Rumuzdan anlamayan sordukça sorar, sordukça sorar. Şöyle düşünmez, henüz daha bunu anlayacak kalbi hale gelmemişim, henüz daha bunu anlayacak tevhit haline gelmemişim. Hani anlatırım ya evde dört ciltlik Avni Konuk'un Füsus şerhi var. Şeyh efendi geldi, kitabı çekti, oku dedi, okudum ordan bir pasaj, anlat dedi anlattım. Sen bunu okuma dedi. Emredersiniz efendim dedim, koydum kitabı. Uzun yıllar sonra tekrar çekti, aynı yer, tevhid bahsi. Oku dedi,

okudum. Ne anladın dedi, anlattım. Bunu okuyabilirsin dedi. Demek okuyacak hale geldiysem okumama gerek yok dedim, bir daha kapağını açmadım. Ne okuyacağım ki dedim, kapağını açmadım. İşte aşıklık bu rumuzları çözmekle başlar. Hani eskiler çok soru sorana demişler ki yok, bu öğrenmek için değil. Sufi çok soru sormaz. Peygamber size ne verdiyse alın, fazlasını isteme. Bu zekatla, malla alakalı. Sufiler onu ilimle alakalı buyururlar, mana ile alakalı. Sana verileni al, kabul et, bak işine. Sana verileni al, peygamber sana ne verdiyse al. Hani bazıları söylüyorlar ya, şeyhimi ayrı tutuyorum. Geldi, peygamber sallallahu ve sellem hazretleri bana görev vermek istedi. Ben layık değilim, ben bunu kabul edemem dedim. Ayeti kerimeyi inkar etti adam. Ne verdiyse alın dedi, Allah emretti. İşte sufi de üstadından ne gelirse alır, reddetmez, inkar etmez.

Hani bazen dervişlerde de oluyor, 'ben layık değilim', ha üstadın layık olmayana verdi, öyle mi? Bilemedi, öyle mi? Kime ne layık bilemedi, layık olmayana verdi, öyle mi? Anlamadı! Hemen dersini ver geri, hemen! Allah affetsin. Sufilik ince yol. Allah muhafaza eylesin. O yüzden büyükler rumuzlarla, işaretlerle konuşurlar ve sufiler de leb demeden leblebiyi anlarlar. Anlamaları gerekir ve anlamayanlar da sadece cümleleri, kelimeleri işitirler, kalırlar. Ben perşembe gecesinden sohbeti kapatıyorum, burdan perşembe gecesine götüreceğim sizi şimdi:

Ey Bosnevi sırrı faş etme!

Hakkı zikret telâş etme

Özün esiri, firaş etme

Pek çok güzel eyyam olur

Bu da senden hediyeydi bize. Perşembe günü akşamki sohbeti dinleyenler için, üstadın sohbeti, aslında ne güzel o zatı muhteremi biz de tabiri caizse yaşadık, böyle yaşattı. Ondan sonra da son demi vurdu. Dedi ki 'Ey Bosnevi! Sırrı faşetme!' Demek ki ne yapıyormuş ehli kemal olanlar? Sırrı faş etmiyorlar, rumuzlarla konuşuyorlar, işaretlerle konuşuyorlar. 'Hakkı zikret telaş etme', her daim sen Allah'ı zikret, sen kendini telaşe verme ama rızıktan ama manâdan ama zahirden ama batından, Allah'ı zikrediyorsan, Hakkı zikrediyorsan telaşa mahal yok. 'Özün esiri firaş etme', sen özünü bil, özünü tanı, özünden uzak durma, onu bil. 'Pek çok güzel eyyam olur.' Hamd olsun. El-Fatiha maassalavat. Üstadımız burda, tabii bu konuda böyle bize birkaç sefer de ya bana ne o şeyi mikrofonu uzatmayın, ben onun söylediğini söyleyeyim. Hakkını helal etsin. İki kişinin arasında konuşulan sırmış ama bizim aramızda böyle bu kadarlık naz, niyaz olur diye düşünerekten söylüyorum. İşte böyle beni şöyle tanıtma, üstadımız malum Bosna meclisi meşaih başkanı, Sırrı efendi vefat ettikten sonra o makamı üstadımıza layık

gördüler, seçimle o makama geldi, ordaki üstatlar, şeyhler tarafından. Güzel çalışmaları var hamdolsun. Böyle çok böyle ince bir şekilde tevazu ediyor, diyor ki hani bana mikrofonu verme, işte ben utanıyorum konuşmaktan diye. Öyle bir beyanda bulundu fakat Allah razı olsun kendisinden, üstadımızdan da aldığımız bir edep var, ondan sonra, böyle bir misafir üstat gelince şeyh efendi bunu böyle yapardı, sözü de ona verirdi, duayı ona verirdi, fatihayı ona verirdi, biz de ondan öğrendik. Böyle onun yanına gelirlerdi ziyarete, ben öyle karşılaştığımda böyle gördüm ondan. O yüzden Allah razı olsun, o bu konuda bize bir tevazu, incelik, edep gösteriyor. Allah razı olsun ama misafirimiz aslında misafir de değil, ev sahibi. O yüzden ben Bosna'ya gittiğimde kendimi ev sahibi olarak görüyorum. Hiç kendimi orda, tekkede, hiç misafir olarak görmedim kendimi. Zaten ilk tanıştığımız günden itibaren kardeş dergahımız dedik, kardeş olarak, birbirimizi, manevi kardeş olarak birbirimizi tanıdık, gördük, öyle bildik. O yüzden inşallah Cenab-ı Hak ebedi olarak kardeşliğimizi tesis eylesin, nefsimize uydurmasın. Ben bu dünyadan göçüp gidince de inşallah geride kalanlar, Kaçuni Mesudiye tekkesini kendilerine kardeş tekke, kardeş dergah olarak görüp birbirleriyle olan muhabbetlerini birbirlerine, olan saygılarını, sevgilerini, hürmetlerini devam ettirecekler inşallah. Bunlar miras gibidir, manevi miras gibi. O yüzden bu manevi miraslara da sahip çıkacak kardeşlerimiz inşallah. Şeyh efendi hazretlerinin de yaşı benden küçük değil. Ondan sonra biz artık böyle yavaş yavaş, yavaş yavaş, böyle hani belli dünya üzerindeki yaş haddi.

O yüzden artık bundan sonra arkamızdan gelen kardeşler, gençler bu ilişkileri daha da kardeş dergah olarak derinleştirip ve bir ve beraber olup örnek olarak çünkü böyle insanlar dergahlara laf söylüyorlar, tekkelere laf söylüyorlar, o ona gitmiyor, o ona hakaret ediyor, o ona laf söylüyor, bu hoş bir şey değil sufiler arasında ama inşallah bizim kardeşliğimiz baki, muhabbetimiz baki inşallah ebedi olarak devam eder. Üstadım, söz sizde. Buyurun...Allah razı olsun. Geceniz hayırlı olsun. Hakkınızı helal edin. El-Fatiha maassalavat.

https://www.youtube.com/live/MdKWsp5lyyk?si=sdT0gpvBUt8sxU6l

21 EKİM 2023
TASAVVUF VAKFI MERKEZ

MESNEVİ-İ ŞERİF 1760-1765. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamun aleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Rabbim ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammedi hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammedi Kuran ve sünneti seniyyesine sımsıkı yapışanlardan eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammed'i kendi istikametinde, kendi yolunda yürüyenlerden eylesin. Rabbim İsrailli kahrı perişan eylesin. Rabbim kahru perişan eylesin. Rabbim kahru perişan eylesin. Yer yüzünden bütün hepsini de silsin süpürsün. Nuh'un duası gibi Ya Rabbi demiş, yeryüzünde bir tane kafir bırakma. Biz de onun duasıyla dua ediyoruz. Rabbim yeryüzünde hiç bir tane kâfir bırakmasın. En başta bu İsrail ve destekçilerini yerle yeksan eylesin. Kahru perişan eylesin. Kafirleri dağıtsın, kâfirleri dağıtsın, kafirleri dağıtsın. Onları birbirlerine düşürsün. Onları birbirlerine düşürsün. Onları birbirlerine düşürsün. Müslümanları kuvvetli eylesin. Müslümanları cesaretli eylesin. Müslümanları bir ve beraber eylesin. Müslümanları sıratı müstakimde eylesin. Müslümanları hükümran eylesin. Yer yüzü Lailaheillallah Muhammedun Resulullah deyinceye kadar Müslümanlara gayret nasip eylesin. Çalışma nasip eylesin. Cihat şuuru nasip eylesin. Dillerinde zikrullahın ıslaklığını her daim nasip eylesin. Gönüllerinde Allah aşkını ve muhabbetini eksik eylemesin. Ecmain. Rabbim dualarımızı kabul eylesin inşallah. 1760. beyitte kalmışız bir önceki hafta: "leb dersem maksadım lebiderya-dır. La dersem muradım illa ancak evettir", burayı okumuştuk. 1760. beyit:

"Tatlılıktan dolayı yüzümü ekşitmiş olarak otururum. Fazla sözden dolayı sükût etmekteyim."

Bir kimse ekşi bir şey yer içer, yüzü ekşir veya sıkıntılı bir hal yaşar, yüzü hüzünlü olur. Bir şeyin fazlası, haddinden fazlası, bir şeyde tersine etki yapar. Bir kimse çok ekşi yediğinde nasıl yüzü ekşiyorsa çok tatlı yerse de yüzü ekşir. Usulüne uygun bir tatlı yedi, onda bir sıkıntı yok. O lezzet alır, zevk alır ama çok fazla tatlı yerse bu sefer onda tersine etki yapar. İşte böyle maddi manevi, zahirde batında, tatlılıklara, güzelliklere, hayrete o kimse dalar çıkar, aşina olursa bu sefer tatlının fazlalığından nasıl yüzü ekşidiyse o manevi derinliklere dalan manevi olarak perdeden perdeye geçenler ve bir an olsun o manadan ayrılmayanların da yüzleri ekşir. Bu da maneviyatın fazlalığından, burda maneviyatın derinliğinden söz konusu olur. O derinlikten, o perdeden perdeye geçmekten dolayı da o ne olur? Yüzü ekşir.

"İsterim ki bu suretle tatlılığımız, yüzümüzün ekşiliğiyle iki cihandan da gizli kalsın. Bu söz, her kulağa girmesin."

İsterim ki bu tatlılık ve yüzümüzün ekşiliği ortalıkta kalsın. Dışardan bakanlar desinler ki yüzü ne kadar ekşi, yüzü ne kadar asık, yüzü ne kadar sıkıntılı. İsterim ki böyle kalsın ve durumumuz, hâlimiz o manevi derinliğimiz iki cihandan da gizli kalsın. Yani hem zahir alemden de hem de batın alemden de gizli kalsın. Ne zahirdekiler bilsin bizim içimizdeki aşkımızın derinliğini ne de batındakinler bilsin içimizdeki aşkımızın derinliğini. O derinliği, o tadı, o lezzeti bu manada zahirde de batında da hiç kimse anlamasın. Burdaki hiç kimse anlamasını, maneviyattan haberi olmayan sufilikten haberi olmayan bu işin zahir tarafında kalıp bu meseleleri küçük gören hor hakir gören bu meselenin derinliğinin farkında olmayan sufiliğin ne olduğunu, ne manaya geldiğini ve derinlemesine bilmek istemeyen böyle işin kabuğuna bakıp kabuğuna bakaraktan kendisini bir şey zannedip laf küf söyleyenler, işte bunlar bundan haberleri olmasın. Öylesine ben manevi haller yaşayayım öylesine manevi derinlikler yaşayayım ama yaşarken de insanlar benim o manevi derinliklerime aşina olmasınlar bu işi bilmeyenler. Bu işi bilenler için sıkıntı yok ama bu işi bilmeyenler bu işin manevi hazzına, manevi lezzetine ermeyenler, bu işin manevi perdelerinden haberi olmayanlar, bu işin manevi hallerinden haberi olmayanlar, bundan bir şey duymasınlar. Bundan bir şey hissetmesinler. Onlar çünkü iki kelime ezberleyip insanları zındıklığa, insanları küfre götüren kimseler. Onlar tabiri caizse papağan. Kendilerinden bir şey yok. Ordan iki şiir ezberleyip iki cümle ezberleyip insanları istismar etme, dini istismar etme, yolu istismar etme peşindeler. Öyle olunca bu sufilik hayatına, sufilik dünyasına

aşina olmayanlar bu sözleri duymasınlar, bu sözleri işitmesinler. Çünkü bu sözleri duyarlar işitirlerse yola da laf getirirler ve her şeyi istismar ederler.

"Onun için yüz ledun sırrından ancak birini söylemekteyim."

Onlar duymasın, onlar anlamasın, maneviyattan haberi olmayanlar meselenin ehemmiyetini, meselenin büyüklüğünü, özünü, çözümleyemeyenler, bu meselede bir şey anlamayacakları için ilmü ledün deryasından yüz biliyorsam bunun birisini anlatıyorum, yüz görüyorsam bunun birisini söylüyorum, geri kalanını anlatmıyorum. Bu işin çünkü kendi içerisindeki kaidesi, kendi içerisindeki kuralı, kendi içinde, bakın kendi içinde! O yüzden ha bir kısmı da var bilmediğinden bilmiyorum demiyor da biraz da sanki böyle çok hikmetliymiş gibi susmayı tercih ettiğini söylüyor. Değil! Bir kısmı da bu. Ha hiç olmazsa onlar bilmediklerini biliyorlar. Bilmediklerini bildikleri için biliyormuş gibi göstermek için susuyorlar. Bu susma öyle bir susma değil. Bu susma Allah'ın gizli hazinelerini orta yere faş etmeme susması. Bu susma henüz daha süt içecek olanlara ekmek vermeme, et vermeme susması. Hazreti Pir'in başka bir beytinde diyor ya sen süt içeceksin, e yavaş yavaş dişin çıkarsa o zaman ekmek istersin ve bir müddet sonra ekmek de seni kesmez, et istemeye başlarsın diyor. O zaman çocuk hükmünde olanlara kalkıp da et vermeye kalkmak kemalat değil. O zaman bu meselenin özüne vakıf olmayanlara, özüne aşina olmayanlara, kalkıp da böyle zirveden konuşmak iş değil. Zirveden konuşulacaksa ehline konuşulmalı. Zirveden bir şey denilecekse ehline demeli. Bu da ulu orta olacak olan bir şey değil. Güzelin güzellik sırları, ulu orta konuşulacak bir şey değildir. Güzelin güzellik sırrı ancak güzeli bilene anlatılır. Güzelden haberi olmayanın güzellik sırrı anlatılmaz veyahut da kadın olarak mahremini sen ortaya dökmezsin. Kadın olarak kadınının mahremini orta yere döküyorsan sen şerefsiz bir adamsın veyahut da erkeğinin mahremini orta yere döküyorsan sen şerefsiz bir kadınsın. İşte sufinin de gerçek manada sufi, iki kişinin arasındaki sırrı bir başkasına anlatmaz, söylemez veyahut da üstadıyla olan manevi bir sırrını ortalığa dökmez veyahut da Peygamber sallallahu ve sellem hazretleriyle alakalı sırrını ortalığa dökmez.

Bir çıt ilerisi, Allahla olan sırrını ortalığa dökmez. Ancak onu anlayacak olana, onu yorumlayacak olana söylerdi. Onu anlayabilecek, yorumlayabilecek ona ayrı bir perde açacak, ayrı bir pencere açacak olan kimseye ancak anlatırsın. İşte hazreti Pir, yolun kurallarını sıralıyor bize. Diyor ki ilmü ledün deryasından bir damla anlatırım. O diyor yüz demiş de orda, orası sayıya gelmez. O bir deryadır. O deryadan diyor bir tek damla anlatırım, onu da o deryadan haberimin olduğu anlaşılsın, bir mürşidi kamil o deryadan bir damla anlatır, bir damla anlatır, anlayan gönüller, anlayan

kalpler o mürşidi kamilin o ilmü ledün deryasından bir damla attığını, bir damla damlattığını idrak eder ve damlayı dudağında hissederse nerde gerisi diye koşar ama yok, onu hissetmediyse onu anlamadıysa o zaman o nerde diye onu aramaz. O yüzden velilerin, mürşidi kamillerin bu manada kendilerince bir stratejileridir. Bir kılçık atar orta yere, o kılçığı anladı mı anlamadı mı veya bir söz atar orta yere, o sözü anladı mı anlamadı mı veya bir kısmı sanki çok biliyormuş gibi tepeden bir şey söyler, ona bir şey söyler. O söylediğiyle o kalır. O zaman o ona da ders verir. Senin ilmi ledünden haberin yok, senin mana aleminden haberin yok. Sen kulaktan duyma şeylerle iştigal ediyorsun. Kendinden bir şey yok. Senin kendinle alakalı bir şey de yok. Sen geliver ayvazım gidiver tingozumsun! Ne yapmaya yüksek tepeden konuşma cihetine gidiyorsun! O cesareti buluyorsun! Sen dervişlik yap, sufilik yap. Boynunu bük dinle ve kendini bu manada derinleştirmenin yoluna bak. Üstadın beş bin tevhit çek diyor günlük, sen onu dahi çekmiyorsun. Onu dahi çekmeden tepeden konuşacağım, ben derinim havası vermeye çalışıyorsun. Geç o işleri sen! O yüzden ilmü ledünden sana bir şey geliyorsa sen onu çok kıymetli mücevher gibi saklarsın. Çoluğun çocuğun eline verir misin? Kim çoluğun çocuğun eline kıymetli mücevherini verir? Hiç kimse vermez. Düşürür mü ayağa? Düşürmez. Neden? Çocuk onun kıymetini bilmez?

Hazreti Pir bir önceki beyitlerde diyordu ya, 'çocuk kıymetli taşı nerden bilsin, gider onunla ekmek alır' diyordu. Neden? Sen o kıymeti nerden bileceksin, manevi kıymeti? Manevi kıymeti bilmediğinden gidersin onu dünyana, dünyana basamak edersin. Sen o maneviyatın kıymetini bilmediğinden gider dervişlik satar, dervişlik satar, dünya metaı elde edeceğim diye uğraşırsın ki sen sufinin adisi olursun, yolun adisi olursun sen. Sufilik ile dünya metaı alınmaz. Sufilik ile dünya makamı elde etmeye çalışmazsın. Hatta yerindeyse sen sufiliğini saklarsın. Sen sufisin diye sana özel davranılmasın diye saklarsın. O yüzden sende bir cevher var ise sen onu orta yere saçmazsın. Neden? Kıymet bilmezler çünkü. Kıymet bilmezler! O zaman orta yere saçılacak sohbetler ayrıdır, özel sohbetler ayrıdır. Ne dedi Ebu Hureyre radıyallahuanh hazretleri? Ben dedi peygamberimden iki heybe ilim aldım. Öndekini herkese saçıyorum, arkadaki heybeden bir şey söylesem o kâfir oldu der benim boynumu vurursunuz, diyor. Demek ki her söz her yerde söylenmiyor. İşte Ebu Hureyre de hazreti peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleriyle olan sır muhabbetini koruyor, muhafaza ediyor. Onu orta yere saçmıyor. Hazreti Pir de diyor ki bu diyor ilmü ledünden, deryadan bir damla anlatıyorum ve hazreti Pir'in bu konuda ayrı bir özelliği daha var. Bu özellik benim çok hoşuma gidiyor. Bu özellik şu: En

derinlemesine, en ağır konuları, en ağır konuları bir böyle misal ile bir hikayeyle anlatıyor. Bu çok muhteşem bir şey. Yani okuyan kimsenin bir derinliği yoksa bir hikayedir. Okuyup yürüyecek gidecek ama derinliği varsa o hikayeyi okurken aslında bir manâ denizinin içerisinde olduğunu anlayacak. Bu böyle direkt konuşmadığı için benim çok hoşuma gidiyor. Tam böyle sufi yetiştirme metodu. Muhyittin İbni Arabi öyle değildir. İbni Arabi çarpar geçer mesela. Neyse söyler geçer, sen çözeceğim diye yıllarca uğraşırsın. Öyledir Arabî veya Abdülkadir Geylâni hazretlerinin bakın eserlerine, o da vurur geçer ama hazreti Mevlana Celaleddinî Rumî hazretleri o zor meseleleri, o böyle tarife zor gelen şeyleri böyle bir hikayenin içerisine serpiştirerekten özümseterek verir insana. O benim çok hoşuma gidiyor. Tabii anlamayanlar, meseleden uzak olanlar, hâl ilmi olmayanlar bunu anlamaktan uzaklar. Allah muhafaza eylesin.

"Hak kıskançlıkta bütün âlemlerden ileri gittiği içindir ki bütün alem kıskanç oldu."

Demek ki Allah kıskanç. Allah kıskanç olduğu için manevi ilimlerinin, gizli ilimlerinin orta yere dökülmesini istemiyor. Cenab-ı Hak kıskanç. O zaman siz mahreminizi ortalıkta nasıl paylaşmıyorsanız ve mahremini ortalıkta paylaşmamak hem ayetle hem hadisle sabit ise o zaman mananın mahremini de paylaşmak ulu orta orta yere çok özür dilerim, çıplak bir şekilde ortaya koymak da uygun değil. Çünkü Allah manevi mahreminin orta yere saçılmasını istemez. 'Allah kıskançtır, müminler de kıskançtır. Allah'ın kıskanması müminin Allah'ın haram ettiği şeyi yapmasıdır.' Buhari, Müslim, Tırmızi, Ebu Hureyre naklediyor bunu. Allah kıskançtır, mümin de kıskançtır ama Allah'ın kıskanması müminin kıskanmasına benzemez. Bu birinci derecede şeriat dairesinde Allah müminleri, müminleri kıskanır. Onların harama gitmelerini istemez. Onların haramla iştigal etmelerini istemez. Bir sınır koyar. Nasıl bir tarlanın sınırı var ise Allah'ın da sınırları vardır. Nasıl ülkelerin sınırları var ise Allah'ın da sınırları vardır. Ha, bu arada gündem İsrail, İsrail devletinin bir sınırı yok. O anarşisttir sınırı tanımayan, sınırı tanımayan küstahtır, sınırı tanımayan hadsizdir, sınırı tanımayan, sınırı tanımayan Allah'ın lanetlediği insanlar, kimseler ve devletlerdir. Yani ne diyor açık açık mesela? Gazze, burayı boşaltın. Nereye gidecekler? Sina çölüne gitsinler diyor. Sina çölü nereye ait? Mısır'a ait. Yani diyor ki Mısır sınırını tanımıyorum, Mısır ülkesini de tanımıyor. Yürüsün gitsin diyor. Nereye gidecek? Sina çölüne. Kime ait? Mısır'a ait. Demek ki Mısır diye bir devlet yok, tanımıyor. Suriye gibi bir devlet yok, tanımıyor, kendini üstün görüyor. İstediği zaman gidiyor, bombalıyor. Bir ara bizim Diyarbakır'a da attığı bombaların kapsüllerini bırakıp gitmişlerdi ya hususi, ben unutmam

öyle şeyleri. Suriye'yi bombalamışlardı, boş kapsülleri de Diyarbakır'a atmışlardı. O bölgeye atmışlardı, yani ihlal etmişlerdi sınırı çünkü sınır tanımıyor. Küstah, edepsiz, terbiyesiz, zalim!

İşte Allah da kıskanç. Allah da müminlerin harama gitmelerini istemez. Mümin bakın, Müslüman demiyor, mümin, çünkü 'mümin müminin aynasıdır' hadisi kutsi. O zaman gerçek manada mümin Allah'ın mümin sıfatının tecelli ettiği kimsedir. Allah'ın mümin sıfatının tecelli ettiği kimseyi Allah kıskanır. Der ki sen benim mümin sıfatımın tecelliyatı altındasın. Onu bir yere göndermez. İşte bu avamla alakalıdır. Bir çıt yukarı, Allah manevi perdelerde dolaşan seyrü sülük yapan bir kimsenin gördüklerini ulu orta söylemesini de istemez. Biz arkadaşlara deriz ya, rüyalarınızı ulu orta paylaşmayın. Herkese rüya anlatacağım, hal anlatacağım diye uğraşanlar bu meselenin sırrına vakıf olmayanlar, ehemmiyetine vâkıf olmayanlar veyahut da kendilerine bu konuda ayrı hava vermek isteyenler, seni dün akşam rüyamda gördüm. Sana sordular mı dün akşam kimi rüyanda gördün diye? O kendine yer edinmeye çalışıyor. O bir şey anlatmaya çalışıyor. Ben bunu rüyamda gördüydüm diyor. İyi, gördüğün zaman neden anlatmadın o zaman? Gördüğünde anlatacaktın. Şimdi o mesele olduktan sonra anlatma, o sana yakışmaz. O ancak velilerin, mürşidi kamillerin halleridir. O senin işin değil. Onlar anlatabilirler ulu orta, sen anlatamazsın. Sen ulu orta anlatamazsın. Sen ulu orta anlatıyorsan o zaman manevi sırları faş ediyorsun. Sen manevi sırrı faş edemezsin. Bu işin bir çıt, daha üstü var, hakke'l yakîn olanlar, hakke'l yakîn olanlar, onlar da o manevi tecelliyatları sır olarak tutarlar. Allah kıskançtır, o sırrı tutması gerekir. O çünkü daha öncesinden sınavdan geçmiştir. O sırdır artık. O tabiri caizse sırrullah olmuştur. Sırrullah olduğunda o ne söylenecek ne söylenmeyecek o emirle hareket eder. Manevi emirle söylenmesi gerekenleri söyler, söylenmemesi gerekenleri söylemez. Bazen ham sufiler illaki bir cevap isterler. Otur kardeş, cevap verilmiyorsa verilmemiştir. Sen rüya anlatmakla mükellefsin. Yok manası ne! Bırak, kurcalama. Desem ki manası sen çok büyük hastalıklara düçar olacaksın, ne yapacaksın? Desem ki manası sen dünyalık, mal, mülk kaybedeceksin, ne yapacaksın?

Rüya görülür, tevil edildiği gibi tecelli eder. Saklanıyorsa hikmet vardır. Kimisi de kendini bir matah zannediyor. Bu da ahmağın dik alâsı. Efendim rüyamı çözümleyemediniz mi? Ha çözümleyemedik senin rüyanı. Bu artık ahmaklıkta zirve, ahmaklıkta zirve bu, kendini öyle bir noktaya getiriyor ki yani o çözümlenemeyecek rüyalar görüyor! Bir kuş gelmiş de penceresine konmuş, çözümlenemiyor o rüya! Öyle düşünüyor veyahut da birisine bir şey anlatıyor, bu şudur diyorsun, o dibine darı ekecek daha üstüne.

Çünkü dervişlik onda oturmamış, Sufilik onda oturmamış. Edep edip ya bu bu kadarmış deyip de susma yok. Yani sanki alışmış ya bakkaldan bir şey alır gibi bizden de alacak. Dilediğinde dilediğini almaya yapmaya alışmış ya, toplum o hale geldi çünkü. Tüketime dayalı bir toplum. İstediğini yiyecek, istediğini içecek, istediğini giyecek, istediği zaman istediği yere gidecek. Sen de onun istediği zaman istediğini vereceksin. Bu hale gelmiş, psikoloji bu. Sufi de olsa o da istediği anda senin istediğini alacak senden. Sen onun emrindesin. Bu normalde tersine döndürüyor. Yani o çok önemli bir derviş, çok önemli bir sufi, o çok önemli. O yüzden o ne diyorsa yerine getireceksin hemen. Yani bu normalde sınır tanımıyorlar artık. O noktaya geliyor. Oysa sufilik edeptir. Terbiyedir. Hani Allah sahabelerine diyor ya, 'peygamber ne veriyorsa alın, nehyediyorsa ondan uzak durun'. Ne veriliyorsa al. Sanki verileni alıyor musun da daha da üstüne kalkıyorsun bunun şusu nedir busu nedir diye! E soruyorum ben de o zaman dün gece beş bin tevhit çekmedin diyorum, kalıyor. Geçen sana salatu selam verdim diyorum, günlük bin tane yedi gün çekecektin, çekmedin yedi gün diyorum, Şimdi rüya soruyorsun bana, dediğimi yaptın mı? Yapmadın. He ben de gabak aşıyım ya burda, yani sana yedi gün biner tane salatu selam çek dedim, gabak aşıyım, benim bir şeyden haberim mi var! Sen de çekmedin, vurdun kafayı yattın, tınlamadın bile. Sonra dervişlik taslayacaksın bir de! Sonra kendi kendine oldum bittimlik taslayacaksın! Tabii ya bizim de bir şeyden haberimiz yok zaten! Biz nerden bileceğiz! E çektin mi? Ses yok. Çektin mi onu söyle bana? Yok. E, o zaman ne yapmaya sen dervişlik taslayacağım diye uğraşıyorsun! Allah muhafaza eylesin. O yüzden Allah kıskançtır, mümin de kıskançtır. Mümin de kıskançtır.

Mümin sıfatının en zirve noktasında duran peygamber sallallahu ve sellem hazretleri insanlardan, sonra velilerdir, mürşidi kamillerdir. O zaman onlar da kıskançtır. Bir veli de kıskançtır, bir mürşidi kamil kıskançtır. O da dervişini manada kıskanır. Dervişini kıskanır, oraya buraya yalpalamasını istemez. Oraya buraya kaymasını istemez. Heder olmasını istemez. Hiçbir veli istemez. Hiçbir mürşidi kamil istemez. Hiçbir dervişinin heder olmasını istemez. Hiçbir dervişinin kıymetsizleştirilmesini istemez. O da kıskançtır ama o sufi de bunun farkına varacak, o da kıskanç olacak. O da kıskanç olacak ve sırrı tutacak. Sırrı tutacak. Ha bir de söylenmesi gerekenler vardır, söylememek de suçtur. Bana şeyhim oğlum bunu herkese söyle dedi, söyledim. Bunu derviş kardeşlere söyle dediklerinin hepsini de söyledim. Bak hepsini de söyledim. Kendimce, kendi kendime bazen tefekkür ediyorum, sakladığım bir şey var mı, şeyh efendi bana söyle deyip de söylemediğim bir şey var mı diye, hamdolsun hiç yok. Rabbim daha iyi eylesin. Yine

bir hadisi şerif, Buhari, Müslim, Tırmizi, az önceki hadisi şerif de Buhari, Müslim, Tırmızi'deydi. Yine Buhari, Müslim, Tırmızi'den, İbni Mesut bunu naklediyor: 'Allah'tan daha kıskanç kimse yoktur. Bu sebeptendir ki fevahişin açığını da kapalısını da haram kıldı. Medihten yani methetmekten Allah kadar hoşlanan bir kimse de yoktur. Bu sebeptendir ki nefsini methetmiştir. Buradaki fevahiş, yani istenmeyen hadiseler. Hani Kuranı Kerim'in dilinde fahşiyat olarak geçer. Onu herkes fuhuş olarak nitelendirir. Değil. Fahşiyat olunca fuhuşu da içine alır ama hemen hemen bütün haramlar o fahşiyatın içindedir. İşte bu fevahiş de öyle. Cenab-ı Hak diyor ki Allah kıskançtır. Bu sebeptendir ki fevahişin açığını da kapalısını da haram kıldı. Yani fahşiyatın veya haramın açığını da kapalısını da hepsini de haram kıldı ve medihten yani bir methedilmekten Allah çok hoşlanır. Onun sıfatlarının söylenilmesi, onun yüceltilmesi, onun methedilmesi, onun hoşuna gider ve o yüzden de kendisini methetmiştir diyor. Buhari, Müslim, Tırmızi'de.

İşte o normalde Allah'ı methetmek, bu manada Allah'ı methetsen de Allah'a bir katkıda bulunmazsın, methetmesen de Allah'a bir zarar veremezsin ama methetmek kulların faydasına olan bir durumdur. Yani çünkü kullar Allah'ı güzel isimlerle anar, noksan sıfatlardan tenzih eder ve kemal sıfatlarını onun anlatır. Kemal sıfatlarıyla onu yüceltir ve böylece kul sevap kazanır. Allah'la arasında dostluk kazanır. Mesela sufiler negatif isimleri çok adlandırmak istemezler. Eddar ismi şerifi gibi. Bunların normalde adlandırmak istemezler. Cenab-ı Hakkı hep güzel sıfatlarla, kemal sıfatlarla zikretmek, anlatmak isterler. Bu da Allah'ın çok hoşuna gider. Allah'ın çok hoşuna gitmesi, kullarına merhamet etmesi, lütfetmesi, ikram etmesi, ihsan etmesi olarak geri döner. Allah'ın hoşuna giden bir işi yapan bir kimse Allah'ın lütfuna, keremine mazhar olur. Hani Allah tövbe edenleri sever. Yani tövbe edenleri sever, senin tövbe etmen Allah'a bir katkıda bulunmak değildir. Sen kendi kendine affedilmeyi görürsün veyahut da Allah zikredenleri sever. Sen zikretmekle Allah'a bir katkıda bulunmazsın. Sen zikrettiğinde Allah da seni zikreder. Bunun gibi. O yüzden Cenab-ı Hak methedilmeyi sever. İşte Allah aynı zamanda da nedir? Kıskançtır. Bu kıskançlığından dolayı eşler birbirlerini kıskanırlar. Aslında Türkçesi kıskanmak bunun da bunun hani Arapçası gayret. Bunun normalde Arapçası gayrettir bunun. Hani Allah gayretlidir. Yani kıskançtır manasıdır bu, normalde ama Türkçeye çevrilirken kıskanmak olarak çevriliyor. O yüzden Cenab-ı Hak kıskançtır. Müminler de kıskançtır ve o kıskançlıktan dolayıdır, o müminlerin kıskançlığı ve Allah'ın kıskançlığından müminler de ne yapar? Sevap alırlar. O yüzden müminlerin methü senası, müminlerin Allah'ı kemal sıfatıyla anması, zikretmesi de müminlerin faydasınadır.

"O can gibidir, cihan beden gibi. Beden iyiyi kötüyü, canın tesiriyle kabul eder."

Nasıl beden sıcağı, soğuğu, kuruyu, nemliyi iyiyi, kötüyü canıyla yani ruhuyla biliyorsa burdaki can çok böyle kullanıldığı yere göre manası değişir diye daha önceleri sohbet etmiştim. Yani burda ruh manasında Allahu alem. İşte nasıl bir kimse iyiyi kötüyü, güzeli çirkini, sıcağı soğuğu, ne bileyim, sıkıntıyı, genişliği ruh ile biliyorsa çünkü o beden upuzun orda duruyor. Eğer ruh olmasa bunların herhangi birisini idrak edebilecek mi anlayacak mı? Hayır. Ruh ondan, senden çekilince soğuk olmuş sıcak olmuş, ondan sonra yanmış yanmamış, cesedin bir şeyden haberi yok, hiçbir şeyden haberi yok. Hiçbir şeyden haberi yok. Cesedin bir şeyden haberi olması için can lazım, yani ruh lazım. İşte bu alem bu varlığa baktığınızda, bu varlığın da ruhu bu manada Hazreti Pir diyor ki Allah'tır. Rahman suresi, ayet 29: 'Göklerde ve yerde bulunan herkes ihtiyacını ondan ister.' O her an bir iştedir, şe'ndedir, gökte ve yerde her ne var ise her şey Allah'a muhtaçtır. Her şey! Senin canlı veya cansız gördüğün bütün varlık Allah'a muhtaçtır ve Allah her an bir şe'n üzerine, bir yaratma üzerinedir. Eğer Allah o yaratmayı herhangi bir şeyin üzerinde keserse o yokluğa doğru yol gider. Onun varlığı, onun canlılığı Allahladır. Eğer Allah onu sıfatsal tecelliyatının altında tutmazsa bir anda yok olur gider. Göklerde ne varsa melekler, değişik varlıklar, gezegenler, bütün varoluşun gök kısmında kalan her şey, varoluşun dünyayla alakalı her şey ve dünyanın dışındaki bütün varlık Allah'a muhtaçtır ve o varlığın içersinde yaşayan melekler, cinni taifesi, diğer böyle cinni taifesinin ayrı ayrı kolları, şeytan taifesinin ayrı ayrı kavimleri, ayrı ayrı tarikatları, öyle diyelim, onlar da öyle ayrı ayrı ve semavatta veyahut da varlığın değişik perdelerinde, değişik kademelerinde var olan değişik varlıklar, böyle kelama gelmeyecek şekilde, dile gelmeyecek şekilde olan o varlıklar, onlar bütün her şey Allah'a muhtaç ve her şeyi diri tutan veya öldüren veya yok eden yine Allah. Her şey ama gözünüzün gördüğü görmediği anladığımız anlamadığımız, idrakimizin aldığı veya almadığı maneviyatın içerisinde aşina olduğumuz olmadığımız her şey Allah'a muhtaçtır ve Allah her an bütün o varlığa can verir. bütün varlığa can verir ve varlık Allah'ın vermiş olduğu o canla ayakta durur. Allah'ın kudreti, kuvveti, sıfatları, kayyumiyeti, rahmanı, rahimi bütün varlığın üzerinde ne yapar?

Hepsi de sıfatsal noktada tecelli eder ve yaratmış olduğu her şey, cennetinden cehenneminden arş-ı alâsından kürsüsüne, dünya ve semavata varıncaya kadar her şey Allah'a muhtaç ve her şey Allah'la kaim Allah'la diri Allah'la vardır. Bakın her şey! Bu da tevhiddir, avamın tevhididir bu. Bu avamın tevhididir. Her şey Allah'la vardır, Allah'a muhtaçtır. Her şey! Hiçbir

şey onun izni olmaksızın olmaz. Hiçbir şey! Ol dediğinde o olur. Onun bir matematiği vardır, matematiğine göre olur. Matematiğine göre olur, fıtratına göre olur, fıtratına göre olur. Bize o, zaman almış gibi görünür, onun fıtratı ve matematiği odur. O ol demeden hiçbir şey de olmaz. Hiçbir şey olmaz. Bir şeyin olması, vücuda gelmesi, onun emri ilahisi ile olur. Bu konuda kullar olmasını isterler sadece, talep ederler. Yaratamazlar. Yaratan Allah'tır. O her an bir şe'n üzerinedir. Tehlikeli mecraya geliyoruz şimdi. Bu avamın tevhidiydi. Şimdi tehlikeli mecra, seslerinizi soluklarını tutun:

"Kimin namazından mihrap ve kıblesi Ayn (yani Allah'ın zatı, cemali) olursa onun tekrar iman tarafına gitmesini ayıp ve kusur bil."

Kimin namazında mihrap ve kıblesi Ayn, burda kayyumdan kasıt Allah'ın zatı veyahut da cemali veyahut da sıfatları, aşağı doğru iniyorum. Onun tekrar iman tarafına gitmesini ayıp ve kusur bil. Hazreti Pir tel mel bırakmıyor. Böyle çevirivеriyor. Neye iman ederiz? Allah'ın varlığına ve birliğine. Gördün mü? Hayır. Neye iman ederiz? Meleklerin varlığına. Gördün mü? Hayır. Neye iman ederiz? Peygamberlerine. Gördün mü hayır. Adem'i gördün mü? Hayır. Kur'an'da ismi geçen peygamberleri gördün mü? Hayır. Hazreti Muhammed'i Mustafa'yı sen gördün mü? Hayır. Neye iman ederiz? Kadere. Neye iman ederiz? Cennetin ve cehennemin var olduğuna. Neye iman ederiz? Hesabın var olduğuna, kıyametin, mahşerin var olduğuna iman ederiz. Bakın, bu iman ettiklerimizin hiçbirisini de görmedik. Burdaki imanımız bizim mecazi, taklidi. Görmediğimiz Allah'a, görmediğimiz meleklere, görmediğimiz peygamberlere, görmediğimiz kitaplara, görmediğimiz ölüme, din gününe, hayrın ve şerrin Allah'tan olduğuna, cennete, cehenneme, kıyamete, mizana, hesaba, kitaba, imân edenler! Nerde burda akıl? Yok. O yüzden de akılperestler diyorlar ki din diye bir şey yok. Hazreti Pir diyor ki kimin namazında mihrap ve kıblesi aynı yani Allah'ın zatı olursa onun tekrar iman tarafına gitmesi ayıp ve kusur olur. Sebep? Namaz müminin miracı, hadisi şerif, öyle değil mi? Eğer o kimse Miraç yaşadıysa o gördü. Onu görmeyenler gibi davranması edebe mugayyir. Biz şimdi şöyle örnekleyeyim, ben kendimden örnekleyeceğim. Örnek veriyorum işte Pekin, Çin'in başşehri. Ben var olduğunu biliyorum, var olduğunu iman ettim, öyle değil mi? Gördüm mü? Hayır. Yaşadım mı? Hayır ama orda bir Pekin şehri var, biliyorum. O bilgi neticesinde Pekin'in var olduğuna iman ettim ben ama görmedim ama yaşamadım orda. Benim imanım ilmel yakîn oldu. İlim olarak ben bildim onu. Gördüm, uçağa bindim Pekin'e yukardan, tepeden baktım, gördüm Pekin'i, aynel yakîn oldu. Aaa, benim yaşadığım bir şehir değil, misal tam tutmadı. Aaa! Aşkımdan bahsedeyim, Bosna, değil mi? Sarayova. Önceden biliyordum orda bir Bosna şehri, Bosna var, Sarayova şehri var. Bilgim vardı

ama uçak pike yaptı, Sarayovaya iniyor. Sarayova'yı gördüm, uçak böyle bir dolaşıyor böyle, öylesi pike yapıyor. Yani şimdi bu hava yollarını organize eden devletler kendilerince kendi şehirlerini göstermek isterler. Mesela İstanbul'a da inerken böyle bir dolaştırır İstanbul'u, boğazdan böyle dolaştırır öyle indirir uçağı. Neden? O şehri görün der. Alçak irtifada seni dolaştırır öyle inersin. Şehri gösterirsin gelen misafirlere. Sarayova'ya inerken de uçak böyle bir Sarayova'nın üstünde bir alçak irtifada bakar, her yer yemyeşil görürsün. Bir tane toprak görmezsin. Hatta dersin ki ya bunlar hiç tarım yapmıyor mu yerleri sürmüyorlar mı dersin, değil mi? Öyle görmediniz mi? Değil mi? Uçakla gidince. Kara yolu hariç, uçakla gidince öyle ve uçakla iniyorsun Sarayova'nın işte havaalanını görüyorsun, sonra şehre giriyorsun, şehri komple dolaştığında artık şehri biliyorsun, öyle değil mi?

Tekrar senin geriye, ilmel yakîn noktaya dönmen caiz mi? Değil. Küfür oldu artık o senin için. Bakın burda demiş ayıp ve kusur bil demiş, ben ayıp ve kusur olarak değil, küfür olarak nitelendiriyorum, sen çünkü gördün artık, orda yaşadığın. Oranın kültürünü de öğrenirsen ne diyorlar? Artık sen oralı oldun diyorlar. Sen oranın işleyişine ram oldun. İşleyişini gördün, o işleyişin içine girdin. Artık oralı oldun sen. Bakın oralı oldun. Şimdi, Hazreti Pir diyor ki kimin namazında mihrap ve kıblesi ayn, Allah'ın zatı olursa bu, bu böyle normalde insanın altını üstüne getiren bir beyit. O zaman namazda yani ya o zatıyla müşerref olacaksın ya da sıfatlarıyla müşerref olacaksın. Zatıyla müşerref olursan hakke'l yakîn noktasındasın. Sıfatlarıyla müşerref olursan ayne'l yakîn noktasındasın. Ordan geriye dönüş artık sıkıntı. 'Doğu da batı da Allah'ındır. Her nereye yönelirseniz Allah'ın yüzü, veçhesi oradadır.' (Bakara, ayet 115). O zaman doğu da batı da Allah'ın veçhesiyle süslü. Sen eğer görebiliyorsan yüzünü ne tarafa döndürürsen döndür sen onu göreceksin. Yüzünü ne tarafa döndürürsen döndür ya zati tecelliye ram olacaksın ya da sıfatsal tecelliye ram olacaksın. Zati veya sıfatsal tecelliyata râm olduğunda artık senin ordan geri dönüşün yok. Ordan geri dönüş Allah muhafaza eylesin, küfürdür. Necm suresi ayet 9, hani Allah'ı gördü görmedi tartışmaları var ya, bu sohbetleri ben anlatınca, sohbet edince ham kafalılar, dinin inceliklerini bilmeyenler, sufilerin inceliklerini bilmeyenler ayağa kalkıyorlar, küfürleri depreşiyor. Küfürleri depreşiyor, nasıl böyle bir şey olabilir diye. Ben de diyorum ki ayetle konuşuyorum, hadisle konuşuyorum, imamların içtihatlarıyla konuşuyorum. Bu konuda konuştuklarım Kur'an'ın, sünnetin, imamların içtihatlarının dışında değil. Siz görmek istemiyorsunuz, Allah görünür. sıfatlarıyla da görünür, zatıyla da tecelli eder. O tecellisi veya sıfatlarının tecellisi kelimelere sığacak bir şey değildir. Bunu engellemeyin.

Allah'la konuşursun. Bunu engellemeyin. Uzakta bir Allah tarif etmeyin insanlara. Ulaşılmaz bir Allah tarif etmeyin insanlara. Bu insanlar Allah'a aç bir şekilde ölüp gidiyorlar bu dünyadan, tanımadan göçüp gidiyorlar. Sizin gibi ahmak alim müsveddeleri yüzünden. Söylemeyin! Sanki Allah uzakta! Sanki Allah gizli kapaklı bir kutuda! Sanki Allah perdelenmiş! Sanki Allah meydanda değil! Sanki Allah göklerde bir yerde saklanıyor! Sanki Allah her şeyi yaratmış göğe çekilmiş tahtına. Bu Yahudi inancı. Yahudi inancını bizim önümüze koyuyorsunuz. Yahudi inancı bu. Allah her şeyi yarattı, bıraktı kendi tahtına çekildi. Öyle değil. Allah her an her şeyi yaratmakta. Dua edin, duanıza icabet edeyim diyor. Tövbe edin tövbenizi kabul edeyim, ben size şah damarından yakınım diyor. Şah damarımızdan daha yakın, sizden size daha yakın, uzakta değil! Uzakta bir Allah anlatmadım hiçbir zaman kimseye. Uzakta bir Allah anlatmadım çünkü uzakta değildi. Ya Rabbi dediğimde uzakta değildi. İslam'la tanıştığımdan beri hatta öncesinden beri uzakta değildi. O yüzden hiç uzakta bir Allah anlatmadım. Hiçbir ilmim yoktu. Yine uzakta bir Allah anlatmadım. Allah uzakta değil. Allah uzakta değil. O yüzden Allah yakînin de yakîni, yakînin de yakîni, yakînin de yakîni. Allah o kadar yakîn, uzakta değil. Bu idraki anlamamız lazım. Bu idraki bir de insanlara anlatmamız lazım. Uzakta bir Allah değil kardeş, dua et! Uzakta bir Allah değil kardeş, zikret. Uzakta bir Allah değil, iste, peynir ekmek ister gibi iste. Annenden babandan isteyemeyeceğin şekilde iste, kardeşinden kocandan, kızından, oğlundan, istemeyeceğin şekilde iste. İste, çok uzak değil senden o. Sana senden daha yakın. Öyle bir imanla iste. Allah görülmez değil. Allah yaklaşılmaz değil. Ne dedi miraçta miracı anlatırken, Necm suresi, ayet 9: 'Derken araları iki yay aralığı kadar, iki yay aralığı kadar kısaldı' veya daha az. Yay, yayın iki tane ucu. Bir metre yok bile. Siz bir metrelik yayı geremezsiniz. Normal bir insanın yayı gereceği atmış yetmiş santimdir bildiğim kadarıyla. Okçu değilim ama kim var okçuluk yapan? Bizim bir şey vardı, Fatih'in babası İlhan, nerde, yok mu? Serviste mi? Ona soracaktım. Ne kadar iki yayın aralığı diye. İki yay aralığı kadar. Bir metre bile yoktur, yani gerildiğinde o çünkü daha da metre düşer.

Diyor ki iki yay aralığı kadar. Kimi diyor peygamber için diyor: 'Allah, kulu Muhammed'e vahyedeceğini vahyetti.' Ayet 9. O, kulu Muhammed'e vahyedeceğini vahyetti. 11 ayeti kerime, muhteşem: 'Onun gözünün gördüğünü gönlü yalanlamadı.' Onun gözünün gördüğünü gönlü yalanlamadı çünkü, çünkü daha önce kalbî olarak Allah'ı gördü. Çok zaman gördü. Birçok hadisi şerif var, Allah'ı kalbî olarak gördüğüne, uyanıkken gördüğüne, rüyada gördüğüne dair hadisler var. İnkarcı mahluklar illa ki peygamberi, sallallahu ve sellem hazretlerini burdan geri çekmeye çalışıyorlar. Hayır, o

görmedi diyorlar. Ayeti yalanlıyorlar ve ayet diyor ki: 'Bununla tartışacak mısınız siz, bunu inkar mı edeceksiniz, bunun üzerine tartışma mı yapacaksınız.? Bunu söylüyor ayeti kerime. Demek ki gözünün gördüğünü, gözünün gördüğünü, kalbi yalanlamadı. Yok Cebrail'i gördü, yok...Ya Cenab-ı Hak kendi zatını konuşuyor orda, zatını konuşuyor! Kulu Muhammed'e vahyedeceğini vahyetti, kulu Muhammed'e iki yay arası kadar yaklaştırdı. Cebrail'i nerden getirdin, Cebrail arkada kaldı. Dedi ki bundan sonrasını ben gelemem ya Resulallah. Bundan sonrasına sen kendin gideceksin. Bundan sonrasına kendin gideceksin. Bunu kabul ettin mi? Ettin. Bu ayeti kerimeyi de kabul edeceksin. Bu ayeti kerimeyi kabul edeceksin. İman edeceksin. Allah Hazreti Muhammedi Mustafa'(s.a.v)'in hem çıplak gözüne gösterdi kendini. Nasıldır, nasıl tecelli etmiştir o konuşmamış. Hiç kimse konuşamaz. Ayeti kerime, 'gözünün gördüğünü gönlü yalanlamadı.' Çünkü kalbi, ilmü ledünle kalbi ilim ile o Allah'ı gördü. Sıfatlarıyla da gördü zatıyla da gördü. Hazreti Muhammedi Mustafa miraçtan önce, miraçtan önce kalbi Miraçlar etti. O kalbi miraçlarda Hazreti Peygamber sallallahu ve sellem hazretleri Allah'ı hem zati hem de sıfatî olarak biliyordu, tanıyordu, gördü. O yüzden gönlü asla ve asla yalanlamadı. Hadisi şerif, Tırmızi: 'Rabbim Tebâreke ve Teâlâ ile karşı karşıya geldim. Rabbim en güzel suret üzerine göründü.'

Hazreti Muhammedî Mustafa sallallahu ve sellem , peygamberimiz, yol göstericimiz, rehberimiz, iki cihanın da peygamberi, cinlilerin de peygamberi, bütün mahlukatın peygamberi, dağın taşın, canlı cansız ne görüyorsan her şeyin peygamberi Muhammedî Mustafa sallallahu ve sellem , evet, o Allah'ı gördü. Hadisi şerifte de diyor ki: 'En güzel surette gördüm'. Evet, şimdi biraz tekniğe kaçayım. Ehlisünnet, Allah'ın rüyada görülebileceğinin mümkün olduğunu ifade etmiştir. Burda hemfikirdir herkes. Hiç kimse bu konuda Allah rüyada görülmez demez. Burda sufilerle olan ayrılık noktası, rüyanın haricinde görülüp görülmeyeceğidir. Aynen aldığım notu buraya aktardım. Dileyen gitsin baksın, Maturidi kelamcılarından Nureddin es Sabuni, Diyanet onun akayit kitabını bastırdı. İlahiyatçılar bunu tanırlar, bilirler Sabuni'yi. Diyanet de onun akayit kitabını anlaşılabilir olduğu için yani Maturidi, ondan sonra Nesefî böyle şey olarak gelir yol, Sabuni. Bu böyle bir akait olarak yoldur. İmam Maturidi, ondan önce İmamı Azam'dır akayitte, İmam Maturidi sonradan, İmamı Azam'dan sonradır. İmam Nesefî ondan sonradır, ondan sonra da Sabuni gelir. Bunlar sonuçta İmam Maturidi, İmamı Azam'ın akayitle alakalı meselelerini daha teknik bir şekilde, daha geniş açar. İmam Nesefî bu konuda onu böyle dizayn eder. İmamı Sabuni anlaşılacak hale getirir. Sabuni, Allah'ın rüya aleminde görülüp görülemeyeceğine dair şunları nakletmiştir: 'Yüce Allah'ın ahirette görüleceğini

kabul eden âlimler onun dünya hayatında, rüyada görülüp görülemeyeceği konusunda farklı kanaatler benimsemişlerdir. İçlerinden bir grup bunun muhal olduğunu söylemiştir çünkü uykuda görülen şey bir hayal veya bir misalden ibarettir. Bunların her ikisi de kadim olan Allah hakkında muhaldir. (Yani olabilir, normaldir.) Bazı alimler de keyfiyet, yön, karşı karşıya geliş, hayal ve misal olmaksızın bunun mümkün olduğunu belirtirler.' (Yönsüz, hayalsiz bir şekilde de Allah bu manada görülür müymüş? Evet.) Nitekim geçmiş bir çok zevatın bu şartlarda Allah'ı gördükleri rivayet olunmuştur. Bu hadisenin imkan dahilinde telakki edilmesini izahı şudur ki aslında görülmesi mümkün olan bir varlığın uykuda veya uyanıklıkta müşahede edilmesi arasında bir fark bulunmaz.'

Tekrar burayı altını çizerekten okuyayım: 'Bu hadisenin yani Allah'ın görülme hadisesinin imkan dahilinde telakki edilmesinin izahı şudur ki aslında görülmesi mümkün olan bir varlığın uykuda veya uyanıklıkta müşahede edilmesi arasında bir fark bulunmaz. İspatına gelince uykudayken görme fiilini işleyen kişinin ruhu ve kalbidir. Buna göre rüya kul için hasıl olan bir nevi müşahededir.' Demek ki Allah uykuda da uyanıklık da da görülebiliyormuş. Sabuni'dendi bu, dikkat edin şimdi, dikkat edin, hazreti Ebubekir efendimiz söylüyor: 'Ben hiçbir şey görmedim ki Allah'ı onda görmüş olmayayım. Ben hiçbir şey görmedim ki Allah'ı onda görmemiş olayım. Hazreti Ömer söylüyor, bakın bunlar sahabenin büyükleri. Hazreti Ömer efendimiz diyor 'kalbim Rabbimi gördü.' Kalbim Rabbimi gördü. 'Zira takva sayesinde Rabbim ile kalbim arasında perde kalmamıştır.' Neyine itiraz ediyorsun? Al sana hazreti Ömer efendimizin sözü: 'Kalbim Rabbimi gördü. Zira takva sayesinde Rabbim ile kalbim arasında perde kalmamıştır.' Yani perdesiz, kalbi Allah'ı görmekte perdesiz! Kalbi Allah'ı tanımakta, bilmekte perdesiz. Eğer zaten Allah'ı görmeseydi: 'ya Sare Cebele' demezdi. Görmeseydi, mezarın başına gidip: 'Ey falan! Allah'ın vaadini gördün mü' sözünü söyleyip, 'Evet ya Emire'l Müminin, Allah'ın vaadini gördüm' sözünü işitmezdi kabirden. Neden görünmez bir Allah anlatıyorsunuz? Neden görünmez bir Allah inancı koymaya çalışıyorsunuz? Devam ediyorum 'Hazreti Ali radıyallahu anh hazretlerine sıra geldi. Ben ilmin şehri isem Ali kapısıdır. Ya Rabbi! Alinin döndüğü yöne hakkı döndür' hadisi şerifinin tecelli ettiği, hazreti Muhammedi Mustafa (s.a.v) 'in damadı, Hasan ile Hüseyin'in babaları, Fatımatu'z Zehra'nın kocası, hazreti Muhammedi Mustafa (s.a.v) 'in yeğeni, aynı zamanda henüz daha on iki, on üç yaşındayken kim benim naibim olacak deyip de Mekke'de hazreti Muhammedi Mustafa (s.a.v) bunu söylediğinde ben ya Resulallah deyip meydana çıkan Hazreti Ali. O diyor! Hayber kalesini kökünden koparan Hazreti Ali Yahudileri darmantas eden

Hazreti Ali, Yahudilerin kökünü kazıyan Hazreti Ali, benim diyen savaşçıyı, bahadırı cenk meydanında alt eden Hazreti Ali, zülfikârın sahibi, hazreti Muhammedi Mustafa (s.a.v) 'in sancaktarı, o Ali! Ben görmediğim Allah'a ibadet etmem, o Ali. Ben görmediğim Allah'a ibadet etmem!

Siz hangi görünmez Allah'a iman ettiniz ki? Hangi görünmez Allah anlatıyorsunuz ki? Hangi görünmez Allah'ın emirlerini insanlara naklediyorsunuz ki? İnsanları körleştiriyorsunuz, insanların önüne perdeler koyuyorsunuz. Allah'la insanların önüne perde koyuyorsunuz! Allah muhafaza eylesin. Evet, kalp bizim gibi avam kullar, önce kalple Allah'ı tanır ve bilir çünkü kalp ilmin, keşfin, idrakin, irfanın ve gördüğünden, anladığımdan ilim alan bir olgudur. Bu et parçasından bahsetmiyorum. İlahi tecelliyatlara mazhar olan, Rabbani ilimlere mazhar olan, Rabbani ilimlere mazhar olan, maneviyata mazhar olan, Allah'ın sıfatsal tecelliyatlarına mazhar olan, hiçbir yere sığmadım, mümin kulumun kalbine sığdım hitabına mazhar olan, bilginin, marifetin tecelli ettiği alandır kalp. O yüzden bir sufi önce Allah'ı kalbi marifetullah olarak görür ve bilir ve tanır, sonra çıplak gözle görür. Kalben tanımadan, bilmeden o marifete ulaşmadan o hale ulaşamaz. O yüzden yani genelde o marifetullah noktasını velilere yüklerler bu işi. Derler ki marifetullah sadece velilere aittir, mürşidi kamillere aittir, ben ona çok katılanlardan değilim. Bir veliye, bir mürşidi kamile tam manasıyla intisap eden bir sufi, Allah'ı tanıma ve bilme noktasına bir adım atmıştır. Marifetullah deryasına bir adım atmıştır. Artık o, denize karşıdan bakmıyordur. tabiri caizse hani bir kimse hiç yüzme bilmiyorsa önce ayaklarını sokar ya ama kafa kırıksa en yüksek yer neresi, oradan cumburlop atlar kendini. Kafa kırık değilse aklıyla, önce bir ayağını sokar, ıslatır. Soğuk mu sıcak mı derin mi? Bir boy verir. 'Boy ver lan boy ver', boy verir ordan o, yüzmeyi bilen bir kimse der ki boy ver boy ver. Tabi o yüzmeyi biliyor, gider o boy verir, böyle dalar, bir elini görürsün dışardan. Elini sallar böyle. O biraz da böyle işin keyfini yapıyor. Öbür türlü işte gelir boy verir, göğsüne kadar geldi. Geldi boy verdi, ağzına kadar geldi. Gitti biraz daha yüzdü boy verdi elini gördün. O usta. Öbürkü yüzmesini bilmiyor ya öbürkü bundan cesaret alır.

Veli ustadır. Veli boy verir. Veli seni götürür denizin kenarına. Der ki cesaretlen. Der ki yürü, boğulmayacaksın. Bir adım daha at. Bir adım daha at. Bir adım daha at. Bir adım daha at.... Hele o yüzmeyi öğrendiyse yüzmekten zevk alır artık. Başlar kulaç atmaya. Bir müddet sonra ya denizin üstünde yüzüyorsun, altında neler var, bir bak bakalım, merak eder insan. Hele yanında bir yunus gidiyor böyle, ya der yunus da gidiyor. Bir de bakmış dalıyor yunus aşağıda. Aaaa! Üstadı da dalıyor. O da bir inceden dalar, bir bakar ki altı ayrı bir alem. Daldıkça dalmak ister. Nefesi unutur. Hatta

bunu böyle rüyada, halde yaşarsa bir an aklına vurur, benim nefes almam lazım der, tam çıkar bir daha dalamaz. Dikkat et, nefes alacağım diye uğraşma. Orası bir ayrı mükaşefe, orası ayrı marifet alanı, orası ayrı bir şey, o dünyadaki gibi değil. Kim Allah'a iman eder imanını yaşarsa Allah onun gönlünü İslam'a açar. Allah onu nuruna gark eder. Allah onu nurunda yürütür. Allah onu daldırır. Bunu öğretirlerken sadece velilere ait olarak öğretiyorlar. Değil kardeşler, değil! Her sufi, bir mürşidi kamile intisap eden bir veliye intisap eden her sufi veli adayıdır. Veli adayıdır! Hatta ben derim ki velidir. Sebebi şudur, hani bir kimse bir topluluğu sevse, bir topluluğu sevse ama onlar gibi yaşayamasa, onlardan sayıldı ya hadisi şerifte, onlardan sayıldı. Allah Resulü sallallahu ve sellem hazretleri dedi ki onlardan sayılır o. Siz kafiri severseniz kâfirlerden sayılırsınız. bunun tersi bu. Kafiri taklit ederseniz kafirlerden sayılırsınız ya, evet. Hani onlara benzetiveririm der onlara döndürüveririm seni der onlardan sayar seni. Neden? Kafiri sevdin. Neden? Sen pis yahudiyi sevdin. Neden? O pis, katil yahudiyi tutmaya çalıştın. Neden? O pis yahudiye sen pissin, sen katilsin diyemedin. Seni onlardan saydı. Mühürledi kalbini. Yürü git, ne anlatırsan anlat ama öbür tarafta sen o in'am ettiği, ihsan ettiği o peygamberler var ya, o veliler, o mürşidi kamiller var ya, o sahabeler, hazreti Ebubekir, Ömer, Osman, Ali ve bütün sahabeler, aşerei mübeşşere, Hz. Hasan ile Hüseyin, Abdülkadir Geylâni, Ahmet er Rufai, Ahmed el Bedevi, İbrahim Dusuki, Şeyh Ebu'l Hasan Ali Şazeli, Şahı Nakşibendi Muhammed Bahattin, Şahı Mevlana, Hacı Bektaşi Veli, Hacı Bayramı Veli, Veysel Karani, Mahmut Hüdai, Halvetî, Celvetî, Uşakî, Sümbülî, Sühreverdî, Küfreverdî, Ahmet Yesevi, bütün pirî pîran, sen ismini say, hepsi de gelsin. Say sayabildiğin kadar ve hepsine de de ki bütün pirî pîran de hepsindensin, berabersin anında geldiler, anında gördün sen onları, onlardansın.

Yola girmişsin. O sarsılmaz ipten tutmuşsun. Ölsen de gam yok yaşasan da gam yok! Ölsem de onlardanım yaşasam da onlardanım! Batsam da onlardanım çıksam da onlardanım! Günah da işlesem onlardanım, sevap da işlesem onlardanım, sıkıntıya düşsem, hastalığa da düşsem onlardanım, yere de yatırsalar, ne yapıyorlarsa yapsınlar ben onlardanım! Ben onlara aidiyet kesbetmişim. Ben onlarlayım. O müjdeyi Hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v.) vermiş. O müjdeyi Allah vermiş, bir başkası değil. Ben onlardanım. O yüzden; bir mürşidi kamile gerçekten intisap eden, bu benim üstadım, ölsem de geri dönmem, ne başıma gelirse gelsin ben o eli tuttum bırakmam diyen, benim nazarımda velilerdendir. Ben onu veli olarak görürüm. Tuttu mu sımsıkı ordan? Tuttu. Bitmiştir mesele. Hacı Oktay, ders aldığı gün hâli açılan adamdır, ilk zikrullahta hâli açılan adamdır. Ordan

tuttun mu sen? Sım sıkı tuttun. Yemin ediyorum velilerdensin, ben de şahidi çok bunun. Ben de şahidi çok. Geçmişteki evliyaların, velilerin, yirmi yılda, otuz yılda katedemedikleri yolu, bir anda intisap edip kateden derviş kardeşler biliyorum ben. Evet, velilerden onlar. Ben o yüzden derim, bir derviş kardeşin gönlünü kırmayın. Zikrullaha gelmiş, onu incitmeyin. Neden? Onu incitirsen sen incinirsin. Onu kırarsan sen kırılırsın, farkına varamazsın. Çünkü o beğenmediğin senden daha sıkı tutmuştur. Yemin ediyorum o velidir. Seni bozar, sen dağılır gidersin. O yüzden kalbe gelen o tecelli yatlar, kalbe gelen o manevi ilim, kalbe gelen Allah tanınmaklığı, sadece velilere bunu ayırt etmiyorum. Ayrılıyorum burda herkesten, bütün herkesten ayrılıyorum.

Evet, bir mürşidi kamil bul, onun elinden tut. O yola gir ve o yolda sarsılmaz bir şekilde dur hayatın boyunca, sonra gel mahşerde yakamdan tut. Deki, hangi mürşidi kamile intisap edersen et, deki ben bir mürşidi kamile intisap ettim mahşerde şöyle oldum de. Diyemezsin! Diyemezsin, yeter ki sen o yolda hainlik etme. Yeter ki o yolda sen zalimlik etme. Yeter ki o yolda sen vefasızlık etme. Yeter ki o yola sen hiçbir şekilde zalimlik yapma. Yapma! Yapmadığın müddetçe desen ki ya Rabbi, ben bu Geylâni hazretlerini çok methediyorlar, çok söylüyorlar, vallahi de tanımak istiyorum, billahi de tanımak istiyorum. Kimdir bu zat desen, Allah onu gösterir sana. Sen desen ki ben seni görmek istiyorum. Biliyorum Musa'ya kendini göstermedin, biliyorum Musa'ya dedin ki şu dağa bak. Musa dağa baktı, senin tecelliyatına dayanamadı, bayıldı gitti. Ben Muhammed ümmetindenim, ben garibim, ben kimsesizim. Benim elimden tutanım yok senden başka. Gözümden bakanım yok senden başka. Ben seni tanımak istiyorum. Ben seni tanımak, seni bilmek için bu yola girdim. Ben seni görmek için bu yola girdim. Ben, sen varsın diye bu yoldayım. Benim yol neyime, din neyime! Ben her şeye sen varsın diye bakıyorum desen, o kendini sana perdelemez. O hiçbir zaman kendisini bilmek isteyen, kendisini görmek isteyen, kendisini tanımak isteyene kendini perdeletmez. O belki de naz yapar ama kendini perdeletmez. İnanmayın bu insanların anlattığı Allah'a. Allah görünen, bilinen bir şey. İnanmayın Allah'ı tanımayanların Allah anlatmasına. İnanmayın Allah'ı bilmeyenlerin Allah anlatmasına. Kör olarak bu dünyadan göçmeyin. Tanınır, bilinir, görülür, konuşulur yemin ediyorum! Başınıza ne gelirse gelsin, varsınlar sizi dilinizden assınlar sen böyle söyledin diye.

Bu dünya gelip geçiyor. O tanınan, bilinen, görünen, o yardım eden, o muhafaza eden, o koruyan, o en sıkıntılı zamanda gönlüne ilham eden! O senin içini, dışını, her şeyini en iyi bir şekilde bilen! Merak etme, sana lazım olanı veren! Her ne lazımsa her neye ihtiyacın varsa senin kapına kadar

getiren o. O öyle bir Allah. O yüzden gelin o Allah'a iman edin. Görünmeyen, bilinmeyen değil, görünen bilinen, konuşulan, konuşulan! Tecelliyatı her an, her dem kalplere ilham eden Allah. Ona iman edin. O öyle bir Allah ve bütün peygamberler o görünen Allah'ı, o bilinen Allah'ı, o tanınan Allah'ı görmeyenlere tanıtmak, bilmek için gönderildi. Dinin amacı bu. Din, Allah'ı görme Allah'ı bilme, Allah'ı tanıma, Allah'ı sevme, Allah'la sohbet etme, Allah'la konuşma! Onun sıfatsal tecelliyatlarında kaybolma, sıfatsal tecelliyatlarında hayretten hayrete, hayretten hayrete, hayretten hayrete devam etme ve ebedi alarak o hayretin hiç bitmediği bir olgu. Öyle bir Allah'a iman edin, öyle bir Allah'a iman edin. Onu görün, onu tanıyın, onu bilin, onunla konuşun! Onunla konuşun, onunla dertleşin, sıkıntınızı anlatın ona. Ben edep ettim anlatamadım. Siz anlatın. Ben edep ettim isteyemedim, siz isteyin. Siz isteyin, vallahi isteyin billahi isteyin! İsteyin, verir. Dua edin, dua! İcabet eder anında. Anında! Daha senin ne isteyeceğini bilir ve sen desen ki 'ya Rabbi' verir! Önünde, kapının önünde, senin elinde, içinde. Ne istersen, ne lazımsa verir sana. Ne lazımsa verir. Ne lazımsa verir! Öyle bir Allah'a iman edin. Rabbim imanımızı kavi eylesin. O yüzden Hazreti Pir, anlaşılması avamca zor, anlaşılması avamca mümkün olmayan, tabiri caizse bir böyle roket atar gibi atmış. Demiş ki bir kimse mihrapta, yani kıblesi ayn yani Allah ise onun avam imanına dönmesi ayıptır, kusurludur demiş. Sufi, gerçek manada o zaman o avam imanından çıkıp gördüğü Allah'a ibadet etmesi gerekir. Avam imanından çıkıp avam imanından çıkıp kalbinde perdesi onu görmesi gerek. El-Fatiha maassalavat. Amin. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun inşallah.

28 EKİM 2023

TASAVVUF VAKFI MERKEZ BURSA

https://www.youtube.com/live/0EZ682owUsU?si=lQPvcoz-JtTXB4ux

MESNEVİ-İ ŞERİF 1766-1774. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamunaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Rabbim ayınızı, yılınızı, gününüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammedi hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammedî Kur'an ve sünneti seniyyeye iman edip Allah yolunda hizmet eden koşuşturanlardan eylesin. Rabbim Ümmeti Muhammed'e kendi katından yardım eylesin. Ümmeti Muhammed'i kafirlerin karşısında bir ve beraber eylesin. Ümmeti Muhammed'i güçlü eylesin. Rabbim İsrail ve destekleyen her kim var ise devlet, siyasetçi, bürokrat, iş adamı...Ne aklınıza gelirse kimler destekliyorsa hepsini de kahru perişan eylesin. Hepsini de batırsın. Hepsini de yerle yeksan eylesin. Rabbim İsrail ve destekçilerini inşallahu rahman dünya üzerinden silsin. Filistin'de ve diğer bütün dünyada Müslümanlara zulmeden, Müslümanların kanını akıtan, namusunu, şerefini, haysiyetini yerle bir eden her kim var ise her ne bir sistem var ise her ne bir devlet varsa hepsini de kahru perişan eylesin. Görünmez ordularıyla yardım eylesin. Görünmez ordularıyla Ümmeti Muhammed'e yardım eylesin. Görünmez ordularıyla onları kahru perişan eylesin. Geçen hafta: "Kimin namazında mihrap ve kıblesi Ayn (Allah'ın zatı, cemali) olursa onun tekrar iman tarafına gitmesini ayıp ve kusur bil." Burayı okuduyduk. Tabi bu biraz şerh etmesi biraz yorucu bir beyitti. Tabii bu minval üzerine hazreti Pir devam ediyor:

"Padişaha esvapçıbaşı olan kişinin, padişah hesabına ticarete girişmesi ziyankârlıktan ibarettir. padişahla birlikte oturan kimsenin padişah

kapısında oturması yazıktır, aldanmaktır. Bir kimseye padişaha elini öpmek fırsatı düşer de o, ayağını öperse bu suçtur."

Geçen hafta dediydi ya bir kimse mihrabında eğer Cemalullah'ı Allah'ın bu manada cemaliyle cemalleştiyse yani Allah'ı gördüyse onun iman tarafına dönmesi onun için bir zuldür, bir suçtur demişti. Aynı şeyi söylüyor, bunu şerh ediyor. 'Padişahın esvapçıbaşı olan kişinin padişaha padişah hesabına ticarete girişmesi ziyankârlıktan ibarettir.' Padişah o zaman için dünyevi olarak en yüksek makam. Tabi burda bunu böyle anlatırken hazreti Mevlana, yani bir kimse Allah'a dost olmuş, bir kimse Allah'a bu manada dostluk sınıfına girmiş, o hem Allah'a dost olacak hem de onun Allah adına böyle dünyevi bir metaya girişmesi, onun dünyevi olarak dünyaya gönül vermesi, bu kabul edilebilir bir şey değil. Ben böyle teker teker sonra daha etraflı buna gireceğim. İkincisinde diyor ki padişahla birlikte oturan kimsenin padişah kapısında oturması yazıktır. Yani sen mahrem odaya girmişsin. Mahrem odaya giren bir kimsenin kapının eşiğinde oturması onun makamı düştüğüne, makamı kaybettiğine işarettir. Üçüncüsü bir kimseye padişah elini öpme fırsatı düşer de o ayağını öperse suçtur. Bu üç beyitle alakalı sabaha kadar konuşsam, örneklesem, İslam dünyasında bunun çok örnekleri var. Sufi dünyada da örnekler var.

Yani aslında o halde olmayıp da kendisini o haldeymiş gibi gösterenler, işte böyle kendince ben ona layık değilim terenennileri gibi ama burdaki ana tema şu, sen madem ki padişahla berabersin, padişahla beraber olmanın hâlini yaşa. O zaman padişahla beraber değilsen eşikteysen eşikte olduğunu bil, ona göre davran. Yok, sen eşikten içeri geçtiysen, has odadaysan o zaman has odadaki gibi davran. Eşikteki gibi davranırsan o zaman bu suç. Ya ahmaksın ki ahmak olanı has odaya almazlar ya da küstahsın o zaman küstah olanı da has odaya almazlar. O zaman sen aslında has odada değilsin çünkü her geriye dönüş her geriye dönüş ya senin çok büyük hatalar, yanlışlıklar yaptığına işarettir ya da senin nankör olduğuna işarettir. Allah muhafaza eylesin. Yani bunlar zaman zaman geçmiş peygamberlerin ümmetlerinde de görüldü. Bakara 57: 'Bulutları üzerinize gölgelik yaptık. Size kudret helvası ve bıldırcın indirdik. Size rızık olarak verdiklerimizin temizinden yiyin dedik. Onlar bize zulmetmediler fakat kendi kendilerine zulmediyorlardı.' Ayet 61: ' O zaman siz şöyle demiştiniz. Ey Musa! Bir çeşit yemeğe dayanamayacağız. Rabbine dua et de bize yerin bitirdiği sebze, hıyar, sarımsak, mercimek, soğan versin.' Musa, kavmiyle beraber firavunun elinden kurtuldu, çöle geçtiler. Çölde onlar sordular ne yiyip içeceğiz diye. Musa aleyhisselam da Cenab-ı Hakka yalvardı, dua etti ve Cenab-ı Hak Musa'nın kavmine cennet nimetleri indirmeye başladı. O cennet nimetlerini

yerlerken işte bıldırcındır, cennet helvasıdır, cennet pişmiş etidir, cennet sofrası. Onlar o cennet meyveleri, cennet sebzeleri, cennet yemekleri yerlerken bu şimdiki pis İsrail'in ataları, Musa'ya dediler ki biz her gün bunu mu yiyeceğiz! Rabbine söyle biz yerden gelen soğan sarımsak yemek istiyoruz. Bunlar çünkü şimdi bu tarafa devşirerek olursak bir sufi, cennet sofrasına otururken heva hevesine uyup geriye dönmesi ordan. Siz dünyada otururken cennet bahçelerine uğrayınız. Ya Resulallah! Dünyada cennet bahçesi var mı? Evet. Neresi? Zikir halakalarıdır ve cennet bahçelerine uğradığınızda orda cennet nimetleriyle nimetleniniz. Ya Resulallah, cennet nimeti ne? Orda sizin zikretmekliğiniz.

Şimdi bir kimse zikir halakasını terk ettiyse işte Musa'nın kavmi gibi o manevi atmosferi, o cennet bahçesini terk etti. O heva ve hevesine düştü. O nefsine uydu. O allah'ın cemaliyle cemalleşirken Allah'ın kelamıyla kelamlaşırken nefsine uydu, çekti gitti. Onun için ne oldu? O padişahın sofrasında otururken padişahın sofrasını terk etti. Padişahın sofrasına hainlik etti, nankörlük etti. Bakın nasıl Musa'nın kavmi cennet nimetleriyle nimetlenirken soğan sarımsak istediler, cennet nimetine karşı küstahlık ettiler, Allah'a haşa küstahlık ettiler, peygamberlerine küstahlık ettiler. Bakın, bu Yahudilerin küstahlığı bitmedi. Zaman geldi, İsa aleyhisselam peygamber oldu, İsa aleyhisselam peygamber olunca yanındaki havariler İsa'yı imtihan ettiler. Dediler ki Maide, 112: 'Hani havariler, ey Meryem oğlu İsa, Rabbinin gökten bize bir sofra indirmeye gücü yeter mi, demişlerdi. O da, eğer iman ediyorsanız Allah'tan korkun, demişti. 113 ayet: 'Bunun üzerine dediler ki ondan yemeyi kalplerimizin huzura kavuşmasını senin bize doğru söylediğini bilmeyi ve o sofraya şahitlik edenlerden olmayı istiyoruz.' 114. Ayet: 'Meryem oğlu İsa şöyle dedi. Ey Rabbimiz olan Allah'ım! Gökten bize bir sofra indir ki bize bizden öncekilere ve bizden sonrakilere bir bayram olsun ve senden bir mucize olsun. Bizi rızıklandır. Sen rızık verenlerin en hayırlısısın. Ayet 115: 'Allah ben o sofrayı size indireceğim fakat bundan sonra sizden kim inkar ederse alemlerden hiç kimseye yapmadığım bir azapla onu azaplandırırım, dedi.' Gün geldi İsa aleyhisselam peygamber oldu. İsa aleyhisselam peygamber olunca yanındaki havariler dediler ki, çünkü ben-i İsrail peygamberi o da, nasıl Musa'ya cennet nimeti geldiyse Allah ona cennet nimeti gönderdi, senin de peygamberliğinin delili olsun, senin de peygamberliğinin bir mucizesi olsun. Rabbine söyle bize sofra indirsin ve İsa aleyhisselam da Cenab-ı Hakka yalvardı ve sofra indi mi? Evet. Ama sofra indi Cenab-ı Hak sofrayla beraber onlara da ölçü koydu.

Dedi ki bu sofradan saklamak bu sofradan saklamak ve biriktirmek maksadıyla hiçbir şey almak yok. Bir, saklamayacaklar, iki biriktirmeyecekler.

Öyle ki sofrada yemek bitmiyor ve sofrada yemek bitmeyince habire yiyor herkes. Gelen yiyor giden yiyor. Tabii İsa aleyhisselam ne kadar fakir fukara, hastalıklı kimseler var ise onların hepsini de sofrasına davet etti. Bütün fukaraları, o bölgede olan ne kadar fakir varsa ne kadar garip gureba varsa ne kadar böyle hasta olan varsa ne kadar sıkıntıda, ne kadar dertte gamda kim var ise İsa aleyhisselam herkese haber saldı. Bütün herkes geliyor, yiyor içiyor ama sofralarda nimet bitmiyor. Arkası ardına kesiliyor ve o yiyenler ayriyeten de bir peygamberi mucize olarak sağlığına kavuşuyor. Cüzzamlılar yiyor, cüzzam hastalığından kurtuluyor. Körler yiyor, körlükten kurtuluyor veya felçliler yiyor felçten kurtuluyor, fukaralar yiyor, fukaralar bir müddet sonra zengin oluyor anında, bir, birkaç gün sonra zengin oluyor. Yani sofradan yiyenin ne derdi var ise ne sıkıntısı var ise herkes o derdinden ve sıkıntıdan kurtuluyor ve o toplumun, o toplumun entelektüel takımı, zengin takımı bundan rahatsız oluyor. Bundan rahatsız olunca bunu inkar ediyorlar. Bunları inkar edince enteresan bir şey, bakın enteresan bir şey, inkar edenlerin hepsi de domuz suretine bürünüyor. Tekrar ediyorum, İsa aleyhisselamın bu mucizesini inkar edenler domuz suretine bürünüyor ve domuz suretine bölündükten sonra onlar normal domuz suretinde, İsa aleyhisselam onları tanıyor. İsimleri neyse, isim olarak onlara hitap ediyor ama onlar İsa aleyhisselama cevap veremiyor ve İsa aleyhisselamın mucizesini inkâr ettiklerinden dolayı domuz suretinde, bunlar üç yüz küsür kişi. Toplum bunları görünce İsa aleyhisselamın mucizesini inkar etmekten uzak duruyorlar ama herkes yiyor içiyor hâlâ daha. Bakın yiyor içiyor. Bu üç yüz tane entelektüel, üç yüz küsür tane entelektüel ve zengin kısım, hani böyle bir şey olur mu? Çünkü bunların toplum içerisindeki makamları sarsılıyor böyle olunca. Bunu inkar ediyorlar, bu olmaz böyle bir şey deyince Cenab-ı Hak ibreti alemlik onları domuz suretine benzetiyor, çeviriyor ve bunlar ibretlik olarak üç gün domuz suretinde yaşıyorlar ve üç gün sonra bunlar domuz suretinde topluca ölüyorlar. Bakın topluca ölüyorlar. Domuz suretinde olanlar birbirleriyle evlenemeden, çocukları olmadan, kadınlı erkekli üç gün sonra hepsi de ölüyor.

Demek ki bir Allah'ın nimetine, Allah'ın keremine, fazlına duçar olan bir kimse ona hainlik yapar, ona nankörlük yaparsa o da manada domuz suretine döner. Sen peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin yolunda yürürken hainlik eder nankörlük edersen senin de suretinin ne olacağı belli değil ve o kimseler böylece helak olup gidiyorlar ve bir kimse, bu derviş kardeşler için sufiler için burası, bu üç beyitten anladığımız şu, benim kendimce. Eğer sen Allah'a yakînliği bulmuşken, zati tecellilere mazhar olmuşken, ordan geri dönmek, ordan geri dönmek onun için büyük bir zuldür ve

o hal ile hallenen yani geçen haftaki beyite göre her nereye yönelirse Allah'ın yüzü oradadır ayeti kerimesinin tecelliyatına mazhar olan bir kimsenin ordan geri dönmesi, ordan geri dönmesi, ordan oturup hazreti Pir'in dediği gibi hani tacirliğe kalkınması, ordan geri dönüp sultanın huzurunda huzurullahtayken kapının eşiğine gitmesi, sultan ona elini uzattığı halde o kendi heva ve hevesine uyup onun ayağını öpmeye kalkması onun ne yazık ki küstah olduğunu gösteriyor ve o ya da tabiri caizse derece kaybedenlerden oluyor. Heva hevesine uyup derecesini makamını yitirenlerden oluyor. Hani bazen şeyhimi ayrı tutaraktan söylüyorum. İşte bir kısım sufiler ama cahilliklerinden ama kendi kendisine gizli kibirliliklerinden ona bir vazife verilir, bir görev verilir, ben buna layık değilim de layık olan kardeşlere verin de derler ya! O aslında ya cahildir ya da kibirlidir. Sebep? Sana bir taltif edilmiş, sana bir vazife verilmiş, sana bir hizmet kapısı açılmış. Sen kendi kendine ben yapamam diyorsun! Hatta bunu daha ileri götürenler oluyor ya. Yok işte makam toplanmış ona şeyhlik verelim demişler. O da ben layık değilim demiş. Ondan sonra Hazreti Peygambere demiş bir de bunu! Bunu söylerler ya, hal olarak. Şeyhimi ayırıyorum. Sen kimsin!

Hazreti peygamber sallallahü ve sellem hazretleri sana bir vazife verecek de sen ben layık değilim diyeceksin! Yani hazreti Peygamber haşa heva hevesinden mi konuştu? Kime ne verileceğini bilmedi mi? Senin layık olup olmayacağını bilmedi mi? Ayeti kerimede peygamber ne verdiyse alın derken senin yaptığın bu küstahlığın dik alâsı değil mi? Bu senin yaptığın kendince tevazuymuş gibi gösterirken Muhammedi Mustafa'nın sallallahu ve sellem Hazretleri'nin maddede de manada da sözünü havada bırakmak değil mi? Sana peygamber elini uzatmış, sen kimsin de ben layık değilim deyip de onun elini öpmeyecek veyahut da bir mürşidi kamil sana bir vazife vermiş, sen kimsin ki ben buna layık değilim deyip de vazifeyi reddedecek! Bunlar ya cehaletten kaynaklanır ya da gizli küstahlıktan, kibirlilikten kaynaklanır. Cehaletten kaynaklanıyorsa nasihata ihtiyaç vardır. Hadi bunu bir kimse naz niyaz etti, şeyhine söyledi, eyvallah diyelim. Sen manada hazreti peygamber sallallahu ve sellem hazretlerine nasıl böyle bir şey söylersin! Hiç mi yol yordam görmedin! Hiç mi adap erkan görmedin! Bir şeyhe dahi itaat edilmesi gerekirken, tabi olunması gerekirken seni şeyh has odasına alırken sen nasıl böyle bir şey yaparsın! Bir şeyhe dahi, bir mürşidi kamile dahi yapılması nankörlüğün dik alası! Kibirliliğin dik alasıdır. Sen bunu yapamazsın, bunu söyleyemezsin, reddedemezsin. Bunu aklından bile geçiremezsin. Öyle yapıyorsan sen direk o şeyh efendiye küstahlık yaptın. Öyle yapıyorsan eğer hazreti peygamber sallallahü ve sellem hazretleri sana bir vazife verdi de sen kalkıp da ben layık değilim dediysen ya yalancısın öyle bir hâl

görmedin, kendi kendini havalara katmak için böyle bir şey söylüyorsun, yalancısın yani ya da hayalini hal olarak algılıyorsun ya da hayalini hal olarak algılıyorsun, ikisinden biri. Allah muhafaza eylesin. O yüzden sen has odaya girdiysen gözünü eşiğe dikme. Sen o padişahın sofrasına oturduysan sen o sofranın adabına, erkanına uy. Seni has halakaya aldıysa ister üstadın almış olsun ister pir efendiler alsın, isterse Cenab-ı Hak alsın, sen oranın adabına erkanına uy, nefsine uyma, heva hevesine uyma, kibirliliğe düşme, kendinde bir şey varmış zannetme ama sen o oturduğun sofranın adabına erkanına uy veyahut da seni birisi elinden tutup bir odaya kattıysa o odanın adabına erkanına uy. Sana birisi bir vazife verdiyse o vazifenin adabına erkanına uy, nefsine uyma. Allah muhafaza eylesin.

"Her ne kadar ayağı baş koymak da bir yakınlıktır fakat el öpme yakınlığına nispetle hatadır, düşkünlüktür"

Yani sen elini öperken normalde gidip de senin ayağını öpmeye çalışman senin düşkünlüğüne işaret, senin makamı kaybettiğine işaret. Sen normalde evet, evvelkine nispet sen bir çıt aşağıdasın. Önceden elini öpüyorsun, şimdi kendince ayağını öpmeye çalışıyorsun. Ayağını öpmeye çalışırken o senin çenenden tutmuş kaldırmış yukarı, elini öptürmüş sana. Bunu nimet bil. Bunun kadrini kıymetini bil. Burdan aşağı düşmemeye çalış. Yok sen kendi kendine yine aynı terenenniye gidip ben layık değilim deyip de ayağını öpmeye çalışmak küstahlıktır, kibirliliktir. Allah muhafaza eylesin çünkü hazreti peygamber için Cenab-ı Hak dedi ki, peygamber size ne verdiyse alın, itiraz etmek hâşâ peygamber sallallahu ve sellem e itiraz etmek çok büyük bir küstahlıktır. O kimsede ne manevi hâl kalır, ne manevi perde kalır onda. Çok büyük küstahlıktır. Allah muhafaza eylesin.

"Padişah, birisi yüzünü gördükten sonra başkasına meylederse kıskanır."

Padişahın yüzünü görmüşsün, padişah diyor yüzünü birisine gösterdiyse artık o kimsenin başkasına bakması kabul edilebilir bir şey değildir. Lokman ayet 22: 'Kim iyilik yaparak yüzünü Allah'a çevirirse muhakkak sapasağlam bir kulpa sarılmıştır. O zaman sen kendini teslim etmişsin Allah'a, Allah'a teslim etmiş ve Allah da sana cemalini göstermiş. Cemalini sana göstermiş, hediye etmiş, lütfetmiş, ikram etmiş. Artık senin ordan yüzünü başka bir yere çevirme lüksün yok. Senin artık yüzünü başka bir yere döndürme lüksün yok. Sana mahremini açmış. Sana mahremini açtıysa senin kalkıp da yüzünü başka bir yere döndürme, yüzünü başka şeylere çevirme, kalbinin içerisine dünya sevgisi koyma lüksün yok. Sen artık Allah'la her an ve an cemalleşmenin yolunda yürü çünkü sanat sırrını göstermiş, sana mahcemâlini göstermiş. Sana Cemal sıfatının tecelliyatını yaşatmış. Senin artık ordan geri dönüşün yok. ordan geri dönüşün senin küfründür, ordan

geri dönüşün senin küfündür. Başkasının hatasıdır, kusurudur ama Allah'la cemalleşen bir kimsenin yüzünü başka bir yere çevirmesi onun küfrüdür. Müzemmil, ayet 8: 'Rabbinin adını zikret ve sadece ona yönel.' Artık sen onun cemaliyle cemalleşmişsin. Sen her perdede onu zikretmekle mükellefsin ve sadece ve sadece ona yönelmekle mükellefsin. Sadece ve sadece! Çünkü sen yüzünü Allah'a döndürmüşsün. Allah da cemalini sana tecelli ettirmiş. Sen Allah'a bir adım gelirsen o sana on adım gelir. Sen ona on adım gelirsen o sana yüz adım gelir. Sen ona yüz adım gelirsen o sana koşar. Senin ordan geri dönüşün yoktur artık. Sen ordan başka bir yere dönemezsin. Her baktığında onun cemalini, her konuştuğunda onun kelâmını işitmekle memursun ve sen onun zikrinden başka bir şey, onun zikrinden başka bir şeyle hemhal olamazsın ve yönünü başka bir yerlere döndüremezsin. Artık senin yönün Allah'tır. Yönünü başka yere döndürmeye kalkarsan ibreti âlem için helak olursun. O yüzden İsa aleyhisselamla alakalı domuz kıssasını konuştum önceden. Yüzünü başka yere döndürülenler ve maneviyata bu manada belli bir noktaya gelip de ordan ters dönenler bilmiş olsunlar ki manada domuz suretine bürünürler. Bilmiş olsunlar, manada domuz suretine bürünürler. Rabbim muhafaza eylesin.

O yüzden bir kimse Rabbine yönelince başka bir yön araması başka bir şeyle iştigal etmesi onun için Allah muhafaza eylesin, helakına sebep olur ve Zümer 54: 'Size azap gelmeden önce Rabbinize yönelin ve ona teslim olun. Son, hani köprüden önce son çıkış var ya, son çıkış, son çıkış bu. Azap gelmeden ona yönel. Tövbe et, geri dön, teslim ol ve yapmış olduğun her şeyle alakalı Allah'a yalvar yakar. O tövbeleri kabul edendir. Yanlışlıkların, eksikliklerin, kasten yaptıkların veyahut da elinde olmadan, bilmeden yaptıkların için tövbe et, Allah'a yalvar yakar, geri dön. Yoksa sonun hüsrandır. Sonun helaktır. Allah muhafaza eylesin. O Yüzden Allah'ı seviyorum demek bir davadır. Buna şahitlik gerekir ve Allah'ı seviyorum diyenlerin ondan başkasına bakması, ondan başkasına itaat etmesi, ondan başkasına yüzlerini çevirmesi caiz değildir, uygun değildir. Allah'ı seven her an Allah'ın cemaliyle cemalleşme derdine düşmeli ve her an Allah'ı zikredip ona yönelmeli, ona teslim olmalı ancak onun Allah'a yönelmesi tam olarak tecelli eder ve o da sana yöneldiyse sen ona yöneldin. O da sana yöneldi. Sen ona yöneldin o da sana yöneldi. Artık senin başka bir yere bakman, gönlünde Allah sevgisinden başka sevgi tohumu ekmen, Allah'ı kıskandırır. Allah, dostlarını kıskanır. Allah müminleri kıskanır. Müminlerin gönüllerinde kendi sevgisinin, habibinin sevgisinin, dostların sevgisinin, eşinin çocuklarının sevgisinin, bunlar şey değildir, ne o, haram değildir. Bunların sevgisi olur, hatta

eş ve çocuklara muhabbet edilir. Üstat sevilir. Ondan fazla hazreti Muhammed'i Mustafa(s.a.v.) sevilir. Ondan fazla da Allah sevilir celle celaluhu.

O zaman senin kalbinde artık dünya sevgisi, makam sevgisi, para pul sevgisi, senin artık kalbinde Allah'ın sevmediklerinin sevgisi olmaması gerekir. Bu dünyayı terk etmek, parayı pulu terk etmek değildir, sevmeyi terk ederiz biz. Biz şedit bir sevgiyle Allah'ı severiz. Biz şedit bir sevgiyle Muhammedi Mustafa'yı sallallahu aleyhi ve sellem i severiz. Biz şedit bir sevgiyle üstadımızı severiz, müminleri severiz. Biz eşimizi de severiz, çocuklarımızı da severiz, biz kardeşlerimizi, arkadaşlarımızı da severiz ve Allah için severiz. Allah için dostluk kurarız. Allah için birbirlerimize muhabbet besleriz. Biz üstadımızı da Allah için severiz. Biz eşimizi de çocuklarımızı da kardeşlerimizi de Allah için severiz ve o Allah için olan sevgimizi asla kaybetmeyiz. Çocuğumuz bize baksın diye sevmeyiz. Eşimiz bize hürmet etsin, bize baksın çorba pişirsin diye eşimizi sevmeyiz. Biz kardeşlerimizden faydalanmak için kardeşlerimizi sevmeyiz. Bizim sevgimiz Allah içindir. Allah'ın velilerini de Allah için severiz. Biz peygamber sallallahu ve sellem hazretlerini de Allah için severiz. Biz Allah'ın haricinde ne var ise hepsini Allah için severiz. Hepsini de. Biz Allah dostlarını da Allah için severiz. Öyle olunca ordan geri dönmek yoktur artık. Ordan geri dönmek zuldür. Allah muhafaza eylesin.

"Allah'ın gayreti buğdaya benzer.' (Burdaki gayret kıskançlık.) Harmandaki saman da insanların kıskançlığıdır. Kıskançlıkların aslını haktan bilin. Halkın kıskançlıkları şüphe yok ki Allah kıskançlığının fer'idir."

Hazreti Pir, Cenab-ı Hakk'ın hakkın kıskançlığını, buğdaya benzetiyor. Halkın, insanların kıskançlığını da harmandan arta kalan samana benzetiyor. Saman aslında harmanın posasıdır. Asıl kıymetli olan nedir? Buğdaydır ama samanda o harmanın artığıdır. Yabana gider mi? Gitmez. İşte hazreti Pir diyor ki Cenab-ı Hakk'ın kıskançlığı buğday gibidir, kıymetlidir ve saman da o kıymetli buğdayın posası hükmündedir. Asıl kıskanç olan Allah'tır, Haktır ve kıskançlığın sıfatsal tecelliyatı, Allah'a aittir çünkü kıskançlık Allah'ın sıfatıdır. Bir kimsenin eşini kıskanması Allah'ın sıfatıyla sıfatlanmasıdır. Çocuğunu kıskanması, Allah'ın sıfatıyla sıfatlanmasıdır. Kardeşlerini, dergâhını, şeyhini kıskanması Allah'ın sıfatıyla sıfatlanmasıdır. Arkadaşlar, kardeşler burdaki kıskanmak, cama çıkma, perdeye çıkma demek değildir. Burdaki kıskançlık onu korumak, muhafaza etmek, onun ihtiyaçlarını görmektir. Kardeşinin koluna girmektir. Ona destek olmaktır. Onun ayıplarını örtmektir, hatalarını kusurlarını örtmektir. Ona Allah adına nasihat etmektir. Onu kıskanmak demek, onu kimseyle paylaşmamak demek değildir. Allah'ın kıskanması, o kıskandığı dostunu korur. O yüzden der kim benim

velime savaş açarsa bana savaş açmış gibidir der. Bu, Allah'ın kıskanmasıdır. Velilerini çarçur etmez. Peygamberlerini çarçur etmez. Müminleri çarçur etmez. Müminlerin velisidir. Kim bir mümine zarar vermeye kalkarsa Allah der ki bana zarar verdin. Allah onun intikamını alır. Kim peygamberine, onun peygamberlerine zarar vermeye kalkarsa Allah onun intikamını alır. Kim Allah'ın velilerine, dostlarına düşmanlık ederse Cenab-ı Hak hadisi kutside yırtıcı bir hayvanın avından aldığı intikam gibi Allah da ondan intikam alır der. bu Allah'ın kıskançlığıdır. Allah dostunu kıskanır. Dostlarını kıskanır ve onları korumaya, onları muhafazaya alır. Sen onun başındaki belaya, musibete, onun başındaki derde, onun başındaki gama kasavete bakıp da Allah bunu korumuyor zannetme. O aşıkla maşuğun arasındaki cilvelenmedir. O aşıkla maşuğun arasına da girme. Ona hastalığın en fazlasını verebilir, ona derdin en fazlasını verebilir, ona sıkıntının en fazlasını verir. Sen aldanma. O hastalığı o verir ona ama sen onun hastalığıyla dalga geçersen seni parım parım parçalayı verir çünkü hastalığı veren odur. Sen onu hastalık olarak görürsün. O kendi içinde onun için o nedir? Cilvelenmektir. Sevgili sevgilisiyle cilveleniyor. Cilvelenirken ısırır da cilvelenirken canını da acıtır. Oh bile demeyeceksin. Hatta tebessüm edeceksin. Ne güzel ısırdı diyeceksin. Ne güzel canımı acıttın diyeceksin. Ne güzel beni yakın buldum ki canımı acıttın. Beni kendine yakın gördün ki istediğini istediğin gibi yapıyorsun diyeceksin. Kendini teslim edeceksin.

O istediğini istediği gibi yapacak senin üzerinde. Sevgili olmak bunu gerektirir. Yok buramı acıttın yok buramı incittin yok sen buramı kırdın yok sen buramı döktün, o sevgiliden şikayettir. Şikayet edenin aşk meydanında işi yoktur. Şikayet edenin dergahımızda da işi yoktur. Sen şikayet edeceksen git kendine uygun bir cemaat bul. Burası şikayet edilecek yer değildir. Burda başına ne gelirse gelsin, eyvallah deyip dondurma yalar gibi yalayacaksın. İster kış gününde sana dondurma yalatsın ister yaz gününde senin ağzına kaynar sular döksün. Sen onu sevgiliden geldi deyip yüzünü bile ekşitmeyeceksin. Sevgiliden geldi deyip tebessümle onu karşılayacaksın. Üstadımın bana dediği gibi bir dizine dedi ateşten kor dökecekler, bir dizine de dedi gül yağı dökecekler. Her ikisini de bir görmezsen kemale eremezsin Mustafa Efendi, demişti bana. O zaman kor ateş döktükleri zaman of aman demeyeceksin, gül yağı döktükleri zaman da oh ne kadar güzel, gül yağına kavuştum da demeyeceksin. Kor ateşi de seveceksin gül yağını da seveceksin. Isırsa da seveceksin öpse de seveceksin. Yerden yere vursa da seveceksin, arş-ı alâda dolaştırsa da seveceksin, arşı alâda dolaştırsa da seveceksin. Seni avamın ağzına sakız etse de seveceksin, meleklere dua ettirse de seveceksin. O seni kâh avamın ağzında sakız eder dedikodunu yaptırır

kâh arş-ı alada meleklerine dua ettirir. Arş-ı alânın meleklerine dua ettiren de odur, avamın ağzına seni sakız edip de çiğneten de odur. O zaman senin kalkıp da bunlara itiraz etme hakkın olmaz ve Allah bu manada müminlerini, dostlarını, peygamberlerini kıskanır ve kıskanma sıfatı direkt Allah'a aittir. Hani hazreti peygamber sallallahu ve sellem hazretleri bir sahabesine dedi ya, o kıskançtır, ben de kıskancım. Allah benden de kıskançtır, dedi. Evet, Davud aleyhisselama şöyle vahyetti Cenab-ı Hak: 'Günahkârlara benim affedici olduğumun müjdesini ver. Özü sözü doğru kullarıma da benim kıskanç olduğumu hatırlat. Günahkarlara benim affedici olduğunun müjdesini ver. Ey günah işleyen Allah'ın kulları! Dönün Allah'a tövbe edin.' Kim Allah'a tertemiz, ihlaslı bir şekilde tövbe ederse hiç günah işlememiş gibidir. Haşa Allah'ın dininin sahibi ben değilim. Kur'anı ben indirmedim. Ben Allah'ın dinini aktarıyorum. Çıplak! Ben Allah'ı anlatıyorum. Çıplak! Kimse Allah'ın affediciliğinin üzerine laf söyleyemez. Kim tövbe eder geri dönerse Allah onu affeder. Bin kere tövbe etse bin sefer tövbesini bozsa bin birincide yine tövbe etse Allah yine affeder.

Sen tövbe etmekten bıkarsın, Allah seni affetmekten bıkmaz. Sen zikretmekten bıkarsın sen zikrettiğin müddetçe Allah seni zikretmekten bıkmaz. Sen bütün gününü onun cemaliyle geçirmek istesen, sen nefsine uyar heva hevesine uyar, bir an o halden düşersin. Ayrı bir perdeye geçersin. Allah sana cemalini göstermekten bıkmaz. Bir mani perdesi gelir, sen ahu efgan edersin. Ahu efgan ettiğin yerde mani perdesinin içerisinde Allah yine cemalini verir. Allah yine cemalini verir sana. O yüzden ama Allah kıskançtır. Sen geri dönme, Allah kıskançtır. Sen başka bir cemalde, başka bir cemalde başka bir cemal arama. Sen her cemalde onu seyret. Her kelamda onu dinle. Odur kelamın sahibi. Kelamın sahibi odur. O yüzden sen asla ve asla kulağını şeytana verme. Asla ve asla kalbini şeytana teslim etme. Asla ve asla heva ve hevesine uyma. Kendi kafandan din çıkarma, kendi heva ve hevesinden sufilik yolu da çıkarma. Otur iki dizinin üstünde dinle. Otur iki dizinin üstünde tabi ol. İhlasla samimiyetle Allah'a yönel, Allah'a teslim ol ve Allah'ın hududunu aşma. Allah haddi aşanları sevmez çünkü. Allah muhafaza eylesin. Allah her anlamda, her anlamda, her perdede, yani onlar şimdi yeni dilde boyut diyorlar ya, eski dilde perde, ben eski dil kullanacağım boyutta demeyeceğim. Perde, Allah her perdede kıskançtır. Allah sadece velilerine kıskanç değildir. Allah her perdede kıskançtır çünkü o istenilendir, dua edilendir, tövbe edilendir, o sevilendir. O yüzden Cenab-ı Hakk'ın kıskanç olmadığı hiçbir perde hiçbir tecelliyat yoktur. Kendi kendinize sufilik âleminde kendi kendinize ölçü çıkarmayın. Şu perdede yoktur demeyin. Her perdede her anda onu zikredip onun cemaliyle cemalleştiğinizi hissedin.

Diyeceksiniz ki insanların cemalinde de mi? Evet. Evet, yerin de göğün de nuru Allah'tır, yerin ve göğün de Rabbi Allah'tır, yerle göğün arasından her ne var ise hepsinin de Rabbi Allah'tır. Sizlerin de benim de Rabbi Allah'tır. Senin de benim de! Sıfatsal tecelliyatlar Allah'a aittir. O zaman Allah'ın sıfatsal olarak tecelli etmediği hiçbir perde, hiçbir varlık, hiçbir cisim, hiçbir hücre, hiçbir atom, hiçbir element yoktur. Allah hepsine de tecelli eder. Allah hepsine de tecelli eder ve Allah bütün varlık alemini komple sıfatlarıyla donatmıştır. Varlık aleminde sıfatının tecelli etmediği zerrenin zerrenin zerrenin zerrenin zerresi dahi yoktur. En küçücük hayale dahi, sizin hayalinize dahi tecelli eden odur. İster nefsani olsun ister rahmani olsun, bütün hayallere tecelli eden odur, bütün akıllara tecelli eden odur, bütün varlığa tecelli eden odur. O yüzden o varlığın her derecesinde, varlığın her perdesinde kıskançtır, her perdesinde. O yüzden acaba şurda mı burda mı diye kafamızdan bir şey geçirmek boş muhabbettir.

"Bunu anlatmayı bırakayım da o, on gönüllü hercai sevgilinin cefasından şikayet edeyim"

Yani bu kıskançlığı anlatmayı bırakayım, bu kadar kıskançlık anlattığım yeter diyor Pir efendi. Artık diyor o on gönüllü hercai sevgilinin cefasından şikayet edeyim. Hazreti Pir diyor ki bu kıskançlık meselesinin şerhini bıraktım, bunu artık şerhetmeyeceğim. Bu kadar şerh ettiğim yeter dedi. Artık o on gönüllü olan hakiki maşuğun, hakiki sevgilinin aşıklarına olan cefalarından şikayet edeceğim. Her an ayrı bir tecelliyatta, her an her perdede, her perdede ayrı bir şe'nde olan ve ayrı perdelerde ayrı ayrı kendisine aşık olanlarla cilvelenen o maşuğun cilvelerinden bahsedeyim. Çünkü aşıklar cefaya cilve olarak bakarlar. O cefayı, cilve olarak görürler. Cefayı bir zul olarak görmezler çünkü maşuk aşığıyla cilvelenir. Kâh çok yakınmış gibi ona hissettirir kâh ona çok uzakmış gibi hissettirir. Aşık çok uzakmış gibi kendini hissedince feryadı figan eder. Onun feryadı figanı arş-ı alâyı sallar. Yakınlık da uzaklık da önce duygudur, hakikat değildir. Yakınlık, uzaklık duygudur. Duygu olarak kâh aşıklar kendilerini çok uzak görürler kâh yakın görürler. Bu dervişlerde de vardır. Siz şimdi böyle söyleyince kendinizce bunu daha iyi anlayacaksınız. Derviş kâh kendini şeyhinden uzak görür. Der ki şöyle hata yaptım, şöyle yanlış yaptım, şöyle eksik yaptım, ben gözden düştüm, uzağım der. Kâh böyle coşar, Fırat nehri gibi, sanki üstadının kalbinin ta göbeğinde yaşıyormuş gibi yaşar. Bu iyice hakikate erdiğinde bir göbeğinde otururşa der ki her uzak düştüğünde ben onun göbeğindeyim der. Heva hevesinden olmadığı müddetçe doğrudur. İşte hazreti Pir diyor ki artık cefasından şikayet edeyim. Bu kıskançlık şerhini bitirdim.

"Feryat edeyim çünkü feryat ve figanlar hoşuna gidiyor. Feryad edeyim, feryat ve figanlar o sevgilinin hoşuna gidiyor. İki alemden de ona ancak feryat ve figan lazım."

Aşığın feryat ve figan etmesi o sevgilinin hoşuna gidiyor. Sevgilinin hoşuna gidince feryat ve figan edecek onun önüne perdeler koyuyor. Aşığın ağlaması, feryad ve figan etmesi, göz kirpiklerinden yaş yerine kan akıtması ona tat veriyor. Göz kirpiklerinden yaş yerine kan akıtması ona tatlı geliyor. Hatta öyle yapıyor ki senin gözünden kan akarken öpüp göz kanını senin gözünden alıp kendi gözüne sürme yapıyor. Nasıl feryad figan edip kirpiklerinden kan akıtmazsın! Nasıl feryat figan edip geceni gündüz etmezsin! Nasıl feryat figan edip gündüzünü gece etmezsin! Sen feryat figan ettikçe onun hoşuna gidiyor. Madem ki onun hoşuna gidiyor sen her daim feryat figan perdesinde dur. Feryat figanda duranı seviyor.

"Ahhh! Aşıkların senin ayrılığından her an feryat figan etmekte. Aşıkların feryat figan etmesinde ne yapsın! Yakup kendi oğlu Yusuf'u kaybettikten sonra feryadından figanından halk rahatsız oldu da gitti çölün ortasına hurma dallarından bir çardak etti. O çardakta oturdu feryat figan etti de o çardak hüzün çardağı oldu. Sen de gece çardağını kur da o sevgiliden ayrı düşmenin feryadını figanını, o sevgiliden ayrı düşmenin acısını yaşa. Yakup nasıl Yusuf'un feryadına düştüyse sen de o güzeller güzeli, nazlı sevgilinin feryadına yapış. Ne yapayım ahu zarından feryadından figanından nerelere gideyim. Sen feryadı figanı sevdiğinden beri aşıkların feryat figan etmede, ağlamada sızlamada. Ahhh feryat üstüne feryat, bu şuh, bu cilveli, bu alemi birbirine katan, her an her şeyi ayrı ayrı var edip yok eden. O kara kaşlı kara gözlü selvi boylu endamlımı endamlı, edalımı edalı! Ne tarafa dönsem hayali karşımdan ayrılmayan sevgiliden ayrıyız diye nasıl feryat figan etmeyelim! O endamlı güzeli seyretsek dahi hasretinden nasıl feryadımıza feryat, figanımıza figan katmayalım. Madem ki seviyorsun aşıkların feryat ve figanını her dem, her perdede, aşıkların sana feryat figan etmede olacak. Ne zamana kadar? Ebedi feryat ve figan, madem ki sen seviyorsan feryat ve figanı. Selamünaleyküm 1775. Beyitten: 'Onun macerasından acı acı nasıl feryat etmeyeyim ki? Sarhoşlarının halkasına dahil değilim. Onun gözünden ayrı, güne gün katan yüzünün vuslatından mahrum bir haldeyken nasıl gece gibi kapkara olmam! Onun hoş olmayan şeyi de benim canıma hoş geliyor. O gönül inciten sevgilime canım feda olsun.' El-Fatiha maassalavat.

Bunu açıklamıştım, böyle izleyenler herhalde izliyordur gene, böyle mail yoluyla işte beyitlerin şerhini diğer şerhlerden bulamıyoruz diye mail atıyorlar. Artık onlara cevap vermeyeceğim çünkü kaç sefer burdan ilan ettim ve yazdım da onlara. Dedim ki ben şerhlerden faydalanmıyorum. Zaten takip

edenler de görürler, ben mevcut şerhlerden şerh etmeyi de çok uygun görmüyorum. Kendimce uygun görmediğimden dolayı ben kendimce hasbel kader beyitleri anladığım veya gönlüme geldiği gibi yazmaya çalışıyorum. O yüzden bu mesnevi sohbetlerini dinleyenler, takip edenler diğer mesnevi şarihlerinin şerhlerine zahmet edip bakmasınlar, ben çünkü onlardan faydalanmıyorum. Bunu beyan etmek istedim tekrar. Bunu illa ki böyle birkaç kişi var defalarca soruyorlar bulamadık, edemedik diye. Ben de tekrar bunu Allah muhafaza eylesin, öyle bir küstahlık gibi algılanmasın ben yani birileri oturmuş mesneviyi şerh etmişler kendi zamanlarında, kendi anlayışlarıyla. Allah razı olsun hepsinden. Onları küçük görmek, küçümsemek değil derdim. Aktarabileceğim kadar ben kendi haddimi aşmak istemiyorum, onlar,, Allah razı olsun hepsinden kendilerince söylemişler şerh etmişler. Rabbim hepsinden de razı olsun. Böyle küstahlık gibi de algılanmasın. Allah bizi affetsin. Böyle bir iddia sahibi de değiliz. Ben zaten o yüzden meslnevi okuması diyorum, şerhi demiyorum, okumaya çalışıyoruz. Öyle şerh edecek kadar alim, ulema değiliz. Allah bizi affetsin. Hakkınızı helal edin. Yeniden selamunaleyküm.

Ahhh! Feryat feryat feryat! Feryat üzerine feryat! Feryat üzerine feryat! Ya Allah!

https://www.youtube.com/live/WNeh6TWG1sA?si=OvE0puc91qfoo62P

4 KASIM 2023

TASAVVUF VAKFI MERKEZ

MESNEVİ-İ ŞERİF 1775-1780. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Rabbim gündüzünüzü, ayınızı, yılınızı, ömrünüzü, hayırlı eylesin. Rabbim bizleri ve cümle Ümmeti Muhammedi Kur'an ve sünneti seniyyeyi anlayıp yaşamayı nasip eylesin. Rabbim bizleri ve cümle Ümmeti Muhammedî hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda yaşayan, yaşatan, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Rabbim İsraili ve tüm Yahudileri ve destekçilerini batırsın. Cenab-ı Hak, ABD, AB ve ne kadar İsrail'deki vahşeti İsrail'deki soykırımı İsrail'deki bu soykırımcıların hepsini de batırsın, hepsini de yerle yeksan eylesin, makamlarını alt üst eylesin. Devletlerini altüst eylesin. Başlarına yıksın. Bütün Ümmeti Muhammed'e kim zulmediyorsa Ümmeti Muhammedin haksız yere kim kanını akıtıyorsa kim Ümmeti Muhammed'e dininden dolayı, imanından dolayı onları İslam'dan dolayı zulmediyorsa Allah hepsini de kahru perişan eylesin. Allah hepsini de yerle yeksan eylesin. Cenab-ı Hak hepsini de yerin dibine batırsın. Ecmain. Geciktik. Sebebi Şebi aruz istişaresi vardı kısacık. Allah izin verirse inşallah 17 Aralıkta bahçe davet salonunda şebi aruz programımız olacak. Şimdiden inşallah bütün arkadaşlara, kardeşlere, duymayanlara duyurun inşallah. Ayın 24'ünde de her seneki gibi şebi aruz programı Gelibolu'da olacak inşallah. Hem Bursa'daki programa bütün arkadaşların, kardeşlerin davete icabet etmelerini istiyoruz hem aynı zamanda da Gelibolu'daki programa bütün kardeşlerin, arkadaşların hem semazen hem mıtriben hem de katılımcı olarak herkesin katılımlarını bekliyoruz. Şimdiden ilanını yapmış olalım inşallah. Tekrar söylüyorum 17 Aralık'ta Bursa'da şeb-i arus programı, 24 Aralıkta da Gelibolu'da şeb-i arus programı olacak inşallah. Bütün yer

ve gök halkı davetlidir. Gıcık oluyorlar ben böyle yer ve gök halkı davetlidir, gök halkı davetlidir deyince. Bizim dervişler değil de böyle dışardakiler gıcık oluyor. Bu ne demek yer ve gök halkı ne demek davetliymiş! E davetlisin işte yer halkından görüyorsan gel. İster yürüyerek gel, ister sürünerek gel, yok gök halkındansan ister kanat tak gel ister uçakla gel, ister uçarak gel, istersen tayyi mekan yap. Sonuçta gökte de yaşayanlar var mı? Var. Yerde de yaşayanlar var. Yerin dibinde de yaşayanlar var. Allah'ın mümkü geniş, her yerde her şeyi yaşatıyor hamdolsun. Evet, kaldığımız yerden, tabiri caizse tel yakan beyitlere devam ediyoruz. Bugün gündüz bayan sohbetinde dedim akşama dedim inşallah sufi sohbeti olacak dedim. Gündüz sohbeti biraz böyle sufi sohbeti minvalinden uzaklaştı, biraz dünya siyaseti filan girdi işin içerisine. Sorular öyle olunca bizim de yörünge o tarafa doğru kaçıyor. Evet, en son: 'feryat edeyim çünkü feryat ve figanlar hoşuna gidiyor. İki alemden de ona ancak feryat ve figan lazım', burayı okumuşuz. İnşallah feryat figandan devam ediyoruz, 1775. Beyit:

"Onun macerasından acı acı nasıl feryat etmeyeyim ki. Sarhoşlarının halkasına dahil değilim."

Feryattan devam ediyoruz. Onun macerasından acı acı nasıl feryat etmeyim ki! Sufi için ağlamak, feryat etmek, feryadına feryat eklemek işidir sufiler için. Sufinin işidir. Hele gönlü yaralıysa hele gönlü hüzünlüyse, kederliyse onun feryadı daha da hoş olur, daha da içsel, daha da derin olur. O feryat sevgiliye name gibi gelir, hoşuna gider onun o feryad, o figan. O sevgililer sevgilisi aşığını ayrı bir perdede hicranda bırakır. Acı acı ağlatır. Bir aşığı, sarığının kenarına kırmızı renkli bir gül taksa, salına salına yürüse o aşık vuslat nimetine erişse bile yine hazin hazin tatlı tatlı feryat eder. Feryatsız duramaz. Hicran perdesinde bile hoş bir zevk, hoş bir sefa bulur. Ona desen ki vuslata eriştiğin halde bu feryadu figan nedir diye, o der ki maşuğumun, sevgilimin, nazı cilvesi, işvesi beni bu hale soktu. O feryattan feryada attı der. Ağlar, inler. Candan, yürekten yalvarır yakarır. O aşığın candan, yürekten o samimi hicran dolu yalvarışları kabul olur ve o kabul oluş, aşığı ayrı bir perdeye atar. Artık sevgili onu daha yakına çeker. Yakînin de yakînine yakînin de yakînine doğru çeker. Böyle olunca aslında o da sarhoş olur ama onun sarhoşluğu avamın sarhoşluğu gibi değildir. Onun sarhoşluğu kemale ermemişlerin sarhoşluğu gibi de değiller. Onun sarhoşluğu ucuz şarap içenlerin sarhoşluğu gibi de değiller. Onun sarhoşluğu kemale erenlerin sarhoşluğudur. Onda akıl yok olup gitmez. Kemale erenlerin sarhoşluğu, akılları kalbe bağlıdır. O yüzden o sarhoşlukta akıl gitmez derken kalbi akıl çalışmaya devam eder. Diğerlerinin sarhoşluğunda akıl gider. Eğer o sufi ise biz ona meczup deriz. Sufi ise.

Meczupların din anlatma gibi dertleri yoktur. Meczupların irşat etme gibi dertleri yoktur. Meczupların bu konuda bir dertleri de yoktur. O çünkü akıl gittiğinden sorumlu da değildir. Ona sufi dilinde biz meczup deriz ama o meczupluktan çıkmazsa eğer orda kalır. O ileriye doğru gitmez. Bizim istediğimiz sufilik bu değildir. Biz isteriz ki bütün kardeşler kemale ersinler. O meczupluk perdesinde kalmasınlar. O meczupluk perdesinde kalırlarsa o sadece kendine faydası olur. Dışarı bir faydası olmaz. Birisi ona namazın farzını sorsa cevap vermez çünkü cevap veremez. Bizim o sarhoşluk geçici bir sarhoşluk olsun isteriz. Haller de geçicidir zaten. Onun bir çıt altı vardır, avamın sarhoşluğu deriz. Avamın sarhoşluğu, o avam sarhoşluğu nedir? O kimse birisi çok güzel, nağmeli Kur'anı Kerim okur. O Kur'anı Kerim okunurken gözünden yaş iner. Böyle sayha atar. Böyle kendinden geçiyormuş gibi olur ama biter. Öbür ayeti kerimeye geçince onun sarhoşluğu kalmaz. Bu da avamın sarhoşluğudur. Bu zaman zaman dervişlerin, sufilerin üzerinde tecelli eder mi? Eder ama bunların hepsinin de sahteleri de vardır. Yani avam sarhoşluğunun da sahtesi vardır, meczup sarhoşluğunun da sahtesi vardır ancak mürşidi kamillerin, irşad sahibi olanların sarhoşluğu dışarı vurmadığından dolayı bilinmez. Onlar o sarhoşluklarını kendi iç alemlerinde yaşarlar. Her ne kadar öyle olsa da onlar çatlaklarından su kaçırır ama o esnada su kaçırmasından kendileri sorumlu olmaz. Çünkü o esnada o hayretin tecelliyatıyla konuşmuş, o hayretin tecelliyatıyla kendinden bir şeyler sudûr etmiştir. O yüzden Hazreti Pir beyitin sonunda ben o sarhoşlardan değilim diyor. Biraz da kendince de tevazu yapıyor.

"Onun gözünden ayrı, güne gün katan yüzünün vuslatından mahrum bir haldeyken nasıl gece gibi kapkara olmam."

Onun gözünden ayrı, yani sevgilinin gözünden ayrı düşmüş, gününe gün katan yüzünün vuslatından mahrum olmuş. Gününe gün katan sevgilinin vuslatından mahrum kalmış. O haldeyken nasıl gece gibi kapkara olmam. Ben bu beyitleri biraz böyle farklı, kendimce, kendi lisanımla yorumlamaya çalıştım. Ah sevgili! Senin güneş gibi cemalinden perdelenen ne yana dönerseniz dönün cemalim ordadır diye sevgili müjdeyi vermişken sen heva hevesine uymuş, perdelenmişsin. Onun cemali senin gözüne güneş gibi iken sen nasıl oldu da onun güneş gibi gözünden düştün. Sevgilinin gözünden düşen onun cemalinden perdelenen demene ciğeri kan revan, gönlü kan revan olur. Celal perdesine kahra düşer. O celal perdesi onu yakar yıkar. Her yer karanlık olur. Gözü gönlü görmez olur. Eğer sen cemal perdesinden düşersen celal perdesine atarlar seni. Celal perdesine atarlarsa sen kendi kendine kahrın hicranın, hüsranın içinde yaşarsın. En acısı da onun gözünden ayrı kalmaktır. Onun gözünden ayrı kalmak demek o seni her an

görüyor bilincinden, o seni her an görüyor tefekküründen uzak durmandır. O seni her an görüyor bilinci ve tefekkürü ve rabıtası senden gittiyse evet, o zaman o senin gününe gün katan yani herkes gün içerisinde yirmi dört saatin içerisine ayrı zaman dilimlerinde ayrı cemal perdelerinde ayrı ayrı perdelerde, ayrı ayrı ilimlerde dolaşman ve bir an içerisinde belki de seksen yıllık, yüz yıllık yüz elli yıllık, anı yaşasan belki de o cemal perdesinde bir an tabiri caizse bütün fezayı dolaşsan, güne gün katan odur çünkü, yirmi dört saattir, yirmi dört saatte normal bir insanın yaşayamayacağı şeyleri yaşamaktır ve sen güne gün katan o cemaliyle ortalıkta salınırken sen onun cemalinden uzaklaştıysan ve cemalleşemediysen ve cemali sende artık senin perdende görünmüyorsa sen körlerden oldun. O zaman kapkara olursun. Kapkara olmak, sufi cemal perdesinden küfür perdesine gitmez. Sufi cemal perdesinden celal perdesine geçer. Celal perdesi serttir şedittir. O yüzden cemali biz gün ışığına benzetirsek celali de gece karanlığına benzetiriz ve sen gece karanlığından düşmüş olursun. Oysa bir an önce senin gecenle gündüzünün arasında fark yoktu. Sen o cemal güneşinin aydınlığını yaşıyordun. Ne tarafa bakarsan bak onun cemaalinin tecelliyatlarını görüyordun. Onlara mazhar oluyordun ama sen bir an olsun heva hevesine uydun, feryadı figanı bıraktın. Nefsine uydun, o gün cemal perdesinden uzaklaştın. Hem seviyorum dedin hem de cemal perdesini bıraktın. Tabiri caizse perdelendin. E o zaman senin için her yer karanlık oldu.

"Onun hoş olmayan şeyi de benim canıma hoş geliyor. O gönül inciten sevgilime canım feda olsun."

O sevgili hançer kullanmadan kanını dökse seni feryattan feryada atsa hicrandan hicrana sürüklese ayrılıkla da eziyet etse seni zorla da incitse faydasız. Sen o sevdandan vazgeçme. Gönlün elden gider de sevgilinin yüzünü görmezsen feryat bundan dolayı. Bunlar görünüşte her ne kadar aşığa zor gelse de aşığa hoş görünmese de aşığı ayrılık derdinden kurtarır. Öyle olunca da o hoş olmayan gibi görünen şey senin canına hoş gelir. İnsanlar dışardan bakarlar, hiç kimse herhangi bir imtihana tabi tutulmadan bir zorluğa tabi olmadan Allah'ın cemaliyle cemalleşmek ister. hiçbir gama kasavete, kedere, derde, sıkıntıya düşmeden o Allah'a dost olmak ister. Oysa bunun fıtratı böyle değildir. Sen Allah'a aşıklık yoluna girdiysen her taraftan gam, kasavet, dert, seni sarıp sarmalayacaktır ve dışardan bakanlar senin o gamını, kasavetini, senin derdini, çileni görünce onlara hoş gelmeyecektir ve onlar diyeceklerdir ki yani bu kadar derde gama kasavete gerek yok. Hatta bir gün sohbette bir bayan dedi ki sohbetlerinizde dedi hep gam, kasavet, hicrandan bahsediyorsunuz dedi. Bu dedi nasıl bir âşıklık. Hiç mutlu olamayacak mısın dedi. Bizim gamımızın, kasavetimizin içerisinde mutluluk

vardır dedim. Bizim en dertli anımızın içinde sevinç vardır. En sevinçli anımızın içerisinde hüzün vardır dedim. Çünkü sen bir yola girmişsin, bu yol sevgi yolu, aşıklık yolu.

Allah'ı seviyorum diyorsan Allah'ı seveceğim diyorsan ve Allah'ı severek tanıyacağım, Allah'ı severek bileceğim diyorsan yolun çetin. Gam da var kasavet de var. Bile bile sevgilinin gönlünü incitmesi de var. Oysa insan hiç incinmek istemez ama o incitir seni veyahut da etrafından gelen kimselerden incittirir seni. Senin arkadaşın incitir, eşin incitir, sevdiğin incitir, dervişler incitir, birileri seni incitir. O inciteni sen halktan görürsen ikiliktesin. O inciteni Haktan gördüğün anda kemale erersin. O inciteni Haktan görmezsen hep ikiliktesin. Hani anlatırım ya bazen, Muhyittin İbni Arabi yakaza haldeyken Allah'la konuşuyor. Allah diyor ki ey Muhyittin neyle geldin? O da diyor ki tevhidimle geldim Ya Rabbi! O öyle söyleyince Cenab-ı Hak diyor ki ey Muhyittin geçen gece diyor süt içtin. Süt içtiğinde süt dilimi yaktı dedin. Dilini yakan süt müydü ben miydim dedi? Muhyittin İbni Arabi başlıyor tövbe etmeye. İkilik kaldırmaz çünkü! Öyle olunca senin etrafın seni incitir. Gözünün önündeki seni incitir. Evladın incitir, eşin incitir, yanında çalışanın incitir, arkadaşın incitir, dostun incitir. En çok seviyorum dediğin, seni en çok seviyorum diyen incitir. Bu incitenleri sen halktan görme. Halktan görürsen ikilikte kalırsın. Bunları kendi iç aleminde Haktan gör. Bunları kendi iç aleminde Haktan görürsen o zaman kemale erersin. Haktan görmezsen kemale eremezsin. O yüzden hoş olmayan, hoş görünmeyen bir şey senin canına hoş gelmeli. Herkes hastalıktan şikayet ederken hastalık sana tatlı gelmeli. Herkes sıkıntıdan şikayet ederken sıkıntı sana hoş gelmeli. Herkes evladından dertlenirken senin evladın sana hoş gelmeli. Herkesin eşi veyahut da eşler birbirlerine dillere gelmeyecek şeyler söylerken sen söyleyeni hak görmelisin. Söyleyeni Hak görürsen o zamanın ikilikten kurtulursun.

"Naziri olmayan tek padişahımın hoşnut olması için ben, hastalığıma da aşığım derdime de."

Ey ulu şanının eşi benzeri olmayan sultanım, sevgilim. Bütün alemlerin her şeyisin, ışığısın, nurusun. Benzerin yok. Gönül bir kez derdine alıştı, derman da istemem dedi. Bu sevdanın derdi, gönlümün neşesi oldu. Can der ki bütün canım derdine feda olsun. İstersen canı devaya feda et. Madem ki dert de onun deva da onun, canı ister derde feda et, ister devaya feda et. Canı sen ona feda et. Ona feda ettiysen evet, ondan gelen her şeye aşık olursun. Eğer birine aşıksan, birine aşıksan, bir şeye aşıksan ondan gelen her şeye aşık olursun. Eğer aşık değilsen o zaman ondan gelene aşık olmazsın. O zaman aşıklık meydanından adın silinir. Sen aşıklık meydanından adını sildirmemeye bak.

"İki deniz gibi olan gözlerimin incilerle dolması için gam toprağını gözüme sürme gibi çekmekteyim."

İki deniz gibi olan gözlerim; birisi zahire açılmıştır birisi batına. Birisi celal diye çırpınır birisi cemal diye çırpınır. İki deniz gibi olan gözlerim hem zahiri gözetler hem batını gözetler. O gözlerin incilerle dolması için gam toprağını gözüme sürme gibi çekmekteyim. Yani gözün incisi ağlamaktır.

Allah için akıtılan gözyaşı, dünyadaki bütün incileri toplasanız ondan kıymetlidir. Allah için akıtılan gözyaşı dünyayı bırak, bütün varlığın içerisinde bütün en kıymetli taşları toplasanız, madenleri toplasanız ondan da kıymetlidir. O yüzden iki deniz; birisi manadır, birisi maddedir. O zaman hem manada hem maddede hem zahirde hem batında Allah için ağlamak gerek. Zahir ve batın alemine açılan gözlerime, bakışıma hikmet incileri dolması için gece gündüz ağlamadayım. Gam çekmedeyim. Gamlar görmüş, kederler geçirmiş olan gözlerimi gözyaşıyla yıkamaktayım ki hem manaya hem maddeye hem zahire hem batına açılan gözlerim onun güneş gibi gözlerini görsün diye.

"Halkın onun için döktüğü gözyaşları incidir. Halk gözyaşı sanır."

Halkın onun için döktüğü gözyaşları incidir. Halk onu, gözyaşı sanır ama müminin gözünden akan, aşığın gözünden akan gerçekte manevi bir incidir. Cenab-ı Hak Kehf suresi, ayet 109'da müminleri anlatırken: 'Ağlayarak yüz üstü kapanırlar, Kur'an okumak onların saygısını arttırır der. Demek ki müminler Kur'an okunurken ağlarlar, gerçek mümin ve Kur'an onların Allah'a karşı olan saygısını Allah'a karşı olan sevgisini arttırır. O müminler Kur'an okunmasından rahatsız olmazlar. Hatta Kur'anı dinlemek farzdır deyip Kur'an-ı Kerim okuyan birisi var ise pür dikkat Kur'an'a yönelirler, onu dinlerler. Gerçek manada Kur'anı dinleyen bir kimsenin Kuran'ın manası kalbine gelir. Onun kalbi hangi makamda ise o makamın tefsiri onun kalbine gelir. Çünkü 'sen hakkıyla iman eder Allah'a yönelirsen Allah bilmediklerini sana öğretir.' ayeti kerimesi mucibince Cenab-ı Hak senin gönlüne o ayetin manasını ilham eder. Sufiler için atılmış bir iftira vardır. Hani sufiler çok kitap okumazlar derler. Oysa sufi kitabın özünü satırdan değil sadırdan okur. Sadırdan okur ne demek? Kalpten okur ve o sufi onca kitabı okumamasına rağmen ondan bir şey sorarsanız o kalbine gelen ilhamla onu cevaplandırır veyahut da sufi öyle bir hayret perdesinde durur. O hayret perdesinde vakıf olmadığı, zahiri aklının bilmediği olaylar manzumesini görünce kalbine onların hakikati ve doğrusu gelir. Beriki Hud suresini okur, Hud suresinde hud kavminin nasıl helak edildiğini okur. Öbürkü Hud suresini okurken helak nasıl olmuş kalbi perdesine tecelli eder. Sanki Hud suresindeki hud kavminin helakını canlı bir şekilde

yaşar. Öbürkü okur Musa'nın denizi nasıl geçtiğini ve tefsirlerde ve hadislerde nasıl olduğunu onu okumaya çalışır ama öbürkü o hadiseye tefekkür ettiğinde Cenab-ı Hak onun gözünün önüne getirir ve Musa aleyhisselamın firavunun zulmünden nasıl kurtulduğunu canlı bir şekilde yaşayaraktan görür. Öbürkü Yusuf aleyhisselamın güzelliğini kitaplardan okur ama öbürkü sufi gerçek manada Yusuf aleyhisselamın güzelliğini kendi gözleriyle görür. Sufi olmayan, Yusuf'un başına gelen azizin hanımıyla alakalı iftirayı kitaplardan okur ama sufi onu kalp perdesinde, kalp aynasında sanki o anda yaşanıyormuş gibi görür.

O yüzden sufi olanlarla olmayanların arasındaki fark budur. Sufiler Allah'ı gözlerinin gördüğü görmediği her şeyden fazla Allah'ı öyle severler. Öyle severler. O sevgileriyle kendilerinden geçerler ve Cenab-ı Hakk'ın cemaliyle cemalleşirler. Allah onlara sır perdesini kaldırır ve Kur'an-ı Kerim okunduğunda o ayeti kerimenin kendi perdesindeki hakikatini görür. Ayeti kerimenin hakikati değil, kendi perdesinin hakikatini görür çünkü kalbi tecelliyatlarda ilmel yakînin hakikatiyle ayne'l yakînin hakikatiyle hakka'l yakînin hakikati aynı değildir. Aynı zamanda iki tane sufi, ikisi de ayne'l yakîn hakikatte olsalar ayeti kerimenin onlara olan tecelliyatı aynı değildir çünkü her sufinin kendine göre bir rengi, kendine göre bir yolu vardır. Öyle olunca her ayet-i kerime aynı hakikat perdesinde olan dervişlere aynı şekilde tecelli etmez. Aynı şekilde tecelli etmediği için ikisinin de manası ayrı olur. O zaman sufinin gönlüne ayeti kerimenin hakikati tecelli ederken kendi nefis meratibinin ve kalbi meratibinin hakikatini görür. İşte sufiler, Kur'an-ı Kerim okunurken secde ederler. Ayeti kerimenin hakikatini anlarlar. Anlayınca da ne yaparlar? O Kur'an'a saygıları artar. Gözyaşlarını tutamazlar. Sahabe, hazreti peygamber sallallahu ve sellem hazretleri, Kuran-ı Kerim okurken veyahut da sohbet ederken başlarını örterler, hıçkıra hıçkıra ağlarlardı. O işte halkın döktüğü gözyaşı aslında hakikatte ne olmuş oldu? İnci olmuş oldu. Halk onu ne gördü? Halk onu gözyaşı olarak gördü. Buhariden hadisi şerif: 'Allahu Teâlânın himayesinden başka hiçbir himayenin bulunmadığı kıyamette, himayesine aldığı yedi kimseden biri de yalnız iken yalnız iken, tek başına iken, gecenin karanlığında iken, seherin karanlığında iken, hiç kimsenin görmediği yerde, hiç kimsenin bilmediği yerde, bir kimsenin Allah'ı zikredip, Allah'ı zikredip gözünden yaş akıtan kimse.

Allah'ı zikredip, Allah için göz yaşı akıtan kimse, hiçbir himayenin olmadığı o mahşer gününde, o hesap gününde Allah'ın gölgesinde, Allah'ın himayesinde olacaktır. Zikredip ağlayan kimse, bakın bir tenhada, tenhada, o zaman, seher vakti, odanın bir kenarında veya tenhada, yolda tek başına gidiyor, hiç kimse görmüyor, yani riyadan uzak, gösterişten uzak, riyadan

uzak, gösterişten uzak, hiç kimse yok, o kimse oturdu, Allah'ı zikrediyor. Allah'ı zikrederken de Allah sevgisinden Allah korkusundan, Allah haşyetinden, Allah'a olan yakınlıktan veya Allah'a olan uzaklıktan gözyaşı döktü. İşte o gözyaşı Allah'ın gölgesinin altında gölgelenmeye sebep olacak. Burda iki fiiliyat var. Birisi Allah'ı zikretmek; hiç kimsenin bulunmadığı hiç kimsenin görmediği yerde senin Allah'ı zikretmekliğin. İkincisi, birbirini tamamlayan fiiliyat, ikincisi ne? Allah için orda gözyaşı dökmen. O zaman onun gölgesinin altında gölgeleneceksin. Yine Hakim nakletmiş: 'Allah'ı zikrederken, Allah korkusuyla gözünden yaş akana kıyamette azap olmaz.' Allah'ı zikrederken, Allah'ı zikrederken Allah korkusuyla gözünden yaş akıtan kimse, kıyamette azap görmez. Dışardan bakan için o gözyaşıydı ama hakikatte onu kıyamet gününde Allah'ın himayesine gireceği ve azaptan kurtulacağı en kıymetli inci tanesi oldu. Allah için gözlerinden yaş akan müminin vücudunun cehennem ateşinde yanması haramdır. . Bir damla gözyaşı ile yanağı ıslanan kimsenin yüzü, hiçbir zaman darlığa düşmez. Kıyamette her şey ölçülür, tartılır. Bunlardan Allah korkusuyla akan gözyaşı, ateş deryasını söndürecek güçtedir. O zaman Allah için gözyaşı döken kimsenin vücudunu cehennem ateşi yakmayacak. Dışardan bakıldığında gözyaşı ama hakikatinde cehennem ateşini söndüren inci tanesi oldu. Bir damla gözyaşı ile yanağı ıslanan kimsenin yüzü hiçbir zaman darlığa düşmeyecek.

Sen Allah için bir damla gözyaşı akıtmışsın, evet, senin yüzün hiç darlığa düşmeyecek. Sen Allah için Allah'ı zikredip gözyaşı akıttığın müddetçe darlık sana uğramayacak. Sen Allah için Allah'ı zikredip gözyaşı döktüğün müddetçe senin yüzün darlanmayacak. Senin kalbin darlanmayacak, senin gönlün darlanmayacak, sen darlanmayacaksın. Hiç kabz hali yaşamayacaksın. Gönlünde büyük bir sürur, yüzünde büyük bir mutluluk olacak. O gözyaşı, seni tabiri caizse hayretten hayrete geçirecek. O zikrullah seni istikamet sahibi yapacak. Hangi perdeye geçersen geç, Lailaheillallah veyahut da Allah veyahut da Hu veya Hay veya Hak veyahut da Kahhar veyahut da Kayyum ismi şerifiyle sen her daim istikamette olacaksın. Bir tarafta gözyaşı, bir tarafta kalbin genişliği ve öyle bir hal olacak, o zikrullahla, o gözyaşıyla Cenab-ı Hak senin kalbine dokunuverecek. Senin iç alemine dokunuverecek. Bir bakacaksın ki kalbinde ayrı bir heyecan, ayrı bir mutluluk, ayrı bir sevinç, ayrı bir haşyet, ayrı bir vakar, ayrı bir perde olacak. Kâh uludağlar gibi seyredeceksin ortalığı, kâh makamdan makama geçip perdeden perdeye geçip Allah'ın varlık üzerindeki sıfatsal tecelliyatlarını yaşayacaksın. Bir damla gözyaşı dışardan halk baktığında gözyaşı görürken senin içinde o maddi manevi inciler gibi oldu. Ağlayın, Buhariden bu, az önceki Beyhakidendir. 'Ağlayın, ağlayamazsanız kendinizi zorlayın, hüzünlenin.

Kıyametteki azabın dehşetini bilseniz, ayakta duramayacak hale gelinceye kadar namaz kılar, sesiniz kısılıncaya kadar ağlardınız. Ağlayın, ağlayamazsanız kendinizi zorlayın, hüzünlendirin.' Yani hiç olmazsa ağlıyormuş gibi yapın, yüzünüzü ekşitin. Allah rahmet eylesin, şeyh efendi hazretleri öyle derdi, ağlayamazsanız dahi ağlıyormuş gibi yapın. Hani yüzünüzü buluşturun, yüzünüzü böyle ağlama haline çevirin. Kendinizi Allah için ağlama moduna sokun. Neden? Çünkü o kıyametin hesabını bilseniz, ayaklarınız çözülür, yürüyemez hale gelirdiniz. Hiç olmazsa ağlayanlara benzemeye çalışın. Ağlayanlar sınıfından olmaya çalışın. Zorlayın kendinizi ki Cenab-ı Hak o kıyametin dehşetinden seni muhafaza eylesin, seni korusun. Rabbim muhafaza eylesin.

Tırmizi, Nesai, İbni Mace nakletmiş hadisi Şerifi, Ebu Hureyre'den: 'Allah korkusuyla gözyaşı döken kişi sağılmış süt memeye dönmedikçe cehenneme girmez. Cihat tozu ile cehennem dumanı asla bir araya gelmez.' O zaman Allah korkusuyla gözyaşı döken kimse yani bir sağılmış sütün memeye girmesi mümkün mü? Değil. Nasıl sağılmış sütün memeye tekrar geri dönmesi zahiri hukuka uygun değil, mümkün değil ise Allah için gözyaşı döken bir kimsenin de cehenneme girmesi böyle mümkün değil. Yeter ki o Allah için gözyaşı döksün. 'Cihat tozuyla cehennem dumanı asla bir araya gelmez', o kimse cihada çıkmış. Ya tebliğe çıkmış, insanlara Kur'an ve sünneti tebliğ ediyor. Bugünün en zor cihat şartlarından birisi, insanlara Kur'an ve sünneti tebliğ etmek, insanlara hayır hasenatı tebliğ etmek, insanlara doğruyu tebliğ etmek, bugünün en zor cihatlarından birisi. Bir de ne var en zor cihatlarından birisi, nefsiyle cihat eden. Yani nefsi onu haramlara, şatafata, şatahata yönlendirirken o kimsenin hakikate kendini yönlendirmesi, Kur'an ve sünnete kendini yönlendirmesi. Herkes heva ve hevesine koşarken herkes ben biliyorum sevdasıyla yürürken herkes şeytanın elinde oyuncak olmuşken o kimsenin nefsiyle mücadele edip Kur'an ve sünneti yaşama ve yaşatma mücadelesi vermesi. Bugün için büyük cihatlardan birisi. Sebep? Vallahi canını vermek kolay, billahi canını vermek kolay. Ölürsün biter hesabın. Bugün İslam dünyasında veya dünya üzerinde dini yaşamak zordur. Dini yaşamaktan kastım hakiki dini. Hakiki Kur'an ve sünneti yaşamak. Bugün İslam dünyasında ve kâfir dünyada ve bütün dünyada yaşamak zordur. En büyük cihat da budur. Bakın en.. büyük cihat budur. Savaşa çıkarsın, bir bomba gelir, ölür, şehit olursun. bir mermi gelir şehit olursun. Eyvallah! Her gün haramlarla mücadele etmek, her gün deccalist sistemle mücadele etmek, her gün deccalizmin altında dinini yaşama mücadelesi vermek, yemin ediyorum Gazze'den daha zordur.

O yüzden cihat tozuyla yani o kimse kur'an ve sünneti tebliğ edecek yaşayacağım, yaşatacağım diye mücadele ediyor veyahut da bir kimse çıkıyor savaş meydanında kâfirlere karşı cihat ediyor. Gazzelilerin bugün yaptığı gibi Çin'de, doğu Türkistan'daki Müslümanların yaptığı gibi Irakta, Suriye'de Lübnan'da, Libya'da Afganistan'da Pakistan'da veyahut da Türkî cumhuriyetlerde veyahut da Afrika'da, Avrupa'da, Amerika'da, Kanada'da, dünyanın herhangi bir yerinde bir kimsenin Kuran ve sünnet uğruna cihat etmesi, savaş etmesi, eziyet görmesi. Bakın bu bölgelerde Müslümanların kanı akıtılıyor. Avrupa'da Müslümanlar rahat değil, Amerika'da rahat değil, Kanada'da rahat değil, İslam ülkeleri gibi görünen yerlerde de rahat değil. Bütün dünya üzerinde yaşayan Müslümanlar, baskı altında, zulüm altında, bütün dünya üzerinde yaşayan Müslümanların kanı, şerefi, namusu, haysiyeti, ayaklar altında. Bütün dünyada böyle. Bakın bütün dünyada böyle ve burda dinini yaşamak, bu dünyada bugün için dinini haykırmak, insanlara anlatmak, din uğruna savaşmak, can vermek, evet, bunlar kolay bir şey değil. Yani düşünebiliyor musunuz, Gazze'de, Gazzeliler kendi topraklarını savunuyorlar işgalci İsrail'e karşı, dünya ayağa kalkmış, bunlar terörist diyor. Buna çok içerleniyorum, buna çok canım yanıyor. Sebebi şu. Hani yeni daha işte Cumhuriyet Bayramı kutlandı öyle mi? Yani işte oralara girmek istemiyorum şimdi, insanlar kendilerince, kendi dairelerinde işgalcilere karşı mücadele ettiler. Biz onlara terörist diyebilir miyiz şimdi? Benim anne dedem, anne dedem, arkadaşlarıyla beraber hepsini silahlandırmış, kuşandırmış dağa çıkmış, yunan işgaline karşı çıkmak için ve Bayındır'da dedem arkadaşlarıyla, kızanlarıyla yunanlı askerlere hiç rahat vermemişler, savaşmışlar, mücadele etmişler. Orda savaştıkları, mücadele ettikleri için de bunlara İstanbul, İzmir'de Yunan işte bırakıp gidince bunlar askerlikten muaf tutulmuş, belgelerini alıp gelmişler. Askere çağırmamışlar bir daha onları. Şimdi diyeceğiz ki o teröristti. Kime karşı? Yunanlılara karşı toprağını savundu diye öyle mi? Dünyanın geldiği noktaya bak!

Orda Filistinliler Hamas adı altında toplanmışlar, işgalcilere karşı kendi topraklarını savunuyorlar yüzyıldan beri! Yüzyıldan beri her ailede birkaç tane erkek şehit. Farkında mısınız? Bu katil İsrailliler çocuk öldürüyorlar ya! Hastaneleri bombalıyorlar, evet onlar da orda tozun toprağın içindeler, cehennem ateşinden muaflar. 'Her mümin, dağlar kadar günah ile mescidimizde bulunsa ağlayan şu kişinin hürmetine oradakilerin hepsinin günahları affolur.' Bir meclis düşünün, zikrullah halakası kurulmuş, herkes Allah'ı zikrediyor. Orada birkaç kişi Allah için ağlıyor, birkaç kişi Allah için ağlıyor. Hatta bazen böyle hani bu ne ağlıyor şimdi ya ne vardı da ağlıyor ya! Ham, avam dervişler, derviş adayları ağlayana öyle bakarlar. Ha bu ne

ağlıyor ki ne gördü ki şimdi, ne oldu ki yani! Oysa o kimse Allah için ağladıysa ordakilerin hepsine de ne oldu? Kurtuluşu oldu. Hepsinin de günahları affoldu. Tavaf ediyorlar ya hacılar veyahut da umreye gidenler, tavafta ağlayan var ise hepsi de affoldu. Zikrullah halakasına oturdunuz, orda halakada ağlayan var ise hepsi de affoldu. Camiye gittiniz, namaz kılıyorsunuz, namazda orada ağlayan var ise bütün camide toplanan Müslümanlar affoldu. Ağlayan yok, bu hadisi şerif onları bağlamıyor çünkü melekler 'Ey Rabbimiz! Ağlayanları ağlamayanlara şefaatçi kıl' derler. Melekler ne dermiş? Yarabbi ağlayanları, ağlamayanlara şefaatçi kıl. Amin. Buhari'den hadisi şerif: 'Allah gözyaşı ve kalbin elemi sebebiyle kişiye azab etmez fakat dilini işaret ederek bunun yüzünden azap eder veya bağışlar buyurdu.'

O zaman gözyaşı ve kalbin elemi var ise ne yapıyormuş Cenab-ı Hak? O kimseye azab etmiyormuş. 'Allah katında hiçbir şey, iki damla ve iki izden daha sevimli değildir. Allah korkusuyla akıtılan gözyaşı damlası ve Allah yolunda dökülen kan damlası.' İki iz ise Allah yolunda çarpışırken alınan yara izi ve Allah'ın emrettiği farzlardan birini yerine getirmekten kalan kulluk izi. Ben bazen derim ya, ayaklarınızın, erkekler için söylüyorum, sağ ayaklarınızın tam böyle bileğinde hafiften nasır bombeleşti ise siz namaz ehlisiniz. Eyvallah! Eğer iki ayağınızda da o bombelik, o nasır varsa siz o zaman zikir ehlisiniz. İşaret. İki dizinin üzerine oturuyorsun ya, iki dizinin üzerine oturunca iki ayağının birden orda bir nasır, bombelik oluşuyor. Yok zikir ehli değilsen ve namazlarını kılıyorsan, erkekler için söylüyorum, sadece sağ ayağınızda o iz var, o bombelik var, Allah bizi onlardan eylesin. Burda daha şey var ama önümüzdeki haftadan devam edelim. "Ben canlar canından şikayetçi değilim, hikaye etmekteyim", inşallah burdan devam edeceğiz. Haklarınızı helal edin biraz bu ara şikayet gibi olmasın şeker fazla hareket halinde, dilim damağım yapışıyor, o yüzden ikide bir de su içmek zorunda kaldım. O yüzden de hakkınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. Tekrar ilan edeyim, 17 Aralık şeb-i arus, Bursa'da bahçe davette olacak. 24 Aralık Gelibolu, şeb-i arus Gelibolu'da olacak inşallah. Yayın, şimdiden ilan edin, canlı tutun her iki şeb-i arus programını ve canlı bir şekilde de herkes yine bu aralık ayında bu iki programa odaklansın. Bu iki programı da inşallah dolu dolu geçirelim Allah'ın izniyle. El-Fatiha maassalavat. Amin. Selamünaleyküm.

https://instagram.com/selmco?igshid=NzZlODBkYWE4Ng==

11 Kasım 2023

Tasavvuf Vakfı Merkez

Bursa

MESNEVİ-İ ŞERİF 1781-1783. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Rabbim ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Cenab-ı Hak cümlemize ve cümle Ümmeti Muhammede Kur'an ve sünneti seniyyeye sımsıkı yapışmayı nasib eylesin. Cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammedi hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip Hak yolunda mücadele eden batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Rabbim cümle Ümmeti Muhammedi ve bizleri kuvvetli eylesin. Ferasetli eylesin. Kafirlere karşı galip eylesin. Mürtetlere karşı galip eylesin. Münafıklara karşı galip eylesin. Rabbim nerede bir zalimin zulmü altında inleyen Müslümanlar var ise nerde zalimlere karşı cihat eden Müslümanlar var ise Rabbim o Müslümanlara yardım eylesin. Onlara katından ikram eylesin. Onlara zafer bahşeylesin. Rabbim İsraili batırsın, batılıları batırsın. Müslümanlara zulmedenleri batırsın. Müslümanların kanlarını, şereflerini, haysiyetlerini yerle bir edenleri Cenab-ı Hak yerin dibine batırsın. Ecmain. Evet, kaldığımız yerden devam edeceğiz inşallah. En son: 'Halkın onun için döktüğü gözyaşları incidir, halk onu gözyaşı sanır.' Onu okumuşuz. Bugün de inşallah:

"Ben canlar canından şikayetçi değilim, hikâye etmekteyim."

Allah izin verirse burdan devam edeceğiz. Evet, Hz. Pir bir önceki beyitte, 'halkın onun için döktüğü gözyaşları incidir, halk onu gözyaşı sanır' demişti, burdan devam ediyor şimdi Allah'ın izniyle. Bunlar, bütün beyitler öyle ama bu beyitler biraz daha tel yakanlardan. 'Ben canlar canından şikayetçi değilim. Hikaye etmekteyim.' Belli bir hale gelen sufilerin, bilhassa aşıklık yolunda olanların maşukundan şikayet etmesi kerih görülmüş. Başına

ne geldiyse gelmiş o aşıklar hiçbir şeyden şikayet etmemişler. Başına gelen bela, müsibet, dert, sıkıntı, gam, kasavet her neyse bunlardan şikayet etmemişler. Aslında şikayet etseler de onların o şikayetleri başlarına gelen hadiseden bıkkınlığından dolayı değil, Allah'a yalvarma, yakarma, ona münacat etme, ona yakın olmaya sebep olduğu için ve Cenab-ı Hak da dua edilmesini, kendisinden istenilmesini sevdiği için yapmışlar. Onların şikayetleri avamın şikayeti gibi böyle bir isyan niteliğinde veyahut da serzeniş niteliğinde değil, onların şikayetleri dostla daha fazla dost olmak, daha yakın olmakla alakalı. O yüzden onların şikayetlerini avamın şikayeti gibi görürsek meselenin içinden çıkamayız. 'Ben sevgiliyle konuşuyorum aslında, onunla konuşmaya bahane arıyorum. Ben dertten şikayet etmem. Aşk yolunda zahmet çekmeyen rahata kavuşamaz. Bu zahmet aslında bana da acı gelmez. Gönlüm lale gibi gül gibi nasıl kanlarla dolmasın. Sevgili bir kez olsun gözünün ucundan bile bakıp iltifat etmedi. Bu can yakan derdi kime söyleyeyim, kimlere gideyim de anlatayım kime şikayet edeyim. Benim gönlümü yakan yıkan, beni kahırdan kahıra sürükleyen yine benim sevdiğim. Ben hem aştan aşıklıktan dem vuracağım hem de sevgililer sevgilisinden de şikayet edeceğim. Vallahi olmayacak bir şey, billahi olmayacak bir şey. Ben yalancı aşıklardan değilim ki! Bu ancak şikayet etmek, yalancı aşıkların işidir. Hz Pir öyle demiş ya ben de böyle diyeyim. Devam ediyor hazreti Pir:

"Gönül 'ben ondan incindim' dedikçe gönlün bu asılsız ve ehemmiyetsiz nifakına gülmekteyim."

Gönül, yani kalbi, ben ondan incindim diyor. Hazreti Pir diyor ki ben buna gülmekteyim gönlün bu feveranına, ben ondan incindim demesine ben diyor gülüp geçiyorum. Öyle demiş hazreti Pir. Biz de onu şerh etmeye, kendimizce okumaya çalışıyoruz işte. Gönül çektiği ıstıraplardan dolayı kendi kendine incindiğini söylemekte. Bu gönlün nazı niyazı. Hakikatte ise gönül sevdiğinden böyle söylemekte. İstiyor ki her an sevdiğiyle sohbet etsin. Gönül aşkın eziyetinden incinme, Rabbine dayan çünkü aşk onun yolunda incinmek ve incinmekten şikayet etmek kâfirliktir. Ahh sevgili! Bir nazar et de şu gönlüme bir bak. Bu perişan haliyle bile yine yüz binlerce sağlam gönüle değer. Meczuptur, sarhoştur, rezil rüsvadır diye kınama beni. Senden hiç ümidimi kesmedim senden ayrı olsam da hep seni sevmedeyim. Hazreti Pir devam ediyor:

"Ey istikametin medarı iftiharı! Sen de istikamette bulun."

Bu beyite baktığımızda iki hal olabilir. Bir; hani gönülden şikayeti var ya, gönülden şikayeti olduğu için bunu hazreti Pir kendi gönlüne de söylemiş olabilir. Yani sen aslında istikametin medarı iftiharısın. Yani senin istikametin sağlamdır ve yine kendine söylüyor bunu, sen de istikamette bulun

ya da bunu direkt sevgilisine söylüyor, sevdiğine söylüyor. Diyor ki sen istikametin medarı iftiharısın, sen de istikamette bulun bize karşı. Hani bana karşı, aşığına karşı sen de istikamette bulun. Ben biraz bunu bu tarafa doğru yordum. Yani ikisini de düşündüm kendimce. Dedim ki kendi gönlüne mi söylemiş bunu yoksa sevgilisine mi söylemiş. Ben sevdiğine söylediğine kani oldum. Tabi işin manevi tarafına sonra geleceğim ama istikamet ne? Biz işin bu tarafına bakalım önce. Sufiler istikametle alakalı çok konuşurlar, buna çok ehemmiyet gösterirler. Yani kerametten fazla istikamet ehemmiyetlidir derler. Allah rahmet eylesin, üstadım Nevşehirli Abdullah Gürbüz efendi hazretleri, istikamete çok önem verirdi. Yani o öyle çok istikamete önem verirdi ki istikamet onun için sufilik yolunun en önemli unsurlarından birisiydi. Tabii bütün sufiler bu istikameti önemsemişler çünkü bir kimsenin istikameti düzgün değilse varacağı yol da düşkün değiller. Menzili de düzgün olmaz ve doğru menzile ulaşmaz. Doğru adrese ulaşmak için doğru yolu takip etmek gerekir. Doğru adrese yanlış yoldan ulaşmak mümkün değildir. İslam merkezi bellidir, ulaşılması gereken yer de bellidir. O merkeze gidilecek olan yol da bellidir. Başka bir yoldan gidemezsiniz siz. Cennete gidilecek yol bellidir. Başka bir yol arama. Başka yollar seni sapkınlığa götürür veyahut da Allah'a dostluk yolu bellidir. Başka bir Allah'a dostluk yolu arama. Başka bir Allah'a dostluk yolunun bulunduğunu söyleyen kimse sapkındır, yoldan çıkmıştır. Yani yol Kur'an sünnettir sonuçta ve o Kur'an sünnet dairesinde bir istikametin olması gerekir senin. O yüzden tarih boyunca istikameti bozuk olanlar dağılmışlar. İstikameti bozuk olanlar yolun sonunu görememişler. İstikameti bozuk olanlar kendileri dağıldıkları gibi peşlerinden gidenleri de dağıtmışlar. Kendileri helak olduğu gibi etrafından, peşinden gelenleri de helak etmişler. Bakın Adem'den itibaren insanlık tarihi bu tip sapkınlıklarla kendilerini helak etmiş, etrafındakileri helak etmiş hatta bu tip sapkınlıklardan dolayı kendi etrafındaki askerlerini helak etmiş komutanlar. Kendi devletini helak etmiş devlet başkanları. İşte içinde bulunduğu yolu perişan etmiş, o yolun içerisindeki insanları perişan etmiş insanlarla doludur ve bunlar yola çıktıklarında da kendi kendilerine bu işlerin kendilerince doğru olduğunu, böyle olması gerektiğini söylerler. Oysa Adem'den itibaren İslam dini bellidir. Tüm peygamberler hangi kurallara uyacağını ümmetlerine söylemişlerdir.

Bizim peygamberimiz de sallallahu ve sellem hazretleri Muhammedi Mustafa, bize dinin ne olduğunu, istikametinin ne olduğunu, din denilince neye tabi olunması gerektiğini bize beyan etmiş: 'Size iki şey bırakıyorum. Kim bunlara sımsıkı yapışırsa kurtuluşa erer. Bunun birisi Allah'ın ilahi kitabı Kur'an, diğeri de benim sünnetlerimdir' demiştir. Başka bir hadisi

şerifte de: 'Size iki şey bırakıyorum, birisi Kur'an birisi de ehli beytimin yoludur' demiş. O zaman ordaki ehli beyitten de kasıt sülale, silsile olarak değil, ordaki ehli beytten kasıt istikameti düzgün, Kur'an ve sünnete uygun yol demek. Bunun dışına çıkanlar sapkınlığa uğramışlar ve bunun dışına çıkanlar etrafındaki insanları da cehennemlik etmişle veyahut da hem dünyaları harap olmuş hem ahiretleri harap olmuş hem paraları harap olmuş, pulları harap olmuş, aileler dağılmış, bir sürü, bir sürü eziyetler çekilmiş. Devletler yıkılmış, askerler ne yazık ki canlarından olmuş. Neden? Komutanın istikametinin bozuk olmasından. Neden? Devlet başkanının istikametinin bozuk olmasından. Neden? O cemaatin başındaki o tarikatın başındaki ehliyetsiz kimsenin istikametinin bozuk olmasından. Bu islam dünyasında istikametsiz insanlar çok fazla çünkü ne yazık ki salt Kur'an ve sünnete uyan, salt Kur'an ve sünnete uyan, bu konuda çok azalmış hatta ümmet de salt Kur'an ve sünnete uyan insanları kerih görmüş. Demiş ki bu böyle hani batının diliyle söyleyeyim, işte ne? Radikal Müslüman, radikal İslamcı. Ne? Terörist. Ne? İşte bunlar gerici. Ne? Bunlar yobaz. Ne? Bunlar işte irticacı. Bunlar hep böyle batının Müslümanların üzerinde, Müslümanların üzerinde oynamış olduğu oyunlar ve ne yazık ki bizim içimizdeki Yahudi bozmaları da altını çizerek söylüyorum, korkmuyorum, bizim içimizdeki Yahudi bozmaları da Mossad bozması, cia yosmaları da bu sözleri almışlar, burdaki yerel halkın dinini yaşamaya çalışan Müslümanların üzerine bu elbiseyi giydirmeye çalışmışlar.

Birisi sünnet sakalı bırakmış, irticacı demiş, yobaz demiş sünnet sakalı bıraktı diye ne o dirgen sakallı, sünnet sakalı bıraktı diye olmadık hakaretleri söylemişler. Hâlâ daha söylüyorlar mı? Evet. Birisi sünnet sarık sarmış, ona bütün hakaretleri söylemişler mi? Evet. Birisi ben demiş bir sufi dergaha gidiyorum, işte bir cemaate gidiyorum, olanca hakaretleri söylemişler mi? Söylüyorlar mı? Evet. Bunların hepsi de Yahudi ağzı. Hepsi de İngiliz bozması bu ağızların. Bakın hepsi de! Bir Müslümanın sünnetine laf söylüyorsan bir Müslümanın farzına laf söylüyorsan İngiliz bozması mossad yosmasısın, başka bir şey değilsin. Cahil diye nitelendirmiyorum bunları. Bunlar din cahili aslında ama bunlar bilinçli münafık! Bilinçli münafık! O yüzden İslam, istikamet dinidir. İstikametin üzerinde olması gerekir. Bir Müslümanın, bir Müslümanın en fazla dikkat edeceği şey istikametidir. Eğer bir Müslüman kendi istikametine veyahut da gittiği yolun istikametine veya bulunduğu cemaatin istikametine bakmıyorsa Allah muhafaza eylesin, sadece kendini sıkıntıya koymaz, etrafındaki insanları da sıkıntıya koyar. O yüzden istikamet demek dini, ahlaki hükümlere uygun bir hayat sürmektir. Hem dini hem de ahlaki hükümlere, kurallara uyaraktan hayat

sürmektir. Her türlü aşırılıktan. Buna din dahil. Her türlü aşırılıktan ve her türlü çizgi dışında olmaktan sakınmaktır istikamet. Evet, istikamet Allah'a itaat etmek, Resulüne itaat etmek, Kur'an ve sünnet dairesinde hem fiiliyat olarak hem akli olarak hem de kalbi olarak Kur'an sünnet dairesinde yürümektir, yaşamaktır. Bakın hem aklî olarak. Bu ne demek? Bu işin akaidi demek. Hem de fiili olarak. Bu ne demek? Bu da bu işin ameli demek hem de kalbi olarak bu da bu işin nesidir? Takvasıdır. Sufiliğidir. İstikamet üzerine olmaktır. Yani bunlara dikkat etmektir. Bu böyle istikamet noktasına girince senin sabah yataktan kalkman, uyuman, işin, aşın, eşin, çocukların, günlük hayatın, bütün hayatının, bütün alanını Kur'an ve sünnet dairesinde yaşamandır. Yani bir yerde Kur'an ve sünnete uyup öbür tarafta Kur'an ve sünnetten taviz veremezsin. İstikamet ehli hayatının bütün alanını, gününün bütün saatlerini, Kur'an ve sünnete göre ayarlar ancak istikamet öyle düzelir.

O yüzden diyebilirsin ya ne içiyorsun, çay içiyorsun. Kardeş, çay içerken de istikametine dikkat edeceksin. Ne içiyorsun? Su içiyorsun. Su içerken de istikametine dikkat edeceksin. Ne yapıyorsun? Tuvalete giriyorsun, tuvalette de istikamet lazım. Banyoya giriyorsun, banyoda da istikamet lazım. Abdest alacaksın, abdeste de istikamet lazım, oruçta da istikamet lazım, namazda da, zekâtta da istikamet lazım. Yolda yürüyorsun, istikamet lazım. Yolda da düzgün yürüyeceksin. Müslüman yolda yürürken de düzgün yürür. Orda da istikamet lazım. En önemli istikamet ne? Dilde istikamet lazım. En önemli istikamet ne? Fiiliyatta istikamet lazım. En önemli istikamet ne? Kalbi olarak da sen istikamet ehli olman gerekir. Rabbim o, o noktada bizleri inşallah muhafaza eylesin. O zaman istikamet dediğimizde ifrat ve tefritten uzak, ifrat ve tefritten uzak bir dini hayat yaşamak. Bu ne demektir? Yani sen sapkınlıktan uzak, Kur'an ve sünnetin koyduğu kaidelerden uzak bir dini hayat kurgulama. Kendi heva ve hevesinden bir dini hayat kurgulama. Hani meşhur ya, bu hadisi şerif din psikolojisi için muhteşemdir. Hani üç kişi kendi kendine niyet etti. Birisi dedi ki cima etmeyeceğim, birisi dedi ki hiç uyumayacağım, öbürkü dedi ki her gün oruç tutacağım, devamlı oruç tutacağım. Cebrail aleyhisselam geldi, bu konuyu Hazreti Peygamber'e söyledi. Allah Resulü dedi ki sizlere ne oluyor? Allah'tan en fazla korkanınız benim. Yer, içerim uyurum, cima da ederim dedi. Demek ki istikamet ne? İstikamet fıtratınla hem dinin fıtratı ile, insanların fıtratları dinin fıtratıyla insanların fıtratları barışıktır. Din insan fıtratının dışında bir şey emretmez. Din, insan fıtratının üzerinde de bir şey emretmez. Ayeti kerimede ne diyor? Biz size kaldıramayacağınız yükle yük yüklemeyiz. İnsana kaldıramayacağı bir yük yüklenmez. Sen fıtratının dışına çıkma. Sen fıtratınla

hareket et. Husulet, ayet 30: 'Muhakkak ki Rabbimiz Allah'tır deyip sonra dosdoğru bir istikamet tutturanların üzerine melekler iner. Onlara korkmayın, üzülmeyin, size vaad olunan cennetle sevinin derler. Demek ki bir kimse Rabbim Allah deyip dosdoğru bir istikamet üzerine olursa Cenab-ı Hak onun başına melek görevlendiriyor. Bakın, dikkat edin, daha ahirete gitmedi, daha dünyada. Cenab-ı Hak ona melekler görevlendirip ona tabiri caizse melekler ona konuşuyor. Diyor ki korkmayın, üzülmeyin. Size vaad olunan cennet verilecektir.

Evet, bu ayeti kerime aslında tabiri caizse çok ümitvar olan, insanı ümitvar eden, insanı bu noktada daha da böyle coşturan bir ayeti kerime. İnsanı daha da fazla Allah'a yakın, Allah'a dostluk peyda ettiren bir ayeti kerime ve insanı tabiri caizse korkmaktan, yeisten, ümitsizlikten uzaklaştıran bir ayeti kerime. Burda ümitsizlik söz konusu değil çünkü. Korkma, vadettiği verilecek ama öndeki şart ne? Öndeki şart şu, Rabbim Allah'tır diyecek. Evet, bir hadis i şerif: 'Ey Allah'ın elçisi, bana İslam'da öyle bir şey emret ki senden sonra onu kimseye sormayayım' demişti. Allah Resulü cevap veriyor. 'Allah'a iman ettim de ve dosdoğru ol' buyurdu. Allah'a iman ettim de ve dosdoğru ol. O adam dedi ki en çok sakınacağım şey nedir diye sordu da Allah Resulü sallallahu ve sellem hazretleri dilini işaret buyurdu. Dilini, yani dilinden sakın. İmam Ahmet, Tırmizi, Nesai, başka kanallardan da işte diğer hadis imamları da bunu normalde nakletmişler. Hani bir yerde denk gelirseniz diğer hadis imamlarından aaa başkası da nakletmiş diye, evet. Birkaç kanaldan bu hadisi şerif nakledilmiş. Bu hadisi şerifi almamın sebebi şu; istikametle alakalı, istikametle alakalı bütün istikamet fiyatlarını ve unsurlarını kendi içerisinde toplamış. Ne yapacak? Bir; Allah'a iman ettim diyecek, iki; dosdoğru olacak, üç dilini muhafaza edecek. Dil. O zaman bize istikametle alakalı bir yol çizdi. Üç istikamet çıktı bizim önümüze. Bir; yani sondan başlasak dilde istikamet lazım. Dilde istikamet. O zaman ikincisi ne? Dosdoğru ol diyor ya, dosdoğru ol deyince o zaman o kimsenin fiiliyatta, amelde, istikameti çıktı ve başında da ne dedi? Dedi ki başında da Rabbim Allah'tır de. Allah'a iman ettim. Evet, Allah'a iman etti, dosdoğru olacak ve dilini muhafaza edecek. Üç istikamet merhalesi çıktı bize. Dilde istikamet, fiiliyatta istikamet ve aynı zamanda da kalpte istikamet. Çünkü iman neyle alakalı? Kalple alakalı. Neydi iman? Kalp ile tasdik dil ile ikrardı. Bakın dil ile ikrar, kalp ile tasdikti.

O zaman bir Müslümanda aranılması gereken üç önemli istikamet çıktı. Bir Müslümanda bir müminde bir sufide olması gereken istikamet. Dilde istikamet, fiiliyatta, amelde istikamet ve kalbinde, kalbi istikamet. Bir mümin için bunlar olmazsa olmaz istikametlerdir. O zaman önce biz nerden

başlayalım? Önce nerden başlayalım? Ümmeti Muhammed'i helak eden, Ümmeti Muhammed'in kazandıklarını aynı anda sarf ettiren, hani Hazreti Pir diyor ya senin havuzun neden dolmaz? Havuzunda delik var diyor. Senin havuzun o yüzden dolmuyor. Başka bir beyitte de diyor ki senin diyor ambarın neden dolmaz? Ambarda diyor delik var. Yani bir taraftan sen ambara atıyorsun ama o delikten çıkıyor. Bu ne? Ümmeti Muhammed sevap işliyor, namazını kılıyor, orucunu tutuyor, kendince ibadetler ediyor ama haramlarla, yanlışlıklarla, eksikliklerle topladığını harcıyor. Hani çok özür dilerim sözümden dolayı, hovarda adamlar vardır ya, o sene mahsulü kaldırır, üç ay sonra elinde hiçbir şey kalmaz. Ne oldu? Barda yedi, pavyonda yedi, gece aleminde yedi, orda burda yedi. Hani derler ya, o para tutmaz. Sebep? Adam hovarda adam. Ona bayağı para yakışır mı o kazandı, anında verecek, anında. Bu normalde gayrimeşru hovarda. Bir hovarda daha vardır, meşrudur o. O da meşru hovarda. O ne? O da bayat, o da bayat para yemiyor. O da kazandığını tasadduk ediyor. O da normalde meşru hovarda. Gayrimeşru hovarda değil yani, meşru hovarda. Ne yapıyor? O da tasadduk ediyor. O da biriktirenlerden değil. İkisi de biriktiriyor. Birisi hayra harcıyor birisi şerre harcıyor. Yani bir kimse, bunun altını çizeyim, cömertse her yerde cömerttir. Cimriyse her yerde cimridir. Sen git meyhaneden bir adam al gel, meyhanede adam başkalarının masasında otlanmıyorsa, gelin bilader, hesaplar bizden diyorsa o adam Müslüman olsun, yani o adam iman etsin, bir yola girsin, hesaplar benden der. O başkasının eline bakmaz. O yüzden böyle kimi sarhoş da vardır onlar cimridir ama o sarhoş sünepenin tekidir, yancıdır o, bakar kimin masasına oturayım diye, öylelerinden uzak duracaksın. Bakar, kimin masasına oturayım, kim böyle kendini gösterir, o içeri bir bakar, birisi desin ki gel bilader, buyur filan. Tabi, yancı o. Olmadı gider böyle gene oturur, bir masaya sıkışır o. O ne yapıyorsunuz ya filan der. Ulan sana laf atan oldu mu? O yancı o. Onlardan uzak dur.

Bir kimse elini cebine atmıyor, uzak dur. Onla dostluk kurma. Onla arkadaşlık kurma, onla yolculuk yapma. Onla yolculuk yapma. Elini cebine atmayanla yolculuk yapma. Elini cebine atmayanla bir sofraya bile oturma. Hastalık bulaşır sana. Manevi hastalık bu, cimrilik manevi hastalıktır. Deseler ki en çok neden korkarsın? Cimrilikten korkarım. Cimri insan Allah muhafaza Allah'ın sevmediğidir. Cimri insanla beraber olan Allah'ın lanetini yanında taşıyor. Altını çizerek söylüyorum, cimri kimseyle yolculuk yapıyorsun ya, arabaya aldın gidiyorsun, cimri, Allah'ın laneti ile yürüyorsun. Evet, Allah muhafaza, Allah'ın hiç sevmediği insandır cimri insan. Cömert ise Allah'ın sıfatıyla sıfatlanmıştır. Paraya pula bakmaz onlar. Paralı adam, cömert adam diye bir kaide yok. Cömertlik, Allah'ın sıfatı. Kimde tecelli

edecek belli değil. Cenab-ı Hak ona lütfetmiş, ikram etmiş. Şimdi meseleyi toparlayalım, dilde istikamet, dilde istikamet ne? O kimse Allah'ın varlığını birliğini ikrar edecek. Hani iman etmek neydi? İkrar etmekti. Dil ile ikrar edecek, dil ile söyleyecek, ben Müslümanım diyecek. Ben eşhedü en la ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve Resulü dedim, dil ile ikrar ettim, ben Müslüman olduğumu söyledim. Bakın, Müslüman olduğumu söyledim. Bu dil ile ikrar önemli, bakın dil ile ikrar önemli. Sebep? Diyorsun ki ben Müslümanlardanım. Ben islam hukukuna tabiyim. Ben Müslümanım. Benim önüm, ardım, sağım, solum, altım, üstüm, Kur'an ve sünnete tabi diyorsun. Dil ile ikrar ettin ama bitti mi? Bitmedi. Ondan sonra ne olacak? O kimse böyle bunu söyledi. Ona bunu söyledikten sonra o kimsenin dilinden bir zemin alacağız. Ne dedi hadisi şerifte Allah resulü sallallahu aleyhi vesselam hazretleri ne dedi? Müslüman odur ki dilinden diğer insanlar emindirler. O zaman senin dilinden emin olacak. Evde eşin emin olacak, çocukların emin olacak, arkadaşların emin olacak senin dilinden, senin dilinden etrafındaki insanlar emin olacak.

O zaman ne demek? Sen dilin afatlarından uzak duracaksın. Dilin afatı ne? İlk önce küfür, şirk. Allah muhafaza eylesin. Bundan uzak duracaksın ve yalan söylemeyeceksin, yemin etmeyeceksin, gıybet etmeyeceksin, dedikodu etmeyeceksin, iftira etmeyeceksin, insanların gizlediğini sen açığa vurmayacaksın, onun bunun açığını araştırmayacaksın, onun bunun açığını bulduysan bunu dile koymayacaksın. Dilinle fitne çıkarmayacaksın. Dilini muhafaza edeceksin. Dilini koruyacaksın ve dilde istikameti koyacaksın. Dil Allah'ı zikretmek için yaratıldı. Dil insanlarla hoş muhabbet kurmak için yaratıldı. Dil Kur'an ve sünneti seniyyeyi tebliğ etmek için yaratıldı. Dilin yaratılış sebebi bu. İnsanlarla anlaşasınız diye. Allah'ı zikredesiniz diye. Kur'an ve sünneti tebliğ edesiniz diye dil yaratıldı. Sen dili şeytani yollara götürürsen o zaman dilde istikameti kaybettin. Dilde istikameti kaybedenler amelde de kalpte de istikameti kaybederler. O yüzden dili başa koydum, dildeki istikameti. Dilin istikameti yok ise dilin istikameti yok ise amelin de kalbin de istikameti olmaz. Kalbin istikameti olmazsa amelin de dilin de istikameti olmaz. Bunların üçü de böyle birbirine bağlı bir hadise. Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin peygamberlik mucizesi bu sözleri, peygamber mucizesi hadisi şerifler. Baktığınız zaman ciltler dolusu yazılacak olan kitabi bilgileri üç cümlede toplamış. Üç cümlede! Ancak bir peygamber bunu yapabilir. Bakın, biz bu üç cümleyi otursak, günlerce tefsir ederiz. Günlerce. Otursak dilin afatlarıyla alakalı bir sürü madde çıkarırız, bir sürü madde çıkarırız. Bir başlarız şirki konuşmaya, on gün, on beş gün şirk konuşuruz. Dilin afatı! Bakın on, on beş gün şirk konuşuruz.

Neden? Bugünün insanı farkında değil. Her an dinden çıkıyor dille alakalı. Dille alakalı! O kadar ki o kadar ki dille alakalı bir şarkı söylüyorsun, herhangi bir kimsenin şarkısından, gittin, dille alakalı. Bir şarkı dinliyorsun aaa dinledin onu, oh ne kadar güzel dedin, gitti, dille alakalı, farkında değilsin. 'İsyan ederim ben bu kadere', olur, et hadi bakalım! Oh ne güzel de efkârlandık! Ne oldu ama? Olmadı! Onunla beraber cehenneme gidermiş! Sen cehennemden bir tane iğnenin ucu kadar delikten ateşini görsen gözün kör olur. Gözü kör olmayasıca! Cehennem ateşinden haberi yok. Dille olan hadise bu kadar sıkıntılı. Eee? Bize şimdi Allah Resulü sallallahu ve sellem hazretleri böyle üç cümlede böyle ciltler dolusu kitap yazılacak şey söylemiş bize.

O zaman ne yapacağız biz? Dilin afatlarından uzak durup dilimizi istikamete alacağız. Kur'an ve sünnet dairesinde tutacağız dilimizi. Ardından ne geliyor? Ardından fiilde istikamet. Müslümanların en büyük sıkıntıları bunlar. Dilde istikamet, fiilde istikamet. Fiilde istikamet ne? Sufilerin, müminlerin, dervişlerin, bütün fiiliyatlarını hal ve hareketlerini Kur'an ve sünnet dairesinde tutma, fiilde istikamet. E namaz kılmak fiilde istikamet, oruç tutmak fiilde istikamet, zekat vermek fiilde istikamet, hacca gitmek fiilde istikamet. Fiilde istikamet. E baktın, davranışlarını kontrol edeceksin, yürüyüşünü kontrol edeceksin, bakışını kontrol edeceksin, kaşlarını dahi kontrol edeceksin. Kaşını çatıp birisine böyle bakmayacaksın. Fiilde istikamet. Mümin güler yüzlü olacak. Mütebessim, güler yüzlü olacak. Neydi Arapçası, mütebessim, evet, dil karışıyor benim de bazen, evet. Yani mümin bütün fiiliyatlarını zapturapt altında tutacak. Bütün fiiliyatlarını. İşte aslında hani ribat dedikleri, rabıta dedikleri, bir kimsenin bütün her şeyiyle kendini kontrol altında tutması. Dilini kontrol altında tutması hareketlerini kontrol altında tutması, hareketlerini. Bu büyük ribat bunlar, büyük rabıta bunlar yani bilhassa sufilere şunu söylüyorlar şimdi. Muhakkak faydası var, oturacaksın, on beş dakika şeyhinin kaşının, iki kaşının arasını iki kaşının arasına getireceksin rabıta edeceksin. Gez, göz arpacık yapacaksın. Kalkacaksın sonra onbeş dakika sonra ağzına geleni söyleyeceksin! Olmadı! Bu sufilik değil. Sufi her daim ribattadır yani o nöbettedir. Yani her daim kendi üzerinde, kendi üzerinde titizlikle durur sufi. Dilinde, fiiliyatında, kalbinde her daim o uyanıktır. Hani demiş ya peygamberine: 'Ey Davut, uyanık ol!' Uyanık ol, o uyanık olmak zorunda. Bu da ne? Bu fiiliyatta istikamet.

O zaman yapman gereken ibadetleri, yapman gereken ibadetleri dosdoğru yapman ve o fiiliyat içerisinde durman. O fiiliyattan asla asla uzaklaşmaman ve onları yaparken de istikamet ya, dengeli yapman, dengeyi bozmaman. E o işte yeni dervişlerde vardır o bazılarında, oturacak, işte okumuş ya

bir yerde, işte gecede bilmem kaç bin tevhit okuyormuş o! Bir yerden okumuş, oturacak bilmem kaç bin tevhid okuyacak ya o gece o! O gece okumaya çalışıyor bilmem kaç bin tevhid, sabah namazı yok! Ne oldu? Neden kalkmadın sabah namazına? Sen gece o kadar tevhit çekeceğine sabah namazına kalkaydın! Sabah namazının farzını kılmaklığı, dünya ve dünya ve içindekilerden daha hayırlı dedi hadisi şerifte. Sen gece oturdun beş bin tevhit çekeceğim üç bin tevhit çekeceğim, e güzel rüya göreceksin bir de. Bir de böyle kaşını, gözünü çatacaksın! Güzel rüya görmek için mimiklerini böyle değiştireceksin! Zikrullahta da böyle sıkıyor adam, hal görecek! Ya öyle hal görülmez! Sen kendini sıkmakla dişini sıkmakla, gözünü kaşını sıkmakla hâl göremezsin, öyle bir şey yok! İstikametle görürsün. E ne yaptın sen gece iki bin, üç bin tevhid çekmek için sabah namazını vaktinde kılmadın. Ezanlar okundu, saatler çaldı, kurdun bütün elektronik cihazları, e cebinizde bir de herkesin cebinde akıllı telefon da var, alarmı da var. O akıllı telefonu olup da sabah namazına vaktinde kalkamayanlar, hesabı vereceksiniz. Kaydırın siz gece, akıllılar var ya! Tabi, videoları kaydırın, küfredin, hakaret edin, yok ne yapmışlar deyin! Kadınlar, bakın yemek tariflerine, tabii ya! Kim ne yapmış? Ondan sonra adama liste ver, ben bir tarif aldım, eee, şundan şu kadar gram bundan bu kadar gram. Ya ne arar bizde onlar? Bilmem ne peyniri tarifte.

Zaten şu peynirler, bilhassa bu eriyen peynirler olmamış olsa hiçbir yemek olmayacak! Lan bundan yirmi yıl önce anamda eriyen peynir yoktu. Kadıncağız bir çökelek peynirini biliyordu, bir tulum peynirini biliyordu, bir de bizim orda çamur peyniri var, çamur peynirini biliyordu. Biz bundan otuz yıl önce, kırk yıl önce Bayındır'da, ne o, kaşarı bilmezdik. Yok çeçil peyniri, yok bilmem ne peyniri, yok hellim peyniri, yok bellim peyniri... Ulan peynirden bol bir şey yok, bir sürü peynir var. Ya altı üstü tulum peyniri veyahut da keçi peyniri ikisinden biri, lan al ye! Otantik, orijinal, natürel! Yok bir sürü peynir çıkardılar, her yemeğin üzerine rendele peyniri, at fırına! Ulan ekmeğin üzerine dahi rendele peyniri, at fırına. Onu ben de yaparım ama yok! Bakacaklar ordan, bilmem ne peyniri Hollanda'dan gelsin. Nerden, Fransa'dan gelsin, düşünebiliyor musunuz? Bu ülke peynir ithal ediyor ya, bu ülke peynir ithal ediyor. Peynir, bildiğiniz peynir ithal ediyor bu ülke. Otur saçını başını yol ya. Otur saçını başını yol. Bu ülke peynir ithal ediyor. Bu ülke tereyağı ithal ediyor. Bu ülke yurt dışından süt ürünleri ithal ediyor. Süt ürünleri ithal ediyor! Adını bilmediğim veya söyleyemeyeceğim, dilimin dönmeyeceği envai çeşit peynir, ondan sonra rendele üzerine. Ne o, işte bakacak ordan ya, ne o, yemek tarifleri. Tamam, sabah namazı noldu?

Sabah namazı yok! Dizi seyret, sabah namazı yok. Muhakkak onun bir dizisi var, seyredecek onu. Sabah namazı noldu? Yok. Bakın, yok. Gençler, bilhassa genç kızlar, ne o, Güney Kore dizisi. Neymiş? Bir de dil öğreniyorlarmış ordan, sorudan soruyorlar bana. Diyorlar Güney Kore dizilerinden dil öğreniyoruz, seyretmemiz caiz mi? E dil öğreniyoruz deyince ne diyeceğim? Seyredin diyeceğim. Sabah namazı nerde? Yok. İşte fiilde istikamet. Allah bizi muhafaza eylesin ve o kimsenin yolunu, yolunu İslam'la bağlaması, İslam'la çevrelemesi, dosdoğru yolda yürümesi. Ne dedi ayeti kerimede sıratı mustakim ile alakalı? En'am suresi ayet 153: 'Doğrusu bu benim müstakim yolumdur. Buna tabi olun. Başka yollara meyletmeyin. Zira onlar sizi Allah'ın yolundan saptırır. O zaman biz fiiliyatta istikamet için dosdoğru Allah'ın yolunda gideceğiz. Başka yollara gitmeyeceğiz. Bu dosdoğru yol ne? İslam dini. 'Bugün size din olarak İslam'ı seçtim ve dininizi tamamladım.' Kendine başka yol arama. Kendine başka bir şey arama. Yok işte uzak doğudan mistik bilmem neymiş! Ummm yapacak! Be kardeş, ordan bir şey olmaz.

Gel otur Allah'ı zikret. Sabahtan akşama kadar ummm desen bir faydası yok. Sabahtan akşama kadar Allah desen Allaha vuslat olacaksın. Başka yol arama. Başka din arama. Başka sıratı müstakim arama. Allah muhafaza eylesin. İslam'ın dışındaki bütün dinler batıldır. Bütün dinler, İslam'ın dışındaki bütün dinler batıldır. Batıldır, seni Allah'a yaklaştırmaz. Seni cennetlik etmez. Aldanma bugünün bu gevşek insanlarına. Aldanma bugünün deccalistlerine. Neymiş de, Hristiyanlar da cennete gideceklermiş! Değil. Evet, İsa aleyhisselamın zamanındaki Hristiyanlar, bozulmamış olan İseviler evet, cennete gidecekler ama İsa Allah'ın oğludur diyenler cennete gitmeyecekler. Musa aleyhisselamın zamanındaki Museviler evet, cennete gidecekler veya Yakup aleyhisselam zamanındaki Yakubiler cennete gidecekler. Yusufiler cennete gidecekler, eyvallah. Bunda bir sıkıntımız yok bizim. Davut aleyhisselam zamanındaki Yahudiler cennete gidecekler. bunda bir sıkıntımız yok ama doğru yol islam, Kur'an ve sünnet. O zaman biz bu noktada istikametimizi, bu noktada dizayn edeceğiz. Fiiliyatlarımız, yolumuz dosdoğru olacak. Allah bizi onlardan eylesin. Kalpte istikamet, 'sizde bir organ vardır. Orası iyi ve doğruysa bütün vücut iyi ve doğrudur. Orası doğru değilse bütün vücut doğru değildir. O da kalptir.' O zaman bizdeki en önemli bu manevi organlardan birisi ne? Kalp. Zahirle işimiz yok. O zahir kalp, emme basma tulumba gibi ne yapıyor? Kanı deveran ediyor ama bizde hani kalp dediğimiz, ikinci gönül dediğimiz bir manevi olgu var. O da ne? Bu göğüs boşluğunda duruyor. O gönül dediğimiz şey, göğüs boşluğunda. Onun merkezi ne? Göğüs boşluğu, tam o göğsümüzün ortası, onun merkezi o. Onun

merkezi kafada değil. Onun merkezi göğüste, göğüs boşluğunda ve işte bu da ne? İman. Kalbin işi iman. Kalbin işi teslimiyet. Kalbin işi ihlas. Kalbin işi bunlar. En önemli şey kalbin işi, niyet. Ameller niyetlere göre. O zaman kalpte istikamet lazım ve kalbin üzerindedir amel, hayat ve bütün doğru ve yanlış davranışların merkezi hükmünde nedir? Kalp vardır. O zaman kalpte istikamet gerekli ve en sıkıntılı istikamet de kalbin istikametidir. En sıkıntılı. Çünkü kalp her tarafa yönelebilir. Her tarafa kayabilir.

O yüzden hazreti peygamber sallallahu ve sellem hazretleri diyor ya, ya Rabbi benim kalbimi senin dininde sabit eyle. Bakın peygamber aslında bunu bizim için söylüyor. Diyor ki bu kadar önemli, bu kadar, bu kadar ciddiyet isteyen bir şey. Neden? O kalp istikameti bütün her şeyi bozan veya her şeyi düzelten bir nokta kalbi insanın. İnsanın kalbi ve o kalpte bir bozulma var ise bütün vücut, bütün akıl, bütün fikriyat, bütün davranış bozuluyor. Eğer o kalpte bozulma söz konusuysa. Eğer kalp istikametini buldu düzeldi ise bütün vücut düzeliyor. Aklın, fikrin, için, dışın her şey ne oluyor? Düzeliyor. O yüzden normalde kalbin istikameti biraz da o yüzden sona bıraktım bunu, kalbin istikameti bütün istikametleri yönlendiren bir şey. Kalbinde ne var? Kalbinde ne var. Otur tefekkür et, kalbinde ne var? Kayıtsız, şartsız iman edip Allah'a teslim olmak mı var yoksa soru işaretleri mi var, acabalar mı var? Yoksa ya bu da bu zamanda olmaz şimdi mi var? Kalbinde ne var? Bu aslında bütün İslam dünyasının en fazla rabıta etmesi gereken yeri bu, kalpte ne var? Kimin sevgisi var? Neyin sevgisi var? Ne ağır basıyor kalpte, bu önemli ve o yüzden hani Rabbimiz Allah'tır dedik, dilimizle söyledik bunu ama kalben biz Rabbimiz Allah'tır dedik mi kalben? Kalben dediysek Rabbimiz Allah'tır dediysek biz nerdeyiz fiiliyat ve fikriyat olarak, fiiliyat ve fikriyat olarak kalbimiz Rabbimiz Allah'tır dedi. O zaman fiiliyat ve fikriyat ve dil aynı merkezde olması lazım ama kalp Rabbimiz Allah'tır deyip iman ettiyse dildeki bozukluk ne? Kalp iman ettiyse ameldeki bozukluk ne? Sen Rabbimiz Allah'tır dedin, namazı taca attın, fiiliyat bozuldu. O zaman kalbindeki Rabbimiz Allah'tır sözü boşa çıktı haşa, sende boşa çıktı. Sen şimdi kalben Rabbimiz Allah'tır dedin, e eşine sinkaflı konuştun, küfrettin, hani nerde kaldı senin kalbin Rabbimiz Allah'tır dediği? Eşine ne yapmaya küfrettin, ne yapmaya vurdun, çocuğuna ne yapmaya küfrettin? Kimden öğrendin küfrü? Haşa peygamber mi öğretti sana küfrü? Şeytan öğretti. Hani kalbin Rabbimiz Allah'tır dediy, kalbin Rabbim Allah'tır dedi. E, sen haramın göbeğindesin, nerde kaldı kalbin Rabbim Allah'tır dediği? Bakın nasıl bozdu fiiliyatla.

O zaman kalbin Rabbim Allah'tır dediğinde fiiliyatın da dilin de Kur'an ve sünnet dairesinde dursun, kıypıttırma, kıypıttırma Allah muhafaza

eylesin. O zaman o kimsenin bir de Rabbim Allah'tır demeyi son nefese kadar götürmek var. Son nefese kadar Rabbim Allah'tır. Kalpte istikametin en önemlisi. Peygamber sallallahu ve sellem hazretleri vefat etti. Vefat ettikten sonra sahabeymiş gibi görünenlerin bir kısmı dinden geri döndü. Evet, Muhammed öldü dediler, dinden geri döndüler. Bakın onlar, o kalbin istikametini devam ettiremediler. Daha ilerisini söyleyeyim. Bazı Arap kavimleri Müslümanmış gibi görünüyorlardı. Hazreti Muhammedi Mustafa (s.a.v) vefat edince o günü şenlik günü yaptılar. O günü şenlik günü yaptılar! Düğün dümbek vurdular Muhammed öldü diye sallallahu ve sellem için. Hani şimdi pis İsrailli askerler diyorlar ya Muhammed öldü diye, bayram yapıyorlar ya, eğlence düzenliyorlar değil mi ve ne diyorlar? Kızlarınız kaldı bize diyorlar. Kime diyorlar? Ümmeti Muhammed'in kızlarına diyorlar. Sen diyorsun ki kızım benim yanımda. Eeee, Gazze'deki kız kimin? Senin değil mi? Gazze'deki kadın kimin? Müslüman değil mi, mümin değil mi? Gazze'de aç duran Müslüman değil mi, mümin değil mi? Sen nasıl düşünmezsin? Sen nasıl üzülmezsin? Sen nasıl kederlenmezsin? Sen nasıl kendince çözümü nerden ne buluruz diye düşünmezsin? Hiç olmazsa idrakini genişlettir. De ki Ümmeti Muhammed'in başındaki sistemlerin hepsi de Yahudileşmiş de. İtiraf et. Neymiş? İslam işbirliği teşkilatıymış. Yalan! Müslümanları durdurmak için kurulmuş bir teşkilat. İslam işbirliği teşkilatıymış! Kalbin acımıyor mu? Kalbin istikameti ve sen kalbinde bunun acısını hissetmiyorsan kalbinde bunun hüznü yoksa kalbinde bunun acısı yoksa sen müminliğini tartış. Kendince kendi imanını, inancını tartış. Sen Çin'deki adını Doğu Türkistan dedikleri yerdeki zulmü görmüyorsan, sen Hindistan'daki Müslümanların uğramış olduğu zulmü görmüyorsan İslam dünyasının neresinde olursa olsun Müslümanlara olan zulme sen gözünü kapatıyorsan kalbini kapatıyorsan, sen kardeş, kalbinde istikamet bozulmuş senin! Ne dedi Allah resulü sallallahu ve sellem ? 'Müslümanlar, müminler bir vücut gibidir.' Bir yerine dedi bir yerde bir şey olursa nasıl o acıyı bütün vücut hissederse bir Müslümanın başına bir şey gelirse sen o acıyı hissedeceksin. Kalpte istikamet!

Sen Gazze'yi düşünmüyorsan, sen doğu Türkistan'ı düşünmüyorsan, sen Suriye'de, Irak'ta, Suriye'de, Irak'ta zulüm gören, işkence gören Müslümanları düşünmüyorsan, dünyanın herhangi bir yerinde zulüm gören Müslümanları, hatta daha ileri, zulüm gören insanları, kim hangi dinden, hangi ırktan olursa olsun! Bir sistem, bir devlet eğer ki kendi tebaasına zulmediyorsa ordaki insanlara zulmediyorsa Müslümansın, bundan sorumluyum diyeceksin. Bunun acısını yaşayacaksın. Bunun sıkıntısını, bunun derdini, bunun gamını hissedeceksin ve kendi kendine çok gülmeyeceksin. Kendi

kendine bu bunlar, bu sıkıntılar, bu zulümler devam ederken böyle eğlence meğlence koşmayacaksın. Bu sıkıntılar, bu zulümler devam ederken kalben, kalben hüzün noktasında duracaksın. Fazla sevince yer vermeyeceksin. Allah muhafaza eylesin. Buna dikkat edeceksin. Müslümanlar zulüm altındayken, Müslümanlar inim inim inlerken ve çocuklar, kundaktaki çocuklar, yeni doğmuş bebekler, yeni doğmuş bebekler, yeni, daha yürüyemeyen çocuklar, üç yaşında, beş yaşında, on yaşında çocuklar, çok özür dilerim ama böyle katliam yaparcasına öldürülüyorsa, canlı canlı ölüme terk ediliyorsa ve bunlar dinleri yüzünden bu acıyı çekiyorlarsa, dinleri yüzünden, senin sevinmeye hakkın yok kardeş! Senin kahkahayla gülmeye hakkın yok! Kalbinde istikamet var ise. Sen bir kötülüğü hiç olmazsa buğuz ederekten önlemeye çalış. Bu da imanın en zayıf noktasıdır diyorsun ya, bütün İslam dünyasının kalbi, bütün İslam dünyasının kalbi, zulüm gören Müslümanlarla alakalı kalbi oraya hareket etmeli ve kalben o zulmedenlere buğuz etmeli. Dil olarak o zulüm altındakilere dua etmeli, dil olarak da o zulmedenlere dua etmeli. Evet, Allah'ın laneti zalimlerin üzerine olsun. Allah'ın laneti Müslümanlara zulmedenlerin üzerine olsun. Bu Müslüman'ın istikametidir. Korkmayın, korkmayın çekinmeyin. Korkup çekinmeyin. Bu dünya geçip bitiyor. Geçip bitiyor, merak etmeyin. On altı yaşında ben babasız kaldım. Biz ayakta yaşamayı öğrendik.

Sensiz de bu dünya yaşanır. Sensiz de yaşanır. Dünyanın da çoluğun da çocuğun da eşin de sahibi Allah. Korkup çekinip, tırsmayın. Hakikati, hakikati söyleyin, anlatın. Kalben buğuz edin. Dilinle ona lanet oku. Oku! Müslüman'a lanet okuma. Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri kafirlere lanet okudu, Müslümanlara okumadı. Müslümanlarla alakalı ben lanet edici değilim dedi. Bedir'de lanet etti, Uhut'da lanet etti, Hendek'te lanet etti müşriklere. Evet, Allah lanet ediyor yahudilere. Yahudilere Allah lanet ediyor. Sen neden lanet etmeyeceksin? Kimden korkuyorsun? Yahudi bozmalarından mı korkuyorsun, korkma. Bu korkuyla biz, korkuyla hakkımızı savunamıyoruz. Hak ve hakikati haykıramıyoruz. Gidersiniz mahkemede ifade verirsiniz, bu kadar. Suç, Yahudilerle alakalı hakaretvari konuşmak suç, var ya anlaşma onlarla, evet! Ha işletilmiyor, ayrı mesele. İşletilmiyor. Tabii, biz onun da farkında değiliz. Antisemitzm var ya, evet antisemitizm, evet! Ne yapıyorlar şimdi Avrupa'da? Antisemitist maddeleri harekete geçiriyorlar. Konuşanları derdest ediyorlar. Neredeymiş özgürlük? Yokmuş demek ki. Yoktu ki zaten hiç. Neredeymiş demokrasi? Yokmuş demek ki! Yok zaten, aldatmaca. Demokrasi, insan hakları, bilmem ne, bunların hepsi de aldatmaca. Hepsi! Hani nerde demokrasi, insan hakları, hani nerde Birleşmiş Milletler kararları, hani nerde? İsrail'de çalışıyor mu bir şey? Çalışmıyor!

Toplanıyor Birleşmiş Milletler, ne karar aldı yine? Ateşkes kararı aldı. Onu birleşmiş milletlere kinaye eder gibi! O orda karar alıyor, o hastane bombalıyor aynı anda. Adam ne Birleşmiş Milletleri ya, dinlemiyor! Birleşmiş Milletler, İsrail için değildir. Birleşmiş Milletler, batı için değildir. Birleşmiş Milletler. Müslümanlar içindir. Müslümanlara karşı kurulmuş bir örgüttür. Siyonist bir örgüttür. Siyonist bir örgüttür Birleşmiş Milletler. Nato siyonist bir örgüttür, Nato! Bildiğiniz siyonist bir örgüttür. Ne o, paracı dünya bankası, siyonist bir örgüttür. IMF siyonist bir örgüttür. Bakın örgüttür diyorum, kurum demiyorum, örgüt! Kurum dersen kurumun bir kuralı vardır böyle kendince, o kurallara uyar. Örgüt dersen örgütün hiçbir kuralı yoktur. Örgütün kuralı kuralsızlıktır. Ne diyoruz biz, PKK terörist örgütü, değil mi? Örgüt! Siyonist bir örgüttür o da. PKK da siyonist bir örgüttür. Evet, açık açık söylüyorum bakın bunları. Bunları bilin. PKK siyonist bir örgüttür, DAEŞ siyonist bir örgüttür, siyonist bir örgüttür, dev genç siyonist bir örgüttür, dev sol siyonist bir örgüttür. Bizleri böyle kandırıyorlar!

Düşünebiliyor musunuz? Yani Birleşmiş Milletler siyonist bir örgüttür diyorum, ister yani bunu böyle arzu ederseniz böyle bir çalışma yaparım, birleşmiş milletlerin siyonist bir örgüt olduğunu sizin önünüze belgelerle koyarım. NATO'nun siyonist bir örgüt olduğunu belgelerle koyarım orta yere. İslam dünyasının başındaki liderlerin siyonist örgütün, siyonist örgütün birer elemanı olduğunu sizin önünüze koyarım. Siyonist bir örgütün elemanları olduğunu, elemanı bakın, elemanı! Önünüze koyarım. Evet ve mason teşkilatlarının siyonist örgütün bir kolu olduğunu önünüze koyarım ve dünya üzerindeki bakanların, başbakanların, cumhurbaşkanlarının yüzde doksanının üstündekilerin hepsinin de mason veya siyonist örgüte üye olduğunu önünüze koyarım belgelerle. Belgesiz değil, belgelerle koyarım! Allah bizi affetsin. O zaman ne olmuş oldu? Kalpte istikamet! Bakın, siz bir siyonist örgüte müntesip bir kimseyi sevemezsiniz. Kalpte istikamet! Siz siyonist bir örgüte müntesip, siyonist bir örgütün elemanını sevemezsiniz. Kalpte istikamet! O yüzden derim sevdiklerinizi sıralayın kalbinizde. Sen siyonist bir örgütün elemanını sevdiğin müddetçe o kalpten iman bekleme sen. Neden? Hani Musa'ya dedi ya, Musa dedi ki ne yapayım bana söyle. Ya Musa, benim dostumla dost, düşmanımla düşman oldun mu ki dedi ona. Dikkat edin hadisi kutsiye, benim dostumla dost, benim düşmanımla düşman oldun mu ki? Kalbin istikameti! Sen Allah'a dostsan Allah dostuyla dost olacaksın. Allah'ın düşmanına düşman olacaksın. Biri de yazmış bana, ne olursan ol gel diyen insan! Ben ne olursan ol gel diyenlerden değilim. O söz Mevlana Celalettini Rumi'ye ait değil. Mevlana'ya da iftira atıyorlar. Ne olursan ol gel demiş. Ne alakası var?

'Ben Kur'an'ın kuluyum, Muhammedi Mustafa'nın yolunun tozuyum. Bunun dışında bana söylenenlerden ben uzağım. Söyleyenden de o sözden de uzağım.' Hazreti Mevlana'nın söylediği söz bu. Tutturmuşlar dünya üzerinde şimdi, ne olursan ol gel! Yok kardeşim öyle! Tövbe et gel! İslam ol gel! Allah'a düşman olup da sen benden dostluk bekleme. Sen Allah düşmanısın, Allah'a düşmansın, Allah'a düşman olanla mı dost olayım? Olmam. Allah peygamberine dedi. Sen dedi gözünü onlara çevirirsen seni onlardan yapıveririm dedi. Peygamberine dedi, peygamberine. Dedi sakın gözünü müminlerden çevirme. O gece gündüz Allah'ı zikredip Allah'a dua edenlerle beraber ol dedi. Onlarla otur dedi peygamberine. Allah düşmanlarıyla oturup kalkmayacaksın. Kalpte istikamet! Allah düşmanıyla işin yok. Allah düşmanıyla muhabbet ettin, kalpte ikametin kalmadı. Sevdiğine dikkat et. Seviyorum dediğine dikkat et. Kalpte istikametin en önemli şey. En önemli! Kimi sevdin, neyi sevdin, bu önemli. O zaman kalbin istikameti neyle? O istikamet zikrullah ile. O istikamet Allah dostlarıyla. O istikamet iyi amelle. Kalbi koru, kalbi muhafaza et, kalbi muhafaza et. Neyle? Zikrullah ile. Şimdi kalbi istikamete sokacağız ya, iman ettik, amel ettik, o kalbin istikamette durması lazım. Kalbin yalpalamaması lazım. Kalbin oraya buraya kaymaması lazım. Neyle? Dikkat edin, haberiniz olsun, kalpler ancak Allah'ı zikirle mutmain olur. Ayeti kerime bu. Kalpler ancak zikrullah ile mutmain olur. Kalbin istikametini istiyorsan o kalp Allah'ı zikredecek. Kalbi zikrullah ile hemhal edeceksin. Kalbi zikrullah ile hemhâl edeceksin. Allah resulü sallallahu ve sellem hazretleri ne buyurdu? Dedi ki kalpte zikrullah var ise şeytan kalbin kapısının dışında durur, hadisi şerifin başı bu. Şeytan diyor kalbin kapısında durur, içerde zikrullah var ise şeytan oraya giremez ama diyor kalp zikrullahtan kesilince şeytan hemen oraya oturur. Tabiat, fıtrat boşluk kabul etmez. Bir şey ordan çıkarsa başka bir şey gelir oturur. İman kalpten çıkarsa küfür oturur. Küfür kalpten çıkarsa iman oturur. Allah sevgisi kalpten çıkınca şeytani şeylerin sevgisi oturur. Zikrullah sevgisi kalpten çıkınca şeytan sevgisi oturur. Zikrullah kalpten çıktı, şeytan geldi oturdu.

Kalp senin sarayın, manevi sarayın. Manevi sarayda padişah kimse, orda onun hükmü çıktı. Bir padişah, bir ülke padişahı, bir sarayın padişahı, hükmü kim koyuyor? O padişah koyuyor. E zikrullah çıktı, şeytan geldi oturdu oraya. Kalbin istikameti bozuldu. Kalpler ancak zikrullah ile mutmain olur. Devam ediyor ayeti kerime: 'Ey nefis, ey insan! Rabbine mutmain olarak dön. Rabbine mutmain olarak dön. Senin dönüşün Allah'a. O zaman Allah'a dönerken mutmain olmuş bir kalple dön. Mutmain! Emmare, levvame, mülhime, mutmaine, dördüncü makam. Dördüncü makam, sen bir sufi olarak en az dördüncü makamda vefat edeceksin. Kalbin mutmain

olacak. Allah bir, Allah var, iman ettin ve kalbin Allah Allah Allah Allah diyecek. Sen yakazada kalacaksın. Ders çekiyorsun ya, hani yarı uykulu çekiyorsun ya, aman şu dersi bitireyim ya ne yapayım şimdi, bu dersi de çekmem lazım, yani hiç olmazsa bin tevhid çekeyim ya! İyi hadi bir çek ya! Ha böyle bir çek ya. 'Lailaheillallah Lailaheillallah Lailaheillallah' kaldı! Ulan film olsa uyumuyorsun, maç olsa uyumuyorsun, oyun eğlence olsa uyumuyorsun, düğündembek olsa uyumuyorsun. Lan zikrullahta mı uyuyorsun! 'Ben şimdi başladım efendim, uyuyamıyorum.' Tevhid çek, lailahe illallah çek, şeytan uyutacak zaten seni. Hiçbirisi de geri dönmüyor, ben lailahe illallah demeye başladım, hiç uyku tutmadı beni demiyor. Vallahi efendim, Allah razı olsun. La ilâhe illallaha başladım, uyudum. Uyuyacaksın tabi! Şeytan lailahe illallah dememen için hemen mışıl mışıl uyutmak için zaman ayırır zaten! Tabi, bir bakmışsın horlamış lailahe illallah derken! Bir de o hani zikrullah yaparken uyudu ya, ne kadar güzel, tabii! Hele bir de küçücük böyle bir yeşillik gördü, Allah, değme keyfine! Zikrullah yaparken yeşilliklerin içinde dolaştı, hemen yazması lazım bir de onun! Saat üç, selamun aleyküm Efendim! Şimdi az önce yakaza halindeyken yeşilliklerin içerisinde dolaştım, anlamı nedir? Tabi bakıyor saat üç, ben okuyorum onu cevap yazmıyorum ya, bir soru işareti gönderiyor.

El bombası o, fitili çekiyor atıyor. Hani ne oldu? Ben koskoca rüya anlattım buraya, yazdım, e yeşillikler içerisinde de dolaştım, e saat üç, e bir de okudun sen, ayaktasın uyanıksın. Eeee? Nerde cevap? Cevap yok. O zaman bir çaldırmak lazım, hatırlat kendini, cınnn kapatıyor, bir çaldırıyor. Dervişler muhteşem ya! Şikayet etmiyorum, şikayet değil. Hazreti Pir diyor ya, şikayet etmeyelim diyor. Aşk yolunda şikayet yok. Muhteşem, yeşillik görmüş, tamam! Onun için o şey oldu değil. Kardeş! Şeytan seni uyuttu. Neden? Virdini bitirmedi senin. Sen vird çekiyordun, böyle la ilahe illallah, la ilahe illallah, lâ ilahe illallah, lailahe illallah, la ilahe illallah derken kalbin 'Allah' dedi baktın bu ses nerden geldi gecenin bu vaktinde! Dinliyor şimdi derviş, bu Allah sesi nerden geldi. Kalbine bakmıyor. Daha yeni, çömez daha. Ya korkuyor yavaşça kimseyi uyandırmadan şurdan yatağın içine bir gireyim veyahut da yavaşça şuraya divana uzanıvereyim ya! Ya böyle de bakıyor etrafına. Ya bakma işte, kalbinden geldi o ses, Allah'tan geldi o ses. Yok, öyle korku dağları deliyor, yapacak bir şey yok. Hatta kimisi yavaşça tesbihi kenara bırakıyor, göstermiyor. Göstermiyecek onu. Ya ses dahi çıkarmıyor. Yavaşça kenara koyuyor.

Benim kalbime geleni söyleyeyim. Şimdi diyorum bunun kulağına hu diyeceksin, pat ölecek ya da korkudan düzelecek, sabah gelecek, efendim şu tespihi al, şu dersi de al, çok değişik sesler duydum ben. Ben dayanamayacağım

bu seslere diyecek. O kalbin Allah diyecek. Veya sen başlayacaksın la ilahe illallah, la ilahe illallah, la ilahe illallah... Her lâ ilahe illallah, sen dilinle yerleştiremezsin bunu çünkü, ardından söyleyeceğim. Sen lailahe illallah, lailahe illallah diyorsun, o da Muhammed Resulullah, Muhammed Resulullah, Muhammed Resulullah, Muhammed Resulullah diyor. Aaaa! Sen lailahe illallah dedikçe o da Muhammed Resulullah diyor. Sen lailahe illallah diyorsun, o Muhammed Resulullah diyor. Sen veya işte şeyhin dedi ya sana, sayısız hu çek, öyle ya veya hu hu hu Allah de. Sen şimdi oturdun hu hu hu Allah, hu hu hu Allah, hu hu hu Allah derken kalbinden hay esması geldi. Bu ne demek biliyor musun? Meratip olarak 'hu'dan 'hay'a geçiyorsun yavaş yavaş. Nefis merâtibi olarak veyahut da sen hu hu hu Allah, hu hu hu Allah...Bir an gitmişsin, hay hay hay hay...Kendiliğinden geliyor, kalbinden geliyor. Bu senin bunda istikamet vermen yok, senin ihtiyarın yok bunda. Kalpte istikameti anlatıyorum size, suficesini anlatıyorum. Sen üstadın sana bir esma verdi, bunu çekiyorsun sen ama kalp, kalp bir çıt üstünü söylüyor. Harika! Bakın harika, kalbinde istikamet var veyahut da sen hani vardır böyle derviş kardeşler, sen mesela tevhide başlamışsın, bir kendine geliyorsun hay esmasını çekiyorsun kendi kendine ama bu böyle ya kolayıma geldi, hay hay hay hay... Öyle değil bu. Bu aklın işi değil, bu kalbin işi olacak. Bu ne? O zaman? kalbin istikameti.

O yüzden sufi kalbini nefsi mutmainneye getirecek. Nefsi mutmainneye getirecek, kalbin istikamette olması için. Bu da ne? Bu da kalbin istikameti. Daha çok böyle şeyler yazmışım, ondan sonra, ooo bayağı bayağı yazmışım. Evet, şimdi hani dilde istikamet var, amelde istikamet var, kalpte istikamet var. E istikamet daha ilerliyor, orda kalmıyor. Bu işin böyle hani işte has, has'ül hasa bir de yaklaştı artık. Bu dördüncü makam, has makamı. Has'ül hası var bir de daha ileriye doğru. O zaman ne? O zaman bir de sırda istikamet var. Sırdan sonra ruhta istikamet var. Orda da kalmadı iş. O zaman sırda istikamet lazım. Kalpte istikamet oturunca sırda istikamet. Ooo, iş büyüdü! hani hazreti peygambere diyor ya Cenab-ı Hak, emrolunduğun istikamet üzerine ol. Hud suresi. Sonra da hadisi şerifte Allah resulü diyor ya, bu ayeti kerime okunduktan sonra, bu geldikten sonra beni diyor bu Hud suresi bu ayet ihtiyarlattı, kocattı beni diyor. Emrolunduğun gibi istikamet üzere ol. Şimdi bu artık kalbi istikametin üstünde, emrolunduğun gibi. Yani burda işin içerisine sır perdesi oldu. Sır perdesindeki emrolunduğun üzerinde. Burda artık senin ihtiyarın kalmadı. Hazreti Pir'in bahsettiği yer burası olması Allahu alem.

Peygamberine emrolunduğun üzerine ol demiş ya, o zaman burdaki mesele biraz daha kalbi istikametin üstüne çıktı, kalbi. Aslında bu akşam

konuşacağım şey, kendimce kalbi istikamete kadardı ama laf lafı açtı derler ya, sırda istikamet. O zaman o kimse artık sufi kemale erdi. Kalbi istikametten ileri girdi. Kalbi istikametten ileri geçince o kimse artık böyle kemale erdiğince, vahdeti müşahede etmeye başladı. Vahdet, yani birliği müşahede ediyor. Birliği müşahede ettiğinde çokluğa gözü kör oldu. Çokluğu müşahede ettiğinde birliğe gözü kör oldu manevi olarak. Bu o kimsenin sırda istikameti. Henüz daha ruhta istikameti var ve o çünkü bir perdeye geçtiğinde öbür perdeden, öbür perdeden bihaber oldu. Öbür perdeden bir şey göremez oldu. Öbür perdeden göremediğinden dolayı sırda istikamet, bir taraftan müşahede etti, öbür tarafta müşahededen uzak oldu, perdelendi. Sırda istikamet! O kimsenin öyle bir noktaya geldiğinde iki perdeden de birden haberi olması gerekir. O zaman sırda istikameti yakalamıştır. Ruhta istikamete geçer. Eğer bu sırda istikamette kalanlar ne oldu? Ondan sonra bir tarafa geçtiğinde bir taraf kör oldu, bir tarafa geçtiğinde bir taraf kör oldu. Asıl makam sahibi olursa o zaman bir tarafa geçtiğinde bir tarafı kör olmaması lazım. Makam sahibi olduğunda her iki tarafa da aynı müşahede altında oldu. O zaman o kimse ne oldu? O zaman ruhta istikamete geçti. Burası seyrü sülûkun son aşamaları, sufiliğin yolunda son aşamalar. Bunları kitaptan okuyacağınız bir kitap yok. Bazıları böyle bunları kitaptan bulabilir miyim diye arıyorlar, aramasınlar bunları. Bu sırda istikamet olan kimse, kalbî istikametten bir çıt yukarı, çıktı. Bir çıt yukarı çıktı artık mesela birliği, vahdeti müşahede ediyor. Her şeyi bir görüyor. Eyvallah ama çokluğu görmüyor. Çokluk perdesine geçtiğinde birlik perdesine kör. Birlik perdesini gördü, bu zaman dedi ki birlik perdesi bu, onun da kendi içerisinde onun rumuzları vardır. Onun da kendi içerisinde delilleri vardır, kendi içinde. Bunu senin şeyhin ya da pirin ya da sahabelerden bir kimse ya da geçmiş peygamberlerden bir kimse öğreticin olur. Eğer normalde sen kurmay olacaksan, daha da açığını söyleyeyim, eğer sen mürşidi kamillik yolunda yürüyorsan, mürşidi kamillik yolunda yürüyorsan ve mürşidi kamilliğinin seviyesi ne olacak, ordaki peygamberin öğretisinden bilirsin. İsa aleyhisselam mı Musa aleyhisselam mı İbrahim aleyhisselam mı kim sana bu sırda istikameti öğretiyor? O senin mürşidi kamillik tacını giyip giymeyeceğini belirler, o peygamber ise. Ha, sahabelerden bir kimse de olabilir. Örneğin sahabelerden kimse mesela Ciharı Yâr-i Güzin ise evet, bir mürşitlik tacı giyeceksin sen. Açık açık konuşuyorum bunları.

Öleceğim gideceğim, hiç kimse öğrenmeden gideceğim ben, acı bir şey, benim için de acı bir şey, ben buna da üzülüyorum. Ben buna da üzülüyorum. En büyük üzüntülerimden birisi de bu. En büyük üzüntülerimden birisi bu. Bu son zamanlarda iyice vurmaya başladı bana. O yüzden defteri,

kitabı attım artık kenara. Bu, sırrın istikameti. Şimdi bunun üzerinde bir tecelliyat daha, ruhun istikameti. Ruhun istikametini o kimse ruh olarak oraya ulaştığında yani orda da ayrı bir tecelliyat yaşanır. Allahu alem hazreti Pir efendimiz şimdi konuşacağım hali belki de işaret etti. Ordaki hal şudur. O kimse kâh Cemal perdesine geçer kâh Celal perdesine geçer ne Celal perdesi onun için durak noktasıdır ne de cemal perdesi onun için durak noktasıdır. O yüzden bu hususi bir nokta, hususi bir dairedir ve emrolunduğun gibi ol, orda o kimsenin artık kendi idraki ve kendi iradesi yoktur. Onun orda ayanı sabitesi devreye girer. Ayanı sabitesinde celaldense celalden cemaldense cemalden, ne celale sözü geçer ne cemale sözü geçer. O kâh celal perdesinde durur kâh Cemal perdesinde durur. Celal perdesinde durduğunda cemaliyetin hüznünü yaşar, cemal perdesinde durduğunda celaliyetin kahrını yaşar. O kimse bir türlü bu noktada tam bir istikamet sahibi bu manada değildir. Artık o celalle cemal arasında bir o tarafa döner celal, bir bu tarafa döner cemal. O celalle cemal arasında habire gider gelir ama buradaki bunun durumu bunun hali ayanı sabiteyle alakalıdır.

Artık o ayanı sabitesinde neyi istediyse ayanı sabitesinde, o istediğini aslında kendi istediğini yaşar ve hakikatte insanlar kendi ayanı sabitelerine koşarlar. Bu belki de cüzzi irade yokmuş gibi gelir insanlara ama burada cüzzi iradesiyle ayanı sabitedeki iradesine koşar ve insanoğlu ayanı sabitedeki iradesine koştuğunu bilmez ama ayanı sabitesinde ne yaşadıysa neyi istediyse kendi cüzzi iradesiyle bu dünyada da oraya doğru koşar. Bu ayanı sabitede senin aklın vardı yoktu, kalbin vardı yoktu bu ayrı bir meseledir ama belli bir hale gelen insanların burdaki ayanı sabitedeki idrakleri kendi idrakleri değildir. O idrak elbisesi ona giydirilmiştir. O seçilmiştir çünkü. Peygamberler ayanı sabitede seçilmiştir. Büyük mürşidi kamiller ayını sabitede seçilmiştir. O elbiseler onların kendi isteyerekten giydiği elbiseler değildir. O elbiseler onları giydirilmiştir. O yüzden hazreti Pir durur, hazreti Pir der ki 'ey istikametin medarı iftiharı sende istikamet, sen bize istikamet çiz' der. Çünkü kendisinin idraki değildir. Kendisinin isteği değildir. O istikamet ama celalde durmak ama cemalde durmak, o zatın kendi isteği değildir. O zatın kendi idraki de değildir. Onun kendi idraki ve isteği olmadığından ayanı sabitedeki istek ve ayanı sabitede giydirilen elbise onda tecelli ettiğinden dolayı hazreti Pir ama hüznün içinde ama kederin içinde ama sevincin içinde ama gamın içinde o sevgililer sevgilisine feryat eder. Der ki 'istikametin medarı iftarı sensin, sen bizde istikamette bulun', bizim istikametimizi sen seç. Bizim istikametimizi önümüze sen koy. İster celal perdesine koy buna razıyız ister cemal perdesine koy buna razıyız ister bizi rahmet perdesine koy buna razıyız ister bizi kahır perdesine, kahhar perdesine

koy, biz buna razıyız. O istikamet artık o zatın değildir. Bu da ruhta istikamettir, dilime geldiği müddetçe kalbimdeki. Bu hâle gelen bir kimsenin artık bazı şeylerden sorumluluğu kalkar. Celal ama cemal, onda sorumluluk kalmaz. Bu onun idraki değil. Bu onun ihtiyarı değildir. O yüzden kahır da sevinç de keder de mutluluk da onun için iki eli gibidir. İster celalden cemale çevirir ister cemalden celale çevirir. Bu da ruhun istikameti olsun. E burda bırakalım ya. Hakkınızı helal edin. El-Fatiha maassalavat. Amin. Ecmain. Huu huuu! Atmışın orta yere bir beyit, arkandan gelenler neylesin ya! Atmış bir beyit orta yere, hadi demiş çıkın işin içinden çıkabilirseniz! Evet. Selamünaleyküm.

https://www.youtube.com/live/lXtTYifvw2E?si=gwNd8jB_7flrhr1f

18 Kasım 2023

MESNEVİ-İ ŞERİF 1783-1787. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı yılınızı ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammedî Kur'an ve sünneti seniyyeye sımsıkı yapışıp yaşayanlardan ve yaşatanlardan eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i i Muhammedi hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda didişen, uğraşan, koşturan, konuşan, hakkı söyleyenlerden eylesin. Batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden, batıla karşı mücadele eden kullarından eylesin. Rabbim siyonistleri, masonları, israili ve destekçilerini batırsın. Rabbim siyonizmin kökünü kazısın. İsrail'i ve siyonistleri batırsın, destekçilerini batırsın. Hepsini yerle yeksan eylesin. Ecmain. Hud suresi inzal olunca hani 'ya olduğun gibi görün ya göründüğün gibi ol' ayeti kerimesi inince Hazreti Peygamber sallallahu ve sellem hazretleri demiş ki beni bu Hud suresi kocattı, ihtiyarlattı. Birden o ayeti kerime gelince sabahına beyazlar artmış, beyazlamış sakalları. Hazreti Aişe annemiz diyor ki hani ne oldu bu gece? Beni diyor, bu Hud suresi kocattı, ihtiyarlattı diyor. Beni de bu mesnevi ihtiyarlatacak. Mesnevideki bazı beyitler veyahut da belirli, her beyit öyle de bu mesnevi beni gocatacak, çökertecek beni. Allah iyi etsin inşallah. İşin içinden nasıl çıkacağız, daha doğrusu bunu nasıl konuşalım, bunu nasıl anlatalım. Hiç kimsenin başı gözü yarılmasın. Kimse yok cebriyeye düşmesin, yok kaderiyyeye düşmesin diye kılı kırk yaracağız diye uğraşıyoruz. Allah bizi affetsin inşallah. Hazreti Pir tabi öyle bir şey söylemiş, tabiri caizse söylemiş koymuş oraya, işin içinden demiş benden sonrakiler çıkabilecek olan çıksın demiş. Böyle birkaç haftadır böyle beyitler var, tabi okuduğumuz beyitlerin hepsi de kendince kıymetli ama bazı beyitler

var, gerçekten yani işin içinden çıkmak için biraz mesai istiyor. Geçen haftadan kaldığımız yeri bir okuyayım inşallah. birbirini takip ettiği belli olsun. Tabi istikamet ile alakalıydı geçen haftaki: 'Ey istikametin medarı iftiharı. sen de istikamette bulun.' bunu okumuştuk. buradan devam ediyoruz:

"Ey baş köşe! Ben senin kapında eşiyim. Mana aleminde baş köşe nerede, eşik nerede."

Bir önceki beyitte diyordu ki ne diyordu.? Sen meclisin sadrında yani gönlünde oturuyorsun. Bense kapının eşiğindeydim diyordu ve mana âleminde gösterilen her şey, hakikat olduğu kadar hakikat de değildir. Buraya girmeyeyim şimdi fazla amma velakin orda rumuzlar konuşur. Orda öyle rumuzlar konuşulur ki yani eşikle anlatılır, ne bileyim, koltukla anlatılır veya işte değişik perdelerde, değişik şeyler tecelli eder ve bunların hepsi de teşbihe girer ve o teşbih aslında meselenin hakikati değildir ancak bunu teşbihle anlatabilirsiniz, benzetmeyle anlatabilirsiniz. Bunu ancak gösterilen rumuzlarla anlatabilirsiniz. O gösterilen rumuz veyahut da gösterilen şekil, eşya, meselenin hakikati değildir. Yani örneklemek gerekirse bu salondan içeri geçmek için bir kapı vardır zahir alemde. Siz burdan öbür tarafa geçmek istiyorsanız kapıyı kullanırsınız ya da keramet gösterirsiniz, kapıyı açmadan da öbür tarafa geçebilirsiniz.

Eyvallah ama burayı anlatabilmek için veyahut da bunun başka bir mekana, başka bir perdeye geçildiğini göstermek için kapı teşbihine ihtiyacınız var sizin veyahut da siz bir tecelliyattan bir tecelliyata geçerken değişik, sanki dünyayla ilintiliymiş, bağlantısı varmış gibi kapılar görürsünüz veya kapılarla anlatırsınız. Hazreti Pir de bunu söylüyor. Ben senin kapında eşiyim, bunu söyledikten sonra da diyor ki mana âleminde baş köşe nerde eşik nerde diyor. Ya mana aleminde ne baş köşe, ne eşik, böyle bir şey yok ama var. Şimdi birisi dese ki yok, ben derim ki var. Birisi dese ki var, ben derim ki ya o mana aleminde bir anlamı yok, yok derim. Bu bunun gibi bir şey ama benim en büyük sıkıntım ne biliyor musunuz? Acım. Benim anlatacağım dilden anlayacak kardeş çok az. Bu benim acım. Bunu dillendirmek çok zor. Yani mesela bir kimse birinci kat gökten ikinci kat göğe çıkacak. Aslında bu katların da anlamı yok ama var. Çünkü birinci kat gökte yaşayan mahlukat ile ikinci kat gökte yaşayan mahlukat farklı. Üç, dört, beş, altı, yedi farklı ve hepsi de birbirine de perdeli. Yani birinci kat gökte yaşayan mahlukat için ikinci kat göktekiler gayb. Aynı dünyadaki gibi. Nasıl dünya ehli, birinci kat göktekiler gayb onlar için. Birinci kat göğü bilen yok, ne yaşadığını da bilen yok ne olduğunu da bilen yok. Gayb olmuş oldu onun için ama var mı? Var. Buraya bir geçiş kapısı da var mı? Ben diyeceğim ki var. Bunu yaşayan bir kimse diyecek ki ya kapı yoktu benim geçtiğimde diyecek,

diyeceğim ki sen normalde seninki hal olmuş, makam olmamış. Bu sefer de onu diyeceğim ben. Nasıl yani diyecek. Sen hal olarak birinci kat göğü izlemişsin. Birinci kat göğe geçmemişsin. Sen birinci kat göğe geçmiş olsaydın, evet, manevi bir kapı olacaktı ordan, o kapıdan geçecektin. Bu sende makam olacaktı ama sen birinci kat göğü izlemişsin, bir perdede tecelliyat olmuş. Sen orayı seyretmişsin. Kapıyı o yüzden görmedin, seyrettin. Yani ayne'l yakîn oldun hakke'l yakîn olmadın birinci kat göğe. İşte hazreti Pir de diyor ki mana aleminde diyor eşik nerde, baş köşe nerde diyor. Hani böyle bir şey mana aleminde bunun bu teşbihe, kendi koyduğu teşbihi kendisi tenzih ediyor. Aynı zamanda da teşbihle tenzihi gösteriyor bize, kendisi teşbih ediyor. Yani bir şeye benzetiyor. Dilimi mazur görün, teşbih etmek benzetmek. Ondan sonra da tenzih ediyor. Yani o değil demek, reddediyor. Tenzih etmek bu, reddetmek ve diyor ki o öyle değil ama meselenin, bilhassa manevi meselelerin anlatılabilmesi, anlaşılabilmesi için de teşbihe ihtiyaç var. Yani benzetmeye ihtiyaç var. O benzetmeden kaçmak, o benzetmeyi reddetmek, o benzetmenin dışına çıkmak da ne yazık ki mümkün değil.

"Sevgilimizin bulunduğu yerde biz ve ben nerede"

Sevgilimiz dediği, Allah celle celaluhu, onun bulunduğu yerde biz ve ben nerede? Şimdi meseleye bu açıdan baktığınızda yerin, bütün varlığın tamamıyla, altı da üstü de Allah'ın nuruyla, Allah'ın nuruna gark olmuş. Allah'ın nurunun olmadığı hiçbir yer yok ama hazreti Pir sevgilimizin bulunduğu yerde biz ve ben nerede deyince, burda kendisini hiçliğe, yokluğa sevk ediyor. Biz derken çoğul, ben derken tekil. Biz derken kesret ben dediğinde vahdet var işin içerisinde. Biz yoktan var edildik ve yoktan var edildiysek yine bir gün yok edileceğiz. Çünkü kıyametle alakalı ayeti kerimelerde sonuçta Cenab-ı Hak, bütün her şeyi bir anda 'her nefis ölümü tadıcıdır' ayeti kerimesi mucibince, biz yok olacağız. Sonra Cenab-ı Hak yeniden var edecek. E öyle olunca biz nerdeyiz, ben nerdeyim, biz nerdeyiz? Bunu normalde bu sohbetin sonunda, böyle bu sohbetin içerisinde seviyeyi aşağı çekmek istemiyorum. Yaradılışa girmek istemiyorum yani ama burda hazreti Pir, sevgilinin olduğu yerde biz nerede, ben neredeyim deyince direk fena noktasına geçiyor. Fena noktasına geçince, kesreti de kesreti de bireysel vahdeti de tabiri caizse taca çıkarıyor. Burda Allahu alem bizden kastı kesret, çokluk yani. Varlığın çok görülmesi veya varlığın tamamı. Ben deyince bireysel manada vahdet. O zaman hazreti Pir öyle bir yukardan konuşuyor ki vahdet noktasında ne kendi benliğini koyuyor ne de kesret noktasında bizi koyuyor. Her ikisini de tabiri caizse taca atıyor. Biraz böyle biraz da değil, tam manasıyla vahdeti vücudun merkezine oturuyor. Bizi de beni de kaldırdı. Vücut tek. O da vahdeti vücut noktasına giriyor.

Hani böyle zaman zaman derim ya hani Muhyittin İbni Arabi böyle çok uç veya derinlemesine konuştu diye kabul edilir tasavvufi çevrelerde, hazreti Mevlana Celalettini Rumi, o bayrağı almış, teşbih sanatıyla daha yüksek bir zirveye dikmiş. Baktığınız zaman Füsus'a da baksanız Fütuhata da baksanız bu kadar uç ve derinlemesine bir cümle göremezsiniz ama hazreti Pir öyle bir cümleler kuruyor, o cümleler vahdeti vücut anlayışını daha bir üst noktaya, daha zirveye götürüyor ve burdaki vahdeti vücut anlayışını tabiri caizse kökten bir daha sarsıyor, bizi de beni de kaldırıyor. Sevgilinin olduğu yerde ben ve biz neredeyiz diyor. O kadar vuslat ve fenada ileri zirveye gitmiş, tabiri caizse ben aslında dilimin ucuna kadar geliyor, yutuyorum. Burda Allah'ın sıfatlarının da üzerine çıkmış. Daha da ileriye gitmiş yani artık durdurulamaz, durdurulamaz bir noktada. Buna kelam yetiştirmek, buna cümle kurmak her babayiğidin harcı değil. Öyle zirveden konuşmuş. Beni ve bizi kaldırınca orta yerden, o kalır sadece. Bunu bu kadar bahsedeyim. Beni ve bizi kaldırınca ben ve biz yok olunca sadece o kalır ama burdan insanlar cebriyeye düşebilirler. Burda cebriye ile alakalı bir şey yok. Burda o kimsenin Allah'a yakînlik olarak gelmiş olduğu nokta, ben ve bizim de yani hem vahdetin hem de kesretin ortadan kaldırılmış hali. Artık kesret de vahdet de bitmiş. Yani diyeceksiniz ki bütün sufiler vahdete ulaşmak için birliğe ulaşmak için uğraşırlar, doğrudur. Bu bir makamdır, bir gelinen noktadır, vahdete, birliğe ulaşmak ama hazreti Pir bayrağı bunun üstüne dikiyor vahdeti de ortadan kaldırıyor.

Bu vahdeti de ortadan kaldırıyor dediğimde, burdaki bütün var oluşun, var oluşun, var oluşu bir seviye olarak nitelendirirsek varoluşun üzerine çıkıyor. Çünkü bu varoluş hepsi de sonradan olma şeyler. Onu aldım bir kısmını öbür beyitte, o varoluş, hani la taayyün, bilinmezlik, ondan sonra birinci taayyün, hazreti Pir ondan sonra işte aşağı doğru iniyor ya, hazreti Pir burda birinci taayyünden bahsediyor. Yani o birinci taayyünden bahsedince ortadan vahdet de kalkıyor ortadan, her şey kalkıyor aslında. Bu böyle gerçekten anlatılması zor bir şey.

"Ey canı biz ve ben kaydından kurtulan! Ey erkekte kadında söze ve vasfa sığmaz ruh."

Şimdi bizi, ben ve biz kaydından kurtulan, canı dediği kendi canı veyahut da bütün canlılar olarak düşünelim. O hâle gelen bütün canlarla alakalı. Biz ve benden kurtaran. Kurtulan dediğinde evet, vahdetten de kesretten de kurtuldu. Vahdetten de kesretten de kurtulunca zaten özgürlüğe kavuştu ve erkekte de kadında da söze ve vasfa sığmaz ruh. Yani bu bildiğimiz hani size ruhumdan üfledim dedi ya, ruhumdan üfledim dediği ana gelmek yani Adem'i yarattı, Adem'i yarattıktan sonra kendi ruhumdan ruh üfledim dedi

ve bütün mükâvanata dedi ki Adem'e kendi ruhumdan ruh üflediğimde ona secde edeceksiniz dedi. Orda secde, mana aleminde Adem'in, Adem'e üflenen Cenab-ı Hakk'ın kendi ruhumdan ruh dediği şey. Yoksa Adem'in topraktan yaratılışına değil, kendi ruhumdan ruh üfledim ona dedi. Burdaki kastettiği kadında ve erkekte vasfa sığmaz olan ruh dediği ruh bu, hani Yahudiler geldiler sana ruhtan sorarlar, ruhtan sordular ya, ruhtan sorunca Cenab-ı Hak cevap verdi: 'Dedi ki: Ey habibim, sana ruhtan sorarlar' (ayeti kerime), 'De ki: Onu ancak Rabbim bilir. Bununla alakalı size çok az bir bilgi verildi.' Bu ruh, burdaki kastettiği ruh, Adem'e kendi ruhundan üflediği ruh ve bunu normalde o ruh, bakın o ruh, yani hepinizdeki ruh, biz ve ben kaydından kurtulması lazım. O ruh biz ve ben kaydında durduğu müddetçe bu sefer siz onu hapsetmiş oldunuz. Biz ve ben kaydından kurtarmazsanız. Bunu böyle ayeti kerimelerle, şunlarla bunlarla anlatabilirdim ama bu meselenin daha iyi anlaşılabilmesi için burdaki söz konusu ruhun Allah'ın Adem'e üflediği, kendi ruhumdan dediği ruh ve bu ben ve biz kaydından kurtulması lazım. Yine nereye geldi iş? Yine o varlığın derecelendirmesine geldi. Varlığın derecelendirmesine göre seviye yüksek.

'Erkek kadın kaydı kalkıp bir olunca o bir, sensin. Birler de aradan kalkınca kalan yalnız sensin.'

Erkek kadın kaydı kalkıp kalkınca hepsini bir, yani insan veya erkekler, bir, erkek adı. Kadınlar bir, adı kadın. Erkek, kadın kaydı da kalktı, hepsini bir ettik, cem ettik, bir. Onları da kaldırınca ne kaldı ortada? Sen kaldın diyor ortada. E şimdi Cenab-ı Hak sura üfleyecek. Ben işin bu tarafından alayım. Sura üflediğinde o zaman Allah'ın diledikleri dışında bütün hepsi de ne yapacak? Ölecek, ölümle karşılaşacaklar. Sonra ikinci sura bir daha üfleyecek. İkinci sura üflendiğinde sağ hiçbir kimse kalmayacak. Bakın, sağ hiçbir kimse kalmayacak. Hadisi şerifte diyor ki, o zaman Cenab-ı Hak diyor bir seslenir. 'Bugün kadiri mutlak olan kim' der? Sonra kendisi cevap verir. Aziz olan Allah'tır der. Çünkü ben ve bizi kaldırdı, birleri de kaldırdı, her şeyi yok etti. Her şeyi yok ettikten sonra sordu, bugün kim var? Var olan Allah var dedi. Kendi kendine bunu kendisi cevapladı. Buna Hazreti Ali efendimiz enteresan bir cevap veriyor, bu böyleydi hâlâ daha böyle diyor. Yani bu böyleydi. Hani hâlâ daha bu hani amâ hadisi var ya? Geliyor, sahabeden birisi soruyor. Diyor ki ya Resulallah, hiçbir şey yok iken Allah nerdeydi? Amâdaydı diyor. Hz. Ali efendimiz de devam ediyor, hâlâ daha öyle diyor. Yani hiçbir şey yok hükmünde yine diyor. Şimdi o yüzden burda bütün bizi ve beni kaldırıyor hazreti Pir. Şimdi beni yoran, beni kocatan beyit, ben hızla oraya gelmek istedim. O yüzden böyle bir sürü yazmışım oralara bir şeyler. Yazdıklarıma bakmadan hani imam bildiğini okuyacak ya hızla

oraya gelmek istedim. Gelmek istediğim yere geldim yani. Cenab-Hak ne lütfedecek bilmiyoruz. Hep beraber anlamaya çalışacağız burayı. Bu sohbetleri sonra kendi kendinize analiz etmeyin, burda bırakın. Bunlarla alakalı soru da sormayın:

"Kendi kendinle huzur tavlasını oynamak için bu 'ben' ve 'biz'i vücuda getirdin. Bu suretle 'ben' ve 'sen'ler umumiyetle bir can haline gelirler. Sonunda da sevgiliye müstağrak olurlar."

Bakın beyitte ilk başlangıçta ne var? 'Kendi kendinle huzur tavlasını oynamak için bu benle bizi vücuda getirdin. Ben ve bizi vücuda getirdi. Bu suretle ben ve senler, bizler kalktı, senler oldu.' Sen demiyor, senler, çoğul. 'Bu suretle ben ve senler umumiyetle bir can haline gelirler. Sonunda da sevgiliye müstağrak olurlar.' Müstağrak olmak kendinden geçip bir şeyin içerisine dalmak, kendinden geçmek, kendini bilmeyecek hâle gelmek. Müstağrak olmak, yani bir kimse bir şeye gark olmak, bir şeyin içinde yok olmak, kaybolmak o meselenin içinde. Şimdi böyle olunca o normalde bütün her şeyin sonunda her şey sevgilide gark olacak, yok olacak. Sevgilide yok olacak, gark olacak. Şimdi beni, bizi ve seni ben, biz ve sen. Bununla alakalı varlığın mertebelerine, derecelerine girmemiz lazım. 'Allah', tırnak içerisinde Allah'ı söylüyorum çünkü anlatacağım konuda Allah ikinci taayyün. Allah zaat itibariyle, yani varlık itibariyle, zaat itibariyle haktır yani vardır ve tektir. Tecelli, eski dilde tecelli ve taayyünat itibariyle çoktur. Tecelli nedir? Tecelli Cenab-ı Hakk'ın varlığının değişik ve çeşitli mertebelerde zuhur etmesidir. Şimdi bir var eden oldu, bir de varlık var. O varlığın da dereceleri var veyahut da katmanları var. Tecelliyat ne? Cenab-ı Hakkın varlığının çeşitli mertebelerde zuhur etmesi var. Yani orda bir bir şeyde görünmesi, bir şeyde görünmesi, zuhur etmesi var ve bizi bağlayan şey bir sufi, bir derviş adayı da bunu sülûk esnasında yani yol yürürken bunu idrak etmesi beklenir, bu tecelliyatları. Bir de neydi, taayyünat vardı. Taayyünat ne? Eşyanın veya varlığın, Cenab-ı Hakk'ın zatından zuhur veya tecelli yoluyla ortaya çıkmasıdır. Taayyünat da budur. E şimdi o beyitte dediği ben ve biz. Biz deyince kesret, çokluk; ben deyince teklik vahdet anlaşılır. Yani Allah kendi bir ikinci taayyünden, tecelliyatını anlatıyor hazreti Pir Allahualem bir beyitte bir ansiklopedilik kelam söylemiş. Bu ayrı bir keramet. Bunu düşünse bir kimse, gerçekten düşünerek bulunabilecek bir beyit değil. O zaman buna böyle, ben ve bize ve sonunda sen olunca buna muhakkak biz Arabi ekolünden girip biz varoluşu, varoluşun katmanlarını anlamamız gerekiyor. Eğer biz o varoluşa girmezsek biz bu beyitleri anlamakta güçlük çekebiliriz.

O zaman lataayyün mertebesi dediğimiz mertebe yani o meşhur hadisi kutsi var ya, hani sahabe geliyor soruyor. Diyor ki Allah hiçbir şey yaratmazdan önce nerdeydi ve Hazreti Peygamber cevap veriyor. Tırmizide'de ve İmam Malik'te bu hadisi şerif. Diyor ki âmâda idi. Amâda, altında ve üstünde hiçbir şey olmayan âmâdaydı. Yani bulutumsu bir şey. amâ dediğimizde. Elle tutulacak bir şey yok. Anlamı da yok, anlamsız, âmâdaydı. Öyle olunca bu hep derim ya âmâdan birisinin bir şey konuşması mümkün değildir. Bir kimse burdan bir şey konuşuyorsa kocaman cahildir. Kocaman cahildir. Konuşuyorsa kendi cahilliğini de bilmeyecek kadar cahildir. Burası lataayyün halidir. Biz burada Allah'ın zat olarak henüz daha Allah'ın Allah olarak da tecelli etmediği hâlidir ve bu mutlak gayb anlamındadır. O yüzden buraya normalde başka başka kitaplarda birçok isim bulabilirsiniz ama ben böyle mutlak gayb olarak veyahut da mutlak amâ olarak nitelendiriyorum burayı. Yani çünkü işte zatı ilahiye derler buraya, ne bileyim işte ehadiyet makamı derler buraya, buraya normalde birçok isim söyleyebilirler ama burası mutlak gaybdır. Varlığın hiçbir noktasına ve derecesine açık değildir. Hiç kimseye açık değildir burası. Peygamber sallallahu ve sellem hazretleri de dahil buna. Burası mutlak gayb. Burayla alakalı hiç kimse, hiç bir şey konuşmamış burayla alakalı. Şimdi burası normalde hani üzerinde çok durulacak, konuşulabilecek bir şey değil. Bundan sonra işte hani amâ noktasında bir tecelliyattan, bir taayyünattan bahsetmemiz mümkün değil. Hazreti Pir de burayı kastetmiyor zaten. Burası çünkü bilinmezlik. Bu bilinmezliği kastetmiyorum. Sonra Cenab-ı Hak bilinirliğe geçecek ya, meşhur yine hadisi kutsi, 'ben gizli bir hazine idim bilinmek istedim.' Ben gizli bir hazine idim, bilinmek istedim. Bunu tabii Suiti ve bunu Keşfü'l Hava'da Acuni nakletmiş. Bu, daha önce de bunun sohbetini yapmıştım ben. Bunu inkar edenler filan olmuş. İbni Teymiye'nin başını çektiği bazı ulema, bunu inkar etmişler ama İbni Teymiye'nin sıkı bir talebesi olan Aliyyü'l Kari enteresan bir şeydir, Aliyyü'l Kari bunun mana olarak doğru olduğunu, hani 'ben insanları ve cinlileri beni tanısınlar diye yarattım' ayeti kerimesine bağlayaraktan, bunun mana itibariyle doğru olduğunu söylemiş.

Bugün biraz bunun üzerinde çalışınca Bediüzzaman Saidi Nursi hazretleri de İşaretü'l İcaz' da da bu hadisi kutsiyi kendisi de almış. Bununla alakalı kısa bir şey okudum. Hatta diyor ki Bediüzzaman Saidi Nursi hazretleri bunlardan diyor haberi olmayan cahiller buna itiraz edebilirler ama onların bunlardan haberi yoktur diyor. Cahildir onlar diyor. Şimdi böyle olunca Cenab-ı Hak tanınmaklığı istedi. Tanınmaklığı isteyince ikinci taayyün yani ilk taayyün ama ikinci, ilk taayyün mertebesi oldu. Bu mertebe ne? Cenab-ı Hakk'ın zatı ilahi olarak adlandırdığımızda veyahut da mutlak

gayb olarak adlandırdığımızda varlık sahasına kendisini izhar etme, kendisini göstermez, bu ilk taayyün mertebesi. Cenab-ı Hak bilinmez idi, amâdaydı ve bilinirliğe geçti. Bilinirliğe geçerken de ne yaptı? Bir şey yarattı. Bilinirliğe geçerken bir şey yarattı. İşte burda bilinmezlikten bilinirliğe geçerken benim tabirimle, Allah affetsin beni, Allah'ın Allah olarak bilinirliği, bu mertebede, Allah'ın Allah olarak bilinirliği. Bütün zatî ve sıfatsal tecelliyatlarının cem olduğu ve Allah lafzı şerifinin altında toplandığı bütün sıfatlarının zati ve subutî sıfatları olarak bütün sıfatların Allah ismi şerifinin altında toplandığı ikinci taayyün mertebesi. Allah'ın Allah olarak bilinmesi ve burdan ilk zuhurun, ilk tecelliyatın meydana gelmesi. Hatta bazen ben derim ya hani ilme'l yakîn, ayne'l yakîn, hakka'l yakîni anlatırken veyahut da ben burayı Hakikati Muhammedî olarak da nitelendiririm ya yani çünkü bir şey yarattı. O yarattığı şey neydi? Cenab-ı Hak kendi ruhundan ve nurundan bir şey yarattı. O yarattığı da peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin nuru ve ruhuydu. O yüzden bu makam tabiri caizse hazreti peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin makamı. O yüzden bu mertebeye, bu makama Allah kendisi, Allah ismiyle cem etmiş ve bundan sonraki tecelliyatlar, bundan sonraki mertebeler varlıkla alakalı. Bakın burası yine varlıkla alakalı değil, Allah'ın Allah'la Allah'ın Allah olarak bilinmesi burası. Bundan sonra artık varlığın diğer mertebeleri geldi. Üçüncüsü, ikinci taayyün mertebesi. Yani birinci taayyün neydi? Allah'ın Allah'la bilinmesi, Allah olarak bilinmesiydi. Ondan önceki amâydı, bilinmezlikti. İkinci taayyün mertebesi Cenab-ı Hakk'ın zatının, sıfatlarının, isimlerinin, mevcudatın, komple varlığın tafsilatlı olarak bilinmesinin söz konusu olduğu mertebe.

Burayı ben ne olarak nitelendiriyorum? Arabi öyle nitelendirmiş ya bunu, ben de aynı nitelendirmede bulunuyorum. Yani ben bir şey olduğumdan dolayı değil Arabi'nin buradaki nitelendirmesi muhteşem bir şey. Burası ne? Ayan-ı sabite dediğimiz mertebe. Yani bütün mevcudatın, varlığın, bütün mevcudatın, varlığın bilinmesinin söz konusu olduğu yer. Yani sen de orda bilinirliğe geçtin. İnsan orda bilinirliğe geçti. Bakın bütün her şey bilinirliğe geçti bu mertebede, ayan-ı sabitede. Yani henüz daha ruhlar yaratılmadı, ruhlar yaratılmazdan önceki mertebe burası. Ruhlar yaratılmadı henüz daha ve bütün yaratılacak olan zerreden kürreye her ne var ise hepsi de burda bilinirliğe geçti. Bilinmezdi, varlık olarak, yani sen bilinmezdin henüz daha ruhun yok. Henüz daha senin ruhun yaratılmadı ama ayan-ı sabitede sen bilinirliğe geçtin. Yani Mustafa'nın adı Mustafa olarak veya başka bir isim, önemli değil, Mustafa ayan-ı sabitede bilinirliğe geçti. Burayı iyi anlayın çünkü ayanı-ı sabite bu anlatacak olduğumuz veyahut da tasavvuf bilgisinin en önemli sırrı veya en önemli bilgisi. Yani sen önce ayan-ı sabitede

bilinirliğe geçtin veya melekler önce ayan-ı sabitede bilinirliğe geçti. O melek olacak yani o Mustafa olacak, o işte Hasan ocak, Mehmet olacak, Ahmet olacak. O isim olarak normalde bilinirliğe geçmesi ayan-ı sabitede ama bunların hepsi de cem vaziyetinde daha. Henüz daha bilinirliğe geçmediler. Orda normalde bilinirliğe geçtiler. Henüz daha vücuda, henüz daha şekle şemale bürünmediler ama bu böyle hani bilgisayar yazılımı gibi. Orda bir kodun var senin, Cenab-ı Hak seni orda kodladı, yeni kodlandın sen ve kodlanınca bilinir oldun. Kodlanınca bilinir oldun. Şimdi bir program yazıyor bilgisayarcılar. Yazılımcı bir program yazdı. (Ya ben şeyi açmamışım ya sohbeti burdan, canlı yayın var ama burdan ben açmamışım, kaçırdılar başını. Valla nasipleri böyleymiş. Dinlesinler, canlı yayını takip etsinler youtube'dan değil mi. Youtube'dan takip edin, youtube var sonuçta. Telegramcılar, kapanırsa youtubedan takip edin. Youtube'dan takipçimiz artsın değil mi? Salim öyle olmuyor mu bu işler. Tamam. Telegramcılar youtuba geçecekmişsiniz. Kapatıyorum telegramı. Bir de burayı takip edemeyeceğim, sohbetten çıkıyorum bu sefer çünkü.

Evet ayan-ı sabiteyi yani sufilik, sufiliği anlama noktasında ayan-ı sabiteyi iyi anlamamız lazım. Ayan-ı sabitede her varlık görünürlüğe çıktı ya görünür oldu, bilinir oldu. Ayan-ı sabitede bizim ne tarafa yönlendiğimiz de önemli. Ordaki idraki bilmiyoruz. Şöyle düşünün, bir program var, o program tuşa bastı, tuşa basınca program açıldı ama henüz daha programın bir de alt kademeleri var. Bir bilgisayar programı gibi düşünün. Önceden o bilgisayar programı var mıydı? Yoktu. Oturdu bir bilgisayar mühendisi, yazılımcı, bir konuyla alakalı yazılım yaptı. Yazılımı aldı, sıkıştırdı, zip haline getirdi. Öyle mi oluyor Yunus? Yunus zip haline geliyor, değil mi? Mesela diyelim ki bilmem kaç megabitlik bir şeyi küçücük bir şeye sıkıştırıyor değil mi? Ne yaptı? Zip haline getirdi ve bunu zip haline getirdikten sonra bastı tuşa, artık program komple kurulmaya başladı. Program kurulmaya başlayınca ilk önce ana direkleri, ana hatları kuruluyor. Öyle mi? İki tane programcı var, bir Yunus var mı bir de Recep var. Recep öyle mi kuruyorsun? Ne yapıyorsun? Mesela? (Recep: Programın nereye kurulacağını söylüyor, siz onu seçiyorsunuz, şuraya kur diyorsunuz, sonra ileri diyorsunuz. İleri deyince işte başka ayarları varsa program onu soruyor. Sonra o ayarları da seçtikten sonra ileri dediğin zaman kuruluma başlıyor. Kurulum bittikten sonra program hazır hale geliyor.) Program hazır hale geliyor ama önceden yoktu. Evet. Burası iyi anlaşıldı herhalde. Değil mi? Önceden yoktu. Ayeti kerimede diyor ya, siz yoktunuz, sizi Allah var etti. Bu mükâvanat, varlık yoktu, bunu Allah var etti. Yani yoktu diye Cenab-ı Hak üstüne bastıra bastıra söylüyor. Yoktu. Sen de yoktun ben de yoktum. Nerde

varlığa biz görünür hale geldik. Ayan-ı sabitede. Ayan-ı sabite bütün varlık aleminin çipi gibi ama orda hepsi de hareket halinde mi? Evet. Bakın hepsi de hareket halinde ve ayan-ı sabiteyi, ayanı sabiteyi çok önemsiyorum ben bu konuda çünkü bir kimsenin mutlak kaderi de orda. Mutlak kaderi. Yani sen ayan-ı sabitede cehennem kapısına gittiysen mutlak kader, orda, ayan-ı sabitede çünkü ayan-ı sabitede cehennem de var, ayan-ı sabitede cennet de var. Ayan-ı sabitede levhi mahfuz var, kürsü var, hepsi de ne yaptı? Henüz daha varlığa geçmedi ama bilinir oldu. Bakın bilinir oldu ve bilinir olunca ayan-ı sabitede bir kimse gitti, cehennem kapısından içeri girdi, ayan-ı sabitede girdi.

Ayan-ı sabitede cehenneme gitti. Ayan-ı sabitede cennete gitti. Ayan-ı sabitede peygambere gitti. Burası yalnız bize mutlak gayb yine. Gayb burası bize yine ama normalde bazılarına gayb mı? Değil. Evet, bu ne olmuş oldu? Burası da ayrı bi varlığın ikinci taayyün mertebesi oldu. Peki dördüncüye geldik şimdi. Varoluş olarak bunlar taayyündü. Bunlar henüz daha varlığa yani görünürlüğe, bak bilinirlik ayrı bir şeydir, görünürlük ayrı bir şeydir. Ayan-ı sabitede bilinirlik oldu. Şimdi görünürlüğe geçeceğiz. Yani ruhlar alemine geçeceğiz. O mertebeye geçeceğiz. Ruhlar aleminde Cenab-ı Hak kıyamete kadar gelecek olan ruhları yarattı. Ruhları yarattıktan sonra onlara sordu, meşhur elestü bi Rabbiküm. Ben sizin rabbiniz değil miyim dedi. Onların da hepsi ne dediler? Bela, evet. Sen bizim Rabbimizsin. Burası ne? Ruhlar aleminin mertebesi. Yani normalde ruhlar alemi dediğimizde de artık ruh denilince o bilinirlikten görünürlüğe geçti. Bakın bilinirlikten görünürlüğe geçti. Ayan-ı sabitede bilinirlik oldu. Ruhlar aleminde görünmeye başladı. Bunlar da Cenab-ı Hakk'ın sıfatları mı? Evet ve ruhlar alemi hani meşhur ya bir de hadisi şerif, ruhlar aleminde birbirleriyle tanışıp birbirlerini sevenler dünyada da birbirleriyle tanışıp birbirlerini sevecekler. O zaman ruhlar aleminde böyle bir herkeste bu farklı farklı tecelli edebilir. Bakın herkeste bu tecelliyat farklı farklı tecelli edebilir. Bu fakirdeki tecelliyat şöyle oldu. Arı peteği gibi bildiğimiz arı peteği gibi bütün herkesin yüzünü görüyorsun orda, ruhlar aleminde. Suretle yüzlerinin, ruhlar alemi suretlerinin, böyle suretlerini görüyorsun, arı peteğinin içerisinde gibi. Bu, görünen bu, tecelliyat bu. Fakat ruhlar aleminde ruhlar bu manada serbestler. Yani o perdede ruhlar serbest. O perdede ruhlar böyle bir peteğin içerisinde bekletilme noktasında değiller yani, serbestler. 'Ben sizin Rabbiniz değil miyim', 'bela, (evet)'. O zaman secde edin.' Herkes birinci secdeye gitti. Hatta burayı ben bu secdeyi cebri olarak nitelendiririm ya, cebri olarak o secdeye gitti. Secdeden kalktılar, ikinci secde emrini verdi. Bir kısmı gitti, bir kısmı gitmedi. Sonra üçüncü secde emrini verdi. O zaman ikinci secdeye gidenlerin

bir kısmı gitti bir kısmı gitmedi. Birinci secdeye gidenlerin bir kısmı üçüncü secdeye gitti, bir kısmı gitmedi. Ayırdık şimdi. Birinci, ikinci, üçüncü secdeye gidenler mümin doğdular, mümin yaşadılar, mümin öldüler. Birinci secdeye gitti, ikinci secdeye gitmedi, üçüncü secdeye de gitmedi. Mümin doğdu, kafir yaşadı, kâfir öldü.

Birinci secdeye gitti, ikinci secdeye gitmedi, üçüncü secdeye gitti, mümin doğdu, kafir yaşadı, mümin öldü. Hadisi şerif bu. O zaman ruhlar aleminde demek ki birinci secde cebri, ikinci, üçüncü secdeler cebri değil ama ikinci, üçüncü secdeler cebri değil derken ayan-ı sabite faktörünü unutmayın. Ayan-ı sabitede o nereye gitti? Ayan-ı sabitede neyi hak gördü de gitti, neyi batıl gördü de gitti? Üçüncü secdeye gitmeyenler yani kafir ölenler ayan-ı sabitede cehennem kapısına gidenler. Üçüncü secdeye gidenler ayan-ı sabitede cennet kapısına gidenler. Bu Mustafa Özbağ yorumu, bakın bu Mustafa Özbağ yorumu. O zaman ruhlar aleminde de henüz daha görünürlüğe geçti bütün varlık ama henüz daha maddeleşmedi, cisimleşmedi. Maddeleşmesi cisimleşmesi, artık yavaş yavaş aşağıya doğru iniyoruz, o ne? O misal alemi. Bu beşinci mertebe. Misal aleminde ne oldu? Artık farklı nesneler, farklı varlıklar, cisimler aleminde, hani cisimler alemine geçecek ya, Mustafa Özbağ'ın nasıl bir sureti olacağı nasıl bir fıtratı olacağı misal aleminde belli. Misal âleminde artık Mustafa Özbağ henüz daha varlığa geçmeden şekle şemale büründü. Şekle şemale büründü. Boyu, posu, endamı, göz rengi, kaş rengi artık o misal aleminde ne yaşanacaksa, ne olacaksa, ne yapılacaksa artık misal aleminde tecelli etmeye başladı. Bunları tabii böyle anlatırken uzun uzun anlatılıyor da bunlar çok hızlı hareket ediyor. Sonra misal aleminden nereye geçiyoruz? Artık şahadet alemine geçiyoruz. Bu da varlığın altıncı makamı, altıncı perdesi. Öyle diyelim ve bu mertebede de parçalanma, bölünme, kesret burda başladı. Nerde? Şahadet aleminde. Artık bu alemde bütün her şey kesrete döndü. İnsan tek tek çoğaldı, parçalandı, dağıldı. Ben bunu tarif ederken Allah affetsin, çıksanız bin metre yukarı bir bardak su dökseniz diyorum. Bin metre yukardan bir bardak su döktünüz. Hatırlayın eski sohbetlerimi, bir bardak suyu döktüğünüzde o bir bardak bardağın içerisinde bütündür. Öyle değil mi? Aşağıya inerken ne oldu? Yavaş yavaş açıldı, dağılmaya başladı. Hatta daha da aşağı indiğinde ne oldu? Siz o bir bardak su komple dağıldı, değil mi? Kocaman yer kapladı. Artık bu şehadet âlemi.

Bütün varlığı artık surete büründü, parçalandı. Varlık olarak bütün suretlerin kol gezdiği, suretlerin dağıldığı bir yer. Ardından ne geliyor yedincisi? Yedincisi de insan mertebesi, Adem'in yaratılması ve Cenab-ı Hak Allah, öyle diyeyim, zatıyla alemlerden farklı olduğundan dolayı, bakın, siz

alemleri Allah diyemezsiniz. Alemler Allah'tan farklıdır, Allah'ın zatıyla alemleri aynı kategoride görmeniz sizi doğru noktada tutmaz. İnsan mertebesi dediğimizde insanın varoluşu. İyice zahire döküldü. İyice zahire dökülünce Cenab-ı Hak bir Adem yarattı, çamurdan yarattı, onu sonra çamurdan yarattıktan sonra ona kendi ruhundan ona ruh üfledi. Kendi ruhundan ona ruh üfledi. Peki, Allah ruhlar aleminde ruhları yaratmış mıydı? Yaratmıştı. Ruhlar aleminde ruh, buraya dikkat edin, ruhlar aleminde ruhları yarattı, 'ben sizin Rabbiniz değil miyim' dedi. Doğru mu? Doğru. Şimdi Allah Adem'i yarattı, buraya dikkat edin, Allah Adem'i yarattı. Ademi yaratırken meleklere ve bütün cinlilere dedi ki ben Adem'i yarattım. Ona kendi ruhumdan ruh üfledim. Ona bu ruhu yüklediğimde, mana itibariyle, hepiniz ona secde edeceksiniz dedi. Secdeyle emretti. Şimdi farklı bir şey burda konuşacağım. Hakkınızı helal edin. Ruhlar aleminde Allah'ın yarattığı, ruhlar ile Adem'e üflediği ruh aynı ruh değil. Çok iddialı bir söz oldu ama Adem'e üflediği ruh ile ruhlar aleminde yarattığı ruh aynı değil. Adem'e kendi ruhumdan üfledim dedi. Ruhlar aleminde ise Cenab-ı Hak ruhları yarattı. Ruhları yarattıktan sonra 'ben sizin Rabbiniz değil miyim' dedi. O ruhlarla alakalı kendi ruhumdan ruhlar yarattım demedi. O zaman Adem'e kendi ruhundan ruh üfledi. Adem'e kendi ruhundan ruh üfledi. Burası bence Allah affetsin, bugüne kadar ayrıştırılmayan, gizli kalan yer. Ruhlar aleminde çünkü melekler de ruhlar aleminde yaratıldı. Ayan-ı sabiteden aşağıya indiler. Cenab-ı Hak hangi noktada, hangi perdede ne kadar varlık yaratacaksa hepsinin ruhlarını yarattı. Biz insan gözüyle bakıyoruz. İnsanların da ruhlarını yarattı. Hepsi de ruhlar aleminde hepsini de yarattı. Adem'e kendi ruhundan üfledi. Burayı, sonraki sohbetlerde burayı hatırlatacağım size. Adem'e üflediği, Adem'e verdiği kendi ruhumdan ruh üfledim dediği ruh ile ruhlar alemindeki ruhun farklı olduğuna inananlardanım ve şimdi sıra geldi, tabii bu yaratılış noktasına böyle geldim ki bu mesele biraz daha anlaşılsın.

Şimdi geldik ben, biz ve sen dedi ya, ona geldik. Şimdi yaradılış noktasında mertebe olarak insan mertebesi var. İnsan mertebesinin üzerinde yürüyoruz. Yaratılıştan geriye doğru yürüdük. Yaratılıştan geriye doğru yürüdük, parçaladık, kesretteyiz. Nerdeyiz? İnsan mertebesindeyiz. Bir çıt yukarı çıktık. Nerdeyiz? Misal alemindeyiz. Bir çıt daha yukarı çıktık. Nerdeyiz? Ruhlar alemindeyiz. Bir çıt daha yukarı çıktık. Nereye geldik? Ayan-ı sabiteye geldik. Öyle değil mi? Ayan-ı sabiteye geldiğimizde hiçbir şey birbirinden ayrı değil. Ayan-ı sabiteye geldiğimizde hiçbir şey birbirinden ayrı değil. Orda hâlâ daha ben, biz ve sen var, öyle değil mi? Evet, ayan-ı sabiteden bir çıt daha yukarı çıktık. Yani ilk taayyüne çıktık. Allah'ın Allah olarak bilinirliği noktasına çıktık. Buraya çıktığımızda ben, sen, o kaldı mı? Kalmadı.

Hz. Pir Allahualem Cenab-ı Hakk'ın sıfatsal noktasında fenayı anlatıyor. Bir kimse fena makamına geçtiğinde, fenaya geçtiğinde, fena makamına oturduğunda, evet, ben biz ve sen kalmaz. Şimdi Yusuf olsaydı iyiydi, Çanakkaleli. Yusuf hani Perşembe gecesi hayretten sordu ya, aslında bu gecenin sohbetiymiş bak, perşembenin sohbeti değilmiş. Şimdi hani Yusuf hayreti sordu ya, hayreti sordu değil mi? Hayreti sorduydu, ben de ona üç hayret anlattıydım. Dedim ki, sonradan ilave ettim, iki hayret daha vardır dedim. Şimdi sufi seyrî sülûk noktasında aşağıdan yukarı doğru gidecek ya, aşağıdan yukarı doğru gittiğinde o insan aleminden, hani yukarı doğru çıktı, şahadet alemi, sonra yukarı çıktı, misal alemi, ruhlar alemi, sonra ayan-ı sabiteye çıktı, ayan-ı sabiteden sonra her Adem'e nasip olmayacak, bir çıt daha yukarıya, ikinci taayyün mertebesi. Onun normalde ayakları ayanı sabitede; yüzü, cemali, yüzü, cemali onun ikinci taayyünde. Bunu böyle idrak edebilir misiniz bilmiyorum ama bunu böyle idrak etmek ama fena noktasında bu, bakın bu fena noktasında. Asıl hayret, asıl hayret burdadır. O kimsenin o fena noktasına gelmesidir hayret. Şimdi misallerle anlatılır dedik ya, buraya geçecek olan bir kimsenin geçecek olan bir kimse kapısı vardır. O kapı özel bir kapıdır. Şimdi mana aleminde hazreti Pir dedi ya eşik nedir, köşe başı nedir diye.

İşte orda eşiğin de köşe başının da orda bir anlamı yoktu. Artık o sufi, artık o sufi ya cemal noktasında cemalleşme, fena olma noktasına gelir. Fena olma noktasında kalınca sufinin benliği, bizliği, senliği kalmaz. Orda kalmaz ve orda, cemalde yok olur, hiç olur. Orda artık onun aklı da fikri de kendisi de yok hükmünde olur. Ben de sen de biz de artık orda yoktur ama bu saniyenin binde biri olur ama kaçta kaçı olacaksa artık orda o sufi için o sufi için benlik, bizlik kalkar. Cemalde, cemalde cem olur. Cemalde hiç olur. Kendisi orda kalmaz. Onun özel bir kapısı vardır. Özel bir kapısı vardır. Zannedersin ki altından, elmastan mücerretten, böyle altından elmastan daha yüksek böyle bir madenlerden yapılmış manevi bir kapı gibidir. Öyle yol geçen hanı gibi değildir orası. O bir veli için bir mürşidi kamil için ulaşılması gereken yerdir. Aldanmamanız için bunları açık açık söylüyorum, ölüp gideceğim bu dünyadan, bunu böyle defalarca tekrarlıyorum, ne zaman ecel gelir bilinmez. Bunu bilin diye söylüyorum. Öyle bana verdiler de almadım yok aldılar da satmadım, böyle boş laflara kanmayın. O mürşidi kamil, o veli, mürşidi kamil o kapıdan geçmesi gerekir. O kapıdan geçerken de dikkat edin, bir insanın mürşidi kamilsiz o hale gelmesi, altını çizerek söylüyorum, mümkün değildir. Çünkü bir çıt ilerde şeyhi, ilk önce şeyhi onun delilidir. Bunu defalarca söylüyorum ya, fenafi'ş şeyh olmayanın bunlardan haberi olmaz diye. Fenafi'ş şeyh olacak ki önce bu böyle şirk gibi

görünür insanlara. O yüzden bu işin ehli olmayanlara bu aslında konuşulmaz amma velakin bu meselenin de anlaşılması, bilinmesi gerekir. Ehli olmayan bunu şirk olarak görür. O kimse önce şeyhinde, şeyhinin cemalinde fena olur. Şeyhinin cemalinden fena olunca şeyhte fani olmanın tadını, lezzetini, makamını alır. Artık onun kalbi mutmaindir ve şeyhinde fena, şeyhinin cemalinde fena olunca onda bir delil olur bu. Onda delil olunca yol orda bitmez. O yolun yürünmesi lazım. Bazılarında direk peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinde cemalleşme olur. Bazılarında kimse piri onda olur. Bazılarında bu herkeste farklı farklı olabilir. Geçmiş peygamberlerin birisinde de cemalleşme olabilir ama muhakkak o kimse mürşidi kamil olacaksa o kimse velilikte uç noktaya gidecekse o kimse peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin cemalinde, cemalinde fena olur. O artık fenafi'l Resuldür, cemalinden fena olunca. Orda yol bitmez. Zaten oraya kadar gelen bir kimseyi de orda bırakmazlar ve o kimse sonradan Allah'ın cemal sıfatında fena olur.

Tekrar altını çizerekten söylüyorum. Allah'ın cemal sıfatında o fena olur ama Allah'ın cemal sıfatında manevi olarak fena olacağı zaman, fena olacağı zaman o kimse, o mübarek nurlu kapıdan onu geçirirler. Nurlu kapıdan geçer geçmez o kimse ilk etapta, anında, anlık üstadının cemaalinde fena olur. Anlık ardından hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in cemalinde fena olur. Anında, anlık ondan sonra Allah'ın cemalinde cemal fena olur ki artık onun kendisinin ne yüzü kalır ne kendisi kalır. İşte cemalullahta fena olma makamı burasıdır. Cemalullahta fena olma makamı burasıdır. Gerçek manada, hakikat noktasında ne ben kalmıştır ne biz kalmıştır ne sen kalmıştır ne o kalmıştır. Artık o Allah'ın cemal sıfatında fena olur. Fena olunca artık yüzü önce şeyhinin yüzüydü. Sonra şeyhinin yüzünden hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in yüzü oldu. Sonra Allah'ın cemalinde hiçliği yakaladı, hiçbir şeye benzemedi, o çünkü hiçbir şeye benzemez. Orda senin cemalin de kalmaz, orda sen de kalmazsın ve idrak edersin ki Allah hiçbir şeye benzemez. İmanın kavi olur, artar. Artık Allah hiçbir şeye benzemez. Allah sana da benzemez bana da benzemez hiçbir şeye benzemez o. O zaman imanın, imanın kemale erer. O zaman gerçekten sen bir mürşidi kamil olur o zaman gerçekten sen velilerin velisi hükmünde olursun. O cemalleşme olmadıysa aldatma hiç kimseyi meydana da çıkma. Şeyh olabilirsin ama veliler velisi, mürşidi kamil olma noktası ve perdesi burasıdır. Eğer o kapıdan geçmediysen eğer o kapıyı dahi görmediysen eğer Hazreti Muhammed'i Mustafa'nın sallallahu aleyhi ve sellem in cemalinde fena olmadıysan eğer üstadının cemaatinde fani ve fena olmadıysan sen daha yolun başındasın. Yolun başında olmak da bir nimettir. Böyle bir üstada mürit olmak

da nimettir. Evet, büyük nimettir hem de hem de hani Salim sorduydu ya hani nimet verdiklerinin yolunda diye, evet!

İşte o Cenab-ı Hakk'ın dünyada nimet verdiği kimselerdir. Hazreti Abbas'ın deyimiyle dünyadaki manevi direklerdir onlar. İşte orda, bakın orda ben, biz ve sen kalmaz. Bunu yazmadım aslında. Bunu anlatmayacaktım da işin doğrusu. Hani bunu burda bitirecektim ama bu da tecelliyat oldu. Zaten orayı yaşayan bir kimse ne dünyayla bağı kalır ne ahiretle bağlı kalır ne cennetle bağı kalır ne cehennemle bağı kalır ne makamla bağı kalır ne mevki ile bağı kalır. Hiçbir şeyle bağı kalmaz. O artık oradadır. O artık ordadır, O artık ordadır. Ordan onun için geri dönüş yoktur artık. Onun artık hayatı kendine ait de değildir. Şimdi bu anlaşılsın ki tavla anlaşılması lazımdı. Bu böyle anlaşılmadan Hz. Pir'in tavla metaforu anlaşılmazdı. E ardından ne diyor? Tavla metaforu. Beni uyutmayan pirim, benim başıma zonklamalar getiren pirim, zonklamam geçti. Hamdolsun kendi kendinle huzur tarlasını oynamak için bu ben ve bizi vücuda getirdin. Tavla oynayanlar elini kaldırsın. Kaldırın kaldırın, ben de kaldıracağım. Bakayım, evet tavla oynayanlar beni daha iyi anlayacak da o yüzden. Ben güzel tavla oynarım, çok cesaretli oynarım hem de. Bütün oyunları cesaretle oynarım. Tavla oynarsınız öyle değil mi? Normalde zar tutulmasın diye ne yaparsınız ya fincanın içinde oynarsınız, değil mi? Ben fincanın içinde bile zar tutarım. Ben fincanla bile zar tutarım, maharetliyimdir. Şimdi eğer zar tutulmasını istemiyorsa birisini koyarsın, bana öyle yapıyorlardı, senden tavla oynarız ama zarları başkası atacak! İyi, atsın. Ben ona da razıyım. Şimdi o da ne yapar? Böyle elinde zarları böyle karıştırır atar orta yere, öyle değil mi? Taraflar ne oynarlar? Zar ne gelirse onu oynarsın, değil mi? İşte ne geldi, pencüse geldi. Oy pencüse, severler güzeli genç ise! Aldı bir kapı yaptı, doğru mu? Evet. Zara hükmün geçiyor mu? Geçmiyor. Ne gelirse onu oynuyorsun, değil mi? Sadece oynamaya idrakin var. Zara sözün geçti mi? Geçmedi. Ne yaptık? Onun kaderine ve kazasına ne yaptık? Razı olduk, iman ettik. Madem ki zarları atan sensin madem ki zar senin, pul senin, tavla senin, ben de seninim, sen de benimsin, ben seninim. Bu oyun ne? Bu oyun ne? Bu gösteri sanatı ne? Aaa, o bundan zevk alıyor, o bundan tat alıyor. O bundan zevk alıyor. Bundan tat alıyor. Şimdi bu son fena mertebesini anlatmasaydın burası size cebriye gibi gelecekti. Peki, fena mertebesini yaşayan bir kimse için zarın ne geldiği önemli mi? Zarı atan önemli mi? Oynadığın pullar önemli mi? Kaç tane pulun kırılmış önemli mi? Sen kaç tane put kırmışsın? Sen kaç tane put kırmışsın, önemli mi? Allahu alem hazreti Pir burayı anlattı. Allahualem ve dedi ki bu cemalde fena olma hali yaşanınca ben kalmadı, biz kalmadı. Bizden ne? Kesret benden ne vahdet. Sen de kalmadın diyor.

Senler dediği ne? Cenab-ı Hakkın bütün varlıktaki tecelliyatları. Hepsini vücudun içine aldı. Hepsini birinin içine aldı, dedi ki ben de biz de sen de kalmadı. Nerde? O cemalde, cemalde fena olmakla, cemalde fena olmakla kalmadı. Hazreti Pir seviyeyi çok yukardan tutmuş. Çok çok yukardan tutmuş. Bu haliyle hallenecek olan veli de az, açık konuşmak gerekirse. Bu hal ile hallenecek olan veli de az ancak pir makamında olursa bu halle hallenir bir kimse. Allah cümlemizi onlardan eylesin.

Hakkınızı helal edin. Biraz böyle sıkıntılı, çetrefilli gibi görünüyordu baştan ama Cenab-ı Hak sohbeti açtı. Böyle bir anlaşılır hale getirdiğine inanıyorum. Anlaşılır hale getirdi. Ben de anlaşılır hale getirdiğine inandım. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. El-Fatiha maassalavat. Amin. Sohbete geciktim. Gecikme sebebim de buydu, yani içerde konuşuyorduk ordan burdan, hep kafam sohbetteydi işin doğrusu. Daha doğrusu geçen haftadan beri kafam bu beyitte. Bu işin içinden nasıl çıkacağım diye. Böyle hani şair demiş ya bizi bu havalar mahvetti diye, bizi de bu havalar mahvetti. Bizi dağıttı böyle. Cenab-ı Hakka hamdolsun ama işin içinden Rabbim çıkardı. İçerde de gecikmemin sebebi, aslında bir sebebi de buydu. Ayaklarım geri geri gitti tabiri caizse. Hani burayı anlatayım mı anlatmayayım mı noktasında. Sonra saldım yakasını. Neyin saklı gizli kaldı ki dedim. Sal yakasını dedim. O zaman rahatladım.

Velhasıl geciktim, orda da içerde bir laf söyledim. Dedim ki şimdi çıkarım, herkes hakkını helal etsin derim dedim, helal etmeyeni de çiğnerim ayağımın altında dedim. Hakkınızı helal edin. Allah razı olsun. Bu kadar basitti, Allah razı olsun. Sabırla dinlediğiniz için ve dikkatimi de dağıtmadığınız için dağılmadığı için hem Allah'a hamdediyorum hem de sizlere teşekkür ediyorum. Haklarınızı tekrar helal edin. Allah razı olsun. Canlı yayın açık mı? Açık. Evet, şimdi bazıları sohbetin bu kısmını çalabilirler. Böyle sohbet hırsızlarım var benim. Böyle burdan bir şey konuşuyorum, bir şey söylüyorum manevi meselelerde veyahut da gaybî, gelecekle alakalı meselelerde, bir bakıyorum benden sonra bunu birileri böyle işte bizde de bu hal oldu, bizde de böyle yaşandı gibisinden söylüyorlar. E bunun da hırsızlamasını yapacaklar. Şöyle kapıdan geçtik, böyle pencereden geçtik diye. Söyleseler de umrumda değil ama sonuç itibariyle ne yazık ki bunlar da yaşanıyor. Benim bu konuda bir sıkıntım yok. Bizim bu konuda herhangi bir cimriliğimiz de yok. İlim Allah'ın, ilim Allah'ın. İlmi veren, yaşatan Allah. O halleri yaşatan Allah. O hallere eriştiren Allah. O hâlleri anlatan Allah. O haller yaşanmasa o haller, o tecelliyatlar, o taayyünler görünmese e bunlar bilinmez. Cenab-ı Hak bütün şeyhim, üstadım diyenlere Rabbim nasip etsin, hepsine de yaşatsın. Kendileri yaşasınlar inşallah. Bunlarda herkes de

değişik değişik tecelli eder dediğim şey, bazı velilerde bunlar farklı tecelli ediyor çünkü. O veli de zannediyor ki sadece benimki gibi oluyor herkesin ki diye, öyle değil. Tabii o tecelliyatı görenler de var, o tecelliyatı gören de olunca yani o onda farklı oldu, bunda farklı oldu. O zaman farklı farklı tecelliyatlar çıkıyor meydana ama o gören kimse bir başkasının tecelliyatını bilmediğinden, sadece kendi tecelliyatını doğru görüyor. Sadece kendi tecelliyatı, bu doğruymuş gibi geliyor ona, öyle değil çünkü cemali tecelliyatlar aynı zamanda zati tecelliyattır, farklı renklerde, farklı taayyünler ve tecelliler olabilir. Bunu da bir kenara not etmiş olalım tekrar. Hakkınızı helal edin. Allah razı olsun. Eyvallah

https://www.youtube.com/live/Chnxl6cLSAY?si=mvOlRz1LB61Ua0Ul

25 KASIM 2023
TASAVVUF VAKFI BURSA MERKEZ

MESNEVİ-İ ŞERİF 1788-1794. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah bütün Ümmeti Muhammedi Kuran ve sünneti seniyyeye sımsıkı yapışanlardan eylesin. Bizleri ve Ümmeti Muhammed'i hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Rabbim siyonistleri israili, masonları yerle yeksan eylesin. Onları destekleyenleri de yerle yeksen eylesin. Cenab-ı Hak islam düşmanlarını yerle yeksan eylesin. Müslümanlara zulmedenleri de Cenab-ı Hak yerle yeksan eylesin. Her nerde bir Müslümana zulmediyorsa Allah intikamını alsın. Ecmain. Evet, kaldığımız yerden devam edeceğiz ama önce şunu söyleyeyim. Osmanlı'da hava lodos olunca mahkemelere ara veriyorlarmış. Lodos esince insanlar işte fazla duygusal olur. ondan sonra alıngan olur, verdikleri karar normalden çıkar diye o yüzden Osmanlı böyle bir uygulama başlatmış kendi zamanında. Malum birkaç haftadır lodos iyi, o yüzden söylediklerimden sorumlu değilim. Hani ya bu böyle nerden konuştu, ordan mı konuştu burdan mı konuştu, baştan söyleyeyim. Hani deniz kenarında, Karadeniz'de bir âlim bir risale yazmış İstanbul'a göndermiş, ondan sonra, şeyhülislama demiş götür, o çok kale almayacak. Ona de ki demiş ömründe hiç balık yemedi. Neyse talebesi götürmüş şeyhülislama risaleyi demiş ki ya Karadenizliler demiş yani çok balık yer. O yüzden hani sıkıntılıdır. Hemen cevap vermiş talebe. Demiş efendim üstadımız dedi ki söyle böyle söylediğinde, hiç balık yemedi dedi de. Böyle bir latife var. Bizimki de onun gibi.

O yüzden biraz gündüz sohbeti, biraz şimdi, söylediklerimizden sorumlu değiliz. O yüzden dileyen doğru kabul eder dilemeyen doğru kabul etmez.

Gider inceler, bakar, eder. Daha doğrusu bugüne kadar söylediklerimizin hiçbirisinden sorumlu değiliz. Güzel bir şey bu. Hani İmam Gazali o kadar kitap yazmış yazmış, yazmış,, yazmış, yazmış bir sürü risaleler yazmış, sonra iki yıl Emevi camisinde kendisi minarenin içerisinde inzivaya çekilmiş. Tasavvufla, sufilikle tanışmış. Sufilikle tanışınca inzivası var iki yıl, iki yıl inziva ediyor. Çıktıktan sonra diyor ki bugüne kadar yazdıklarımın hepsini reddettim diyor. Yani bugüne kadar ne kadar ne yazdıysam hepsini reddettim diyor. Hepsini atmış kenara. Bizimki de o hesap. O yüzden akıllılarla işimiz yok. Kendimiz de çok da akıllı birisi değiliz. Evet, tel yakan beyitlere devam ediyoruz. Geçen hafta malum diyordu ki ben, biz, karman çorman olduydu: "Kendi kendinle huzur tavlası oynamak için bu ben ve bizi vücuda getirdin. Bu suretle 'ben've 'sen'ler umumiyetle bir can haline gelirler sonunda da sevgiliye müstağrak olurlar." Tabii burda en güzel benim çok hoşuma giden şey, kendi kendinle huzur tavlası oynamak için mi bu benler bizler, burası beni alıp götürdü ben hâlâ da ordayım. Ordan çıkmadım daha. Kendimce tefekkür ettiklerimi, kendimce kendi içimde bunları düşündüklerimi sizlere aktaramıyorum cebriyeye düşersiniz diye. O yüzden ama aynı tehlikeler devam ediyor.

"Ben, biz, ben ve bizim varlıkların varlığı ve yokluğu hulâsa söylediklerimin hepsi vardır, vâkıdir."

Teşbih, tenzih, hepsi de bir yerde. Ben biz ve bizim. Ben, biz; ben ve bizim. Varlıkların varlığı yani bir varlık var onun varlığı ve yokluğu yani varlığı ve yokluğu. söylediklerimin hepsi vardır, vakidir. Yani ben, biz varsınız aynı zamanda da yoksunuz. Ben, biz, ben, bizim, her ne var ise varlık, bu konuda varlığa bürünmüş olan nesneler, eşyalar var, aynı zamanda da yokluğu da var. Yani yok. Bu söylediklerinin hepsi de vaki. Yani bu söylediklerimin hepsi de doğru. İşin içinden çıkabiliyorsanız çıkın. Hem varsınız hem yoksunuz hem ben var hem biz var hem de bizim var ama ben bizim hepsi de hem var hem yok. Tabii yine bizim burdan yürüyeceğimiz yer, geçen haftadan devam edeceğiz, Arabi ekolünden başka bir yerden bu işin içinden ben çıkmasını bilmiyorum. O yüzden benim çıkacağım yer yine işin içinden çıkabilecek olduğum yer orası. Şimdi ben, sen, o varmış gibi görünen varlıklarız biz. Varmış gibi görünen varlıklarsak ve hepimiz de geçiciyiz.

Geçici olunca hepsi de bir şekilde yok olacak. Yani biz doğarken ölüme doğduk. Biz varmış gibi görüneniz ama aslında yokuz. Sonuç itibariyle biz yine yok olucularız, sonradan yine var oluculardan olacağız. Yine ne yapacak bizi? Varlık sahasına sürecek. Nerde? İşte kıyamette ve mahşerde yeniden ne yapacak? Varlık sahnesine yeniden sürecek. Şimdi böyle olunca aslında varmış gibi görünen şey bir müddet sonra yok olacaksa senin onu varmış gibi

görmen senin hatan. Yani ay dolunaya dönecek ama baştan hilal ve baştan hilali gördüğünde sen kendince diyorsun ki bu hilal ama arkası dolu onun. Sonra ne oldu? Dolunay oldu ve dolunay sonradan tekrar hilale döndü. Görüş olarak baktığınızda hilalden dolunaya, dolunaydan tekrar hilale indirgendi. Yani yokluktan varlığa büründü, varlıktan tekrar yokluğa büründü teşbihte hata olmazsa veyahut da biz önceden insanlar olarak veya bütün varlık olarak önceden yoktuk. E sonra Cenab-ı Hak bizi var etti. E sonra tekrar yok edecek bizi. Biz tekrar yok olacağız. Sonra tekrar var edecek.

O zaman burdaki varlığımız bir hayali varlık gibi bir şey. Yani sonuç itibariyle biz aslında yokluğa koşuyoruz. Biz yokluğa koşunca bizim varlığımızın esamesi yok. Çünkü bizim için zaman seksen yıl, yetmiş yıl, bu varlık perdesinde var gibi görülmemiz elli, atmış yıl, yetmiş yıl. Sonuçta görünmeyeceksek ki görünmeyeceğiz, o zaman varlığımızın bir hakikati yok. Varlığımız fani yani geçici. Varlığımız bir hakikat noktasında değil. Kendince hakikat noktasında ama hakikat noktasında değil. Böyle olunca o zaman bütün her şey yok olucu, her şey bir taraftan bir tarafa gidici. Kasas ayet 88: 'Allah ile beraber başka birini ilah edinme. Ondan başka hiçbir ilah yoktur. Hüküm sadece onundur. Ona döndürüleceksiniz.' Şimdi Allah ilahımız, Rabbimiz. Başka bir şeyi, Allah'tan başka bir şeyi ilah edindiniz, herhangi bir şey. Bu, at olur, put olur, bu ne olursa olsun, bu insan olur, neyi ilah edinirsen edin. Bakın neyi ilah edinirsen edin, o yok olucu, gidici, kalıcı değil. Yani eski dille fani. Biz bu dile çok hani aşinayız ya, fani dünya, yani geçici bir dünya. Fani dünya hayatı, yani geçici bir dünya hayatı. O zaman normalde var gibi gördüğümüz nesneler, var gibi gördüğümüz eşyalar geçici. Yani bir müddet sonra yok. Ben kendimce, kendime soruyorum, nerde babam? Yok. Zahiren görünüyor mu? Hayır. E rüyanda görürsen, manada görürsen göreceksin. Peki o varlığı var mı? Elde tutuyor musun? Hayır. Ne? Bir suret görüyorsun. Rüyanda veya hâlinde. Peki o suretin kendince varlık değerlendirmesi var mı? Yok. Matematiksel bir değeri var mı? Yok.

Hocam matematiksel bir değeri var mı gördüğünüz rüyadaki nesnelerin? Yok. Hocam da zaten benden bir sürü matematik şeyleri alıyordu, hocam sıfırları çoğalttım. Yani her dönemde sıfırlar çoğalıyor. Bugün muhabbet oldu, en son altı sıfıra kadar mı gittiydi, sizin matematikçiler kaç sıfır attı? Efendim? (Planck zamanı var, on üzeri eksi kırk üç saniye. Yani virgülden sonsa kırk üç basamak gitmek gerekiyor. Daha doğrusu kırk üç tane sıfır sıfır sıfır bölmek gerekiyor.) Evet, ben ilk şeye, varoluşa gittim bugün de sohbet esnasında, dedim ki ona sıfır yetişmez dedim. İlk hani ruhundan ve nurundan bir şey yarattım deyince hani lataayyünden taayyüne, taayyünden bir şey yaratmaya, zamanlaması yok bunun dedim. (Fizikte tanımlı

olan, daha doğrusu evrende tanımlı olan en küçük zaman, saniyede mesela kırk üç sefer ona bölmek gerekiyor. Yani demek istediğim bir saniyeyi ona bölüyoruz, çıkan sonucu ona bölüyoruz, çıkan sonucu ona bölüyoruz, bunu kırk üç sefer yapıyoruz. Tanımlı olan tek zaman bu. Yani bunun daha altına indiğimiz zaman zaten zaman tanımını yitiriyor fiziksel açıdan.) Zaten zaman tanımını normal tanımlama açısından bitirmesi lazım. (Yani zaman kesikli oluyor, sürekliliği olmuyor ama sizin dediğinizi tanımlayamıyorlar, duymadım daha doğrusu) Evet, çünkü orda hani varlığın üzerindeki zaman tanımlaması Cenab-ı Hakkın yaratmada hani ilk bir şey yarattım dediğinde bu zaman tanımlamasının hesaplanamaması gerekiyor. Burası çünkü hesaplanabilir olduğu anda Cenab-ı Hakk'ın o 'bir şey yarattım' yani lataayyünden yani bilinmezlikten bilinirliğe geçmesi ve bir şey yaratması o böyle bütün zaman birimlerinin hesaplanabilir zaman birimlerinden daha kısa, böyle hani an meselesi filan değil yani bu, çok çok kısa olması gerekiyor. Matematiksel bir hesabının hesabı olmuyor. En son nokta hayal oluyor çünkü. O zaman bir var gibi görünen bütün her şeyi de hayal üzerinden hesaplıyoruz o zaman. O var gibi görünen.

Şimdi böyle olunca da zaten var gibi görünenlerin hepsinde hayal üzerinden yürüttüğünüzde o zaman orta yerde bir eşya ve insan yok ki onu ilah edinesin. O zaman bir tek var olan Allah kalıyor. Var olan Allah kalıyor. Allah da zât olarak değil sıfatsal olarak. Tabii zatıyla sıfatı burda ayırt etmiyoruz. Zatıyla sıfatını ayırt edersek yine ayağımız yere sağlam basmaz. O zaman zat ve sıfat noktasını tecelliyatta ayırıyoruz. Bakın tecelliyatta. O zaman Allah'tan başka ilah edinmeme ayeti kerimesini normalde ne olursa, bakın dikkat edin, ne olursa. Hani illaki bir put olup onu ilah edinmek değil veyahut da ne bileyim insan ilah etmek değil veyahut da başka bir şey, her ne olursa olsun, Allah'ın yerine veya yanına koyduğunuz her şey, her şey ama bir gün yok olacak veyahut da siz onu yok göreceksiniz ve hepsi de ona döndürülecek. Hepsi de ona döndürülecek demek, hiçbir şey kalmayacak, hiçbir şey! O zaman normalde senin bir şeye ibadet ettiysen o da seninle beraber yok olacak veyahut da bir şeyi kendince ilah edindiysen o da yok olacak. O zaman yok olmayacak olan hiçbir şey yok. Hani meşhur ya İsrafil aleyhisselamın suru üflemesi, işte birinci sur üflenecek, kıyamet kopacak herkes ölecek, öyle tanımlayalım. Ardından ikinci sur üflenecek, bütün melekut alemi ve Azrail de ölecek. Ondan sonra Cenab-ı Hak üçüncü suru üfleyecek yeniden dirilecek ama bu ikiyle üçüncü sura üfleme arasında Allah her şeyi her şey nefesler alınınca hepsi de ölünce hepsi de tabiri caizse yok olunca Cenab-ı Hak soracak: 'Bugün Malikü'l Mülk kim?' Sorduğu soruya kendisi cevap verecek, hadisi şerif böyle. Bugün Malikü'l Mülk olan,

aziz olan Allah'tır. O zaman her şeyin yok olduğu bu alemde bendi, bizdi, oydu, hem sıfatsız tecelliyatlar hem de zati tecelliyatların görünen, yani varlığa bürünen her ne var ise yok olucu. Varlığa büründüğü yer neresiydi? Birinci taayyün, bilinmezlik. İkinci taayyün, Allah'ın Allah olarak bilinmesi. Üçüncü taayyün yani derece olarak ayan-ı sabiteydi. Demek ki ayan-ı sabitede varlıklar bilinirliğe geçti. Sonra dördüncüsü neydi? Ruhlar alemiydi. O zaman dördüncüde hepsi de ne? Vücuda büründü? Bakın ayan-ı sabitede bilinir oldu. Ruhlar aleminde görünür oldu, göründü.

O zaman geriye doğru rucu ettiğimizde görünürlükten de kayboldu. Nereye dönüş oldu o zaman? Tekrar ayan-ı sabiteye dönüş oldu. Yani görünürlüğü kalmadı varlık ve eşyanın. Bakın görünürlüğü kalmadı. Görünürlüğü kalmayınca Cenab-ı Hak sordu: 'Bugün Malikü'l mülk olan kim?' Cevap verecek hiçbir şey yok. Allah dedi ki kudret ve kuvveti elinde tutan Allah. Kendisi sordu, kendisi cevap verdi. Çünkü cevap verecek, görünürde hiçbir şey yok. Bilinirde nerde var? Ayan-ı sabitede var. Bakın bunu tekrar Arabi ekolünden cevaplıyoruz, anlamaya çalışıyoruz. Bilinirlikte var, görünürlükte yok. Şimdi ayan-ı sabitede bilinirlikte var olan şey tekrar görünürlüğe çıkar mı? Evet. Ayeti kerimede ne diyor? Sizi daha önce var eden tekrar sizi var edemez mi? Müşriklere söylüyor bunu. Sizi daha önce var eden yani sizi daha önce varlık sahnesine atan sizi daha önce sahneye çıkaran sahnede size can veren sizi hareket ettiren, daha sonra aynı şekilde sizi var edemez mi diyor. Evet, var eden. O zaman normalde sen bir gün yok olacaksan şimdiden, bakın şimdiden sen kendini var hükmünde görme. O yüzden burda Hazreti Pir diyor ki yani ben, biz, bizler, her neyse, bütün söylediklerim hem vardır, varlığı vakidir, görünür, hem de yoktur. Neden yoktur? Çünkü bir gün çünkü bir gün o bu görünürlüğünü kaybedecek. Görünürlüğünü kaybedecek, ne kalkacak? O kalacak bir tek.

"Ey kün emri! Ey gel denmekten ve söz söylemekten münezzeh Allah, sen gel."

Kün emri dediği yani bir şeye ol dedi, her şey oldu. Yasin 82: 'Bir şeyi murad ettiği zaman onun emri sadece ona ol demektir, o da oluverir.' O normalde demek ki 'ey kün emri' dediğinde burda yalnız Cenab-ı Hakk'ın zatına söylemiyor bunu, ey kün emri deyince Allah'ın ol demesine söylüyor. Ol demesine. 'Ey gel denemekten ve söz söylemekten münezzeh olan Allah'. E şimdi aslında Allah bir şeye ol demekten de münezzehtir. Biz tabii bunu ayeti kerime mucibince hani kün lafzı, ol dedi oldu. Bu müteşabih bir meseledir, teşbihtir, bizim anlamamız içindir bu. Yoksa Cenab-ı Hak bir şeye ol demez, o bundan da münezzehtir. O bir kelime konuşmaktan da münezzehtir, cümle kurmaktan da münezzehtir. O bir şeyi murad etmekten de münezzehtir. Biz

ona desek ki şunu murad etti, o murad etmekten de münezzehtir. Bunların hepsi de bizim anlamamız için birer teşbihtir, birer örnektir. O yüzden kim ona gel diyecek? Birine gel demek emir vakiliktir. Emir vakilik, ben şimdi birisine, Salime, Salim gel diyeceğim buraya, bu emir vakiliktir. Salime gelir misin diyeceğim, bu ricadır, lütfen gelir misin diyeceğim bu yalvarıştır. Allah için bunların hiçbirisinin de konuşulması mümkün değildir, o hepsinden de münezzehtir çünkü. Bizim ona söz söylemekten de münezzehtir, söz de söyleyemeyiz. Bunların ama hepsi de birer nedir? Teşbih ve müteşabihtir. Teşbih benzetmedir. Biz bir şeye benzetiriz ama o benzettiğimiz değildir. Allah'ın zatı ve sıfatları hiçbir şeye benzemez. Allah'ın zatı ve sıfatları bir şeye de benzetilmez. O yüzden İmamı Azam hazretleri Fıkh-ı Ekber'inde, Allah'ın görmesi insanların görmesi gibi değildir, der. Bakın burda bir o teşbihe dahi müsaade etmez, öyle bir teşbih dahi koymaz. O zaman bütün bu konuşulanların hepsi de kurulan cümlelerin hepsi de birer teşbihten ibarettir. Ayeti kerimeler de dahil buna. Allah bir şeye kün demekten de münezzehtir. Dikkat edin buraya çünkü eğer onu kün demeye Allah'ı kün demeye, kün deme noktasında değerlendirirseniz onu sınırlandırmış olursunuz. Allah her türlü sınırdan da münezzehtir, bakın her türlü sınırdan da münezzehtir. Biz Allah'ı tanımlamada ve bilmede sıkıntı yaşayan Müslümanlarız. Yani Allah durdu bir şeye, kün, ol dedi, oldu veya bir şeyi murad etti. Biz bunları böyle söylerken insani vasıflarla bunları algılıyoruz ve söylüyoruz, insani vasıflarla. Allah bundan da münezzehtir. O yüzden diyorum, Allah, kün, hani onun üzerinden cümle kurmak, onun üzerinden bir emir vaki bir şey söylemek, onu sınırlandırmaktır. Allah'ı hiçbir sınıra koymanız mümkün değildir, bu gizli şirk olur. Bakın bu gizli şirk olur. Her türlü sınırlama, her türlü had koyma, bizi küfre götürür. Allah muhafaza eylesin ama tabii normalde hani ol dediğinde her şey oluyor, şeriat noktasında baktığımızda hani hadisi kutsi var ya 'Ey kullarım, benim affettiklerim dışında hepiniz de günahkarsınız.

Öyleyse benden mağfiret dileyin de sizi bağışlayayım. Benim zengin kıldığımdan başka hepiniz fakirsiniz. Muhakkak ben cömerdim, bol veririm. Dilediğimi yaparım. Benim vergim bir sözdür, azabım bir sözdür. Bir şeyi istediğim zaman ona sadece ol derim, o da oluverir.' bakın burada benim vergimi bir sözdür azabım da bir sözdür Allah sözden de münezzehtir ama burada Cenab-ı Hak teşbih ediyor, benzetiyor. Kulları Allah'ı tanısınlar, bilsinler diye teşbih ediyor, tanısınlar diye teşbih ediyor. Yoksa Allah'ın teşbihe de ihtiyacı yoktur. O her türlü teşbihten de uzaktır, her türlü benzetmeden de uzaktır. Yoksa biz Allah'ı tam manasıyla anlayamazdık teşbih olmasaydı. Teşbih olacak ki biz Allah'ı tanımlayalım, biz Allah'ı bilelim. O

zaman baktığımızda o bütün varlıkla alakalı şeyler birer teşbih sanatı, hepsinin de tenzih edilmesi gerekir. Cisim, cisim olarak görebilir seni.

"Ten gözü seni görebilir mi? Senin gamlanman, neşelenip gülmen hayale gelir mi"

Yani sen bir cisimsin, ona bakarken cisim olarak bakıyorsun çünkü mana gözün açık değil. Mana gözün açık olmuş olsaydı sen onu cisim olarak görmeyecektin veya ten gözüyle seni görebilir mi dediği şey bu cisimle alakalı. Siz tabii hemen şimdi bütün İslam dünyasının büyük bir çoğunluğu, En'am 103. ayeti kerimeyi söylüyor, gözler onu göremez. Dün akşam meallere baktım, büyük bir çoğunluğu En'am yüz üçü öyle meal olarak vermişler. 'Gözler onu göremez. O ise bütün gözleri görür', meallere baktığınızda meallerde öyle yazıyor. Dedim ki hayır, bu böyle olamaz. Yani bu ayeti kerime böyle değildir, bunun özü bu değildir düşüncesiyle, o da hakkını helal etsin, gece yarısı bizim Meryem Karadağ hocayı aradım. Dedim ki En'am yüz üçü bana söyle. Dedim burdaki meallerde gözler onu göremez diyor. Oysa Allah görünendir, zahir ismi şerifiyle görünenden. Bunun dedim bana harf harf, harf harf, kelime kelime tekrar bunu söyle. Allah razı olsun, o da bu konuda açıklama yaptı. Allah ilmini arttırsın inşallah. Bu ayeti kerimeyi Türkçeye çevirmeye kalkarsak, gözler onu idrak edemez, gözler onu ihata edemez. Ordaki kelime bu dedi. Bu ama dedi hani Allah görünmez diyenler, Türkiye'de de çok ya bunlar, Allah görülmez, hatta böyle Allah ahirette de görünmez diyenler var. Allah görünür denilince sanki ellerinden bir şey gidecek bunların. Yani bir sürü benim başımda da yaygara kopardılar ya, teneke çaldılar burdan geri döneyim diye. Yok, geri dönmedim. Evet, Allah görünür. Burda En'am, ayet yüz üçe isterseniz bakın akılsız telefonlarınızdan. Ordaki meallerin büyük bir çoğunluğu gözler onu göremez olarak söylüyor ama yok, öyle değil. Mana o değil. Mana şu, gözler onu idrak edemez. Yani onu kavrayamaz. Sen ten gözünle, ten gözünle onu kavraman mümkün değildir. Bunun bir alt, avamcası, daha doğrusu kâfircesi, cisim olarak görür. Allah'ı ne yaptılar? Puta çevirdiler. Put olunca cisim olarak gördüler çünkü onlar maddeperestler, kendilerince görmedikleri Allah'a, görmedikleri Allah'ı kabul etmiyorlar ama bunun bir çıt üstü ne? İşte diyorlar ki gözler onu göremez ama bunun hakikati ne? Gözler onu idrak edemez. Şimdi o zaman ten gözünle senin bunu idrak etmen mümkün değil. Ten gözüyle onu göremezsin. O zaman hiçbir yere sığmadım, mümin kulumun kalbine sığdım. O zaman kalp gözüyle onun sıfatsal tecelliyatlarını görebilir misin? Evet. Şimdi sadece cisimler ve maddeler aleminde dolaşan insanlar için Allah'ı bir cisme benzetmek, Allah'ı bir maddeye benzetmek, o yüzden bu böyle bunlar var mı? Evet, bunlar manadan habersiz

olanlar, bunu avam Müslümanlar da bir şeye benzetebilirler mi? Evet, hani Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri bir cariyeye sormuştu, Allah nerde dedi. Yukarda, gökte dedi. Bakın, Allah nerde deyince, yukarda gökte deyince ona bir yücelik atfetti. Allah Resulü onu Müslümanlar sınıfına koydu. Neden? Yücelik atfetti. Allah gökte mi ki? Hayır ama orda yücelik atfettiği için Hazreti Peygamber onu Müslümanlar sınıfına koydu. Yani avamdı, avam olduğu için Allah'a bir mekan belirledi. Allah göklerdedir dedi. Allah göklerdedir deyince aslında mekandan münezzeh ama yücelik kastettiği için Hazreti Peygamber onun küfrüne hükmetmedi çünkü ordaki niyeti yücelik kastetmekti.

İşte insanlar da hazreti Allah'ın gamlandığını, üzüldüğünü, sevindiğini yani hatta üzüldüğüne dair sevildiğine dair de hadisi şerifler var mı var? Bakın bunlar da müteşabih. Allah üzüntüden uzaktır. Allah sevinçten uzaktır. Hüzünlenmek, sevinmek, kullara ait sıfatlardır. Bakın, kullara aittir. Biz Allah hüzünlendi veya Allah tövbe edenleri görünce sevindi. Bu teşbihle alakalıdır. Onun, o, sevinmekten de üzülmekten de neşelenmekten de münezzehtir ama teşbih ile biz onu ne yaparız? Biz onu tanımlamak, onun bilinmesini arttırmak için böyle söyleriz ve o ten gözü onu görebilir mi? Hazreti Pir, bunu derken yani o ten gözüyle, ten gözüyle zahir olanı görürsünüz. Sıfatların tecelliyatını görürsünüz ama manaya gelince onu ten gözüyle görmeniz mümkün değil. Ya? Onu kalp gözüyle görürsünüz veyahut da onu rüyanızda görürsünüz. Görüneceğini söyleyen hadisi şerifler var mı? Evet. Çok hadisi şerif var. Mesela işte hadisi şerifin birisinde diyor ki ben Rabbimi gördüm, bakın direkt hadisi şerifin metni bu, ben Rabbimi gördüm. Bunu hazreti Abbas'ın oğlu Abdullah naklediyor bu hadisi şerifi. Mesela hazreti Aişe annemiz kim Muhammed Allah'ı gördü derse o yalan söylüyor, der. Allah'ın görünmeyeceğini iddia edenler hazreti Aişe annemizin bu sözünün arkasında, bu sözünü delil olarak getirirler ama bu söze hazreti Abbas'ın oğlu yani İbni Abbas, hazreti Abdullah efendimiz, hazreti Aişe annemizin bu sözüne karşı bir hadisi şerif koyar. Bu da hadisi şeriftir, bu hadisi şeritte de Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem , bunu imam Hanbel naklediyor. Aynı zamanda İmam Malik'te de geçmesi lazım, Tırmızi'de buna buna benzer yine böyle bir hadisi şerif var. Ben Rabbimi gördüm diyor. Cenab-ı Hak, bakın burda ben rüyamda gördüm hadislerinin dışında bu. Tekrar söylüyorum, ben rüyamda gördüm hadislerinin dışında, hazreti Peygamber sallallahu ve sellem hazretleri, ben Rabbimi gördüm diyor. Başka bir hadisi şerifte mesela yine Allah resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri burda rüyadan bahsetmiyor yine, bu gece Rabbimi en güzel surette gördüm diyor (Tırmizi).

Bakın rüyada dediğinde rüyayla alakalı da hadisi şerif var: 'Rabbimi rüyada bir delikanlı suretinde gördüm.' Bakın, burda delikanlı suretine büründü, bu da Tabarani'de geçiyor bu hadisi şerif ama öbür, ilk söylediğim hadisi şeriflerde rüyayla alakalı bir incelik yok. Rüyayla alakalı bir şerh yok. Rüya yok, ben Rabbimi gördüm. Bir de ne diyor? Bir de ne göreyim yani birde ne göreyim dediğinde aniden tecelli eden bir şey, aniden görünen bir şey. Yani burda biraz hayret var. Bir de ne göreyim, yani normalde bir de ne göreyim, Rabbimi en güzel şekilde olduğu halde gördüm. Demek ki Hazreti Peygamber sallallahu ve sellem hazretleri bir, Rabbini uyanıkken de gördü; iki, Rabbini rüyada da gördü; üç, Rabbini miraçta da gördü. Üç görünme hali oldu. Üç görünme hali. Bir; Cenab-ı Hakkı, Rabbisini, daha doğrusu burda Rabbimi diyor, dikkat edin, Allah kelimesi yok, Rab kelimesi var, yani sıfati boyutta söylüyor ve bütün hemen hemen hadislerden büyük bir çoğunluğunu incelediğinizde veya Allah affetsin, ben incelediğimde her hadisi şeriflerde büyük bir çoğunlukta Rab ismini söylüyor. Ben Rabbimi gördüm, ben Rabbimi en güzel surette gördüm, ben Rabbimi rüyamda delikanlı suretinde gördüm. Yine mesela bir enteresan hadisi şerif daha var onu da söyleyeyim, 'Rabbimi firdevs cennetinde bir avluda bir delikanlı suretinde gördüm', bakın firdevs cennetinde bir avluda, delikanlı suretinde gördüm. Yani bu seferde mesele başka bir boyuta geçti. Hazreti peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, firdevs cennetinde, avluda, avluda, delikanlı suretinde gördüm dedi. Bakın, burda aynı zamanda da işin içerisine cennet de girdi. Şimdi, bir; hazreti peygamber sallallahü ve sellem hazretleri rüya olmaksızın Rabbini gördü, iki; hazreti peygamber burda bir benzetme yok bakın, ben Rabbimi gördüm dediğinde, ben Rabbimi gördüm dediğinde delikanlı sureti de yok burda, ben Rabbimi gördüm dediğinde bir suret yok, surete bürünmüş bir hal değil, suretsiz. Şimdi ben Rabbimi delikanlı suretinde gördüm dediğimizde müteşabih var burda, teşbih var.

Delikanlı sureti dedi, teşbihe girdi ama ben Rabbimi gördüm dediğinde burda teşbihe girmedi. Burda direk, Rabbimi gördüm sözü var, buna Allah'ın tanınmasını istemeyenler istedikleri gibi itiraz edebilirler. Varsa bu konuda tartışacak, atışacak olan bu hadisi şeriflerin metinleriyle beraber nerde, hangi eserlerde geçmiş onlarla beraber getirebilirim. Hoş İzmir'deki ilahiyatçılar kavilleştiğimiz sohbete gelmediler, ruyetullahla alakalı. Orda çok attılar tuttular, dedim bir dahaki hafta ruyetullah, ne deliliniz varsa alın getirin dedim. Bekle dediler, bekledim, gelmediler. İlahiyat fakültesinin öğretim üyesi profesörler, itiraz ettiler Allah'ın görünmesiyle alakalı, gelin dedim ben getireyim bir dahaki ay sohbete delillerimi, siz de alın gelin, beraber orda bu konuyu konuşalım. Bir tanesi gelmedi! Gelemezlerdi çünkü,

bakın gelemezlerdi. Sebep? Ne zahiri ilimleri yeterdi ne de manevi ilimleri yeterdi. Zahiri de manevi de ilimleri yok çünkü. Papağan gibi papağan gibi boyna tekrarlıyorlar. Papağanlar oturuyorlar, kendi ezberlerini konuşuyorlar. Kalbi ilimleri de yok. Kalbi ilimleri de yok. Birisi ne dediyse bu doğru mu değil mi diye bakmıyorlar. Onun özüne inmiyorlar. Onun hakikatine inmiyorlar. Türkiye'deki şeyhlerin büyük bir çoğunluğu da böyle, meselenin hakikatinden uzaklar, meselenin hakikatinden uzaklar çünkü kalbi ilimleri yok. İddia ediyorum burdan, kalbi ilimleri yok. Şeyh olabilirler ama mürşidi kamil değiller. Şeyh olabilirler, birileri onlara şeyh demiştir, nerden dedilerse olabilirler ama kalbi ilimleri yok. Büyük bir çoğunluğunun yok. Çok acı bir şey bu. Kimseye böyle hani ateş etme noktasında değilim, acı halimiz bu çünkü bir kısmının dergahlarını ingilizler kurdu. O yüzden yetişmiyor. Hususi yetiştirilmiş şeyhler tarafından devam ettiriliyor. Hususi yetiştirilmiş şeyhler ne? İngilizlerin koyduğu şeyhler. Sonradan MOSSAD girdi işin içerisine, CIA girdi, başlangıç kimden? İngilizlerden. Başlangıç İngilizlerden, İngilizlerden sonra işin içerisine CIA girdi, işin içerisine MOSSAD girdi, zaman zaman KGB'ye çalışan, KGB ile ortak hareket eden Türkiye'de tarikatlar da var, MOSSAD'ın da tarikatları var, masonlar bir MOSSAD tarikatıdır örneğin. Mason olan şeyhler var, mason olan, mason olan ilahiyatçılar var. Bunların hepsi de MOSSAD ajanıdır. Bunlar hakikatin görülmesini istemezler. Bu ülkede hepsi de var.

O yüzden tarikatlar kapatılsın terenennisi okununca hemen twittera yazıyorum. Diyorum ki evet, bütün tarikatlar kapatılsın, mossadın kurmuş olduğu tarikatlar da kapatılsın, mason tarikatları da kapatılsın, siyonist tarikatlar da kapatılsın, kabalacı tarikatlar da kapatılsın, kgb'nin kurduğu tarikatlar da kapatılsın. Evet, var, İngiliz kraliyet ailesinin tarikatları ve cemaatleri var, kapatılsın. Ben hepsinin de kapatılmasını istiyorum. Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin milli istihbarat teşkilatı var, eğer o milli istihbarat teşkilatı gerçekten milli ise içinde cıa yosmalarını, mossad bozmalarını, İngiliz fahişelerini içlerinde dolaştırmıyorlarsa incelesinler, ülkede ne kadar yabancı unsurlarla alakalı topluluklar varsa hepsini de kapatsınlar, hepsini de feshetsinler, buyursunlar. Hiç sıkıntı yok, bunlar kapatılırsa ülke özgürleşecek çünkü. Bunlar kapatılırsa din de özgürleşecek, dindarlar da özgürleşecek. Bunların kapatılması lazım. Bu kapitalist sistemin uşaklarının kurmuş olduğu cemaatler, tarikatlar, ne kadar oluşumlar varsa bu emperyalistlerin emrinde olanların hepsinin de kapatılması lazım. Evet, hatta bazen zaman zaman böyle coşuyorum kendi kendime, diyorum ki bir dilekçe yazayım cumhuriyet savcılığına müracaatta bulunayım, ülkedeki mason toplulukların, lionsların, lioneslerin neler yaptığına dair araştırılması!

Nereye bağlı bunlar, lionslar, lionesler nereye bağlı araştırılsın. Bülent Ecevit masondu, Bülent Ecevit mason bir Başbakanımız oldu, nerenin masonuydu? İngiltere'nin masonuydu. Bakalım, araştırılsın veyahut da bugüne kadar devlet bakanlarının içerisinde başbakanlık yapmış, bakanlık yapmış mason tarikatına tâbi bakanlarımız ve başkanlarımız oldu. Şimdi var mı yok mu araştırılsın. Milli istihbarat teşkilatının içerisinde Yahudi, mason tarikatına müntesib insanlar var mı yok mu araştırılsın. Hadi bizim işimiz sufilik, tasavvuf, tarikat, gelin araştırın kardeşim. Bu ülkede ne kadar masonik yapılı tarikat varsa kapatın.

Kökü İngiliz kraliyet ailesine bağlı ne kadar oluşum varsa kapatın. Merkezi Londra'da, kimin merkezi Londra'daysa merkezi Londra'da olan vakıflar kimlere aitse kapatılsın. Hakkında soruşturma açılsın. Vakfın merkezi Londra'da. Sen nesin burda? Çelebiyim diye geziyorsun. Sen ne yaptın? Deden gibi İngiliz ajanı mısın, Nesin sen? Araştırılsın. Çünkü sufiyim diye dolaşanların hakikatten haberi yok. Şe şeyhim diye dolaşanların hakikatten haberi yok. Diyanette, ilahiyatta profesörüm diyenlerin hakikatten haberi yok. Ayeti kerimeyi gözleri görmüyor ya da kasıtlı, kör! Ayeti kerime gözler onu ihata edemez diyor. Gözler ihata edemez. Dışarı çıktın şimdi, birisi dışarı çıksa göğe baksa desen ki ona ne gördün? Göğü gördüm der, öyle değil mi? Desen ki ne gördün gökte, yıldızları gördüm der. Peki, sen göğü tam olarak görebildin mi? Hayır. Sen bütün yıldızları görebildin mi? Hayır. Gözünün alabildiği yeri gördün. Senin gözün bütün yıldızları ihata etti mi? Etmedi. İşte diyor ki 'gözler onu ihata edemez', sen onu görürsün ama göz onu ihata edemez, gözler onu ihata edemez, tamamını göremezsin. Bakın tamamını göremezsin. Şimdi bir seyrû sülûkta bir kimse şeyhlik yapabilmesi için o kimsenin Cenab-ı Hakk'ın Cemal sıfatında fani olması gerekir. Eğer cemal sıfatında fani olmadıysa o kimse mürşidi Kamil değildir. Bu sözümü çalabilirler, bu sözümle alay edebilirler, hiç umurumda değil. Çalabilirler diyorum. Aynı hâli anlatırlarsa bilin ki çalmışlar. Çalıntıyı anlatıyor çünkü Cenab-ı Hak hiçbir zaman aynı şekilde tecelli etmez, sıfatları da aynı şekilde tecelli ettirmez. Her fenada ayrı bir tecelliyat olur, her fenada. Yani bir fena yaşarsın cemalde ama bir dahaki fenada aynı şeyi yaşamazsın. Aynı şeyi yaşıyorum dediğinde sen onu hayallemişsindir, o hakikat değildir. Hâlde de aynıdır bu. Burayı bütün herkes iyi dinlesin! Bu kemalâtın son noktalarıdır. Kemâletın son noktalarında o derviş Allah'ın cemalinde fani olur. Fenâya giderken, fenâya giderken bazen o cemal sıfatı ile tecelli ederken önce şeyhini görürsün. Şeyhinin cemalinde cem olur, yok olursun, fena olursun. Sonra hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in cemalinde fena olursun. Bu ama onun arkasından eğer sen kemale doğru yürüyen bir

dervişsen önce şeyhinin cemaalinde fani olur, fena olur, sonra birden şeyhinin cemali de kalmaz. Senin cemalin zaten şeyhinin cemaline giderken kalmaz, bir anda şeyhinin cemalini seyrederken kendi cemalini de görürsün. Kendi cemalin şeyhinin cemalinde fani olur.

Buraları iyi dinleyin. Bu, şeyhinde fena olmaktır. O yüzden diyorum şeyhinde daha fani olan yok diye. Bu gitseniz, Türkiye'de dergâh dergâh, tarikat tarikat dolaşsanız, bu sohbeti dinleyemezsiniz çünkü hiçbirisinin böyle bir fena hali yok, edebiyatını yaparlar. Bir çıt daha söyleyeyim de bu mesele daha iyi anlaşılsın. Rumuzunu da söyleyeyim. Oraya geçiş çok sırlı bir kapıdan olur. Altın revaklı, öyle görünür veyahut da pırıl pırıl parlar, o kapı açılır. O kapı açılınca karşında direk şeyhinin cemalini görürsün ve sen, kendi cemalin, onun cemalinde fani olur. Şeyhte faniliğin son mertebesidir bu. Ey! Ölüp gideceğim, iyi dinleyin bunları, bu şeyhte faninin son merhalesidir. Öyle şeyhi seviyorum demekle sevilmez. Fenanın son halidir bu. Artık sen şeyhte fani olmuşsundur. O şeyhin eğer gerçekten mürşidi kamil ise şeyhte fani budur ve şeyhin mürşid olup olmadığı, şeyhin kemal olup olmadığı da burdan meydana gelir. Abdullah Efendi'nin kemaletine laf söyleyenler mahşerde şeyh efendiyle helalleşecekler, zor işleri. Bunun ikinci merhalesi. Ya bunları ardı ardına yaşar derviş ya da bunları zaman içinde yaşar. Zaman içinde yaşarsa ardından hazreti Muhammed'i Mustafa (s.a.v) 'in cemalinde o kimse fani olur. Bu da yine şeyhinin cemalinden geçer. Artık o şeyhinde fani. Şeyhi mürşidi kamil, o bir delildir. Şeyhinin suretinde, şeyhinin suretinde kendi sureti yok olur. Anında hazreti Muhammedi Mustafa (s.a.v) 'in suretine geçer. Hazreti Muhammedi Mustafa (s.a.v) 'in suretini görür. O surette de fani olur. Yine kendisi kalmaz. Dikkat edin, yine kendisi kalmaz. Bir fena daha yaşar. Ardından Cenab-ı Hakk'ın cemaline gelir sıra, Hazreti Allah'ın, tabiri caizse böyle nitelendiriyorum, Rabbinin cemalinde fani olur. Rabbinin cemalinde fani olunca artık kendisi yoktur. Bu da onun tabiri caizse son durağıdır. Ondan sonra bekaya geçer ya da kimisi burda fenada kalır. Fenada kalınca da o kimse velidir, mürşidi kamildir, pir değildir.

Pir olması için bekaya geçmesi gerekir. Şimdi 'gözler onu ihata edemez.' Bu esnada bu, 'gözler onu ihata edemez' ayeti kerimesini bir kimsenin hâli yoksa bu konuda seyri sülûku yoksa der ki gözler onu göremez. Seyri sülûku varsa böyle bir şey yaşadıysa o zaman der ki bunu söyleyen yalan söylüyor. Gözler onu göremez dediği, bu meal yalan der, bu meal doğru değil der. Neden? Evet, gözler onu görür ama ten gözü görmez. O fenayı yaşayan kimse der ki bu ayeti kerimenin mealinde sıkıntı var. Ayeti kerimenin mealinde sıkıntı var. Neden? Allah'ın cemal sıfatında fena olmak var. Allah'ın cemal sıfatında fani olan bir kimse bu ayeti kerimenin böyle mealini kabullenmesi

mümkün değildir. O zaman evet, gözler onu ihata edemez. Ne? Bu vücut gözü. Vücut gözüyle siz gözünüzün alabildiği ilminizce, sıfatların tecelliyatını görürsünüz. Sıfatların tecelliyatını. Kalp gözüyle ise siz farklı bir farklı bir görüş alırsınız ama yine de bakın, o cemalde fani olsanız dahi o dahi teşbihtir. Bunu yaşasanız dahi o teşbihtir. Orda kalırsanız, orda kalırsanız bir şeye benzetme noktasında durursunuz, yine küfür olur. O hiçbir şeye benzemez. Zaten o cemalde faniliği, fenalığı yaşayınca, yaşayınca bir müddet çok böyle, hocam dedi ya, eksi kaçtı hocam? Kaç? On üzeri -43. O böyle öyle bir zaman birimidir ki yani dediğim gibi, o kadar çok böyle zaman birimini hesaplamanız mümkün değil. O böyle flu da değildir. O cemalinde fena olmak, flu değildir. Bakın, tekrar söylüyorum. Orda fluluk yoktur. Bir anda mesela işte bir anda şeyhinin cemalinden fena, bir anda Hazreti Resulullah'ta, bir anda Cenab-ı Hakk'ın cemal sıfatında fena yok olur. Hiçbir şey görmezsiniz. Bakın, hiçbir şey göremezsiniz. Fena olduğunuzu bilirsiniz, hiçbir şey göremezsiniz. Böyle bir, yani bunların hepsi de müteşabih, böyle bir ayna gibi bir şey hissedin, karşıda anında oluşumlar oluyor, görüyorsunuz onu. Kendinizi de görüyorsunuz orda. Yok oluşunuzu da görüyorsunuz. Yani fena oluşunuzu da görüyorsunuz. Öyle ancak idrak ediyorsunuz zaten. Kalbi olarak öyle idrak ediyorsunuz. Bu kalbi idrak bu, bu normalde aklın idraki değil zaten. O zaman bunun delili Cenab-ı peygamber sallallahu ve sellem hazretleri diyor ki Rabbimi gördüm. Burdaki hangi sıfatsal boyutta gördü, bunu nasıl bunu bir teşbih etti mi benzetti mi? Benzetmedi. Burda bir benzetiş yok.

Ben Rabbimi rüyamda genç bir delikanlı olarak gördüm, burda bir teşbih var. Bu teşbihle yaptı, bir şey daha söyledi. Firdevs cennetinde dedi genç bir delikanlı olarak gördüm. Burayı da atlamayın, burası da önemli. Neden burası önemli? Ben Rabbimi firdevs cennetinde genç bir delikanlı suretinde gördüm dedi. Burası neden önemli? Burası seyri sülûkta önemli. O yüzden bu hadisi şerifi buraya aldım. Neden seyrü sülûkta bu önemli? Beşinci esmanın sonuna doğru yani emmare, levvame, mülhime, mutmainne, radiye, beşinci esmanın sonuna doğru seyri sülûkta o sufi kendisini rüyasında cennette görür. Halde demiyorum, rüyasında cennette görür. Rüyasında cennette gördüğünde Cenab-ı Hak ona hitap eder. Allah'ın hitabına mazhar olur. Bu beşinci esmadır. Emmare, levvame, mülhime, mutmainne, radiye. Radiyenin sonuna doğru o kimse kendisini cennette görür ama görürken de orda da rumuzlar vardır. Hakikat mi değil mi noktasında kendisini cennette görür ve Cenab-ı Hak orda ona hitap eder. Burayı da çalsınlar, önemli değil. İlim olarak kalsın. Hitap ettiğinde ses bir cihetten gelmez, bütün vücut kulak olur. Bütün vücut kulak olur. Sesi bir cihetten duyarsan

doğru değil, aldanma. Bir cihetten duyarsan. Bütün vücut önden, arkadan, yerden, yukardan, zaten öyle bir rüyada böyle dünyevi bir obje de göremezsin orda. Senin manevi durumun da ordan çıkar. Cennette nerde hitaba mazhar oldun, kaçıncı kat cennette mazhar oldun, mazhar olduğun yerde obje olarak nitelendirelim bugünkü dilde veya ağaç, bahçe, ne saray, ne ordakiler o esnada, onlar da önemlidir. Bakın, onlar da önemlidir. O hitaba mazhar olduğunda Allahu alem Cenab-ı ı Hakkın izniyle onun yolu vardır. O hitaba mazhar olduğunda zaten esmayı alır. Esma onda oturmuştur. O beşinci makamın sonuna gelmiştir artık. Ordan altıya geçecektir. Bu onun seyri sülûkta yol yürüyeceğinin işaretidir. Seyri sülûkta onun artık cemale doğru gideceğinin işaretidir, doğrusunu Allah bilir.

Evet, müminler, cennetlikler Rablerini görecekler. Cennette görecekler müminler. Ben tabii ordaki çıplak gözle de görecekler Rablerini ama orda da gözler onu ihata edemeyecek çünkü şunu, hani bir kimse böyle bunu söylerse, ihata ettim filan derse cahilliğindendir çünkü hiçbir şey, ne Allah'ın zatını ne de sıfatını ihata edemez. Hiçbir şey, bakın hiçbir şey, hiçbir kimse ve hiçbir şey. Hiçbir kimse ve hiçbir şey Allah'ın zatını ihata etmesi mümkün değil. Küfürdür bu. Bir kimse Allah'ın cemal sıfatında fena olur ama cemal sıfatını ihata edemez. Bu mümkün değil. Cemal sıfatında kendisinin fena olduğunu görür. Kendisiyle alakalı zerre miktar kadar bir şey kalmadığını görür. Tekrar söylüyorum, Cenab-ı Hakk'ın cemal sıfatında fena olan bir kimse böyle toplu iğnenin ucu kadar kendisiyle alakalı bir şey kalmaz, fena olur. Kendisinden bir leke, kendisinden bir boya, kendisinden küçücük bir şey dahi kalmaz. Bu fenanın zirvesidir. Kendisinden hiçbir şey kalmadığını da kendisi görür. Hiçlik burasıdır. Bir kimse ben hiçim diyecekse bu hâli yaşayacak. Öbür türlü yalan söylüyor, edebiyat yapıyor. 'Biz bir hiçiz ya!' Otur, sus, edebiyat yapma! Ayağına basayım da göreyim senin. Hiçmiş! Herkes oturmuş biz bir hiçiz! Basayım ayağına da gör! Sen hiçsin. Kaynananı şikayet ediyorsun, kayınpederini şikayet ediyorsun, hiçsin. Kocanı şikayet ediyorsun, kızını şikayet ediyorsun, oğlunu şikayet ediyorsun, hiçsin. Alamadım, veremedim, yapamadım, edemedim, satamadım, hiçsin. Neye üzüldün, hiçsin. Neye gamlandın, hiçsin. Neye lekelendin, hiçsin ya! Bu haller ne sende o zaman? Ben hiçim deme! Ben hiçim deme. Hiç olanlara hakaret ediyorsun, onların hakkına nasıl giriyorsun! Tekrar söylüyorum, bir kimse ben hiçim deme ruhsatını alması için cemal sıfatında kendisiyle alakalı zerre, zerre bir şey görmeyecek. Ona diyeceğiz ki bu hiç olmuş. Ben hiçim diyor, benim param diyor. Oğlum hiçsen nerden senin paran? Ben hiçim diyor, benim malım diyor, nerden senin malın hiçsen? Ben hiçim, zakir bana yan baktı! Nerden hiç oldun, kolay mı öyle hiç olmak! Allah bizi affetsin.

Evet, Cenab-ı Hak görülmek sıfatıyla tecelli ederken, Allah görülmek sıfatıyla, görülme sıfatıyla tecelli ederken hiçbir kimse ve hiçbir şeyin görmesi onu tam olarak ifade edemez. Hiçbir kimse dediğim insanlar. Hiçbir şey dediğimde şunu iyi anlayın, diğer varlıklar var. Cinni taifesi gibi başka perdelerdeki yaşayan varlıklar gibi. Bu varlık, onları ben böyle bir şey olarak nitelendiriyorum. Yani bu sözümün nereye gittiğini bilmiş olun. Yani eşyayı nitelendirmiyorum, masayı nitelendirmiyorum, başka perdelerde değişik varlıklar var. İsimlendirmek, onları isimlendirmekte zorluk çekilen. Çünkü böyle pırrrr geçip gidiyorlar. Kimsin, nesin bile diyemiyorsun. Bakıyorsun başlıyorlar tavaf etmeye, Allah'ı zikretmeye. Yani o kimsin, nesin deme noktasında olmuyordun, böyle tecelliyatlar olur. Böyle bir kısmı insana benziyor, bir kısmı insana benzemiyor, değişik değişik varlıklar. Onları ben hiçbir şey olarak nitelendiriyorum. Hiçbir şey, evet. Allah, görülmekle kendisini vasıflandırırken hiçbir kimse ve hiçbir şey görme noktasında onu tam olarak ihata etmesi mümkün değildir. Bu ara derslerde çok konuşuyoruz ya bilmekle, bilinmekle alakalı. Hani Allah ne dedi? Ben bilinmek istedim, bilinmekliği sevdim dedi ya. Özür dilerim, ne yaptıysa bu lodostan dolayı oldu. Bizim Yunus da lodosun olmasına seviniyor. Dedim lodos bu hale getirdi, elhamdülillah dedi. Evet, bilinmekle alakalı da hani Allah bilinmezdi, bilinmeklik istedi. Burda bilinmekliği istedi dediğimizde bilinmekliği de hiçbir kimse ve hiçbir şey tam olarak ihata edemez. Şimdi bilinmekte ihata edemedik, görünmekten buraya çıktık şimdi. Normalde görünmekten bilinmekliğe çıktık. Bilinmeklikte de tam olarak ihata edemez. Mümkün değil çünkü bir kimse bilinmekliği ihata ettim dediğinde Allah'a sınır çizdi bilinmeklikle alakalı. Neden? Kendi sınırıyla sınırlandırdı onu.

Allah yaratmış olduğu hiçbir şeyin sınırıyla sınırlanmaz. Bu mümkün değil. Bilinmeklikle de alakalı Allah hiç kimsenin bilgisiyle de sınırlı değildir. Onun neyse kabı onun o kadardır onun bildiği. Neyse ilmi, o kadardır veya ne kadarsa tecelliyatı o kadardır. O yüzden ne zahiri ilmimizle ne kalbi ilmimizle yani manevi ilmimizde biz Allah'ı bilme ve görme noktasında ihata edemeyiz. Komplesine erişemeyiz ancak fena oluruz orda. O da bizim fenamızdır. O da müteşabihtir.

"Gama, neşeye merbut olan gönüle, onu görmeye lâyıktır deme. Keder ve neşeye bağlanmış olan; bu iki ariyet vasıfla yaşar."

Günlük hayatının içerisinde yaşadığın gam, keder, sevinç, neşe, hüzün, sinirlenme, relaks olma, gevşeme, bunların hepsi de insanlar için gelip geçicidir, kalıcı değildir. Bu yaşanan haller de gelip geçicidir. Yani fanidir. Yani dün hüzün deryasında dolaşırsın, bugün neşe deryasına dalarsın. Bir gün gamlanırsın. Gamlı iken bir kardeşi, arkadaşın gelir. Bir iki sohbet edersin,

gamın geçer, sevince gark olur, neşeye gark olursun. Bu, gelip geçici hallerle haşır neşir olan, bunları hakikatmiş gibi gören ve bunları hakikatmiş gibi görüp de onda bağlı kalan, orda kalan bir kimse Allah'ın cemalinde fena olur. Onu görebilir denilmez. Yok, Hazreti Pir diyor ki bu gelip geçici hallere bağlı olan bu gelip geçici hallerle yaşayan hayatını bunların üzerinde idame ettiren 'anne sorma bugün ne oldu!' 'Ne oldu?' 'Kör olmayasıca adam, yaptığım kahvaltıyı beğenmedi de çekti gitti, çok üzgünüm.' O Allah'ı göremez. 'Anne, senin pişirdiğin kuru fasulye gibi pişiremiyor bu kadın ya!' Dosdoğru bir kuru fasulye yiyemiyorum anne ya! O Allah'ı göremez! Bir hüzünlendi, bir hüzünlendi, bir hüzünlendi, orda hüzünde kaldı. O Allah'ı göremez. Gelip geçici hallere bağlı kalan, Allah'ı göremez veyahut da bir çıt yukarı çıktık şimdi, sufilerle alakalı. Zikrullahta bir hal gördü, orda kaldı. Devamlı hal görüyor, sıkıntı yok. Her zikrullahta hal görüyor, hatta Allah'ı zikretmeye başladığında bile hal görüyor. Daha ilerisi, bir çıt ilerisi yok. Hal görüyor. Yaz. Her gün yazıyor, yazar. Dervişlerin büyük bir çoğunluğu görüyor. Evet, güzel bir şey, harika. İleri, ona bağlı kalıyor. Bakın, ona bağlı kalıyor. Ona bağlı kalan da göremez, bir makama bağlı kalan. Ona demişler ki sen zakirsin. Ona bağlı kalmış, kendince kurtuluşa erdim zannediyor. Ona çavuşsun denmiş, ona işte zakirsin, nakibsin denmiş, makama bağlı kalmış, orda duruyor. O da göremez veyahut da o hu esmasını almış. Oh ne güzel, canı rahat etti, hu esmasını almak demek cennetlik olmak demek. Orda kalmış ama oraya bağlanmış, orda o bağ tutmuş onu, o da göremez. O da göremez. Onlar da görmeye layık değildir. Yürü, yolun var daha senin. Sen sonsuz bir yola giren yolcu gibisin. Senin yolunun sonu yok. Senin yolunun sonu yok. Bir durakta durdun, aldandın. Bir durakta kaldın aldandın. Hele indiysen trenden, senin bir daha o trene binmem de çok zor. Son vagona denk gelirsen at kendini içine. O yüzden kedere, neşeye, üzüntüye, gama, bu tip şeylere, geçici bu özelliklere, geçici hallere bağlanan kimse de ne yapar? O da onu göremez. Allah bizi onlardan eylemesin.

"Hâlbuki yemyeşil aşk bağının sonu, ucu, bucağı yoktur. Orada gamdan ve neşeden başka ne meyveler var! Aşıklık, bu iki halden daha yüksektir. Baharsız, hazansız, terü tazedir."

O zaman bu aşıklık yolu, o yola girdiysen bunun sonu, bunun ucu bucağı yoktur. Bu yoldaki bütün insanlar, o aşıklık yolundadır. Ben öyle inanırım. Bütün insanlar o aşıklık yolundadır ama kimisi gam vagonunda hapis kalır, kimisi neşe vagonunda kalır. İleri doğru gitmez ama aşıklık yolundadır. O yüzden dervişleri, sufileri, aşıklık yolunun dışında tutmadığım gibi bütün müminleri, Müslümanları o aşıklık yolunda görüyorum ama herkesin derecesi kategorisi aynı değil ama bu aşıklık yolu, senin geçici yaşamış

olduğun bütün hallerden, zevklerden, neşelerden, kederlerden, gamlardan yücedir, yüksektir. Buralarda takılı kalmaman lazım ve bu böyle bu yolda sadece gam ve neşe yoktur.

Aşıklık yolunda insanların akıllarının düşünemeyeceği, bilgilerinin yetmeyeceği öylesine nimetler, öylesine tezahürler vardır ki bu aşıklık yolunun içindedir. O yüzden bu yolda bir yerde takılmak, bir yerde kalmak, seni zarara götürür. Hiçbir zaman benim kardeşlere anlattığım yolda, vuslat oldum dediğin anda olmadığın anlaşılır. Çünkü ister cemalde fena ol ki bu fenanın en yüksek derecesi, mertebesidir. Bakın, fenanın en yüksek mertebesi, derecesi cemalde fena olmaktır. Sen cemalde fena olsan dahi sen yolun sonuna gelmedin, aldanma. Aşıklık yolu sonu olmayan bir yoldur. Aşıklık yolu başı da olmayan bir yoldur. Nasıl? Basbayağı. Allah'ın aşıkları kendi zatı ilahiyesinde seçilmiş kimselerdir. Tabiri mi hoşgörün, ayan-ı sabiteden de öncedir. O ilmi ilahidendir. İlmi ilahiden olan bir şeyin başı da yoktur, sonu da yoktur. O yüzden yedi kat sema da aşk türküleri söyler yedi kat arz da aşk türküleri söyler. Sen ne tarafa dönersen dön neyi dinlersen dinle sen aşk namelerini dinlersin. O yüzden bir kimse aşıklık yoluna girdiyse ve hususi manada aşıklık yolunda yürüme gayretinde ise onun başı da sonu da yoktur. Varlığa bürünmenin başı vardır, bütün varlıklar için varlığa bürünmenin başı vardır ama aşkın başı yoktur, aşıklığın da başı yoktur. Aşkın ve aşıklığın başı olmadığı gibi aşkın ve aşıklığın da sonu yoktur. O yüzden bu aşıklık yolunda vuslat hep başka baharadır. Vuslata erdim diyen ermemiş olur. Bu aşıklık yolu öyle bir yoldur ki daha zahiri manada yolun başındayım diyenin üzerinde yüzlerce, binlerce menzil vardır. O yüzden bir menzile vardım diyen kendince sona erdim diye düşünmesin. Aşıklık yolu öyle bir yoldur ki bu yola bir son düşünülemez, mümkün değildir. İnsan beyni bunu tasavvur etmekten, bunu şekillendirmekten uzaktır. Akıl, aşkı ihata edemez çünkü. Akıl aşkı ihata edemediği için ona bir son da tasavvur etmesi mümkün değildir. Aşıklık öyle bir şeydir ki henüz daha iki cihan da yaratılmadan önce aşığın nakşı vurulmuştur olacak olan alemlere.

O yüzden aşıklık dünyada başlamaz. O yüzden aşıklık anne karnında da başlamaz. Aşıklık bu manada ilmi ilahidendir, ne zaman başladığını bilemeyiz. Nasıl Allah'ın zat noktasında, sıfat noktasında başlangıcı yoksa aşıklığın da mana itibarıyla başı yoktur. Aşıklığın sonu tasavvur edilemediği gibi aşıklığın kenarı, dibi, yüksekliği de tasavvur edilemez. Bir şeye son tasavvur edemezseniz, siz onun yanını, kıyısını, derinliğini, yüksekliğini de tasavvur edemezsiniz. Bunu böyle söyleyenlerin hepsi de ya anlaşılsın diye müteşabih ederler ya da cahilliklerini ortaya koyarlar. Aşk ve aşıklık aşktan ve aşıklıktan uzaktırlar. Aşktan ve aşıklıktan uzak olduklarından dolayı aşka

bir kıyı, aşka bir derinlik, aşka bir yükseklik biçiyorlarsa onların aşktan da aşıklıktan da haberleri yoktur. Aşık, her gördüğü kimseyi ve şeyi aşıklık yolunun yolcusu olarak görür. O yüzden kim sarhoştur kim değildir kim aşıktır kim değildir aşık onun farkında bile değildir. Her gördüğünü aşıklık yolcusu olarak nitelendirir. Aşıklık yolcusu olarak nitelendirdiği için de taşlanır. Aşıklıktan bahsedenler, aşıklık yolundan olduğunu söyleyenler ne yazık ki her zaman bunu söylüyorum, aşıklıkları arttıkça kendi vahşetleri de artar. Kendi dehşetleri de artar. Aşıklığı kadar vahşetin içerisinde aşıklığı kadar dehşetin içerisinde aşıklığı kadar hayretin içindedir. Vahşeti arttıkça feryadı artar, feryadı arttıkça artar, arttıkça artar. Hani Hazreti Pir dedi ya, ben feryad etmiş gibi görünüyorum der. Feryadının ilacı yine aşktır. Aşk, feryad ettirir. Kâh seni çöle düşürür, çöle düştüğünde naçarlıktan feryad edersin kâh seni neşeye düşürür, o neşeden kurtulmak için feryad edersin. Kâh seni hüzne düşürür, hüzne düştüğünden feryat edersin, senin hüznünü alır, sevince düşürür. Bu sefer de sevinçten kurtulmak için feryad edersin. Aşığın feryadı bitmez. Feryadına feryat eklenir. Onun feryadına gene aşk yetişir. Onun feryadının ilacı yine aşktır. O yüzden aşk hem feryat ettirir hem feryadına ilaç gibidir. Allah cümlemize aşıklardan eylesin. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. Geceniz hayır olsun, aşkla dolsun. El-Fatiha maassalavat. Amin. Bak böyle en enteresan bir beyitte kaldı sohbet. Ben kendimce diyorum ki ne zaman bitecek bu tel yakan beyitler diyorum kendi kendime, bu beyitler bizi günden güne temelli telimizi yakıyor. Önümüzdeki haftaki beyitten kısaca bir, kısa:

Ey güzel yüzlü! Güzel yüzünün zekatını ver. Yine pare pare olan canı şerh et, onu anlat (dedim). Ey güzel yüzlü! Güzel yüzünün zekatını ver! Baktınız, hanginiz yüzünüzün zekatını verdi. Kadınlar, erkekler, herkes kendi cemalini güzel görüyor, bu güzel bir şey. Kim güzel yüzünün zekatını verdi ki bugüne kadar? İsmail, bu gece zekatını ver, öyle çok yakışıklıyım diye salına salına dolaşma. Ben yakışıklıyım canım ama dahadası fazla. Allah bizi affetsin. Evet, ne yapacakmış? Ey güzel yüzlü! Bugün sohbeti hazırlayacağım, daha doğrusu iki üç gündür uğraşıyorum gene, dönüyorum dolaşıyorum bu beyite takılıyorum, ey güzel yüzlü güzel yüzünün zekatını ver. Kim zekat verir şer'i olarak? Nisap miktarı mala ve paraya sahip olan ne yapar? Zekat verir değil mi? Ah o güzel yüzünün ganiliğinin, zenginliğinin hattı hesabı mı var? Nafız, kurbane, nasıl vereceksin zekatı? Bak, kaldı! Her güzel yüzünün zekat vermesi lazım. (Nafız: Biz sizin yüzünüze baktığımızda, sizden aldığımız feyiz bizim zekatımız oluyor) Sen benim yüzüme baktığında benden aldığın feyiz benim zekatım oluyor, senin için öyle oluyor! Caferi, Nafız hazır cevap olmuş. Dedim sen dedim güzel yüzünün zekatını

nasıl veriyorsun dedim, dedi ki ben dedi senin yüzüne baktıkça senden aldığım feyiz senin zekatın oluyor dedi. Kendisini attı gene kenara ama cevap güzeldi. Ey, ey kafanı iyice! Güzel, o da güzel ya, Allah Allah! Hamdolsun. Hakkınızı helal edin. Allah razı olsun. Biraz gecikiyor bu tip sohbetler ama bunun sonunu getirmeyince de yarım kalınca da böyle anlaşılmakta güçlük çekilecek diye düşünüyorum. O yüzden sohbete de biraz geç geliyorum. Akşam saatleri kafa gidip geliyor. Bir de lodos olunca iyice kafa gidip geliyor. O yüzden bir diyorum toparlayayım kendimi az bir şey, böyle dereden tepeden konuşuyoruz biraz, yoksa kafam beyitlerle kalıyor orda da. Dereden tepeden konuşup birkaç çaydır, kahvedir, öyle biraz diyorum açılayım, kendime geleyim, ondan sonra o sohbete başlayayım diyorum. Bunlar çünkü Allah bizi affetsin, dikkat edilmesi gereken sohbetler. İnsanı cebriyeye veyahut da insanı Allah muhafaza eylesin, anlaşılmazsa bir şey insanı şirke, küfre götürebilir, Rabbim muhafaza eylesin inşallah. O yüzden de böyle gecikmelerden dolayı hakkınızı helal edin. Allah razı olsun. Helal etmeyen varsa söylesin. Ona göre gaydını bükelim burda, ne yapılacaksa yapalım, helallaştıralım yani. Öyle güçsüz kuvvetsiz gibi yaşlı ihtiyar gibi görmeyin. Öyle hu deyince alıp evirip çevirirız böyle parende attırırım yani Allah'ın izniyle. Nasıl İsmail, oldu değil mi? Amma şatahat oldu ha! Destur. Selamunaleyküm.

https://youtu.be/BZ6--j8T8Zg?si=aFIhl2jcfRNdMYHO

2 ARALIK 2023
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

MESNEVİ-İ ŞERİF 1795-1799. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamunaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Rabbim ayınızı, yılınızı, ömrünüzü, hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammedi hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakkı hakça yaşayanlardan, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Rabbim cümle siyonistleri, masonları, lionsları, lionesleri, katil İsrail'i dağıtsın. Onların destekçilerini dağıtsın. Onların cemi cümlesini batırsın. İslam dünyasını yüceltsin. İslam dünyasını bir ve beraber eylesin. Bizleri ve İslam dünyasını Kuran ve sünneti seniyyeye sımsıkı yapışıp yaşayanlardan eylesin. Ecmain. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun inşallah. Bugün bir kızcağız bir soru gibi yazmış, diyor ne zaman matematik çalışmaya çalışsam diyor, kalksam diyor hemen diyor tevhit çekip salavatı şerife çekesim geliyor diyor. Matematik çalışasım gelmiyor diyor. Şimdi matematik çalışmak nefse ağır gelince o kendini tevhit ve salavatı şerife çekmeye yönlendiriyor. Dedim ona dedim aynı şey bende de var. Bu ara dedim ondan sonra beyitlerden dedim yazıyorum, beyit dedim önümde duruyor, bunu şimdi nasıl anlatayım, nasıl dile dökeyim deyince dedim öyle dedim geçiyor zaman dedim. O yüzden şimdi bu ara ayaklarımız geri geri gidiyor sohbetten önce. Bir bunu yazması var bir de anlatması var ya, normalde şimdi bunlar tel yakan beyitler benim tabirimle. Allah muhafaza eylesin. Böyle bir, bir şeyi tabii insan yaşamış olduğu, görmüş olduğu hali dile dökmesi zor. Bizim çünkü edebiyatımız o kadar geniş değil. Kelime dağarcığımız o kadar geniş değil. E tabi buna bir de sufi kelime dağarcığı lazım. Böyle olunca Allah beni affetsin, neyi nasıl konuşuruz derdine düşüyoruz. Rabbim muhafaza eylesin inşallah. Şimdi aşıklık, hani ilahi aşk bir insan üzerinde

tecelli edince bunda bütün hemfikirdir herkes, onlardan çıkan kelamdan o insanlar sorumlu olmazlar ama gerçekten aşk vurduysa ona, o kendisinden sudûr eden o kelamdan mesul sayılmaz. Bunları normalde bir kimse o halde olmadığı halde bunları terennüm etmesi doğru değil. Hani bu şuna benzer. Kul mizana çıkarıldı, mizana çıkarıldığında Cenab-ı Hak kulunun kulağına eğildi, dedi ki 'sen bu günahları, bunları, bunları, bunları, bunları, bunları işledin. Kul üzüldü, üzüldü, üzüldü. Allah bir daha onu kulağına bir daha eğildi. Dedi ki bunların hepsini de affettim. Kul derin bir nefes aldı, bir soluklandı, bir böyle sevindi, hoşuna gitti. Sonra Allah kulunun kulağına tekrar eğildi. Dedi ki onların hepsini de hayra çevirdim. Kul öyle sevindi, öyle sevindi ki dedi ki ben ne güzel Rabmişim, sen de ne güzel bir kulmuşsun. Şimdi bir kuldan beklenmeyecek kelam. Ben ne güzel Rabmişim, sen de ne güzel bir kulmuşsun. Bu diyor Allah'ın hoşuna gitti. Allah tebessüm etti buna. Şimdi aşıkların hali de bu haldir. Bu konuda aşk ona vurunca o esnada ağzından çıkan o kelimelerden kendince sorumlu olmaz. Neden? Çünkü ilahi aşk noktasında ayık değildir. Ayık olmayınca o kimsenin normalde söylediklerinden onu sorumlu tutmamız mümkün değil. Hazreti Mevlana'da ama mesnevisini yazdırırken veyahut da kendi dilinden terennüm edilirken veya Divan-ı Kebir kendi dilinden terennüm edilirken yani söylenirken sorumlu değil. Sebep? Aşk vurmuş çünkü. Aşk vurunca o kimsenin dilinden dökülen kendisine ait olmaz.

İşte bu hani bir hikayemiz vardı, hikayeyi unuttunuz bile, öyle değil mi? Hani dudu kuşunun hikayesi vardı. Bakın dudu kuşunun hikayesi kaldı. Araya o kadar çok meseleler, sufilik yolunun, tasavvuf yolunun ince, öyle ince meseleleri geldi, biz dudu kuşunu, duduyu unuttuk. Hazreti Pir'in böyle bir hali var ama sonradan tekrar dudu kuşuna dönüyor mu? Ondan sonra tekrar dönüyor. Bu da onun gibi bir şey. O yüzden normalde araya bir sürü ilahi nefesler çıktı. İşte o ilahi nefeslerden birisi yine:

"Ey güzel yüzlü! Güzel yüzünün zekatını ver. Yine pare pare olan canı şerh et, onu anlat."

Bu yine işte dediğimiz gibi böyle sözlerden birisi. Şimdi ey güzel yüzlü diye seslendiği, Allah celle celalühu. O yüzden öyle olunca en güzel isimler Allah'ındır. Araf 180: 've Allah'a bu isimlerle dua edin. Onun isimlerini değiştirenleri de terk edin.' Demek ki en güzel isimler neymiş? Allah'ınmış ve o isimlerle dua edilirmiş ve onun isimlerini değiştirenleri de terk edin diyor. O zaman normalde demek ki Allah'ın isimleri belli. Hani nasıl belli? İşte malum, Tırmızi'nin naklettiği hadisi şerifte 99 tane ismi şerifi var. İmam Şafi, ben bin bir tane ismi şerifini tespit ettim diyor, bunun gibi. Demek ki Allah'ın isimleri var, bunun dışında Allah'a başka bir isim takıyorsa bir kimse

siz onları da terk edin diyor. Hani bir kısmı, bazısı baba diyor ya Hristiyanlar, demek ki Allah'ın ismini değiştirdiğinden dolayı onlar terk edilecek, bunun gibi veyahut da işte Allah'ın Allah olduğu kelime olarak anlaşılmış Kur'an ı Kerim'de, bu hani birileri de tanrı demek için iddia ediyor ya işte yani tanrı da o manaya gelir! Yok canım kardeşim! O manaya gelmez, Allah diyeceksin gibi. Onları da terk edin diyor. Demek ki o zaman en güzel isimler kimin? Allah'ın ve yine İsra, 110: 'Sen o müşriklere şöyle de, ister Allah deyin ister Rahman deyin, nasıl çağırırsanız çağırın isimlerin en güzeli onundur.' Yine hadis i şerif: 'Hayrı, iyiliği, güzel yüzlü olanların yanında arayın.' Hayrı ve iyiliği güzel yüzlü olanların yanında arayın! Bir hadisi şerif daha, Buhari'de geçiyor bu, şimdiki de Beyhaki'de: 'İyiliği güzel yüzlülerden talep edin.'

Demek ki iyilik talep edilecekse o da güzel yüzlülerden olacak. E şimdi Hazreti Pir de diyor ki 'Ey güzel yüzlü, güzel yüzünün zekatını ver. Yine pare pare olan canı şerh et, anlat.' E güzel yüzlü deyince onun zekatını ver. Yüzünün zekatını ver, güzel yüzünün zekatını ver. E şimdi kim zekat verir? İslam fıkıhına göre nisap miktarı kadar mala ve paraya sahip olan bir kimse onun kırkta birini zekat olarak verir. 'Güzel yüzünün zekatını ver.' O zaman burdan, güzel yüzden benim anladığım Cenab-ı Hakk'ın cemali. Güzel yüz deyince Allah'ın cemali yani cemali sonsuzsa onun nisap miktarını mümkün değil hesaplamamız. Kaldı ki bir de cemal ismi şerifi biz de sadece yüz gibi algılanıyor. Aslında cemal ismi şerifi Cenab-ı Hakk'ın bütün lütuf ve rızasını gösteren sıfatların cem'idir. Bunun altını tekrar çiziyorum. Cenab-ı Hakkın Cemal ismi şerifinin altında ne kadar Cenab-ı Hakk'ın lütuf ve razılık sıfatları varsa hepsi de o sıfatının altında toplanır. Cemal ismi şerifi de Rahman ismi şerifinin altındadır, Rahman ismi şerifi de Allah ismi şerifinin altındadır. Bunlar ayrı ayrı cem makamlarıdır. Şimdi böyle olunca güzel yüzden murad, güzel yüzden murad Allah'ın cemalidir ve geçen hafta da Allah'ın cemaliyetiyle alakalı uzunca bir sohbet etmiştim zaten ne manaya geldiğini. O zaman Hazreti Pir diyor ki işte o cemal makamının bize inceliklerini öğret. Onun tecelliyatını, bizim gönlümüze ver. Bu cemalde, cemalullahta vuslat olmayan bir kimsenin anlayabileceği bir şey değil. Hazreti Pir öyle sözler söylemiş, o sözlere karşılık da karşılık olarak değil, anlaşılması için bunu normalde bir yere bağlayaraktan anlaşılması zor olan bir mesele. Bunu aklî olarak da aklî olarak da yorumlamanız da zor bir mesele. Çünkü Cenab-ı Hakk'ın cemal sıfatında o tecelliyata ram olmuş, orada fena olmuş bir kimsenin onu dile dökmesi kadar zor bir mesele yok. Belki de benim için zor, Allah bizi affetsin. O yüzden biz de beyitle işin içerisine girelim:

Sevgilim!
Cemalinin zekatını ver de yine güneş gibi cemalini göster!
Cemalini örtüp gizleme.
Şenliğe benzeyen cemalini göster!
Aşıklar sana vefa göstererek canlarını kurban etsinler
Cemalin her göze güneş kesilsin
Güzel yüzler
O güzellikten de daha güzel bir hale gelsin
Cemalinin zekatı olsun
Gözümün bebeği
Sevgilinin cemalinin letafetinden
Yüzünde kendi aksini gördü
Onda cem olup
Kendini hiç gördü
Cemalinin renginden gönlüm kendinden geçti
Neye, rebaba hacet yok
Cemalini göster de cemalinin ateşi beni semaya çıkarsın
Haydi gel!
Canım cemalini gözlemede
Yine gel
Gönlüm ayrılığın derdinden feryat etmede!
Yine gel
Ey aziz ve güzel sevgili!
Cemâlin olmadıkça
Bu perişan aşığın gözlerinden yaşlar akmada
Her bakışta o sevgilinin cemalini görsün
Görürse içinde şüphe kalmasın
Nazar sahibi olduğunu bilsin!

Hazreti Pirden:

"Fettan gözünün ucuyla ve nazla bir baktı da gönlüme yeni bir dağ vurdu."

O sevgili kirpik kırparak, göz süzerek
Karşımda naz ve göz ucu ile
Gönlümü gıcıklayarak baksın
Onun bu bakışı
Gönlümün üzerine taze bir yara daha açsın
Yine cilvelenmeye başlasın
Yine naza girişsin

Sevgili nazlanırsa
Ah! Ben niyaz ederim
Ey nazlı güzellik selvisi!
Ne güzel naz ederek tecelli ediyorsun
Aşıklar her an senin
Bir nazına karşı
Binlerce dua etmede
Güzel cemalin kutlu olsun
Naz elbiseni
Ezelden kendine giydirmişsin.

Yine Hazreti Pir'den:

"Kanımı bile dökse ona helal ettim.

Helal sözünü söyledikçe o kaçmaktaydı."

Seni ilk gördüğüm anda
Kanım vebalim helal demiştim.
Kan diyetimi sevgiliden istemem
Sevgiliden öç almaya kalkışmam demiştim.
O nazlı sevgili kanımı an be an dökse de
Garib Mustafa, hoşgör
Şikayet yok
Hatta ana sütü gibi helal et geç
Gönlüm kan denizi olsa da helal ettim.
Gönlüm kanlara bulansa da dudağıma kürdan koydum
Kan kesilmiş gönlümün acısını kimseye söylemedim
Akan kanıma parmak bas da alnıma sür
Ey sevgili!
Cümle alem de senin kurbanın olduğumu anlasın
Garip Mustafa aşkının şahidi olsun
Yaşayan ölü oldu
Mezarıma bir uğra
Kanım sana helaldir.

Yine Hazreti Pirden:

"Madem ki topraktakilerin feryadından kaçmaktasın, kederlilerin yüreğine niye gam saçarsın!"

Allah aşıklarının bedenleri toprağa mensupturlar
Aşıkların feryadından uzaklara gitme

Aşkın gamdan başka ne hüneri var
Ne zamana kadar gamımdan
Ciğerimin kanını içip duracaksın
Gözyaşlarımla isteğimin namesini yazdım.
Gel, gel ki sensiz gamdan ölmek üzereyim dedikçe
Sen uzaklara kaçtın
Bu ne zamana kadar
Dedin ki bana
Bu yola öyle bir yolcu gerek ki
İki alemi ateşe versin, yaksın, yandırsın
Bu yola faydasız, ham ve gamsız kişi yakışmaz dedin
Hem de feryadımdan fersah fersah uzak durursun.
Gel! Gel de feryadımı, acımı gamımı unutturan ilacımı dudağıma sun

Hazreti Pirden:

"Her sabah doğudan parlayınca seni, doğu pınarı (güneş) gibi coşmakta, zuhur etmekte. buldu"

Nasıl her sabah güneş doğar ve ortalığı aydınlatır ısıtırsa
Güneş ve tüm varlıklar seni bulur ve ancak senden nur alır.
Güneş doğmayı da coşmayı da senden alır
Her an senin derdinden, gamından gönlümün kanı coşmakta
Gel de gözümün ve gönlümün coşkunluğu artsın
Sevinsin, kendinden geçsin!

Bu akşamlık bu kadar. Ben bu beyitlerin içerisinden böyle çıktım. Siz nasıl çıkarsınız bilmiyorum. 1800. beyitten devam edeceğiz önümüzdeki hafta: 'Ey şeker dudaklarına paha biçilmeyen güzel. Divanene ne bahaneler buluyorsun!

Sen benim feryadımdan uzaklara gittikçe
Bu divane aşıktan hep bir bahane buluyorsun
Bu bahaneleri benim önüme ardı ardına sıralıyorsun
Ve diyorsun ki
Bir nefes sonra
Bir nefes sonra
Bir nefes sonra...
Nereye kadar bir nefes sonra deyip de
Bu divane aşığını aldatıp duracaksın
Aldatmak sana yakışır mı?
Sen nasıl kandırıkçı bir sevgilisin ki
Hep bade

Hep bade
Hep bade diyorsun!
Yani sonra diyorsun
Ne zaman bu sonraların sonu gelecek?
Ne zaman bu sonraların sonuna gelip
Sen katına alacaksın?
Yine eski günlerdeki gibi
Senin katında gül dermeye, gül koklamaya
Ne zaman alıp götüreceksin
Diyelim, bu geceyi kapatalım.

Evet, yarın saat 14.00'de bayanların şeb-i arus programı var burda. Bütün bayan kardeşler davetlidir. Böylece şeb-i arus programlarımız başladı inşallah. Bu pazar değil bir dahaki pazar da Bursa'da yapacağız. Ondan sonraki Pazar da Gelibolu'da yapacağız. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. Cenab-ı Hak cümlemize affı mağfiret eylesin inşallah. El- Fatiha maassalavat. Amin. Bu akşamki biraz böyle divan-ı kebir tadında oldu gibi geldi bana ya, değil mi? Divan-ı kebiri özlemişiz ya! İnşaallah birkaç haftalık daha sohbet var. Ondan sonra kar yağmaya başlayınca Divan-ı Kebire de başlarız inşallah. Selamun aleyküm.

https://youtu.be/RYy72NV7XNk?si=h2r7iM-54FvXGdDs

9ARALIK 2023
TASAVVUF VAKFI MERKEZ

MESNEVİ-İ ŞERİF 1800-1814. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamunaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Rabbim ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Cenab-ı Hak cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammedi hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden, batılı batıl bilip batıla karşı cihad eden kullarından eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammedi Kur'an ve sünneti seniyyede bir ve beraber eylesin. Yaşasın ve yaşatsın. Rabbim İsraili, siyonistleri, yardımcılarını, destekçilerini, masonları, lionsları, lionesleri dağıtsın. Hepsini de batırsın. Onlara destek çıkan ne kadar kurum kuruluş varsa hepsini de dağıtsın, hepsini de birbirine düşürsün. Rabbim Müslümanları inşallah hükümran eylesin, kuvvetli eylesin. Müslümanlara Kur'an ve sünnet çatısı altında toplanmayı nasip ve müesser eylesin. Amin, ecmain. Evet, kaldığımız yerden devam edeceğiz inşallah. Bugün yayında yayınlarken hata yapmışım herhalde. 1800. beyitten devam ediyoruz. Tabi böyle genelde Mesnevi'yi böyle işte Türkçeleştirenlerde beyitler farklı farklı numaralandırmalar ama siz beyitten anlayın nerde olduğumuzu, öyle söyleyeyim inşallah.

"Ey şeker dudaklarına paha biçilmeyen güzel! Divanene ne bahaneler buluyorsun?"

Tabi bundan önceki geçen haftaki beyit de: 'Her sabah doğudan parlayınca seni doğu pınarı yani güneş gibi coşmakta zuhur etmekte buldu'. Burdan devam ediyoruz, tabi burda Hazreti Pirin Cenab-ı Hakka karşı olan nefesleri bunlar. Allah'a karşı olan nefesleri yani Cenab-ı Hakla tabiri caizse onunla sohbet ediyor. 'Ey şeker dudaklarına paha biçilmeyen güzel.' Yani burdaki Allahualem kastı, Cenab-ı Hakk'ın sıfatlarıyla alakalı. Buna baktığımızda:

‘ Ey sıfatlarına ve tecelliyatlarına paha biçilmeyen sevgili. Senin kelimelerin tecelliyatların bitmez. Sen ki her an bir şe’n üzerinesin diye tanımlanabilir. Tabi Kef suresi ayet 109’da da: ‘Ey Muhammed! Deki ‘eğer Rabbimin sözlerini yazmak için denizler mürekkep olsa Rabbimin sözleri bitmeden denizler biter. Bir o kadar da denizi yardım olarak katsak da.’ Yani siz Cenab-ı Hakk’ın sıfatsal tecelliyatlarına veyahut da Cenab-ı Hakk’ın bu manada sıfatlarına akıl erdirmek o sıfatlara bir son vermek veyahut da o sıfatlara karşı herhangi bir şey yürütmek mümkün değil ve her ne kadar Tırmızi’nin derlediği hadisi şeriflerde Cenab-ı Hakkın doksan dokuz ismi şerifi olsa da İmam Şafi’ye göre bindir veyahut da sufilere göre Cenab-ı Hakk’ın sayısız sıfatları var ve her sıfatında farklı farklı tecelliyat noktasında sonsuz tecelliyatları var. Öyle olunca Hz. Pir diyor ki paha biçilmez senin tecelliyatlarına. Paha biçilmez yani bunun karşılığı yok ve divanene ne bahaneler buluyorsun. Divane dediği kendisi. Yani sen aşığına ne bahaneler buluyorsun, bahane bulma. Beni cemalinde fena eyle, beni o cemalinde daim eyle diye buna bahane bulma diyor. E tabii böyle olunca da yine Hazreti Pir’in divan edebiyatına karşı, bizim ki divan edebiyatı değil ama hani buna yine bir şiirle karşılık vermek gibi. Karşılık da değil, şerh etmek diyelim biz, Allah affetsin.

Burnum cemal kokusu almış
Göz, cemalinin hayaliyle avunmuş
Benim gibi fukara divane senin cemalini her daim umar, vuslatını bekler
Bu divanene bir göz at, bir dinle.
Bahane bulup kulak asmazlık etme.
Sebepsiz, bahanesiz çekip gitme.
Hatalarımı, kusurlarımı bahane etme
Halim kötü, hayatım perişan, gönlüm harabat, aklım firarda
Ama sebep sorup bahane aramak kimin haddine
Kimsenin haddine değil
O istediğine istediği gibi tecelli eder
İstediğini istediği gibi kendisine yakın eder
İstediğini istediği anda kendisine alır
Kendisine alır, o kendi seçtiğini kendisine alır
O kendi seçtiğini sufi yoluna koyar
O kendi seçtiğini bir mürşidi kamile râm eder, o seçer.
İnsanlar perde önünde kendi seçmiş gibi görünür, değil. O seçer
Biz bahaneler üretenlerden olmayalım inşallah.

"Ey eski cihana taze can olan! Cansız ve gönülsüz bir hale gelmiş olan tenden çıkan feryat ve figanı işit."

Ey eski cihana taze can olan! Yani bütün her şeyi yaradan! Eski cihanı yeniden halk eden, yeniden var eden. Halîk, yoktan yaratan, var edendir ve varlıktan, varlığın geçeceği yolu da halleri de yaratandır. Yani bir şeyi, suyu yaratır. Suyun geçecek olduğu perdeleri, suyun geçecek olduğu merhaleleri de yaratır. Her şeyi yaratan odur. El- Muid, o da yarattıklarını yok edip sonra tekrar diriltecek olanlardır. El- Muid, yani Allah hâlk eder. Hâlk ettiğiyle El-Murid ismi şerifiyle yok eder, yine El-Murid ismi şerifiyle ne yapar? Yine var eder. Aynı zamanda da El-Muhyi ismi şerifi vardır. El- Muhyi de ihya eden, yarattıklarına can verendir. O yüzden öyle olunca Hazreti Pir diyor ki 'Ey eski gibi görünen, bu cihana taze can olan, yani bütün varlığa can olan', bütün varlığa! Varlık, Allah'ın nurunun içindedir. Yerin de göğün de nuru Allah'tır der. Ne tarafa dönerseniz dönün varlık Allah'ın nurunun içindedir. Bütün varlık! O zaman senin altını da üstünü de sağını da solunu da içini de dışını da kaplar Allah'ın nuru. Sen Allah'ın nurunun içinde yaşarsın. Bütün varlık Allah'ın nurunun içindedir. Varlık, Allah'ın nurunun dışında değildir. Varlık tamamiyetle Allah'ın nur ismi şerifinin içindedir. Bu nur ismi şerifi de Hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v)'in ruhaniyeti ve nuraniyetiyle tecelli eder yani onun üzerinden tecelli eder. O yüzden her ne tarafa bakarsanız bakın aynı zamanda da peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin ruhaniyetini ve nuraniyetini görürsünüz.

İşte Hazreti Pir burda diyor ki eski varlığa yani bir an önce çünkü bir anda o vardı, eskidi, yok etti. Bir anda eskidi, yok etti. Hiçbir şeyin o aynısıyla yaratmaz, benzerini yaratır. Aynısı değildir. O her an her şeyi yeniler. Seni de beni de her şeyi bütün varlığı yeniler ama bizim gözümüzün tembelliğinden, kalbimizin tembelliğinden biz onu anlayamayız. O her an her şeyi yenilemektedir. O yüzden alemi, bütün varlığı, öyle bir kudret, öyle bir kuvvet vardır ki bütün varlığı bir an içinde hem yok eder hem de var eder. Bütün varlığı! Bu Allah için kolaydır. Biz baktığımızda bize zor gelir ama bu Allah için kolaydır. O yüzden bu köhne âlemi, komple varlık, köhne alemi hem yeniden vücuda getiren hem yeniden yok eden ve tekrar onu vücuda getiren, bu saniyelerle ölçülemeyecek kadar kısa mesafede yapılan bir şeydir. Öyle olunca her daim Cenab-ı Hak var ve yok eder. Hem var eder hem de yok eder. Eski cihana can olmuştur. Cenab-ı Hak eğer ki o bu bütün varlıktan kudretini, kuvvetini çekmiş olsa bütün varlığı tabiri caizse kuvvetini kudretini çektiği anda varlığın kıyameti olur, yok eder. Bir daha var etmezse bütün varlık bir anda, bir anda ha, yani sizin saniyelerle ölçemeyeceğiniz zaman miktarında yok olur. Ardından diyor ki hem böyle Cenab-ı Hakkı

taltif ediyor, övüyor, methediyor. Arkasından diyor ki cansız ve gönülsüz bir hale gelmiş olan tenden çıkan feryat figanı işit. Yani bende can kalmadı, gönül kalmadı. Can ve gönül benim değil. Cansız ve gönülsüz deyince canı ve gönlü kendisinin olarak görmedi. Bu tenden çıkan feryadı, ne diyor, feryadı figanı işit. O zaman o tenden çıkan feryad figan. O yüzden hani demiş ya Hazreti Pir hamdım, yandım, piştim diye. Ben de ona ilave ettim, feryat ya hamdım, yandım, piştim bu ayrılıktan. Cemalin için her an çırpılıp durmadayım. Ne bu canı alıyorsun ne de vuslatı veriyorsun. Feryadım, figanım gülün vuslatına erişmek içindir. Allah aşkına olsun Hazreti Pir'de söz:

"Allah aşkına olsun artık gülü anlatmayı bırak da gülden ayrılan bülbülün halini anlat."

Burda Hazreti Pir Allahu alem gül olarak Cenab-ı Hakkı kastediyor. Çünkü Allah aşkına olsun artık gülü anlatmayı bırak da gülden ayrılan bülbülün halini anlat. Gül Allah olunca ondan ayrılan da bülbül. O onun hâlini anlat deyince kendisiyle alakalı. Allaha aşık olanlarla alakalı söylüyor. Diyor ki gülü anlatma. Asıl acıyı çeken asıl sancıyı çeken kim? Gülden ayrılan bülbül. Çünkü ayan-ı sabitede hepsi beraberdi. Ayan-ı sabitede beraberken hani diyordu ya Hazreti Pir henüz daha diyor üzüm, bağ yaratılmazdan önce biz sarhoştuk diyor. Yani üzüm bağı, henüz daha yaratılmazdan önce. Yine hani Hazreti peygamber sallallahu ve sellem hazretleri diyor ya hiçbir şey yok iken biz peygamber idik. İşte gülden ayrıldı ya bütün her şey ve herkes, o yüzden diyor ki gülün, bülbülün halini anlat ve gülden kasıt varlığı ilgilendiren tarafı ayan-ı sabite. Yani ayan-ı sabiteden, gülden ayrılan aşıklar yani ayan-ı sabiteden ayrılan aşıklar. Hazreti Pir ayrılığın verdiği feryadı anlatmakta. Aşık bülbülün feryad ve figanı ayrıldığı gülün uluslarına erişmek içindir. Ey gül olan sevgili. Bülbülün her gece gözünün önünde ağlayıp feryadına feryad eklemesini gör. Ey gül! Can kulağını başka tarafa çevirme. Bülbülün nağmelerini bir dinle. Ey gül! Cemalinden perdeni kaldır, bak. Bülbül hu hu hu diyerek ortalığı velveleye vermiş. Feryad üzerine feryad eklemekte. Yine Hz. Pir'den:

"Bizim coşkunluğumuz, gamdan, neşeden değildir. Aklımız, irfanımız, hayal ve vehimden meydana gelmemiştir. Nadir bulunur bir halettendir. İnkâr etme ki Hakkın kudreti pek büyüktür."

Bizim bu coşkun hallerimiz, bu bir kaideye uymayan sözlerimiz dünyaya ait geçici olan gamdan ve neşeden değildir. Bizim aklımız yine geçici olan vehim ve hayallerden de değildir. Bizim aklımız normal akıllardan değildir. Ötelere bağlı, ötelerden gelmekte. Biz aklımızı akl-ı küle bağlamışız. Vehim ve hayallerin bizim aklımıza yetişmesi mümkün değil. Bizim aşağıların aklı ile de işimiz yok. Onun aşkına dalmış cemalinde fani olmuş olan

biri için aklının elinde ne ihtiyarı olabilir. Allahualem Hazreti Pir böyle demek istedi. Şerhi bu Allahualem ama tabii burda hazreti Pir kalbi aklı söylüyor. Bizim diyor irfanını hayal ve vehimden gelme değil. İnsanların genel olarak bilgileri, hayal ve vehimden oluşur. Eğer kalbi akılları çalışmadıysa o kimsenin bilgisi hayalden ve vehimden öte geçemez. Sufi diliyle veya sufi anlayışıyla. İnsanlar genel olarak okuduklarının bilgisini alırlar. Ne kadar okuduysa neyi okuduysa onun bilgisi vardır, o marifetullah değildir. O Allah bilgisi değildir. Allah bilgisi çünkü normal akılların bilgisiyle, normal hayallerin vehimlerin üstünde bir şeydir. O yüzden genel olarak bugün dünya üzerindeki alimlerin, şeyhlerin, dünya üzerindeki kendince sufiyim, şeyhim diyenlerin bilgisi kitabidir. Bir kısmının da hayal ve vehimden oluşur. Yani bir makam ehli değildir. Kendi hayallerini, kendi verimlerini ilahi bilgi, ilahi hikmet olarak görür. O yüzden Hazreti Pir diyor ki benim aklım vehimlerde değildir. Benim aklım hayallerle de değildir. Bende kalbi akıl var. Ben marifetullaha ulaşmışım. Ben marifetullah ilmiyle konuşuyorum. Marifetullah kalbiyle konuşuyorum. O yüzden benim durumum nadir bulunanlardandır. Yani ben pir seviyesindeyim. Pir seviyesinde olan bir zat nadir bulunanlardandır. Hatta o pir seviyesinde zat bir de aşk yoluyla yürüyorsa o zaman o bulunmayan bir şeydir.

Aslında Okyanusun içerisinde, okyanusun içerisinde bir inci gibidir. Tek inci gibi. Yani o mürşidi kamillerin içerisinde aşk yoluyla giden enderdir çünkü. Ender olduğu için okyanusta bir inci gibidir. Herkes bir veli bulabilir. Bir veliye intisap edebilir ama aşk yolundan giden bir mürşidi kamil bulmak, ona intisab etmek, onun yolundan gitmek seçilmişlik gerektirir. Hz. Pir de diyor ki hayalden ve vehimden uzağız biz. Hayalden ve vehimden. O zaman bu nedir? Bu diyor bulunulacak bir şey değildir. Sen bir de diyor sakın bunu inkar etme. Böyle bir şeyi de inkar etme. Hakkın kudreti çok büyüktür. Yani Cenab-ı Hak bir kimseyi, bir mürşidi, bir veliyi kendi özel hususi dairesine çeker ve hususi dairesine çekince ona akla hayale gelmeyecek, tasavvur edilemeyecek olan hazinelerini açar. Bu Allah'ın tanınmaklığı ve bilinmekliğidir. Onu kendisine çeker, onu kendisine çekerekten kendi cemaline vuslat eder. Bu ancak Allah'ın lütfu ikramı iledir, çalışman ile değil. Çalışmak gerekir mi? Evet ama bu Allah'ın lütfu ikramıdır, ihsanıdır. Allah dilediğini kendisine cemalinde fena eder. Dilediğini kendi sıfatında fena eder. Dilediğini! Allah kendisi diler bunu ve Allah yaptıklarından sorumlu değildir. O yüzden dikkat et. Cenab-ı Hakk'ın kudreti, kuvveti sonsuzdur. Dilediğini, dilediğini, dilediği zaman kendisine yakîn eder, kendisine çeker. Dilediğine, dilediğine elbiseyi giydirir, pirlik elbisesini, hiç kimse de ona bir şey diyemez. Sen beğenmeyebilirsin, sen istemeyebilirsin veya kendince

bundan mı olur diyebilirsin. Kendince diyebilirsin. Hazreti Peygamber sallallahu ve sellem hazretlerine de öyle dedi. Allah onu kendine seçti, Allah onu kendine seçince ona peygamberlik hilkati giydirdi. Aynı zamanda velilik hilkati giydirdi. Müşrikler diyorlardı ki bu mu peygamber olacak, bundan mı peygamber olacak. Madem ki Allah bir melek gönderseydi diyordu veyahut da bazı müşrikler diyorlardı ki işte zenginlikse ben ondan zenginim. Hikmetse hani kendilerince ben ondan daha fazla hikmet sahibiyim. Ben daha fazla ilim sahibiyim.

Aristokratlıksa Mekke'de aristokratlar vardı kendilerince. Felsefeyle uğraşanlar vardı. Diyorlardı ki peygamber bunlardan neden bundan olsun. Çoban, çobandan peygamber mi olur. Benden olur diyordu. Oysa Allah kendine seçtiyse, kendine seçtiyse onu, hiç kimsenin ona söyleyecek bir lafı yok ve bu Allah'ın herhangi bir sıfatta bir sufiyi, bir veliyi veya o yolda olan bir kimseyi fenâ etmesi, fenâ etmesi cezbenin hakikatidir. Cezbe titremek değildir. Cezbe sayha atmak değildir. Cezbe Cenab-ı Hakk'ın bir sıfatında fena olmaktır. Tekrar söylüyorum bunu, cezbe Allah'ın sıfatında fena olmaktır. Öyle iki titremeyle, iki sayha atmakla cezbe olmaz. Cezbenin hakikisi budur ve o cezbe, bakın o cezbe bütün insanların, buraya dikkat edin, Allah bir sufiyi, bir kulunu, bir velisini, bir mürşidini kendi sıfatında fena ederse bu sıfatında fena etmenin zirvesi cemal sıfatıdır. Zirvesi. Çünkü cemal sıfatında o kimse hiçliği yakalar. Cemalinde yok olur. Cemalinde yok olunca kendisinden bir eser kalmaz. Asıl cezbenin hakikatinin hakikatinin hakikati budur.

Bakın hakikatinin hakikatinin hakikati budur. Bunları açık açık konuşmamın sebebi şu; yarın öbür gün birisi sizin önünüze ben şeyh oldum diye gelmesin. Bu cezbeye gelen bir kimse, tekrar bunun altını çiziyorum, bu hal ile hallenen, bu makama erişen bir kimsenin böyle bir cezbesi yani cemalinde, cemalinde fena olması, bunun altını çizin, hadisi şerif bu. Bunun altını çizin. Bütün insanların ve cinnilerin yaptığı ibadetten evlâ bir hal yaşar. Bütün insanların, bütün cinni taifesinin yaptığı ibadetten evla bir ibadettir bu cezbe. Çünkü bu cezbe halidir ama bu cezbe Haktan halkadır. Halktan Hakka değildir. Bu cezbe direk Cenab-ı Hak'tan kulunadır. Tekrar söylüyorum, kulunadır. Bu kul artık emmare, levvame, mülhime, mutmainne, radiye, mardiyeyi geçmiş safiyedir. Her safiyeye gelen de bu cezbeye ulaşamaz. Bunun da altını çizeyim. Öyle o kimse safiye makamına geldi, bu cezbeye ulaşamaz. Bu cezbe özel seçilmişlerin cezbesidir. Cemalullahta olan cezbe ve bu o kimsenin her an hayretten hayrete geçmesidir, her an cezbede durmasıdır. Onun her anı cezbedir, her anı. O artık o cezbe anında yaşar. Onun namazı cezbederiz.

Zikrullahı cezbedir, orucu cezbedir, ibadeti cezbedir, nefes alması cezbedir, yürümesi cezbedir, sohbeti cezbedir. O perdeden perdeye geçer. O, o cezbeden kendisini zaten kurtaramaz. Kurtarması da mümkün değildir. Yaşayan ölü gibi olur o. Yaşayan ölü gibidir. Kendini fark ettirmemeye çalışır. Herkes gibi durur ama o cezbe bitmez. Cemal, yani Allah'ın cemalindeki cezbesi, cemalindeki cezbesine ulaşan bir kimse artık, artık elini avucunu yumar kenara atar. Bitmiştir onun için. O yüzden o cezbeye ulaşan bir kimsenin o cezbe anı veyahut da cezbedeki seyri bütün insanların ve cinlilerin yaptığı ibadetten daha evla bir ibadet haline gelmiş olur. Bakın burda namazı küçültmek, orucu küçültmek, ibadetleri küçültmek değil. Onun namazı da orucu da onun hayatı da o cezbenin içerisinde yürür. O cezbede gider çünkü gözünü, gönlünü, ağzını, yüzünü, burnunu, ordan çekemez bir türlü. Sen bu hali Hazreti Pir diyor ki bak dikkat edin,

"Sen bu hâli insanların ahvaline kıyas etme. Cevir ve ihsan menzilinde kalma"

Sen bu cezbe halini sen bu normalde nadir bulunan Allah'ın kudretiyle tecelli eden bu hali insanların ahvali ile kıyas etme yani insanların arasında dolaşan hukuk ile insanların arasında dolaşan dini bilgiyle annesinden, babasından aldığı veya cami hocasından, diyanetten, hıyanetten aldığı bilgiyle kıyaslama. Bu bilgi avam bilgisi değil. Bu bilgi hasül hasün üstünde bir bilgi. Bu bilgiye, bu marifetullaha ulaşmak herkesin harcı değil. Ancak Cenab-ı Hakk'ın seçtikleri bu halle hallenebilir. Eğer sen insanların bu haliyle düşünürsen kendince şöyle dersin, işte ya bu bunda cebir var! Bunda cebir var ya bu böyledir filan dersin. Bu öyle bir şey değil. Bu çünkü insanların menziliyle kıyaslanacak, insanların kendince, kendi avamlarıyla kıyaslanacak bir şey değil. Bu öyle bir şey değil. Devam ediyor:

"Cevir, ihsan, mihnet ve neşe gelip geçicidir. Gelip geçenlerse ölürler; Hak onlara vâristir."

Bütün bu ihsan mertebesi, bütün mihnet, neşe gam, keder hepsi de gelip geçicidir ama o hâl gelip geçici değildir. Çünkü o hal değildir artık, o makamdır. O yüzden Hazreti Pir bu manada bizlere dediği şey şu, bizim hâlimizi, bizim coşkunluğumuzu, bizim durgunluğumuzu bu sufilik yolu ile alakası olmayan insanlara kifayet etmez. O bizim coşkunluğumuzu anlamaz. O bizim durgunluğumuzu anlamaz. O bizim hâlimizi anlamaz. O bizim hayatımızı anlamaz. O bizim yolumuzu da bilmez. Bizim yolumuz Allah'a âşık olma yolu. Bizim yolumuz Allah'ı sevme yolu. Bizim yolumuz her şeyinden geçip Allah'a teslim olma yolu. Bu yol böyle gevşekliğe de gelmez. Bu yol böyle gülmeye de gelmez. Bu yolu anlatana da gülmeye gelmez. Bu yol öyle ince bir yol ki aslında belki de sizler belki de bizler bu yola layık

değiliz ama Allah lütfetmiş, ikram etmiş, ihsan etmiş. O yolun içine koymuş. O yolun içinde durmanın ehemmiyetinin de farkında değiliz. Yolda bizi tutanın da ehemmiyetinin farkında değiliz. Laylaylomla gelmişiz laylaylomla gidiyoruz. Biz küçük işlerle uğraşıyoruz. O ona bunu dedi, bu buna şunu dedi, o onu öyle yaptı, bu bunu böyle yaptı...Meselenin özünden uzağız. Ben inanıyorum Hazreti Piri de zamanında böyle maval dinler gibi dinlediler. O yüzden de Hazreti Pir kendini kapattı. Oturdu, Hüsamettin Çelebi'ye anlattı. Dervişlerin hepsine anlatmadı. Oturdu, Hüsamettin'e anlattı, Hüsamettin'e yazdırdı. Hüsamettin diyorum, onun tabiriyle söylüyorum, Hüsamettin Çelebi hazretlerine, çünkü hem dervişi hem halifesiydi. Kendisinden sonra da yedi sekiz yıl Hüsamettin Çelebi hazretleri posta oturdu. Düşünebiliyor musunuz, o kadar dervişi varken Hüsamettin Çelebi hazretlerine yazdırdı mesneviyi. Yazdırırken de kitap mitap yok. Neden? Avam çünkü. Sohbet ederken de o, herkes kendiyle haşır neşir oluyordu çünkü. Onu dinlemiyorlardı. Dinleselerdi zaten hakkında dedikodu yapmazlardı. Dinleselerdi hakkında dedikodu yapanları da dinlemezlerdi. Düşünün, hazreti Mevlana gibi koca Pir, oturuyor Hüsamettin Çelebi'ye yazdırıyor bütün mesneviyi. Bütün mesneviyi! Sebep? Çünkü insanlar gelip geçici şeylerle uğraşıyor. Çünkü insanlar heva hevesine zebun olmuş. Çünkü insanlar dünyaperest olmuş. Hakperest olacaklarına, dünyaperest olmuştular. Nefisleri ile mücadele edeceklerine heva ve heveslerine uymuştu. O yüzden koskoca Pir, Hüsamettin Çelebi'ye anlatmış. Hayalden ve vehimden kurtulamamışlar. İnsanlığın en büyük problemi bu. O yüzden diyor sufilik yoluyla alakası olmayan insanlara kıyas etme. Sen, varlığını, hakkın cemalinde fani kılan ve vehim ve hayalden kurtulan mürşidi kamilin hâlini hakkın cemalinden uzak, kendi varlığının da ne olduğunun farkında olmayan, kendi heva ve hevesinin, nefsinin icat ettiği enaniyete, kibre, gevşekliğe enaniyete, kibre, gevşekliğe düşmüş, maneviyattan haberi olmayan nakıs insanların görüşleriyle kıyas etme. Bu kıyas ve boş akılla bir mürşidi kamilin menzilini, makamını, halini, ahvalini, durduğu manevi perdeyi kendi dünyevi perden gibi düşünme diyor o hazreti pir, Allahualem.

İbrahim aleyhisselam ne demişti? Demişti ki ben kaybolup gidenleri sevmem. Neden demişti? Neden dedi? Yıldızları gördü. Yıldızları görünce benim Rabbim budur dedi ama yıldızlar kaybolunca dedi ki ben kaybolup gidenleri sevmem dedi. Bütün haller, bütün sufilik yolundaki menziller gelip geçicidir çünkü. Kalıcı olan Cemalullahta fena olmaktır. Bu hal ile hallenmeyen bir kimsenin hâlini bir başkasının anlaması da mümkün değildir. Çok zordur, anlamadığını ona anlatsan dahi ona ağır gelir. Ağır gelince de atar rolantiye. Edeple oturayım dinleyeyim de demez. Edeple oturayım

anlamadığım halde ben itaat edeyim demez. Edeple de dinlemez. Bir de kendini yakın görür üstada. O çok yakın ya. O yüzden yanındakiyle de görüşse bir şey olmaz. Pür dikkat dinleyeyim diye düşünmez. O çünkü üstada çok yakın, halini anlamaz. Allah bizi affetsin. İşte Hazreti Pir diyor ki bu diyor heva hevesine gidenler veyahut da bu gelip geçici hallere takılanlarla bunu kıyas etme. Çünkü o Cemalullahta fena olan mürşidi kamiller gerçek manada hakkın varisleridir. Peygamberler hakkın varisleridir. Peygamberlerden sonra, peygamberlerden sonra o Cemalullah'ta fena olanlar, gerçek manada hakkın varisleridir, gerçek manada. O yüzden hani var ya Allah'ın velileriyle alakalı: 'Korku yoktur, onlar üzülmeyeceklerdir, onlar iman edip takvaya ermişlerdir. Onlara dünyada da ahrette de müjdeler vardır' dediği şey, Allahualem o velinin dünyadaki müjdesidir. Cemalullah'ta fena olmak. O veli için o mürşid için daha büyük bir müjde, bunun üstünde bir müjde düşünülemez. Bunun versiyonları vardır. Nedir? O velinin, o mürşidin kendini görmüş olduğu rüyalar veyahut da o mürşidi, o veliyi görenlerin rüyaları. Eyvallah! Bunlar alt kademedeki ne o müjdelerdir. Asıl müjde Allah'ın cemali, Allah Cemal sıfatında fena olmadır. O yüzden hani başka bir hadisi şerifte de bu Allah'ın dostları nasıl tanınır dediğinde diyor ya, siz onların yüzlerine baktığınızda aklınıza Allah gelir. Bakın yüzlerine baktığınızda aklınıza Allah gelir çünkü o kimse cemalinde, cemalinde fena olmuştur. Fena olunca onun yüzüne bakınca eğer mümin ise o kimse aklına Allah gelir. Allah cümlemizi onlardan eylesin.

"Sabah oldu, ey sabahın penahı Allah! Ben özür serd edemiyorum. Bize hizmet eden Hüsamettin'den sen özür dile."

Bu artık böyle çağlar aşan söz. Sabah oldu yani sabaha kadar Hüsamettin Çelebi yazdı, Hazreti Mevlana söyledi. Hazreti Mevlana'nın söylediğini sabaha kadar da Hüsamettin Çelebi yazdı. Sabah oldu, gün ışıdı. Diyor ki sabah oldu, ey sabahın penahı, yani sabahın yaratıcısı olan Allah. Bize hizmet eden Hüsamettin'den özür dile. Hadi çıkın işin içinden! Hadi çıkın işin içinden! Yani diyor ki, kime diyor, sabahın sahibi olan Allah'a diyor. Sabahın sahibi olan Allah'a diyor ki sabahın sahibi sensin, eyvallah! Sabah oldu, sabah oldu ve sabah olunca da biz sabaha kadar burda durduk. Sabaha kadar yazdık. Bu Hüsamettin Çelebi uykusuz kaldı, yorgun kaldı. Bundan özür dile. Hani Musa aleyhisselamın kavminden birisi var ya diyor ya ben Munsa'nın Rabbine şöyle dedim Musa ne kızdı diyor. Bu da onun gibi bir şey. Diyor ki sabah oldu, sabahın sahibi sensin. Hüsamettin Çelebi ile beraber biz de sabahladık, yazdık. bundan diyor özür dile. Şimdi tabii Hüsamettin Çelebi, hazreti Mevlana Celalettin Rumi hazretlerinin en sadık bir dervişi, en sadık bir halifesi. Hüsamettin Çelebi ile arasında öyle ki baba oğul olsa

bu kadar olmaz. An geliyor sabahlara kadar sabahlayıp mesneviyi yazıyorlar. Çünkü bu böyle aşkınlık öyle bir şeydir ki başlayınca sonu gelmez. Bu aşkınlığın sahibi de Allah'tır. Şimdi Hazreti Pir diyor ki bu aşkınlığı veren sensin. Bu coşkunluğu veren de sensin. Bunları da yazdıran da sensin. O zaman Hüsamettin Çelebiyi yoran da sensin. Aslında burada ondan özür diledi derken Allahu alem onun hayrını arttır, onun sevabını arttır. Ona gerekli olan ne varsa onu ver diyor herhalde. (Buralarda soba mı var? Kapat bizim hararetimiz yerinde Gürkan, eyvallah.) Diyor ki onun sevabını sen ver. Ona normalde bu noktada lütfedecek, ikram edecek olan sensin.

E tabii hazreti Hüsamettin Çelebi böyle bir zakir, bir halife, bir nakip, bir nükebba. Dervişleri yetiştirmekte, bir halife. Dervişleri yetiştirmekle sorumludur. Aslında bir mürşid, ilk etapta dervişlerle uğraşmaz. Dervişlerle uğraşan zakirler, nakibler, nükebbalar, çavuşlardır. Onları eğitir, onları öğretir. Edep ve adabı bildirir. Her an için dervişlerin arasındadır o. Onlar dervişleri eğitirler. Bir zakir dervişleri eğitir. Bir nakip, bir nükebba, bir halife derviş eğitir, derviş yetiştirir ve o dervişleri yetiştiren onlardır. Hüsamettin Çelebi de halife. O zaman ordaki dergahın en üst makamında duran bir kimse. O hem dervişleri eğitiyor hem dergahı yönetiyor hem de gece olunca ne yapıyor? Mesnevi katipliği yapıyor. Gece olunca mesnevi katipliği yapıyor. Gecesi gündüzü yok. Hatta rivayet edilir. hazreti Mevlana Celalettini Rumi hazretleri, yine böyle coşkun bir anında Hüsameddin Çelebi'ye bakıyor, dergahta yok, evine gidiyor. Kar yağıyormuş. Evinin kapısının önüne kadar gidiyor. Edep ediyor, kapıya vuramıyor, seslenemiyor da. Kapıda boynunu büküyor, bekliyor. Ne zamana kadar? Sabah namazı vaktine kadar. Kar yağıyor, her tarafı kar oluyor, kımıldamıyor hiç. Bir adım dahi bir tarafa dönüp bakmıyor! Bir adım dahi atmıyor. Artık kaç saat orda durduysa kardan adam gibi olmuş. Sabah namazına kalkanlar görüyorlar ev halkından ve Hüsamettin Çelebi, utancından yerin dibine giriyor, bundan haberi olmadığı için. Demek ki halife de olsa mürşidin hallerinden haberleri olamıyor. Allah haber verirse haberleri olacak. İşte Hazreti Pir, coşkunlukla, artık sabah olmuş ya, o coşkunlukla diyor ki bunların hepsinin sebebi Allah. Aslında burda biraz vahdeti vücut noktası da var. Bunların hepsinin de sahibi hepsi de vahdeti vücut düşüncesine göre onun sıfatsal tecelliyatı. Öyle olunca sen onun hani özür dilenecekse de sen dile. Onun sevabını, onun hayrını sen ver manasından diyor. Allah bizi iyi eylesin. Allah bize anlattırsın inşallah.

"Akl-ı Küllün ve canın özür dileyeni sensin. Canların canı mercanın pırıltısı sensin."

Tel yakan yer burası. 'Aklı külün ve canın özür dileyeni sensin. Canların canı mercanın pırıltısı sensin.' Aklı külün, aklı kül dediği neresi? Ayan-ı

sabiteden önce. Daha da derinleşti. Az önce ayan-ı sabiteyi anlattıydık yani ordan dediydik, bir çıt daha ileri gitti hazreti Pir. Dedi ki aklı külün, canın özür dileyeni sensin. Birinci taayyün, lataayyün, taayyünsüzlük. Allah bilinmezdi, öyle değil mi? Birinci taayyün neydi? Geçen haftalardan hatırlayın. Cenab-ı Hak tanınmaklığı istedi. Birinci taayyün. Burası aynı zamanda ne? Aklı kün. Aynı zamanda burasının adı neydi, iyi hatırlayın, Hakikati Muhammedîye. Allah'ın Allah olarak tecelli ettiği ve bütün sıfatlarıyla tecelli ettiği birinci tecelliyat yani birinci taayyün. Bunun bir ismi neydi? Aklı kündü. Bir ismi neydi? Burası Hakikati Muhammedîyeydi. Bir ismi de Hakikati Muhammedîyeydi ve işte Arabi, birinci taayyün der ya, Arabi ne diyordu buraya? Birinci taayyündü veya vahdet veya işte az önceki dediğimiz gibi hakikati Muhammedîye hâli. İşte normalde bu mertebede, bu mertebede hakkın bütün sıfatları, bütün sıfatları, bilinen bilinmeyen, zuhur etmiş hal bu hal. O zaman öyle deyince burda yine Allah affetsin, bu benim kendi algım, Hazreti Pir'in Arabi'den daha ileri ve derin konuştuğunu ama bunu konuşurken Arabi gibi keskin değil. Daha anlaşılır hikayelerle, olaylarla bunu anlaşılır bir halde anlattığına inanırım. Yani Muhyittin İbni Arabi Hazretleri'nin tabiri caizse bilmece bulmaca gibi konuştuklarını, daha anlaşılır bir halde anlatmıştır gibi gelir bana Hazreti Pir'in mesnevisi veya Divanı Kebir'i işte aklı küllün ve canın özür dileyeni sensin. Yani kula teşekkür, kime teşekkür? Allah'a teşekkür. O zaman bir kimse teşekkür etti. Kime teşekkür etti? Allah'a teşekkür etti. O zaman bir kimse nimete nankörlük yaptı. Kime etti? Allah'a yaptı yine. Bakın teşekkür etti. Allah'a teşekkür oldu. Tersi olursa nankörlük etti. Allah'a nankörlük etti o zaman, tersinden bakacak olursak. O zaman madem ki kula teşekkür Allah'a teşekkür, o zaman kuldan özür dilemek de kimden özür dilemek? Allah'tan. Yine onun sıfatının tecelliyatı. Bakın yine onun sıfatının tecelliyatı. Bu sıfatlar cem olarak nerdeydi? Aklı küldeydi.

İşte Hazreti Pir diyor ki bu hal diyor aklı külle alakalı. Yani ben Hüsamettin Çelebi'den özür dile derken, özür dile derken aklı küle atıfta bulundum. Orda özür dileyen de dilenen de sendin. Orda özür dileyen de dilenen de sendin. Sebep? Çünkü bütün sıfatlar orda cem olmuştu. O yüzden diyor ki canın özür dileyeni de sensin. Canların canı yani normalde bütün, ne kadar can varsa bütün canlıların, bütün canlarını veren sensin. Bütün canlılara can olarak üfleyen, yaratan, hâlk eden de sensin. O zaman canların canı da sensin. O zaman mercanın pırıltısı da sensin. Mercan Allahu alem ne? Az önce anlattığım cemaline gark olmuş olan mürşidi kamil. O zaman onun üzerinden çıkan hakikat ilmi, onun üzerinden çıkan marifetullah ilmi de senin. O kimsenin üzerinde de bir şey yok çünkü mercanın

pırıltısı da sensin. Mercan nerde bulunur? Denizde. O zaman mercan denizde bulunursa ve denizin kıymetli bir taşıdır. Kıymetli bir taşıdır. O zaman ondan akseden ilâhi ilim, ondan akseden marifetullah ilmi de sana aittir. Canların canı sana ait olduğu gibi mercanın pırıltısı da sana ait. Yani bütün her şeyi nerde cem etti. Allah ve sıfatlarında cem etti. Allah ve sıfatlarında cem etti. O yüzden aslında bir çıt daha ileri, Cenab-ı Pir bu sözüyle, haddimi aştıysam Allah beni affetsin, bu benim kendi şahsi tefekkürüm, Cenab-ı Pir aklı küle vakıf olduğunu beyan ediyor örtülü bir şekilde. Bu, normal bir tevil olmadı benim için ama yani bunu söyleyip söylememekte tereddüt etmiştim. Hazreti Pir, o güne kadar gelen pirlerin dillendirmediği, o güne kadar gelen pirlerin dillendirmediği bir şeyi dillendirdi. Aklı külün ve canın özür dileyeni sensin.

Canların canı mercanın pırıltısı da sensin derken aklı küle atıfta bulundu. Aklı kül ki henüz daha hiçbir şey yaratılmadan birinci taayyün hali, mertebesi. Hazreti Pir, öyle bir söz söyleyerekten, öyle bir söz söyleyerekten tabiri caizse çağlar üstü, tabiri caizse akıllar üstü, tabiri caizse bilgiler üstü, tabiri caizse hikmetler üstü, tabiri caizse hakikatin, hakikatin, hakikatini söylüyor bize. Diyor ki aklı külün ve canın özür dileği sensin. Canların canı da sensin, mercanın pırıltısı da sensin. Yani benden çıkan bu sözün de sahibi sensin. Mercanın pırıltısı kendisi çünkü cemalullahta gark olmuş. Cemalullahta garkolan bir pirin üzerindeki pırıltısı da ona aittir. Yani pirin üzerinde de bir şey bırakmadı, kendi üzerinde de bir şey bırakmadı, dikkat edin. Kendi üzerinde de bir şey bırakmadı. Dedi ki bütün her şey sensin dedi. Senin demedi, sensin dedi. Direk zata müteallik konuştu.

Bak senin dediğinde, senin dediğinde bu mal senin. Bu insan senin, bu senin dedi. Böyle değil. Sensin diyor. Sensin deyince varlık veleddalin amin oldu. Sensin diyor. Bu, hazmedilecek bir şey değil. Bu işin içinden çıkılacak bir şey değil. Bu böyle lafla olacak, edebiyatla olacak bir şey değil. Değil! Bu direk sufiler üstü, makamlar üstü bir hal. Bu direk tarikatlar üstü, direk bak tarikatlar üstü, makamlar üstü bir hal bu. Bu böyle kısa akıllıların, kısa akıllıların kalbi çalışmayanların, gözü görmeyenlerin, kulağı duymayanların anlayacağı bir mesele değil. Bu benim diyen şeyhlerin dahi anlayabileceği bir şey değil. Benim diyen mürşidi kamillerin dahi anlayabileceği bir şey değil. İddia ediyorum bunu Türkiye'de anlayabilecek, anlatabilecek bir şeyh yok. Hazreti Pir öyle bir yerden konuşmuş ki ancak naklederler, okurlar. Onu da okuyamazlar da okurlar diyelim. Bu çünkü Allah affetsin yani bu pirler üstü bir söz. Pirler üstü! Hiç kimseyi küçümsemek değil derdim ama söz çok yukardan. Diyor ya mercanın pırıltısı da sensin. Kendini de ortadan atmış. Hani bu diyor bu sözün sahibi de sensin. Bu sözün sahibi

de kendisini görmüyor, kendisi değil. Rabbim makamını âli eylesin. Hakikati Muhammedîye'ye vasıl olan zamanın kutbu'l azamıdır. Hz.Pir ordan konuşmuş. 'Sabahın nuru parladı' artık bunu söyledi ya:

"Sabahın nuru parladı. Biz de bu sabah çağında senin Mansur şarabını içmekteyiz."

Keyif yüz, bin beş yüz. Sabahın nuru parladı. Burdaki sabahtan kasıt attık normal günün ışıması değil. Bunu böyle tefsir ederler herkes ve böyle tefsir etmişlerdir Allahualem. Okumadım, bakmadım kim ne demiş. Baktığım zaman negatif etkileniyorum çünkü. Evet, negatif etkileniyorum. Yani bunu tevil edenler öyle tevil etmişlerdir. Hani sabahın nuru parladı, sabah oldu, gün aydınlandı. Yok, bu sözün üstüne bu değil bu, bu sözün üstüne öyle anlamak mümkün değil. Aşağı çekmek çünkü bu. Sabahın nuru parladı. Yani artık o manevi tecelliyat, o cemalullahta fena olma zirveye ulaştı. Zirveye ulaşınca artık hiçbir şey kendi varlığında görünmez oldu. Artık bütün varlık veya varlığın üzerinde okunan hal Allah'ın nuru ile nurlandı. O nur ile gözler ve kalpler kamaştı. Artık o, hiçbir şey göremez oldu. Artık o, hiçbir şey düşünemez oldu. O cemal, cemal perdesinde kendisiyle alakalı hiçbir şey kalmadı kendisiyle alakalı. Artık o, işin cilvei rabbaniyesine girdi. Diyor ki biz Mansur şarabı içmekteyiz. Bir de kimin? Senin diyor Mansur şarabını içmekteyiz. Arkadaşlar, bu söz bütün sufilik edebiyatını yeniden yazdıracak bir söz. Biz Mansur şarabını içmekteyiz dediğinde, siz Mansur'u tanımaz çünkü islam toplumu. Mansur şarabı dediğinizde Hallacı Mansur'un durduğu nokta şudur. Bakın, Ümmeti Muhammed bunu anlamakta, sufiler bunu anlamakta güçlük çekerler.

Hallacı Mansur'un vahdet duruşu, vahdet duruşu, Hallacı Mansur'un birlik duruşu, Hallacı Mansur'un Ene'l Hak demesini anlayabilecek çok az insandır. Çünkü Hallacı Mansur Hakkın varlığından başka her şeyi reddeder, tenzih eder ve hallacı Mansur Allah'ı akılla bilmenin mümkün olmadığını söyler. Bütün teşbihleri, bütün teşbihleri hepsini de tenzih eder. Hepsini de ve hiçbir şekilde, hiçbir şekilde Allah'ı siz mevcut aklınızla, fikrinizle, bilginizle tanıyamazsınız. Tanımaya kalkarsanız küfre düşersiniz, şirke düşersiniz. Çünkü akıl, akıl sınırlandırır. Bunlar konuşulacak mesele değildir. Ama bunları konuşamayacak olanlar da ne yazık ki konuşamayız biz burda deyip de kendilerini irfan mektebinin sahibi gibi görüyorlar. Anlat, neden konuşamıyorsun? Birlikten bahset bana, vahdetten bahset bana. Hallacı Mansur'un Ene'l Hak demesinin arkasındaki vahdetten bahset. Birlikten bahset. Yok, hayır, kimsenin bunu kaldıracak gücü de yok, anlayacak gücü de yok. O, hiçbir şeye benzemez çünkü. Sen onu aklınla bir şeye benzetmeye çalışırsın. O zaman şirke düşersin. O zaman küfre düşersin. Hallacı

Mansur'un durmuş olduğu vahdet perdesi Allah'ı hiçbir şekilde, hiçbir şekilde normal aklımızla bilemezsiniz, tanıyamazsınız.

Hazreti Pir, Mansur şarabını içmekteyiz derken, derken, o vahdet perdesini söylüyor gerçek manada. O böyle toplantılarda 'hocam, Hallacı Mansur Ene'l Hak demekle ne kastetti' otur oturduğun yere, bilgisiz cahil! Abdest almasını bilmiyorsun, Hallacı Mansur'un ne kastettiğini soruyorsun. Nerden bileceksin, nerden anlayacaksın! Anlayamazsın! Anlayabilmen için yedinci makama gelmen lazım. Anlayabilmen için o hâl ile, Cemalullahla cem olman lazım. Anlayamazsın. O vahdetin zirvesindedir. O vahdetin zirvesinde. Onun bırak ayak izine dahi basamazsın. Bırak anlamayı, ayak izine bile basamazsın. Bırak, anlamayı bıraktık, ayak izine bas, basamazsın. Çünkü onun vahdet anlayışı onun Ene'l Hak demesi, onun Ene'l Hak demesi tamamiyetle Allah'tan başka bir varlık düşüncesinin olmayışıdır. O yüzden Ene'l Hak demek ona yakışır, bir başkasına değil. O yüzden bir başkası da kalkıp da taklit edip Ene'l Hak demesin. Konuşmasın bile, sussun. Haddini bilsin, terbiyesizlik yapmasın. Haddini bilsin, terbiyesizlik yapmasın.

Hazreti Pir, Hazreti Pir aklı küle vakıf olduğu gibi aynı zamanda Hallacı Mansur'un vahdet perdesine de vakıf. Tabiri caizse vahdet deryasında dolaşmakta ve sabah oldu, yani biz Hakkın, biz Hakkın cemalinde aydınlandık. Onun cemalinde fena olduk. Bizden bir eser kalmadı. Bizden bir eser kalmadı. Bizden bir şey noktayı zerre bile kalmadı ve Mansur şarabı içmekteyiz deyince, bizden bir eser kalmadı. Biz vahdet perdesinde, vahdet perdesinde birlik şarabı içmekteyiz ama vahdet deryasında.

"Senin feyzin bizi böyle mest ettikçe şarap ne oluyor ki bize neşe versin."

Sen, biz Hakkın cemalinde fena olmuşuz. Biz onun cemalinde fena olduktan sonra şarap ne ki bize neşe versin. Sen dünyanın bütün şaraplarını üst üste koysan, bütün viskilerini üst üste koysan, bütün rakılarını, insanı sarhoş edecek ne varsa her şeyi üst üste koyup katlasan sen bu hâlin zerresini tatsan ebediyen kendine gelemezsin. Şarap ne oluyor ki:

"Şarap coşkunlukla bizim yoksulumuzdur. Felek, dönüşte aklımızın fakiridir. Şarap bizden sarhoş oldu, biz ondan değil. Beden bizden var oldu, biz ondan değil"

Yürü beee! Şarap neymiş ki! Şarap bir aşığı gördüğünde kendinden geçer, şaraplığından utanır. Bütün şarapları üst üste koysanız Allah aşığını görünce düğmesini iliklemeyi unutur da debelenir kafası kesilmiş kuş misali. Şarap neymiş! Felek dediği dünyanın döndüğü ne o, şey, yörüngesi. Diyor ki o dünya dönsün, bütün felekler dönsün. Onlar bizim aklımızın fakiridir diyor. Yani bizim kalbi aklımızın fakiridir onlar. Onlarda kalbi akıl

yoktur. Onlarda manevi aşk yoktur. Onlarda manevi ilim yoktur. Onlarda marifetullah yoktur. Onlar boş sazan gibi dolaşırlar. Allah'ın ilminde bir aşığın önünde, bir pirin önünde onların ne kıymeti var. Bütün varlığı kıymetsizlendirdi. Çok kıymet verdiğiniz bütün varlık, Hazreti Pir'in önünde çer çöp bile olmadı. Şarap bizden sarhoş oldu. Şarap gördü o aşkın aşkınlığını, kendinden geçti. Biz ondan değil, bizim o sarhoşluğumuz ondan değil ki. Sen iki kadeh içtin. Kendince sarhoş oldun. O sabahlar olmasın dedi, Mansur şarabını dipleri boyna, ondan sonra dedi ki sen nerde sarhoşsun. 'Beden bizden var oldu biz ondan değil.' Burda da öyle bir füze atmış, kime?Materyalistlere. Kime? Ruh sonradan yaratıldı diyenlere. Bir füze atmış. Öyle bir füze ki 750 yıldan beri füzeye cevap verebilen yok. Sebep? Hani diyorlar ya kimisi, hani Allah önce bedeni yaratıyor sonra ruhu üflüyor. Ahmak! E öyle, onlar da ilim ehliyiz deyip de bizim önümüze çıkıp konuşuyorlar işte. Konuşma, sus bari.

Allah önce ruhları yarattı. Ne yaptı? Birinci taayyün, yani Allah'ın Allah olarak anılması. Ondan sonra ne? Ayın-ı sabite. Ondan sonra ne? Ruhlar alemi. Ondan sonra şahâdet âlemi. Ondan sonra dünya. Eee? Daha beden yokken Cenab-ı Hak ne yaptı? Ruhları yarattı. Beden bizden var olmadı. Beden yani yoktu, ruhlar vardı. Az önce ne demiştim? Dedim ki hani ayan-ı sabite, ruhlar aleminin bir öncesi. Ondan önce ne? Ruhlar alemi. Ruhlar aleminde birbirlerini tanıyanlar, birbirlerini sevenler bu dünyada da birbirleriyle tanışırlar ve birbirlerini severler. Demek ki ruhlar alemi ve ruhlar önce yaratılmış, ayan-ı sabiteden sonraki tecelliyat. O zaman Hazreti Pir diyor ki beden, beden bizden sonra yaratıldı diyor ve kendisinin de bir sözü var ya, o yüzden o ruhlar alemi, bunlar seyri sülûkta tanıtılır. Bir sufinin seyri sülûkunda tanıtılır. O kimse seyri sülûk yapıyorsa ruhlar aleminde tanır. Ruhlar alemini bilir. Bazen diyorum ya böyle petek gibidir, arı peteği gibi. Herkesin sureti orda küçücük küçücük görünür. Herkesin sureti! Daha ileri, sen eğer zamanın kutbu, velisi olacaksan sana derviş olanların da ruhlarını görürsün peteğin içerisinde. Hepsi sana selam verir. Bilin diye söylüyorum. Hepsi de sana selam verir. Kadınlar bir tarafta erkekler bir tarafta, hepsi de sana selam verir. Selama dururlar.

Ruhlar alemi o zaman bedenden çok çok önce yaratıldı. Ne zaman yaratıldığını bilmiyoruz zamansal olarak, dünya zamanı açısından. O yüzden mesela hazreti peygamber de der ya sallallahu ve sellem hazretleri, Adem ruh ile ceset arasındayken ben peygamberdim der. Hatta başka bir hadisi şerifte, Adem çamur iken, hani çamur halindeyken ben peygamberdim der veya hiçbir şey yaratılmamış iken Allah önce benim ruhaniyetimi yarattı der başka bir hadisi şerifte.

"***Biz arı gibiyiz, bedenler mum gibi. Allah bedenleri bal mumu gibi göz göz, ev ev yapmıştır."***

Hani son kelam, Hazreti Pir'in bir sözü var, bunu böyle ben o sözü aklımda kaldığıyla aldım buraya. Onu da söyleyeyim. Bu geceyi bitireyim, aklımda kaldığı kadarını yazdım buraya: 'cihanda bağ ve mey ve üzüm yaratılmazdan önce bizim canımız sarhoştu.' Bu çok güzel, benim hoşuma gidiyor bu. Ben bunu aklımda böyle kalmış benim, belki de tam hani beyit nasıl bunu bilemeyebilirim, aklımda kaldığı gibi yazdım buraya. Bu çok hoş benim hani cihanda yani üzüm yani mey yani şarap yaratılmazdan önce bizim canımız sarhoştu. Hiç ayılmadı zaten. Sarhoş geldi, sarhoş gitti. sarhoş yaşıyor. Sevemedim kara gözlüm! Evet, bu bahis bitti burda. Hazreti Pir diyor ki bu bahis çok uzundur. Yani buraya almış bu kadarını, bir de diyor ki: 'Bu bahis çok uzundur. Tacirin hikayesini anlat ki o iyi adamın ne hale geldiği, ne olduğu anlaşılsın.' Bu da ne zaman? Önümüzdeki hafta inşallah. Haklarınızı helal edin. Bunları böyle şey yapalım, ne o, duyalım, bilelim. Ondan sonra o öyle miydi bu böyle miydi diye de burgalamayalım. Bazen de böyle hani Allah bizi affetsin, burda bu mu oldu, burda şu mu oldu, vakti geldiğinde inşallah sen de anlayacaksın. Sen de idrak edeceksin inşallah. Hepiniz inşallah. Gönlüm arzu eder ki hepiniz Allah'ın sıfatlarında fena olun. Şuraya bir bellilik koymak için vaktinizi aldım ben. Önümüzdeki hafta burdan devam edeceğiz Allah izin verirse. Yarın malum şeb-i aruz. Her zamanki yaptığımız yerdeyiz. Bütün kardeşlerimiz, bütün yer ve gök halkı davetli bu pazar. Bir dahaki pazara da Gelibolu Mevrlevihanesinde. İnşallah iki pazar böyle yoğun bir şekilde şeb-i aruzlarımız var. Allah cümlemize idrak etmeyi, anlamayı ve yaşamayı nasip eylesin. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. El-Fatiha maassalavat. Amin. Sevemedim seni kara gözlüm seni doyunca ha! Eyvallah! Sevdik dediğimiz anda sevmediğimizi görülür, boş ver, sevemedik diyelim. En iyisi sevemedik demek. Ya Allah!

(İş çok, ritüel çok bende, o toplanacak, bu toplanacak, o dağıtılacak... yaşlılık, ihtiyarlık da var, hızlı hareket edemiyoruz...Destur. Eyvallah)

https://www.youtube.com/live/MiXwJfILu6Y?si=XhzEXHUoxxTqs52n

16 ARALIK 2023
TASAVVUF VAKFI MERKEZ

MESNEVİ-İ ŞERİF 1815-1824. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamunaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Rabbim ömrünüzü hayırlı eylesin. Cenab-ı Hak cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammedi hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden, batılı batıl bilip batıla karşı cihad eden kullarından eylesin. Cenab-ı Hak son günlerde ve daha öncesinde de vatan, millet, Kur'a, sünnet yolunda şehid olanların yakınlarına Cenab-ı Hak sabır ihsan eylesin. Cenab-ı Hak pkk, ypg, adına ne derseniz deyin, askerimize, polisimize, sivilimize karşı düşmanlık besleyen, onları şehit edenleri kahru perişan eylesin. İsrail'i, siyonistleri, masonları ve onların destekçilerini kahru perişan eylesin. Pkk'yı, ypg'yi ve onları destekleyenleri kahru perişan eylesin. Rabbim bu milletin bu topraklarına kim hainlik yapıyorsa bu millete kim hainlik yapıyorsa hepsini kahru perişan eylesin. Müslümanlara, islam alemine kim düşmanlık yapıyorsa Rabbim hepsini de kahru perişan eylesin. Amin. Ecmain. Dün değil evvelsi gündü herhalde altı şehit vardı, bugün de altı şehit var. Normal değil bu gidişat. Cenab-ı Hak yardım etsin ülkemize inşallah. Allah muhafaza eylesin. Biraz geciktik, hakkınızı helal edin, yaşlılık var artık böyle, biraz ihtiyarlık var! Kafa anca toplanıyor. Bir de dedemden muhabbet açıldı da, anne dedemden. Yunanın Bayındır'a gelişinden, işte nasıl mücadele etmişler, ne yapmışlar, biraz onları anlattık ordaki arkadaşlara. Muhabbet muhabbeti açtı. Bir baktık ki saat geçmiş. Dedemin efelik hikayelerini anlatırken, anılarını anlatırken vakit geçti. Evet, Hazreti Pir duduyla, tacirin hikayesine dönüş yapmayı söylemişti. Demişti ki bu bahis uzun. Hani o daha önceki meselelerle alakalı. O cebriyeydi, girdiydi girmediydi o hani geçen haftaki sohbetin en sonunda: 'Bu bahis uzun. Biz tekrar tacirin hikayesine geçelim'

demişti. İşte tacirin hikayesi neydi? İşte tacir Hindistan'a gitmişti. Hindistan'a giderken ev halkına sordu, bir isteğiniz bir dileğiniz var mı diye. Ev halkı isteğini dileğini filan söyledi. Sonra dudusu vardı. Yani papağanı vardı. Bugün adı papağan, eskiden dudu veya tuti. Ona sordu, senin bir isteğin var mı? O da dedi ki filanca bölgede benim akrabalarım var. onlara benim hâlimi arz et. Benim hâlimi söyle dedi. Benim nerde ne durumda olduğumu onlara söyle dedi. Neyse işte, gitti, şey, tacir Hindistan'da işlerini gördü. O mahalleye de gitti, dediği bölgeye. Orda o dudunun baktı, çok orda dudu kuşları var, ondan sonra dedi ona selam söyledi. Ordan da birisine söyledi. Benim de bir dudum var. Bir tutim var dedi. Onun durumunu, halini anlattı. Onun durumunu, halini anlatınca o anlattığı o papağan küttek öldü. Tacir çok pişman oldu anlattığına. Hani ben anlattım, herhalde bu onun yakın akrabasıydı dedi. Bu anlatınca üzüntüden öldü. Ben şimdi nasıl bunu kendi duduma söyleyeceğim, kendi tutime söyleyeceğim diye. Ondan sonra geldi işte, böyle herkese hoş sohbet, hediyelerini verdikten sonra ne yaptı bu sefer? İşte uzun müddet kendi kendine söyleyeyim mi söylemeyeyim mi anlatayım mı anlatmayayım mı dudunun ne yaptığıyla alakalı. Tabi en sonunda söyledi. Söyleyince de zaten ondan sonra o dudu, o tuti de ne oldu? O da öldü kendi kafesinde.

"Tacir ateşler dertler feryatlar içinde böyle yüzlerce karmakarışık sözler söylüyordu. Gah birbirini tutmaz sözler söylüyor gâh naz ediyor gâh niyaz eyliyor; gâh hakikat aşkını gâh mecaz sevdasını ifade ediyordu.

Yani tutinin ölmesinin üzerine tacir son derece üzüldü. Üzülünce ipe sapa gelmez şeyler konuşmaya başladı. Ağladı, inledi, feryat etti. Feryadına feryat ekliyor. Aklı gitti, karmakarışık sözler söylüyor. Ondan sonra böyle öyle bir hale geldi ki bir söylediği bir söylediğini tutmuyor. Önce söylediğini sonra yalanlayan bir duruma düşüyordu. Gâh naz ediyor gâh niyaz ediyor gâh hakikate meyledip veren de alan da Allah diyor. Gâh mecaza saplanıyor gâh hakikate tırmanıyor...Tutisinin ölümünden dolayı ne yaptı? Yandı tutuştu o kimse. Hani bir kimsenin çok sevdiği bir kimse ölür ya, imtihan ona çarptığı andır. Bir şeyi seviyordur, sevdiği şey ölür. Ölünce imtihan ona çarptığı an. O esnada o ne yaptı, ne etti? Hani sahabeden bir kadının çocuğu, oğlu ölmüştü de oğlu ölünce böyle kadın feryat figan etti. Allah Resulü sallallahu ve sellem hazretleri de onu teskin etmek için onun başına gittiğinde git başımdan şimdi dedi ona. O sonra hani onun hazreti Peygamber olduğunu anladı. Hani hatasını telafi etmek istedi. Allah resulü o zaman dedi, imtihan size çarptığı andır dedi. Yani çarptığı an! Sen peygambere ne yapmaya öyle söyledin! Hani onu sabırla karşılayacaktın. Bir hastalık, bir sıkıntı, bir ölüm, olağanüstü bir durum, böyle bir olağanüstü bir haber aldın, o esnada

sen onu nasıl karşıladın? İmtihan size çarptığı an. İşte tacir, veryansın çek uzansın, feryadına feryad ekliyordu. Yani ipe sapa gelmez bir şekilde konuşuyordu. Gâh naz ediyordu gâh isyan ediyordu. O manada.

"Suya batan adam fazla debelenir, eline geçen ota tutunur. O tehlike zamanında elini kim tutacak diye can korkusuyla şuraya buraya elini sallar durur, yüzmeye çalışıp çabalar."

Yani normalde bir sıkıntıya düşen bir çaresizliğe düşen bir problemi olan hani bir derde düşen kimse, çok özür dilerim, debelenmek hayvani bir harekettir. Hani debelendi derler ya, bunu söylemek istemem ama ne yapar? Çırpınır durur. Nereye gideceğini, nereye başvuracağını şaşırır. O esnada böyle hani bu bir tutunacak bir el arar. Yani birisi onun böyle elinden tutsun, birisi onu teskin etsin. Birisi ona bir şey söylesin. Ona bakar o. Şimdi insanoğlu o bir sıkıntıya bir kedere, bir eleme uğrar. Bir belaya, bir musibete karşı, böyle karşı karşıya gelir. Allah muhafaza eylesin. Yani o kendisi için hayırlı olanı dileyeceğine, ne yaptığını bilmez hale gelir, şaşkınlık yaşar. Allah muhafaza eylesin. Oysa Hazreti peygamber sallallahu ve sellem hazretleri Allah'a teslim ya, o normalde farklı davranırdı. Müslümanlar da bu konuda o Kur'an sünnet dairesinde davranmalı. Mesela Kehf suresi 10. ayet: 'Ey Rabbimiz!' Dua ediyor Peygamberin ağzından. 'Bize katından bir rahmet ver ve içinde bulunduğumuz şu durumda bize kurtuluş ve doğruluğa ulaşmayı kolaylaştır.' Amin. Yani Müslüman için bela, sıkıntı, keder, bu tip başına gelen herhangi bir problemde ne yapacak? Allah'a dua edecek. Allah'a yaslanacak. Allah'a dayanacak. Allah'a bu konuda yalvarıp yakaracak. Dua edecek onun içinden çıkabilmesi için. O yüzden normalde hani Hazreti Peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinde bir sıkıntı, bir gam, bir keder, bir bela, bir müsibet, bir şey söz konusu olduğunda hani onun da mübarek duaları vardır ya, bize bir işarettir mesela. Allah Resulü sallallahu ve sellem hazretleri Yunus aleyhisselamın duasını öneriyor ya: 'La ilahe illallahu inni küntü minezzalimin' diye. O normalde Enbiya süresi, ayet 87'de geçiyor. Hani o sıkıntıda çünkü Yunus aleyhisselam balığın karnında, bunu zikrederekten, bunu söyleyerekten kurtuldu. O balık onu karnına alınca tabii balığın karnından sonra ne olacağını bilmiyor peygamber de olsa. E ne yaptı yunus aleyhisselam? Orda, kendi bölgesinde tebliğ ediyordu ama o tebliğden bir sonuç alamadı. Sonuç alamayınca Allah'tan izin almadan, bir emir almadan gemiye bindi. Başka beldeye gidecekti. Peygamberlerin bütün hal ve hareketleri Allah'ın emriyle olur. Allah emretmedikçe onlara bir şey söylemedikçe peygamberler böyle şey yapamazlar. O yüzden o da böyle bir o beldeyi terk edip başka bir beldeye yerleşmeye niyet etti.

Hani bu beldede ben Allah'ı tebliğ edemedim, kimse Allah'ı tanımak istemedi. Beni de dinlemek istemedi, bana itaat eden de yok, ben bu beldeyi terk edeyim deyip gemiye bindi. Bu sefer gemideki, gemide bir alabora oldu. Bir şey oldu. Dediler ki içimizde lanetli bir yolcu var herhalde. Ondan sonra kaptan bir kuş uçurdu. O kuş da geldi Yunus Aleyhisselamın başına kondu. Yunus aleyhisselam başına konunca aha dediler, lanetlik yolcu bu. Atın bunu denize, biz bu müşkülattan kurtulalım. Yunus aleyhisselamı attılar denize. Denize atınca yunus aleyhisselamı denizde balık kaptı bu sefer. Balık kaptı, balık ısırmadı bile hiç. Yani Allahu alem balinaydı veyahut da balinadan daha büyük bir balıktı. Bunu bilmiyoruz, okyanusun derinliklerinde nasıl hayvanlar var, nasıl balıklar var, nasıl Cenab-ı Hakk'ın yarattıkları var bilmiyoruz. Ya da başka bir perdede, başka bir alemde, başka bir noktadaydı. Sonuç itibariyle Yunus aleyhisselâm balığın karnına girdi. Balığın karnında bu zikrullahı yaptı. Ondan sonra balık ne yaptı bunu? Kıyıya kadar götürdü. Kıyıda kustu, kıyıda dışarı çıkardı. Bunun normalde meali ne bu ayeti kerimenin? 'Senden başka ilah yoktur. Seni tenzih ederim, muhakkak ki ben zalimlerden oldum.' Bu neden çok keskin bir dua? Çünkü burda hem Allah'ın ilâhlığını o kimse tabiri caizse bunu haykırıyor, senden başka ilah yok, bir de 'ben nefsime uydum, ben nefsime karşı zalimlerden oldum.' Yani nefsini temize çıkarmıyor. O da kimin duasıydı? Yusuf aleyhisselamın duasıydı. O da ne diyordu? 'Ben nefsimi temize çıkaranlardan olmam.' Bir kimse nefsini temize çıkarıyorsa o kimse kibirlidir. 'Bu konuda benim hiç hatam yok.' Kibirli! Vardır bizim de hatamız. 'Bizim bu konuda hiç yanlışımız yok', kibirli. Vardır orda da bir yanlışlık. Senin de bir eksikliğin vardır, senin de bir yanlışlığın vardır. Bunu, kendi içinde bunu kabul et. Bunu dışarı da söyle. Bir şey kaybetmezsin. Benim de hatam, kusurum vardır. Bir peygamber 'ben nefsimi temize çıkaranlardan değilim' diyorsa hiç kimsenin nefsini temize çıkarmaya hakkı yok. O zaman o da onu yapacak ve ne yapacak? İşte ben diyor zalimlerden oldum. O da keskin bir dua.

'***Sevgili bu divaneliği bu perişanlığı sever. Beyhude yere çalışıp çabalamak, uyumaktan iyidir.'***

Bu beyit çok hoşuma gitti benim. Yani Allah o bir belaya, musibete düşmüş, bir sıkıntıya düşmüş, o debeleniyor boyna tabiri caizse, çırpınıyor. O halden kurtulmaya çalışıyor. O divane bir şekilde, perişan bir şekilde, o şekilde o halden çıkmayı düşünüyor. Yani başında bir sıkıntı var. Başında bir problem var. O sıkıntıdan, o problemden kurtulmaya çalışıyor. Kurtulmaya çalışırken de oraya buraya böyle el uzatıyor veyahut da tabiri caizse saçma sapan şeyler söylüyor. Bu diyor, Allah'ın hoşuna gider. Bu perişanlığı sever. Beyhude yere çalışıp çabalamak, uyumaktan iyidir. Burası muhteşem.

Beyhude yere çalışmak, yani bizde boşa kürek çekmek derler ya, çalışıyor ama mesela ticaret yapıyor, kâr edemiyor ama çalışıyor veya bir şeyde gayret gösteriyor ama o istediği sonucu alamıyor. Öyle olsa dahi diyor tembellikten iyidir Hazreti Pir. E şimdi Allah resulü sallallahu ve sellem hazretleri 'ya Rabbi, tembellikten sana sığınırım' diyor. Evet, bakın bu bütün insanlığın en büyük hastalıklarından birisi tembelliktir. Tembellik! Yarın yaparım bunu. İki saat sonra yaparım! Ben bazen diyorum ya, esnafsın kardeşim, sabahleyin erkenden dükkanı aç. İş olmuyormuş, oluyormuş, işten sana ne! Senin kapına gönderecek olan Allah. Sen dükkanını açsana. Bursa esnafında böyle bir tembellik var. Hatta kapalı çarşıyı bilmem saat kaçta mı ne açıyorlar, onda mı açıyorlar? Onda açıyorlar. Ya bir Bursa'yı düşün, tarihi bir yer, tarihi bir çarşı, onda açılıyor çarşı, onda, tembellik zirvede! Tembellik zirvede! Yani adam sabahleyin altın bozduracak, bozduramıyor. Para bozduracak bozduramıyor. Para yatıracak, adamın çeki var, senedi var, sepeti var. Dolar bozacak, altın bozacak örneğin, bozduramıyor. Neden? Çarşı onda açılıyor çünkü! Tembelliğin dik alası veyahut da adamın normal bir esnaf dükkanı var, adam onda gidiyor patron.

Sorduğunda iş yok. Bütün esnafa sor, hep şikayetçi. Kaçta açıyorsun dükkanı? Onda. Kaçta dükkana gidiyorsun? Dokuzda. Yani birisi şunu demiyor, ben sabah namazını kıldıktan sonra evde oturmam, giderim, dükkanımı açarım. Yok böyle bir şey. Tembellik diz boyu. Allah muhafaza eylesin. Allah Resulü sallallahu ve sellem hazretleri ilk Müslümanlardan biat alırken Kur'an ve sünnete tabi olmalarına, aynı zamanda da tembellik yapmamaları, çalışmaları, gayret etmeleri için de biat alıyordu. Tabiatın içerisine onu da koyuyordu. Diyor ki tembellik yapmayacaksınız. Burdan şunu çıkarabilirsiniz, Araplar tembel, ırkçılık gibi değil bu ama Müslümanların geneli tembel. Gerçekten tembel. İslam dünyası tembel, çalışmıyor islam dünyası. Ondan sonra da her türlü bahane hazır! Dış güçler var, iç güçler var, bizim kalkınmamızı istemeyenler var, bizim iyi olmamızı istemeyenler var, bizim buluşlar yapmamızı istemeyenler var, var da var...Hiç kimse şunu demiyor, ya canım kardeşim, biz de tembellik var, bizde üçkâğıtçılık var, bizde işini yürütme düşüncesi var, yani üniversitede adam doçent olacak, profesör olacak, bir torpille doçent, profesör oluyor adam! Bir yayın yapacak, ver 5.000 $ uluslararası yerde bir yayın yaptıralım! Adam biz bir profesöre şunu sormuyoruz. Neyle profesör oldun, yeni bir icadın var mı? Yeni bir şeyin var mı? Yok veyahut da biz işte soruyorum ya bazen şeyhin ne iş yapıyor? Bakıyor adam benim gözümün içine içine. Ya hiçbir peygamber yok ki çalışmamış olsun. Hiçbir peygamber yok ki kendi kazandığını yememiş olsun. Senin şeyhin, peygamberin izinde giden bir kimse mi? Evet. Çalışması

lazım kardeşim. Kendi geçimini kendisinin sağlaması lazım. Kendi iaşesini kendisinin sağlaması lazım ki biz örnek alalım onu. Diyelim ki vay ya şeyh efendi çalışıyor, şu işi yapıyor, evet, örnek alalım ya, biz de çalışalım. Ne iş yapıyor? Şeyhlik yapıyor. Ne iş yapıyor ama alim o, alimlik yapıyor. Ne iş yapıyor? CD satıyor, sohbet cd'si satıyor. Ne iş yapıyor? İşte dergi çıkarıyorlar, dervişlere satıyorlar dergiyi. E ne iş yapıyor? Sohbet cd'lerini dervişlere satıyorlar, bir de hakkımız helal değil çoğaltırsanız diyorlar. Hadislere para verdi sanki! Edepsiz! Kur'an-ı Kerim'e para verdi sanki! Kur'anı o güne kadar getirenlere para verdi sanki. Hadis-i şerifi nakledenlere para verdi sanki. Buhari Müslim, Tırmızi, İbni Mace, İmamı Hambel, Ebu Davut, bu hadis alimlerine para verdi sanki de o hadisleri nakletti. Onun karşılığından para aldı veya ne yapıyor, aaa mesneviyi şerh etti veya mesneviyi işte yeniden yazdı. Ne yaptın? Hazreti Mevlana'ya para mı verdin para istiyorsun onun için? İstismar ediyor. Tembellik diz boyu.

Hazreti Pir diyor ki tembel tembel oturacağına beyhude çalış. Hani beyhude, bedavaya çalış ya, tembel tembel oturma, tembel tembel oturma. Yani Allah tenkit etmiş, uyarmış, tembellik yapmayın. Resulullah uyarmış sallallahü aleyhi ve sellem , tembellik yapmayın, çalışın. Biz de ben çalışamadım böyle bir şey olmadı demektense öğrenci öğretmenden şikayet, eğitim sisteminden şikayet. Öğretmen ona taktı! Aynı yollardan geçtik ya! Öğretmen herkesi bırakmıştır ona takmıştır, onunla uğraşıyordur yani. Öğretmenin başka hiç işi gücü yok, yani geldi Mustafa Özbağ'ı buldu, ona taktı. Tabi! Yani Mustafa Özbağ'ın hiç suçu yok. Ne oldu? Anne ben ülkücüyüm ya, eee? Geldi öğretmen bana taktı işte, komünistin tekiydi o. Ya Mustafa Özbağ sen mekanik açtın okudun çalıştın mı? Hayır. Ne yaptın? Orda burda haylazlık yaptın, koştun. Onu döveceğim, bunu söveceğim, onun peşinden koşacağım, yok onu okula katmayacağım, yok o okulu düşüreceğim, yok bu okulu düşüreceğim... Eee? Ders çalışmadın. Eee? Mekanikçi solcu, o yüzden seni bıraktı! Eee? Çıkış yolu ne? Çek tabancayı adama, adam evine gidiyor, salimen galimen, e sen beni geçirmezsen hocam ben ne yapacağımı biliyorum, haberin olsun. Zaten çabuk çabuk konuşuyordu, adam hiç konuşamadı. Dedim sen bana taktın, ben de sana takacağım dedim. Adam ben sana takmadım diyecek diyemiyor. Dedi geldi, manyak bu dedi. Hani nereye ateş edeceği belli değil, e geçirdi, o da şimdi sıkıntı. Madem taktın, geçirme, değil mi? Al sen öyle yaptın, ben de böyle yaptım de, bas sıfırı. O da öyle yapmadı.

E ama bahane hazır ya bizde, öğretmen bize taktı! Bir iş yerine gidiyor, müdür ona takıyor veya başka bir yere gidiyor, patron ona takıyor veyahut da bir şey oluyor ya bu iş işte yürümüyor burda. Ne yapmaya açtın burayı o

zaman? Burda yürümeyecektin, neden açtın? Ama yok! Ona takıyorlar ama çalışmayacağız biz. Bakın çalışmayacağız. Tembellik bizim şiarımız olmuş. Yani iş yerine bayan eleman alınacak, diyorum cep telefonu kullanmak yasak, girmiyor işe. İşe girmiyor! O cep telefonu onun elinde duracak, dokunmayacaksın ona. O sabahtan akşama kadar telefonda bakacak, uğraşacak. Hele bir de sevgilisi varsa yandı, iş bekleme. Sevgilisi ona dedi ya, merhaba dedi, merhaba gelmedi ona. Merhabaya merhaba gelmedi. İkide birde bakacak, merhabaya merhaba gelmedi, gelmedi, gelmedi. Hadi bir hüzün. Kızım ne oldu, bir şeyin yoktu senin? Sorma Mustafa bey. E sordum artık dedim, söyle. E benimki dedi ben merhaba dedim dedi bir saatten beri, bana dedi bir merhaba bile demedi dedi. Hee dedim ya, derdin bu mu kızım dedim ya! İnsanın başka derdi olur mu ki dedi. İşte şöyle bir saydırmaya başladı, kızım daha sen sevgilisin, şimdiden böyle saydırırsan dedim, evlendiğinde vah o adama dedim. Kim bu adam, uyarayım onu dedim ben, sakın evlenmesin senle dedim. Böyle baktı bana. Ondan sonra karar verdim, cep telefonu yasak. Sonra bir çıt daha ileri gittim, sevgilisi olanı da işe almak yasak. Soruyordum, sevgilin varsa başlama. Neden? Kafanız bu işte olmuyor kızım diyordum ben. Kafanız işte olmuyor. Yani bardak koyacak, sevgilisi var aklında. Sonra kırıldı. Neden kırıldı? Bilmiyorum. Ya kıran sensin, neden kırıldığını bilmiyor musun? Bilmiyor. Gene bir merhaba muhabbeti, bir şey muhabbeti olacak, ottan çöpten bir kavga edecekler, e bir bakmışın ağlıyor orda köşede birisi! Öbürküne soruyorum, neden ağladı, ne oldu? Kötü bir haber mi aldı? Safım ya bende. Ben de zannediyorum kötü bir haber aldı. Yok Mustafa bey, öyle değil. Anası mı öldü, babası mı öldü, ne oldu? Yok, öyle değil. Ne oldu? Sevgilisi buna cevap vermemiş!

Bereket Said hakkından geliyordu. Said'e dedim, Said ben bunlarla uğraşamayacağım. Onun sistemi basit. Vallahi baş ediyordu hepsiyle. Özel sistemi var onun. Ondan sonra o özel sistemle götürüyordu. Harika bir sistem kurmuş. İlk önce benim de acayibime gitti, yani böyle olur mu filan dedim içimden. Aaa, baktım kızın babası gelmiş, bir de yalvarıyor Sait'e, bizim kızı al gene işe diyor. Tabii, onun özel bir sistemi var ama bizim toplum olarak böyle bir çalışmakla alakalı problemimiz var bizim. Allah bizi affetsin. Hatta ben işi şimdi zahirden, dünyevi işten dergaha koyayım, dergahta da öyle. Ben şimdi Bayındır'da koşuşturuyoruz biz dergah için işte üç kişi, beş kişi, on kişi, on beş kişi, yirmi kişi, otuz kişi, böyle kırk kişi, elli kişi... Şimdi eski zakirler geliyor, Çorumlu Hacı Mustafa Efendiden kalma. Söyledikleri söz şu, Mustafa Efendi, bizim orası Bayındır gibi değil. Ben böyle ilk önce edep ediyorum. Tabii susuyorum ben şimdi, bunlar gene aynı şeyi söylüyor, Mustafa Efendi, bizim orası Bayındır gibi değil. Dedim bir gün

dayanamadım, sizin orası nasıl dedim. Nüfus oranına göre dedim ülke üzerinde en fazla içki tüketilen yer mi? Hayır dedi. Nüfus oranına göre en fazla esrar tüketilen yer mi dedim. Hayır dedi. Dedim benim sadece bu oturduğum mahallede dedim gece kumar oynanıyor, on dört tane ev var dedim, bir mahallede! On dört evde dedim kumar oynanıyor, evde! Dedim ortada bir dedim üç tane kahve var, üçü de birbirine bakıyor dedim. Bir tanesi sırf kumar oynatıyor dedim. Bir tanesinde sırf horoz dövüşü var dedim. Boyna orda da kumar var dedim. Neresi dedim sizin yer. Böyle baktılar bana. Çalışmıyoruz deyin dedim, çalışmıyoruz! Deyin ki biz Allah için çalışmıyoruz. Tutturmuşlar burası Bayındır gibi değil. Burası Bayındır gibi değil! Bayındır'da meydandan bir ucundan tut bir ucuna giderken on beş tane meyhane var bir cadde üzerinde, hancı sarhoş yolcu sarhoş! Ben anlatıyorum şimdi Bayındır'ı anlatıyorum onlara, onlar zannediyorlar orda onbeş, yirmi tane, otuz tane dervişi gördü, Bayındır çok böyle hani mübarek bir yer. Hoş mübarek, bizim Harun hocaya göre Adem aleyhisselamın ayak izi orda, Bayındırlı Adem aleyhisselam. Öyle Harun hoca öyle bir fetva verdi. Şimdi hem bir de Araboynundan yani, başka bir yerden değil, öbür mahallelerden de değil. Araboyu Mahallesinden.

E şimdi çalışmıyoruz demiyorlar da sufilik olarak da dervişler de aynı, dervişlerin bulunduğu merkezler de aynı. Ben kendimi methetmek için söylemiyorum. Metetsem de hakkım. Ben bir şeyden korktuğumdan dolayı değil, hiç vallaha, reeli söylüyorum. Ordan Ödemiş'e geçtim. Ödemiş'te de hiç derviş yok. Ödemiş'te kırktı, elliydi, iki yüz, iki yüz elli kişi ders yapıyoruz, gelenlerin yeni lafı o, bizim orası Ödemiş gibi değil. Ya Ödemiş'e geleli dokuz ay olmuş, sekiz ay, altı ay olmuş, beş ay olmuş, bir sene öncesinden sohbete gittim. İyi, yani beş altı ayda o hale gelmiş. Ne demek orası ödemiş gibi değil! Aynı şeyi Bursa'ya gelince de söylediler. Bir de şunu, burda arkadaşlar şimdi fişek gibi böyle hani sözümü dinliyorlar, böyle koşturuyorlar, onlar zannediyorlar ki ben emrediyorum, zorla yaptırıyorum. Değil kardeşim diyordum ya, değil. Ben emretmiyorum. Zorla yaptırmıyorum? Herkes sevdiğinden koşar. O zaman da yeni terenenni o, burası Bursa gibi değil. Bizim yer Bursa gibi değil. Aynı söz! Bir dervişe bakıyorsun, e ben yıllardan beri geliyorum ama işte bana bir rüya gösterilmedi. Ha rüya programı vardı, aldık sana yükledik, rüya göreceksin bundan sonra! Böyle değil. Sen çalış kardeşim. Allah için çalış. E, ben bir hâl görmedim daha. Ben on yıldan beri dergâha geliyorum, evet, ben bir hal görmedim. Olur, tamam. Bekle hemen yazalım kodları! Senin adını, soyadını, anne adın, baba adın, hemen kod yükleyelim, sen bundan sonra hal göreceksin! Değil öyle kardeşim ya! Çalışacaksın, gayret edeceksin, mücadele edeceksin. 'Yolumuzda mücahede

edenlere yollarımızı açarız.' Ayet belli. E sen dervişim deyip tembellik yaparsan sana bir rüya programı gelmez, yok öyle bir şey. E sen çalışmazsan sen kendi kendine diyorsun, aman ben esmaları atlayayım. Hani var ya anlatılıyor ya seyri sülûkta şöyle oluyormuş, ben de göreyim onları. Al tesbihi eline, görsem Allah! Görsem Allah! Görsem Allah! Öyle görünmüyor. Çalışacaksın, gayret edeceksin, cömert olacaksın, mücadele edeceksin.

Sen evinde oturmayacaksın. Herkesin evindeki hatun da senin evindeki hatun da bizim evimizdeki hatun değil mi? Senin evindeki çocuk da bizim evimizdeki çocuk değil mi? Senin önünde iş var da bizim önümüzde iş yok mu? Sende hanım var da bir tek sende mi hanım var. Bizde yok mu? Senin hanım dırdır ediyor da bizim ki o cennet bahçesinden mi gelme. Havva meydanda. Gel Adem gel, gitti garibim. Ye Adem, yedi, isterse yemesin. Neden? Kadın tribi, dünya ahret en büyük trip, anladın değil mi? O da bakıyor, genç evli ya daha. Trip yediğinde hiç trip yemiş gibi olmayacaksın, normal hani böyle bir bardak su içmiş gibi davranacaksın. Geçim yolu bu. Susacaksın, seslenmeyeceksin. Ne yaptı Adem aleyhisselam? Atamız bunu yaptı. Havva'yı kaybetmemek için ye mi dedi, iç mi dedi, ne dediyse dedi, gel dedi geldi. Kim ağladı kırk yıl? Yine Adem ağladı. Havva Nerde? Bahama adalarında. Plaj, güneş, avokado, şey, ne o, her türlü tropikal meyveler, adını bilmediğimiz tropikal meyveler. Nerde? Bahamalar'da. Ya Adem aleyhisselam nerde? Arafat'ta. Ot dahi yok ya! Ot yok, ot, kurumuş ot yok, kuru ot yok Arafat'ta. Bildiğiniz kuru ot yok. Şimdi yeşillendiriyorlar, kıyamet alameti. Kuru ot yok. Kırk yıl Havva için ağladı. Bizim başımız sonumuz bu. Herifiz deyip geziyoruz biz! Ha evde heriflik yapacaksın. Yok kardeşim ya! Canını sıkma. Havva belli, Adem belli. Kendini bu konuda şey yapma. Şimdi birbirinizle işaretleşin artık, bak iyi dinle filan, erkekler! Ha, et, et, işaret et ona, akıllansın biraz, bilsin ne olduğunu. Şimdi millet Adem'i unutuyor ya bazen, kardeşim atan Adem, fiziki atan, hamurun belli. Hamurun belli. Fıtratın dışına çıkma. Havva da belli, hamuru belli. Gel Adem, gidecek. Başka yapacak bir şey yok. Herkes İsmail değil, masaya yumruğunu vursun, yok herkes İsmail olamıyor. Cenab-ı Hak ne diyor? 'İnsan için ancak çalıştığı vardır. Muhakkak ki onun çalışması ileride görülecektir. Sonra çalışmasının karşılığı kendisine tastamam verilecektir.' Necm suresi, 39'dan 41'e kadar. O zaman insan için çalıştığı var. Biz çalışmakla mükellefiz. Hem kendi nefis terbiyemizde çalışmakla mükellefiz hem topluluğumuz için çalışmakla mükellefiz hem dünyevi olarak çalışmakla mükellefiz.

Bakın, dünyevi olarak çalışmakla mükellefiz. Yani biz dünyevi olarak da çalışmaya mecburuz. İslam dünyası daha fazla çalışmak zorunda. İlimde, teknolojide, dini bilgilerde, dünyevi ilimlerde daha fazla çalışmak zorunda.

Bak, elin gavuru bin tonluk bomba atıyor Gazze'ye. Bin tonluk bomba atıyor. Senin elinde bin tonluk değil bin beş yüz tonluk bomba olacak onu yıldırabilmek için. Elin gavuru alıyor, getiriyor bütün uçak gemilerini dayıyor senin burnuna, senin ondan fazla uçak gemin olacak. Senin ondan fazla olacak. Çalışacaksın, gayret edeceksin, heva hevese düşmeyeceksin. Eller havada eğleneceksin. Seni bunlarla kandırıyorlar. Modayla, müzikle, içkiyle, kumarla, uyuşturucuyla, fuhuşla seni kandırıyorlar. Gençliği kandırıyorlar, uyutuyorlar. Uyutuyorlar! Sen bunlardan kurtulacaksın, çalışacaksın. Bir amacın, bir maksadın olmalı senin. Senin bir hedefin olmalı. Evet, çok zengin olmak değil çok faydalı olmak; çok güçlü olmak değil, çok faydalı olmak. Çok faydalı olmak! Senin milli ve manevi olarak daha fazla çalışman lazım ve yolunu kirletmeden yürümen lazım. Yolunu kirletmeden o ülküyü yolunu kirletme. O hedef yolunu kirletme. Gayret et, çalış, mücadele et. Hem maddi hem manevi. Şuna inanmıyorum, çok çalıştım ama olmadı. Yok, doğru çalışmamışsındır. Çok çalışmak değil, doğru çalışmak. Doğru çalışsaydın olurdu. Çalıştım olmadı, inanmıyorum. Doğru çalışmadın sen çünkü ayet-i kerime var. Ayet-i kerime mi sen mi? Ayeti kerime: 'insan için çalıştığı vardır.' Bitti. Hani geldi sahabeden bir kimse. Dedi ki midemde, karnımda ağrı var. Dedi ki bal şerbeti iç. Bal şerbeti içti, ondan sonra geldi yine ağrı var dedi. Yine bal şerbeti iç dedi. Yine geldi, yine ağrı var deyince dedi ki benim ağzım mı yalan senin miden mi yalan dedi. Senin miden yalan dedi. Kur'an mı sen mi? Kur'an, Kur'an ne diyor? 'İnsan için ancak çalıştığı vardır.' İnsan için ancak çalıştığı vardır. Bakın burda mümindi, münafıktı, kâfirdi, mürtetti, sufiydi, değildi, ayırd etmemiş. İnsan için! İnsan için! İnsan için ancak çalıştığı vardır. Bunu var ya yere göre yazmak lazım. Bu ayeti kerimeyi, yere göğe. Senin çalıştığın var kardeşim ancak. Sen sufilikte de çalışırsan sufilikte de senin önüne gelir. Allah mı zay edecek. Sen beş bin Lailaheillallah dedin de Allah dört bin mi yazdı oraya? Sen cennetlik bir amel işledin de Allah cennetlik amelini yazmadı mı oraya? Haksızlık mı yaptı haşa. Allah muhafaza eylesin. Muhakkak ki onun çalışması ileride görülecektir. Yani sen çalıştığında göreceksin onu.

Çalıştığının karşılığını göreceksin; uhrevi de çalışsan sen göreceksin, dünyevi de çalışırsan göreceksin onu. Onu göreceksin. Helalinden yürü, Allah çalıştığının karşılığını verecek. Yeter ki doğru yerde, doğru noktada, doğru işte çalış ve işini dosdoğru yap. İşini dosdoğru yap. Sabah saat onda işinin başına geçmekle o iş yürümez. Sabah namazını kıl, dükkanın kapısını, penceresini aç, merak etme, o bereket girer içeri. O melekler girer içeri. Oku içerde üç ihlas bir fatiha oku, makamlara bağışla. Senin malın sevgili gelir millete. Senin ürettiğin sevgili gelir. Ne iş yapıyorsan, senin

pişirdiğini sevgili gelir. Ben lokanta çalıştırıyordum herkesten önce geliyordum lokantaya. Okuyordum, bağışlıyordum, oturuyordum. Saat iki, yemek kalmıyordu. Çalışanlar aç, bir daha yemek yapıyorlardı kendilerine. İsmail nasıl sıra bekliyordunuz değil mi? İsmaile ordan tanışıyoruz, İsmail de kendini o zaman çok yakışıklı görüyor. Beni görünce dedi ki ya bu nerden gelmiş böyle. Allah affetsin, biz ondan böyle şakalaşıyoruz o zamandan beri de. Çalışacak o kimse. Gayret edecek. Fatih kaçta başlıyor mesai? Yedi, yedi buçuk. Ezan zaten 06.40'ta okunuyor, altı buçukta okunuyor, ezan altı buçukta okunuyor. imsak altı buçukta başlıyor. Adam yedide mesaisi başlıyor. Yedide. Ben bazen hususi bir şey atıyorum, şeyden, telegramdan, kaç tane cevap gelecek bakıyorum, ayakta olan on tane derviş var. Hadi yirmi tane olsun da on tanesi yazsın, hadi elli tane olsun da on tanesi yazsın. Uyuyor, uyuyor herkes. Çalışmak yok. Allah bizi affetsin. O yüzden helal peşinde koşun, çalışın. Manevi olarak da çalışın. Allah zayi etmez. Maneviyat zayi etmez. hiçbir şeyi. Hiçbir şeyi zayi etmez. Ben zayi edileni görmedim. Rabbim muhafaza eylesin.

"Padişah olan işsiz güçsüz değildir. Hasta olmayanın feryat ve figan etmesi şaşılacak şeydir. Allah ey oğul onun için "külle yevmin hüve fi şen' buyurdu."

Rahman suresi, ayet yirmi dokuz: 'Göklerde ve yerde bulunan herkes ihtiyacını ondan ister. O her an bir iştedir, Rahman suresi, ayet yirmi dokuz. Hazreti Pir diyor ki ' Ey oğul! Allah her an bir işte. Sen uyuyorsun. O padişahken yani o Allahken işsiz güçsüz değil, o her an bir şey yaratıyor. Her an! Cenab-ı Hak her türlü ihtiyaçtan münezzeh. Hiçbir şeye ihtiyacı yok. Hiçbir şeye ihtiyacı yok, Cenab-ı Hak her şeyi yaratıyor, her an yaratıyor. Boş durmuyor ve göklerde melekler, insanlar, cinliler diğer bütün varlıklar muhtaç olduğu her şey Allah'tan istiyor. Yerdeki böceğinden, karıncasından, havadaki mahluklara kadar diğer Samanyolu'ndaki varlıklara kadar diğer perdedeki varlıklara kadar var olan her şey Allah'a muhtaç ve var olan her şey, her şeyi Allah'tan istiyor ve Cenab-ı Hak bütün bu, bütün varlığa komple yetiyor. Fazla bile geliyor tabiri caizse ve varlığın içerisindeki bütün her şeyin ihtiyacını karşılıyor. Her şeyden münezzeh. Hiçbir şey yapmak zorunda değil ama o her an bir şe'n üzerine yani bir iş üzerine. Dua edenin duasını kabul ediyor. Zikredeni zikrediyor, isteyene veriyor, tövbe edenin tövbesini kabul ediyor. Hasta, şifa istiyor, şifasını veriyor. Borçlu, eda istiyor, edasını veriyor. Kullarının ihtiyaçlarını görüyor, kullarının isteklerine cevap veriyor, cinni taifesinin isteklerine cevap veriyor, bütün varlık alemindeki varlıkların isteklerine cevap veriyor ve bütün mükavenatı, kudret ismi şerifiyle kudret altında tutuyor, kuvvet altında tutuyor ve asla ve asla bir eksiklik noksanlık

yok. O zaman sen nerdesin Allah bütün her şeyi yaparken? E sen boştasın. E hasta değilsin, hasta olmadığın halde ıhlayıp inliyorsun. Hasta olmadığın halde hastayım diye dolaşıyorsun ortalıkta. Oysa Cenab-ı Hak diyor ki sen bir işi bitirdiğinde hemen öbür işe koyul. İnsanlara söylüyor bunu. Bir işi bitirdiğinde hemen diğer bir işe koyul hatta daha büyük bir işe diyor ayeti kerimede mana olarak. Bir işi bitirdin, daha büyük bir işe başla. Yani bak o seni, daha büyüğüne götürüyor.

Hani hadisi şerifte dedi ya: 'Günü gününe müsavi olan zarardadır.' Seni daha büyüğüne götürüyor. Sen küçüleyim diye bakmayacaksın, büyüyeyim diye bakacaksın. Sen bu kadar yeter demeyeceksin, büyüyeceksin. Sen dervişlikte de büyüyeceksin, dergahta da büyüyeceksin, işinde de büyüyeceksin, bir yerde çalışıyorsun, memursun, orda da büyüyeceksin. Orda da müdür olacaksın, amir olacaksın, büyüyeceksin. kardeşim. Bir işi bitirdiğinde daha büyüğüne başlıyor. Ayeti kerime öyle diyor. Bir işi bitirdin, daha büyük bir işe koş. Yani orda durma. Durmak yok. Böyle biraz durmak yok deyince hemen aklımıza siyaset geliyor. Onlar da bu ayeti kerimeden ilham alıyorlar. Diyorlar ki yok, sen çalışacaksın, koşturacaksın ve Rabbinden isteyeceksin. E sen hasta değilsin, o hasta inliyor. Nesi var? Ihı ıhı, öksürüyor! Sen bir öksürürsün, iki öksürürsün. Erkekler için söylüyorum, erkek adam hasta mı olurmuş ya! Hastaysa hastanelik olmuştur o ancak öyle hastadır o. Yürü kardeşim, ev yatma yeri değil. Ben hastayım, yat, orası ağrıyor. Kadınlar da aynı, her gün hasta. Ya bir adam her gün hasta bir kadınla mı evlendi veya bir kadın her gün hasta olan bir adamla mı evlendi? He, yel esti hasta oldu, kuş kanadını çırptı üşüttü! Vah zavallı vah! Yok böyle bir şey. Evet, ciddi ciddi söylüyorum bunu. Hasta olduğunu hatırlamayacaksın, aklına bile getirmeyeceksin. Senin işin var. Ne? Dükkan açacaksın. Git dükkanı aç, dükkanda öl, şehit olursun, merak etme. Dükkanda ölürsün, şehit olursun. İşini yaparken ölürsün, şehit olursun. Helalinden çünkü sen kazanmak için uğraşıyorsun. E ben hasta oldum, bugün gelemeyeceğim ben, yatıyorum. Ne oldu? Kırgınlık var üzerimde. Nerden çıktı kardeşim bu? Ben bazen böyle söylüyorum ya ben derviş olduğumdan beri bir perşembe hasta olup da derse gitmediğimi hatırlamıyorum. Ben derviş olduğumdan beri bir günlük namazımın gittiğini hatırlamıyorum. Ertesi güne namaz kaldığını hatırlamıyorum. Disiplin disiplin!

Hastaymış da dükkanı açmayacakmış. Dığdığının dığdığının dığdısı ölmüş de o gün cenazedeyiz! Öyle dedi, telefon açtı bana, bir usta vardı bizde, sabahleyin aradı beni. Ben ondan önce geliyorum dükkana. Patron, ben bugün gelemeyeceğim dedi. Hayırdır dedim ben, cenazemiz var dedi. Allah rahmet eylesin usta, kim öldü dedim ben. Hani öyle ya, kim öldü? Teyzesinin

dünürünün bilmemnesinin bilmem nesi. Toparlayamıyorum şimdi, öyle yakın birinci derece, ikinci derece bir şey değil. Dedi bir tane dedi cenazeden dolayı kapalıyız diye bir yazı yaz dedi. Cama as dedi. Usta sen dedim bak işine, tamam, biz hallederiz dedim. O zannediyor ki ben halledemeyeceğim. Ben dosdoğru, Sait tanır, kasap Ferhan vardı önceden. Orhan onun kalfasıydı. Nerde bizim kasap Taner? Burda mı? Gelmedi mi? Taner'in kalfasıydı ya o, Taner onun yanında çalıştı değil mi? Onun yanında değil mi? Ha, evet, neyse. Orhan'a dedim Orhan bana dedim on dört kilo köfte hazırla, al bu soğanlar, al bu ekmek, kıymayı burda hazırla, bas dedim. Tamam dedi. Ne oldu? Usta gelmedi bugün dedim. Kuru fasulyeyi koydum ateşe. Pilavı koydum, ondan sonra, kendim yaptım ben şimdi, tezgaha sıraladım. Ondan erken koydum ben bir de. Şimdi gelen kuru fasulye, pilav, köfte satıyoruz. Ben tabii kuru fasulyenin içerisine biraz da kuyruk yağı koydum. Tereyağı, zeytin yağı, kuyruk yağı karıştırdım. Burasını böyle gizli söyleyeyim, meyhane kuru fasulyesi bu. Bunu normal vatandaş yemez. ağzının tadını bilmez çünkü. Meyhanede gece on ikiden sonra kuru fasulye çıkarır adam. Adamın karnı acıkır on ikiden sonra çünkü on ikiden sonra bir kuru fasulye pilav yer veya çorba yer. O kuru fasulyenin içerisinde kuyruk yağı da vardır. Kuyruk yağı, tereyağı, zeytinyağı, üçünü karıştırırsın. Onu kaynatırsın. Şimdi evlerde kimse yapmaz bunu. Onu, üçünü mesela bir kilo tereyağı, bir kilo kuyruk yağı, bir kilo zeytinyağı kaynatırsın onu. Önce kavuşursun kuyruk yağını, onu, kavurduğunu dışarı alırsın. Sonra üçünü bir harmanlarsın. Kavururken içerisine bütün soğanla bütün elma atarsın. Kuyruk yağının kokusunu ve ağırlığını o alır. Kadınlar bunu bilmez. Hele gençlerin hiçbiri bunu bilmez. Sonra onu yemeklere birer kaşık, ikişer kaşık çorbalara atarsın. Komple yemeğe atarsan yeni nesile ağır gelir bu ama eskiler bunu afiyetle yer.

Ben şimdi kuru fasulyeyi böyle yaptım, koydum tezgaha şimdi. Ben bunu ustaya söylüyorum, bana diyor ki Bursalılar bilmez bunu usta diyor. Bunu yemezler Bursalılar diyor. Ben o gün yaptım bunu. Bütün herkes diyor ki ya çok güzel olmuş. Ben içimden diyorum ki tamam, tabi güzel oldu. Ertesi gün ustaya dayattım, gittim kuyruk yağını çektirdim. Dedim böyle yapacaksın yağı, tenekede koyacaksın. Her gün yemeğe dedim bundan koyacaksın tamam? Tamam. Şimdi gelen ustanın moralini bozuyor bir de. Dün ne kuru fasulye yedik ya! Çalış! Eğer ustanın sözüne baksaydım dükkanı kapatacak mıydım? Evet. Yok, kapanmaz dükkan. Sen dükkanını aç erkenden, işine başla. Şimdi ben ustadan geç gelseydim işe, o adam arayacaktı dükkanı, kimse yok, gelmeyecekti. Sen ne diyecektin? Usta gelmedi. Yemek? Yemek de hazır değil. Mecbur, oraya kağıdı yazacaktın, bugün kapalıyız diye.

Olmaz! Çalışacaksın, gayret edeceksin, Allah'tan isteyeceksin. Allah'tan isteyeceksin. Burası çok önemli bakın. İki tane ayeti kerime size, sır, iki ayeti kerime. Birincisi ne? Birincisi çalış. Çalış, senin önünde çalıştığın vardır. İnsanlığın insan olarak önünde ancak çalıştığı vardır, bitti. İnsan diyor bakın, mümin münafık ayırt etmiyor. İnsan ancak önünde çalıştığı vardır ve çalıştığının karşılığı mutlaka verilir. Allah söylüyor kardeşim bunu. Senin çalıştığının karşılığı verilir. Allah söylüyor bunu, Ahmet, Mehmet söylemiyor. İkincisi ne? Sır ayeti kerime. İkincisi ne? Bir işi bitirdiğinde daha büyüğüne giriş. Bir işi bitirdiğinde hatta şöyle de yorumlanabilir. Daha yorucu olana giriş, daha yorucu olana. Yorul! Yorul, yorul! Yorulmam lazım senin. Evet, pert olman lazım senin ama kapanı yor ama bedenini yor. İnsanların hepsi de yorgun olmadığından bir işi bitirdiğinde diğer işe başlamadığından sarıyorlar. Psikolojik rahatsız insanlar. Aylak aylak geziyor, dolaşıyor ortalıkta. Ona göre iş yok. Git diyorum birinin yanına gir, de ki ben para pul istemiyorum. Ben burda çalışmak istiyorum Anlamıyor.

Sen çalışma disiplinini kaybetme. Git bir yerde çalış, istersen para alma ya, çalış orda. Çalışmak büyük fazilet çünkü. Çalışmak büyük fazilet. Bütün dergaha söylüyorum. Evlerinizi zikrullaha açın. Çalış ya, sen çavuşluk istiyorsan herkes çavuş olsun. Sen çalış, topla milleti. Üç kişi topla, beş kişi topla, on kişi topla, bir gör dünya kaç köşe. Çalış, senin dergahta önünde duran mı var, çalışma diyen mi var. Önünü kesen mi var. Yok, çalış. Sen sema eğitimi yapma diyen mi var. Ondan sonra ne var? İşte program var, ben de çıkmak istiyorum. E kolun düşük! Kolun yerlerde, çarkın bozuk, dosdoğru çivi yapamıyorsun, tennureni düzeltemiyorsun, ağzı burnu gitmiş tennurenin. Bir şeyin simgesisin sen, bu yolun simgesisin, bu yolun aynasısın, bu yolun orta yerde duranısın. Senin tennuren bembeyaz olacak, düpdüzgün olacak, ütüsü düzgün olacak, ağzı, yüzü, burnu, düzgün olacak, dağınık olmayacak. Sema ederken tennurenin bir tarafı bir tarafa gitmeyecek. Bir tarafı bir tarafa gitmeyecek. Kolun düşmeyecek senin. Kolun düşmeyecek. Çalışacaksın, gayret edeceksin, mücadele edeceksin. Çıktığın zaman sana bakanın aklına Allah gelecek. Sen öyle sema edeceksin öyle çark vuracaksın, Allah dediğinde bütün salon Allah nidasıyla duracak. Kalbinden Allah sesini duyacak o. Sen öyle çalış, sen öyle sem et.

Sen nesin? Zeybeksin. Öyle zeybek oyna, o zeybeği oynayan başını saklasın senden. Desin ki yok böyle bir zeybek oynamak ya! Yunan seni seyrettiğinde, geliyor bunlar desin. Bunları biz uyuttuyduk, ne zaman uyandı bunlar desin. Bunlar bizi denize döktü, bunlar bize nefes aldırmadılar Ege'de desin. Evet, kuvva yoktu o zaman Ege'de daha. Nerde! Yoktu, hiç kimse yoktu. O Efeler durdurdu onları. Yoksa milletin ne namusu kalırdı ne şerefi. O efeler insanların namuslarını, şereflerini korudu. Evet, sen öyle zeybek oyna,

dosta güven versin, düşmana kahır versin. Öyle geriye kaykıldığında de ki Yunan palikaryası karşındaymış gibi dur. Hayalen diz vururken onun bağrına vuruyormuş gibi vur. Evet, merak etme, Atina'dan sesi duyulur onun. Atina'dan sesi duyulur. Durmaz, Londra'dan sesi gelir onun. Sen öyle zeybek vur. Milli olarak vur zeybeği sen. Biz konservatuar değiliz, biz Kültür Bakanlığı dans ekibi de değiliz. Biz harbi harbi semazeniz, sema ederiz. Biz semanın ruhuyuz. Biz zeybekliğin ruhuyuz, efeliğin ruhuyuz. Biz Kültür Bakanlığı'nın maaşlı elemanı değiliz. Bizim işimiz manâdır. Bizim işimiz millilikiir. Biz o işimizi dahi düpdüzgün yaparız. Biz o şuurla, o aşkla yaparız. Sema mı ediyoruz? Evet. Hani 'Allah'ın öyle kulları vardır ki onlara bakıldığında Allah hatıra gelir', bu sadece veliliğe ait değildir bu, kim o yoldaysa akla Allah hatıra gelir.

Sen bir velinin peşine düştüysen onun elinden tuttuysan sen de bir veli adayısın. Sen de bir veli adayısın. O velinin elbisesi senin üzerinde. Yürürken, otururken, kalkarken, giderken, yerken, içerken o velilik elbisesi senin üzerinde. Sen farkında değilsin, gaflettesin. Ders aldın mı aldın, sen o elbiseye büründün. Dosdoğru davran, dosdoğru yürü yolda. Hareketlerin dosdoğru olsun. Sufilik cıbıldaklık kaldırmaz, efelik cıbıldaklık kaldırmaz. Dosdoğru, ip gibi yürürsün. Öyle takaradan, tukaradan olmaz dervişlik, efelik de olmaz. Sen dosdoğru yürüyeceksin. Sana baktığında, sen efelik kıyafetini giydiğinde herkes tırsacak. Öyle heybetle yürüyeceksin. Öyle heybetle yürüyeceksin. Bastığın zaman düğün salonu titreyecek. Düğün salonunun sahibi diyecek ki ya bir daha biz bunları çıkarmayalım, salon yıkılacaktı nerdeyse diyecek. Evet, öyle yürüyecek. Sema öyle yapacak. Öyle baksana bana baksana bana yapmayacak sema. Sema yapacak. Her yalvarışı Allah'a. Ne tarafa dönersem döneyim senin cemalindeyim, senin nurundayım diyecek. O nuru görecek. O nurun içerisinde sema ettiğini görecek. Ondan sonra cemalle cemalleşecek. Semada cemalleşecek. Hakiki semayı yakalayacak. Bir işi bıraktığında daha büyüğüne koşacaksın. Bu zikrullahta nereye geldiysen daha büyüğüne koşacaksın. Bir çıt öteye koşacaksın. Allah esmasındaydın, hu esmasına varacaksın. Hu esmasındaydın, hay esmasına geleceksin.

Disiplin et kendini, çalış. Çalış, her yönde çalış ve Allah'tan iste. En önemlisi bu. İyya kenabüdü veiyyakenestain, ancak ona ibadet eder ancak ondan isteriz. Allah bizi onlardan eylesin.

"Bu yolda yolun tırmalan. Son nefese kadar bir an bile boş durma. Olabilir ki son nefeste bir dem inayete erişirsin. O inayet, seni sırdaş eder."

O zaman sen bu sufilik yolunda çalış. Sen Allah yolunda çalış canım kardeşim. Sen o bizim namazımız kılındı diyen sapkınlardan olma. Bizim orucumuz tutuldu diyen sapkınlardan olma. Biz kemale erdik ibadet bizden sâkıt oldu diyen sapkınlardan olma. Yeni derviş olduğum zaman duyduğum

sözler bunlar. Bayındırdaki, İzmir'deki melamilerden duyduğum sözler. Biz bu meslekte yirmi üç seneyi doldurduk, yirmi üç seneyi doldurunca ibadetten düştü arkadaş. Ezan okunuyor, oturuyorlar çamın dibinde, hadi seni çağırıyorlar! Ben namaza giderken bir de benimle böyle alay etti birisi, hadi dedi seni çağırıyor çabuk ol. Benim yeni derviş olduğumu biliyor. Böyle baktım, dedim şimdi namaz var, şeytan senin önüne girmesin, git namazını kıl, namazı kıldım geldim. Sen ne demek istedin bana dedim. Hani sen kemale ermedin, biz kemale erdik, hani sen git. Taaak tuttum kolundan, kemale erdin öyle mi dedim ben. Bu durdu. Hazreti Peygamberi bana tarif et dedim. Kemale ermişin ya dedi. Yum gözünü, şimdi bana tarif et dedim. Kemale ermişin ya dedim, namazda ben dedim, namazı kıldığımda Allahuekber dediğimde benim önümde imam kimdi söyle bana dedim. Bu böyle kaldı şimdi. Kemale ermişin ya dedim, ben dedim sünneti seniyye namazını kılarken, sünneti kılarken benim yanımda kim namaz kılıyordu söyle bana şimdi dedim. Böyle açıktan söylüyorum, gençlikte var ya. Bu sustu şimdi. Siz kemale ermişsiniz, evet dedim, çok afedersiniz, siz dedim necaset kemaline ermişsiniz. Sizin içiniz dışınız necaset olmuş. Sapıksınız, sapkınsınız, dinsizsiniz, imansızsınız, kâfirsiniz siz dedim. Bu böyle kaldı. Dedim siz böyle söylemekle insanları dinden soğutuyorsunuz dedim, gençleri dinden soğutuyorsunuz. Bir genç şimdi dedim namaza gidecek, ona diyeceksin ki hadi seni çağırıyorlar, git. Taaak, yakasından toparladım bunu, sen kimsin lan benle alay edecek dedim. Ben senle alay etmedim, Mustafa Efendi ben öyle demek istemedim. Ben sarsıyorum şimdi bunu böyle. Sen kimle alay ettin o zaman? Namazla alay ettin, kafirsin lan dedim, senin canını almak vacip oldu şimdi dedim, bembeyaz oldu bu. Hani dedim Allah'a vuslat olan, canını alacağım diyene dedim bembeyaz olmaz, al canımı der dedim. Senin neren melami? Sapıksın sen dedim. Sapık!

İnsanları böyle dinden imandan soğutuyorlar. Neymiş de arkadaşın namazı kılınmış! Neymiş de onlar kemale ermiş, yirmi üç yıl dervişlik yapmışlar, bu yolda durmuşlar, Hz. Peygamberler yirmi üç yıl ya peygamberliği, o yirmi üç yılı tamamladı, kemale erdi. Sapık bunlar! Melamilik sapık değil, Türkiye'deki melamiler sapık. Sabetaycılar var içinde. Biz sabetaycıyız demiyorlar, biz melamiyiz diyorlar. Sabetaycısınız siz, melami değilsiniz. Gerçek melami herkesten fazla namazına, orucuna, dinine, haramına, helaline dikkat eder. Gerçek melami kendince nafilesini saklar. Ben şuna şu kadar hayır yaptım, ben buraya bu kadar para gönderdim, ben filanca açtı, doyurdum demez gerçek melami, demez. Hayrını saklar gerçek melami. Zikrullah onun kalbinde, gönlünde, ruhunda, sırrında oturmuştur. Melami odur. Namaz kılmayan melami değildir. Zındığın ta tekidir. Oruç tutmayan melami değildir, zındığın ta kendisidir. Ayet-i kerime sabit. Ayeti

kerime diyor ki: 'Sana yakîn gelinceye kadar Rabbine ibadet et.' Yakîn gelinceye kadar. Bunlar bu yakîni ha ben Allah'ta vuslat oldum, yakînliğe eriştim, ibadet bizden sakıt oldu, öyle yorumluyor. Zındık bunlar. Zındık! Hazreti Mevlana diyor ki boş durma, bu yolda tırmalan, bu yolda çalış, gayret et. Son nefeste dahi diyor, son nefeste dahi ola ki sana inayet edilir, sana rahmet edilir, sana bereket edilir.

Sen kendince şöyle düşünme, ben on yıldan beri dervişim, hiçbir rüya görmedim, ben çekeyim gideyim ya! Ben yirmi yıldır dervişim, herkes hal görüyor, ben bir hal görmedim demek ki ben bırakayım. Hani var ya yine Mesnevi'de bir hikaye, hani gece namazı kıldın, gündüz namazı kıldın, sen bir türlü bir şeye ulaşamadın. Şeytan vesvese veriyor ya, o da bırakıyor her şeyi, ertesi gün gaipten bir ses geliyor. Diyor ki gece namazı sana kıldıran kimdi? Beş vakit namazı kıldıran kimdi? Onu unutuyor insanoğlu. Allah muhafaza eylesin. Hazreti Pir diyor ki son nefeste dahi sana inayet edilir. Yani son nefeste cennetteki makamını görürsün. Son nefeste Cenab-ı Hakk'ın cemalini görürsün. Sen kendi kendine şeytanın vesvesesine düşme. Çalış, gayret et, tırmala, mücadele et, 'mücahede edenlere yollarımızı açarız'. Öyle tembel tembel oturmakla sana yol açılmaz. Öyle bir dersi çekecen, o dersi de böyle hele hele çekeyim mi çekmeyeyim mi, yarın da çekerim ya, işte ya ertesi günde çekerim...Olmaz, yok! Disiplinli, mücadele edeceksin, gayret edeceksin. Allah muhafaza eylesin ve Müslüman olarak can vermek için gayret edeceksin canım kardeşim. Cenab-ı Hakkın emri öyle çünkü. Müslüman olarak can ver. O zaman son nefese kadar gayretini devam ettireceksin. Allah bizi onlardan eylesin.

"Padişahın kulağı, gözü penceredir. Erkeğin canı olsun, kadının canı olsun, bir can neye çalışırsa onu duyar ve görür."

Hucurat ayet, on sekiz: 'Allah yaptıklarınızı çok iyi görendir.' O zaman kadın olsun erkek olsun seni Allah görür. Seni Allah gözetir. Gözetmek ne? Korumak. Görür ne? Senin her haline vakıftır. Senin her şeyini bilir. Erkek ol, kadın ol. O Cenab-ı Hak işitir, görür, duyar, bilir. Kudret ve kuvvet onun elinde. Yani sen bir şey yaptığında Allah görmeyecek diye düşünme. Yaptığın iyiliği de görür, yaptığın kötülüğü de görür, yaptığın hayrı da görür, yaptığın şerri de görür, işlediğin ibadeti de görür, işlediğin günahı da görür. O görür. Günah işledin, tövbe et. Hayır işledin, Allah'a hamd et. Yanlışlık yaptın, tövbe et. Kardeş, tövbe kapısı açık. İyilik yaptın, Allah'a hamd et. Ya Rabbi! Bu iyiliği bana bahşettin de ama gayret et ama çalış. Tembellik yok. Allah bizi kendi yolunda çalışan gayret edenlerden eylesin. Cenab-ı Hak cümlemizi kendisinin razı olacağı hallerle hallendirsin. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun inşallah. Biraz geciktik. Tekrar hepinizden de özür diliyorum. Allah razı olsun. 1825. beyitten gideceğiz. Konu

başlığı şu: 'Tacirin ölü duduyu kafesten dışarı atması ve dudunun uçması' Allah izin verirse Cenab-ı Hak sağlık afiyet verirse önümüzdeki hafta inşallah burdan devam edeceğiz.

Bunun tekrar bir daha altını çizeyim. Bizim mesnevi sohbetlerimiz kendimize münhasır. Tekrar tekrar söylemek zorunda kalıyorum bunu. Herhangi bir yerden böyle şey yok, alıntı yok. Yanlış yapabiliriz, eksik olabilir. Olabilir, biz bu konuda iddia sahibi değiliz. Bazen böyle işte şey atıyorlar bana, mail atıyorlar. İşte şuraya göre şerh etmediniz, buraya göre şerh etmediniz diye. Ben defalarca söylüyorum. Biz herhangi bir şerhten kolay kolay faydalanmıyorum, kendi anlayışıma göre gitmeye çalışıyorum diye. Allah bizi küstahlıktan da muhafaza eylesin. Ben alnımın terini yemeyi seviyorum. Kes, kopyala yapıştırmak çok hoşuma gitmiyor. Ha, muhakkak her şeyi biliyoruz diye bir kaide yok. Bazen işte kim ne demiş diye baktığımız zamanlar da oluyor. Öyle baktığımızda ben çok olumlu etkilenmiyorum. O yüzden bakmamaya gayret ediyorum. Kendimce ne anladıysam, hem aklıma hem kalbime ne geldiyse o cihetten bakıyorum. Öyle takip ettiğim herhangi bir mesnevi şarihi yok. Bunu böyle belirtmek zorunda kalıyorum. O yüzden bu benim kendi sufi tecrübelerim, dini tecrübelerim, hayat tecrübelerim. Hepsini böyle bir paçal edip çorba ediyoruz belki de. Cahil cesaretli olurmuş. Bizimki de o hesap. Öyle gidiyoruz.

O yüzden kimseye de bir düşmanlığımız, bir sıkıntımız yok. Allah kim Kur'an ve sünnet yolunda çalışıyorsa Allah ondan razı olsun. Kim Kur'an, sünnet yolunda bir nefes oluyorsa Allah onlardan da razı olsun. Kim Kur'an ve sünnet yoluna zarar veriyorsa hidayeti mümkün ise Cenab-ı Hak hidayet eylesin. Hidayet olmayacaklar ise Allah onları kahru perişan eylesin. Bu kadar. El-Fatiha maassalavat. Amin. Bir şey daha belirteyim, whatsapptan bana yazmamaya gayret edin, bütün derviş kardeşlere söylüyorum, whatsapptan bir şey cevaplamıyorum. Bunu bilmiş olun. Whatsapptan ben hani daha fazla özel görüşmeler, iş görüşmeleri filan oluyor. O yüzden derviş kardeşler bir şey yazacaklarsa telegramdan yazacaklar. Bunu da tekrar beyan edeyim inşaallah. Yarın malum Gelibolu var. Gerekli hazırlıklar oldu. Allah yardımcınız olsun. İnşaallah güzel, hayırlı bir program olacak. Kardeşler inşallah katılıma gayret etsinler inşallah.

https://youtu.be/6WLRu4DAAGg?si=9DvUtkEBKm0PI2e5

23 ARALIK 2023
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

MESNEVİ-İ ŞERİF 1825-1840. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamunaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Rabbim ayınızı, yılınızı, ömrünüzü, hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammedi hakkı hak bilip hakça yaşayan, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakkı hakça yaşayanlardan, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammedi Kur'an ve sünneti seniyyenin yaşanması ve yaşatılması için mücadele edenlerden eylesin. Rabbim Ümmeti Muhammedi bir ve beraber eylesin. Siyonistleri, İsrail'i Masonları, kahru perişan eylesin. Onları destekleyenleri de kahru perişan eylesin. Ümmet-i Muhammed'e Müslümanlara zulmeden zalimleri kahru perişan eylesin. Dünyanın neresinde bir Müslüman'a zulmediliyorsa kim zulmederse Cenab-ı Hak o zalimlerden intikamımızı alsın. Rabbim Ümmet-i Muhammed'e de dirlik, birlik beraberlik ve uyanıklık nasip eylesin. Amin. Ecmain. 1825. beyit:

"Tacirin ölü duduyu kafesten dışarı atması ve durunun uçması."

Konu başlığı. Tacir, hani papağan yeni dilde, eski dilde dudu veya tuti ama şimdi bütün herkes tuti desek bilinicek, dudu desek bilinmeyecek, papağan ama eski dilde daha da eski dilde tuti. Bu normalde ölünce kafesin içerisinde, işte malum hikaye ya, önceden Hindistan'a gitti. Ordaki akrabalarına onu anlattı. Anlatınca akrabası öldü orda. Tacir çok üzüldü onun ölümüne. Ağlaya sızlaya geldi, çok üzgün. Bunu nasıl anlatacağım dedi. Anlattı dudusuna. Bu sefer dudu da kafesin içerisinde öldü. Tabi tacir feryat figan etti, ağladı sızladı, kendi kendine çırpındı. Ordan burdan deli dembelek

konuştu. Sonuçta yapacak bir şey yok. Ölen papağanı veyahut da duduyu kafesten çıkardı, işte dışarı attı.

"Tacir ondan sonra duduyu kafesten dışarı attı. Duducuk uçup bir yüksek ağacın dalına kondu. Güneş ufuktan nasıl süratle doğarsa o dudu da o çeşit uçtu."

Yani ölüydü ya, ölü olan duduyu tacir dışarı attı. Kafesten dışarı çıkardı. Evden dışarı çıkardı, dükkandan dışarı çıkardı, neyse, bu sefer dudu hızla uçtu şimşek hızıyla gitti bir ağacın dalına kondu. Tabii bunu ağacın dalına konunca hani ölüydü ya tacir şaşkın.

"Tacir hiçbir şeyden haberi yokken kuşun esrarını bu işe şaşırıp kaldı. Yüzünü yukarı çevirip: 'Ey bülbül! Halini bildir, bu hususta bize de bir nasip var. Hindistan'daki dudu ne yaptı da sen öğrendin, bir oyun ettin, canımızı yaktın' dedi."

Çünkü dudu ölüydü. Dışarı çıkınca birden şimşek hızıyla uçtu, bir dala koldu. Bunda bir oyun var, bunda bir tezgah var. Bu sefer tacir uyanık ya, tüccar, dedi ki bunda nasıl bir oyun var. O Hindistan'daki dudu sana ne öğretti dedi ve tacir tabii böyle hani bir şey ummadığın bir şey olur ya böyle şaşkınlıkla hayret arasında çünkü hayret biraz böyle sufilere mahsus bir şeydir.

Sufi olmayan avam şaşkınlık yaşar çünkü onun gözünün önünde harikulade bir şey yaşanır. Harikulade bir şey yaşanınca avam şaşırır. Şaşkın bir vaziyette donakalır ama sufi hayret perdesine geçer. O hayret perdesinden hayret perdesine geçer. Tabi şimdi herkes hayret ettim diyor da bu sufilere mahsus bir haldir. Öyle olunca hani ölü kuş dirildi yani bu tecelliyatta bir oyun var, bir sıkıntı var. Burda farklı bir şey tecelli ediyor. Tacir bunu öğrenmek için duduya soruyor. Burda nasıl bir şey var, sen ne oldu da birdenbire böyle bir hale gelişsin diye.

"Dudu dedi ki: 'O, hareketiyle bana nasihat etti'; 'Güzelliği, söz söylemeyi ve neşeyi bırak. Çünkü söz söylemen seni hapse tıktı' dedi. Bu nasihati vermek için kendisini ölü gösterdi."

Güzelliği, söz söylemeyi ve neşeyi bırak. Üç şey; güzelliği, söz söylemeyi ve neşeyi bırak, ölü taklidi yap. Bu normalde nasihatı vermek için de ne yaptı? O Hindistan'daki dudu ölü taklidi yaptı kendince. Yani o normalde böyle bir şey yapması yani tatlı söz söylemek, güzel sesler çıkarmak ve o kafesten kurtulmanın yolu, kafesten kurtulmanın yolu ölmek olarak bana öğretti. O ölü olarak sen bir hareket edersen o zaman ancak kafesten kurtulursun dedi. Bana bunu fiiliyat olarak, fiili olarak bunu gösterdi. Dille bunu söylemedi. Hani en güzel nasihat fiille olandır. En güzel tebliğ, fiili olandır. Hani kalle değil, fiili olandır, en güzel nasihat odur. Yani tarif ediyor şimdi:

"Yani 'Ey avama karşı da havasa karşı da name ve terennümde bulunan! Benim gibi öl ki kurtulasın.'"

Şimdi tabii burası biraz mevzuyu uzatacak. 'Avama karşı da havasa karşı da name ve terennümde bulunan', name biliyorsunuz güzel ses. Ali'ye desek ki şimdi Ali bir name yap bize, hani işte bir şarkının veya bir türkünün bir beyitinden farklı farklı namelerde söyler mi? Söyler. Name, yani aynı sözü söylüyorsunuz ama name katılıyorsunuz. Kat bakayım, Ali bir name:

Aklımda, fikrimde hep sen varsın
Hülyalı, rüyalı gözlerin var
Görmemek mümkün mü güzelim seni
Beni kahreden o sözlerin var.

Eyvallah! Mesela name yaptı. Şimdi bunu müzik kulağı olan bir kimse, bunu kaç name yaptı, var mı bunu söyleyecek olan? Üç nağme yaptı. Doğru mu Ali? Dört mü, üç mü? Üç. Üç nağme yaptı. Bunun nameli, name dediği o. Hani normalde ama çıkma ama inme veyahut da aynı sözü söylerken makam ayrı, bakın makam ayrıdır. Bu neydi, hicaz mıydı? Uşak. Uşak ve uşak içinde karcigâr yapmış. Çok sever, dalı ya. Yani uşakla karcigâr arasında çok fazla bir fark yok. Ona da name lazım değil mi? Tamam, eyvallah. İşte avam benimkisi! Biz uşağı da hicazı da aynı dinliyoruz demek ki ama normalde name bu. Diyor ki name ve terennüm. Terennüm ne? Güzel konuşma. Böyle belagatli konuşmak, terennüm. Bakın name ve terennüm. Şimdi hani birilerini etkilemek için birilerini etkilemek için konuşan alimlerin handikapıdır bu. Cemaati etkilemek için konuşan şeyhlerin handikapıdır bunlar. Vaizlerin handikapıdır buraları. Bakın vaizlerin, alimlerin, şeyhlerin, sohbet edenlerin handikapıdır bu. Hani böyle şey, nağmeli ve belagatli konuşaraktan etrafındaki insanları etki altına almak. Bunlar şimdi toplum bu hadisleri bilmediğinden Müslümanlar, böyle belagatli konuşana, nameli konuşana böyle gönlü kayar. Heva heves ehlinin, nefis ehlinin gönlü bunlara kayar. O çünkü konuşulanın hakikatine bakmaz. O belagatli konuşmaya bakar. O nameli konuşmaya bakar. Belagatli ve nameli konuşmaya bakaraktan aldanır. Bu hadisi şeriflerde zem edilmiştir.

Peygamber sallallahu ve sellem hazretleri insanlara böyle hitap edenleri zem etmiştir, kötülemiştir ama hani insanları etkilemek için ağlayan, insanları etkilemek için böyle çok belagatli konuşmaya çalışan böyle onlar ağır konuşurlar, belagatli konuşurlar, sen böyle dut yemiş bülbül gibi kalırsın o belagatin karşısında. Onlar öyle nameli konuşurlar. O namesinin karşısında sen dut yemiş bülbül gibi kalırsın. Zannedersin ki bu böyle kemal ehli, bu

böyle harika bir kimse. Öyle ya bir belâgat konuşuyor! Akıyor belâgat, böyle belagat akıyor! Diyor ki hazreti Pir avama karşı da havasa karşı da name ve terennümde bulunan benim gibi öl ki kurtulasın yani böyle çok özür dilerim insanları belâgatiyle, belâgatiyle, nağmeli konuşmasıyla etrafı aldatanlar sizler ölmeden önce ölüm sırrına ulaşmazsanız kurtuluşa eremezsiniz. Bu kafesten kurtulamazsınız. Bu kafes sizi ebediyen içinde tutar. Hür olamazsınız. Neden? Sen kendini bağladın çünkü. Kime bağladın? Halka bağladın. Devamlı onlara belagatli konuşman, devamlı onlara nameli konuşaraktan kendi etrafında koşuşturmak istiyorsun. O yüzden nameli ve belagatli konuşuyorsun ama bu senin için ne oldu? Bu senin için kafes oldu. Sen özgürlüğü asla tadamayacaksın. Sen asla içinden geldiği gibi kalbinden geldiği gibi bir şey konuşmayacaksın çünkü senin kalbin de çalışmıyor. Senin kalbin çalışmış olsaydı kendine ayriyetten belâgat süsü vermezdin. Kendini ayriyetten name süsü vermezdin. Sen hakikati konuşmaya çalışırdın ve sen bu halde yürüdüğün müddetçe asla özgürlüğüne kavuşamayacaksın. Oysa hani hadisi şerifte Allah Resûlü sallallahu ve sellem ne diyordu? Keşfü'l Hafâ'da geçiyor bu, Acunî'nin: 'ölüm gelip çatmadan evvel şehvani ve nefsani hislerinizi terk etmek suretiyle bir nevi ölünüz.' Hani bunu büyükler bunu kısaltmışlar bu sözü. Hani böyle hikmet ehli olan kimseler demişler ki kısaca ölmeden önce ölünüz demişler. Bu normalde ehli sufinin içerisinde bu söz, atasözü gibidir, ölmeden önce ölünüz. Aslında hadisi şerifin tam metni az önce okuduğum gibidir. Ölüm gelip size çatmadan, sizi bulmadan şehvani ve nefsani duygularınızı terk etmek suretiyle bir nevi ölünüz ve yine Ali İmran 157'de: 'Yemin olsun ki eğer Allah yolunda öldürülür veya ölürseniz Allah'ın bağışlaması ve rahmeti biriktirdiğiniz şeylerden daha hayırlıdır.'

O zaman o ölüm nasıl olmalı? Ölmeden önce ölünüz hadisi şerifinin ayeti kerimesi ne? Allah yolunda öldürülür ve ölürseniz, bakın Allah yolunda öldürülmek cihada çıkmak ve bir başkası tarafından öldürülmek. Allah yolunda ölürseniz dediği nedir? İşte, sen son nefesine kadar Allah yolunda olursan son nefesine kadar farzlara, vaciplere, sünnetlere, nafilelere dikkat edersen son nefesine kadar Allah yolunda olmaya direnir, Allah yolunda olur ve Allah yolunda ölürsen işte o zaman da hemen arkasındaki Ali İmran, 158 geliyor: 'Yemin olsun ki eğer ölür veya öldürülürseniz mutlaka Allah'ın huzurunda toplanacaksınız.' Yani Allah yolunda siz eğer ki ölür veya öldürülürseniz. Allah yolunda öldün, muhakkak ki nerede toplanacaksın? Allah'ın huzurunda toplanacaksın ve Cenab-ı Hak da ne diyor? Muhakkak ki Allah'ın huzurunda toplanacaksınız. Yani Allah size lutfedecek, ikram edecek, ihsan edecek ve Allah yolunda olma insan için ebedi kazançtır. Allah yolunda olmak ebedi kazançtır ve Allah yolunda devam ederken o yolda

ölmek ebedi kazançtır ve normalde böyle bir ölüm yani Allah yolunda olan bir ölüm. Dünya ve dünyanın içindekilerden daha hayırlıdır. Dünya ve içindekilerden daha hayırlıdır. Normalde bu ayeti kerime benim için çok güzel bir ölçüdür. Böyle çok şeyi cem eder bu ayeti kerime, Tövbe 111: 'Şüphesiz ki Allah cihat eden müminlerin canlarını ve mallarını cennet karşılığında satın almıştır. Çünkü onlar Allah yolunda savaşırlar, öldürürler ve öldürülürler. Bu Allah'ın Tevrat'ta, İncil'de ve Kuran'da olan gerçek vadidir. Allah'tan daha fazla kim ahdine vefa gösterir. Öyleyse yaptığınız bu alışverişe sevinin. İşte büyük kurtuluş bunlardır.' Bu kurtuluşa erenler kimler? Yine Tövbe 112, kurtuluşa erenler, 112, Allah yolunda cihat edeceksin, öldüreceksin veya öleceksin. Öldüreceksin veya öleceksin. Bu tövbe 111, cihatla alakalı ama tövbe 112, bakın, buraya dikkat edin, tövbe 112, bunlar, yani bu Allah yolunda normalde kurtuluşa erenler, kurtuluşa erenleri tarif ediyor:

'Bunlar günahlardan tövbe edenler, Allah'a ibadet edenler, ona hamd edenler, Allah yolunda seyahat edenler, rüku edenler, secde edenler, iyiliği emredip kötülüğü yasaklayanlar ve Allah'ın koyduğu sınırları koruyanlardır. Müminleri müjdele'. Ya öleceksin yani cihada çıkacaksın, öldüreceksin veya öldürüleceksin, kurtuluşa eriyorsun. İkinci kurtuluş yolu, tövbe 112. Tövbe 111 ne? Cihatla alakalı, tövbe 111 cihatla alakalı: 'Öldürülenler veya öldürenler', cihada çıkıp öldürenler ve öldürülenler yani Filistinliler. Cihattalar ama öldürüyorlar ama öldürülüyorlar. Ne yaptılar? Onlar kurtuluşa erdiler. Ölürse şehit oldu, kurtuluşa erdi. Öldürdü, yine kurtuluşa erdi. Bu ayeti kerimeleri insanlar dillerine almaya korkarlar. Cihat ayetlerini herkes es geçer. Bunu şuna döndürürler, nefisle cihad edeceksiniz, şimdi cihat bitti. Yani adam gelecek, kâfir, münafık, mürted, emperyalist, senin topraklarını işgal edecek sen diyeceksin ki cihat bitti. Ya? Şimdi işte böyle cihat olmayacak. Eee? Nefisle cihat edeceksin, işte İslam'ı tebliğ edeceksin! Yaa adam öldürmeye gelmiş seni, sen ayeti kerimenin o yorumunu nerden buldun? Kim tefsir etti onu sana? Heva hevesin tefsir etti. Kim sana söyledi onu? Sen dünya deccal sisteminden korktun. Dünya deccal sisteminden korktuğun için sen ayet i kerimeyi eğdin büktün. Sen savcının önünde hesap vermekten korktun. Sen eğdin büktün. Eğdin büktün! Ayet-i kerimeyi eğip büktü isen sen Allah'ın seçilmiş kulu değilsin. Kendi kendine şeyhlik, mürşidlik, alimlik taslama. Sen Allah'a yakîn olmuş olsaydın ayeti kerimeyi heva hevesine göre deccalist sisteme göre tevil etmezdin. Ayet-i kerime belli, cihat ayeti ya ölürsün ya öldürürsün. Ölürsen de öldürürsen de kurtuluşa erersin. Bunun normalde başka izah tarzı yok. Tövbe 111. Ayet-i kerime açık: 'Şüphesiz ki Allah cihat eden müminlerin canlarını ve mallarını cennet karşılığında satın almıştır.' Cihat eden; yani karşında kâfir var, kâfire karşı cihat

ediyorsun, kâfire karşı cihat ettiğin, cihat ettiğin noktada sen canını ve malını ne yaptın? Cennet karşılığında satın aldın. Canını malını feda ettin. Allah yolunda canını feda etsin. Allah yolunda malını feda ettin, infak ettin, cennet karşılığında aldın. Ümmeti Muhammed'in bundan uzaklaştığı, kaçtığı ortada. Yorumlayacağız diye korkuyorlar. Bunu neden böyle söylüyorum, bir gazetede köşe yazısı okudum. Hani böyle işte Hamas'ı, orda işte böyle cihat bitti, böyle olmaması lazım, bunu nerden çıkardılar şimdi, cihat böyle değil diye bir köşe yazısı yazmış birisi. Kim yazdırdı sana o köşe yazısını? Nefsin yazdırdı, heva hevesin yazdırdı veyahut da telefon açtılar, seni izleyen çok, sen böyle bir şey yaz diye. Yarın öbür gün Yunanistan'ı, yarın öbür gün Amerika'sı, İngiltere'si bu ülkeyi işgal etmeye kalkarsa sen aynı şeyi mi söyleyeceksin? aynı şeyi söyleyeceksin. Gemisini kapan gelmiş, uçağını kapan gelmiş. Türkiye'nin dört tarafını doldurmuşlar. Her taraf uçak gemileriyle, filolarla, uçak filolarıyla, gemi filolarıyla dolu! Yunanistan'ın etrafı dolu, Akdeniz dolu, doğuda PKKYPK adı altında Amerika'nın uşakları orda. Daha dün on iki tane şehit verdik, ondan sonra köşe yazısı yaz, böyle cihat kalmadı de! Ne yapacaksın? İşgale boyun mu yapacaksın edepsiz, şerefsiz, sütü bozuk! Bir de bunu islam adına söylüyorsun. Satılmış! müşriğin tekkesi. Bu ülke insanını emperyalistlere karşı cihat şuurundan uzaklaştıran her kim ise evet, onun İslam'la bağı yoktur. Bu böyle hani öyle içtihat etti denecek nokta değildir bunlar. Allah'ın farzları içtihatla değişmez, farz farzdır. Müteşabihlerin üzerinde oyna, kalbin bozuk zaten müteşabih ile oyna sen! Allah'ın cihat ayetlerini yok edemez hiç kimse. Cihat eden müminler canlarını ve mallarını ne yaptılar? Cennet karşılığında verdiler Allah'a. Cihatta çünkü bir can vardır bir de mal vardır cihatta. Mal nedir? Sen cihat etmek için silahlanmak zorundasın. Cihat etmek için silaha ihtiyacın var, mermiye ihtiyacın var, tanka, tüfeğe, uçağa ihtiyacın var. Mal bu, evet, ekonomik tarafı var. Hani Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri Tebük gazasına çıkacağı zaman, çok karşıda büyük ordu var. Gelen haberler o. Rum ordusu var. O zaman Bizans ordusu var. Bizans o zaman ne? Bizans o zaman dünyanın en büyük emperyal imparatorluklarından birisi. Yani bugünün Amerika'sı.

Haberler geliyor, deniliyor ki Bizanslılar çok büyük bir ordu topluyor. Arap kabilelerden de kendine asker topluyorlar. Nereye saldıracaklar? Medinei Münevvere'ye saldıracaklar. Ne zaman? Hicretin dokuzuncu senesi. Bu haberler çok hızlı bir şekilde gelince Allah Resulü sallallahu ve sellem hazretleri muhteşem bir tespit yapıyor. Muhteşem bir şey yapıyor. Ne yapıyor? Bütün her yere haber salıyor, bütün Müslümanları cihada davet ediyor. Diyor ki herkes gelecek, emir var. Her şeyiyle gelecek. Bütün Müslüman

kabilelerden eli silah tutanlar Medine'de toplanmaya başlıyor. O zaman Allah Resulü ilk defa herkes ne getirebilecek ise de getirsin, cihada yardım etsin, cihada mallarıyla canlarıyla yardım etsin. Mallarıyla, canlarıyla cihada katılsın diye ayet-i kerimeyle hadisi şerifleri de söylüyor. Böylece sahabe, sahabe mal da getirmeye para da getirmeye başlıyor. Şimdiki soytarılar, dervişlerden geçinmek için dolaşan kan emiciler, Müslümanların parasından geçinmek isteyen, kendini şeyh, alim, medrese sahibi, medrese hocası gibi gösteren, Müslümanların kanını emenler, bu hadisi şerifi, bu olayı kullanaraktan kan emmeye çalışıyorlar.

Diyorlar ki Resulullah sallallahu ve sellem hazretleri de istedi. Hazreti Ebu Bekir efendimiz de malının tamamını getirdi. Bunu bir de ağlayaraktan sızlayaraktan salya sümük söylüyorlar. Neden? Müslümanlar bütün mallarını getirsin, onun kucağına koysun diye. Koyuyorlar mı? Evet. Kim, nereye gidiyorsun kardeşim? Sen Amerika'yla savaşacaksan gel ben sana bütün malımı mülkünü sana hibe edeyim. Sen İngilizle savaşacaksan gel bütün malımı mülkünü ben hibe edeyim sana. Sen İsrail'le savaşacaksan o pis Yahudi'yle savaşacaksan gel malımı mülkünü sana hibe edeyim ben. Sen kalkıp da Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin Tebük savaşında o Bizans ordusuna karşı ordu toplamada Müslümanlardan parasal destek istemesini, sen kendi heva hevesin arzun için isteme. Alim bozuntusu! Şeyh bozuntusu! Müslümanların kanını emme. Bunlar hakikatten uzak kimseler. Müslümanların, müminlerin parasını çar çur etmek için Tebük gazvesini, Tebük gazvesini istismar eden alim bozuntusu bunlar. Tebük gazvesini istismar eden şeyh bozuntusu, derviş bozuntusu bunlar. Senin karşında Bizans varsa topla. Senin karşında Bizans var topla. Senin karşında ABD var, topla. Bak getirmiş uçak gemilerini dayamış Akdeniz'e. Bak İngiliz'i getirmiş, Fransız'ı getirmiş, Yunan'ın oraya da koymuş bütün teçhizatını, habire PKK, YPG adı altında oraya da mühimmat yapıyor, sen de burda yaz, hoş geldin 2024! Kâfir bozuntusu! Ondan sonra bir de millete salma sal, toplayın kardeşler paraları! Ya istemeyin, toplanmaz. böyle olmaz! 'Allah Resulü Tebük'te topladı ya', ya Tebük'te topladı, Bizans'a karşı topladı. Sen kime karşı topluyorsun? Otuz bin mücahit toplandı o zaman!

Kiminin atı yok, kiminin devesi yok, kiminin kılıcı yok, otuz bin mücahit toplandı veda haccından bir sene öncedir. Otuz bin mücahit! Hazreti Ebu Bekir efendimiz malının tamamını verdi. Hazreti Ömer efendimiz yarısını verdi, hazreti Osman efendimiz çok büyük böyle bir kervan vardı, şeye gidecek, Şam'a gidecek, develeriyle beraber verdi. Kervanın üzerindeki mallar ve develeri ile beraber verdi. En benim böyle ciğerimden yakan şey, Ebu Zer'i Gifari'dir. Ebu Zer'i Gifari'nin yaşlı bir devesi var. O da kuşanır, bütün

eşyasını alır, o yaşlı deveyle yola çıkar. O yaşlı deve yolda kalır. Ebu Zer'i Gifari bütün eşyasını, yükünü üzerine alır, o çölü yayan geçer. Tebük, Medine ile Şam arasında bir bölge. Hatta Allah Resulü bir mola verirler. Kıtlık var kıtlık o sene, kıtlık. Hurmalar meyve vermedi, ticaretlerde kıtlık var, herkes aç sefil! Müslümanlar o halde yola çıktılar. Kimisinin devesi yok, kimisinin atı yok. On bin binekli, yirmi bini yayan, çölde yürüyorlar! Susuzluktan kırıldılar, develeri kestiler develerin hörgüçlerindeki suları içtiler. Öyle susuzluk var. O susuzlukta dava insanı, o susuzlukta Allah ve Resulullah aşığı. O yoklukta, o sıkıntıda, o bütün her şeyin olumsuz yürüdüğü bir zamanda Ebu Zeri Gifari, yolda devesi ölür, ihtiyar deve onu götüremez, bütün eşyasını üstüne yükler, tek başına kervana, şeye, orduya yetişir. Bakarlar uzaktan birisi geliyor.

Derler ki ya Resulallah, uzaktan birisi geliyor. Allah Resulü der ki o Ebu Zer'dir. Hani düşman mı acaba diye düşünürler. Allah Resûlü böyle bakar, bu Ebu Zer'dir der ve Ebu Zer o çölü yayan geçer. O zaman söyler Ebu Zer'e, o yalnız yaşar, yalnız ölür, yalnız haşrolur. O zaman söyler. Söylediği mesele budur ve yapayalnız, Ebu Zer'i Gifari yolda onlara yetişir. Deve yok, yayan gelir. Yani dava insanı. Dava insanı. Allah ve Resulullah aşkıyla yanan kimse için binek varmış, binek yokmuş, para varmış, para yokmuş, sıcakmış, soğukmuş, o bunları engellemez. O menziline yürür. İşte Ebu Zer'i Gifari de öyle menziline yürür. Cihat, evet cihat eden, cihat edenlerin canlarını ve mallarını Allah cennet karşılığı satın almıştır. Bakın bu hem Tevrat'ta hem İncil'de hem de Kur'an'da geçer. Bu Allah'ın vadidir. Tövbe 112, bakın bu normalde bildiğimiz cihat, bildiğimiz savaş, Tövbe 112, devam ediyor, bu tövbe 111'di. Tövbe 112: 'Bunlar günahlardan tövbe edenler, Allah'a ibadet edenler, ona hamd edenler, onun yolunda seyahat edenler, rüku edenler, secde edenler, iyiliği emredip kötülüğü yasaklayanlar ve Allah'ın koyduğu sınırları koruyanlardır. Müminleri müjdele.' Cihat edemedin, öyle ya, can alıp can veremedin, dikkat edin. Ne yapacaksın? Günahına tövbe edeceksin. Ne yapacaksın? Allah'a ibadet edeceksin, ona hamd edeceksin. Onun yolunda, onun adına seyahat edeceksin. Yani tebliğ etmek için insanlara anlatmak için seyahat edeceksin. Sonra? 'Rükû edenler, secde edenler', yani sen bunları yaparken namazı terk etmek yok. Rükû, namazın farzı, secde namazın farzı. Namazı terk etmek yok, namazı bırakmak yok. 'İyiliği emredip kötülüğü yasaklayanlar' ve sen iyiliği emredip etrafına kötülüğü yasaklayanlardan olacaksın. Böyle olduğu zaman 'Allah'ın sınırlarını koruyanlar', Allah'ın sınırını da hududunu da koruyacaksın. Allah'ın hududunu çiğnemek yok. Böyle müminlere müjdele diyor. Müminlere böyle müjdele. İşte canını, malını, normalde Allah yolunda sarf

edeceksin ve normalde nefsinin emrettiği şeylerden uzak duracaksın, heva ve hevesinden vazgeçeceksin, sımsıkı ibadetlerini edeceksin, iyiliğe emredeceksin, kötülükten nehyedeceksin, Allah yolunda Allah için de ne yapacaksın? Seyahat edeceksin. Bir yerde bir kardeşin var, asker arkadaşın var, gideceksin, ona Allah için tebliğ edeceksin, döneceksin. Bir yerde komşuların var, arkadaşların var, gideceksin, tebliğ edeceksin, döneceksin. Oturan boğa gibi oturan Müslüman yok. Hareket halinde olacak o kimse. Salih ameller işleyecek ki o kimse ne olacak? O zaman o kimseye işte 'ölmeden önce ölünüz'ün sırrına kavuşacak. Nefsinin istediklerini terk edecek, heva ve hevesinin istediklerini terk edecek, terk edecek ki ölmeden önce ölünüz sırrına kavuşsun. O ölüm gelmeden önce sen bu dünyada ölüler gibi yaşa. Hani hadisi şerif var ya: ' Sen bu dünyada diyor ölüler gibi yaşa'. Başka bir hadisi şerifte diyor: 'Çölde hani bir ağacın gölgesinde gölgelenme kadar bu dünya hayatın.' O zaman sen bu dünya hayatına çok ehemmiyet, çok önem verme. Ya? Sen Allah için yaşa, Allah için her şeyi yap. Tane olsan kuşlar toplar seni. Gonca olsan çocuklar koparır seni.

"Taneyi gizle. Tamamı ile tuzak ol, Goncayı sakla, damdaki ot ol.'

O zaman burda farklı bir şey çıktı. Yani dane olsan kuşlar toplar seni. Yani sen darı gibi bir şey olsan orta yere çıkarsan kuşlar yer bitirir. E sen güzel bir gül olsan, yoldan geçerken çocuklar yolar seni. E sen normalde taneyi gizlemezsen yani içindeki hakikati olur olmaz yere saçmazsan o zaman doğru hareket edeceksin ve goncayı da saklarsan, goncayı da saklarsan ot gibi görünürsen o zaman seni sen hiç olmazsa belli bir noktada durmuş olacaksın. Yani şöhrete meyletme diyor kısacası. Şöhret peşinde koşma. Ebu Zeri Gifari'den bugün dem açıldı, Ebu Zer'i Gifari'den devam ediyoruz. Resulullah sallallahü ve sellem hazretleri buyurdu, Ebu Zer'i Gifari naklediyor: 'Kim dünyada iken şöhret elbisesi giyerse Allah alçaltacağı gün, alçaltıncaya kadar o kimseden yüz çevirir. Rahmet nazarıyla bakmaz.' Yani sen şöhret olmak için belagatli konuşmaya kalkarsan şöhret olmak için daneyi orta yere saçarsan şöhret olmak için bir işler yapmaya kalkarsan seni mahşerde büyük bir alçaklık bekliyor.

Yani mahşer yerinde alçalacaksın. Sen kibirlenirsen mahşer yerinde o kibrinin karşılığında olan alçaklığı göreceksin. O zaman sen normalde şöhret peşinde nezhep için mal için mülk için koşma. Allah katında senin neshebinin hani var ya şimdi, neshebi neden söyledim, 'yani biz şöyle bir sülaleden geliyoruz'. Var ya şimdi işte, 'ya onlara dil uzatmayalım, seyyit sülalesi onlar'. Ya kardeş, seyitse neden para toplamaya çıkmış? Hazreti Hüseyin efendimiz öyle mi yaptı. Kılıcını boynuna astı, beni seven arkamdan gelsin dedi. Nerden para topladı, nerden para istedi herkesten? Hazreti

Hasan efendimiz ticaret yapıyordu, kimden para topladı? Ha demek ki sıkıntı var bir şeyde. Allah muhafaza eylesin. O yüzden Allah katında nezhebinin, Allah katında malının, Allah katında kılık kıyafetinin bir anlamı yok. Allah katında anlamlı olan takva. Eğer sen üstünlük arıyorsan takvada ara. Üstünlük arıyorsan! Üstünlük malda, mülkte, parada, pulda, gösterişte, belagatli konuşmakta değil. Ya? Allah'ın hududunu, hukukunu iyi bilmekte, o hudut ve hukuk dairesinde yaşamak. Şeriat-ı Garra'yı aşmamak. Allah'ın şeriatını bozmamak. Sen böyle yaşayacaksın. Allah indinde lazım olan o. Allah katında üstün olanlar ancak takva sahibi olanlar. Takva sahibi değilsen Allah katında üstün değilsin. Yine hadisi şerif: 'Dünyanın esiri olan helak oldu, dirhemin esiri olan helak oldu, midesinin eseri olan helak oldu, kadının esiri olan helak oldu.' Dünyanın esiri olan helak oldu, dirhemin esiri olan yani paranın esiri olan helak oldu, midesinin esiri olan helak oldu, kadının esiri olan helak oldu. E şimdi neden helak oldu? O dünya sevgisinden dolayı helak oldu. Ya dirhem? O para sevgisinden dolayı helak oldu. Öbürkü? Midesinin esiri oldu. Çok yiyicek illa ki. Öbürkü de kadının esiri oldu. 'Bu gece de mi ders var! Beni bırakıp derse mi gidiyorsun şimdi! Gitme kal' Ulan adam evlenirken derviş de oldu, evlendikten sonra derste yok! Beni görünce diyor ki ya efendim, hakkını helal et, hanım çok zorluyor evde, gelemiyorum derslere.

E bir öyle söyledi, bir daha öyle söyledi, elimi ensesine koydum, dedim ki hazreti Ebubekir radiyallahu anh hazretleri dedim, oğlu Abdullah'a diyor ki dedim bir gün, oğlum senin karını boşadım. Şafiilere göre erkeğin babasının gelini boşama hakkı var. Diyor ki oğlum senin bu yeni aldığın hanımını boşadım diyor. Tabi Abdullah bakıyor, hazreti Abdullah babasına çünkü sen diyor bu yeni hanımı aldığından beri namazlara gecikmeye başladın. Yani farza, cemaate gecikmeye başladın. Dikkat edin, gecikmeye başladı. Neye? Cemaate. Cemaate gecikti diye oğlunun eşini boşuyor hazreti Ebubekir efendimiz. Şafilerin fetvasının geldiği bir ölçü de budur. Hani Şafiler gelinlerini boşarlar ya, bir hani delili budur. Bunu söyledim ona. Bırak, dedim farzlara gitmeyi sen derse gelmiyorsun. Neden? E, eşi evde korkuyor. Eşi gitmesini istemiyor. Ya sen bu adamla evlenirken bu adamın derviş olduğunu biliyor muydun? Biliyordun. neden adamın derslere gitmesine şimdi şart koyuyorsun? Bu adamın semazen olduğunu biliyor muydun? Biliyordun. O sema ederken 'işte bu', kim, 'nişanlım' demesini bildin ya! Kim? 'Bizim damat, tasavvuf vakfına gidiyor, orda semazen', Böyle anlattın ya etrafa. Ya bu adam semazendi, en az haftanın bir günü talimi var, en az haftada bir günde semaya çıkacak iki, e bir de ana dersi var üç, bir de cumartesiyi eklesen dört, bir de mahalleye gitse beş! Yandı, yok! Adamı yanında

istiyor yedi yirmi dört. E bu adam dervişti ya! Derviş olduğu için evlendin. Derviş olduğunu bile bile evlendin veyahut da bir bayanı da alıyor, Allah razı olsun, ben de kendimi toparlamak istiyordum zaten. Eee? Tamam, ben de gelirim senle beraber sohbetlere, baktım şeyhinizi dinledim, ben de gelirim, sevdim ben o zatı ya! Bizim bayan kardeşte gözler pırpır ediyor. Efendim sevdi seni diyor o da inşallah. İnşallah yavrum. Tamam, yol yürüyün evlenin. Evleniyor, dakka bir gol bir. Aaa ben bu kadar fazla dersiniz olduğunu bilmiyordum! Ya bu kadar mı çok ders yapıyorsunuz? Haydi firen, firen, firen, firen, firen, firen, bizim kız yok ortalıkta. Hatta kıskançlık damarları! 'Ne bu, bu kadar çok seviyorsunuz Mustafa Özbağ'ı? Ne var ki yani?' Atıyor bir fitne oku! 'Sen kocandan fazla seviyorsun onu zaten!' Bu fitne oku! 'Sen bana değil ona bağlısın zaten!' Bu fitne oku! Bu fitne oku!

Yani, ya bu kız on iki on üç yaşından beri derviş, hele bir bazıları var, anne karnından derviş, annesi derviş, çocuk doğar doğmaz derviş ya. Be utanmaz adam! Be arlanmaz adam! Be hayasız! Sen bu sözü eşine nasıl söyledin? Söyler. Neden? O çünkü dünyanın esiri. O çünkü midesinin esiri! Neden? O çünkü paranın, dirhemin esiri. O çünkü adamın esiri. O çünkü kadının esiri. O çünkü çocuğunun esiri. O çünkü annesinin esiri. O çünkü babasının esiri. O çünkü patronun esiri. O çünkü sistemin esiri. O çünkü deccalin esiri. O çünkü emperyalizmin esiri. O çünkü kâfir fikriyatın esiri, farkında değil. Çok basit bir şey söylüyorsun, bu haram mı? Haram. İyi haram ya bu, haram. Ne diyor parti liderinin birisi? Biz diyor Anadolu Müslümanlığıyız. Bunu nerden değiştiriyorsunuz, biz diyor az bir şey alkol almayı haram görmeyiz. Yılbaşında eğlenmeyi haram görmeyiz. Bizim insanlar dinliyor. Bu neymiş, bunun adı? Anadolu Müslümanlığıymış! Az bir şey içeceksiniz, yılbaşını kutlayacaksınız, fuhuşa serbestlik vereceksiniz, kumara yılbaşı için serbestlik vereceksiniz, bunlara konuşmayacaksınız! Herkes de susuyor. Allah'ın hududunu, Allah'ın hukukunu korumuyor. Allah muhafaza eylesin. O yüzden sufi her türlü kötülüklerden uzak durararaktan uzak durur. Hani goncayı saklayacak, taneyi gizleyecek. Uzak durur. Tabii burda biraz daha şimdi sohbeti başka yere kaydıralım. Sohbeti nereye kaydıracağım? Şimdi bu bütün sohbetlerimden şeyhimi kenarda tutuyorum. O kendine münhasır bir kimseydi. Vay Abdullah efendiye laf söyledi!

Canım kardeşim, Abdullah Efendi'ye sen bir laf söylersin, ben söylemem merak etme. Gördük laf söyleyenleri, hiçbirinizin de gıkı çıkmadı. Gene Mustafa Özbağ söyledi. Şimdi yeni moda bu. Herkes böyle bir şeylerini eski dilde izhar ediyor, gösteriyor. Büyük veli, büyük şeyh, büyük keramet sahibi. Bir de onlar şeyhliğini böyle bir savaş alanına çekiyorlar. Yani o kimse şeyh. Bunun mücadelesini veriyor, bunun savaşını veriyor. Bunun

mücadelesini, bunun savaşını verirken de şahıs isimleri kullanıp oraya buraya laflar atıyor ama bu kimseler genel olarak kendi şeyhliğini ispat etme, kendi mürşitliğini ispat etme yolunda mücadele ediyorlar. Öyle bir şey yapıyorlar ki yani hangi tehlikeli boyutta durduklarının farkında değiller. Ne yaptıklarının farkında değiller. Sebebi ne? Sebebi şu. Dinar var işin içerisinde, dirhem var. İşin içerisinde şöhret olmak var ve işin içerisinde dirhem var. Dirhemle şöhret, dirhemle şöhret onları yakalıyor. O kimse illaki şeyhliğini veliliğini ispat etme, bu noktada şatahat derecesinde sözler söyleyerekten davranışlar içerisinde bulunaraktan bunu izhar etmenin, bunu ispat etmenin mücadelesini veriyorlar. Sende dane varsa sakla. Senin gönlünde gül bahçesi varsa gönlün gül bahçesi ise sen çoluğun çocuğun önüne dökme onu. Sen avama karşı mürşidliğini ispat etmekle uğraşma. Avama karşı şeyhliğini ispat edeceğim diye uğraşma. Sen şeyhlik yapacağım veyahut da mürşitlik yapacağım diye belagatli konuşacağım diye uğraşma. Kendi kendine nameli konuşacağım, süslü konuşacağım diye uğraşma. Süslü cübbelerle, süslü sarıklarla, lüks arabalarla velilik mürşitlik olmuyor. Gösterişle, şatahatla, şatafatla velilik mürşitlik olmuyor. Öyle olmuyor. Allah muhafaza eylesin. O yüzden önemli olan o kimsenin Kur'an ve sünneti seniyyeye sahip çıkıp onu yaşaması ve yaşatması. Allah muhafaza eylesin. Haydi Üftade'den bir nefes:

Hakk'a âşık olanlar
Zikrullahtan kaçar mı
Ârif olan gevherin
Boş yerlere saçar mı
(Gevher dediği cevher, hikmet. Arif olan hikmeti boş yerlere saçar mı)
Gelsin ma'rifet alan
Yoktur sözümde yalan
Emmâreye kul olan
Hayrı şerri seçer mi
(Nefs-i emmareye kul olmuş. Hayrı nerden bilecek şerri
nerden bilecek?)
Gerçek bu söz yârenler
Gördüm demez görenler
Kerâmete erenler
Gizli sırrın açar mı
Sen bir koruk servisin
Hemen şöyle durursun

Sen bir palaz yavrusun
Kuş kanatsız uçar mı
Üftâde yanıp tüter
Bülbüller gibi öter
Dervîşlere taş atan
Îmân ile göçer mi

Evet. O zaman ne olacak? Bunları böyle boş yere yapanlar, Allah muhafaza eylesin, bu pak yolu kirletiyorlar. Bu pak yola zarar veriyorlar. Bunlar yol kesici. Allah muhafaza eylesin. 1835. beyit:

"Kim güzelliğini mezada çıkarırsa ona yüzlerce kötü kaza yüz gösterir."

Her kim kendini kemal ehli olmadığı halde kemal ehli olarak ortalığa saçarsa heva ve hevesine zebun olmuş bu halka, heva ve hevesinin peşine düşen nefsinin esiri olmuş bu Müslümanlara kalkıp da mürşitlik iddiası güderse şeyhlik iddiası güderse ve bunu tartışma haline getirirse bu kibrinden ve enaniyetinden dolayı bu kimse ne yazık ki kendi başına çorap örer. Başına gelmedik hal kalmaz. Şeyh olmadan şeyhlik yapmaya kalkanlar, mürşid olmadan mürşitlik yapmaya kalkanlar, gizliden açıktan, bunlar kendi kendilerini helake doğru götürürler ama bir kimse gerçekten kemale ermiş olsa o kemale erenlerin sevenleri de olur, şeyh efendinin tabiriyle, sövenleri de olur. Öyle derdi. Oğlum kemale, bana öyle dedi, Mustafa Efendi, oğlum, kemale erenin dedi seveni de eksik olmaz söveni de eksik olmaz dedi. Bu ikisi eksik olmaz oğlum dedi. Evet, doğru, bu ikisi, o ikisi onda eksik olmaz. Onda eksik değildi. E şimdi eğer onda bir kemalât ehli varsa kemalât ehli ise o bir kimse bir mürşidi kamillik vasfına, mürşidi kamillik elbisesine büründü ise onlar için önemli değildir. Hazreti Üftade gibi sözü söylerler. Onların hakkıdır da. Onların üzerinden keramet de görülse haktır ama asıl keramet bunu hiçbir zaman unutmayın, asıl keramet bu zamanda Kur'an ve sünneti seniyyeyi yaşamak ve bunu yaşatma mücadelesi vermektir. Asıl keramet budur. Yolumuzun kerameti, yolumuzun kerameti Kur'an ve sünneti seniyyeye sımsıkı yapışıp onu yaşama ve onu yaşatma mücadelesidir. Sadece yaşamak değildir onu yaşatma mücadelesi vermektir. Önce kendi nefsimize sonra etrafımıza, eşimize, çoluğumuza, çocuğumuza, akrabalarımıza, komşularımıza, etrafımıza, yaşatma mücadelesi vermektir. Bu zor bir mücadeledir. Bunda hani ayeti kerimede 'o müminler ki kınanmaktan korkmazlar' diyor ya, o kimse kınanmaktan korkmadan tebliğ vazifesini yapacak. Emri bil maruf yapacak. Kınanmaktan korkmayacak. Yolundan korkmayacak, yolundan tırsmayacak. 'Lan benim derviş olduğum belli olmasın', senin için bozuk o zaman. E bu kim? Hacı babamız, misafirliğe

geliyor bize. Kim söyledi? Şeyh efendi. Söyleyen kim?Onu çok seven derviş! Allah da duyurdu beni. Dedim şeyh efendinin huzuruna gelince efendim, üstadım, babacığım, bu kim diye sana sorduklarında seni ziyarete gelen hacı baba öyle mi dedim! Abi ya işte şöyle de böyle de filan da... O yüzden mi ulu camide yanına gelemiyorsunuz dedim. Öldükten sonra en çok onlar sevdi yine! Öldükten sonra ama. Sağken Ulucami'de yanına gelemedi büyük bir çoğunluğu.

Uzaktan sevmek aşkların en güzeli. Neden korktun? Kınanmaktan mı korktun, ticaretin sekteye uğrar diye mi korktun, cicili bicili kadınlar dükkanına gelmez diye mi korktun? Neden korktun? Kapalı çarşı esnafı vay lan bu derviş olmuş, sufi olmuş derler diye mi korktun? Neden korktun? Hangi kınayıcının kınamasından korktun da bu benim şeyhim diyemedin? Hangi kınayıcının kınamasından korktun da bu benim üstadım, manevi babam diyemedin? Sahtekarsın. İçin ayrı dışın ayrı. Hakiki aşık değilsin. Hakiki derviş de değilsin. Sen dervişin hakikisi olmuş olsaydın uzaktan gelen misafirimiz, hacı babamız demezdin. Ben de böyle söyleyince sen de muhalif olursun bana, umurunda değil. Tabii o zaman bir şeyhe intisap ettin, beyaz çember sakallı birisiyle kapalı çarşıda yürümek her babayiğidin harcı değil. Evet, değil. Bayındır'da da değildi. Ödemişte de değildi. Bayındır'da öyle çember sakal hiç kimse de yoktu. Hâlâ da yok zaten. Bana da soruyorlardı, bilader ya, yanında bembeyaz sakallı birini gördük ya, kim o? Şeyhim diyordum, üstadım benim. O zaman eski dervişler vardı Tire'de, 'ya öyle demesen ya', neden demeyeceğim, ümmet korkak mı, pısırık mı? Ümmet sevdiğini seviyorum diyemeyecek noktada çünkü. Bu benim şeyhim diyemiyorsan intisab etme, git nereye intisab ediyorsan et. Nereye bağlanıyorsun git bağlan.

Benim şeyhim Nevşehirli Abdullah Efendiydi. Yıllarca da bağırdım çağırdım, söyledim. Dağa taşa söyledim. Bilmeyen yoktu. Ben de resmi dairede çalıştım, orman işletmesinde çalışıyordum, herkes biliyordu benim derviş olduğumu. Müdüründen genel müdürlüğe kadar herkes biliyordu benim derviş olduğumu. Saklama ihtiyacı duymadım. Ben yolumun hak olduğunu biliyorum ki. Ben o kimsenin mürşidi kamil olduğunu da biliyorum, tuttuğum elin mürşid-i kamil olduğunu da biliyorum. Saklamadım hiç. Benim şeyhim dedim. Bir kimsenin mürşidi kamilliği sabit ise evet, o kimse hikmeti saçar ortalığa. Yani saçar dediğim avama değil. Eyvallah! Onun hakkıdır ama sen kalkar da ben şöyle şeyhim, ben böyle şeyhim, ben böyle mürşidi kamilim, ben şöyle mürşidi kamilim...Bu doğru değil. Bu doğru değil! Bir insan kendisini etrafa şeyliğini ispat etmek için konuşmaz. Bu yolumuzun adabı değil. Bu yolumuzun adabı değil. O kimse kendi şeyhliğini kendisi

ilan etmez. Bu yolumuzun adabı değil. Onu ya şeyhi ilan eder ya da millet manevi olarak rüyasında görür, gider ona intisab eder. Yolun adabı budur. E sen bunu yapmıyorsan sende sıkıntı var. Sende sıkıntı var! Allah muhafaza eylesin. E şimdi gerçekten de yani bu zamanda bu tip şeyler çoğalır hale geldi. Önceden belli bir baskı vardı, o baskıdan korkuyorlardı. O baskıdan korktukları için fazla kımıldanamıyorlardı. E şimdi enflasyon oldu be. Yani Türkiye'de enflasyon var, bunlarda da var. Herhâlde enflasyona göre bunlar da hareket ediyorlar, enteresan bir şey. Yani adam can hıraş nasıl büyük şeyh olduğunu, nasıl büyük mürşid olduğunu, bunun kavgasını veriyor. Bırak canım kardeşim, Allah seni kendine seçtiyse senin bir şeyin kavgasını vermene gerek yok. Sen hak ve hakikati konuş, Kur'an ve sünneti konuş, yeter bu sana. Allah bizi affetsin.

"Düşmanların kem gözleri, kin ve gayızları, hasetleri, kovalardan su boşalır gibi başına boşalır."

Sen böyle bu yolun adabına, erkanına uygun hareket etmezsen sen olmadan oldun davasına düşersen senin bayağı başına sıkıntı gelir. Allah muhafaza eylesin. 1840'a kadar okuyuvereyim, bitsin:

"Düşmanlar kıskançlıklarından onu parça parça ederler. Dostlar da ömrünü heva ve hevesle zayi eder geçirirler. Bahar zamanı ekin ekmekten gafil kişi, bu zamanın kıymetini ne bilsin?"

O zaman normalde, bakın tekrar bunun altını çiziyorum, Allah dilediği kulunu kendine seçer, dilediği kulunu kendine seçer ve onu kendisine yönelterekten onu hidayetine kavuşturur. Allah dilediği kulunu kendisine seçer. Bu, veliliğin bir çıt üst mertebesidir, makamıdır. Bunlar benim tabirime göre pir hükmünde olanlardır. Bunun bir üstü zaten nebilerdir. Onun bir üstü resullerdir. Şimdi nebilerle resullerin arasında da fark vardır. Resuller kitap verilmiş olan peygamberlerdir. Nebiler kendilerine kitap verilmemiş olan peygamberlerdir. Bunların makam olarak bir altında da pir seviyesinde, hani bizim birler, üçler, beşler, yediler dediğimiz, pir seviyesindeki zatlardır. Bu zatları, bu sıraladığım bu zatları yani peygamberlerin kitap verilenlerini, nebileri ve pir seviyesinde olan zatları, Allah kendisi seçer. Bunları Allah kendisi seçer. Bunda dilediği kulunu kendisine seçer ve onu hidayet nuruyla nurlandırır. Onu katından nimetlendirir. Ona katından hikmet verir. Allah kime hikmet verirse onda dinde ince bir anlayışa sahip kılar. İnce bir anlayışa sahip kılar. Bunlar seçilmiş zevattır. Kitap verilen peygamberler, kitap verilmeyen nebiler, ondan sonra pir seviyesinde olan zatlar. Bunları, Allah bunları kendisi seçmiştir. Kendisine seçince Cenab-ı Hak kendi katından onları nurlandırır, kendi katından hidayet verir, kendi katından nimetlendirir. Bu zatlar, bu zatlar cevherlerini de saçarlar,

bu zatlar bu noktada hürdürler. Eğer sen bu halde değil isen sen bu halde zaten peygamberlik bitti, nebilik bitti, bu ikisi bitti yani o ya sapıktır ya delidir, nebilik, peygamberlik taslayanlar.

Taa yıllar önce hatırlıyor musunuz, dediydim, kim ben peygamberim, ben nebiyim, ben resulüm diyorsa ya sapıktır ya delidir. Çok kızdılar bu sözüme benim. Evet, tekrar söylüyorum. kim ben peygamberim, ben nebiyim, ben resulüm diyorsa ya delidir ya sapıktır. İkisinden biridir, başka bir şey değildir. Bakın başka bir şey değildir. Diyenler deliydi zaten, raporları vardı, insanlar bunları normalde, raporlarının olduğu da sonradan çıktı hepsinin de ama bunlar nedir? Bunlar akli dengesi bozuk bunların. Bunlar normalde psikolojik tedaviye ihtiyaçları var, sanrılarının üzerinden gidiyorlar, sanrı. Biz ona sufilik dilinde hayal diyoruz. Kendi kendine hayal kuruyor. Kendi kendine hayalinde Allah'ı da konuşturuyor. Kendi kendine hayalinde peygamberi de konuşturuyor. Ona peygamber diyor ki sen de nebisin. Kendi kendine konuşturuyor. (Tam senin dalın, değil mi Abdullah, bıraksaydım bunlarla uğraşacaktın.) Kendi kendine! Evet, bunu bizati bana söylüyordu. Diyor ki Muhammed geldi haşa, böyle söylüyor! Muhammed geldi, dedi ki diyor senin benden bir farkın yok. Dedim, şekli nasıldı? Nasıl gaza getirecek bak insanı, sana benziyordu diyor. Hiç alakası yok, bana benzemez o diyorum ben, bakıyor şimdi. Hani yutmadım ben, bana benzemez o diyorum ben. Ya işte senle ben karışımıydı diyor. O sana da benzemez diyorum ya, senle hiç alakası yok diyorum ben şimdi, o kalıyor şimdi. Ya sen biliyorsun onun neye benzediğini. Yok diyorum, sana söylemiş ya diyorum ben. Senle benim aramda bir fark yok demiş diyorum! Peygamberliğini ilan edecek, ilan ederken de Mustafa Özbağ'ı şahit tutacak! Yanımdan ayrılacak, diyecek ki söyledim o da tasdik etti. Tabii, sonra savcılıkta ben ifade vereceğim. Sen bir de peygamberlik iddia etmişsin diyecekler. E şimdi sanrı! Bunu zannedersin ki hani sadece Müslümanlarda var. Bu Müslümanlar'da da var, Hristiyanlar'da da var. Hristiyanlar da diyorlar ki ben İsa'yım, kadınları da diyor ki ben Meryem'im. E bizde ne diyor mesela işte? O tabii ilaçla, o 28 Şubat'ta ilaçla o hale getirdiler, ben İsa'yım diyor şimdi. Kim? Hasan Mezarcı. Çok alim bir zattı. Rabbim şifalandırsın inşallah ve normalde işte o zatlar, bir kelam söylerler. Hallacı Mansur gibi Ene'l Hak derler, Muhyiddin Arabi gibi konuşurlar. Eyvallah ama geri kalanın öyle konuşmaya hakkı yok, söylemeye hakkı yok. Sen kendini seçilmişlerden göstermek için mücadele etme, değilsin. Allah muhafaza eylesin. Olsan böyle konuşmazsın zaten. Rabbim muhafaza eylesin.

O zaman bahar zamanı, biz ekin ekelim. Yani biz bu dünya hayatı bizim için bahar zamanı. Biz ahiretlik ekin ekelim. Ne yapalım? Biz Kur'an ve

sünnete sımsıkı yapışalım, ibadet edelim, haramlardan uzak duralım, emri bil maruf yapalım. Ne yapalım? Hayrı anlatalım, iyiliği anlatalım, insanları kötülüklerden men edelim. Önce kendi nefsimizi. Rabbim bizi onlardan eylesin. Önümüzdeki hafta Allah izin verir sağlık selametlik olursa 1840. beyitten devam edeceğiz inşallah. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. Allah hepinizden de razı olsun. Bu ara böyle teşekkürle geçiyor birkaç derstir. Yine de ben size inşallah teşekkür ediyorum. İstanbul'daki şeb-i arus programı, Avcılarda olan, orda da katılım çok güzeldi. Hizmet çok iyiydi. Çok memnun kalınmış. Avcılar Belediyesi ile ortaklaşa bir program yapıldı orda. Avcılar Belediyesi ile ortaklaşa program yapıldı. Gayet güzel geçmiş, gayet iyi geçmiş. Bütün emeği geçen kardeşlerden Allah razı olsun. Katılan, sema eden, orda bu konuda gayret gösteren bütün kardeşlerden Allah razı olsun inşallah. Allah'tan bir şey gelmezse inşallah, şeyde, ne o, kandilde buluşacağız tekrar. Hep beraber bir program yapacağız inşallah.

Bir soru vardı burda. Onu en sona sakladım. Hakkınızı helal edin. Namaz oruç zekat gibi ibadetlerin farz olmasının dayanağı Kur'anı Kerimden mi gelir yoksa hadislerden mi diye, normalde Kur'an-ı Kerim'den gelir. Kur'an-ı Kerim'de herhangi bir meali aç veyahut da aramalı taramalı bir Kur'an-ı Kerim'den bir meal açsan namaz diye yazsan birçok ayeti kerimeyi görürsün, oruç diye yazsan birçok ayeti kerimeyi görürsün ama ben biraz böyle küçük küçük söyleyivereyim:

'Geçmiş ümmetlere namaz farz kılındığı gibi sizlere de farz kılındı', 'geçmiş ümmetlere oruç farz kılındığı gibi size de farz kılındı', zekat, sadaka olarak geçer, onu da 'geçmiş ümmetlere farz kılındığı gibi size de farz kılındı' diye kısaca böyle söylemiş olayım. Bunlar hepinizin cebinde, elinde, akılsız telefonlar var, oralarda, bu soruyu soran için söylemiyorum bunu, bütün herkese söylüyorum, ya oralarda böyle saçma sapan videolar izleyeceğinize Kur'an-ı Kerim'i yükleseniz, hadisleri yükleseniz, ordan biraz bilgi edinseniz, hiç olmazsa o akılsız telefonların hakkını biraz ödemiş olursunuz. Allah bizi affetsin. Hakkınızı helal edin. El-Fatiha maassalavat. Amin. Allah hepinizden razı olsun. Hayırlı geceler inşallah. Eyvallah. Selamun aleyküm.

https://youtu.be/spdPApsgoQU?si=n1YqaIquzIOWkknC

30 ARALIK 2023
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

MESNEVİ-İ ŞERİF 1840-1849. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamunaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammedi Hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Rabbim siyonistleri, İsrail'i, Masonları, yerle yeksan eylesin. Onları dağıtsın, parkende eylesin. Onları birbirlerine düşürsün. Onları destekleyenleri de dağıtsın, parçalasın. İslam alemini bir ve beraber eylesin. Müslümanlara kudret, kuvvet, dirayet nasip eylesin. Müslümanlara cihat nuru nasip eylesin. Ecmain. 1840. beyitten inşallah devam ediyoruz:

"Allah lütfunun himayesine sığınman gerekmektedir. Çünkü Allah yüzlerce ruhlara yüzlerce lütuflar döktü."

Daha önceki, geçen haftaki beyitlerde diyordu ya, düşmanların kem gözleri, kin ve gayızları hasetleri kovalardan su boşalırcasına başına boşalır. Düşmanlar kıskançlıklarından onu parça parça ederler. Dostlar da ömrünü heva ve hevesle zayi eder geçirirler diyordu. Yani normalde eğer ki sendeki güzellikleri sendeki kemalâtı düşmanlar görürse düşmanlar bütün düşmanlıklarını senin üzerinde sergiler. Dost gibi görünenler de seni bu konuda oyalar. Heva hevesleri ile seni oyalar. Yani normalde o zaman bir kimsede kemalât var, güzellikler var, bir insanın üzerinde hayır hasenat var, iyilik var, öyle olunca düşmanlar ne yapıyormuş? Bütün kinlerini, bütün garezlerini, bütün düşmanlıklarını, kem gözlerini onun üzerine akıtıyorlar ve aynı zamanda kıskançlıklarından bunu yapıyorlar. Dostlar da ne yapıyormuş? Dost gibi görünenler de dost gibi görünenler de kendi heva ve

heveslerini normalde senin üzerinde heva ve hevesleri ile seni zayi ediyorlar. Yani etrafındaki dost gibi görünenler heva ve heveslerine uyduklarından dolayı senin kıymetini bilmiyor, senin üzerindeki değeri de bilmiyor, seni zayi ediyor. Bunlardan korunmanın yolu da diyor ki Allah'ın lütfunun himayesine sığınman gerekir. Bunlardan korunmak için Allah'ın lütfuna, Allah'ın himayesine sığınacaksın yani Allah'a sığınacaksın çünkü senin başka bir korunacak bir kimsen yok. O zaman sığınılayacak bir yer de yok. Mümin suresi, Ayet 56, Cenab-ı Hak diyor ki: 'O halde sen Allah'a sığın. Şüphesiz ki o her şeyi işitendir, görendir.' O zaman bu kemal ehli üzerinde herhangi bir şekilde iyilik olan, güzellik olan, üzerinde bir tatlılık olan kimse. O zaman insanlar onu kıskanacaklar. Onu normalde alaşağı etmek için kem gözlerini onun üzerine sarkıtacaklar. Aynı zamanda kinlenecekler, aynı zamanda onun kötülüğüne uğraşacaklar. Şimdi işte vardır ya çevrenizde birisi bir iş yapıyor, işi düzgün ondan sonra bütün herkes ne iş yapıyor, onun yaptığı işi yapmaya çalışır, onu baltalamaya çalışır veyahut da bir karı koca iyi geçiniyor ailede, herkes, kem gözler onun üzerinde.

İçinde düşmanlık olanlar, içinde hainlik olanlar onların üzerine ne yaparlar? Uğraşırlar veyahut da bir kimsenin güzel bir mesleği var, iyi bir mesleği var, iyi bir insan, onun üzerinde düşmanlar düşmanlıklarını üzerine akıtırlar. Toplumdaki hastalıklardan birisi. Mesela bir kadın alımı, çalımı, güzelliği yerindedir, hemen ona bir şey yapıştırırlar ya, onun başından aşağı dökerler ne kadar kirlilik, pislilik varsa veyahut da bir erkek, albenilisi vardır, başından aşağı dökerler ne varsa veyahut da bir kimse hayırlı, iyi bir yolda gidiyordur, onun yolunu kesmek için her şeyi söylerler veyahut da birisi Kur'an sünnet yolunda yola düşmüştür. Onun hakkında da akla hayale gelmeyecek düşmanlar düşmanlık yapar veyahut da bu konuda hani yol yürüyen bir kimseye etrafı da heva ve hevesiyle onu zayeder. Yani mesela bir kimse şeyhini kendi heva hevesine ortak eder. Kendi şeyhini heva hevesiyle zayi eder. Şeyhim dediği, sevdim dediği kimseye! Dedikodu çıkarır orta yere, fitne çıkarır orta yere, bir laf söyler, ne bileyim işte, olmayacak bir laf söyler heva hevesle, hani zaman zaman bunun dersini yapıyorum ya, senin şeyhin böyle söyledi mi? Söylemedi. Ne yapmaya söylemiş gibi konuşuyorsun gibi, bunun gibi veyahut da o çok bağlı ya o çok seviyor ya o çok bağlı, çok seviyor olduğundan şeyh efendi bana şöyle dese, böyle yaparım! Ya şeyh efendi sana öyle bir şey söylemez. Sen ne yapmaya böyle bir şeyi söylenmiş gibi söylenecekmiş gibi söyledin? Bu tip işte. Dostlar da ne yaptı. Heva ve hevesiyle onu zayi etti. Onun değerini bilmedi, onun kıymetini bilmedi. Onun değerini, kıymetini bilmeyince ne yaptı? Onu zay etti. En acısı da budur çünkü düşmanın düşmanlığı insana acı gelmez. O düşmandır çünkü. Kur'an'dan

haberi yok, sünnetten haberi yok. Varsa da adam kâfirin, münafığın, mürtedin teki. O her türlü lafı söyler o, her türlü eleştiriyi yapar. İnsanın etrafındaki dostları onu zayi ederse bu acıdır. Allah bizi affetsin. Allah bizi onlardan eylemesin. İşte Mümin suresinde de diyor ki Allah'a sığın. Her türlü her şeyden Allah'a sığın. Buhari'de hadis: 'Allah'ım; kalbime bir nur kıl, gözüme bir nur kıl, kulağıma bir nur kıl. Sağımda bir nur, solumda bir nur, üstümde bir nur, altımda bir nur, önümde bir nur, arkamda bir nur kıl. Beni nur eyle.' Meşhur bu duamız biliyorsunuz. Hazreti Mevlana Celalettin Rumi hazretleri de böyle dua ederdi, bu minval üzerine yani Allah'a sığınma, ona iltica etme, ondan isteme. Yine Müsned'de geçiyor, hasisi şerif: 'Yarattıklarının, gökten inen ve oraya yükselen yerde biten ve yerden çıkan şeylerin şerrinden, gece ve gündüzün fitnelerinden, hayırla gelenler müstesna, meydana gelen hadiselerin şerrinden ne bir iyinin ne de bir kötünün kendilerini aşamayacağı rahman olan Allah'ın tastamam kelimelerine ve onun vech-i kerimelerine sığındım.' Amin. Hazreti Peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin sığınma duaları, Allah'a sığınıyor. Yine, bir Müslim'de geçiyor, özür dilerim Buhari'de geçiyor: 'Allah'ım tasa ve hüzünden sana sığınırım, acizlik ve tembellikten sana sığınırım, korkaklık ve cimrilikten sana sığınırım, borç altında ezilmekten ve düşmanların kahrından da yine sana sığınırım.' Müslim'de geçiyor bu: 'Allah'ım, tembellikten, kocamaktan, ihtiyarlığın dertlerinden, dünyanın fitnesinden ve ahiret azabından sana sığınırım.' Ebu Davut'ta geçiyor: 'Allah'ım sana sığınırım, küfürden ve fakirlikten Allah'ım sana sığınırım. kabir azabından, senden başka ilah yoktur.' Amin. Hazreti Pir'den devam ediyoruz:

'Allah'ın lütfuna sığınman gerek ki bir penah bulasın ama nasıl penah? Su ve ateş bile senin askerin olur."

Yani sen Allah'ın lütfuna sığınacaksın. Allah'ın lütfuna sığınacaksın ki penah dediği kurtuluş. Sana bir kurtuluş olsun, Allah'a öyle sığın ki varlığın içerisindeki maddeler, madenler, cisimler, her şey senin askerin hükmüne girsin. Allah'a öyle bir hulusi kalp ile sığın, Allah'a öyle yalvar, Allah'a öyle yakar, Allah'a öyle teslim ol ki hani eşya senin emrine girsin. Varlıktaki cisimler senin emrine girsin. Su ve ateş bile senin askerin olur diyor. Yine Kehf süresi, ayet 27: 'Sen ondan başka sığınılacak hiçbir şey bulamazsın.' Yani Allah'tan başka sığınılacak hiçbir şey yoktur.

Bir Müslüman için bir mümin için sığınılacak tek yer vardır o da Allah zülcelal hazretleridir. Allah'tan başka sığınılacak, Allah'tan başka sığınılacak hiçbir kuvvet, kudret yoktur ve düşmanların ve dostlarının zararından, her şeyden, bütün zararlardan Allah'a iltica etmem lazım. Allah'a dayanman lazım. Allah'a sığınmaktan başka hiçbir şey yok. Hani bu böyle öyle ki hani

o hadisi kutsi uzun ya, 'Allah'a sığınacaksın ki Cenab-ı Hak senin gören gözün, duyan kulağın, tutan elin, yürüyen ayağın olsun.' Bir sufi için. Allah'a öyle teslim ol, Allah'a öyle teslim ol ki Allah senin bütün azalarını üzerine alsın. Hani hadisi kutsi uzun aslında, başı da var ya, hani 'her kim bir Allah dostuna düşmanlık ederse ben de ona karşı harp ilan ederim.' Hadisi Kutsi'nin başı böyle ya, devam ediyor, 'kulun kendisine farz kıldığım şeylerden en sevimli geleni odur.' Hani farzları yerine getirmesi. 'Nafilelerle bana yaklaşır, beni sever ben de onu severim. Ben onu sevince duyan kulağı, tutan eli, yürüyen ayağı, konuşan dili olurum.' Hadisi kutsi uzun ya. Demek ki Allah'a öyle teslim ol, öyle Allah'a yaklaş ki Allah senin gören gözün, duyan kulağın, söyleyen dilin, tutan elin, yürüyen ayağın olsun. Onunla gör, onunla duy, onunla tut, onunla yürü. Öyle bir yakınlık olsun ve öyle Allah'a iltica et, öyle Allah'a yakın ol. Öyle Allah'a yakın olursan Allah eşyayı senin emrine verir. Eşyayı senin emrine verir ve bütün peygamberler, bütün hepsi de ayeti kerimeleri incelediğinizde peygamberler hep Allah'a sığınmışlar, Allah'a iltica etmişler ve Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri de hemen hemen her konuda her şeyden Allah'a iltica etmiş, Allah'a sığınmış. Böyle küçük küçük maddeler halinde ben Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin Allah'a sığındığı konularla alakalı hadisler uzun çünkü, böyle hani konu başlıkları gibi aldım, hakkınızı helal edin. Bunlarla alakalı geniş hadislerden bulabilirsiniz. Mesela az önce de birkaç tanesini hani okudum ya, bunları çoğaltmak mümkün ama bütün dersi bu hadislerin üzerine bina etmek lazım. Onları okumak lazım kısa kısa.

Mesela cehennem azabından, kabir fitnesinden ve azabından Allah resulü ne yapmış? Allah'a sığınmış. Zenginlik ve fakirlikle imtihan olmaktan çok meşhur bütün peygamberler Deccal'in fitnesinden Allah'a sığınmış ve ümmetlerini Deccal'le korkutmuşlar. Allah resulü sallallahu ve sellem hazretleri de Deccal'ın fitnesinden Allah'a sığınıyor. Düşmanlara maskara olmaktan, Allah'a sığınıyor. Belalara maruz kalmak, bela burda ağır müsibet, ağır imtihan manasında. Belalara maruz kalmak, hastalıktan ondan sonra ve işte ele ayağa düşmekten, bunamaktan yani aklını kaybetmekten, dünya imtihanlarından, işte Allah'la bağını koparmış, yani Allah'a karşı korkusu, saygısı olmayan bir kalpten örneğin. Meşhur ya, doymayan nefisten, ondan sonra yaşarmayan gözden, bunlar meşhur, fayda vermeyen ilim, bunlar meşhur sığınmalar. Şikaktan, nifaktan, kötü ahlaktan, şeytanların erkeğinden ve dişisinden yani şeytanlardan, şeytanlaşmış insanlardan ve şeytan ve şeytanlaşmış insanların desiselerinden, oyunlarından vesveselerinden, nefsin vesvesesinden, heva ve hevesten, ölümün fitnesinden, ahir zaman fitnesinden, aklıma gelenleri söylüyorum, ne yapmış hazreti peygamber sallallahu

vesselam hazretleri? Hep Allah'a sığınmış ama mesela gizli şirke düşmekten, riyadan, kibirden, ondan sonra en önemlisi Allah'ın gazabından ne yapmış? Peygamber sallallahu ve sellem hazretleri hep Allah'a sığınmış. Allah'a sığındığı, o kadar çok böyle madde madde, daha bunları sıralamak mümkün ama sonuç olarak Hazreti Peygamber sallallahu ve sellem hazretleri de her halinde her yaşadığı olayda Cenab-ı Hakk'a sığınmış. Tabi geçmiş peygamberler de aynı. Bütün peygamberler hayatları boyunca Allah'a sığınmışlar ve Kur'an-ı Kerim'de de onların Allah'a sığındıklarına dair ayeti kerimeler pek çok. Yani oturduğunuzda bunları da bulmanız mümkün mü? El-cevap mümkün. Hani bir önceki beyitte dedi ya ateş ve su senin askerin olsun diye, Allah'a sığın, ateş ve su senin askerin olsun. Onun açıklamasını yapıyor hazreti Pir şimdi. Diyor ki:

"Nuh'a ve Musa'ya deniz dost olmadı mı? Düşmanlarını da kinle kahretmedi mi?"

Nuh aleyhisselam ne yaptı? Onu kavmi yalanladı. O hep böyle tebliğ etti. O tebliğ ettikçe kavmi onu yalanladı ve onunla dalga geçmeye başladılar. Öylesine yalanladılar, öylesine dalga geçmeye başladılar, Nuh aleyhisselam o toplumun içerisinde artık böyle yaşanamaz bir hal aldı. Yaşanmaz bir hal aldı ama Nuh aleyhisselam Allah'ın emirlerini tebliğ etmeye devam ediyordu ve onu böyle kavmi de ne yapıyordu? Onu devamlı yalanlıyordu. Onu deli hükmüne tabi tuttular. Hani dediler ki bu kafayı yedi, bu kafayı üşüttü, bu işte şöyle oldu, böyle oldu. Oğlu da inanmadı Nuh'a. Nuh'a hanımı da inanmadı, düşünün. Tabii burdan yola çıkaraktan Hanefiler derler ki hani bir kadın gayrimüslim olsa hani gayrimüslim, erkek onu nikahına alabilir mi? El-cevap alabilir hükmünü çıkarmışlar ya burdan. Yani öyle ya, mesela bazen oluyor. Adam derviş, hanımı derviş değil veya kadın derviş, kocası derviş değil veya erkek Müslüman ama hanımı Müslüman değil, örneğin işte ama Hıristiyan ama Yahudi. Olabilir mi? El-cevap olabilir. Tabi Nuh da böyle çok zorluk çekince en sonunda dua etti. Dedi ki Nuh aleyhisselam yeryüzünde bir tane kafir kalmayıncaya kadar bunların hepsini helak et. Bazen ben bu ara hani siyonistleri helak eyle, İsrail'i helak eyle, masonları helak eyle, onları destekleyenleri helak eyle, onlara yardımcı olanları helak eyle, onlarla beraber olanları helak eyle. Amin, ecmain. Böyle dua ediyorum ya ben, işte İslam düşmanlarına, İslam'a zarar verenlere, Müslümanlara zarar verenlere, hemen yazıyorlar bana, bir Mevlevi şeyhi böyle lanet okur mu? Hani bir Mevlevi şeyhi işte Yahudilere lanet olsun der mi? Ya peygamber diyor ki, Nuh aleyhisselam, yeryüzünde bir tane kafir kalmayıncaya kadar hepsini de helak et diyor. Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri de müşriklere lanet okudu. Okudu! İçimizde o kadar Siyonist, Yahudi, katil

İsrail'e hoşgörüyle bakan ne üdüğü belirsiz insanlar o kadar çok ki! Benim bu serenomi rahatsız ediyor onları. Yirmi iki bin şehit var Gazze'de, bunun on bini çocuk. On bini çocuk! Anneler, babalar kucağınıza alın iki yaşında, üç yaşında, beş aylık, altı aylık çocuğunuzu ve bir siyonist İsrail'in bombasının altında öldüğünü düşünün, şehit olduğunu düşünün.

Hani bu dilde empati mi diyorlar ona? Empati yapmak diyorlar, değil mi? Al kucağına çocuğunu, al çocuğunu kucağına al. Eve gidince, bir bak çocuğuna. Bir bomba attı gavurun birisi, çocuğun öldü. Eve gidince eşlerinizin yüzüne bakın. Bir bomba attı, eşiniz öldü, şehit oldu. En sevdiğinizin yüzüne bakın. Neyi seviyorsanız! Bir bomba attı, öldü o. Bu gece kulüplerinde eller havaya olanlar bunu anlamaz. Bunu birkaç tane pasaportu olan bunu anlamaz. Bunu Yunan adalarına tatile gidenler, ne bileyim işte Bahama'ya, oraya buraya tatile gidenler, orda burda orasını burasını gösterenler bunu anlamazlar. Akşamları viskisini yudumlayanlar, sabahleyin kahvaltı için işte İtalya'nın bilmem ne hangi şehrinin sabah pizzası güzel oluyormuş, orda kahvaltıya gidenler bunu anlamazlar veyahut da işte gidip de herhangi bir yerde, neydi o starbucks mıydı, neydi o starbucks mıydı, benim dilim bile dönmüyor, gidip orda kahve yudumlayanlar bunu anlamaz. Bunu anlamazlar. Allah lanetlemiş İsraillileri, Yahudileri, Allah lanetlemiş Kur'an'da. Neden bizim lanetlememiz, onlar batsın dememiz, onların canlarını acıtıyor? Demek ki onlar Siyonist tohumu. Onların köklerinde bir Yahudilik var demek ki. Yani kökünde Yahudilik olmamış olsa, kökünde siyonizm olmamış olsa mason olmamış olsa, lions, liones olmamış olsa, o kalkıp da bundan rahatsız olmaz. Bunlar rahatsız oluyor deyip de biz de duadan geri dönecek değiliz. Allah tez zamanda batırsın. Allah tez zamanda dağıtsın, rezil rüsva olsunlar ve Müslümanlar, ordaki bir avuç Gazzeli Müslüman inşallah İsrail'i dize getirsin. İsrail'in batmasına sebep olsun. Pis Yahudilerin batmasına sebep olsun. Cenab-ı Hak bütün dünya insanlığını uyandırsın. Batıla karşı, küfre karşı, zulme karşı tek vücut yapsın. Ecmain.

Evet, işte Nuh aleyhisselam da böyle ona inanan olmayınca onu yalanlayınca bütün kavmi dedi ki ya Rabbi, yer yüzünde bir tane kafir kalmayıncaya kadar hepsini de helâk eyle. O zaman da Cenab-ı Hak Nuh'a dedi ki bir gemi yap, bir gemi yap ve inananları o gemide topla. İnananlarını o gemiye topla. Araf suresi, 64. Ayet: 'Onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla birlikte olanları kurtardık. Ayetlerimizi yalan sayanları suda boğduk. Çünkü onlar kör bir kavimdi.' Cenab-ı Hak ne yaptı? İnananları gemiye toplattı. Hatta oğlu da dalga geçiyordu, hanımı da dalga geçiyordu. Oğluna dedi, oğlum bak, sular basınca hani kurtulamayacaksın. Oğlu dedi ki tepeye kaçarım, yüksek bir tepeye kaçarım. Hatta hanımı da gelmedi ya,

geriye baktı Nuh onlara, Cenab-ı Hak dedi ki onlar senin ailen değil. Hud'a da dedi onlar senin ailen değil diye. Bakın, peygamberlerin arkasında çocukları inanmadı. Çocukları inanmayınca eş inanmayınca Cenab-ı Hak onları uyardı. Dedi ki onlar sizin aileniz değil, onlar sizin ehliniz değil. Enteresan bir şeydir bu. En enteresanı budur. Aynı şey savaşta oldu ya, müşrik baba birkaç sefer sahabenin önüne geldi savaşmak için, onlar kaçtılar. Tekrar geldiler, bu sefer sahabeler babalarını öldürmek zorunda kaldılar. Çok üzüldüler. Allah Resûlü de çok üzüldü sallallahu ve sellem , ne kadar çok üzüldü buna. Ondan sonra ayeti kerime indi. 'Onlar onların aileleri değildi' diye. Enteresan bir şey. Demek ki aile bağı da İmanla bağlanıyor. Seni doğurmuş olabilir, iman ehli ise annen. Senin baban olabilir, iman ehli ise senin baban. Senin eşin olabilir, iman ettiyse bağın var. En önemli bağ iman. En önemli bağ! Eğer iman bağı yoksa bütün bağlar fasit oldu. Ne yaptı, su hem yerden fışkırdı, hem gökten. Tabiri caizse sanki gökyüzünde bir okyanus hazırdı, lambırlap düştü. Yerden sular fışkırdı komple. Hani böyle tarihçiler diyorlar ki işte sadece o bölgeye oldu, yok şu bölgeye oldu. Değil canım kardeşim, bütün inanmayanlar da varsa karada hepsine de ne oldu? Suda helak oldu.

İkinci suda helak olma kim? Firavun'la alakalı. Ne oldu firavun? O firavun ve adamları Musa'nın peşine düştü. Musa inananlarıyla beraber ne yaptı? Denizin kenarına kadar geldi. Firavun da arkasından geliyor. Yaklaştı yaklaşacak. Hatta kavmi Musa'nın peşinden gittiğine pişman olma noktasına geldi. Cenab-ı Hak Musa'ya dedi ki ya Musa Allah'ın ismini an, asanı dedi vur denize. Asasını vurdu Musa aleyhisselam, ne oldu? Denizin içerisine inananlarla beraber girdi. Arkadan firavunun askerleri ve firavun onların denize, denizin içerisinde yol açıldığını onlara gördü. Onlar bunu gördü, onlar gelmek istemedi. Dikkat edin buraya, onlar kör değil bu kadar. Onlar arkalarından gelmek istemediler. Suya girmek istemediler ama ayeti kerimede diyor ki biz de onları suya yaklaştırdık. Burası enteresan çok. Yani firavun ve askerleri baktı, Musa aleyhisselam önlerinde yüz elli, iki yüz metre önlerinde veya üç yüz metre veya beş yüz metre, ne kadarsa önlerinde, suyun içerisine girdiler. Cenab-ı Hak Musa'ya orda bir yol açtı. Musa ve kavmi yürüyor. İster sen suyun üstünde yürüyor de, ister içinde yürüyor de, yürüyor. Kavmi, yani dışardaki geride kalan firavun ve askerleri bu enstantaneyi gördüler. Bunu görmelerine rağmen kendilerinde suyun üstünde yürüme veya suyun içinde gitme istidadının, o halin kendilerinde olmadığını biliyorlar ve suya doğru yürümek istemiyorlar ama Cenab-ı Hak ne yaptı? O şeyi, ne o, firavun ve askerlerini yürüttü, yaklaştırdı suya doğru, tabiri caizse itti. 62, 63, 61, Şuara 60 ayetleri, bununla alakalı: 'Firavun ve adamları güneş doğarken onların ardına düştüler.' (Şuara 60) 'İki topluluk yaklaşıp

birbirini görünce Musa'nın taraftarları 'işte yakalandık' dediler. Musa, 'Hayır, şüphesiz Rabbim benimledir. Bana mutlaka kurtuluş yolunu gösterecektir.' dedi. (Ayet 63) 'Bunun üzerine biz Musa'ya asanı denize vur diye vahyettik. Bir anda deniz yarılıverdi. Her bir kısmı kocaman bir dağ gibiydi. (64) 'Geriden gelen firavun ve adamlarını da oraya yaklaştırdık. Firavun ve adamlarını oraya yaklaştırdık.' (65) Musa ve beraberindekilerin hepsini de sağ salim kurtardık. (66) 'Sonra diğerlerini de suda boğuverdik.' Ne yaptı Cenab-ı Hak? Musa'yı ve yanındakileri kurtardı. Sonra arkadan gelen firavun ve askerlerini, onları yaklaştırdı suya. Devasa dalgalar, devasa dalgalar, devasa! O dalgalar ne yaptı? Hepsini yutuverdi. Boğuldu hepsi de.

Demek ki ne oldu? Su bir silah oldu. Su bir silah oldu, komple bir topluluğu helak etti. Nuh'un kavmini ve bütün dünyayı su bastı. Firavun ve askerlerini yuttu. Hazreti Pir devam ediyor:

"Ateş, İbrahim'e kale olup da Nemrud'un kalbinden duman çıkartmadı mı"

Ne olduydu İbrahim aleyhisselama? İşte Nemrut bir kötü rüya gördüydü. O kötü rüya gördükten sonra bütün doğan erkek çocuklarını öldürttürüyordu. Azer de Nemrut'un en önemli bakanlarından birisiydi, devlet bakanı gibi böyle yanı başındaydı. Ne yaptı İbrahim'in annesi? Çocuğu doğurdu, gitti bir mağaraya sakladı. Sabah akşam gidip onu emziriyordu ve İbrahim aleyhisselam hızla büyüyordu. Bir günde bir aylık gibi oluyordu. Bir aylık olduğunda bir yaşındaymış gibi oldu ve İbrahim aleyhisselam on üç, on dört yaşına geldi, Nemrut'un habire yanındaki kahinler yani onun ölümüne sebep olacak olan kimsenin ölmediğine hükmediyorlardı. Ne yaptı İbrahim aleyhisselam ondan sonra. İşte Cenab-ı Hak ona peygamberliği vahyetti ve o peygamberlik vahyedilince genç daha o zaman, o bir gün işte bu putperestlerin bayramı vardı, o bayram gününde babası, işte ailesi, işte bayrama gitmelerini söyledi. O da ben rahatsızım dedi. Benim üzerimde bir hastalık var dedi, bulaşıcı hastalık gibi. Bu sefer ona dokunmadılar. O da ne yaptı? Eline sağlam bir balta eline geçirdi, gitti put haneye, ne kadar put varsa hepsini de kırdı, baltayı da gitti en büyük putun, altından o en büyük put. Dikkat edin, en büyük put altından. Hala da en büyük puttur altın. Altın en büyük puttur hâlâ daha. Ne yaptı İbrahim aleyhisselam? En büyük putun üstüne şeyi ne o baltayı sapladı, astı boynundan aşağı. Kavminin bayramı bitti, bayram bitince hepsi geldi, hepsi de koşa koşa put haneye geldiler. Yani bayramı yaptık şükran hani, putlara teşekkür edecekler. Bir geldiler ki put haneye bir tane put kalmamış, hepsi kırılmış, bir tek altından olan put duruyor. Onun boynuna da baltayı asmış birisi. Toplandılar kim yaptı, kim etti, kim bunu bu hale getirdi, içlerinden bazıları dediler ki genç bir adam

var ya, bu putlarımıza laf söylüyordu hep. Neydi, İbrahim'di. Bulun gelin onu. Nemrut'a söylediler, İbrahim'i buldular geldiler. Dediler ki İbrahim'e bu putları sen mi kırdın. O da dedi ki bak, balta kimin boynunda duruyor, bunun boynunda. Kırsa kırsa o kırmıştır dedi. Bu sefer onlar dediler ki bu kırabilir mi? E bu kılmazsa neden buna inanıyorsunuz o zaman, ona sorun dedi hatta. Ona sorun deyince ordakiler dediler ki o konuşmaz. E dediler konuşmaz o. O da dedi ki konuşmayana mı inanıyorsunuz siz. Velhasılı kelam putları İbrahim aleyhisselamın kırdığı belli oldu. Belli olunca da ne yapalım diye Nemrut avanesini topladı nasıl bir ceza verelim diye. Nasıl bir ceza verelim diye avanesini toplayınca avane dedi ki yakalım. Yakalım dediler. Yakılmasına karar verdiler. Ne kadar Urfa bölgesinde ne kadar ot, çöp, yanacak ne varsa hepsini de topladılar. Hatta ben bazen derim ki çiğ köfte o zamandan kalma. Yemek pişirecek odun kalmadı, yemek pişirecek çalı çırpı kalmadı. Hepsini de topladılar, Nemrut'un emri var. Yedi gün boyunca ateşi harladılar, yedi gün! Ateş çevreden, her taraftan görüldü, öyle harladılar ateşi ve sonra dediler ki bu ateşe yaklaşılması mümkün değil, mancınıkla oraya atalım. Hemen mancınığı getirdiler, mancınığı hazırladılar ve İbrahim aleyhisselamı ne yaptılar? Ateşe attılar. Henüz daha Sare ile evli değil. Orayı da işaret edelim. Tabii mancınıkla İbrahim'i ateşe attılar, İbrahim ateşin içinde. İbrahim ateşin içinde, ateşin içinden sesleniyor, burası ateş değil diye haykırıyor. Kim attı kendini ateşin içerisine? Sare annemiz attı. Öyle Sare olmak kolay değil. Sare annemiz İbrahim'e inanıyorum dedi, kendisi girdi ateşin içine. Sonra ne yaptı? Annesini çağırdı, anneciğim gel, burası dışardan gördüğün gibi değil dedi. Cenab-ı Hak ne yaptı? Ateşe vahyetti. Allah ateşe de vahyeder, ateşe de emreder. Ateşe vahyetti: 'Ey ateş, soğuk ve selamet ol dedik.' Ayeti kerime böyle, (Enbiya69). 70: 'Onlar İbrahim'e bir tuzak kurmak istediler fakat biz kendilerini en büyük hüsrana uğrayanlar kıldık.' Yani ne oldu? Ateş soğuk ve selamet oldu.

Tefsirciler derler ki 'soğuk, ardından selamet ol' demeseydi donardı ateşin içinde, buz keserdi ama selamet ol dedik, yani o soğukluk ona buz olma tehlikesi göstermedi. Selamet ol dedi ve ateş ne oldu? İbrahim'e kalkan oldu Nemrut'un zulmünden. Bu sefer İbrahim aleyhisselam Sare annemizi de alaraktan hicret etti. Nereye? Önce Mısır'a. Sonra nereye? Sonra bugün işgal altındaki bugün İsrail'in zulmü altındaki İsrail'in bombalarının altında inim inim inleyen Filistin'e. Filistin'e, evet. Müslümanlar için Filistin bu sebepten dolayı önemlidir. Filistin İbrahim aleyhisselamın ikinci yerleştiği yerdir. Evet, Hacer annemizle sonra evlendi Sare'den sonra evlendi. Hacer'i de Allah'ın emriyle nereye getirdi? Beytullah'a getirdi. Dedi bu Allah'ın emri mi? Evet dedi. Allah'ın emri ise sabredenlerden olacağım dedi Hacer annemiz.

İsmail aleyhisselamla beraber orada oldu ve İsmail aleyhisselamdan gelen o soy Hazreti Muhammedi Mustafa (s.a.v) 'e gelir. Sare'den de kim oldu? Sonradan İshak oldu. İshak'tan gelen de beni İsrail peygamberleri oldu ama o Filistin, İbrahim aleyhisselamın ikinci vatanı. Birinci vatanı ne? Anadolu, Urfa, Harran, o bölge. Dikkat edin yaşadığınız ülkeye. Birçok peygamber yaşamıştır Anadolu'da. Anadolu'da birçok peygamber yaşamıştır. Birçok peygamber kabri vardır Anadolu'da. O yüzden Anadolu bizim için kıymetlidir. O yüzden bizim için Filistin de kıymetlidir çünkü beni İsrail peygamberlerinin hepsi de Filistin'de yaşamışlardır. O bölgede yaşamışlardır. Hepsinin de peygamberliğine iman ederiz biz. Ayırt etmeyiz. O yüzden ne oldu? Ateş İbrahim'e set oldu. Hazreti Pir yine mesnevinin değişik yerlerinde der ki hazreti İbrahim'i yakmak için tutuşturulan ateş onu yakmaz. Zira o akıl ve can mesabesindedir. Ateş, akıl ve canı nasıl yakabilir? Yani İbrahim aleyhisselamı akıl ve can mesabesinde görüyor. Akıl ve can mesabesinde görünce ateş akıl ve canı yakamaz diyor. Ateş asıl Nemrud'u ve onun gibilerini yakacaktır. Zira onlar nefis mesabesindedir. Yani sen nefsine zebun oldun. Nefsine kul köle olduysan asıl ateşin içinde olan sensin. İbrahim ateşin içinde değil. Neden? O Allah'ın nuruyla nurlanmış vaziyette. Ateş nefsi yakar bitirir. Su dahi onlara fayda vermez. Zira su şehvet ateşini yatıştıramaz. Onu söndürecek ancak müminin nurudur ve hazreti Pir'e göre o zaman ateşin yakacağı kimseler nefislerine heva ve heveslerine şeytana uymuş, o şeytanın kulu kölesi olmuş kimseler ama iman ettiysen, takva ehliysen, sufi isen ateş sana dokunmaz. Neden? Çünkü iman edenin üzerinde, sufinin üzerinde bir nur vardır. O nura ateş yaklaşamaz. Rabbim hepimizi o iman nuruyla, o zikir nuruyla, o Allah'ın nuruyla nurlananlardan eylesin.

"Dağ, Yahya'yı kendisine çağırarak ona kastedenleri taşlarıyla parçalayıp sürmedi mi? Ey Yahya! Kaç, bana gel de keskin kılıçlardan seni kurtarayım, demedi mi? 'Dedi' diye cevap verdi."

E şimdi hani Yahya aleyhisselam da malum, genç bir peygamber ve çok iffetli, çok namuslu. O günün İsrail oğullarının bir hükümdarı var. O da ne? Herod. Bu Herod'a, Yahya aleyhisselam genç bir şekilde, ona Allah'ı tebliğ ediyor ve nasihatler ediyor ama bir gün Herod kendi yeğeni olan kızla evlenmek istiyor. Kendi yeğeni olan kızla evlendirmek isteyen de kızın annesi. Kız anneleri eğer heva ve heveslerine düşerlerse ailenin başını yakarlar. Adamın haberi bile olmaz. Kız anneleri bu manada çok tehlikelidir. İltimas geçer. Böyle gönlünden geçer, böyle kalbi bozulur. Hani bu çocukla konuşsun ya bununla evlenir, kapı aralar ona veyahut da kızın sevgilisi olur. Bu zamanda herkesin oluyor der, kapı aralar. Ya ondört, onbeş yaşında, onsekiz yaşındaki kız. Daha hiçbir şeyden haberi yok. Hayattan haberi yok.

Ne yapmaya kapı aralıyorsun? Kapı aralarlar. İşte o Herod'la kendi yeğenini evlendirmeye çalışıyor kızın annesi. Herod'un da gönlü kayıyor. Onun da kalbi kayıyor, onunla evlenmek istiyor ve bununla alakalı da Yahya'ya diyorlar ki bizim nikahımızı kıy. Yahya da diyor ki Musa aleyhisselamın o zaman için Tevrat'ına göre hükmediliyor. Yahya aleyhisselam da diyor ki bu nikah mümkün değil, bu nikah kıyılmaz. Bu caiz değil, bu haram, bu Allah'ın lanetlediği bir şey deyince bu duruma içerliyorlar. Neden? Birisi kral, krala hayır demek kolay mı, nasıl krala hayır dersin?

Tarih boyunca gücü elinde tutanların en büyük handikapları budur. Herod diyor ki bu nikah kıyılacak. O diyor ki olmaz. O diyor ki olur. Annesi, en sonunda kızın annesi diyor ki öldürttür bu Yahya'yı. Yahya'yı öldürmesi için baskı yapıyor. Bu sefer askerler toplanıyor Yahya'yı aramaya başlıyorlar. Yahya'yı aramaya başlayınca Yahya sahrada. Taşlar dile geliyor. Ordan bir kaya mağara içinden Yahya'ya diyor ki gel saklan bize. Yahya aleyhisselam o kayalara Cenab-ı Hak vahyediyor. Kayalara vahyedince kayalar dilleniyor. Dillenince Yahya aleyhisselam ordaki mağaraya doğru yürüyor. Oraya yürüyünce bir rivayette ok atılıyor. Ben ona çok katılmadım ama bunu böyle söylemek istemem böyle, ceviz büyüklüğünden büyük, küçük elma büyüklüğünde taşlar, o beni İsrail askerlerinin üzerine yağmur gibi yağınca beni İsrail askerlerini kaçıyor. Tabii kaderi ilahi tecelli edecek. Yahya aleyhisselam ordan çıkıyor, bir müddet sonra yakalanıyor. Bir müddet sonra yakalandıktan sonra oraya, meydana getiriliyor. Meydana getirilince meydanda tabiri caizse başı kesiliyor ama başı kesildikten sonra Yahya aleyhisselamın başı bağırıyor, bu nikah olamaz yine diyor. Bütün halk duyuyor. Bir peygamber mucizesi bu, bütün halk duyuyor. Bu nikah olamaz diye, bu nikah caiz değil diye. Mesela Yahya aleyhisselamın başı, gövdesiyle beraber değildir o yüzden. Başından kurtulmak için çok uğraşıyorlar. Çünkü günlerce Yahya aleyhisselamın başı bunu bağıra bağıra söylüyor. Oraya koyuyorlar olmuyor, buraya koyuyorlar olmuyor. Yani bazıları Yahya aleyhisselamın başının Şam'da olduğunu söylerler ama başı net bir yerde değil Allahu alem. Evet, o yüzden ama Cenab-ı Hak da ne yaptı? Yahya aleyhisselamı o beni İsrail'in pis Yahudileri şehit edince onların hepsine devasız, görünmez, bilinmez bir hastalık verdi ve hepsi o hastalıktan tarumar oldu, perişan oldular ama burda Hazreti Pir diyor ya taşlar ne yaptı? Yahya'ya set oldu. Konu başlığı, 1845:

"Dudunun tacire veda edip uçması"

'Dudu ona hoşa giden bir iki nasihat verdi, sonra 'Allahaısmarladık, artık ayrılık zamanı geldi' dedi. Efendisi dedi ki: 'Allah selamet versin, git. Sen bana yeni bir yol gösterdin.'

Neydi gösterdiği yol? Dudu ölü taklidi yapmıştı. Ölmüş gibi yapmıştı. Tacir de onu öldü zannedip ne yaptı? Salıverdi. Kafesten dışarı attı. Kafesten dışarı atınca o da gitti hızla bir ağacın dalına kondu. Tacir ona sormuştu. Hani bundaki hikmet ne? Bu ne, oyun ne? Sana ne öğretti Hindistan'daki senin akraban deyince o da dedi ki ölmeden önce bu kafesten kurtulmam mümkün değil. Bana bunu öğretti. Sen burda şen şakrak şakıdığın müddetçe sen kafeste durursun. Bana onu öğretti dedi. İşte bu nasihatla tacir dedi ki benim Allah'a teslim olmam lazım. Ölmeden önce ölünüz sırrına ermem lazım. O yüzden Kur'an ve sünneti seniyyeye sımsıkı yapışmam lazım. Nefsimi, nefsimi terbiye etmem lazım ve bu dünyada, dünyalıklarla alakalı ölü gibi olmam lazım. Dünya sevgisinden kurtulmam lazım. Allah'ın sevmediği sevgilerden kurtulmam lazım. Allah'ın istemediği hal ve davranışlardan kurtulmam lazım. Ancak o zaman ben Allah'ın istediği gibi olur, ölmeden önce ölünüz sırrına nail olurum diye düşündü ve böyle düşünerekten nasihat aldı Allahu alem.

"Tacir, kendi kendine dedi ki: 'Bu bana nasihatti. Onun yolunu tutayım, o yol aydınlık bir yol. Benim canım neden dududan aşağı olsun? Can dediğin de böyle iyi bir iz izlemeli."

Tacir dedi ki Allah beni insan olarak yarattı ve yeryüzüne halife kıldı. Ben bir insanım, o bir hayvan. E melekleri bana secde ettirdi. Melekleri bana secde ettirdi, ben yeryüzünde Allah'ın halifesiyim. O zaman ben de doğru yola, ben de doğru yola, yani Fatiha suresinin altı ve yedinci ayeti: 'Bizi doğru yola ilet, kendine nimet verdiğin kimselerin yoluna. Gazaba uğrayanların ve sapanlarınkine değil. Tacir dedi ki kendince bu dudunun gittiği yol doğru yol. O yola gideyim ben de. Ben de o yol ile ne yapayım?

Kendimi düzelteyim, kendimi doğrultayım ve Allah'ın o nimet verdiği, Allah'ın o muvaffak kıldığı, Allah'ın doğru yolda tuttuğu kulların yoluna gideyim. Kendi heva ve hevesime değil. Kendi nefsimin istediği noktaya değil. Şeytanın vesvesesine doğru değil. Ya? Allah'ın çizdiği yola gideyim. Peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin çizdiği yola gideyim. O şehitlerin, o velilerin, o salih kulların, o mümin kulların, o mürşidi kamillerin, o velilerin yolundan gideyim diye tacir ne yaptı? Kendi kendine o yolda yürümeye ahdetti ve kendince çünkü ölmeden önce ölünüz sırrı sufiler için çok önemlidir. Kendince dedi ki ben de bu sufilerin yolunu tutayım. O sufilerin yolunu tutayım ki benim ruhum özgürleşsin. Yoksa bu ruh bu bedende hapis kalacak. Rabbim cümlemizi özgür olanlardan eylesin. Rabbim cümlemizi kestirme yoldan Allah'a yaklaşanlardan eylesin. Kestirmeden Allah'a aşık olan, Allah'ın sıfatlarında fena olan kullarından eylesin. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. Geceniz mübarek olsun. Önümüzdeki

hafta inşallah yine konu başlığı: ***"Halkın bir kişiyi ululamasının ve halk tarafından parmakla gösterilmenin kötülüğü"***, konu başlığımız bu. Burdan devam edeceğiz inşallah Allah'tan bir şey gelmezse. Perşembe günü malum kandil. Perşembe günü yine bu bahçe davet salonunda yani şebi-i aruz yaptığımız salonda, bayramlaşma yaptığımız salonda inşallah kandilimiz olacak. Akşam namazında orda inşallah iftar ederekten gece kandilimiz, kandil programımız başlayacak. İnşallah ondan sonra sohbet, sema ve dua ile son bulacak. Rabbim inşallah cümlemizi idrak edenlerden eylesin. İnşallah bütün kardeşlerimiz davetli. Bütün yer ve gök halkı inşallah kandil programımıza davetli. Rabbim inşallah o günleri bize göstersin. Geceniz mübarek olsun. El-fatiha maassalavat. Amin. Tabii her pazar malum, Gelibolu Mevlevihane'sinde hem mesnevi sohbetleri hem sema hem dua Allah'ın izniyle devam ediyor. O yüzden müsait olanlar, bu konuda zamanı olanlar Allah rızası için iyi bir amel işlemek isteyenler ordaki çalışmalara, ordaki hizmete destek olmak isteyenler her pazar orda inşallah kardeşlerimiz hizmet etmeye gayret ediyorlar. İnşallah orda onları da yalnız bırakmayalım. Onlar da bu noktada garip kalmasınlar. Yapabildiğimiz kadar inşallah o kardeşlerimize destek olmaya da gayret edelim. Haklarınızı helal edin tekrar. Allah razı olsun. Selamunaleyküm.

Kara gözlüm efkârlanma gül gayri
İbibikler öter ötmez ordayım

https://www.youtube.com/live/57iYeLZ4CJw?si=D67j7El4Du13FOnv

6 OCAK 2023
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

MESNEVİ-İ ŞERİF 1850-1854. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamunaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Gündüzünüzü, hayatınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammedi Hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Rabbim İsrail'i, Amerika'yı, İngiltere'yi ve onları destekleyenleri, onlarla beraber olanları, Karun'u yerin dibine batırdığı gibi yerin dibine batırsın. Hepsini de perakende eylesin. Hepsini de dağıtsın. Ümmeti Muhammed'i bir ve beraber eylesin. Ümmeti Muhammed'i yüceltsin.

Şehitlerimizin ailelerine sabırlar versin. Şehitlerimizin ailelerine metanet nasip eylesin. Memleketimize kötülük yapmak isteyenlere müsaade etmesin Rabbim ve şehitlerin kanını da yerde Cenab-ı Hak bıraktırmasın. İntikamlarını aldırsın ve İnşallahu Rahman memleketimiz ve ülkemiz bu kanlı terör örgütlerinin ve kanlı devletlerin oyuncağı olmaktan uzak dursun. Amin. Ecmain...Evet, konu başlığında kaldıydık:

"Halkın bir kişiyi ululamasının ve halk tarafından parmakla gösterilmesinin kötülüğü."

Konu başlığı bu. Hani parmakla gösterilmek. İnsanların böyle methedilmesi, ululanması demek, methedilmesi, onların böyle fazla hani revaçta bulunması. Tabi burda bir şeyi ayırt etmek lazım. Meşhur olmak mı yoksa meşhur olmayı istemek mi? Yani birisi ululandı. Yani bir büyük görüldü. Birisi de büyük görülmeyi istedi. İkisinin arasında fark var. Yani birisi takdir edilmeyi istedi, birisi takdir ediliyor. Arasında fark var. Birisi övülüyor, birisi övülmeyi istiyor, arasında fark var. O yüzden bu böyle meşhur olmayı

isteyenler, ululanmayı isteyenler toplum içerisinde tribünlere oynarlar tabiri caizse. onlar böyle herkesin kendisine rağbet etmesini, ondan sonra, herkesin kendisine böyle ihtimam göstermesini isterler. Aslında insanlardan rağbet beklemek, insanlardan methü sena edilmeyi beklemek, şöhret istemek, insana afet getirir. Allah muhafaza eylesin. Bunlar insanı toplum içerisinde ve Allah nezdinde insanları felakete götüren şeylerdir. O yüzden mesela bazı insanlar ama dini olarak ama dünyevi olarak veya mesleki olarak şöhret olmak isterler. O şöhret olmak isteyenler de sonuçta batarlar. Bu şimdi Ali burda, Ali'yi biz onlardan saymıyoruz. Hani var ya sanat camiası dediğimiz, ülkemizde şöhrete oynayanlar, ne kadar daha fazla nereni açarsan daha fazla şöhret olursun. Ne kadar daha absürt bir şeyler yaparsan ne kadar fazla şöhret olursun. Bunlar gün geçtikçe ne yapıyorlar? Batıyorlar. Bir sürü ahlaksızlığın içine giriyorlar. Bir sürü pisliklerin içine giriyorlar. Bir sürü necaset dehlizlerinde dolaşıyorlar. Bir bakıyorsunuz her biri uyuşturucu müptelası olmuş. Kadınlar fuhşa düşmüş, erkekler eşcinselliğe düşmüş ama o şöhret budalalığı onları yerle yeksan ediyor veyahut da bir kimse işte usta, sanatkâr herhangi bir meselede, o böyle o ustayım ben sanatkarım diye olmadık bir şekilde övünüyor.

Bu sefer o da ne oluyor? O da bir müddet sonra o da o şöhret ona kötülük getiriyor. Aynı şey dini meselelerde de var. Yani o kimse kendince şöhret olmak istiyor, çıkıyor televizyona, hiç olmadık bir fetva söylüyor. Hiç olmadık bir söz söylüyor. O güne kadar herkesin hani böyle Kur'an ve sünnete tabi olurken işte kadınlar hayız halindeyken de oruç tutabilir deyip çıkıyor işin içinden. Bu sefer o sanki çok ilerici, çok çağdaş bir hoca olup çıkıyor başımıza veyahut da kadınlar normalde ay halindeyken de işte namaz kılabilir, cinsel ilişkiye de girebilir diyorlar. Haydi! Ortalık alabora oluyor. O onunla meşhur oluyor, şöhrete doğru koşuyor. O şöhret olmak istiyor. Olmadık yerde, olmadık şeyler söylüyor. Aynı şey sufilerin içerisinde de geçerlidir. Dergahlarda, tarikatlarda kimisi şöhrete oynar. O şöhrete oynayınca da o bizim tabii sufi terbiyesinin içerisinde çabuk fark edilir, çabuk önlem alınır. O kendi kendisine maneviyatın tabiri caizse bıçağının altına yatar kurbanlık koyun gibi. O ama farkına varır ama farkına varmaz. Allah muhafaza eylesin. O yüzden böyle şöhret olmaya oynayanların, meşhur olmaya oynayanların ister dini olsun ister dünyevi olsun, onlar bir afete kurban giderler ve onlar böyle tabiri caizse fitne dolaştırırlar etraflarında ve aynı o fitne çukurunda kendileri de boğulurlar. Kendilerinin boğulmasıyla kalmaz, onlar etraflarını da ne yaparlar? O fitne çukurunda kirletirler, boğarlar. Allah muhafaza eylesin. Müslim'den hadisi şerif: 'Mal ve şöhret hırsının insana vereceği zarar iki aç kurdun bir koyun sürüsüne saldırdığı zaman vereceği

zarardan daha çoktur.' Bu mal hırsı, bu şöhret olma hırsı, bütün insanlara zarar verir. Yani Müslümanca, mümince düşündüğümüzde işte Müslümanların içerisinde genelde bu mal ve şöhret hırsı siyasilerde de olur, dini siyasete alet edenler, siyaseti dini alet edenler bunlarda da olur. Bunlar şöhrete düşerler, mal hırsına düşerler. E şimdi bir kimse yöneticiliğin zorluğunu bilmiş olsa yönetici olmak için sıraya girer mi?

Şimdi deseler ki belediye başkanı olacak olanlar, sokakta bir tane aç varsa bunun sorumluluğu sana ait deseler ve sokakta bir tane aç bulunduğunda ona deseler ki sana seksen değnek sopa vuracağız, kim belediye başkanlığı için sıraya girer? Çıkaracağız seni heykel meydanına, kış kıyamette birisi üşüdüyse sorumlusu sensin. Birisi aç kaldıysa sorumlusu sensin. Birisi sokakta kaldıysa sorumlusu sensin. Sen bu sorumluluğu düzgün bir şekilde yerine getirmedin. Evet, her sorumluluğunu yerine getiremediğin şahıs için on değnek vuracağız deselerdi kim belediye başkanı olur? Kimse olmaz. Sorumluluğu yerine getiremedikleri halde getiremeyeceklerini bile bile neden bu kadar çok başkan olmak için millet sıraya giriyor? Düşündüğün zaman bir sürü şey çıkıyor değil mi? İşte ben milletvekili tanıyorum, milletvekili olduğunda hiçbir şeyi yoktu, milletvekili oldu çok zengin oldu. Evet, o zaman demek ki mal hırsı var işin içerisinde, şöhret hırsı var. Bu mal ve şöhret hırsından dolayı çünkü onlar Müslümanlara da zarar veriyor. İslam dininin gidişatına da yani dinin içerisindeki müntesiplerinin gidişatlarına da zarar veriyorlar. Yani birisi, bir cemaatin başındaki bir kimse bir şey yapıyor, bütün Müslümanlara mal oluyor, öyle değil mi? O şöhret istemek, yani şimdi böyle çok açık da konuşamıyorum, konuşsam da bir çekintim yok. Adam Almanya'dan yazıyor bana, işte şeyh efendi, ben Bursa'ya gelip senden şeyhlik icazeti alabilir miyim? Alabileceksem geleyim sizi ziyaret edeyim! Hayatımda, ömrü hayatımda, dervişlik hayatım boyunca hiç duymadığım şeyler benim bunlar. Yani bir kimse icazetmek mi istermiş, şeyhlik mi istermiş! Adam ama şöhret olacak. Yani böyle bir şey istiyor adam. E bu normalde neden? Sen Allah rızası için orda hizmet ediyorsan devam et hizmetine. Orda millete zikrullah yaptırıyorsan devam et zikrullah yaptırmana. İlla ki şeyh mi olman lazım ama icazetsiz de olmayacağını düşünüyor kendince, şöhret olacak. Allah muhafaza eylesin. Etrafa zarar veriyorlar. Tekrar bir hadisi şerif daha: 'Bir kimsenin parmakla gösterilmesi zarar olarak kendisine yetişir.' Bir kimse parmakla gösteriliyorsa ona zarar olarak yetişir. Bu gerçekten normalde yaşanılacak bir şey değil, hani o parmakla gösterilmek.

Yani bunu böyle konuşuyorum, hakkınızı helal edin, ben hiç çarşıya çıkmak istemiyorum. Ben sokağa çıkmasam çok memnun olacağım. Ya dosdoğru bir yere gidip bir alışveriş edemiyorsun yani asla bir pazarlık da

yapamıyorsun. 'Ooo, Mustafa hocam sensin, ooo hocam ya buyur, hoş geldin.' Tamam bitti! Ne pazarlığı yapacan ki. Ya tanıdık bir kimseden alacaksın, ya da dolaşmayacaksın. Pazara çıkmışım, bir maydanoz alacağım, adam selfi yapacağım diye uğraşıyor benle. Tamam bitti, o da bitti. Yok, hiçbir yere çıkmıyorsun. Allah muhafaza eylesin. O aslında insana zarar. Kendini bilen bir insan için zarar veya dervişlerin arasında vardır öyle, kendisini büyük gösterir orda, ululanmak ister, orda methedilmek ister. O böyle her şeye maydanoz olur. Hani 'Gürkan sen bilmezsin yavrum, biz eskiyiz, biz biliriz. Sen benim dediğimi yap. Biz taa Abdullah efendiden beri dervişim. Sen benim dediğimi yap! Ya bu böyle ama sen boş ver sen. Sen benim dediğimi yap.' Meşhur çünkü o! O biliyor çünkü. O eski derviş. Ululanmayı istiyor, methedilmeyi istiyor. Allah muhafaza eylesin. Parmakla gösterilmeyi istiyor, bilinmeyi istiyor o. Yani Allah bilinmekliği istedi, o da bilinmeklik istiyor. Yani nasıl bir derviş, bilin bunu. Biz neler gördük kardeşim, neler... Ya sen şeyh efendinin zamanında evinden dışarı çıkmıyordun. Ne gördün? Hatta mektup yazdınız, telefon açtınız, bizim memuriyetimiz iptal olursa bizim paramızı Mustafa abi mi ödeyecek diye! Siz ne, evden dışarı çıkmadınız. Sohbetlere bile gelmediniz basılacağız diye, memuriyetimiz gitmesin diye. Allah muhafaza eylesin. Sahabe diyor: 'Ya Resulullah hayırlı işlerde parmakla gösterilmek de böyle midir? Hayır işlerinde de parmakla gösterilmek böyle midir?' Buyurdu ki: 'Evet. Hayırlı işlerde de olsa onun için şer olur ancak Allahu Tealanın merhamet ettiği, koruduğu müstesnadır. Şer işlerinde parmakla gösterilmek zaten zararlıdır.' O zaman o bazıları meşhur olur, Allah onları korursa onlar kendilerini kurtarırlar ama Allah onları korumazsa onlar kendilerini kurtaramazlar. Bunu da sakın kendi nefsinize yormayın. Bu Allah'ın dostları için velileri için bu. Onlar böyle bu konuda meşhur olmayı istemedikleri hâlde Allah onları meşhur eder. Dinini ayakta tutacak. Onlar meşhur olmayı istemezler. Onlar tribünlere oynamak istemezler ama ona rağmen Allah onları meşhur eder. Allah birisini meşhur ediyorsa onun yanında korumasını da verir. Onlar Allah'ın koruması altına girer ancak kendilerini böyle koruyabilirler. Allah muhafaza eylesin. 'Allahu Teâlâ'nın korudukları müstesna, insana zarar olarak din ve dünya işlerinde parmakla gösterilmesi yetişir.' (Beyhâki.) O zaman Allah'ın korudukları müstesna. Geri kalan zararda. Allah muhafaza eylesin. Yani kemale ermeyen, nefis terbiyesi görmeyen bir insanın din ve dünya işlerinde şöhret sahibi olması dinine de dünyasına da zarar verir. Allah muhafaza eylesin.

"Ten kafese benzer. Girenlerin, çıkanların, insanla dostluk edenlerin aldatmasıyla can bedende dikendir."

Vücudumuz ruh için kafes gibidir, can için kafes gibidir. Vücut kafestir ve ruh, bu vücuda üflendiğinde aslında bir kafesten başka bir kafese gelmiştir. Bir kafeste neydi? Ruhlar aleminde ruhların yaratılmasıydı. Ruhlar aleminde ruhlar yaratıldı, bu bir başkasında başka türlü tecelli edebilir. Ne o? Arı peteği gibi. Hepsi de orada, kafesin içerisinde, kafeste bekletiliyor. Orda peteğin içinde bekletiliyor, mühürlü. Ne zaman ki ana rahmine üflenecek, ana rahmine üflendiği zaman tabiri caizse petek açıldı ve direkt o petekten o kimsenin üzerine manevi bir hortum gibi bir yol var. Manevi hortum gibi. Bir manevi kanal. Ordan, petekten, tak, o vücuda geldi. Uyuduğunda, uyuyor ya, uyuduğunda yine o kanaldan dosdoğru yine peteğe gitti. Bunu tekrar söylüyorum, bir başkasında bu tecelliyat farklı görülebilir ama tecelliyat bu, üç aşağı beş yukarı. Ordan, ruhlar aleminde bekletildiği kafesten tabiri caizse, beden kafesine üflendi ve beden kafesinde de nerde? Yine kafeste. E bu arada da o yolda yine kafeste. Kimler kafeste değil? Manen emmare, levvame, mülhime, mutmainneyi geçmiş olan kimselerde bu kafese girme, bir tık öyle değil.

Mutmainneye geçtiyse radiyeye, mardiyeye geldiyse biraz daha özgür ruh dediğimiz özgür ruhlar sınıfına girdi ama o yine bir miktar da olsa az bir zaman da olsa o ruhlar alemindeki, o kafese tekrar girecek o. O, kafese muhakkak, muhakkak iki gün de uykusuz kalsa üç gün de uykusuz kalsa bir anlık da olsa bir anlık da olsa o kafese girecek yine ama o manevi yolla. Yani ben onu hortum gibi size hani tarif ediyorum ama hani böyle bildiğiniz su hortumu da değil. Yani öyle bir şey değil. Bir manevi kanal, öyle söyleyeyim, o manevi kanal veyahut da bu telefon kabloları var ya incecik, incecik kabloların içi böyle incecik bir kanal düşünün. Yani ince değil de incecik bir kanal düşünün. O kanaldan gidip geliyor. İşte o ruh yine bu vücuda girdi, kafeste. Orda da kafesteydi, kafesten kafese geldi, tekrar kafese geçti. Şimdi o ruh vücuda üflendi, vücuda üflendi, vücutta. Şimdi hepinizin ruhu vücudunuzda. Şimdi ruhla, ruh vücuda üflendiğinde canla hemhal oldu, karıştı. Can, nefis, ruh, bakın hepsi de iç içe. Yani bu, suyun içerisinde şekerle zehri karıştırmak gibi. Hidrojenle oksijenin karışmasından su meydana geldi ya, bunun gibi. Ruh da var can da var nefis de var. Hepsi de karışık işin içerisinde ve nefis eğer terbiye olduysa o zaman berraklaştı, tadı geldi onun. Terbiye olmazsa sıkıntı. Şimdi vücudumuza bir zarar geldiğinde, bir tarafımıza biz iğneyi batırsak, bütün vücut acıyı hissetti mi? Hissetti. Hazreti Pir diyor ki girenlerin, çıkanların, insanla dostluk edenlerin aldatmasıyla can bedende dikendir. Şimdi o zaman bizim arkadaşlık kurduklarımız, dostluklarımız, düşmanlarımız, sevdiklerimiz, sevmediklerimiz, yakın olduklarımız, uzak olduklarımız, o zaman bizimle böyle bir

ilişkisi var ise o zaman bedene diken oldu bunların hepsi de. Bu normalde ruh kendi halinde, bu iki kafeste durması hep ona ızdırap verir. Şimdi ruhlar aleminde yaratıldığı kafeste durmak, durduğunda orası ona ızdırap vermiyordu. Izdırap vücuda üflenince başladı. Artık dünyada yaşarken o dünyadaki ama dost görülenlerden ama düşmanlardan etkilenmesiyle ruhu ızdırap duymaya başladı ve insanın bil hassa kötü ahlakı, Kur'an ve sünnetin dışındaki tavır ve davranışlarından normalde bedendeki ruha, tabiri caizse diken batırılır gibi ruh rahatsız oldu. Yani nefsinize, nefsimize uydukça şeytana uydukça ruhu biz hançerledik tabiri caizse. Onu böyle dikenli teller gibi ona acı verdik. Ona sıkıntı verdik. Hazreti Pir diyor ki bedene diken gibidir ve ruh bundan rahatsız olur. Fıtratın dışına çıkmak Kur'an ve sünnetin dışına çıkmak sadece bedenî değildir. Aynı zamanda da ruhi bir rahatsızlık söz konusu olur. Bakın sadece bedensel bir rahatsızlık değildir bu. Bedeni bir rahatsızlık değildir. Bir kimse Kur'an ve sünnetin dışına çıkıyorsa bir kimse fıtratının dışına çıkıyorsa o sadece bedeni bir rahatsızlık yaşamaz. O kimsenin ruhu da ne yapar? Izdırap çeker. Ruhu da ızdırap çeker. Hazreti Pir Allahualem bunu söylüyor bize.

"Bu: 'Ben senin sırdaşın olayım' der. Öbürü hayır, senin akranın, emsalin benim der. Bu der ki: 'Varlık aleminde güzellik, fazilet, iyilik ve cömertlik bakımından senin gibi hiçbir kimse yok.' Öbürü der ki: 'İki cihan da senindir. Bütün canlarımız senin canına tabidir."

Bunlar dostlarımızın bizlere söylediği sözlerdir. Hazreti Pir bunları anlatıyor. Bir insanı etrafındaki insanlar böyle metheder, öyle değil mi? Derler ki ben senin sırdaşın olayım. Benden bir laf çıkmaz. Benden bir kötülük görmezsin. Öbürkü der ki ya bırak herkesi. Sen sadece benimle konuş, benimle sohbet et, senin akranın benim. Seni ancak ben anlarım. Sana ancak ben kıymet veririm. Ben senin değerini bilirim, bir başkası bilmez. Öbürkü der ki cömertlik bakımından, fazilet bakımından senden daha yücesi yok. Senden daha yükseği yok. Dervişlik açısından senden daha iyi bir derviş yok. Senden daha iyi bir zakir yok. Senden daha iyi bir halife yok. Senden daha iyi bir şeyh yok. Bütün şeyhler gelip senin elini öpmeli. Sen zamanın kutbunun aktabısın. En büyük kutupsun. O yüzden bütün değerli şeyhler gelip senin elini öpmeli. Ya sen varlık aleminin nadide bir çiçeğisin.

Etraf, dostlar söyler bunları. Öbürü der ki iki cihan da senindir. Bütün canlarımız senin canına tabidir. Öbürkü de der ki diyor herkes seni övmeye, methetme yoluna girer ve herkes seni methetmek için seni ululamak için sıraya girer, bütün herkes ve bunların hepsini de sana söylerler. Eğer ki sen kemale erdiysen bunlardan rahatsızlık duyarsın. Yok kemale ermediysen bunlar senin nefsine tatlı gelir. Yani insanların etrafında kanatlanmadan uçuranlar

vardır. Bu siyasilerde çok görülür. Bu sufilerde çok görülür. Bu dini meselelerle uğraşanlarda çok görülür. Çok görülen yerler. Siyasilerde çok görülür. O olmasa ülke batar! Hani sen olmasaydın olmazdık, iyi ki varsın, yoksa adımız soyadımız bile olmazdı! Nuh'un oğlundan beri şu millet var, Yasef"ten beri şu millet var ama o olmasaydı olmazdık. Sen olmasaydın Türkiye battıydı. Tabii, kurtar bizi baba, al şapkanı gel, çık mezarlıktan şimdi. Memleket battı baba ya! Nerdesin sen? Lan öldü! Olur mu ya, fotörünü alsın gelsin ordan o, kurtarsın memleketi tekrar. Ululanmak! 'Sorma! Bizim şeyh efendi Allah rahmet eylesin, yok onun gibi bir kimse şimdi.' Eeee? 'Biz ona bağlıyız, kaldık öyle. Ya bunlar şeyh mi şimdikiler ya!' Ben bunu şeyh efendiye intisap ettiğimde çok duyuyordum eski dervişlerden. Allah Allah! Yani Geylani hazretleri vefat edince yol mu kapandı? Ondan daha büyük bir şeyh mi geldi sonradan? Gelmedi. Yol kapandı mı? Değil. Silsile kesildi mi? Kesilmedi. Yani Hacı Ebubekir baba muhteşem bir zat, evet? Ne oldu? Hacı Ali Haydar efendi geldi sonra. Ondan sonra Çorumlu Hacı Mustafa Efendi geldi. E sonra Abdullah Efendi geldi. E demek ki gelmiş birileri. Onun kafasında şahısperestlik var. Onun kafasında o. Hatta bazen şimdi eski dervişler kızıyorlar bana. Hani sen Abdullah efendiyi çok aşırı derecede methedmiyormuşum. Ben de yazdım, Abdullah Efendi'nin şeyhliğiyle alakalı laf söyleyenler varken nerdeydiniz? Adam bilmem nerden Sivas'a kadar gitmiş. Sivas'taki dervişlere demiş ki Abdullah efendi şeyh değildi, mürşit değildi. Eee, Sivaslılar ne yaptınız adama, ne söylediniz? Hiçbir şey! Adam herkese bunu söylüyordu. Ne yaptınız? Hiçbir şey. Eee? Ama aşırı derecede ululayacaklar.

Aslında kendilerini ululuyorlar. Kendilerini ululuyorlar! Nasıl kendilerini ululuyorlar? Ölmüş bir şeyhin üzerinden pirim yapmaya çalışıyorlar. Tribünlere oynuyorlar. Kendilerini ululuyorlar ve diyorlar ki biz hâlâ daha Abdullah efendinin yolundan gidiyoruz. Yani sen kimsin ki! Biz onun yolundan gitmiyoruz. Yavrum ben bu filmi daha önce izledim. Şimdi sizden izliyorum. Aynı filmi aynı senaryoyu daha önce izledim. Çorumlu hacı Mustafa Efendinin dervişlerinden dinledim. 'Biz Mustafa Efendinin bıraktığı yerdeyiz.' Orda kaldınız zaten. O bıraktığı yerde kaldınız. Gidip başka bir mürşid bulamadınız, kendinizi ululuyorsunuz. Kendinizi diğerlerinden üstün gösteriyorsunuz ve etraf da sizi aldatıyor. Siz iyi dervişlersiniz, siz mükemmel dervişlermişsiniz! Ya sen mükemmel bir derviş olsan zamanın pirini rüyanda görürsün. Sen mükemmel bir derviş olsan zamanın mürşidini rüyanda görürsün. Sen mükemmel bir sufi olmuş olsan peygamber sana yol çizer sallallahu ve sellem . Ümmetini meydanda mı bırakır o. Ümmetini meydanda bırakmaz. Sen iyi bir sufi olsan öyle methedilen bir sufi olmuş olsan Allah yolumuzda mücahede edenlere yolumuzu açarız demiş.

Sana zamanın kutbunu senin rüyanda gösterir. Göstermiyorsa sana, o zaman sen iyi bir sufi değilsin. O zaman kalkıp da birbirinizi ululamayın. O zaman başkasının seni ululamasına da müsaade etme. E siz toplamışsınız on kişi, herkes birbirini ululuyor. Mübarek, hadi bakalım sen ders yaptır. Yok sen daha mübareksin sen yaptır, yok sen daha mübareksin sen yaptır... Ooo, bütün mübarekler toplanmışlar orda! E dedim oranın çavuşu yok mu? Kaldı. Abdullah efendi oraya dedim bir zakir tayin etmediydi zaten, kim orda zakir diyorum. Ik çıktı, bık çıktı...'Bir kardeşimiz rüyasında görmüş.' Ne yapmış? Abdullah efendi sağlığında vermediği zakirliği rüyasında mı vermiş şimdi! Tık yok. Kardeş bizi ölülerin idare etmesinden siz daha bıkmadınız mı? Siyaseten ölüler, idare ediyor, dinen de ölüler idare ediyor bizi. Ölmüş gitmiş, idare ediyor daha. Koca ülke idare olunuyor öyle. Koca ülke idare olunuyor öyle!

E şimdi dergahları da ölüler idare ediyor. Ölmüş kardeş! Eğer mezardan idare edilecek olsaydı Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem den sonra hazreti Ebubekir efendimiz halife olmazdı. Eğer mezardan idare olacak olsaydı Hazreti Ebu Bekir'den sonra hazreti Ömer idarenin başına geçmezdi. Mezardan idare olunacak olsaydı Ömer'den sonra Osman, Osman'dan sonra Ali radyallahu anh hazretleri, 'ilmin şehri isem Ali kapısıdır.' Hazreti Ali efendimiz o zaman öldükten sonra da idare etmeye devam ederdi. Nerden geldi bu anlayış İslam toplumuna? Ama İslam toplumunun içine girdi? Yani nasıl o günün Geylani'si varsa bugünün de Geylani'si var. Nasıl günün Rufai'si varsa bugününde Rufai'si var. Hadisle sabit, kırklar mı eksildi? Hadisle sabit, üçler, beşler, yediler mi eksildi. Hadisle sabit, zamanın kutbu mu eksildi? Hadisle sabit, ebdallar mı eksildi? Hadisle sabit. Mustafa Özbağ sözü olsa kabul etmeyin. Cümle alem hiç bir kimse kabul etmesin. Hadisle sabit. Her devirde yaşayan abdallar var, veliler var, üçler, beşler yediler, kırklar, seksenler, yüzyirmiler, ikiyüz kırklar, üçyüzatmışlar, beşyüzler...Hadisle sabit. Sen hadis mi inkar ediyorsun? Ama ululanmak hoşlarına gidiyor. Kendi kendilerini ululuyorlar. Kendi kendilerine yapıyorlar. Allah muhafaza eylesin. Şimdi bir kimsenin üzerinde bir özellik olmuş olsa o özelliği dile getirilse bu haktır. Bakın bu haktır. Ben böyle şimdi methediyormuş gibi olmayayım. Şimdi Cevdet ustanın ben bugüne kadar bu arabayı tamir edemedim, geri gönderdim dediğini duymadım. Böyle bir şey olmadı. Cevdet oldu mu? Yalancı olmayayım bir de. Ben bunu tamir edemedim, buna bilgim yetmedi dediğin bir araba oldu mu bugüne kadar? Hamdolsun olmadı. Şimdi onu böyle nazara vermek için söylemiyorum. Şimdi bir kimse dese ki yani Cevdet usta bugüne kadar tamire gelmiş herhangi bir arabasını hiç geri çevirmemiş. Hepsini biiznillah, Allah'ın izniyle tamir etmiş. Bakın, bu Cevdet

kendi kendine bunu söylerse bu caiz değil. Bunu kendi kendisine böyle ilan ederse bu caiz değil ama bir kimse ben götürdüm Allah razı olsun hiç kimse tamir edemedi, Cevdet ustaya götürdüm, Cevdet usta bunu tamir etti derse bu haktır. Şimdi kapının önünde aldığım araba var, adamlar tamir edememişler. Gitmedikleri tamirci kalmamış. En sonunda kelepir fiyatına ben aldım. Açık açık konuşayım şimdi, adama telefon açıyor, bir de diyor ki abi bunun motor arızası var. Hani alacaksan ona göre al. Cevdet'e dedim Cevdet sen ne iş yapıyorsun dedim ben, motor ve mekanikçiyim dedi. Oğlum dedim, tam alınacak araba işte. Git al dedim arabayı. Sonra Cevdet'e sordum, ne yapmışlar. Dedi yazılımıyla uğraşmışlar, altını üstüne getirmişler dedi ama bulamamışlar dedi arızasını. Bulamamışlar, yapamamışlar yani.

Sende bende bir başkasında o arıza da meydana çıkmaz. Benim gibi çılgın bir adam da çıkar arıza. 225'e gelince gaz kesiyor. 225'te kesiyor gazı. Yani 225'e kadar basmazsan arıza meydana çıkmıyor. E, bende de Allah ne verdiyse basacağım ben ona. Tam 225'te gaz kesiyor. Cevdet 225'te gaz kesiyor, arızası belli, çıktı meydana, tamam. Ben tabii bu arada da dışarı gidip geliyorum. Ben dışarı gidip geliyorum, onun da bakacak fırsatı olmuyor. En sonunda buldu arızayı, yaptı. Şu anda 240 falan basıyor. Yani yanlış anlaşılmasın, denemek için basıyorum, 240, 245'i. Kesilecek mi kesilmeyecek mi gazı diye, kesilmiyor. Şimdi burda anlatmak istediğim şey şu. Bir kimsenin üzerinde var olan bir özellik vardır. O var olan o özelliği de onun üzerine söylemek de caiz değil. Onun arkasından onu böyle konuşmak caiz. Örnekleyeceğim şimdi, x bir kimse hayır hasenat sahibidir, caizdir bu, arkasından konuşuluyor. Senin yüzüne birisi geldi şimdi Cevdet'in yüzüne araba yaptıracak ya o, onun işi var Cevdet'le. Dedi ki duydum sen ne kadar meşhur bir sanatkarsın, ne kadar meşhur bir ondan sonra araba tamircisiymişsin, benim aramda problem var, on tane tamirciye gittim, bir türlü yaptıramadım. Sen tamircilerin pirisin, şıhısın. Bu çukurda, Marmara'da senden başka tamirci yok. Yüzüne söylerse bu caiz değil. O adam yalakalık yapıyor. İşini görmek için işini göstermek için yapıyor bunu, bu doğru değil. Bakın bu doğru değil veyahut da geldi şimdi birisi Hüseyin'e dedi ki ya Hüseyin abi dedi ya Allah razı olsun, sen Bursa'da olmasan burda ne dervişlik kalır, ne zakirlik kalır, ne dersler olur, Hüseyin'i perişan ediyor adam. Bak Hüseyin'i perişan ediyor.

Abi senin yaptırdığın ders farklı oluyor ya! Sen üç tevhit bile çektikten sanki biz yüzbinlerce tevhit çekmiş gibi oluyoruz. Eyvah! yaktı Hüseyin'i, örnek. Neden? Yüzüne karşı methediyor. İşte bu tip insanlar, insanları böyle yüzlerine karşı ne yapar? Methederler. Senin gibi bir mürşit yok. Senin gibi bir şeyh yok senin gibi bir veli yok, yüzüne söylüyor. Sen yürü,

alem yürüyor senin arkandan. Yani birisi umrede başımda ağlıyor. Ya biri ağlıyor, rüyamda mı ağlıyor gerçekten mi ağlıyor? Yorgunum, nasıl yorgunum, uykusuzum yorgunum! Bir iki dakika uyuyayım dedim, kendi içimden de öyle diyorum, lan az bir şey uyuyacaktım diyorum, kim ağlıyor başımda diyorum, açtım gözümü bizim arkadaşlardan birisi ağlıyor. Dedim hayırdır? Abi bu dünya seni nasıl çekiyor ya dedi! Ya şeyh efendi yan odada yatıyor, o adam geliyor bana bunu söylüyor. Gözümü açtım, ilk düşmanlık yapacak olan sen olursun bana dedim. Abi Allah benim belamı versin öyle bir şey olursa, verir oğlum, böyle söyleme dedim. Verdi, evet! İlk düşmanlık yapan o oldu yani düşmanca davranışların içerisinde o oldu. Şimdi sebep?- Yüzüne karşı methedilmek çok uygun değil ama şimdi desek ki Ali'nin arkasından Ali güzel naat okur, hakkıdır ama Ali'nin yüzüne desen ki şimdi Ali, senin gibi naat okuyan yok, ya. Lan adamı uçurdun, gitti adam! Adam şurdan içeri girerken lan benim gibi burda naat okuyan yok dedi, öyle girdi içeri. Allah muhafaza eylesin veya filanca gibi zeybek oynayan yok! Ulan adam kendinde bir şey zannetti. Dur kardeş, dağlar senin gibi zeybek oynayanlarla dolu. Meçhul, mezarları meçhul. Yunan kurşununa şehit olmuş, mezarı meçhul. Eee? Sen dur sakin ol, senin gibi nice zeybek oynayanlar oldu. Allah muhafaza eylesin. O yüzden bir kimseyi yüzüne karşı methetmek, yüzüne karşı böyle ona sen olmasaydın olmazdık demek veyahut da senin gibi mükemmel bir kimse yok demek, Allah muhafaza eylesin bu uygun değil.

"O da halkı kendisinin sarhoşu görünce kibirlenir."

Yani herkes onu methediyor, methüsena ediyor ya, o da halkı kendisinin sarhoşu görünce kibirlenir.

"Elden avuçtan çıkmaya başlar. Şeytan onun gibi binlerce kişiyi ırmağa atmıştır."

Yani dostlar tarafından, düşmanlar tarafından metholunan o kimse kendince, kendisini bilmez hâle gelir. Kendisini inandırır, öyle olduğuna inanır ve der ki komple hepsi de bana meftun, herkes benim sarhoşum. Hani vardır ya öyledir, sanki ondan güzel bir kız yok. Bütün erkekler ona meftun, sanki ondan daha yakışıklı bir adam yok, bütün kadınlar ona meftun. O böyle bir yere girerken o bütün kadınlar ona bakıyor. Bütün kadınlar onun meftunu gibi. Biriyle bir yere gidiyoruz, merdivenlerden çıkıyoruz, bu bolu yolunda İsmail'in yeri var. Oraya çıkıyoruz. Birinci katı çıktık, bir sürü böyle İstanbul, kadın, kız, oraya yıkılmış. Bu hemen kravatını düzeltti, saçını başını düzeltti, uyuyordu arabada çünkü. İkinci kata çıktık böyle kendini daha da...Mustafa abi, nereye geldik abi biz ya, dedi. Üçüncü merdivenleri çıktığımızda bu bütün kadınlar sanki buna meftun, yanımda böyle. Eğildim, abi burdaki bütün kadınlar kızlar dedim senin değil, sakin ol. Bu kaldı şimdi.

Dedim böyle yapma, sakin ol dedim ya. Herkes eşiyle çoluğuyla, çocuğuyla kahvaltıya gelmiş, senin değil dedim. Bakma hiçbir yere dedim. Ya abi ya... Ya öyle değil dedim. Senle son yolculuğumuz olur, böyle değil dedim. Şimdi o kendini nasıl görüyor? Herkes onun sarhoşu. O yakışıklı, takım elbise, kravatlı, jilet gibi giyindi ya, ondan başka hiç kimse yok! Bu dünyevi. Bunun bir de uhrevisi var. O ne? O da dervişliğin, sufiliğin içinde. O normalde onu methettiler ya, onu övdüler ya, o zannetti ki herkes benim sarhoşum, herkes bana meftun. Öyle yürüyor yürürken, dergahın içerisinde öyle hareket ediyor. 'Yavrum şunu şurdan kaldırıp ver bakayım, evladım şunu şöyle yap bakayım sen de'. Ya sana ne kardeş? Onların başında semazen eğiticisi var, sana mı düştü onun kolu kanadı? Sen ne oraya edebinle oturmuyorsun? 'Yavrum sen şunu şöyle yap bakayım'.

Ya sana ne kardeş! Onun eğiticisi var. 'Bu üfleyemedi bu neyi'. Neden? Yani sen nerden biliyorsun? Sen neyzenlik mi yaptın? Çalıştın mı? Yok! E onun başında bir ney hocası var, o bakacak ona. Sana ne! 'Ya Hüseyin abi ya, bu dersi öyle değil de böyle yaptırsan olmaz mı ya? Bak bütün millet böyle bir ders bekliyor senden'. Sana ne kardeş? Sen o hale geldiğinde, sen de yirmi beş yıl, otuz yıl Mustafa Özbağ'ın yanında diz çök, sen o hale gel. E gelemezsin de o zamanlar da geçti. E ne olacak? Sen kabarma! Sen kanatsız uçmaya kalkma! Birisi Hazreti Ebubekir'in yerine geçebilir mi şimdi? Hiçbir sahabe geçemez. Sebep? Ya ilk! Hadi ilk ol. Şimdi Oktay'ın yerine kim geçecek? Benim dervişlik hayatımda ilk ders verdiğim kimse. Kim geçecek yerine? Geçmez. Geriye mi saracaksın? Saramazsın. Bak saramazsın. Ben şeyh efendinin ilk zakiriyim şeyh olduktan sonra o. Hadi geriye sar. Saramazsın. Şeyh efendinin yaptığı kendi şeyhlik zamanında ilk nakibiyim, ilk nakibi nükebbasıyım. Hadi geriye sar. Şeyh efendinin şeyhlik olarak ilan ettiği ilkim ben. Ahmet Turan abiye benden sonra telefon açtı. Bana dedi çünkü Ahmet Duran'ı da arayacağım şimdi dedi, bana telefon açtı söyledi. Ahmet Duran'ı da arayacağım şimdi, ona da söyleyeceğim dedi. Ahmet Duran'ı da arayacağım, ona da söyleyeceğim deyince onun da şeyhliğini bana tebliğ etti yani. Hadi sar geriye şimdi. Yok, saramazsın, olmaz. Sen Sıtkı'ya ne dersen de. Sıtkı bizim için ilk dervişlerden. Hadi sar, yerine birisini koy. Koyamazsın. Hadi Ali Karadağ'ın yerine birisini koy. Hadi İsmail'in yerine birisini koy Demirtaş'ta şimdi. Koyamazsın. Kabarma. Bu tespih tanesi gibi. Nasıl tespih tanesinin imamesinin sağındaki solundaki tespit tanesi, kendisi seçebilir mi kendisini? Seçemedi Tesbihi dizen getirdi imamenin sağına koydu, tesbihi getirdi onu otuz üçün başına koydu. Tesbihi sıralayan getirdi. Şimdi tespih tanesinin ben neden imamenin yanında değilim, imamenin yanında değilim, ben neden üçüncü sıradayım, ben neden dördüncü

sıradayım deme lüksü var mı? Yok kardeş, dervişlik böyle bir şey! Kime ne zaman ne nasip belli değil. Bulunduğun yerin kıymetini bil, sen o tespih halakasından kopmamaya çalış. Kendi kendine uçmaya çalışma.

Birkaç kişi seni methetti, birkaç kişinin methine uyup da kendini bir şey zannetme. Şeytan senin gibi binlercesini tabiri caizse o suya kadar, dereye kadar götürmüş, su içirmeden getirmiş. Yeni değil bu. Adem'den itibaren şeytan aldatmış herkesi. E böyle olunca o methedilmek, o övülmek, o kimsenin içine işliyor. Nefsani bir şey bu. Nefis methedilmeyi istiyor, övülmeyi istiyor, ululanmayı istiyor, alkışlamayı istiyor. Oysa farkında değil. Nefsi terbiye olmayan bir kimse methedildikçe batar. Hem metheden batar, hem methedilen batar. Bak hem metheden batar hem de methedilen batar. Ha, bir kimsenin özelliğini söylersiniz, bu farklı bir şeydir. Abdullah bizim iyi bir doktordur, özelliğini söylüyoruz. İşte Cevdet usta iyi bir sanatkârdır motor üzerine, eyvallah! İyi birisidir, eyvallah! Bakın, olmayan bir şeyi söylemiyoruz. Şaban iyi bir demircidir. Parçaları, marçaları kullanır, bir işi meydana çıkarır ama Şaban'dan büyük bir estetiklik bekleme, sağlamlık bekle. Bir iş yapsın, üzerinde tepin bin kişiyi çıkarıp üstüne hiç sıkıntı yok, değil mi Şaban? Elhamdülillah. Şimdi burda o kimsenin sanatıyla alakalı özelliğini söyledik, methetmedik. Olmayan bir şeyi söylemedik. Allah muhafaza eylesin ama hadisi şerifte Allah resulü buyurdu ki: 'Metholunmayı sevmek insanı kör eder ve sağır eder. Kabahatlerini, kusurlarını görmez olur. Doğru sözleri, kendisine yapılan nasihatleri işitmez olur.' (Deylemi'de) Demek ki methedilen kimse kör ve sağır oluyor. Neden? O methüsenadan kafası dönüyor. O da ayrı bir sarhoşluk bakın, bakın o da ayrı bir sarhoşluk. O devamlı methedilmeyi istiyor. En güzel şarkıyı sen yazdın, en güzel gitarı sen çaldın, en güzel semayı sen yaptın, en güzel zeybeği sen oynadın, en güzel dervişliği sen yaptın, senin yaptığın dervişlik gibi kimse yapmadı, senin yaptığın zakirlik gibi de kimse zakirlik yapmadı, sen muhteşem bir zakirsin, sen muhteşem bir şeyhsin. Bütün alemin senin peşine takılması lazım ama işte ne olduysa bunlar kör, görmediler senin şeyh olduğunu filan. Sen öyle bir siyasetçisin ki şakşaklıyoruz seni, alkışlıyoruz. Sen olmasan dünya batardı. Ona alıştı. Methedilmeye alışınca artık o kendi kabahatini, kendi kusurunu görmedi.

Kendine nasihat edenleri de dinlemedi. Birisi ona doğruyu, iyiyi, güzeli, nasihat etti. Nasihat edene dedi ki senin benim halimden haberin yok. Sen beni bilmiyorsun. Onu da dinlemedi. Allah muhafaza eylesin. E şimdi kör ve sağır olunca kendini yükseklerde gördü. Kör ve sağır olunca nasihatları dinlemedi. Kör ve sağır olunca bunu yapma, bunu etme, böyle düşünme,

böyle davranma dedikçe o tabiri caizse dudağının kenarından güldü. Sen nerden bileceksin filan. Ben ona nasihat ettikçe o nasihatı anlamadı veya nasihat ediciler ona nasihat ettikçe etraftan kardeşi, abisi, eşi, dostu, yani yapma, etme, böyle davranma...O kendini hâlâ daha arşı âlâ da gördü. Şunu demeliydi. Yusuf, ayet 76: 'Biz dilediğimizi derece derece yükseltiriz. Her bilenin üstünde daha iyi bilen biri vardır.' Seni birisi methettiğinde sen kendi içinde kendi nefsini hesaba çekmen gerekirdi. Benim nice günahlarım var, ben bu methüsenaya laik değilim, benden muhakkak daha üstünleri vardır demen gerekirdi. Çünkü normalde ne? 'Her bilenin üzerinde daha fazla bir bilen vardır.' Bu ayeti kerimeyi okuyunca Musa aleyhisselamın kıssası aklıma geliyor. Hani Musa aleyhisselamın kavminden sordular. Dediler ki ya Musa, senden daha alim, senden daha fazla bilen bir insan var mı ki dünya üzerinde? Musa aleyhisselamın dedi ki yok. Hemen vahiy kesildi. Vahiy kesilince Musa aleyhisselam anladı bir hatasının olduğunu. Dervişlerde de rüya kesilir, dervişlerde de hal kesilir, dervişlerde kalbine gelen feyiz kesilir, dervişlerde zikrullaha gitmek istemez, derse gitmek istemez, dersi çekmek istemez. Onda manevi bir düşüş var. Onda manevi bir hastalık var. Bir düşüşün içinde. Kabahati orda burda arama, kendi nefsinde ara. Kabahati zakirde, çavuşda, halifede, şeyhde arama, kendi nefsinde ara başka kimse de arama.

Musa aleyhisselam da böyle deyince vahiy kesildi. Vahiy kesilince koşa koşa gitti Tur-u Sina'ya. Tur-u Sina'da kaldı. Dedi ki yarabbi bu hal nedir, görüşme kesildi vahiy kesildi? Cenab-ı Hak Musa'ya dedi ki ya Musa falanca yerde dedi sana sordular, senden daha âlim bir kimse var mı, sen de yok dedin dedi. Allahu Teâlâ'nın bu taaccubuna gitti. Nasıl yok dersin! Var mı ki ya Rabbi dedi. Bana onu göster, ben gideyim ondan ilim öğreneyim, ben gideyim ondan öğreneceğimi öğreneyim. Git dedi denizin kenarında tabiri caizse şeyh efendinin tabiriyle kepeneğinin altında yatan nice erler vardır dedi. Şeyh efendi bunu böyle söylerdi. Kepenek ne biliyor musunuz? Çobanların üzerine attıkları keçeden yapılmış dış kıyafet. Soğuktan sıcaktan korur kepenek. Önceden dağda bayırda yaşayanların böyle kepenekleri olurdu. Çobanlık yapanların kepenekleri olurdu. O hâlâ daha yapılıyor Türkiye'de, ondan sonra, onu böyle keçeden yaparlar, dövülme keçeden, orijinal. O keçe, bu sabunla bildiğimiz koyun yönünün sabunla dövülmesinden, döverler. O koyun yünü, farkında değilsinizdir. Yivli setlidir o. İncecik yün, Allah'ın harikası. O yiv, set birbirinin içine girer dövüle dövüle. İçine ne kurşun girer, dikkat edin, ne yağmur girer, ne kar girer. O kepeneğin altına hiçbir şey işlemez. Kurşun atsalar kurşun işlemez, kepenek öyle bir şeydir. Tabii kalmadı artık da insanlarda. Önceden insanlar yün giyerlerdi. Yün böyle

sağlıklıdır. En sağlıklı yünlü olan, yün olan kıyafetlerdir. E tabii şimdi gösteriş yok ya, bu emperyalistlerin emrine girdik, her şey polyester şimdi. Bak her şey polyester. Şimdi yün almaya kalksan da zaten bir yün kazak Murat ne kadardır bir yün kazak erkekler için? İki, üç bin lira vardır, düşünebiliyor musunuz! Bir kazak üç bin lira. Yün ama. Nereye alacak insanlar. Polyestere devam. Polyester aldığımız. Gömlek alacaksan pamuğa pamuk olacak veya yünlü olacak. Nereye alacak bir kimse! Pamuğa pamuk bir gömlek ne kadardır Murat? En az iki bin! Pamuğa pamuk, %100 pamuk, eyvah ki eyvah! Aldığınız polyester gömlekler. O yüzden hasta oluyorlar, hastalıklarından kurtulamıyor hiç kimse, hepimiz. Sağlıklı giyinmiyoruz, sağlıklı da yemiyoruz, sağlıklı da yaşamıyoruz. Dünya emperyalistlerinin sağlık oyununun müşteriyiz. Onlar hasta etmek için uğraşıyorlar. Allah bizi affetsin.

İşte o esnada o kimse kendi günahlarını, hatalarını düşünüp de methedilenin methine uymayıp ayeti kerimeye uysa, dese ki Allah dilediğini üstün eder, yükseltir, dilediğini aziz eder. Yani bir bilenin üzerinde bilen vardır. Musa aleyhisselam böyle demedi, onu ne yaptı? Dedi ki Kızıldeniz'in yanına git. Kızıldeniz'in yanında dolaşırken dedi ki yanına kurutulmuş balık al. Hikayeyi biliyorsunuz. Balık ne zaman dedi canlandı, orda benim bir dostum var, git ona tâbi ol. Kime tabi oldu Musa aleyhisselam? Hızır aleyhisselama. Çünkü peygamberdi, peygamberlik ilmi ayrı, Hızır'ın ilmi ayrı. Hızır'ın ilmi ayrı. Onu ne yaptı? Hızır'a tabi etti. Dedi ki git onda ilmi ledün var. Ondan ilmi ledün öğren. E sende daha ilmü ledünün kırıntısı bile yok, sende ilmü ledünün hayali bile yok, sen kendi kendine şeyhlik yapmaya kalkıyorsun! Sende ilmü ledün kırıntısı yok, daha sen dosdoğru rüya bile görmüyorsun, şeyhlik istiyorsun ordan burdan! Methediliyorsun ya, methedilince sen kanatlanıyorsun kendi kendine! Kendi kendine uçacak yer arıyorsun. Ben bunu anlatıyorum ya, yani kumru şeyi, ne o, yavrusu, bir tanesi duruyor ordan, öyle bakıyor bana. Birisi de uçacağım diye uğraşıyor, attı kendini uçacağım diye düştü. Bereket nereye düştü, benim terasa düştü gene. Çırpınıyor orda burda. Ya mübarek, daha uçamayacaksın işte, sen ne yapmaya ordan attın kendini? Eğer sokağa düşmüş olsaydın kediye yem olacaktın. Kediye yem! E ben tuttum gene koydum onu şeye, yuvasına ama yok işte, illaki kediye yem olacak ya o, kediye yem olacak. Ben koydum, o bir daha attı kendini. Bu sefer terastan dışarı gitti. Ben martıların o civcivleri yani kuşun yavrusunu yediğini o zaman gördüm. Martı bir dip daldı, pat, kaptı gitti onu. İçimden dedim ki olmayan bir derviş oldum havasına girerse yuvadan kendini bir yere atarsa dedim kurdun kuşun yemi oluyor. E kurda kuşa da yem lazım ya! Kurda kuşa da yem lazım. Sen istediğin kadar

onu tutmaya çalışıyorsun, nasihat ediyorsun, yapma etme, dosdoğru yolunda yürü. O yok! Kanatsız uçacağım diye uğraşıyor! Kendi kendine şeyhlik edeceğim diye uğraşıyor. Ona buna kendine yok baba dedittiritor yok dede dedittiriyor, ben de sizin babanız sayılırım! He öyle! Hemen oluyor bu! Liman babasıydı ya! E ondan sonra? E ondan sonra? Yandı, tu yansın! Perişan oldu gitti. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden methedenin methine uyma. Senden fazla bir bilen var. Kendini vazgeçilmez zannetme. Git bak, emir sultan mezarlığına, Emir Sultan hazretleri de zamanın vazgeçilmeziydi. Git bak Üftade hazretlerine, o da zamanın vazgeçilmeziydi. Git mezarlıklara, mezarlıklarda zamanın vazgeçilmez insanları meftun, orda yatıyor. Sen yerim dolmaz zannetme. Niceleri gelmiş geçmiş bu dünyadan, hepsinin de yeri dolmuş. Hepsinin de yeri dolmuş. Hazreti Muhammedi Mustafa müstesna, onun yeri dolmadı, hiç dolmayacak zaten ama öbür türlü nicelerinin yerleri dolmuş. Kardeşim sen kimsin ki ya, kendini bu kadar yukarda görüyorsun! Kendini methüsenaya kaptırmış sarhoş olmuşsun. Öbürkü bir şişe rakı içmiş, rakının sarhoşu. Valla o rakının sarhoşluğu geçince biter onun işi. O kendine gelir verir elini bağrına, der ki ya ulan içmeseydim keşke ya ama içtim mereti der. Onun sarhoşluğun tedavisi var. Bu methedilmenin sarhoşluğunun tedavisi yok. Sebep? Kör ve sağır oluyor çünkü methedilmek onu kör ve sağır ediyor. Methedilmek onu kör ve sağır ettiği için onun tedavisi yok. O Geylani hazretlerinin kılıcının önüne gidiyor, koşa koşa oraya gidiyor. Mübarek de demiş ya biz demiş kılıcı kimseye durmayız. Ahmaklar koşa koşa gelirler bizim kılıcımıza çarparlar demiş. Çarpma derviş ol, sufi ol, hiçliği yakala. Kendinde bir şey görme, kendinde bir şey zannetme. Dervişlik adabına, erkanını tabi ol. Senden öncekiler nasıl tabi olmuş, bugüne kadar adam oturmuş oturduğu yerde, hiç ip gibi yaşamış ya. Hacı Mehmet kaç yıllık dervişsin? Doksanüçten beri. Doksanüç, evet Doksanüç, ikibinyirmidört, otuz yıl olmuş. Bilmez mi adam şeyhlik yapmayı, kendine baba dedirtmeyi! Örnek. Hüseyin aga, kaç yıl? Kaç? Otuzüç yıl olmuş. Daha dur bakalım, sen daha dün geldin. Otuzüç yıl dizini kırmış oturmuş. On gün içerisinde olmadan oldum diyecek, uçacak herkes. Üç beş tane derviş oluyor ya etrafında, abi işte şöyle böyle, şu şöyle olsun...Uçtu adam. Otur kardeşim ya! Bu dergahtan niceleri gelmiş geçmiş. Otuzaltı yılım dolmuş benim.

Nice uçanlar gördük biz. Sonra baktık ki bir tane üzerlerinde tüy yok, kanatlarını yoldurmuşlar, tüylerini yoldurmuşlar. Nice hal görenler gördük, nice çok sevenler gördük. Dedim ya, başımda adam hüngür hüngür ağlıyor, bu dünya seni nasıl tartıyor diye. Dedim ilk taşı sen atarsın bana, ilk taşı o

attı bana. Nice seni seviyorum diyenler vardı. İlk zararı onlar verdi bize. İlk zararı onlar verdi. Malını mülkünü getirenler oldu. Dedim kardeş, kimsenin malınla mülkünle işimiz yok bizim, sonra ilk taşı o attı. Kanma methedenin methine. Birisi seni methediyorsa yüzüne karşı onu dost görme. Bakın onu dost görme, yüzüne karşı seni methediyorsa. Bu dinle alakalıysa dikkatli ol. Hatta hadisi şerifte diyor ya, yani seni diyor birisi yüzüne karşı methederse ona bir avuç toprak at. Başka bir hadisi şerifin metninde ona diyor taş at, taş, taş! Ona bir avuç taş at diyor. Hatta birisi Hazreti Osman efendimizi yüzüne karşı överken gidiyor başka bir sahabe, sahabeye bak, sahabedeki ferasete bak. Hazreti Osman efendimiz halife, o halife iken başka bir sahabe, hazreti Osman Efendimizi methediyor huzurda. Başka bir sahabe gidiyor bir avuç taş alıyor, o methederken o sahabenin başından aşağı dökmeye başlıyor bir avuç taşı. Herkes şaşkın. Dönüyorlar, hazreti Osman Efendimiz diyor ki ne yaptın, hani kardeşinin başından aşağı taş attın. Sahabe diyor ki Hazreti Peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinden duydum ki birisi birisinin yüzüne methederse onun başından aşağı taş atın dedi diyor. Hadis. Biri birisini methediyor. Kim methedilen? Hazreti Osman efendimiz. Metheden kim? Sahabe. Taşı o sahabenin başından döken kim? Yine sahabe. O peygambere tabi sallallahü ve sellem e. O Emire'l müminin, Emire'l Müminin olabilir, onu birisi yüzüne karşı methediyor. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin sünnetinin dışında. Sünnetinden saptı. Sünnetinden sapınca onun başından aşağı bir avuç taş, başlıyor taşları avucundan aşağı onun başından aşağı atmaya. Hazreti Osman Efendimizin huzurunda oluyor bu.

O zaman ne yapacağız? Bizi sufilik yolunda birisi methediyorsa yüzümüze karşı, dikkatli ol. Senin elinden tuttu, şeytanın ırmağına götürüyor seni. Seni şeytanın ırmağına götürüyor. Su içirmeden geri getirecek seni. Su içirecek zannetme çünkü niceleri orda helak olmuş, niceleri orda kaybolmuş. Senin gibi sema eden yok demişler adam da diyor ki yani etrafına demiş yıllar önce. Demiş ben olmasam kim sema edecek? Yoksun işte, sema devam ediyor bak, sen olmadan da devam etti. Sen, senden başka neyzen yoktu. E yok mu? Bak neyzen de var. Ney de üfleniyor bak, devam ediyor. Demek ki bir şey doğruysa yol devam ediyor. Ha tekke olmayınca bitecek, batacak zannetti değil mi herkes. Yok bak, devam ediyor. Demek ki mekana bağlı değilmiş hiçbir şey. Mekana bağlı olmuş olsaydı, dağılıp yürüyüp gidecektik, değil mi. Bak, mekan da hüzünlü, kapandı orda duruyor. Altından nasıl kalkacaklar şimdi. her gün Allah denilen, sema edilen, zikredilen, tövbe edilen, dua edilen yeri kapattılar. Eee, nasıl bunun altından kalkacaksınız

manevi olarak? Mahşerde, nasıl yüzüne bakacaksınız Allah'ın! Kapalı. E bu yol devam ediyor, aha burda sema da olacak, zikir de olacak. Devam ediyor. Ne oldu şimdi? Demek ki öyle değil. Onun da bir hesabı var. Onun da bir kitabı var muhakkak. E o hesap kitap da görülecek muhakkak. Allah muhafaza eylesin. O yüzden bakın bir mekan da bir mekan olarak da vazgeçilmez değil. Önemli olan o mekanı mekan eden içindekiler. Burası bak, daha önce hamamdı. Sonra nü portreler çizilen bir yerdi burası. Evet ve biz burda tekkedeyken buranın haberleri geliyordu bana. Efendim içerde bayanları çırılçıplak soymuşlar, portre çiziyorlar. Resim, sanat gösteriyorlar hesapta. Evet, evet, bakın bu mekan burası, çıplak portre, resimler dersi verilen, çizilen bir yerdi burası. Vakıf malı burası, evet! Bu particilik değil, chp zamanında satılmış ya vakıflar. Satmışlar. O zaman burayı da satmışlar. Vakfiye satılır mı? Bizim ülkemizde satılır. Satılmış. Şahsa geçmiş. Şahıstan şahısa geçmiş. Cenab-ı Hakka hamdi sene olsun. O zaman için burası böyle o ahlaksızlar çıkınca dedik tutalım orayı, bize yakın. Böyle dedik, ihtiyacımızı görürüz. Arkadaşlar soyunurlar, giyinirler, sema talimleri olur. Şimdi içinde zikrediliyor, şimdi içinde sema ediliyor.

Demek ki mekan, mekana ehemmiyet içindekilerle alakalı. Toparlıyorum. O zaman methedilmenin sarhoşu olmayalım. Dervişlik adabı, birisi seni yüzüne methediyorsa dikkatli ol. Hatta ona de ki kardeş, benim yüzüme böle methetme. Ya ben senin üzerindeki özellikleri söylüyorum. Yine üzerime söyleme. Bakın, bir iyilik gördüğünüz bir kimseye teşekkür etmek farklı bir şeydir. Birisinden bir iyilik gördün, iyilik gördüğün kimseye teşekkür etmek Allah'a teşekkürdür. Ona başka bir hadisi şerifte ona diyor misliyle hani ona hediye ver, iyilik gördüğüne, veya bulamadın, aynıyla yap. Onu da yapamadın dua et veya onun diyor arkasından iyiliğini söyle. De ki ya Allah razı olsun, iyi bir arkadaştır, iyi bir kimsedir. Biz onun iyiliğini gördük, hayrını gördük. Bu diyor onun o sana karşı yapmış olduğu iyiliğin veya hediyenin karşılığı olur diyor. Burda diyor onun yaptığı iyiliği örtme. O iyiliği örtmek de hainlik. İyiliği örtmek yok. Birisinin iyiliğini örtmek birisinin yapmış olduğu iyilikleri saklamak, yapmış olduğu iyilikleri örtmek, arkasından örtmek yok. O hainlik insan. Bir kimse iyi bir insan, iyi bir insansa iyilik yapıyorsa arkasından iyi bir insan olduğunu, iyilik yaptığını söyle. Neden? İyiler methedilsin. Kötüyü methederseniz, kötüyü methedersiniz. Methederseniz zulmetmiş olursunuz ve Allah'a isyan etmiş olursunuz ve zalimlerden olursunuz. Kötüyü eğer methederseniz. Şerli bir kimseyi methedersiniz, kötü bir kimseyi methederseniz o zaman zalimlerden olursunuz. İyi bir kimsenin iyiliklerini örter iyiliklerini böyle saklamaya çalışır

onu halkın indinde sevilen bir insan olmasını istemeyip iyiliklerini örterseniz de zalim olursunuz. Allah muhafaza eylesin. 1855: "Dünyanın lütfetmesi ve yaltaklanması elmayı hoş bir lokmadır ama az ye çünkü ateşten bir lokmadır. Ateş gizlidir zevki meydanda dumanın sonuna kadar sonunda meydana çıkar." Önümüzdeki hafta Allah izin verirse 1855. beyitten inşallah devam edeceğiz. Haklarınızı helal edin. Allah razı olsun. Biraz böyle cumartesileri, içerde hem istişare ediyoruz hem de böyle biraz yaşlılıktan artık deyin ne derseniz anca biraz kafayı toplamaya çalışıyoruz, o yüzden bazen değil genelde geç kalıyoruz bu ara. O yüzden hakkınızı helal edin. Helal etmeyen varsa da söylesin, bilelim yani. El-Fatiha maassalavat.

https://www.youtube.com/live/9bu_VVpeL3M?si=JapEhbJstzXbti0c

13 OCAK 2024
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURAA

MESNEVİ-İ ŞERİF 1855-1862. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamunaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Rabbim ayınızı, yılınızı, ömrünüzü, hayırlı eylesin. Rabbim son nefese kadar hayır üzerine yaşayanlardan eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammedî hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Rabbim bütün islam alemini, Müslümanları, kafirlerin, münafıkların, mürtedlerin, tasallutundan kurtarsın. İsrail'in fitnesinden, İsrail'in zulmünden, İsrail'in soykırımından bütün Müslümanları muhafaza eylesin. Filistin'deki Müslümanlara, Filistin'deki mücahitlere Rabbim yardım eylesin. Doğu Türkistan'daki mücahitlere Allah yardım etsin. Doğu Türkistan'daki Müslümanlara da Cenab-ı Hak yardım eylesin. Irak'ta, Suriye'de, dünyanın herhangi bir yerinde zulüm altında inim inim inleyen Müslümanlara Allah yardım etsin. Zalimleri kahru perişan eylesin. Zalimleri yerle yeksan eylesin. zalimleri yeryüzünden silsin, batırsın inşallah. Amin. Ecmain. 1855. beyitten devam ediyoruz.

"Dünyanın lütfetmesi ve yaltaklanması hoş bir lokmadır ama az ye. Çünkü ateşten bir lokmadır. Ateş gizlidir, zevki meydanda. Dumanı sonunda meydana çıkar."

Bu hani bir insanın methedilmesiyle alakalıydı ya, normalde geçen haftaki beyitler methedilmek ile alakalıdır. Hani methedilmenin bir insanın, insanın nefsine tatlı geldiği, methedilmenin insana olan zararları, konu buydu. Aynı şekilde devam ediyor aynı konuya. 'Dünyanın lütfetmesi, yaltaklanması hoş bir lokmadır ama az ye.' Yani bu dünya üzerinde dünyalık olarak bir

insanın methedilmesi yani bu şimdi bir yerde amirseniz, memursanız veya birisinin sizde bir işi var ise birisinin sizde mecbur bir sizden bir menfaati var ise o size ne yapacak? O sizi methedecek, olduğundan fazla göstersek gibi veyahut da normal şartlarda da dünya insanın etrafında nimetlerini saçacak, dünya lütfedecek ona. O yaltaklanacak dünya çünkü hani dünya sevgisi olmayan bir kimseye dünya yaltaklanır. Peşinden koşar. Dünyanın peşinden koşana dünya kendini kaptırmaz. O koşar dünyanın peşinde boyna. Birisi dünyaya sırtını dönse sevgi noktasında dünya yaltaklanmaya başlar onun etrafında. İşte birisi gelir, bak böyle bir iş var, bu işi yapalım, bir başka birisi gelir, bak burdan çok güzel para kazanırsın, bu işi yap. Bir başka birisi gelir, işte birisi şöyle zengin olmuş, böyle bir para kazanmış filan, bu seni böyle tekrar dünya sevgisini aşılamaya çalışır. Bu dünyanın yaltaklanmasıdır sana. Bu sufilerde de olur. Mesela bir kimse sufilik yapmaya çalışır. Dünya yaltaklanır ona. Onun sufiliğini bozacak etrafında, çizgisini bozacak hal ve hareketler olmaya başlar. Bunlar normalde dünyanın yaltaklanmasından dünyanın lütfetmesinden hiç kimsenin kurtuluşu yoktur. Hazreti Pir diyor ki bundan az ye.

Hani dünya bir nehir gibidir, dünya okyanus gibidir, ihtiyacın olanı al ordan. Ya sen kendini bozma dünyalık için. Bakın sen kendini bozma. Dünya gelecek, gelecek. İslam zenginliğe karşı değil veya bir kimse işte kendince şöhret bulmuş, şöhret olmuş o. Bu normalde yadırganacak bir şey değil. Şimdi gözüme çarptığı için söyleyeceğim, usta hakkını helal et sen de. Şimdi bir mevzu oluyor mesela işte arabayı Lütfü usta boyadı, 'aaa, Lütfü tanıdığın mı, senin', 'E tanıdığım benim. O bakıyor bu tip işlere.' Şimdi boya, kaportada şey olmuş, belli bir isim sahibi olmuş, şöhret sahibi olmuş. Şimdi o kimse mesela ustalığıyla, esnaflığıyla, sanatıyla, insanlığıyla, adamlığıyla kendiliğinden şöhret olmuş. Bu ayıpsanacak bir şey değildir. Bakın, bu ayıpsanacak bir şey değildir. Bir kimse şöhret olmaya çalışırsa ayıpsanır. Bu yanlıştır ama öbür türlü kendiliğinden sanatıyla, bilgisiyle, ilmiyle, tevazusuyla o böyle bir hal olmuş onda, bunda bir sıkıntı yoktur. Allah bizi affetsin. Dünya normalde tabi methedilmek ya konu, methedilmek olunca senin hani nefsi terbiye görmemiş bir kimsenin etrafında dünya yaltaklanır, dünya onun etrafında dönerse o kimse bozulur veyahut da nefsi terbiye görmemiş bir kimse methedilirse o kimse bozulur. Nefsi terbiye gördüyse bundan hani çok etkilenmez ama nefsi terbiye görmediyse belli bir nefis terbiyesinden geçmediyse, evet, bundan bozulur. Hazreti Pir diyor ki bundan az ye yani buna kanma. Bu seni aldatmasın çünkü ateşten bir lokmadır. Yani bu fazla methedilmek, ateşten bir lokmadır. Bu terbiyeyi almazsan kendi nefsini durdurmazsan sen o ateşten lokmayı yersin. O zaman nedir

ateşten lokma? Sen cehennemlik amel işlersin, cehennemlik bir ahlaka sahip olursun, cehennemlik bir ahlaka sahip olursan da dumanı sonra çıkar. Yani ne yapar? Sen cehenneme doğru yol alırsın. Allah muhafaza eylesin. O yüzden dünyada methedilmek veya dünyanın o insana yaltaklanması, dünyanın o insanın etrafında dönmesi, nefse hoş gelir, tatlı gelir ama bunların hepsi de geçici olan şeylerdir. Bu dünya geçicidir. Nerde dedenin babası? Yok. Bakın geçici.

Benim anne dedem, Bayındır'ın hemen hemen en zenginlerinden birisi, bu arkamızda yaslandığımız dağın büyük bir kısmı, anne dedemin. Ovada, kırda, orda, burda annemle bir yere git, annem burda kır var, otuz beş dönüm burayı sattılar! Burda yirmi beş dönüm şu vardı, sattılar! Burda şu vardı, sattılar. Burda bu vardı, sattılar! Anneme diyorum anne, bir daha ben seni çıkarmayacağım dışarı. Sebep? Yani kadın kendi kendine hani burası da bizimdi, burası da bizimdi, burası da bizimdi...Nerde? Dedem öldüğünde bir tek oturduğu ev kalmıştı. Sattı hepsini de. Dayımlarla beraber hepsini satmışlar. Ne oldu? Dünya geçti. Adam sonuçta dimdik öldü. Ayağında körüklü çizmesiyle öldü. Eyvallah ama dünya dediğimiz, dünya denilen şey, bıraktı gitti, bakın kalmadı bir şey. O zaman nefse tatlı gelir dünya, hoş gelir dünyadayken. Burda tekrar altını çiziyorum, biz dünya sevgisine karşıyız, zenginliğe değil. İnsana Cenab-ı Hak vermiş, lütfetmiş, ikram etmiş. Bizim bu konuda ona söyleyecek bir sözümüz yok ama dünya sevgisi bir insanın içerisinde durduğu müddetçe o kemale ermez. Dünya sevgisi öyle bir şeydir ki kardeşi kardeşten eder. Karı koca arasını bozar. İki ortak arasını bozar. Bozar! Anne, baba, çocuk ilişkisini bozar. Dünya sevgisi öyle bir kötü sevgidir. Allah muhafaza eylesin. İnsanın ne kardeşliğini ne arkadaşlığını ne dostluğunu ne eşliğini ne anne babalığını ne evlatlığını bırakır. Adam kendi evladını mahkemeye veriyor ya! Evlat, kendi annesini, babasını, mahkemeye veriyor. Dünya sevgisi bu. Allah muhafaza eylesin. O yüzden normalde senin etrafında, senden nemalanacak olan, menfaat gözetecek olan kimseler ne yaparlar? Seni fazla methederler. Seni fazla methederekten senin hoşuna gider bu, sana tatlı gelir ve normalde güzel lafızlar, süslü kelimeler yaldızlı cümleler kurarlar. Sen o süslü kelimelere, yaldızlı cümlelere kanma. O yaldızlı cümleleri, o yaldızlı kelimeleri konuşanlar seninle menfaati bittiğinde hepsini unuturlar. Allah muhafaza eylesin. O yüzden kemal ehli olan (bu Siri de konuşacağı yerde konuşmuyor, konuşamayacağı yer de konuşuyor.) Şimdi etrafındaki kimseler ne yapacaklar? Etrafındaki o kimseler hani onu böyle söyleyenler senden menfaat gözetiyor. Senden menfaat gözettikleri için seni methediyorlar. Allah muhafaza eylesin.

Methedildi, bu noktada dünya methedilme noktasında senin önüne seriyor. Dostun da olsa düşmanın da olsa. Bunun ilacı şudur, yani methedilmenin sendeki öyle ya, buna nasıl karşı duracaksın? Bunun ilacı şudur, herkesin kendine ait hataları, kusurları, eksiklikleri vardır. Bakın hiçbir kimse yoktur ki bir günah onun perçeminden tutmamış olsun, hadisi şerif bu. Ben mürşidim, ben veliyim, ben evliyayım, ben havada uçuyorum, ben denizin üzerinde yürüyorum, yok. Birileri seni methediyorsa sen hemen gözünün önüne, ilacı, methedilmenin ilacı gözünün önüne kendi nefsinin eksikliklerini koy. Hemen! 'Bu beni methediyor ama ben bugün sabah namazına kalkamadım. Bu arkadaş beni methediyor ama ben gece teheccüd de katılamadım. Bu arkadaş beni methediyor ama benim günlük on bin tevhit çekmem lazım, nerde, ben onu çekemedim ki! Bu arkadaş methediyor beni...' Eksikliklerini veyahut da günahı kebairlerini koy, günahlarını koy. 'Bu arkadaş methediyor ama ben gıybet ettim. Bu arkadaş beni methediyor ama benim gözüm kaşım kaynıyor, kaçıyor bir yerlere...' Herkes kendi eksikliğini gözünün önüne koyacak. Bu sefer sen kendi nefsinin eksikliğini gözünün önüne koyarsan, methedilmekten etkilenmezsin. Az etkilenirsin, az ye diyor ya, az etkilenirsin. O zaman her methedildiğin anda sen gözünün önüne kendi nefsinin eksik ve kusurlarını, kendi nefsinin günahlarını koy ki orta yere, sen o methedilmekten fazla yememiş ol. Allah muhafaza eylesin ve normalde bazen insan zaman zaman bu methedilen meselelerden, ya benim de üzerimde bir şey var mı diye kendi kendine düşünür. Düşünmez değil. Kendini mesela iyilerden görebilir, kendini zenginlerden görebilir, kendini varlıklı görebilir, kendinde bir şey varmış gibi görebilir. Bu böyle şimşek gibi insanın kalbine vurur yürür. Şimşek gibi! Kalbine vurduğu anda şimdi kalbinde tevhid olsa bu vurmaz. Kalbinde tevhid yok, bu vuruyor. Bakın, kalbinde zikrullah otururşa sen ne sana söylerlerse söylesin, senin kalbin zikrullahla sarhoş. Bir taraftan girer, bir kulaktan girer öbür kulaktan çıkar. Kalbin zikrullahla sarhoş.

Kalbin zikrullah ile sarhoş değil ise o methedilmek, o dünyanın sevgi noktasında sana dokunması, değmesi sende tesir bırakır. Bak sende tesir bırakır. Ne yapacaksın o zaman? Hemen eksiğini gediğini dökeceksin orta yere. Hemen zikrullaha döneceksin anında ki o dünyanın yaltaklanmasından, o etrafındaki riyakarların, menfaatperestlerin söylemlerinden sen uzak durasın. İşte iş verensin, 'patron senin gibi yok ya, sen muhteşemsin. Harika çalışıyorsunuz siz. Seninle çalıştığım için mükemmelim ben de çok mutluyum. Sen şunu şöyle bilirsin, sen bunu böyle bilirsin...' Gitti! Yaltaklanıyor o sana. Senden menfaati var çünkü. Sen ona iş veriyorsun, sen ona bir mal veriyorsun veya sen ondan bir mal alıyorsun, bu senden menfaati

olduğu için seni methetti. Yoksa senin geceni bilmez, gündüzünü bilmez. Demek ki o ne yaptı? Allah muhafaza eylesin, seni farklı bir yöne çevirdi ve methedilmenin, methedilmenin daha büyük, daha büyük insanda açtığı yara kibirdir. Bu methin gelmiş olduğu en tehlikeli noktadır. O methedilen kimseler bu methiyeye kapı aralar, o methiyedeki gibi kendilerinin görürlerse kibre düşerler. Bu tarih boyunca yöneticilerin, şeyhlerin, siyasi olarak devlet erkanı olarak, bürokrat olarak ve alimlerin ve şeyhlerin en büyük handikapıdır methedilmek. Bu methiyeden eğer o insanlar nasiplerini alırlar methiyeye kapı aralarlarsa Allah muhafaza eylesin, helake doğru giderler. Bir parantez açayım, bu 28 şubattan önce şeyhler toplantısına gidiliyor, bir şey efendi var. İşte ne? Ahmet efendi. İsim olarak değil de öyle söyleyeyim. İşte ilk toplantı. Kim? Şeyh filanca efendi. İyi, bir dahaki toplantı? Filanca kutbü'l azam filan efendi. Bir üçüncü toplantıda işte zamanın kutbu gavsu sani gavsı bilmem kim! Ben o zaman için bunun sekreteryalığını yapan Baran efendi vardı. Dedim Baran efendiye dedim abi bunun duracağı bir yer yok. Bu dedim her ay bir şey koyuyor isminin önüne. Buna bir nasihat etsen, bir söylesen, hani buna bir söylesen. Böyle yaptı: 'Mustafa Efendi' dedi, 'Biz bir şey anlatamıyoruz ona' dedi. Dördüncü toplantıda adam bütün tasavvufi ne kadar makam ve unvan varsa onunla geldi. Onun bir halifesi var, böyle işte tipik böyle çok saygılı, o zamanın Abdülkadir Geylani'den yüksek ya, öyle düşünün yani.

Böyle baktım, bir şey diyeceğim dedim, bozulma. Buyur dedi. Muhammed Allah'ın kulu ve Resûlü, doğru mu dedim ben. Doğru dedi. 'Sen olmasaydın alemleri yaratmazdım, 'levlake levlak', ben habibime salatu selam getiriyorum, melekler de getiriyor. Ey iman edenler, siz de getirin' dediği dedim peygamber sallallahü ve sellem , diyor ki dedim 'ben Allah'ın kuluyum.' Bu kaldı şimdi ben öyle deyince. Hatta diyor ki dedim ben, 'ben kuru ekmek yiyen, kuru ekmek yiyen Mekkeli kadının oğluyum.' Bu durdu şimdi. Dedim velev ki üstadın bu makamda olsun. Velev ki olsun. Utanmaz mı insan dedim hazreti peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin huzurunda böyle bir şeye. Bu durdu şimdi. Dedim bir çıt daha bir şey söyleyeceğim. Bir çıt daha bir şey söyleyeceğim. Maneviyatta dedim bir kimseyi huzura çağıracakları zaman, bir şeyhi dedim, bir mürşidi, bu sizin söylediklerinizin hiçbirisi de söylenmez dedim. Derler ki dedim filanca oğlu falanca. Herkes dinler, Hazreti Peygamber sallallahu ve sellem hazretleri ona nasıl hitap etti, ona bakar dedim herkes dedim. Çünkü onun hitabında dedim remiz vardır, rumuz vardır. O hitabında ne dedi? Kardeşim mi dedi evladım mı dedi. Ne dedi veyahut da hiçbir şey demedi mi? Huzura çıktı ya huzura çıkacak, ismi okundu, ismi okunduğunda Hazreti Peygamber

sallallahu ve sellem hazretleri ona ne dedi, nasıl hitap etti, buna bakar herkes dedim. Hiçbir zaman şöyle hitap olmaz, zamanın kutbul azamı, gavsi semedani işte şu, bu, bu...Sizin söylediklerinizin hiçbirisi de okunmaz dedim. Bu kaldı. Bak dedim, sen de hitap almamışsın. Sen de hitap almadığından sen de dedim dondun kaldın. Nasıl yani dedi. Senin halifeliğin de dedim doğru halifelik değil. Eğer dedim halifeliğin doğru halifelik olsaydı sen bu hâli yaşamış olman gerekiyordu dedim. Sen bu hâli yaşamamışsın dedim. Şimdi insanlar methederler. Bundan kurtuluşun yolu, bundan kurtuluşun yolu, sen kendince şöyle diyeceksin, sufiler için söylüyorum, ya üstadımız bu konuda bizim ölçüyü koydu. Bana bir hitap geldi mi? Gelmedi. Sen kendinin cennete girdiğini ve bir hitaba nail olduğunu gördün mü? Görmedin. Seni huzura davet ettiler mi? Etmediler. Sen huzura çıktın mı? Çıkmadın. O zaman birisi sana halife dese ne olacak demese ne olacak! Birisi sana nakibi nükebbasın dese ne olacak demese ne olacak! Ne olacak ki? Sen kendi kendine, bunu kendi kendine terbiye edeceksin. Sana bir şey derler, sen o denilene bakmayacaksın.

Yol uzun. Yol uzun olduğu için asla methedenlerin methine ne yapacaksın? Kanmayacaksın. Kanarsan kibre düşersin. Kibre düşersen gizli şirke düşmüş olursun. Gizli şirke düşen kimse cennetin kokusunu bile alamaz. Bu dünya böbürlenme dünyası değil. Bu dünya hava atma dünyası değil. Bu yol da böbürlenme yolu değil. Bu yol da hava atma yolu değil. Bu yol nefsini tezkiye etme yolu. Bu yol ona buna böyle ahkam kesmek, ona buna bağırıp çağırmak yolu değil. Bu yolda ben haklıyım diye çırpınmak değil. Tevazulu ol, yumuşak ol, toleranslı ol, güzel ahlaklı ol. Methedenlerin methine kanma. Kınayanların da kınamasına bakma. Kötüleyenlerin de kötülemesine bakma. Hiç unutmam şeyhimin tavsiyesini, böyle koltuğun ucuna oturdu, otur şuraya dedi, oturdum ben önüne. Bundan sonra dedi bir ayağına dedi gül yağı dökecekler, bir ayağına da dedi ateş dökecekler. İkisini bir görmezsen kemale eremezsin Mustafa efendi dedi. Bursa'ya yeni geldiydim, yıl doksanbir. Yıl doksanbirdi bunu söylediğinde. Bir ayağına dedi gül yağı dökenler olacak. Yani methedecekler, seni sevecekler. Bir ayağına da ateş dökecekler. Yani seni kınayacaklar, seni kötüleyecekler. İkisini bir tutmazsan kemale eremezsin dedi. Demek ki ne olacak? Methedenin methine bakmayacaksın. Methine bakarsan o zaman kibirliliğe düşersin. Eski dervişsin canım, sen daha iyi biliyorsun, sen kaç tane şeyh gördün maşallah! Kardeş! Eskiye yeniye bakmıyor burası. Kim hulusi kalple Allah dedi, o yol yürüyor. Kim hizmet etti, o yol yürüyor. Eski olmuşsun önemli değil ki! Denizin dibindeki taş da eski, su almadıktan sonra ne anlamı var. Su alacak içine. Ne olacak ki! Su almayınca okyanusun dibinde dursun, önemli değil.

Allah muhafaza eylesin ve bu metihler neticesinde kibre düşen kimse için bakın Tırmizi'de nasıl bir hadisi şerif var:

'Kıyamet gününde kibirli kişiler zerre kadar küçük adamlar şeklinde haşrolunacaktır. Her taraflarından zillet ve miskinlik akacaktır. Cehennemdeki bulaş adında bir zindana sürülecektir. Üzerine alev alev ateş yükselecek ayrıca Tinetü'l habal denilen cehennem ehlinin irinlerinden içirilecektir.' Tinetü'l-Habal ne biliyor musunuz? Bir kimsenin, bu cehennemde bir içecek. Bu içecek, bu sarhoş edici, insanın aklını gideren, içki gibi işte bütün türleri dahil buna, uyuşturucu gibi bütün türleri dahil buna, aklı giderici bu tip maddeleri kullanan, bu tip içkileri kullanan kimselere cehennemde içirilecek olan özel bir irin. Yalnız burada şuna dikkatinizi çekmek istiyorum. Hani hadisi şerif var ya, methedilen de sarhoş oluyor. Birisi örneğin işte içkiden sarhoş oluyor öbürkü de methedilmekten sarhoş oluyor. İkisi de sarhoş. O zaman ikisine de ne içirilecek? İkisine de bu tinetü'l habal denilen irinden içirilecek. Dünya sarhoşu olabilirsin, ondan içirileceksin. Böyle bir hani dünya sarhoşu ne demek? Adamın üç beş kuruşu var. Sarhoş olmuş. Dünyayı o yarattı sanki. Allah muhafaza eylesin. Adam parasının, zenginliğinin sarhoşu olmuş veyahut da siyasetçi, işte geldiği makamın sarhoşu olmuş veyahut da belediye başkanı veya müdür, amir, bürokrat. adam bulunduğu makamın sarhoşu olmuş. Sarhoş! Sarhoş olunca ne oluyor? Adam haram tanımıyor, helal tanımıyor, zayıf tanımıyor, kuvvetli tanımıyor, fakir tanımıyor, zengin tanımıyor. O oranın sarhoşu olmuş. Allah muhafaza eylesin. Aynı şey sufilerde de vardır. Bir rüya görür, sarhoş olur, kendini oldum zanneder. Bir hal görür, sarhoş olur, kendini oldum zanneder. Ona bir vazife verirsin, o bütün vazifeyi aldı ya, sarhoş olur, her tarafı asıp kesmeye çalışır, ahkam keser. Kardeş, sufilikte vazife demek hizmet edeceksin demek. Hizmet edeceksin, bağırıp çağırmayacaksın, kızmayacaksın kimseye. Tepeden bakmayacaksın kimseye. Sen kalk burdan demeyeceksin. Demeyeceksin! Hürmet edeceksin, çocuğa dahi hürmet edeceksin.

Hani devri velet var ya Mevlevilikte, devri veledin en sonundaki sufi, en çömez sufidir. Üstat onun önünde eğilir. Üstat o en çömez sufinin önünde eğilir, selamlaşır. Ben üstadım diye kafasını dikmez. En çömez dervişin önünde boyun büker en çömez dervişe. Çünkü o en çömez derviş, geleceğin mürşidi kamilidir. O üstadı geçecektir. Sebep? Çünkü ahir zamandır, her gelecek zaman geçmiş zamanı artacaktır. Her gelecek zaman daha kötü bir zaman olacaktır. O daha kötü bir zamanda üstadlık yapacaktır. O daha çirkef bir zamanda üstadlık yapacaktır. O daha çirkef bir zamanda üstadlık yapacaktır. Onun işi geçmişten daha zordur. O yüzden üstat onun önünde eğilir. Der ki sen benden daha fazla zorluk çekeceksin. Sen benden daha fazla

çile çekeceksin. Sen benden, sen benden daha fazla sıkıntı çekeceksin çünkü senin zamanında daha da bozulacak ortalık. Senin zamanında daha da bozulacak. Şimdi eski dervişleri dinlerdim ben. Ahh Mustafa Efendi şöyleydi, Mustafa Efendi böyleydi...Öyleydi Mustafa Efendi, doğru, öyleydi ama Mustafa Efendi'nin imtihanıyla Abdullah Efendi'nin imtihanı aynı olmadı. Aynı olmadı. Bunu küçümsemek için söylemiyorum. Mustafa Efendi kurulu bir düzenin üzerine oturdu. Kurulu bir düzen. Dergahı var, kurulu düzen var, devam ediyor her şey. Ondan önce hacı Ali Haydar efendi de kurulu bir düzenin üzerine oturdu. E ondan önce Çorumlu Ebubekir baba. Onu da rüyasında annesi görüyor, dergahı yapıyor, tekkeyi yapıyor, daha o seyahatte, yedi yıl seyahat yapıyor çünkü. Ordan geliyor payitahta, İstanbul'a, icazetini mühürletiyor. Çorum'a geliyor, Çorum da dergah hazır, her şey hazır ama yeniden bir düzen kuruyor. Şimdi baktığınız zaman her gün günü aratır manevi olarak. Zorlaşır her şey. Bakın zorlaşır. Ben şeyh efendi vefat ettiğinde dedim ya, kim gelip şeyhlik yapacaksa gelsin yapsın. Gelsin yapsın. Hâlâ daha diyorum. Kim ben bu şeyhliği yaparım, bu topluluğu ben götürürüm diyorsa gelsin. Gelsin. Sebep? Daha da zorlaşıyor çünkü. Daha da zorlaşacak. O yüzden üstat ne yapar orda? O geleceğin mürşidini simgeliyor. O küçücük çocuk, onun önünde eğilir, burda kibir yapmaz, burda sarhoşluk yapmaz, makam sarhoşluğunu yapmaz. Bir kimseye makam verilmesi demek, sorumluluk verilmesi demek, tevazu gösterecek, mücadele edecek, alçak gönüllü olacak, yürüyecek.

Taş da atan olacak, gül de atan olacak, küfreden de olacak, metheden de olacak. Şeyh Efendi öyle dedi. Sövenimiz de sevenimiz de eksik olmaz Mustafa Efendi dedi. Evet, söven de olacak sevende olacak. Seviyorum diyen de taş atacak sana. Evet, seviyorum diyen de nazlanacak sana. Hepsini yaşayacaksın, hepsini de yaşayacaksın. Kemale erme yolundaysan sabredeceksin. Kemale erme yolundaysan diyeceksin ki bunların hepsi de geçici, hepsi de dünya üzerinde kalacak. Şeyh de deseler dünyada kalacak, halife de deseler dünyada kalacak. Nakibi nükebba da desen halife de desen zakir de desen dünyada kalacak. Öldüğünde Allah'la baş başasın, amellerinle baş başasın. Öldüğünde amellerinle baş başasın. O zaman sen burda amelini temiz tut ve o sarhoşlardan olma. Allah bizi affetsin. Onlardan eylemesin. 'Kalbinde zerre kadar kibir bulunan kimse cennete giremez.' Bir adam dedi ki: 'Fakat kişi elbisesinin ve pabuçlarının güzel olmasını ister.' Allah Resûlü şöyle buyurdu: 'Allah güzeldir, güzelliği sever.' Yani senin iyi giyinmen, güzel giyinmen Allah'ın hoşuna gider. Allah onu Yani kimileri vardır mesela işte yani lükse kaçma ama ben derim ya bir derviş dilenci gibi olmayacak diye. Cenab-ı Hak verdiği nimeti kulunun üzerinde görmek ister ama sen kalkıp

da marka budalası, gösteriş manyağı olma. Eyvallah. Sen gidip de işte ben takım elbise alacağım deyip de otuz beş, kırkbin lira takım elbiseye verme. Verme! Bizim Özgür'e sordum, özgür kaça satıyorsun dedim, o ne o, Givenci midir, nedir, nerde çalışıyor, o nerde çalışıyor? Şu anda Vakko'da, o daha önceki yer nerdeydi? Givenci'deydi. Dedim ne kadar bir takım takım elbise? Dedi ki en ucuzu bin liradan başlıyor baba dedi. Lan oğlum dedim, kim alıyor bir de ne o, iki yıl oldu. İki yıl önce sordum. Oğlum kim alıyor? Baba alıyorlar dedi. Bir takım elbise otuz bin lira, iki yıl önce en ucuzu, en ucuzu! Şimdi çalıştığı yerde takım elbiseyi sormadım. Almayacağım şeyi ne yapmaya sorayım! Şimdi orda herhalde bir takım elbise yüzelli liradan başlıyordur he Murat? En az yüz bin lira! Murat'a soruyorum bu işleri, Murat tekstil, kıyafet işi yapıyor ya, yoksa Murat da gidip öyle yüz bin liralık takım elbise almaz ama yani normalde evet iyi giyinmek, güzel giyinmek Allah'ın hoşuna gider. Eyvallah. Marka budalalığı yok, marka sarhoşluğu yok, öyle bir şey yok. Vay, bu işte şu marka! Yok ya, sen güzel, düzgün bir tane bir şey al giy, eyvallah. 'Allah güzeldir güzelliği sever. Kibir hakkı inkar edip insanlara üstten bakmaktır.'

Neymiş? Kibir insanlara üstten bakmak. Sen insanlara üstten bakarsan sufi terbiyesi almamışsın. Sen insanlara tepeden bakıyorsan sufi terbiyesi almamışsın. Tepeden konuşuyorsan üstten konuşuyorsan sen sufi terbiyesi almamışsın. Sen nefsine dur dememişsin. Sen nefsine dur de. De ki bu topluluğun en zayıfı en ednası benim. Deki bu topluluğun bu noktada hani en kötüsü benim. Bu kardeşlerin hepsi de benden iyi, muhakkak ki öyle. Bunu kendinde yerleştirmediğin müddetçe kibir var sende. Vardır öyle dervişler. İçeri girer böyle, nereye oturacağım, hani ona bir yer gösterin hemen. Kardeş, girdin içeri, en yakın, en münasip bir yere otur veya birisi dedi ki ya şuraya otur. Oraya otur. Sen kimsin benim yerimi değiştirecek! Ya bırak onun o vazifesi var orda. Ona demişler ki buraya şunları ayır, buraya bunlar otursun, buraya şunlar otursun. Sen gösterilen yere otur, git veyahut da boş bulduğun bir yer, neresi, geç cemaatin en arkasına otur ya. 'Size ehli cenneti göstereyim mi? Göster. Bir kimse bir topluluğa girdi, hiç kimse ona özel bir muamelede bulunmadı. Sonra ordan da çıktı gitti. Hiç kimse ona gene özel bir muamelede bulunmadı. Ehli cennet odur.' Ehli cennet odur. Hadisi şerif, ben tam metin aklımda değil. Mana olarak böyle ama şu aklımda, yani bir kimse bir topluluğa girdi, hiç kimse oralı olmadı. Ooo Mustafa beyler, hoş geldiniz çistaka çistak. Öyle değil yani. Bunu dedikleri anda sen zaten uçuyorsun. Tabii bütün herkes dönüyor, bakıyor. Birisi gelmiş, kim? Mustafa beymiş! E tabii, sen başlıyorsun, tabii, Mustafa bey diyecekler, ee öyle Mustafa bey oluyor! Duman üst başa çıkıyor! Aynı dervişlik de de aynı. İçeri

girdin, ooo, abi filanca ya! Bırak kardeş. Sen kendinde bir şey görme, git otur. Allah muhafaza eylesin. İnsanlara üstten bakmak, üstten davranmak, üstenci bir kimliğe bürünmek sufi ahlakı değildir.

Haklı bile olsan üstenci bir tavırla, üstenci bir sözle, üstenci bir bakışla davranırsan sen dervişlikten nasibini almamışsın daha. Yok! Sen o kibri yenmemişsin içindeki. Sen ister zakir ol, ister çavuş ol, istersen şeyh ol, üstenci bir tavır, üstenci bir söz, üstenci bir mimik, dervişlik ahlakı değildir. Seni helak eder. Allah muhafaza eylesin. İbni Ömer'den hadisi şerif: 'Sizden öncekilerden bir adam böbürlenip eteğini sürükleyerek yürürken birden yere battı. Kıyamet gününe kadar o hâlâ yerin dibine doğru batıp gitmektedir.' O zaman elbiseyi kibir aracı yapma. Arabanı kibir aracı yapma. Ayakkabını kibir aracı yapma. Kılık kıyafetini kibir aracı yapma. Böyle yaparsan manen batarsın. Rabbim bizi batanlarından eylemesin.

"Sen, 'ben o metihleri yutar mıyım? O tamahından methediyor. Ben onu anlarım' deme. Seni metheden, halk içinde aleyhinde bulunursa onun tesiriyle gönlün, günlerce yanar. Onun mahrumiyetten senden umduğunu elde edemeyip ziyan ettiğinden dolayı aleyhinde bulunduğu halde, o sözler gönlüne dokunur. Onun tesiri altında kalırsın."

Ey sufi kardeş! Sen insanların methine gönül bağlama. Bu methiyelere aldanmam diye kendi kendine mağrurlanma. Kulağını methiyelere verirsen bir an için birçok faziletler görüp kendi kendini bir an için kendinde birçok fazilet görüp kendi kendini şeyhlerden, alimlerden, iyi sufilerden görebilirsin. Bugün senin etrafında dost gibi görünenler, senden umduklarını bulamayınca hemen düşmanın olup seni kötülemeye başlarlar. O zaman da onların kötülemesinden üzüntü duyarsın. İşte üzüntü duyduğun anda methedilmekten hoşlandığın ondan zevk aldığın görülür ki henüz daha kemale ermemişsin. Siyasetçilerin, yüksek bürokratların, şeyhlerin, alimlerin etrafında methiyeciler vardır. Bir şey muhakkak umarlar ve umduklarını bulamazlarsa seni kötülemeye başlarlar. Bu kötülemekten etkilenirsen kemale ermemişsindir. Demek ki senin etrafında methiyeciler olacak. Methedenler olacak. Senden bir menfaat gözetecekler. Senden bir menfaat gözettikleri için senin etrafında methiyeciler çoğalacak ve senden o bekledikleri menfaati, bekledikleri ilgi alakayı, bekledikleri herhangi bir beklentiyi bulamazlarsa bu sefer seni kötülemeye başlayacaklar. Seni kınamaya başlayacaklar. Senden istediğini bulamayan önce tebessüm ederken sonra yüzünü asacak. Senden istediğini, umduğunu bulamadı. Önce seni alkışlarken sonradan seni kötülemeye başlayacak ve sen o kötülemekten, o kınanmaktan etkilendi isen o zaman sen methiyeden lezzet alıyordun. Kendini methiyeden doyuruyordun. Kendini methiyeden doyurduğun için şimdi kınanmaktan acı

çekiyorsun. Eğer methiyeden kendini doyurmamış olsaydın kınanmaktan acı çekmezdin. Sen methiye lokmasına fazla alışmışsın. Methiye lokmasını çok yemişsin. Methiye lokmasını çok yiyince kınanmak hoşuna gitmedi senin. Kınanmaktan acı çekmeye başladın ve kınayıcıların kınamasından negatif olarak etkilendin. Neden? Methedilmekten çok hoşlanıyordun çünkü! Oysa sen methedilme lokmasını yemeseydin, methedilme lokmasını insanlar senin önüne koyduklarında sen bakmaksızın abur cubur yer gibi yemeseydin kınanmaktan etkilenmeyecektin ama methedilmekten çok hoşlandığın için şimdi kınanmak sana acı veriyor. Dün, sen büyük mürşitsin, büyük velisin, sen zamanın kutbusun deyip alkışlayan kimse senden şeyhlik alamayınca halifelik alamayınca istediğini bulamayınca sırtını dönüp gitti, döndü ve seni kınamaya başladı. Seni kötülemeye başladı. Sen o kınanmaktan, o kötülenmekten negatif olarak etkilendin. Demek ki sen kamil bir kimse değilsin. Kamil bir kimse olsaydın normalde o kınanmaktan sen etkilenmeyecektin. Seni ister mürşid görsünler ister görmesinler. Kim seni ne görürse görsün. Sen hak yolda devam et. Sen hak bildiğin yolda yürü. Seni bütün dünya alem seni mürşid görse ama sen o mürşitlikten uzak isen mürşitlikten uzak isen sen yine mürşit değilsin. Bütün dünya alemi seni mürşit görmese ama sen mürşit isen onların görmemesinden yine etkilenmezsin. O zaman düşen, sufiye düşen hak yolda yürümek. Bugün sever yarın söver. Bugün seni kabul eder yarın seni reddeder.

Şeyh efendi onun için zamanın kutbul azamıydı. En büyük kutuptu. Gelip gidiyor boyna şeyh efendinin yanına. Benim yanımda söyledi. Dedi ki işte bir yerde efendim bana da bir zakirlik verseniz burda dedi! Bu ama şeyh efendinin yanına gidiyor geliyor böyle, böyle rahatsız edercesine ama hizmet edeceğim, koşuşturacağım derken, içim de ısınmıyor bir türlü adama. Diyorum bu bombayı patlatacak. Gençlik işte, diyorum ya Rabbi ben de şahid olayım o bombaya. Benim yanımda patlasın yani, gençsin ya, işte böyle şeyler oluyor insanda. Adam patlattı! Böyle bir bana baktı bir etrafına baktı. Bir ben varım. Dedi ki beni de tehlikeli görmedi, efendim dedi bana da bir zakirlik verseniz dedi. Patlattı bu bombayı. Dedim tamam ya bitti. Bakın ya normalde, ya bırak, sen Allah için hizmet et, koştur, aynı şey. Yine başka bir şey, şimdi şeyh efendi bana rüya yorumu verdi. Dergahın en genç zakiri, en çömez zakiri, en yeni zakiri benim. Benden önce Çorumîden kalma nakibler var, nükebbalar var. Bildiğiniz nükebba var, nakibi nükebba var yani böyle zaman zaman halifeliğe doğru adım atıyor, geri çekiliyor. Olmuyor şeyhliğe adım atıyor. Adımını geri çekiyor. Gözümüzün önünde oluyor bunlar. Tabi ben onun o zaman nakibi nükebba olduğunu da bilmiyorum, şeyh efendi bana normalde rüya yorumu verdiğinde. Tabi o benim zakirliğime de

itiraz ediyor zaten. Enteresan. Bunlar hep böyle şey, bize ölçü, bize tecrübe. Biz oturuyoruz orda, şeyh efendi Bayındırlı Mustafa efendi, gel buraya dedi, gittim ben koşa koşa. Oturdum ben böyle önüne otutturdu, böyle işaret etti, oturdum önüne. Bundan sonra Bayındır'ın zakirisin oğlum dedi. Ben susuyorum şimdi. Bunlar ders kağıtları dedi. Ondan sonra bakan dedi, istediğine Kadiri'den veren, istediğine Rufai'den veren dedi durdu. Kalbine gelir dedi Kadiri'den mi Rufai'den mi olduğu dedi. Ona göre dersi veren dedi, onun şivesi de, benzetmeye çalışıyorum. O zat döndü böyle ona, efendim biraz daha dedi zaman geçseydi, pişseydi dedi, biraz dedi hani öğrenseydi dedi. Böyle bir gözünün ucundan baktı, ondan sonra. O öyle deyince efendim ben bir şey bilmiyorum dedim hani ben bir şey bilmiyorum. Biz biliyor muyuz dedi. Kim biliyor ki dedi. Sustum.

Benim şeyh efendiyle üçüncü, dördüncü görüşmem bu. Daha yeni ders almışım o zaman, üç aylık bir dervişim. Derviş de denilmez yani. Böyle durdu, bunlar da istiare kağıtları dedi. İstiare kağıtları, eskiler bilir değil mi böyle basılı idi, değil mi Hüseyin aga. Böyle istiare kağıtları basılı idi, istihare nasıl yapılır böyle matbu evrak gibi. Bunlar da istiare kağıtları dedi. Ben böyle baktım, gayet masumane, efendim ben rüya yorumu bilmiyorum dedim. Rüya yorumu bilmiyorum. Beyaz görürse, yeşil görürse, mavi görürse, sarı görürse şunu şunu şunu şunu şunu görürse hayırlıdır, şunu şunu şunu görürse hayırsızdır. Durdu. Sen bundan sonra bütün rüyaları tevil eden dedi ama öyle bi halde söyledi ki birisi kafasını kaldırsa kafa gidecek böyle sanki. Böyle bir kılıç dönüyor sanki ortalıkta. Herkes kaldı böyle. Orda bir tane daha zakir var, iki tane daha zakir var. Bir de o benim zakirliğime karşı gelen hacı abimiz var, onu eskiler biliyor kimi kastettiğimi. Öyle kaldı. Aaa rüya yorumu da! Yani kimin neye vesile olduğu belli değil. Biri itiraz ediyor, ondan sonra, o benim zakirliğime itiraz edenin, bana zakirlik verdi, ardından dedi ki istediğinin dersini alan, istediğine dersini veren, istediğine şöyle yapan, istediğine böyle yapan. O itiraz ettikçe yığıyor benim üstüme. Bitti. Zaman geçti, çok bir zaman geçmedi o zakirlerden birisinde rüya ve hal yorumu yok. Benim yanımda şunu dedi. Efendim dedi bana da bir rüya yorumu verseniz dedi. Böyle bir baktı ona yandan hani bu nerden çıktı dercesine. Dedi efendim dedi dervişlerin dedi içinde dedi ikilik oluyor dedi. Kimisi gidiyor filanca kimseye anlatıyor dedi. Ondan sonra işte dedi böyle bir ikilik çıkıyor dervişlerinin arasında dedi, tek başlılık yok yani dedi. Verirlerse veririk oğlum dedi. Verirlerse veririk oğlum dedi. Şimdi ben yanındayım ya, gençlik ya, öyle düşünüyor insan. Hani işte bu adam çömezdi, daha yeni gelmişti. Sen buna rüya yorumu, hal yorumu verdin. Bir de orda bir tane şey vardı, Allah rahmet eylesin bizim Ali İhsan vardı. Ali

İhsan da hal görüyor böyle devamlı. Ali İhsan'a dedi ki hallerini Mustafa Efendiye anlatacaksın dedi. Yani çift başlı oluyor.

Yani adam orda, Tire'de derviş, ordaki zakire anlatmayacak, Bayındır'a gelip bana anlatacak. Halbuki onu çekebilecek noktada değildi o hani. Neden? Ali İhsan gece saat ikide geliyor, kapının önünde başlıyor kuzu gibi melemeye. Gece saat üçte geliyor, beşte geliyor, kimse bilmiyor onun o durumunu. Esiyor kafası, geliyor. Ben zikrullah yapıyorum, gece saat iki, Mustafa efendi, Mustafa efendi...Ulan bir yerden Mustafa efendi diyor birisi. Çıkıyorum ondan sonra böyle odalardan da geliyor. Ya zaten yalnız yaşıyorum, her taraf tahta. Önce diyorum kim geldi. Kapıları açıyorum, yan odaları filan ondan sonra, Ali İhsan aklıma gelmiyor hiç. Ondan sonra yine, Mustafa efendi, böyle meliyor kuzu gibi. Bir bakıyorum, camı bir açıyorum, Ali ihsan bizim. Mustafa Efendi, hay hay hay hay hay...Ben seyrediyorum şimdi pencereden. Mustafa Efendi, hay hay hay hay... Üç! Allah'ım diyorum, ya Rabbi ya Resulallah! Bir kaç sefer camdan atlayıp dışarda kaldım, heyecana geldim. Kapılara vuruyorum, annem duymuyor. Zaten o arka taraftaki evde kalıyor, ben ön taraftaki evde kalıyorum. Yok, hırsız gibi atlıyorum şeyden aşağıya içeriye, ne o kapıdan. Bizim zaten normalde atlamak çok kolay. Ondan sonra haydi ordan, orda bir tane de asma ağacı gibi bir şey var, ona tutunuyorum hırsız gibi içeri giriyorum. Ondan sonra içeri atlayınca tamam, sıkıntı yok. İçerde zaten bizim kapı pencere açık zaten çünkü bir daha pencereden içeri girmek mümkün değil. Çok atletik olman lazım. Lan dedim ya şeyh efendi dedim bu dedim meczubu dedim benim başıma sarmış tabiri caizse. O da diyor ki hal ve rüya! Ya sen lüks bir semtte oturuyorsun. Adam gelecek senin apartmanın önüne filanca abi filanca abi diyecek, ulan rezil olacaksın apartmana. Yüzüne bakmayacaksın onun.

Zaten bir gün de öyle oldu. Bu şimdi o gün rüya yorumu isteyeceği zaman kimseyi davet etmemiş yemeğe. Onun evinde yemek yenecek, beni de davet etmedi. Mustafa Efendi gel yemeğe, yemeğe gideceğiz. Şeyhim gel demiş, yürürüm ben. Şeyhim davet ediyor. Gittim, o benim gidişimden rahatsız oldu zaten. Ben duyacağım çünkü onun istediğini ya, benim duymamı istemiyor ama bize tecrübe olacakmış. Sen ne olsa iyi, bizim Ali İhsan Allah rahmet eylesin, sen gel onun önünde böyle park gibi bir yer var, sen gel karşıya otur banka, bir de sırtını dön, vur esmayı orda. Sen misin davet etmeyen onu. İndiriyor ne varsa tamam mı. Ben yok, ben gittim, böyle baktım şeyh efendiye, Ali İhsan dışarda herhalde dedim. Nerde dedi. Vallahi herhalde efendim dışarda gibi geldi bana dedim. Çık bak bakayım dedi. Çıktım baktım, Ali İhsan sırtını dönmüş, böyle kafa şey, yani öyle saklı gizli zikretmiyor. Hay hay hay hay hay böyle gidiyor. Adam bankada bir de şey,

ne o, mektup dağıtıyor, senet dağıtıyor. Bankada çalışıyor, halk bankasında. Kimse onun öyle hal gördüğüne de inanmıyor. Lan faiz yuvasında çalışıyor adam diyorlar. Halbuki adam uçuyor her dakika. Nasıl ama parkta hay diye koyuvermiş yakasını. Normalde gören adımlarını hızlaştırıyor. Manyak var bir tane orda çünkü, dengesini bozmuş birisi. Hızla hızlanıyor o haya devam ediyor. Dedim orda. Ondan sonra dedi davet etmedi herhalde onu dedi. Etmemiş efendim dedim. Ondan sonra (başını salladı), söyleyeceği var herhalde dedi. Herhalde efendim dedim. Ben de çıkayım isterseniz dedim hani özel görüşülecekse. Yok dedi Mustafa efendi, senden saklımız gizlimiz yok dedi. Peki, ben oturuyorum, patlattı bombayı. Bana da rüya ve hal yorumu verseniz diye.

İşte bu neden kaynaklanıyor? Bunlar o kimse kendinde bir şey görüyor, methediliyor ya. Onu methediyor. Abi senin zakirliğin hiç kimsede yok. O kendinden bir şey görüyor, havalanıyor, ayakları yere değmiyor ama kalbi de onun nefsi de diyor ki hani sende rüya yorumu da yok, hal yorumu da yok. Yani geliyor şimdi ona birisi diyor ki abi ya dün gece bir rüya gördüm diyor. Hayırdır inşallah. Ben görüyorum, gözümün önünde oluyor. Demiyor ona, kardeş ben de rüya yorumu yok. Mustafa Efendi'de var. Mustafa Efendi'ye anlat. Ben yanı başındayım, demiyor onu. Ben hiç seslenmiyorum. Hayırdır inşallah diyor. İşte o anlatıyor şimdi. Hayır olsun inşallah diyor. Adam seni ondan duymaya gelmedi.

Hadi birine hayır olsun dedin ikisine hayır olsun dedin. Olur bu çünkü rüya yorumunda, bunun rüyasını tam olarak anlatırsam ulan daha genç bu, ayağı yerden kesilir veyahut da bu yeni gelmiş daha, dakika bir gol bir. Bunun rüyasını tam tevil edersem vay ben neymişim der kibre düşer, uçmaya kalkar. Eee? Yani bunu böyle şey yapma. Yavaş yavaş yol yürüteceksin çünkü ona. Yol yürüteceksen onu terbiye ederek yürüteceksin. Onu birden kanatlandırıp uçurmak kolay ama terbiye ede, ede, sindire sindire yürüteceksin. Sindire sindire yürüteceksin ki adam yarın öbür gün çabuk bozulmasın. Allah muhafaza eylesin ama işte bu öyle olmazsa Allah muhafaza eylesin, o kimse etrafındaki o methiyeye kulak verir methiyeye kulağını tıkamazsa sonra o insanlar onun aleyhinde konuşmaya başladığında onu kınamaya başladığında negatif olarak ne yapar? Etkilenir. Allah muhafaza eylesin.

"Medihten de bir ululuk gelir, dene de bak! Medihin de günlerce tesiri altında kalırsın. O medih, canın ululanmasına, aldanmasına sebep olur fakat bu tesir zahiren görünmez. Çünkü methedilmek tatlıdır."

Bu sen methedilince sana bir ene gelir. Bir benlik gelir. Ben neymişim be abi dersin. Bu gelir sana çünkü bu methedilmekten dolayı sen kendi kendini artık bir şey zannedersin. Methedilme artık böyle bir ölçüyü kaçırır.

Ölçü olmaktan çıkarsa bu insana evet, insanı bozar ama övülen, methedilen kimsede gerçekten o özellik var ise buna söylenecek bir laf yok. Hani dedim ya işte geçen hafta dedim ya işte ne o, bizim dedim ustaya sen hiç geri çevirdin mi bir arabayı tamir edemem diye, hiç çevirmedim dedi. Şimdi bu noktada bir başkasının onun bu özelliğini ortaya koyması, bu metih değil. Ölçüyü kaçırmıyor. En büyük usta sensin, değil. Yaptığı işi soruyoruz. Sen bugüne kadar bu arabayı ben yapamam dediğin bir araba oldu mu? Olmadı. Ha tamam, olmamış. Lütfü usta, hiç yapamam dediğim bir araba oldu mu? Olmadı. Kimisi de var yaparım der, arabanın normalde kaportasını süründürür orda, ben öyle kaportacı da biliyorum. Söylüyordum ya sana kim olduğunu. Sürünüyor araba ordan. Bitmiyor araba. Adamın işi çok olur. Bir şey olur der ki bir ay sonra verebilirim, on beş gün sonra verebilirim, lan hadi bir gün aksasın, üç gün aksasın, beş gün aksasın ama orda aylarca duruyorsa ustalık sıkıntısı var onda, değil mi Serdar usta? Bir araba değil mi, kalır mı öyle üç ay, beş ay bir yerde? Kalmaz değil mi? Ya adamın parası yoktur, parça alamıyordur, değil mi? Sizin tamiratta öyle, değil mi işler? Adamın parça alacak parası yoksa duruyor. O da bir müddet duruyor, değil mi, sonra diyorsun ki arkadaş al arabanı burdan değil mi? Otoparka çekiyorsunuz, bitti. Neden? Adam parçasını alamadı çünkü. Bu ayrı bir mesele. Bunun gibi ama adam kimisi bir şeyi güzel yapıyor, o işin uzmanı, o işin uzmanıysa ona da bu işin uzmanıdır, iyidir demek, taltif etmek doğru bir şey. Bu da doğru bir şey. Olduğundan fazla gösterirsen sıkıntı var burda işte. Bu da ne oluyor bu sefer? O kimseye tatlı geliyor. O tatlı gelince sıkıntı zaten. Kaç yıllık semazensin? On dört yıl olmuş. E şimdi Allah için pişkin semazenlerden. Sal yakasını, üç saat sema etsin sana. En fazla kaç saatti, kimdeydi? Şey önceden biz yaptıydık bir yarışma değil mi, yapılıyordu değil mi? Kırmızılar için oluyordu değil mi? O kaç saat sema ediyorlardı önceden? Sema ediyor iki saat. Bayanlardan da bir yarışma olduydu, değil mi ya? Kaç saatti? Dört saat otuz dört dakika sema etti bayanlardan. Dört saat otuz dört dakika! Bayanlar bu işte çok titiz. Dakikasına kadar, bak dört saat civarı değil, dört saat otuz dört dakika. Şimdi o eğitim de övülür, o semazen de övülür. Bu kardeş dört saat otuz dört dakika hiç nefessiz sema etti. Maneviyat olmadan olmaz o. Adamda ne baş kaldı ne göz. Dört saat otuz dört dakika! Çıkın şimdi Türkiye'ye, bak bu şey değil şimdi, bu metih değil. Çıkın Türkiye'ye bayan semazenlerden dört saat otuz dört dakika sema edecek olan çıksın meydana deyin. Bak bu bir hakka, bir hakka hakkaniyet göstermek, onun hakkı çünkü bu. İki saat sema edersin sen.

İki saat bir insanın sema etmesi kolay bir şey değildir. O kimsenin bütün vücut anatomisi değişir sema ederken. Sema edenin bütün dengesi değişir

sema esnasında. Semazen onu fark etmez. Bakın, semazen onu fark etmez. Beyin algıları bile değişir semada. Beynin algısı, beynin çalışması değişir, kalbin çalışması değişir. Vücudun çalışma sistemi değişir semada. Hücrelerin çalışma sistemi değişir semada. Sema eden kimse baştan başa saçından ayak tırnağına kadar değişir ve dönüşür sema esnasında. Değişmekle kalmaz, aynı zamanda dönüşür. Eğer onun kalbinde Allah'ın zikri var ise tabiri caizse semazen baştan başa zikir kesilir. Bakın baştan başa zikir kesilir. Baştan başa zikir kesildiği anda o etrafı da onun baştan başa zikir kesilir. O bakın o değişme ve dönüşme onda kemale erer. Öyle bir hale erişir ki o sema ederken kendisi zikir kesildiği gibi bütün etrafındaki eşya da zikir kesiler ve eşyayla beraber ayrı bir senfoni gibi o zikrullahta cem olur. O esnada ne mıtribi duyar ne neyi duyar ne neyzeni duyar ne de ilahiyi duyar. Hiçbir şey duymaz o esnada. Bakın, o esnada hiçbir şey duymaz. O esnada hiçbir şey görmez. Gözü açık görmez. Bakın gözü açık, görmez. Etrafındaki ne insanları görür ne ağacı görür ne direği görür. Görmez ve bir çıt daha yukarı doğru çıktığında daha önceki sema edenlerle sema etmeye başlar. Bir çıt daha yukarı artık üstadlarla sema etmeye başlar. Bir çıt daha yukarı, artık pir efendilerle sema etmeye başlar. Bir çıt daha yukarı artık sahabe ile sema etmeye başlar. Bir çıt daha yukarı, geçmiş peygamberlerle beraber sema eder. Bir çıt daha yukarı, bakar ki postta Hazreti Peygamber sallallahu ve sellem hazretleri duruyor, Semazenin seyri sülûku bitti. Sema gösteri değildir. Artık postta oturan Hazreti Muhammed'i Mustafa'dır(s.a.v). Arkası komple peygamberlerle, sahabeler ile doludur. Artık o semahanede de değildir. Manevi hali nasılsa ama arşı âlâdadır ama arşı âlânın altındadır ama yedinci kat, yedinci kat göktedir. Daha aşağıdaysa Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin postta oturduğunu daim göremez sema müddetince, o daha aşağı düştü çünkü. Daha aşağı düştüğünde posta Hazreti Muhammed'i Mustafa(s.a.v.) oturmaz. Onu görebilir, posta oturmaz ama o zaman. Posta oturuyorsa o zaman o kimse ya arşı âlâdadır ya da arşı âlânın gölgesindedir, altındadır ya da yedinci kat göktedir.

Bak, şimdi o semazenin kolunu kanadını kırmak istiyorsan o daha bu halleri yaşamadan 'sen ne maneviyatlı insansın ya, senden daha büyük bir semazen yok.' O da dedi ki ya benden daha büyük bir semazen yok. Yok kardeş ya, öyle değil. Öyle değil! Ha zannetme ki mazhar vuran mazharı vururken ne düşündü? O da aynısını alır. Derviş de aynısını alır. Zikrullah yapıyor, o esnada zikrullah yapıyor. Başladı laaaaa dedi etrafında birilerini görüyorsan sen lâ demedin dosdoğru. Sen daha lâ derken Ahmet'i, Mehmet'i, hacceyi, Ayşe'yi görmeyeceksin. Yok dedin çünkü. Gördün, olmadı o zaman. Hadi birincide dedin olmadı, ikincide. Üç tevhid çekiliyor

ya, birincisi ne?İlmel yakîn, ikinci tevhid ne? Ayne'l yakîn. Üçüncü tevhid ne? Hakka'l yakîn. 'Tevhidim ağır basar' dedi. Bütün varlığı bir kefeye koysanız tevhidi bir yere koysanız tevhidim ağır basardı. O zaman sen daha birinci 'lâ ilahe illallah dediğinde ilme'l yakîni yakalayacaksın. İkincisinde ayne'l yakîni yakalayacaksın, üçüncüsünde hakke'l yakîni yakalayacaksın. Tevhid başladı, her şey senden silinecek. Sen de semazenin yaşadığı halleri yaşayacaksın. Sen de yaşayacaksın. E yaşamadın, sen nerden şeyhlik istiyorsun? Yaşamadığın halde nasıl şeyhlik istiyorsun? Ama methedildi ya o kimse, övüldü ya, o metih, o aşırı övgü ne oldu? Onu perperişan etti. Geçen hafta bahsettiydik, neydi hadisi şerif? 'Metholunmayı sevmek insanı kör ve sağır eder' diyordu. Kendi kabahatlerini, kusurlarını görmez olur, doğru sözleri, yapılan nasihatleri işitmez olur. Hadisi şerif. methedilmenin acısı sancısı, methedilmenin geldiği nokta. Allah muhafaza eylesin. O yüzden övülmekten haz duymak, hoşlanmak ve o övülmekten hoşlanıyorsan methedilmekten hoşlanıyorsan sen bunlardan haksız bir şekilde nemalanıyorsun. Sen bunlardan haksız bir şekilde bir şeyler elde etmek istiyorsun. O yüzden buna kapı aralıyorsun. O yüzden kalbini, gönlünü methedilmeye çeviriyorsun. Bu sende tedavisi zor olan hastalıklara yol açar, manevi hastalıklara. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden dünyalık olan şeylere dünyada geçip gidecek olan şeylere gönül verme. Bu methiyelere gönül verme. Methiyelere gönül verirsen sufilik yolunda düzgün adımlarla yürüyemezsin. Sufilik yolunda istikametin doğru olmaz. O zaman sufilik yolu yürürken methedilmelere kulağını tıka. Allah muhafaza eylesin. Saat 22:08 ben kendi kendime geçen hafta niyet ettim. Bundan sonra sohbetlere erken başlayacağım. Ondan sonra saatinde de bitireceğim dedim. Hakkınızı helal edin. Bu konular da biraz böyle bütün Mesnevi enteresan bir eser. Bu enteresan eserden okumak da yoruyor insanı biraz çünkü konuyla alakalı her şeyin, bu konuda her şey olduğundan, ne o, ayet ve hadis olarak işin içinden çıkmaya çalıştığımızdan hamdolsun bence güzel oluyor kendimce. Kendi kendimi öveyim. E benim de hoşuma gidiyor hani böyle mesneviyi ayet ve hadis ışığında okumaya çalışmak e benim de hoşuma gidiyor. Bana da bu konuda tatlı bir haz geliyor. Kendimce de diyorum deyiyor elhamdülillah diyorum ama kardeşlerden ben helallik isteyeyim tekrar. Haklarınızı helal edin. Böyle çarşambadan sonra kendimi biraz inziva gibi yapıyorum, hani anca sohbetleri derleyip toparlayacak gibi. O yüzden işte görüşmek isteyen kardeşlere randevu veremiyorum. Bir şey söyleyemiyorum. Biraz da böyle üç aylar girdi. Hadi üç aylarda biraz derlenelim toparlanalım diye düşünüyorum. O yüzden kardeşlerle yüz yüze görüşmede şey, ne o, frene bastık, öyle söyleyelim. O yüzden bütün kardeşlerden,

arkadaşlardan helallik istiyoruz. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun inşallah. Önümüzdeki hafta: "Kınanmak acı olduğundan derhal kötü görünür. Kınanmak kaynatılmış ilaç ve hap gibidir. İçer yahut yutarsa uzun bir müddet ızdırap ve elem içinde kalırsın." Burdan devam edeceğiz inşallah. Evet, burdan devam edeceğiz inşallah. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. El-Fatiha maassalavat.

https://www.youtube.com/live/YXkqVJjboTo?si=b0GgBq_q73fH87jB

20 OCAK 2023
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

MESNEVİ-İ ŞERİF 1863-1866. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Rabbim ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Cenab-ı Hak, cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammedî' hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakça yaşayan batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Rabbim Ümmeti Muhammed'e, Kuran ve sünneti seniyyeye sımsıkı yapışıp kendilerini din uğruna savaşan kâfirlerle savaşma kâfirlerle mücadele etme azmi versin. Rabbim, Siyonist İsrail'i yerin dibine batırsın. Siyonistleri dağıtsın, yerin dibine batırsın. Masonları ve teşkilatlarını dağıtsın, Deccaliyete hizmet edenleri dağıtsın. Onları birbirine düşürsün. Cenab-ı Hak onları mağlup eylesin. Amin. Geçen hafta "Medihte bir ululuk gelir, dene de bak. Medihin de günlerce tesiri altında kalırsın. O medih, canın ululanmasına aldanmasına sebep olur, fakat bu tesir zahiren görünmez. Çünkü methedilmek tatlıdır." Burayı okumuştuk, bu hafta burdan devam ediyoruz:

"Kınanmak acı olduğundan derhal kötü görünür. Kınanmak, kaynatılmış ilaç ve hap gibidir; içer veyahut yutarsan, uzun bir süre ızdırap ve elem içinde kalırsın."

Kınanmak, hani ayeti kerimede, "Kınayanların kınamasından korkmazlar." Ayeti kerime var ya hani ' O müminler ki kınayıcıların kınamasından korkmazlar ve bundan çekinmezler.' Kınanmak, bu manada insanların hoşuna gitmeyen bir şeydir. Kınamak da İslam'a göre caiz değildir. Birisini kınamak da caiz değildir. Hani birisini kınarsan o senin başına gelmedikçe ölmezsin diyor hadi-i şerifte. Yani bir şeyi birisini kınadın o konuda bir şey söyledin, o senin başına gelmedikçe ölmezsin, hadisi şerif var ama bu

noktada kınanmak, kemale ermeyen insanlar için ağır gelir, nefse acı gelir. Yani birisi birisinin arkasından olumsuz bir şey söyler kınar bunu neden böyle yaptı bunu neden şöyle yaptı bu böyle olur mu bu böyle gider mi filan kınandı o kimse. Kınanırsa o kemale ermeyen bir kimsenin nefsine çok tatlı gelmez o, acı gelir. Hani methediyordu, methediyordu, methediyordu ama seninle olan menfaati kalmadı seninle aranda bir sıkıntı yaşadı, bu sefer metheden kimse aniden döndü seni kınamaya başladı. Bu genelde sufi topluluklarda zakir, şeyh, nakib, nükebba, iki derviş arasında olur bu tip şeyler. O kimse henüz daha kemale ermemiştir onunla menfaati son bulunca veya istediklerini ondan alamayınca metheden kimse dönüp seni kınamaya başlar veya senin eksikliklerini senin önüne koymaya başlar. Yani o normalde neden? Senden istediğini bulamadı, onun kendisine acı gelir o kınanan kimse kemale ermedi. O yüzden hüzünlenir o kimse. Kınandı ya dünyaya küser, kınandı ya etrafındakilere küser kınandı çünkü kınayana küser. Onun normalde eksikliklerini söyleyene de küser. Çünkü önceden methediyordu, metheden kimse ardından kınamaya başladı kaynayınca o kınayan kimseyle küstü. O kınayanla görüşmemeye başladı uzak tutmaya başladı. Kınanmak hoşuna gitmedi. Hazreti Pir diyor ya hani. Bir ilaç kaynatırsın, içer. Bütün ilaçlar üç aşağı beş yukarı acıdır aslında. O sonradan, normalde içine bal katıp tatlandırırlar. Acıyı ne yaptılar? Balla verdiler sana.

Bak, acıyı balla verdiler. Normalde onun baktığın zaman şeye çay içiyorsunuz, öyle değil mi? Çayın orijinali ne? Acı ama içine şeker koyuyorlar, seni aldatıyorlar şekerle, sen o çayın normalde gerçek tadını almıyorsun, şekerin tadını alıyorsun. Kahve içiyorsun, kahvenin kendisi acı, ama sen kahvenin içerisine şekeri koyuyorlar, sen kahvenin tadını almıyorsun. Bakın, dikkat edin, kahvenin tadını almıyorsun. Bir ilaç içtiğinizde, ilacın içerisinde tatlandırıcı var, sen ilaç normalde acı gelse, nefret edeceksin ilaçtan, ilaçtan nefret edince de bu sefer ilaca karşı soğukluk olacak sende. Ama o deccalist sistem, ilaca karşı soğukluk olmanı istemiyor; sen böyle hap gibi yutacaksın ilacı, şeker gibi yalayacaksın, içinde zehir var halbuki. İşte böyle, normalde kınanmak böyle enteresan bir şeydir. Kemale ermeyince o kimse hep methedilmek ister. Kemale ermemiş. Kemale ermediğinden dolayı ha bire onu methedeceksin hep onu methedeceksin hep, onu şakşaklayacaksın. Onu şakşakladığın müddetçe, methettiğin müddetçe, senden iyisi yok, ama metheden kimse döndü, kınamaya başladı. Methedilen kimseye acı geliyor şimdi bu. Hani o artık böyle diyor ki, yok, hani bu noktada, bunu bana söyleyemezsin, bunu bana yapamazsın, başlıyor. Allah muhafaza eylesin. O yüzden o acıya, gama maruz kalıyor. Oysa kemale eren kimseye, bütün alem ona kemale eren bir kimseye, bütün alem, sen Allah yolundasın, sen çok

iyisin, harikasın, mükemmelsin dese ondan sonra o, onların lafına bakmaz. Kemale ermiş. İnsanlar, bugün dost, yarın düşman olur. Bugün seni alkışlar, yarın seni kınar çünkü. O kendince kendi kendisini Kur'an ve sünnete göre dizayn etmeye çalışır kemale erdi ise, veyahut da onların alkışlanmasına kanmaz. O çünkü, alkışladı, veyahut ta çok methetti, "Senden daha büyük bir şeyh yok," dedi, o kendi kendine der ki, "Yok hayır, insanların niceleri vardır ki, nicelerinden üstündür" der veyahut da Hazreti Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) hazretlerinin hadis-i şerifini ölçü alır kendisine.

Hani diyor ya, "Beni çok methetmeyin,", hani beni çok methetmeyin, hadis-i şerif; o işte methedilmek çünkü insanı kör sağır ediyordu ya, Allah muhafaza eylesin veyahut da bunu yaşadıklarımızdan örnekliyorum, veyahut da ne diyorlar mesela, işte ben kendi nefsim için söyleyeyim Mustafa Özbağ sapıttı, sapık, sapkın halleri var, sapkın sözleri var, benim bana da söylenen, bana söylenen şey bu. Kınıyor, diyor ki, "Sapkın halleri var, sapkın sözleri var." Ben de diyorum, "Kur'an ve sünnetin dışında bir şey söylediysem, getirin önüme koyun. Ben tövbe edeyim, geri döneyim," diyorum. Ama öbürkü normalde, hani buradan hareket ederekten, senin Kur'an ve sünnet çalışmana, senin sufilik koşuşturmana aslında şeytanın ağzı o, ordan sana şey koymaya çalışıyor, engel olmaya çalışıyor veya arkadan da kınarlar ya, yani, söylerler işte, "Şunu şöyle yaptı da, bunu böyle yaptı da, şöyle yapıyor da, böyle yapıyor da...," çık kardeşim, sen de yap, seni de sevsinler, senin de peşinden koşsunlar, yürü, Allah için, sen de koştur. Sen benim gibi eksik yapma, doğru yap. O, hani kemale erdi ise bir kimse, ne onu kınamak, ona geri adım attırır, ne de onu methetmek şımartır; bak, ne methetmek şımartır, ne de kınanmak, ona geri adım attırır. Kemale erdi ise o kimse, bakar, kendini hesaba çeker, Kur'an sünnet dairesinde ise, yürür yoluna; yok, Kur'an sünnete uymayan bir durumu varsa, tövbe eder yürür, yine yürür hayatta. Bakın, şeytan insanı ordan vurur; size birisi gelir, sizin bir hatanızı, kusurunuzu, eksikliğinizi söyler, siz o hatayı, kusuru, eksikliği görünce, kendinizde yoldan alıkoymayın, bu şeytanın oyunudur. Şeytan galip geldi, sen, o söylenilen hata, kusursa senin için sen tövbe et, kendini düzelt, yoluna devam et. Bak, muhakkak hata yapacaksın, muhakkak bir kusur işleyeceksin, muhakkak bir günah işleyeceksin, bu seni yoldan alıkoymasın. Bu dervişlerde de vardır ya, bir hata işler, ya, benim oraya gitmeye yüzüm yok der; onu söyleten şeytandır. Yani sanki çok böyle takva ehliymiş de, çok böyle mübarek bir zatmış da, benim oraya gitmeye yüzüm yok, der. Onu şeytan söyletiyor. Bak, direkt. Yok, asıl sen gideceksin oraya. Neden? Diyeceksin ki, "Ben çok o kadar günahkarım ki, ben gideceğim orada, Allah'ın zikrine oturacağım, Allah'ı Allah için zikredeceğim ve oradan af olmuş olarak kalkacağım.

Asıl benim gitmem lazım oraya." Neden? Ben çok hatakârım çünkü. Böyle düşünür o kimse veyahut da bir kimse seni kınadı, sen şunu da şöyle yapıyorsun, bunu da böyle yapıyorsun dedi. Sen o kınanmaktan üzülme, gama düşme, aaa, bu söylediklerinin hepsi de bende var, ben inşallah en kısa, en yakın zamanda, bir zikrullah halakasına oturayım, Rabbime kendimi affettireyim, bakın, izlenecek olan yol bu. Yoksa normalde, ne kınayanın kınaması biter, ne de methedenlerin methetmesi biter, ikisi de bitmez, ne meslekte olursan ol, ne iş yapıyorsan yap, nerede olursan ol. Ne methedenin biter, doğru yoldaysan ne de kınayanın biter doğru yoldaysan. Neden? Ya, birisi senin menfaatine, onun menfaatine, hoş gelmeyecek bir şey söyleyeceksin, o seni kınamaya başlayacak, senin eksiğini, gediğini araştırmaya başlayacak. O gel diyecek sana, sen gitmeyeceksin, gitmeyince de, o yüzünü asacak başlayacak o zaman seni kınamaya. Başlayacak o zaman seni kötülemeye. Bu normal. Avam ataları insanların ahlakı böyledir. Bak avam insanların. O kimse avam, o menfaatine bakar. O heva hevesine bakar, nefsine bakar, karşıdan bir menfaati var, karşıdan bir şeysi var, istediğini bulamadı, kınamaya başladı. İstediğini bulamadı kötülemeye başladı. İstediğini bulamadı arkasından gıybet etmeye başladı. Bu avam insanların işidir ama bir kimse sufi ise ne methedenin methetmesine bakar. 'Abi ya sen eski dervişsin, neler görmüşsündür neler görmüşsündür, sen şöylesindir sen böylesindir.' Oda kabarıyor. Yani öyle o. O kabardığı zaman Allah muhafaza eylesin. Tamam, o şeyhi bile geçer. Kabardı ya başlar, 'şeyh efendinin böyle böyle hataları var aslında da bakma, iyi adam işte.' Söyler onu, kabardı çünkü o. Hatta böyle bir zakir ise, böyle bir nakib ise, biraz daha kabarttılar onu, o şeyh bile olur. Tabii! Hatta der ki, yani bekleyin, zaten şeker hastası, çok da iyi değil bu ara yakında ölür, yakında doyarsınız der.

Hani var ya, böyle mal sahibi oturmuş dinliyormuş. Hani köpek demiş ki hâşâ ya demiş ne cimri adam ya. Demiş bir türlü karnımız doymadı. Horoz demiş ki sabret. Ne oldu demiş. Atı ölecek yarın demiş, at ölünce demiş, atacak oraya, herkes demiş ganikirk olacak. Tabii, o zengin duymuş ya, onu duyunca, götürmüş atı satmış. Köpek demiş ki, horoza gördün mü demiş, bak ya, sen demiş böyle böyle söyledin (bu seste gene var bir şey). Demiş sen böyle böyle söyledin, bak demiş uyanık adam gitti demiş atı sattı, biz gene burda naçar kaldık demiş. Demiş sabret, ineği ölecek demiş. Onu duymuş ya gitmiş ineği de satmış. Demiş bak, ineği de sattı, demiş. Sabret ya, kendisi ölecek, demiş. Her şeye doyacaksınız. Şimdi o kimse de oturur, kendi kendine hesap kitap eder. Bunu gördüm, çünkü. Şeyh efendi rahatsız, hesap kitap ediyorlardı. Diyordun çabuk hesaba kitaba başladınız, daha ölmedi, sağ ama insan oğlu hesap kitap ediyor. Onun hesabı kitabı tutmazsa

da önce methediyor, sonra ne yapıyor, sonra da onu kınamaya başlıyor. Aynı şey, bu, Şeyh efendiye oldu, bana olmayacak mı? Bana da olacak, bana da oluyor. Kendi kendine düşünüyor, hatta kim halife olur, onu da düşünüyor. Hemen bir rol kapalı mı? Herkesten önce halife olalım tabii, hatta olmuyor, diyor ki, "Beni ilan et." Bu normalde şeydir. Ne o, sonu olmayınca da dönüyor zaten, başka bir şey söylüyor. Senin hakkından çünkü onun istediğini vereceksin, istediğini vermezsen o methiyeyi bırakıyor, kınamaya geçiyor. Bu işin en ilginç tarafı bu, o yüzden ne methedenin methetmesine bakacağız, ne kınayanın kınamasına bakacaksın. Sen doğru bildiğini Kur'an sünnet dairesinde veya sufilik dairesinde doğru bildiğin yoldan yürüyeceksin. O sana diyecek ki sen zamanın kutbusun, sen kendi içinden diyeceksin ki, "Hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v.) kulluğu seçmiş, ben ona kul olmanın yolundayım." O kimsenin gördüğü hak mıdır, haktır, kendine haktır. Sen kendini ne yapacaksın? Kendini sen o noktada tutmayacaksın. Diyecekler ki, "Ya abi, sen olmasan var ya, burada dergah dağılır, burada kimse kalmaz." Hatta o öyle bir gaza gelir, ondan sonra bunu şeyhe de söyler, der ki, "Yani ben olmasam bu hizmet burada yürümez, burada arkadaşlar dağılır, burada ben var olduğum için dağılmıyorlar," der. Şeyhin yüzüne söyler bir de bunu, saflık, aptallık, geri zekalılık, böyle bir şeydir, doğruyu görememek, böyle bir şeydir.

Ondan sonra o şeyh de yazan bir şeyhse yazar onu bir kenara, sonra onun önüne koyar, "Bak, sensiz de oluyormuş," der. Onsuz da olur çünkü. O olmadan da olduydu çünkü. O olsa da olmasa da olur. Allah olduracak, çünkü Allah olduracaksa, onun herhangi bir kimseye ihtiyacı yoktur. Allah onu oldurur. Şimdi ama o methedenler, onu gaza getirir, havaya getirir, uçar o, kanatlanır. Henüz daha, halbuki, onun kanatları olmadı ama o uçmaya yeltelenir. Methedenlerin methine kanma, sonra o normalde methedenler de ondan istediklerini bulamazlarsa döner, onu kınarlar, dönüp onu kınayınca da onun hiç hoşuna gitmez, kınanmak hoşuna gitmez, acı gelir ona o. Allah muhafaza eylesin ama ne yazık ki, hani böyle kınamak, ayıplamak, kusur bulmak, ondan sonra Müslümanları küçük düşürmek, küçük düşürmeye çalışmak, insanların şahsiyetini lekelemek, onların şahsiyetleri ile oynamak, ondan sonra onları toplum içerisinde rezil etmeye çalışmak, etrafına rezil etmeye çalışmak, insanların ayıplarını araştırmak, kusurlarını araştırmak, insanın sakladığını araştırmaya çalışmak, insanın böyle gizlediğini orta yere çıkarmaya çalışmak, bunların hepsi de İslam dinine göre haramdır, siz onu yapamazsınız. Kınamak da, ayıplamak da, insanlarda kusur araştırmak, kusur bulmaya çalışmak ve normalde küçük düşürmeye çalışmak, insanların şahsiyetini karalamaya çalışmak, tabiri caizse şahsiyet

katilliği yapmak, bu İslam'da büyük haramlardır. Büyük günahı kibairdir. Bir de bunlar hep insanların arkasından olur, arkasından yaptıkları için doğru olsa gıybet olur, doğru değilse iftira olur, bu daha büyük bir günahı kebairdir ve ne yazık ki Ümmeti Muhammed'in düştüğü çukurlardan birisidir bu, düştüğü çukurlardan birisidir.

Oysa hadisi şerifte, 'Ey diliyle Müslüman olup da kalbine iman nüfuz etmemiş olan münafıklar, Müslümanlara eza vermeyin, onları kınamayın, kusurlarını araştırmayın. Zira, kim Müslüman kardeşinin kusurunu araştırırsa, Allah da kendisinin kusurlarını araştırır. Allah, kimin kusurunu araştırırsa, onu evinin içinde bile olsa rüsva eder.' Tırmızi'de hadisi şerif. Bu hadisi şerifi özellikle aldım, sebebi şu. Özellikle almamın sebebi şu. Burada, hani bu hadisi şerifin genelde sohbetlerde veya da böyle yazılı bazı risalelerde öyle söyleyeyim, bu hadis-i şerifin son kısmını alıyorlar, yani Müslüman kardeşinin kusurunu araştırırsa, Allah da kendisinin kusurlarını araştırır. Allah, kimin kusurunu araştırırsa, onu evinin içinde bile olsa rüsva eder. Bu kısmı alıyorlar, başını almıyorlar özellikle. Burda, ilmi saklıyorlar, ilmi gizliyorlar, insanlara hoş görünmek istiyorlar, öyle değil. Hadis-i şerifin Tirmizi'de geçen tam metni şu: Bakın, Tırmızi'de geçen tam metni: "Ey diliyle Müslüman olup da kalbine iman nüfuz etmemiş olan münafıklar'. Bu ağır. Diliyle Müslüman olmuş, kalbine iman nüfuz etmemiş, bu kimseler ne yapıyormuş? Müslümanlara eza vermeyin, Müslüman'a eza verme, elinle, dilinle, gözünle, uzuvlarınla Müslümanlara eza verme. Müslümanları ezme, Müslümanlara eza verme. Eza neyle verilir? Bir kimse eliyle verir, diliyle verir, ekonomiyle verir. Müslümanlara zarar veriyor, bakın, bunu münafık olarak nitelendiriyor Allah Resulü, sallallahu aleyhi ve sellem . Onları kınamayın, bakın, demek ki kınayan da ne oldu? Münafıklık alameti oldu. Müslüman'a eziyet veren bir kimse, münafıklık alameti oldu. Kınadı, Müslüman'a, ikinci bir münafıklık alameti oldu. Kusurlarını araştırmayın. Birisinin kusurunu araştırıyorsa o bir kimse, onda da münafıklık alameti oldu. O zaman normalde üç şey oluştuğunda münafıklık tam oldu. Ne bu? Bir; Müslümanlara eza vermek iki; kusurlarını araştırmak üç; onları kınamak. Bu üçü oluştuğu zaman o kimse münafık oldu. Bir üçlü daha vardı, neydi? Söyleyince yalan söyler, emanete hıyanet eder, bir de söz verir, sözünü yerine getirmez. Bakın, bu da üçlü. Biz zannediyoruz ki, bu ikinci söylediğim, hani söz verdiğinde sözünü yerine getirmez, emanete ihanet eder, konuştuğunda yalan söyler, münafıklık alametli üçtür dediğimizde bu üçünü söylüyoruz biz. Bakın, neden? Çünkü ilim gizlendi, saklandı. Hadis-i şerifin metnini tam olarak imamlarımız işte müftülerimiz, Diyanettekiler filan,

din anlatanlar, bu hadis-i şerifin son kısmını bize söylediler hep. İlk kısmını geçtiler. İlk kısmı vurucu tarafı.

Nedir vurucu tarafı? 'Ey diliyle Müslüman olup da kalbine iman nüfuz etmemiş olan münafıklar! Müslümanlara eza vermeyin, onları kınamayın, kusurlarını araştırmayın.' Kınama kardeşim. Kimseyi arkasından kınama. Kimsenin kusurlarını araştırma. Kimseye dilinle elinle eziyet etme, eza verme. Yaptın, tam bir münafıksın. Müslüman kardeşinin kusurunu kim araştırırsa Allah da onun kusurlarını araştırır. Allah kimin kusurunu araştırsa onu evinin içinde bile olsa rüsva eder. Yani sen evin içinde oturuyorsun, hiç kimseyle görüşmüyorsun, Allah senin kusurlarını ortaya döker, rüsva olursu. Allah muhafaza eylesin. Bir hadis i şerif daha Ebu Davut'tan: 'Kim ayıp ve kusur görür de insanlara anlatmayıp gizlerse, sanki cahiliyette diri diri toprağa gömülmekte olan bir kızı hayata kavuşturmuş gibi sevap kazanmış olur.' Bir derviş kardeşinin ayıbını gördün, bir sufi kardeşinin kusurunu gördün, eşinin ayıbını gördün, çocuklarının ayıbını ve kusurunu gördün, sen onu orta yere dökmeden tatlı bir şekilde nasihat et. Onun ayıbını, onun kusurunu onun yüzüne söyleme "sen şöylesin, sen böylesin, sen şöyle yaptın, sen böyle yaptın" deme. Onun yüzüne karşı böyle kusurlarını, ayıplarını söyleyip onu kınama. İslam'ın terbiye sistemi bu değil. Dervişler arasında da, "sen bunu böyle böyle böyle yaptın" bu doğru bir terbiye sistemi değil. Bunu böyle yapma, sen bir derviş kardeşinin kusurunu araştırma, sen bir başkasının telefonunu kurcalama. Eşin de olsa, çocuğun da olsa telefonunu kurcalama. Ordan bir şeyler arayacağım bulacağım diye bakma. Elinin altındaki de olsa sen onu araştırıp soruşturma. Kusur arama, ayıp arama, günah arama. Nasihat et, söyle, bir daha anlat, bir daha anlat, bir daha anlat, bir daha anlat. Bıkma. Eşin olabilir, çocuğun olabilir, arkadaşın olabilir, kardeşin olabilir, derviş kardeşin olabilir, nasihat et. Nasihat ederken de onun yaptığı kusuru biliyorsun ya ona bakaraktan böyle gözünü dikerekten nasihat etme. Utandırma kimseyi. Nasihat edenler, kafalarınızı böyle döndürün yelpaze gibi. O kendi kendini kendi üzerine almasın. Bunu bana söyledi. Böyle düşünmesin. İç alemlerinde kendi kendisini analiz etsin, bulsun ama sen birisinin yüzüne bakaraktan şunu yapma dersen o derki ya bak gördün mü bana söyledi bunu. Yok, bu İslam terbiyesi değil. Bu sufi terbiyesi değil. Allah muhafaza eylesin.

Bakın, birisinin ayıbını, kusurunu gördün, onu örtersen diyor, onu saklarsan, onu gizlersen, cahiliye döneminde öldürülen bir kız çocuğa hayat vermiş gibi olursunuz diyor. O zaman sakın ha, anneler, babalar, kayınvalideler, kayınpederler, çocuklarınızın, gelinlerinizin, damatlarınızın kusurlarını araştırıp onların yüzüne söylemeyin. Onları kınamayın. Kınayıcılardan

olmayın. Varsa bir nasihatin nasihat et. Aaa yok, benim gelinimin eli çok pis. Kime söyledin? Bir başkasına söyledin. neye faydan oldu, ne oldu? Veyahut da kadın erkek hiç önemli değil eşinin eksiğini, kusurunu, bir başkasına anlattın, utanmadın mı? Utanmadın mı? Utanmadan nasıl anlattın? Eşin o senin. Akşama beraber çorba içeceksiniz yine. Beraber aynı yatağa yatacaksınız. Ne geçti eline? Ha, alkışladı arkadaşların, annen baban. Öyle ya. Adam koskoca adam olmuş gidiyor hanımını kendi annesine babasına şikayet ediyor. E evlenmeseydin ya evlenmeseydin veyahut da kadın kocasını gidiyor kendi annesine babasına şikayet ediyor. Evlenmeseydin o zaman. Eksik kusur araştırıyor, toplum birbirine düşüyor. İslam toplumu bu değil. İslam toplumu bu değil. Öyle insanlar var. Küçücük bir şey görmesin, etrafa yayıyor, sorma ya biz bir gelin aldık! Sorma ya, biz kızı verdik birisine, düşman başına. Kör olmayasıca, boynu devrilsin öyle gelsin, ölü haberlerini alayım! Lan evlendirirken koşturdun ya, ondan iyisi yok dedin ya, ne oldu şimdi? Ben her gece dua ediyorum ölü haberini alayım diye. Ölmüyor işte, sen öyle dua ediyorsun ama ölmüyor. Ne anladın? Allah muhafaza eylesin. Yok! Bu islam ahlakı değil. Ayıbı örtmek islam ahlakı kusuru örtmek islam ahlakı, evlilikleri desteklemek islam ahlakı, desteklemek! Onların kusurlarını örtmek islam ahlakı. Eşlerin kusurlarını örtmek islam ahlakı. Onu sokağa dökmek değil. Erkekler de kadınlar da, anneler, babalar ne yapıyorsunuz ya? dervişlik bu değil. Dervişlik bu değil. Dervişlik bu değil

Orta yere kusurunu döktüğün kim? Oğlun. Kusurunu döktüğün kim? Oğlunun hanımı. Kusurunu döktüğün kim? Kızın. Kusurunu döktüğün kim? Kızının kocası. Kusurunu döktüğün kim? Evladın senin. Senin evladın ya! Kusurunu döktüğün kim? Senin müridin. Kusurunu orta yere döktüğün kim? Beraber zikrullah etmişsin, sen onun başında zakirsin, kimin kusurunu döküyorsun? Orda ilde, ilçede her gün beraber koşuşturduğun derviş kardeşinin kusurunu döküyorsun orta yere. Kime döküyorsun? Ama şeyhine döküyorsun ama hiç alakası olmayan başka bir zakire döküyorsun ama ordaki bir başkasına. 'Ya sorma, ben onu yanımda taşıyorum işte, bir sürü hatası, kusuru var' deme! Dedin ne oldu, ne geçti eline? Eline ne geçti, ne kazandın? Günah kazandın. Ne kazandın? Allah'tan uzaklaştın. Ne kazandın? Dilinle mümin kardeşine eza verdin? Delinle eza verdin. Allah muhafaza eylesin.

Acuni'den Keşfü'l Hafâ'da, bütün her şeye cevap bu. İnsan hani, bu normalde Peygamber sallallahu ve sellem hazretleri Efendimiz: 'Kendi ayıbı, insanların ayıbını görmekten alıkoyan kimseye müjdeler olsun.' Yani bir başkasının ayıbını görünceye kadar kendi ayıbını kusurunu gören bir kimseye müjdeler olsun. O yüzden insanoğlu başkalarının ayıplarını, kusurlarını değil,

kendi ayıbını, kusurunu bilecek. Böyle bir şey oldu, bir kardeşle bir mesele oldu, böyle işte methetmiş birisi, onu, o da bu haller, bende var mı diye bana soruyor? Birinin methine kulak vermiş. Anlattı, böyle söyledi, benden teyit istiyor. Yani bir başkası onu methetmiş veya işte rüyasında görmüş veya bir şeyler, hani ben de onu teyit edince o makama oturacak yani, teyit edeceğiz ya onu, daha doğrusu, sen bu haldesin, bu makamdasın diyeceğiz. Anlattı, anlattı, anlattı, ondan sonra ben bu halde miyim dedi. Sabah namazını kılmadın sen dedim vaktinde. Bu durdu. Bak dedim birisi seni methettiğinde kendi nefsinde şunu diyeceksin dedim ya Rabbi ben sabah namazını dahi vaktinde kılamadım, beni affeyle, sabah namazını vaktinde kılarsan dedim şöyle diyeceksin, yarabbi ben sabah namazını cemaatle kıyamadım ki beni affeyle. Cemaatle kılarsan diyeceksin ki dedim yarabbi ben sabah namazından sonra oturup kuşluk vaktine kadar seni zikredemedim beni affeyle.

O zaman nefsin seni uçurmayacak. Sen o vakitle alakalı, o günle alakalı bir kusurunu önüne koyacaksın. Sabah namazını vaktinde kılmamak kusur mu? Kusur. Camiye gitmemek kusur mu? Kusur. Ondan sonra bir sayfa Kuran-ı Kerim okumamak veya oturup da zikrullah yapmamak kusur mu? Kusur. O zaman hiç kimse kendi kendine nefsini kabartmasın. Böyle söyledim, bana dedi ki sen dedi sabah namazını kılmadığımı vaktinde nereden biliyorsun dedi, ben gayri ihtiyarı orman taşladım, kendimi görmüşümdür dedim. Nasıl dedi. Basbayağı dedim. Ben de bugün sabah namazını vaktinde kılamadım da dedim benim de nefsim kusurlu dedim. Şimdi eğer nefsini kusurlu görmezsen, nefsini kusurlu görmezsen, yemin ediyorum, vallahi de billahi de tillahi de, şeytan senin kalbine oturmuş, şeytan senin kalbine oturmuş, senin şeytan yönlendirmeye başlamış. Allah muhafaza eylesin. O yüzden kendi ayıbını önüne koy hep. Burnunun ucunda kendi ayıbını her daim tut, hatta geçmiş bir günahın da olabilir, onu burnunun ucunda tut. Deki ben böyle bir günah işlemiştim, nerede bende böyle bir fazilet de.

"Tatlı yersen, onun zevki bir andır, tesiri öbürü kadar sürmez zahiren uzun sürdüğü için de tesiri gizlidir her şeyi zıddıyla anla. Methin tesiri şekerin tesirine benzer gizli tesir eder ve bir müddet sonra vücutta deşilmesi icab eden bir çıban çıkar."

Tatlı yersen onun zevki bir an, tatlıyı yiyorsun ne yapıyor? Tatlıyı yiyince zevkli geliyor, tatlı geliyor değil mi? Zararı sonra çıkıyor. Ben sütlaca bakıyorum iyi güzel, sütlacın içine bir daha bal koyuyorum. Bunu diyorum tadı eksik kalmış. E sonra şeker hastasısın. Hadi ye şimdi! Onun acısı sonra çıktı. Yani demek ki, methedilmek böyle şeker gibi. Önce yerken çok hoş, ama bakın, Hazreti Pir 750 yıl öncesinden tatlının insanı olan zararını söylüyor. 750 yıl önce. Sen diyor, tatlıyı yersin, o esnada çok hoşuna gider, acısı

diyor, sonra çıkar diyor, acısı sonra çıkar. Şeker hastası, diyet yapıyorum diyor, şeker hastası, diyete girdim diyor, yarım kilo şambali yiyor. Nasıl bir diyet ise acısı sonra çıkacak. Şeker hastası diyette yani baklava elinin altında, nasıl bir diyet ise acısı sonra çıkacak. Bakın, acısı sonra çıkacak. Ha, tatlı o esnada nefse hoş geliyor, methedilmek de o esnada insanın nefsine hoş geliyor. Methedildi. Yok, senden güzel ilahi söyleyen yok, alkışladık seni! Sen olmasan bu ilahi grubu dağılır. Senden alâ sema eden yok, sen olmasan var ya semanın tadı tuzu olmaz. Methedilmek tatlı çünkü. Ooo Ali'den başka naat söyleyen yok, bir naat okusun, kendinden geç! Ali de başlıyor s,s,s,s, bir, iki, üç... Olmadı do, do, do... Olmadı....Duyuyorum ben, diyorum ki, Ali başladı gene diyorum bizim. Şimdi o da kendince işini düzgün yapacak hani ama o ne anlıyorsa, s,s,s,s...Nasıl bu ses Ali? Tamam, adamın sanatı ve mesleği bu. Tabii. Şimdi başlıyor o şimdi normalde. E tabi şimdi Ali havada! Ali hep havada, hiç inmedi yere. Şimdi başlıyor bu sefer. Adam Boşnak, Türkçe anlamıyor, Türkçe bilmiyor. Orta yerde ne o, Türkçe'ye çevirecek olan kim? Bizim Mustafa abi. Ona bir paragraf okuyorsun, bir kelime söylüyor. Yani beş dakika konuşuyorum ben, ondan sonra, iki kelime söylüyor. Dedim Mustafa abi bu kadar mı konuştum ben? Bu manaya geliyor dedi. E dedim bir daha ben ona kalkıp da dedim fazla bir şey söylemene gerek yok. Yani o gene senin söylediklerinden iki kelime bulacak söyleyecek. Tamam bitti, bu kadar. Şimdi o da öyle söylüyor, tabi Ali bir türlü işi otutturamıyor. O sesin başındaki saçını başını yoluyor! En sonunda gitti zaten adam, değil mi? Gittiydi değil mi Ali? Gitti adam, bıraktı gitti. Sonra Ali gitti, kendisi ayarladı. Dayanamadı. Şimdi o tabii Ali'deki meslek titizliği öyle söyleyelim şimdi ama öbür türlü, methedilmiş ya o kimse, methedilince hani o aşağı inmiyor bir türlü. Tatlı geliyor methedilmek.

Ya bu çevirilerle alakalı kafamda bir şey daha kaldı da onu da söyleyivereyim. Biz şimdi Sudan'a gidiyoruz ya, Sudan'da bizim orda, şeyin, Erdoğan'ın Kasım var şimdi, Kasım da aynı. Yani bir paragraf söylüyorsun Kasım bazen söylemiyor bile, çevirmiyor bile. Hemen ordan bir kelime çeviriyor, geçiyor. En sonunda Kabbaşi anladı onu çünkü konuşuyorsun konuşuyorsun konuşuyorsun konuşuyorsun, Kasım dönüyor bir cümle söylüyor, ondan sonra Kabbaşi'nin canı sıkılıyor. Tam meseleye hakim değil veya o söylüyor bir şeyler, Kasım dinliyor onu. Kasım dinledikten sonra bana da bunu bunu söyledi diyor. Ya adam beş dakika anlattı, bir kelime mi söyled? En sonunda Kabbaşi dedi ki İsmail'i getir. Şimdi İsmail'de derviş terbiyesi var, İsmail tabii komple paragrafı aktaracağım diye uğraşıyor. İyi dinliyor, paragrafı aktarıyor tabi, paragrafı aktarınca Kabbaşi'nin hoşuna gidiyor. Bir de İsmail üç gün görecek orda, dördüncü gün yok İsmail ama Kasım orda

ya, Kasım bazı şeyleri öğrensin bilsin istemiyor. Öyle olunca İsmail'i çağır diyor. Bir de gerçekten Kasım aynı bu hani çevirenler şey yani angarya görüyor onca kelimeyi, yalni sen canhıraş bir şeyler anlatıyorsun, o senin o heyecanını anlamaktan uzak. O bir cümle söylüyor bitiriyor. Halbuki sen on cümle kurmuşsun, anlatmışsın, onun için şey değil, o biliyor zaten ya senin anlattığını. Özet de geçmiyor. Özet geçse yarısını sana. Söyleyecek. O böyle şey, ne o, bir şeyin konsantresi olur ya, en küçük, konsantresini söylüyor. Allah bizi affetsin.

Evet, şimdi methedilmek insana tatlı gibi. Önce insana haz veriyor, tat veriyor ama tesiri sonradan uzun sürüyor, şeker gibi vücutta kalıyor. Sen tatlıyı yiyorsun, tatlı yiyince sende şeker, ondan sonra, ilk önce sana tatlı geliyor ama vücuda oturuyor. Sonra ne oluyorsun sen? Şeker hastası oluyorsun. sonra komple şekeri terk etmek zorunda kalıyorsun. Methedilmeye alışan kimse methedilmeyi sevdiği için ona çok tatlı gelir. Methedilmeyi seviyor. Sakın şunu demesin hiç kimse, ya ben methedilmeyi sevmiyorum. Yok canım kardeşim, nefse o özellik verilmiş. Her nefis methedilmeyi sever. Her nefis de methedilmek ister. Kadınlara bir tiyo vereyim. Adama bir şey mi yaptırmak istiyorsun, adamı methet geç. Ya senin gibisi yok de. Sen adamların karekökü değil de kareküpüsün de. Hatta matematik olarak yap. Ne adı, x, x üzerine on yaz. Sen x üzeri onsun de. Yani bir, iki filan deme, bitti. Adam şöyle bir içeri girdiğinde desin ki: "Ya, ben neymişim ya?" Öyle adamı methedin. Adam iş yerine gitti boynunu büktü, müdürü, amiri, memuru... Öyle ya iş yapıyor. Ticaret yapıyor, geldi müşteri. Bir kuruşluk bir şey alacak; onunla boynunu büktü, mal satmak için boynunu büktü, mal almak için boynunu büktü. Ulan, adamın her yerde boynu bükük zaten. Eve geldi, evde de elinde tavayla bekleyen var. Evde de boynu bükük adamın. E, bu sefer de ne olacak? Adam diyor ki, "Ulan," diyor, "iş yerine git, müdürün tribini çek, şefin tribini çek, patronun tribini çek, e git mal satmaya, mal alacak olanın tribini çek, ulan mal alcan trip ye, mal satcan trip ye, memurluk yap, trip ye..." Geldi, öyle oluyor değil mi Serdar? Geliyor müşteri "usta ya, bu ses kesilmemiş mi?" diyor. Ulan, araba zaten ellibeş model; benden yaşlı, ya onun her tarafından ses gelecek zaten. Ses gelmemesi gayri kabil bir şey. Yok; o arabadan ses geliyor diyor. Hatta onu bindiriyor, gezdiriyor, "Bak gördün mü sesi?" diyor.

Mustafa Özbag'a denk gelme! Cevdet, bundan ses geliyor diyorum. Cevdet bakıyor bana, Cevdet'in o bakışı, hani boş gözlerle bakış, o böyle bir anlam ifade etmiyor; "Bakalım" diyor, ne yapsın şimdi bana karşı ses gelmiyor mu desin? Bakalım diyor, sonra bakıma gidince, Cevdet baktın mı diyorum ben, baktım diyor, tamam bitti, baktı, arabaya baktı, sıkıntı yok.

Bende rahatsızlık var! Geçen gün arabada böyle bir şey var dedim; bir şey var titriyor dedim ben. Böyle baktı anlamsız bir şekilde, dedim bu anlamsız baktı yine bana dedim; ondan sonra neyse araba gitti ona, evet doğruymuş dedi. En güzeli de şuydu. Bir tane araba vardı, ondan sonra ikiyüzotuzu basıyordu, ikiyüzotuzu geçmiyordu. Cevdet, bunun şanzımanında bir sıkıntı var dedim. Neden dedi ikiyüzotuzu geçmiyor bu dedi. Yine anlamsız baktı öyle bana, söktü şanzımanı İstanbul'a gönderdi. Hastayım ya ben! İstanbul'daki adam demiş ki bu yarışçı mı bu demiş. Kimse anlamaz bunun demiş şanzımanında demiş arıza olduğunu demiş. Ya bu demiş yani yarış pilotu mu bu adam demiş. Yok demiş yani normal şey araba binicisi. E tabii o gitmiyordu o ikiyüzotuzda kalıyordu. Sonra yapıldı geldi, ikiyüzkırkbeş falan vuruyordu. E şimdi o böyle şey ya hani, o konuda böyle boş bakıyor, yapacak bir şey yok, sonra doluyor tabii, onda bir sıkıntı yok. Allah bizi affetsin. Methedilmek böyle tatlı gibidir. İnsana normalde yerken hoş gelir, sonra acısı çıkar. Sen methedenlerin methine bakma. Allah muhafaza eylesin. Nasıl tatlı böyle ince ince vücuda yayılıyorsa methedilmekte de insana ince ince yayılır. Senin bütün her şeyini kapsar. Artık methedilmek senin için olmazsa olmaz olur. Bak olmazsa olmaz olur. Güzel bir şey. Evde geçim istiyorsanız eşlerinizi methedin, bu da erkeklere şimdi. Yani yemek yapmış, at duvara kaç kenara, ya başını yarar ya gözünü çıkarır ama diyeceksin ki harika olmuş. Halbuki kuru, tam takır olmuş, kurutmuş, fırında fazla olmuş, ben kuru seviyorum ya, nerden anladın. Tabii ya, dişlerim benim çene kemiklerim gençleşsin, ne o, kendine gelsin, adaleler gelişsin. Öyle kuru, katır katır yiyelim ki çene sağlamlaşsın. Öyle diyeceksin sen ona. Bu olmamış da bu bitmemiş de fırında unutmuşsun da bunun altını yakmışsın da üstünü kızartmışsın da anamın yemeği hiç böyle olmuyordu da...Bitti adamın işi. Lan öyle diyeceğine at balkondan aşağı kendini!

Adamın akıllısı evde hatunla arasını bozmaz. Muhteşem yapmışsın, çok güzel olmuş, diyeceksin. Yani annem yapamaz bunu diyeceksin. Zaten yapamaz annen o kadar, mümkün değil, yılların kadını, at duvara kaç kenara yemek yapar mı! Yapmaz. Bazen de bana getiriyorlar ya böyle, bir yerlere gidiyorum ben işte, en güzel dolmayı o yapıyormuş. Dedim ben şeker hastasıyım, dolma yemiyorum. Ne olursun herkes benim dolmamı methediyor. Allah razı olsun, yemeyeyim, peki. Israr ısrar, tamam, gönlü kalmasın. Aldım dolmayı, dolma değil, bataklık. Oturdum dedim, ah anam, hakkını helal et dedim ya, senin dolmana laf söylüyordum. Annemin sarmaları dolma gibidir, dolmasını siz düşünün artık. Öyle şimdi millet sarma kalem gibi sarıyor onu. Annemin tabiri şu: "Yaprak mı yedireceğiniz millete?" Onu

çok böyle maharetmiş gibi görüyor kadınlar, incecik sarıyorlar onu. Yaprak yiyorsun, içinde ne pirinç var ne bişe. Anneminki öyle değil baba, pirinç, kıyma, et dolduruyor. Kadın, bohça sarar gibi yaprağı sarıyor, dolduruyor. "Anne bu dolma değil, bu diyorum sarma değil, dolma." Ha yaprak mı yedireceğim millete diyor, tamam bildiğin o. Neyse, onun da böyle suyu fazla olunca tabii, çamur oluyor. Bu da öyle, dolmayı çok methetmişti, harika olmuş dedim. Muhteşem bir dolma olmuştu, yemin ediyorum, vallahi de billahi de, annem dahi böyle yapamaz dedim. Bu ne? Bu siyaset. İlmi siyaset. Bakın, bu ilmi siyaset. Erkeklere bu tavrım. İlmi siyaset sahibi olun. Ben böyle sarma yemem, ben hayatımda böyle sarma yemedim. Sen geçim ehli değilsin, baltayı taşa değil, kayaya vurdun. Gençlere söylüyorum. Bizden geçti bitti, İsmail alan aldı, satan sattı, babamı hatırlatma. Allah iyi etsin inşallah. Allah bizi affetsin, evet. Nasıl şeker fazla, vücuda şeker fazlası vücuda zarar veriyorsa, methedilmek de insana maddi manevi zarar verir. Bakın, insanın maddesine, yani fiziki vücuduna, aklına da zarar verir fazla methedilmek ve methedenler senden bir menfaatleri varsa, seni çok methederler. Ama menfaatleri kesildiği anda eğer onların dostlukları menfaatin üzerine kuruluysa, hemen kınamaya başlarlar, hemen senden uzaklaşırlar, hemen seni kötülemeye başlarlar. O gerçek dostun değil senin. Allah bizi affetsin. Menfaate dayalı dostluklar, menfaat bitince biter. Güzelliğe dayalı dostluk, güzellik bitince biter. Yakışıklılığa ait dostluk, yakışıklılık bitince biter. Zenginliğe ait dostluk, zenginlik bitince biter. Makama ait bir dostluk, makamdan düşünce biter. Evet, bunları böyle sıralıyorum, kendi hayatımdan örnekliyorum. Bir zorluğa geldin, zorluğa geldiğin anda gerçek dostların kalır, geri kalan bırakır gider seni. İnsanlar zorluktan kaçarlar, ben zorluktan kaçmam. Zorluk benim gerçek dostumu gösterir bana. Sıkıntı benim gerçek dostumu gösterir. Herkes sıkıntıdan kaçar, ben sıkıntıdan kaçmam. Herkes zorluğu görünce, zorluktan insanoğlu kaçar, ritmik olarak. Ben ritmik olarak zorluktan kaçmam. Kendi iç dünyamda şunu derim: Şimdi gerçek dostlarını seyretme zamanı. Bu kadar, çünkü zorluktasın, sıkıntıdasın o esnada. Bakın, o esnada zorlukta, sıkıntıdasın, kimler senin etrafında? Çok özür dilerim, sahte dostunsa ilk önce onlar terk eder seni. Kimler sana menfaat gözüyle bakıyorsa, ilk önce onlar terk eder seni. İlk önce onlar terk eder. Bu böyle, bir insanın kemale ermesi, olgunlaşması, etrafını tanıması için çok pahalı, çok pahalı ama muhteşem öğretici bir haldir. Çok pahalıdır insana çok zarar verir. Evet, maddi manevi insan zarar görür ama bu senin etrafını, eşini, çocuklarını, arkadaşlarını, dostlarını, her şeyini tanımlamada muhteşem bir şeydir. Bakın, muhteşem bir şeydir.

Ben beni satanları, Şubat'ta, geliyor 28 Şubatta sorguda öğrendim. Bak, zorluk değil mi? 28 Şubat, Müslümanların dağıldığı zamandı, bizim dervişlerin de dağıldığı zamandı. Kalan sağlar bizim oldu, dağılan dağıldı ama eleştirenler vardı mesela, bırakıp gittiler. Bırakıp gidip kınamaya başladılar. Bu zorluklar, sıkıntılar, insanın gerçek dostlarını meydana çıkarır, insanın bir problem yaşaması, gerçek dostunu meydana çıkarır, bir hastalık, bir yokluk, bilhassa maddeye dayalı ve makama dayalı. Şimdi, adam bir makama geliyor, etrafı dolu, makamdan düşünce kimse kalmıyor etrafında. Ya o makama layık değildi, liyakatli değildi, otutturdular onu, kimse kalmadı. Ya da etrafındaki yalakaları tanıyamadı, yalakalar bıraktı gitti. Hep öyle olur. Allah muhafaza eylesin. O yüzden normalde ne methedilmeye kan ne de kınanmaya kan. İkisine de kanma, doğru yolunda devam et. Kur'an ve sünnet yolunda devam et, kendi işinle, aşınla, eşinle alakalı doğru yolda devam et. İstersen yapayalnız kal, yeter ki sen doğru yerde doğru zamanda doğru şeyler yap. Bu eğer sen bu kendinde erdemliliğ gördüğünde, kendinde bu hali gördüğünde merak etme. Böyle içi boş bir özgüvene sahip olmazsın, içi dolu bir özgüvene sahip olursun. Dersin ki: "Benim yaptığım Kur'an'a sünnete uygun. İsteyenin hoşuna gitsin, istemeyenin hoşuna gitmesin." Dersin ki: "Benim yaptığım, benim ettiğim, söylediğim Kur'an ve sünnete uygun." O yüzden birisinin kalkıp da bunu eleştirmesinden kınamasından herhangi bir sıkıntı duyma. (Kalsın Ali). Onun eleştirmesinden, onun kınamasından sen sıkıntı duyma, yaptığın doğru bir şeyse. Sufilik; anlattığın doğru mu, Kur'an sünnet mi evet, bırak kim kınıyorsa kınasın seni, bırak kim ne söylüyorsa söylesin. Cümle alem seni sapık görsün. Senin söylediğin Kur'an ve sünnete uygun olsun ama senin yaptığın Kur'an ve sünnete uygun olsun. Varsın insanlar kabul etmesin, hiç önemli değil. Allah muhafaza eylesin.

"Nefis çok övülmesi yüzünden firavunlaştı. Alçak gönüllü, hor, hakir ol, ululuk taslama."

Nefis methedilmekten, alkışlanmaktan hoşlanıyor. E methedile methedile, alkışlana alkışlana o kimse bir müddet sonra kendini çok yükseklerde görüyor ve firavunlaşıyor. Şeytan da methedilmekten gitti. Cenab-ı Hak şeytana vazife verdi, dedi ki dünya üzerindeki cinnileri (kendi kavmi, şeytan da kendisi cinni) şeytana dedi ki Cenab-ı Hak 'bir ordu oluştur, bu orduyla yer yüzünde, dünyadaki cinnileri, dünyadan kov' dedi şeytana, şeytan kendi kavmiyle bir ordu kurdu ve kurduğu bu orduyla dünyadaki cinni taifesini, dünyadan sürdü. Uzun savaşlardan sonra dünyada cinni taifesinin yeri, yurdu kalmadı. Hepsini yerle yeksan etti, dünyadan sürdü, kendi avanesi şeytanı methetti, şeytanı önde gördü. O büyük komutan, o büyük

ilim sahibi, muhteşem bir varlık. Avanesi şeytanı öyle gördü. Ondan sonra Allah Adem'i yarattı. Adem'i yarattıktan sonra Adem'e secde emri verdi. Şeytan orda yıkıldı. Herkes methediyor onu, bütün avanesi onu methediyor, bütün o diğer cinni, cinni kavimleri de onu methediyor, onlar da kavim kavim, cinniler de. Öyle, hepsi de cinni olarak geçiyor da onlar da kendileri, kendi içlerinde, kavim kavim ayrılıyorlar. O tabi her kavmin başında da bir tane de padişah gibi kavmin bir temsilcisi var, padişahı var, onlar da böyle bir insanlar gibi öyle söyleyeyim, tarif edeyim, kavim kavim. Hepsinin başında da her kavmin başında bir yöneticisi var, bir padişahı var. Şeytana hepsi de o esnada biat etmişti zaten. Hepsi de şeytana biat etti, şeytanın etrafında, alkışlıyorlar şeytanı. Ama Adem'e secde emri gelince, şeytan öbür kavimlerin de alkışlamasından dolayı, öbür kavimlerin padişahlarının da onu kabul etmesinden dolayı, dedi ki: "Ben Adem'e secde etmem." Methedildi çünkü alkışlandı çünkü. Methedilince alkışlanınca, şeytan Allah'ın emrine karşı geldi. Bakın, methedilmekten. Bir kimse methedilirse ve methedilmenin sonucunda o kimse kendi nefsini önüne koymazsa Firavunlaşır. Firavunun da etrafında herkes Firavunu methediyordu. Nemrudun etrafında herkes Nemrudu methediyordu. Ebu Cehil'i etrafındaki herkes methediyordu. Bakın, methediyordu. Zalim padişahlar vardır, herkes onları methediyor. Yezidi methediyordu herkes "doğru yapıyorsun" diyordu. Yezid Hazreti Hüseyin Efendimizi şehit etmek için, katletmek için, ve avanesini asker topladı. Etrafındaki insanlar "doğru yapıyorsun" dediler. Hadis-i şerifler öne sürdüler, dediler ki: "Fitne çıkardı, fitnenin başına ez." Evet, Hazreti Hüseyin Efendimizin fitneci olduğuna dair hüküm çıkardılar. Hazreti Hüseyin Efendimizin öldürülmesine hükmettiler. Yezid'in etrafındakiler yaptı bunu. O methedilmek, o alkışlanmak, insanı adaletten uzaklaştırdı.

Ferasetten uzaklaştırdı, doğruyu görmekten uzaklaştırdı, hak ve hakikati görmekten uzaklaştırdı. Etrafında alkışlayanlar var çünkü methedenler var. Hiç kimse ona "Sen insansın, bir damla sudan yaratıldın, seni yaratan var" demedi. "Senin de eksiklerin vardır, senin de kusurların vardır" demedi. Alkışlana, alkışlana, methedile methedile o kimse Firavunlaştı. Farkında değil. Bu sufiler içerisinde de var, bu şeyhler içerisinde de var. Şeyhine methiye düzüyor boyna, o zamanın kutbudur, onun üstünde bir kutup yok. O zamanın gavsıdır, onun üstünde bir gavs yok. Bütün herkes ona tabi olmak zorunda, ondan daha büyük bir şeyh yok...Bu sufilerin arasında da bu hastalık var. Değil kardeşim, senin şeyhin de bir insan. Hadisi şerifi unutma. 'Hiçbir kimse yoktur ki bir günahı kebair perçeminden tutmamış olsun', senin şeyhinin de perçeminden tutar, senin zamanın kutbunun da

perçeminden tutar, senin gavsının da parçeminden tutar, herkesin perçeminden tutar. Allah Resulü yalan mı söyledi, haşa, sallallahu aleyhi ve sellem . O zaman sen kendi şeyhini günahsızlar sınıfına koyma, hatasızlar sınıfına koyma, alkışlama boş boş. Neden? Firavunlaşacak? O firavunlaşınca ilk firavununluğunu da senin üzerinde tecelli ettirecek. Onu etraf firavunlaştırır, etraf firavunlaştırınca o firavunluğunu ilk önce yanındaki arkadaşlarına, etrafına sergiler, uzaktakine yapamaz çünkü. Bakın uzaktakine yapamaz. 'Kaldır bakayım şunu', firavunlaştırdın, şimdi sana böyle konuşuyor. Firavunlaştırmasaydın öyle konuşmayacaktı. Diyecekti. Ki bunu kaldırır mısınız buradan lütfen. Firavunlaştı, 'asın bakayım onu oraya, olmamış orda, indirin ordan aşağı'...Firavunlaştı! Kim firavunlaştırdı? Etrafı firavunlaştırdı, etrafı! O zaman fazla alkışlamak, fazla methedilmek, övülmek, nefsi firavunlaştırır. Frene bas! Allah bizi affetsin ve o kimse firavunlaştığında ona bir Musa gerek. Firavun firavunlaşınca, Musa'yı dinler mi? Dinlemedi. Firavun Musa'yı dinlemedi, dinlemedi. Akıbeti ne oldu? Suda boğuldu, lanetlenmiş olanlardan oldu. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden ululuk taslamak yok, nefsini temize çıkarıp methedenlere bakaraktan nefsini temize çıkarmak da yok, nefis büyük beladır, bela imtihan demek. Nefis yedi başlı ejderha gibidir, her başında da ayrı bir yedi baş vardır. Yedi tane ana baş vardır, yedi tane ana başın her başında da yedi tane ayrı baş vardır. Sen bir tane yılanı rüyanda ezdin diye, ben de rüyanı tevil ederken nefsine galip gelmişsin, ezmişin yılanın başını derim, o da kendi kendine der ki, "Ya ben bütün nefsimi yendim." Der. Değil, o yedinin içerisinde her nefisin bir yedi başı daha vardır. Nefis ile olan mücadele bitmeyen mücadeledir, bitmeyen! Mezara kadar devam eden mücadeledir. O yüzden Yusuf Suresi ayet 53 ne demiş? "Ben nefsimi temize çıkarmak istemem, çünkü nefis şüphesiz ki çok çok kötülüğü emreder." Ayet devam ediyor: "Ancak Rabbimin merhamet ettiği müstesnadır. Şüphesiz ki Rabbim çok affeden, çok merhamet edendir." O zaman nefis sana hep kötülüğü emredecek. Nefsin sana kötülüğü emretmeden bırakmayacak. Ölünceye kadar sana nefsin kötülük emredecek. Kimisine günahı kebairden emredecek, kimine küçük günahtan emredecek. Herkese günahı kebairden emredecek diye bir şey yok ama girecek o sana. Şimdi sana dese ki, "Gel kumar oyna," sen dersin hadi "lan yürü git, kumar mı oynayacağım bu saatten sonra" dersin. Ama sana inceden böyle der ki, "Ya, şu İsmail abinin sakalı da neden kısa ya, ya şuna bir söylesen de, ona bir anlatsan ya" der, işte orda kaybedersin. Sufiye nefis git içki iç, git kumar oyna demez der de hani çok enderdir o. Sufi gidip içki içmez. İçer belki de bir nefsine uyar, ertesi gün sabah manyak kafa gibi

kalkar, nerden içtim gene döndüm geriye, bütün sufiliğimi berbat ettim der, tövbe eder. Tövbe eder. Ha kimisi de etmiyor, sarhoş geliyor sonra şeye, ne o, dergaha, kafa bidünya ama olsun, geliyor yine, adamın gidecek yeri orasını görüyor. Bunda da bir sıkıntı yok ama nefis insanı böyle şeydir, sufilerde nefis en fazla sağdan girer. Sufilerde soldan girmez. Soldan girmesi ne? Onu böyle günahı kebaire sürüklemek, soldan girmesi o. En tehlikelisi sağdan girmek. Lan Salih, senin gibi derviş olan yok be! Bitti, ona sağdan girdi.

Gözümün önüne oturmuş ya, orda gülüp duruyor, çarpayım ben de. Normalde o sağdan girmesi. Sen olmasan burda zikrullah mı olurdu ya? Sağdan giriyor. Sen güzel zikrullah yapıyorsun, sağdan girdi. Senin yaptığın gibi kimse yapmıyor. Sağdan girdi, nefis sağdan girdi. Sufilere nefis sağdan ve arkadan girer. Arkadan girmesi ne? Sen bu hatayı yaptın, buraya layık değilsin. Bu da arkadan girmesi. Sen affolmazsın ya, arkadan girmesi. Sen bu hatayı yaptın ya, ulan şeyh efendi görmüştür bunu, hangi yüzle gideceksin şimdi? O arkadan giriyor, tabi. Ya görürse görsün, ne yapayım ben onun manevi evladıyım, babam değil mi? İster dövsün ister sövsün, ne yapıyorsa yapsın. Gider, otururum zikrullahta bakarım işime, hatta giderim sarmaşırım, ben bir sürü yanlışlık yaptım, bitti. Ben yalnız kaldığımızda, şey efendiye derdim ki, "Efendim, hakkınızı helal edin." "Ne oldu Mustafa Efendi?" "Efendim, benden çok yanlışlık dökülüyor, çok kusur dökülüyor, bana hakkını helal et, beni affet." "Allah Allah! Helal olsun Mustafa Efendi." Bitti işte. Ha bu da sana güven vermesin, git her türlü mendeburluğu işle, ondan sonra gel, efendim, hakkını helal et, onu da yapma, öyle de olmasın ama öyle olsa da git ya, git, şeytanı çatlat. Hani gelmiş ya bedevi peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin kabrinin başına demiş, Ya Rabbi, beni affetmezsen şeytan sevinir, kâfirler sevinir, münafıklar sevinir. Demiş bu peygamberin, üzülür, bu peygamberin, üzülür, bu peygamberin demiş yani çok sıkıntılı hani üzülür. Ya Rabbi, beni affet de demiş peygamberin sevinsin, müminler sevinsin, melekler sevinsin, beni affeyle. Peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin başında diyor. Bir hitap geliyor kabirden: 'Affolundun!' Hazreti Ömer efendimiz de bu olaya şahit, bu olaya şahit, o da duyuyor affolundun hitabını. Tabii, bunu vahhabiler reddeder şimdi, sapıklar reddeder bunu. Bu sapık vahhabi sıyrıntıları var ya, onlar bunu reddeder. Hazreti Ömer efendimiz de buna şahit, o da duyuyor, başlıyor ağlaya ağlaya. "Ya Rabbi, ben de onun dediği gibi diyor, ben de ondan istiyorum" diye. Ya bitti! Allah affedeci. Affediciliğine güvenip de, lingo lingo şişeler, sabahleyin beni affeyle, böyle de yapma ya, bu kadar da yapma! Bir şeyin gözünü çıkarma ama hatamız, kusurumuz olacak mı? Olacak. Günahımız

olacak mı? Olacak ya, olacak! Olmaması gayri kabil bir şey ama affeden bir Allah var, bunu da unutma.

E o zaman, hata yaptım ya, ben nasıl gideyim şeyh efendinin huzuruna şimdi? Lan bizim huzurumuz mu var? Hep beraber zikrullah yapıyoruz işte. Gel oraya, selamünaleyküm, aleykümselam. Ben geldim. Görüyorum zaten bazısını böyle uzaktan hani ben geldim, gör beni. Hani ben yaptım yapacağımı. Ben yapacağımı yaptım, evet! Ben yaptım yapacağımı ama temiz bir şekilde yaptım. Eee? Bak ama geldim, burdayım. Hem böyle öyle bir selam ki hani bak gör beni! Tamam yavrum, gördük seni, Allah'ım affetsin seni. Sen yeter ki zikrullah halakasından ayrılma. Eyvallah. Allah'ım iyi etsin. Yoksa ne olacak? Nefsi temize çıkarmak yok. Nefsi temize çıkardın, firavunlaştın. Kendini hatalı kusurlu gördün kul oldun. Allah bizi onlardan eylesin ama bir de şey var Allah'ın merhamet ettikleri var. Bu Allah'ın merhamet ettikleri dediği hatasız kusursuz olanlar değil, o merhamete mazhar olmuş, hata kusur yaptı tövbe arkadan geldi, zikrullah arkadan geldi. Bu Allah'ın merhamet ettiği günahı kebairde ısrarcı değiller. "Nefsini arındıran kurtuluşa ermiştir onu kirletip örten kişi ise ziyana uğramıştır." Şems, ayet 9 ve 10. Nefsini arındıran yani tövbe eden, günahlardan geri dönen kurtuluşa erer. Bu nefis firavunlaştıydı ya, burdan geri dönüşünü anlatıyoruz. Firavunlaştı nefsin. Hani evde sen kralsın. Erkeklerde var ya böyle bir hal, kral! Değilsin yavrum, değilsin. Adem'i gözünün önünden ayırma. Nereye gitti? Yaprak dahi kımıldamayan Arafat'a gitti. Arafat'a gidersin, yaprak dahi kımıldamaz gittiğin yerde. Havva nerede? Bahamalarda. Nerde? Tropikal, nerde Bahamalarda deniz kenarında. Okyanus, ne güzel, tropikal meyve ye, bak keyfine. Adem nerde? Arafat'ta. Arafat'ta! Kendini gör, Arafat'ta gör kendini. Adem'in kaderi bu. Bununla mücadele etme. Kendini yükseklerde tutma, tövbe et. Allah bizi affetsin. Öyle firavunlaştırma nefsini. Nefsini firavunlaştırma.

Firavunlaşma kokusunu aldın, genellikle sufilere görülmez ama olur mu, olur görülür. O zaman yapacak olduğun ne? Hemen arındırmaya çalış, tövbeye devam et. Ve sufiler için en büyük düşmanımız bizim ne? Nefsimiz. Beyhaki'de geçiyor: 'En şiddetli düşmanın iki yanın arasındaki nefsindir' yani göğsünde duran, iki yan dediği göğsü, ordadır yani. Yine bir hadis-i şerif daha, "Vallahi, ben vefatımdan sonra Allah'a şirk koşmanızdan korkmuyorum, fakat nefislerinize uymanızdan korkuyorum" Demek ki en büyük korku neymiş? Nefislere uymakmış. Allah muhafaza eylesin, Buhari'den hadis-i şerif. "Cehennem, nefsin istekleriyle, cennet de nefsin hoşlanmadıklarıyla örtülüdür." Cehennem, nefsin istekleriyle örtülü. Yani o yola

gideceksen cehennem yolu, nefsin istekleriyle kurulu. Cehennem yolu, nefsin istekleri. Nefis ne istiyorsa yap, vallahi garanti cehenneme gidiyorsun. Şek şüphe etme. Nefsin isteklerine uy, vallaha da billaha da, tillaha da yolun senin nerde? Cehennemde. Bu konuda şek şüphe etme ama sen nefsine muhalefet ettin nefsin isteklerini yerine getirmedin, ömrünü nefsine muhalefetle geçirdin vallahi yolun cennete gitti. Söyleyen Allah Resulü(s.a.v.). Yine Tırmizi'de ve İbni Mace'de geçiyor: "Akıllı kişi, nefsine hâkim olan ve ölümden sonrası için çalışandır. Zavallı kişi ise nefsini duygularına teslim eden ve Allah'tan dileklerde bulunup duran kişidir." Zavallı kimmiş? Hem nefsine uyuyor ve Allah'tan affedilmesini istiyor. Vuruyor kadehin dibine, kadehin dibine vururken de "Yarabbi beni affeyle sen" diyor. Lan önce kadehi bırak bari. Dalga geçerekten yapma. Allah bizi affetsin. Veyahut da Şeyh Efendinin tabiriyle "tavuk tövbesi" diyor. Yani işliyor, işledikten sonra hani tavuk her seferinde necaset yer, yedikten sonra gagasını böyle temizliyor ya, milletin de şimdi tavuk mu gördüğü var ya!

Demirtaşlılar görüyordur tavuk. Demirtaş'ta kaldı mı? Demirtaş'ta da kalmadı. Her taraf beton yığını oldu be! Önceden ne güzeldi ya değil mi? Toprak kokuyordu ya Demirtaş. Şimdi tuhaf bir koku oldu Demirtaş'ta, ne kokuyorsa? Benim geldiğim zamanlarda İsmail de valla onikiden vuruyor, ateş ediyor ordan. Gerçekten Demirtaş böyle gidiyor. İlk zamanlar böyle yani daha naturel, daha otantikti. Yani onların kendi aralarındaki çatışmasının dahi bir tadı vardı. Bir tarafta Dırmışlılar değil mi, bir tarafta da kimler? Ha yok, bir tarafta Dramalılar, bir tarafta Arnavutlar, onlar üçüncü kabile. Dırmışlılarla Dramalıların arasında bir çekişme vardı. Arnavutlar o çekişmenin içinde değil. Onlar seyrediyordu, öyle değil miydi? Öyle değil mi? Arnavutlar taraf tutuyorlar mıydı? Sayısı az. Haaa, o yüzden diyorsun sessizdik biz diyorsun yani, tamam. Arnavutlar öyle sessiz kalmaz ama. A yok, karışmadık biz diyorsun, tamam. Oooo! Onlar uyanık o zaman, akıllı. Tamam. E tabi ne Dırmışlılar Dramalı olsa oy vermiyor, Dramalılar Dırmışlılara vermiyor, Arnavut olunca herkes oy veriyor. Siz daha uyanıkmışsınız ya! Arnavutlar da enteresan bir millet zaten. Tabi. Arnavutlarla Gürcüler onlar birinci sınıf vatandaştır. Hele Gürcüler! Gürcülerin şahı Gürcan bizim. Tabi onlar özel varlık, nerde Cemil? Cemil, neydi onlar? Efendim? Yüksek millet, evet. Allah bizi affetsin. Evet, zavallı kimse kimmiş? Nefsini duygulara teslim eden ama aynı zamanda da Allah'tan dileklerde bulunuyor boyna. Hem nefse teslim etmiş kendini ama gene Allah'tan dileklerde bulunuyor, o da zavallı ama bir çıt gene iyi o, ümidini kesmiyor Allah'tan. İşin bir de o tarafı var. Allah bizi affetsin. Bütün kötülüklerin nefisten, nefsin

hevasından geldiğini bil. Nefis zahir düşmandan daha tehlikelidir bunu da bil. Bütün kötülükler nefsinden gelir, ayeti kerime neydi? Kötülükler sizin nefsinizden. İyilikleri de Rabbinizden bilin. O zaman bütün kötülükler bizim nefsimizden. Nefsin hevasından, heva ve hevesinden ve bu böyle devam ettiği müddetçe nefsin arınmayacak ve normalde nefisle mücadele etmezsen, nefisle mücadele etmezsen kurtuluş yoluna girmedin. Allah bizi affetsin. Daha bu konu uzun ama bu kadar da almışım, doldurmuşum burayı, ben yine de bu nefisle olan mücadeleden önümüzdeki hafta devam edeyim, tamam mı? Saat çünkü onu geçti yine. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. Önümüzdeki hafta inşallah yine kaldığımız yerden, nefisle olan hadiselerden devam edeceğiz. El Fatiha maassalavat. Amin...

24 OCAK 2024
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

https://www.youtube.com/live/KSNaIGmxV4I?si=1h2gQaOiVZSWlHob

MESNEVİ-İ ŞERİF 1867-1869. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamunaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Ayınızı yılınızı ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammed'i hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakça yaşayan, hakkı haykıran, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Rabbim Ümmeti Muhammed'in neresinde olursa olsun hangi coğrafyada olursa olsun Ümmeti Muhammed'e zulmediliyorsa o zalimlerden Allah intikamımızı alsın. O zalimleri yerle yeksan eylesin. Siyonist İsrail'i batırsın. Onu destekleyenleri de batırsın. İçerden dışardan nerde onu destekleyen varsa hepsini de kahru perişan eylesin. Amin. Ecmain. Geçen hafta nefsi konuşuyorduk:

"Nefis çok övülmesi yüzünden firavunlaştı, alçak gönüllü hor hakir ol, ululuk taslama."

Burayı konuşuyorduk. Buradan, kaldığımız yerden bu beyitten, bitiremedik çünkü kaldığımız yerden devam edeceğiz inşallah. Bütün kötülüklerin nefisten, nefsin hevasından geldiğini bil. Nefis bu manada zahir düşmanlardan daha tehlikelidir. Zahiren görünen düşman senin karşındadır, bilirsin onu. Onun ne yapacağını ne edeceğini tahmin edersin, ona göre önlem alırsın ama nefis bu manada içimizdeki en önemli düşmanlardan birisidir. Öyle olunca nefisle mücadele, dışardaki düşmanla mücadeleden daha zordur. Burda nefisle mücadelede, sufiler için geçerli bu, sufiler nefisle mücadele ederken nefsin kendi içerisindeki haram olan alışkanlıklarından geçerler önce. Hani haram alışkanlıklar vardır insanlarda, bu nefisle mücadele edecek olan kimse önce haram olan alışkanlıklardan kendini kurtarır, sonra

diğer alışkanlıklardan kendini kurtarır çünkü her alışkanlık nefis için bağdır, bakın, her alışkanlık. Ha, bir kimse Allah'ı zikrederken bile alışkanlık peyda etmiş olsa o da onun için bağ olur. O zikrullah yaparken de ne yapacak? Alışkanlık haline getirmeyecek. İbadet alışkanlık haline gelmeyecek. Alışkanlık haline gelirse o da onun için doğru bir şey olmaz çünkü alışkanlık haline geldiği için namaz kılıyor, o alışkanlık oldu onda. Öyle değil. Namaz onun için ayrı bir hep hayret perdesi olması gerekir. O yüzden normalde nefisle mücadelede bu hani bu sonraki dönem hani alışkanlıkları ilk önce bir kimse haram olan alışkanlıklardan kendisini kurtaracak. Çünkü nefsin insanda iyiyi, doğruyu, güzeli, hayırı, hasenatı, salih amelleri engelleyen iki tane kuvveti vardır. İki kuvvet. Bunun birisi şehvetine düşkün olmak, burdaki şehvet, tekrar bunun geçen hafta da altını çizdim, burdaki şehvet çok özür dilerim, cinsellik değil sadece. Yani adamın böyle örnekliyorum bunu, iki tirilyonluk arabaya binecek hali yok. Şehvetine düşüyor o arabayı alacağım diye uğraşıyor veyahut da o kimsenin örneğin işte ultra lüks bir dairede oturacak gücü yok. Şehvetine düşüyor öyle bir daire alacağım diye uğraşıyor veyahut da işte gençler için şimdi, hani gitsen orda kahve içsen ne olacak içmesen ne olacak ama gidecek orda görünecek ya şehvet dediğimiz şey hani bu komple nefis terbiyesinde senin nefsinin istekleri, heva ve hevesten olan istekler. Bunların hepsi de nefiste şehvi, şehvani duygu olarak geçer.

Yani bir kimsenin normal düzgün elbisesi var mı var. O kimse gidecek illa ki işte bilmem hangi markanın bilmem hangi marka elbisesini alacak veyahut da şimdi gençlerde bu artık genci de kalmadı da normalde önceden böyle heva heves gençlerde olurdu sadece. Şimdi yaşa başa bakmıyor. Yani gidecek çok böyle ultra lüks bir marka bir kıyafet alacak, yani o kıyafet kaç para oğlum bu biliyor musun filan, öyle olacak yani veyahut da kızım kaç para bu biliyor musun veyahut da saati onun çok gösterişli ya! Böyle ikide bir de kolunu uzatacak, saate bakacak herkesin içinde, ondan sonra o saat rolex çıkacak meydana yani veyahut da bir sohbet toplantısı, bunların hepsi de şehvanidir, yani o kimse iphone on beşi koyacak ortaya, yani benim iphone on beşim var veyahut da işte araba var. Ne var, Mercedes var. Mercedes'in anahtarını koyacak masaya. Ulan kahve içmeye mi geldin, üzerindeki mal varlığını göstermeye mi geldin veyahut da bir dostluk ama bunların hepsi de bakın şehvete girer. Bizde şehvet deyince hemen cinsel suçlar aklımıza geliyor, öyle değil. O da şehvetin içinden ama böyle bir gösteriş, şatahat, şatafat, kendini yüksek göstermek, fazla göstermek veyahut da işte âlim kısmında şehvet vardır. Yani bir şey konuşulur, dur bir dakika o biliyor! Dur bir saniye, o anlatsın bakalım! Veya sufilerin içerisinde, o biliyor ya, dur çok eski o, o anlatsın, o konuşsun orda. O müdahale etsin. O 'Kalk bakayım sen

ordan, 'Ne oldu?' Sen oraya oturma, sen bunu böyle yap bakayım.' 'Neden?' O da eski derviş ya canım, karışsın, elleme ya bir şeye', yani bir şeye karışması lazım. Şehvettir bunların hepsi de. Sufilerde bunların hepsi de şehvet. Nefsin iki tane böyle gücü var. Birisi şehvettir, ikincisi insanı ibadetlerden kaçındırma gücüdür. Yani namaz kıldırmaz sana, zikir yaptırmaz sana. Bu da ayrı bir güçtür insanın içinde. Nefsin seni haramlara sevk eder. Nefsini Allah'a itaatten uzaklaştırır.

Mesela bayanlar için örtünmek imtihanın böyle tam dip noktası. Örtünmek istemezler. Nefis onu örtündürmez, namaz kılsın ama şu örtünmek yok mu! Yani namazı kılsın, önemli değil. Şu oje yapıp süslenip kokulanıp böyle bir evden dışarı çıkmak yok mu ya! Yani bunları mesela önleyemez insanlar veya erkeklerde aynı. Yani normalde dışarda namaz ona farz olmasın. Eve gitsin, bütün namazları bir seferde kılsın. Yani dışarda namaz kılmak çok zor! Git camiye veyahut da bir yere abdest al, ondan sonra git orda namaz kıl, kadınlara da erkeklere de gün içerisinde bu çok zor geliyor onlara. İşte nefsin iki gücü. Birisi şehvani tarafı. Ondan sonra seni böyle gösterişe, şatafata methedilmeye, şuna buna yönlendirir, öbürü de Allah'a itaatten uzaklaştırmaya çalışır seni ve bu nefsin çok önemli iki gücüdür. Bunları kırarsan nefisle mücadelede öne geçersin, bunları kıramazsan nefsin seni hep alt edecek hep yenecek seni, hep alaşağı edecek. Seni hep böyle bozacak. Bozacak seni. O umulmadık yerde umulmadık şekilde bozacak seni ve nefis seni her dem, her dem heva atına bindirip, heva atına bindirip nerde seni savuracağı belli olmayan bir noktaya götürür, azgınlaştırır seni. Hani normalde böyle çilbiri olmayan azgın bir at düşün. Yani onun ne gemi var ne eğeri var. Nefsi böyle bir şey düşünün. Sen onun normalde uysalmış gibi gelir sana o. Sen ona binersin, yandı keten helva, seni nereye fırlatıp atacağı, hangi kesiye seni atacağı belli değildir. Nefis böyle bir şeydir. Güvenme, gemi hiç elinden bırakma, gemini elinden hiç bırakma. Bıraktığın an seni nereye fırlatıp atacağı belli değildir ve asla güvenme. Hangi esmayı alırsan al, sufi olarak, istersen sen Hak esmasını al, eğer nefse müsaade edersen seni ordan alaşağı indirir. Seni indirmeyecek bir yer değil. Nefis herkesi alaşağı indirir. Alaşağı indirmeyecek hiç kimse yoktur. Ancak altıncı makama gelirse, halife makamıdır, beşte de kolay kolay indiremez de hadi beşi de tehlikelidir. Hadi beşten sonra altıya gelince biraz daha tehlike azalır, yediye gelince tehlikesi minimuma düşer yediye gelen bir kimse de. O çünkü uyarıyı açıktan alır artık. O yüzden o da normal, kendi başına kalmaz. Hani ayeti kerime de var ya Allah'ın muhafaza ettikleri müstesna diye, onlar oraya girer, o da kendi başına olsa halledemez ve nefisle olan mücadelede hiç kimse tek

başına hiçbir şey halledemez. Hepsi de Allah'ın yardımı, Allah'ın inayeti, Allah'ın lütfu ikramıyla olur.

Bir kimse nefisle mücadelede tek başına o mücadeleyi yapması mümkün değildir. Bak tekrar söylüyorum, mümkün değildir o. Bir kimsenin o yüzden muhakkak bir üstada ihtiyacı vardır. Muhakkak ona sen burda yanlış yaptın, burda eksik yaptın veya yanlışlıklar bunlardır, eksiklikler bunlardır diye anlatacak bir üstada ihtiyacı vardır. Nice namaz kılanlar, nice oruç tutanlar nice ibadet edenler farkında değiller. Nefisleri onları istediği gibi yönlendirir. Çünkü nefsin sağdan girmesini fark edemez onlar. Nefsin sağdan girmesidir. Bakın nefsin soldan girmesini herkes fark eder. Ben bazen derim ya size gelip de gelin içki içelim demez nefis. Ulan git şurda iki duble at falan, bunu demez veya git işte zina yap, git kumar oyna, bunu demez. Sufilere genelde hani soldan girmez. E girdiyse de avamdır zaten o. Ama sufilere girdiği yer nerdendir? Sağdandır. 'Senin yaptığın zikrullah gibi kimse yapmıyor. Sen olmasan burası dağılır', bu zakirlere girendir. Zakirlere, çavuşlara öyle der. Yani sen olmasan burda biter her şey. Öyle girer veyahut da bir vazifeliye öyle girer. Nefsin sağdan girmesi. 'Sen kalk şurda bir namaz kıl da millet nasıl olduğunu görsün ya', nefsin sağdan girmesi. Allah muhafaza eylesin. O yüzden nefis ile mücadelede en önemli şey onun isteğinin zıddını yapmaktır. Bakın nefsin isteğinin zıttını yapmak. Merak etmeyin size pekmez yemekten nefis vurmaz. Kitaplarda okursunuz ya eski sufi kitaplarında, işte kim, filanca zat, nefsi kırk yıl pekmez canı istemiş, kırk yıl ona pekmez yedirmemiş.

Ben bazen diyorum ki gel büyükşehirde yaşa, pekmezi yala yut. Başka şeylerden uzak dur, pekmezi yala, yut, helal. Sen ondan uzak duracağım diye uğraşma. Gözünü haramdan kaçır kaçırabiliyorsan. Dilini haramdan koru koruyabiliyorsan. Kulağımı haramdan koru koruyabiliyorsan. Sen ayaklarını, ellerini, uzuvlarını haramdan koru koruyabiliyorsan. Sen onu koruyorsan alâsın, pekmezi ye. Allah muhafaza eylesin. O yüzden nefis böyle bir imtihan ağır olduğundan dolayı Cenab-ı Peygamber sallallahu ve sellem hazretleri o bir savaştan, Tebük savaşından bir de dönerken diyor ki rivayet Cabir'den: Peygamber sallallahu ve sellem Tebük seferinden dönerken sahabe ordusuna şöyle nasihat etmiştir: 'Hayırlı bir yerden döndünüz, küçük cihattan büyük cihada döndünüz.' Sahabe efendilerimiz. 'Ey Allah'ın Resûlü, büyük cihat nedir' diye sorduğunda Hazreti Peygamber sallallahu ve sellem hazretleri: 'Kişinin kendi havasıyla mücadele etmesidir. Yani kendisinin kendi nefsiyle mücadele etmesidir' diye buyurdu. Bakın, Tebük seferi işte karşıda şu kadar çok Rum var, Bizans ordusu var denilen seferdi, ordan geri döndüklerinde Allah Resulü hani bu son savaşıydı bildiğim kadarıyla

zaten, ordan geri döndüğünde dedi ki bakın siz bu kadar büyük bir savaşa katıldınız ama bundan daha büyük bir savaş sizin nefislerinizdir dedi, hevanızdır. Sizin bu noktada bir insanın hevasıyla, hevasıyla mücadele etmesidir dedi. Heva ne? Kuran ve sünnetin dışındaki her şey. Duygu, düşünce, fikir, akım, adına ne derseniz deyin, hepsi de bunların hevaya girer. Hepsi de. O yüzden nefis, insanı bu heva ve hevese doğru sürükler. Serbest bırak, sürükler. Sal yakasını, nerde bu seni atacağı belli değildir ve sufilik nefisle mücadelenin üzerine kuruludur. Nefisle mücadele etmenin en büyük nefsin bu noktada panzehiri, panzehiri Allah'ı zikirdir. Nefisle mücadele edecek olan bir kimse muhakkak Allah'ı çok zikretmeli. Muhakkak! Yoksa ne yapar, nefis o kimseye alaşağı eder. Allah muhafaza eylesin inşallah. Beyitin ikinci kısmı:

"Alçak gönüllü hor hakir ol ululuk taslama."

Bakın nefis insanı alçak gönüllülükten uzaklaştırır. Yani tevazudan uzaklaştırır. Alçak gönüllü, birinci derecede tevazu etmek, alçak gönüllü olmak Allah'a karşı alçak gönüllü olmaktır. Allah'a karşı alçak gönüllü olmak nedir? Allah bir şeyi emretmiş, bunu yap demiş. Bunu yapabilirliğe gücün varken yapmaman Allah'a karşı kibirlilik taslıyorsun, ululuk taslıyorsun ona karşı, birinci derecede Allah'a. O zaman bu kimsenin kibri birinci derecede Allah'adır. Bir kimsenin tevazudan uzaklaşması birinci derecede Allah'adır.

Allah'ın emir ve yasaklarına uymayan bir kimse ilk önce Allah'a karşı tevazu sahibi değil, Allah'a karşı kibirlidir. Allah bir şeyi haram kılmış. Haram kıldığı halde sen onu yapıyorsan aslında Allah'a karşı kibirlilik gösteriyorsun, alçak gönüllülük göstermiyorsun. Ona tabi olmuyorsun. Allah'a boyun bükmüyorsun. Hem eşhedü enla ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu veresuluhu dedin hem de ona itaat etmiyorsun. İtaat neyeydi? Allah'aydı. Sonra kimeydi? Resulüneydi. Ondan sonra kimeydi? Sizden olan emir sahiplerineydi. Üç tane itaat noktası var bir Müslüman için. İnandın mı? Evet. İman ettin mi? Evet. Birinci derecede Allah'a itaat et ve Allah'a elinden geldiği halde itaat etmiyorsan ona karşı kibirli oldun. Allah'a ululuk tasladın. Allah'a ululuk tasladın. Sen kendi kendine diyorsun ki namazı terk ettim, namazı terk etmekle sen Allah'a ululuk tasladın. Allah'a isyan ettin. Allah'a isyan ettin, Allah'ın bir farzını yerine getirmedin. Allah'a ululuk tasladın, Allah'a karşı kibirlendin. İkinci itaat neydi? Resulullah sallallahü ve sellem hazretlerine. Eğer sen peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin sünnetine tabi olmadıysan Hazreti Peygambere sen ne yaptın? Kibirli davrandın. Ona ululuk tasladın. Onun peygamberliğini kabul etmedin. Onun peygamberliğine tam manasıyla iman etmedin. O yüzden Cenab-ı Hak ayeti kerimede diyor ki: 'Ey iman edenler! Allah'a iman

ediniz.' Ya iman ettiydin ama sen iman ettin ama yapabilir olduğun şeyleri yapmadın, sen isyan ettin. Bakın sen isyan ettin. Sen ululuk tasladın Allah'a karşı kibirlilik tasladın. Bunun olmayacağını bildiğin halde, haram olduğunu bildiğin halde gözünün içine baka baka haram işledin. Ululuk tasladın, bir de tövbe etmedin. Tövbe etsen kulluk yaptın diyeceğiz. Diyeceğiz ki evet sen yaptın bir ululuk tasladın, bir günah işledin ama ve tövbe edip geri döndün. Tövbe edip geri de dönmüyor, devam ediyor günahı kebaire. Devam ediyorsa ululuk taslıyor, küstahlık yapıyor Allah'a. Allah'a küstahlık yapıyor. Bugün Ümmeti Muhammed'in sıkıntısı bu. Günahı kebaire devam ediyor ve devam ettiği günahı kebairi kendince küçültüyor. Kendi nefsinde ufaltıyor o günahı kebairi, küçük günahmış gibi gösteriyor onu. Bir kısmı da bu günah değil diyor. Bu günah değil diyen kâfir oldu zaten. Günahı küçültüyor, o nefsi ona oyun yapıyor, 'ne olacak ya canım ya, bu kadarlık da olur' filan, 'hepimiz hata yaparız, hepimiz günah işleriz', ha yapıyor yapacağını, yapıyor yapacağını, ondan sonra Allah affetsin diyor.

Bende taşı gediğine böyle koyarım ama o esnada tatlı geliyor. O esnada insana haz veriyor nefse uymak. Bu konuda böyle heva hevesine uymak insana o esnada çok tatlı gelir. Lezzet verir insana, tat verir. Bosna'da baş çarşının ortasında hatunun birisi koşuyor Mustafa diye, ben de kendimi zannediyorum. Nefse tatlı geliyor, nerden tanıyor beni diyorum ya, Bosna'nın ortasında, diyorum. O bir tane Mustafa sen varsın sanki. Nefise tatlı geliyor. Hani beni nereden tanıyor diye, asıl tanıdığı Mustafa ayrı orda sarılıyor. Mustafalara sarılırsan çünkü sıkıntı yok, nefse tatlı geliyor bu. Ya beni nerden tanıyor diyorsun. Sanki senden başka Mustafa yok. Nefis vuruyor insana. İşte bunun gibi bir şey. Ona müsaade edersen ona müsaade ediyorsun. Ona müsaade eder, heva hevesine dönersen dedim ya seni hangi çukura atacağı belli değil. Senle hangi kesik deriz biz, böyle tarlaların kenarlarını bizde açarlar, kesik derlerdi, önceden her yerden su fışkırırdı, ekip dikemezdi insanlar. Bayındır'ın ovası öyle münbit topraklar, sulak arazi. Tarla kenarlarına kesik açarlar, muhtar siz de yapıyor muydunuz önceden. Ark mı diyorsunuz? Siz biraz daha şey, ne o, İstanbul Türkçesi kullanmışlar. Bizde kesik diyorlar. Sizde bir de orda ne, dere var değil mi? Ne deresi o? Evet, kanal diyorsunuz. Tehlikeli kanal, evet, onlar dere diyorlar ama sonradan açılma mı o? Ha, kanal açmışlar. Yani kendiliğinden böyle fiziki, böyle naturel dere değil yani o, sonradan açılmış. Lüzumsuz şeyleri atalım diye mi? Evet. Şimdi normalde işte nefse müsaade edersen seni nereye atacağı belli değildir. Seni ne tarafa savutturacağı da belli değildir. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden ne yapacağız? Biz o zaman? Allah'a itaat edeceğiz. Yani biz itaatten uzak durmayacağız ve önce Allah'a karşı tevazulu olacağız, bakın

dikkat edin, Allah'a ululuk taslamayacağız, ona itaat edeceğiz. İkincisi tevazu göstereceğimiz yer, Hazreti Peygamber sallallahu ve sellem hazretleri, onun hadisleri. Şimdiki böyle dilimi muhafaza edin, dilimden hakkınızı helal edin ama o böyle söyleyeceğim az bile söylüyorum bunlara, hani bu son dönem gelen zırtopozlar var ya hani, hadisi şeriflerle alay eden, hadisi şerifleri küçük gören Hazreti Peygamber sallallahu ve sellem hazretlerini haşa küçük gören, bir peygamberdi o da işte filan! Onun hadislerini küçük gören. Bunlar normalde bu küçük görenlerin hepsi de katıksız kafir. Katıksız kafir ama ne yazık ki şu anda Türkiye televizyonlarında ve Türkiye sisteminde peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin hadislerini küçük gören bunlara sahih değil diyen komple reddedenler alkışlanıyor. Ahir zaman alameti, bunlar ahir zaman alimi. Bunlar cehennemde en ücra köşeye atılacak bunlar. Bunlar ahir zaman alimi. Bunlar kendisini paraya, pula, makama, heva hevese satmış kimseler. Bunlar bir de işin ilginç noktası hani ahir zaman alametlerinden birisi de şu, iyiler horlanıp kötülenecek, kötüler ise baş tacı edilecek. Ahir zaman alameti. Şimdi iyiler horlanıyor, kötüleniyor. Onlar aşağı görülüyor. Hani siz Kur'an sünnet deyince sizi aşağı görüyor. Siz sünnete tam tabi olmak dediğinizde sizi aşağı görüyor. O entelektüel o arkadaş, o hadisi şerifleri inkar ediyor çünkü o entelektüel oluyor. O hadisi şeriflere sahih değil diyor. O entelektüel oluyor. Yani Şeriatî entelektüel, çok büyük alim! Hadisleri inkar ediyor. Hadisleri inkar! Evet, o hadisler öyle şey değil! Hadisleri inkar edenler entelektüel oldu, çok büyük alim oldu! Devrin alimi oldular hepsi de! Büyük alimler! Neden? Hadisleri inkar ediyor. Büyük alimler! Neden? Mezhepleri de inkar ediyor. Mezhep diye bir şey yok! Hadisleri inkar ettin, mezhepleri de inkar ettin, evet, bir de ne diyor üstüne? Size Kur'an yetmez mi? Ha yeter bize Kur'an.

Kafiri nerede gördüyseniz öldürün demiş, ben de seni öldüreceğim şimdi. Nasıl? Basbayağı, ayet var. Ayet var, kafirleri gördüğünüz yerde öldürün. Ayet var. Tabii. Kur'an yetsin sana. Hiç tevil etme hiç bu ya burda bu uygulanmaz, öyle deme. Nerden çıkardın? Kuran-ı Kerim. Aldı koydu adam. Hadi Kur'an yeter sana diyene diyeceksin, malının tamamını dağıt. Kur'an yeter mi? Evet. Hadi, malının sana ihtiyacı olanını ayır geri kalanı dağıt. Hadi, fabrikanı dağıt. Hadi iş yerini dağıt. Hadi paranı pulunu komple dağıt. Nasıl yani? Basbayağı! Hadi. Ya estekti köstekti...Hadi değil işte! Sen hadisi şefleri inkar edersen din yaşanmaz hale gelir. Herkes kendi kafasından bir din yorumu çıkarır. Herkes kendi heva hevesinden bir ayet yorumu çıkarır. Bayanın birisi dedi bana, dedi Kur'an yetmez mi? Yeter dedim. Kur'an'a göre dört tane eş hak dedim. Dayanabilecek misin dedim, kaldı. Nefesi kesildi. Nefesi kesildi. Noldu dedim yüzüne. Dedim ne oldu? Burdan vurulacağımı

hiç düşünmedin dedi. E düşünmezsin dedim. Kur'an yeter demek kolay. Televizyonlara da çıkıyorlar. İyi, herkes dörder tane alsın hadi bakalım. Ya sizin bile hoşunuza gitti be! Gözleriniz çakmak çakmak oldu valla. Eee? Nasıl çıkacaksın? Yok hadisleri, hadisleri inkar ediyorsan küfür ehlisin işte. Yapma! Allah muhafaza eylesin. O yüzden ikinci neydi? Resulullah sallallahu ve sellem hazretlerine karşı tevazulu ol. Öyle işte hani diyor ya hadisi şerifte, öyle bir zaman gelecek ki bacak bacak üstüne atıp sizinle bizim aramızda Allah'ın kitabı vardır diyenler çıkacak diyor. Yani hadisleri inkar edecekler ahir zamanda. Şimdi o zamanı yaşıyoruz işte. Allah muhafaza eylesin. Üçüncü tevazu sahibi olacağımız kimseler. Kim? Sizden olan emir sahipleri. Bizden olacak emir sahibi. Ona tevazu göstereceğiz. Bizden ne demek? Allah'ın kitabı Kur'an'ını kendisine iman ettiği bir kitap olarak gören. Habibinin sünneti seniyyesini kendisine rehber edinen, bunları kabul eden. İman ehli olan ancak bizim neyimiz olur? Emirimiz olur birinci derecede. İlk önce o kimse iman etmiş olacak. İman etmeyen bir kimse senin velin olamaz. İman etmeyen bir kimse senin velin olamaz. Kur'anı kendisine rehber kitap olarak tanımayan kimse senin velin de emirin de olamaz.

Hadisi şeriflere komple itaat etmeyen, kabul etmeyen kimse senin velin ve emirin olamaz. O itaati hak etmez. O itaati hak etmez. Kur'an ve sünnete tabi olmayan bir kimseye itaat etmek küfür olur. Kur'an ve sünnete tâbi olmuş olacak. Bir kimse Kur'an ve sünnete tabi değilse ona itaat küfür olur, tekrar söylüyorum bunu. O kimse Kur'an ve sünnete itaat etmeli. Ancak sizden olan emir sahibi o olur. Öbür türlü o senin emir sahibin olamaz. O senin velin olamaz. Kim olursa olsun. O zaman tevazu, alçak gönüllülük, birinci derecede kime? Allah'a. İkinci de Resulullah'a sallallahü ve sellem e. Üçüncüde kime? Emir sahiplerine. Dördüncü de kime. Dördüncü de mümin insanlara. Mümin insanlara itaat yoktur, onlara şefkatli davranmak, onlara merhametli davranmak vardır. Bakın, mümin kardeşine şefkatli ve merhametli davranırsın. Burda itaat mekanizması girmez. İttihat üç tane yer: Allah'a, Resulüne ve sizden olan emir sahiplerine. İtaat ediyorsun orda. Mümin kardeşlerine tevazulu davranıyorsun, şefkat ve merhametli davranıyorsun, onlara karşı alçak gönüllü davranıyorsun. Allah'a, Resulüne, sizden olan emir sahiplerine itaat etmeyen, onlara tevazu göstermeyen bir kimse, Müslümanlara hiç tevazulu davranmaz. Aldanmayın. Tevazulu davranıyorsa o ihlaslı ve samimi değildir, o sizden bir menfaati vardır. Sizden menfaati var olduğu için şefkatli ve merhametli veyahut da tevazulu davranır size. Sizden menfaati bittiği anda size tevazulu davranmayacaktır, size merhametli davranmayacaktır. Neden? Onun dışı Müslüman, içi kafir çünkü! Onun dışı Müslüman, içi münafık çünkü. O işini yüzdürmeye bakıyor, o

tabiri caizse gemisini yüzdürmeğe bakıyor. Onun menfaati bittiği anda size sırtını dönecektir. Bakın, size sırtını dönecektir. Meclisinize gelmez, toplantınıza gelmez, ailenize gelmez, sizle beraber oturup kalkmaz, selamı sabahı keser. Bitti, onun işi çünkü. Neden? Bir menfaati vardı sizinle, bir işi vardı onun, o işini gördü, selamı sabahı kesti, bitti işi çünkü. Bakın, onların o tevazusuna aldanmayın. Aldanmayın!

Müslümanlar aldanıyor. Be kardeşim! Adamın Allah'a itaati yok, Allah'a tevazusu yok, sana neden itaat etsin, tevazu göstersin? Adamın Peygamber sallallahu ve sellem hazretlerine itaati yok, ona tabi değil, sana neden merhametli davransın ki, o fırsatını bulduğu anda, vakti geldiği anda seni alaşağı edecek. Müslümanlar aldanıyorlar, Müslümanlar aldanıyor, yüzüne güleni dost zannediyor ve her işte Müslüman görüntüdeki kimseyi o kendinden zannediyor. Kardeş, Allah'a itaat edecek bir kimse, önce, Resulüne itaat edecek. Allah ve Resulüne itaat etti mi, etmedi mi? E etmedi, o zaman sana olan yumuşak davranışına aldanma. Müslümanlar buna aldanıyorlar. Yani o yumuşak davranıyor sana, bir de hatta şöyle diyor: "Adam kafir ama çok insancıl, nerde bu insancıl kafirler? Her gün, bakın her gün, Müslümanların kanı akıtılıyor, namusu, ırzı, şerefi, haysiyeti ayaklar altında. Çocukları kaçırılıyor, çocukları katlediliyor, öldürülüyor ve çocukları, bakın, çıkıyor meydana hepsi de. Bu çocuklar, Avrupa'ya götürülüyor, Amerika'ya götürülüyor. Genç yaştaki çocuklara tecavüz ediliyor, tecavüz ediliyor ve kanları içiliyor bu çocukların. Nerde bu Müslümanların çocukları? Kim yapıyor bunu? Kâfirler yapıyor. Hani merhametliydi? Hani insan hakları vardı? Nerede insan hakları? Gazze'yi vuramıyor mu? Navigasyon göstermiyor mu Gazze'yi insan haklarında? Ne oldu? Türkmenistan'ı göstermiyor mu? Doğu Türkistan'ı göstermiyor mu insan hakları? Navigasyon, doğu Türkistan'ı kaybetmiş mi? Nerde ki Irak nerde, Suriye nerde? İnsan hakları görünmüyor mu oralarda? Her gün, bakın, dört ay oldu Filistin'de taş taş üstüne konmadı. Daha bombalasın diye bütün batı dünyası komple silah veriyor, adama. Bütün gemilerini getirdiler. Gemilerini getirdiler, başka bir ülke müdahale etmesin diye. Soykırım yapıyorlar, katliam yapıyorlar! Nerde insan hakları? Hani nerde çok iyi olan batı, insancıl olan batı, hümanist olan batı, nerde? Uyanın, uyanın, uyanın, uyanın. Yarın öbür gün sizin de başınıza geldiğinde, merak etmeyin, o batılıların yine kılı kıpırdamayacak. Uyanın! evet Türkiye ateş çemberinin içerisinde, yıllardan beri söylüyorum, çember daralıyor, uyanın. Uyanın, paranızın hükmünü bırakmadılar. Hiçbir şeyin hükmünü bırakmadılar, uyanın! Batı insancıl değildir, katliamcıdır, vahşidir! Vahşidir, katliamcıdır, Benim anne dedemi dinlemedi kimse.

Yunan askerlerinin, Bayındır'da ne yaptıklarını dinleyecekti insanlar. İnsancıl batıymış! Dedem anlattı, gebe kadınları nasıl karnındaki çocuğuna, karnındaki çocuğuyla beraber kasaturayla öldürdüklerini. Evet, nasıl kadınları kızları kaçırıp karakola tecavüz ettiklerini. Sonra o kadınların intihar ettiğini, kendisini attığını, o kızların intihar ettiğini, kendisini astığını. Sonra onu yapan askerlerin tespit edilip dedem ve müfrezesinin nasıl onları öldürdüğünü, nasıl intikam aldığını. İnsanların samanlıklarını nasıl yaktıklarını. Hangi batıdan bahsediyorsunuz siz? benim dinlediğim batıyla, dedemden dinlediğim batıyla, insanların şu anda dinlediği batı aynı değil. Baba dedem sağ olsaydı da Yunan zindanlarında nasıl işkence çekmiş anlatsaydı. Arkasındaki ince işkence izlerini görseydiniz siz, çıbanlarını ve her kış geldiğinde o çıbanların patladığını, irin akıttığını, bir türlü tedavisinin olmadığını. Bir sürü merhemler sürerdik sırtına bütün, her kış. Her kış, her gün merhem sürülürdü sırtına, böyle kocaman kocaman yaralar çıkardı sırtında. Ben sordum dedim dede, "Bunlar ne yarası, böyle gözleri doldu, böyle tebessüm etti, sustu. Sonra kendisi söyledi, Osmanlı'ya ve Türkiye Cumhuriyeti devletine yardımcı olmaktan dolayı zindanlarda işkence çekmiş. Hangi insancıl batıdan bahsediyoruz biz? Bunu hiçbir zaman unutmayın. Bir kimsenin Allah'a saygısı yoksa hiçbir şeye saygısı yoktur. Bir insanın Allah'a karşı itaati yoksa hiçbir şeye itaati yoktur. Bir kimsenin Peygamber sallallahu ve sellem hazretlerine boynunu bükmüyorsa sana da boynunu bükmez, aldanma. Senle işi vardır onun. Seninle böyle bir menfaat ilişkisi vardır. O yüzden boyun eğer. O yüzden sana tevazulu olur, Allah muhafaza eylesin, gerçek tevazu. O yüzden mümin kardeşine şefkatli davranmaktır, mümine şefkatli davranmaktır, münafığı değil. Mümine merhametli davranmaktır, kafire değil.

Ne o birisi de yazmış bana, ne olursan ol, gel diyen kimsenin hani yolu bu mu? Ben, lanet olsun İsrail'e diyorum ya. Evet, biz kâfirlere karşı şediziz, sertiz. Orda 120 günden beri her gün Müslümanların canını, malına, ırzına, namusuna sen musallat olacaksın, biz seni alkışlayacağız öyle mi? Benim dini inancım bu değil, Allah muhafaza eylesin. Allah Resûlü sallallahu ve sellem hazretleri naklediyor: 'Allahu Teala bana o kadar mütevazı olun ki kimse kimseye böbürlenmesin. Kimse, kimseye zulmetmesin diye bildirdi.' Müslim, Ebu Davut İbni Mace. O zaman normalde, Müslümanların, müminlerin birbirlerine böbürlenmeleri birbirlerine karşı zulmetmeleri yok. Allah muhafaza eylesin. Bir kimse, bir kimseye böbürleniyorsa o zaman Allah muhafaza eylesin o kimse kibirli. Kibirli bir kimse, gönlünde zerre kibir bulunan asla cennetime giremez, hadisi kutsi. Bir mümin kardeşine böbürlenme, etrafındaki mümin insanlara böbürlenme, etrafındaki

mümin kimselere zulmetme. Dilinle, bakışınla, elinle, ayaklarınla müminlere zulmetme. Allah muhafaza eylesin. Furkan 63: 'Rahman olan Allah'ın kulları yeryüzünde tevazu ve vakar ile yürürler. Tevazu ve vakar. Tevazu, alçak gönüllülük. Vakar ne? Vakar senin dik duruşun, vakarlı olmak, hiç kimseden bir şey beklememek, ummamak, istememek, andırmamak. Vakarlı duruş sarf etmek, kendi öz benliğini bulmak. Müminlere karşı tevazulusun ama böyle mımıntı, yapışkan, böyle dilenci hüviyetinde değilsin. Vakarlı duracaksın. Aç kalacağım, ben açım demeyeceksin, vakarlı duracaksın. Aç kalacaksın, açım demeyeceksin vakarlı duracaksın. Hasta olacaksın, hastayım demeyeceksin, vakarlı duracaksın. Vakarlı duracaksın. Bu herkesten üstünsün manası değil. Halini, derdini, hiç kimseye açmayacaksın. Açacak olduğun yer kim? Allah. Derdini Allah'la dertleşeceksin. Sıkıntını Allah'la halledeceksin. Vakarını bozmayacaksın. Bir çaya bozmayacaksın kendini, bir yemeğe bozmayacaksın kendini, bir selama bozmayacaksın kendini. O dik duruşunu göstereceksin, bakın dik duruşunu göstereceksin. Allah bizi onlardan eylesin.

'Cahiller kendilerine laf atılıp sataştıkları zaman, aldırmadan 'selametle' deyip geçerler.' Tam ahir zaman hastalığı. Cahiller sana laf atacaklar, hakaret edecekler, söyleyecekler, oysa sen bir tokat vursan yerle yeksan edersin, onu. Sakın elini kaldırma. Neden? Bütün mahkemeler, bütün adli hadiseler, tokadı vuranı suçlu görüyorlar, sakın elini kaldırma kimseye, sakın, sen selametle de yürü. Yolda. yürüyorum ben, benim sakalıma laf söylüyorlar. Dönüp baksan, al başına derdi, sen suçlusun önce. Yok, ben bir çuval sakalımla neden böyle dik yürüyormuşum! Dik yürüyormuşum ben yolda giderken, dik yürümem de suçmuş! Yeni öğreniyorum bunları. Ya nasıl yürüyeceksin? Alışmışlar böyle pısırık Müslüman ya, biz yumuşaklığı öyle anlıyoruz. Dışarda bakıyorsun, pısırık güler yüzü, dervişe gelince patlatıyor şamarı. Asıl dışarıda dik yürü, dışarda sert yürü. Seni gören kâfiri, münafığı böyle ürksün senden. Dışarda öyle dik yürü ki, desinler lan yedi dağın efesi mi bu. Evet, öyle yürü dışarıda. Dışarda çok özür dilerim, uyuz insanlar gibi yürüme. Cımbıldak da yürüme, öyle her tarafa kafanı gözünü çevirme. Allah Resulünü örnek al, sallallahu aleyhi ve sellem i, secde ettiğin yere kadar bak, etrafınla fazla ilgilenme. Bırak vitrinde ne varsa var. Nereye gidiyorsun, iş yerine gidiyorsun, kafanı dik, yürü. Dosdoğru yürü hem. Göğüs ilerde, kafa dik ama gözler aşağıda. Evet, kâfire korku sal yürürken, kâfire korku sal, münafığa korku sal, fasığa korku sal, öyle yürü. Bazen ben efelere diyorum, böyle kaldırdığın zaman, desinler ki ulan ürksün o kimse. Ürksün, ürksün. Ürkmek hayvani bir güdüdür çünkü. Kâfirler ürker, münafıklar ürker. Semazen elini kaldırdığında vakarla, elini kaldırır. Kâfir ona bakacak diyecek

ki ya bunlara bak. Öyle (pısırık) semazenlik yok bizde. Semazen de vakarlı, kalbinin üzerine bakacak, eğilmeyecek, bükülmeyecek. Efe, kaykılacak arkaya, vakarını kaybetmeyecek, hamurunu çıkarmayacak, dikecek, gözünü böyle. Onu gören kâfir nereye kaçacağını düşünecek, gözünüze de dikecek, göğsünü de dikecek. Vurduğu zaman yere sallanacak vurduğu yer. Derviş yürürken öyle yürüyecek, vakarlı yürüyecek. Dikecek kafasını. Öyle yumuşak, böyle dilenci vaziyetinde...Yok öyle bir İslam, yok öyle bir Müslüman.

Sen İslam dünyasında, İslam ülkesinde yaşamıyorsun, her tarafın mümin görünümlü kâfirlerle dolu. Kimin siyonist olduğunu, kimin mason olduğunu bilmiyorsun. Çarşıda, vakarınla yürü, iş yerinde, vakarınla yürü, trafikte, vakarınla yürü. Vakarını kaybetme. Müminlere tevazulu ol. Ne üdüğü belirsiz insanlara tevazu göstereceğim diye uğraşma, bak işine. Adamın zenginliği varmış, takla atma önünde, imanının yarısı gider. Adamın makamı varmış, takla atma önünde, imanının yarısı gider. Adam bilmem nerede, bilmem neymiş, takla atma önünde, imanının yarısı gider. Vakarını kaybetme, vakarını kaybetme! Bugün Müslümanlar vakarlarını kaybettiler. Adam gidiyor, elpençe el ovuşturuyor, kaybetme vakarını. Allah vakarlı kullarını sever, Allah vakarlı kullarına merhamet eder, Allah vakarlı kurullarının ihtiyaçlarını görür. Allah vakarlı kullarını, kâfire, münafığa yem etmez, vakarını kaybetme. Allah muhafaza eylesin. Cahiller de sana laf attığında, arkana dönüp bakma bile, yürü. Onların işi o, onlar sana laf atacaklar, sen onların lafına kulak asma, yürü. Hatta böyle bıyığının altından alayvari bir tebessüm fırlat, temelli çıldırsın. Temelli çıldırsın. Patlasın, neresinden patlıyorsa. Evet. 'Kim Allah rızası için bir derece tevazu gösterirse, (İbni Mace'de bu hadisi şerif) bu sebeple Allah onu bir derece yükseltir. Kim de Allah'a karşı bir derecede kibirde bulunursa, Allah da onu bu sebeple bir derece alçaltır. Bu böyle devam ede ede nihayet onu esfeli safiline, yani aşağıların aşağısına atar.' Allah muhafaza eylesin. O yüzden müminlere karşı tevazuluyuz, müminlere karşı kibirlilik yok. Derviş kardeşlerimize karşı tevazuluyuz, onlara karşı kibirlilik yok. Allah'a karşı tevazuluyuz, Allah'a karşı kibirlilik yok. Bu hadis-i şerif önemli: ' Siz beni hakkım olan derecenin üzerine yükseltmeyiniz, çünkü Allahu Teâlâ beni Resul edinmeden önce kul edinmişti.'

Hiç kimseyi olduğundan fazla yüceltme, olduğundan fazla yükseltme. Sufiler, dervişler şeyhlerinizi olduğundan fazla yükseltmeyin. Olduğundan fazla yüceltmeyin. Bunun enflasyonu var şu anda, bunun enflasyonu var. Boyna lakap takılıyor şeyhlere işte, şudur budur, budur, budur, budur, budur, budur... Bir sürü isminden önce bir sürü lakap. Yükseltme kardeşim, yapma! Şeyh efendiler, böyle yapılan şeyleri durdurun, bunun sonu yok.

Peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinden yüce göstermeyin şeyhlerinizi. Şeyh efendiler, farkında değilsiniz, müritleriniz sizi, peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinden daha yüce tutuyorlar, daha yüksek tutuyorlar. Bu büyük bir bidat, bu büyük bir günah, bu büyük bir yanlışlık. Bunun sıkıntısını ümmeti Muhammed çeker sonra. Şimdi o şeyhin hoşuna gider bu, o dervişlerin de hoşuna gider ama geride kalanlara doğru bir usul, kaide bırakmıyorlar. Hazreti peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin sünnetini bırakacaklarına arkada onu bırakmıyorlar. Sünneti seniye bu değil, sünneti seniye bu değil. Hazreti peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri dahi, 'Beni derecemin üstünde göstermeyin' yani bir peygamber Allah'la yarıştırılmaz, bir mürşidi kamil, bir veli, peygamber sallallahu ve sellem le yarıştırılmaz, bir mürid, bir zakir, bir çavuş, şeyhle yarıştırılmaz. Evet, bunlar manevi hastalıktır. Bir insanı olduğundan fazla yüceltmeyin, olduğundan fazla yükseltmeyin. Sevilmeyecek kimseyi olduğundan fazla sevmek ona da zulümdür, evet. Sevilmeye layık olmayan bir kimseyi sevmek ona da zulümdür, sana da zulümdür, Sen sevilmeyecek kimseyi seversin ona zulüm edersin, şımarır, iyice, kendinden geçer, kendini bir şey zanneder, yapma. Sevilecek olanı sev, gidip otu, çöpü sevip de onu yüceltme. Onu kibir deryasına atıyorsun, yapma. Gençler, genç kızlar, genç erkekler! Sevilmeyecek kimseleri seviyorsunuz, heder ediyorsunuz kendinizi, yapmayın. Sufiler, dervişler, gerçek derece sahiplerini sevin sevecekseniz. Bu da nedir? Birinci derecede Allah'tır, sonra Resulullah'tır, sonra üstadındır senin. Yapma, ona da zulmediyorsun, kaldıramıyor o sevgiyi, sonra kendini bir şey zannediyor. Bir bakmışsın onun bunun ağzına tükürmeye başlıyor. Ne zaman şeyh oldun, ne zaman üstat oldun da, ne zaman senin sana manevi olarak senin tükürüğünün şifa olduğunu söylediler? Pir mi oldun? Çıkmış milleti mest ediyor, eli şifalı! Kim dedi sana, Hazreti Peygamber mi dedi, sallallahu aleyhi ve sellem ? Senin elin şifalıdır, kimin başını mesh etsen, başının ağrısı geçer, kimin ağrıyan yerini mesh etsen, ağrıyan yeri geçer, böyle bir işaret mi aldın? Kendi kendini helak etme, yapma, kendini ululandırma. Tevazu sahibi ol, dervişlerin en büyük handikabı budur, tevazuyu terk ederler. Etrafında üç beş kişi toplanır, onun böyle etrafında durur, etrafında durunca o da kendini bir şey zanneder, kendini ululatır, tevazuyu terk eder, helak olur. Allah muhafaza eylesin.

"Elinden geldikçe kul ol, sultan olma. Top gibi zahmet çekici ol, çevgan olma."

Bu normalde top gibi zahmet çekici ol, çevgan olma, önceden Türklerin böyle bir atalardan kalma, Orta Asya'dan kalma bir oyunları var, tahtadan top gibi bir şey var, onun böyle delik yerleri var, atların üzerinde böyle

o deliğe geçecek demirler var, o şeye, normalde o deliğe o demiri geçiren kimse, o oyunun galibi oluyor. Öyle olunca ona çevgan diyorlar, o topa. Ona boyna demir dürtükleniyor, tabii o yaralanıyor o bir müddet sonra. Veyahut da bir oyun daha var ya Türklerde, o çevgan değil ama hani bir tane kuzu postu atıyorlar orta yere, koyun postu atıyorlar hani atlarla, o onun elinde kalıyor, o onun elinde kalıyor. O post zarar görüyor ya, çile çekiyor garibim postum. Bir onun elinde bir onun elinde, ondan onun elinde, o onun elinden alıyor, o onun elinden alıyor, post ne oluyor? Çile çekiyor. İşte Hz. Pir diyor ki normalde sen diyor bu zahmet çekici ol, o top gibi. Ya? Sen sultan olma. Sen kibir deryasına düşüp de kendine sultanlık payesi verme. Bir bakıyorsun, şimdi birisini böyle sözüm meclisten dışarı, o süslü her şeyi. Sarığı, cübbesi, içindeki kıyafeti, bir de yürüyüş tertip etmiş kendisine! Kalbime gelen o oldu? İçi tam takır boş, dışı çok süslü. Dışı sultan. İçi? İçi hüsran! Dışı sultan, içi hüsranlardan olma. İçin sultan, dışın hüsran olsun. Sakın sultanlığa özenme, hesabın çok ağır olur.

Sakın kendi kendine de 'Ben sultan oldum' deyip de yola çıkma, acısı çok büyük olur. Allah muhafaza eylesin. O yüzden sufilik yolundaysan zahmet çekmeye bak. Sufilik yolundaysan kulluk yapmaya bak. Sufilik yolundaysan tevazu yolunu seç. Sufilik yolundaysan baş olma sevdasından kurtul, baş olmaya çalışma. Önce hesaba sen çekiliyorsun, önce hesap senden başlar. Bak, şehrin içerisine kar yağmadı, Uludağ'a kar yağdı. Önce kar nereye yağıyor? Uludağ'a yağıyor, zirveye yağıyor. Sıkıntı varsa önce zirveden başlıyor. O yüzden baş olma sevdasına düşme Sakın! Bunu dervişler için söylüyorum, sakın baş olma sevdasına düşme. Yanar yakılır, perişan olursun. Sakın sultan olma derdine düşme, perperişan olursun. Sakın derviş-lik süsleriyle dışını süslemeye bakma, içini süslemeye bak. Girdiğinde toprağa içini soracaklar, dışını değil. Senin sarığın ne kadar baba sarıktı, senin başındaki sikken ne kadar uzundu? Ya da sen yürürken nasıl böyle gözlerini belerterek yürüdün? Bunları sormayacak sana. Sen amellerinden sorulacaksın. Sen şeyhsin, sen zakirsin, sen nakibsin, sen nükebbasın bakmayacaklar aşağıya. Ne dedi Hazreti Pir, toprağın altında: 'Usta da bir, çırak da bir.' Sen başını göğe erdirmeye çalışma, sen yükseklerde uçmaya çalışma. Ey avam sufi, gözünü yükseklerde dolaştırma. Tevazu ehli ol, boynunu bük. Kapıdan giren her dervişi kendinden kıymetli gör. Kapıdan giren buraya giriyor ya, burdan girdi, burdan her gireni kendinden kıymetli gör, kendinden değerli gör, kendinden yüksek gör. Sen daha dün geldin, ne bileceksin ki, deme. O dün gelmiştir, öyle bir aşkla sarılmıştır, öyle bir Allah demiştir, senin yirmi senede geçemediğin perdeyi o bir dakikada geçmiştir. Sen hâlâ daha avutursun kendini, 'Biz eski dervişiz,' diye. Avutma kendini. Bu

yol kendini avutma yolu değil, bu yol kendi kendine öğünme yolu değil, bu yol kendi kendini sultan görme yolu değil, bu yol kendi kendini yükseklerde görme yolu değil. İndir kanatlarını aşağı, indir tevazulu ol. Kimseye tepeden konuşma, kimseye tepeden bakma, kimseye tepeden davranma. O Allah için Allah'ı zikretmeye gelmiş, boynunu bük, ya bu ne bilir daha dün geldi deme, senden fazla bilir bir anda.

Koca peygamber; ona dediler ya Musa, senden daha âlim bir kimse var mı dünya üzerinde? O da yoktur dedi. O yoktur deyince Allah ona vahyi kesti. Vahyi kesti Musa'ya. Vahyi kesti; bir gün, iki gün, üç gün... Şimdi bu halle hâllenmeyen bilmez. Mesela, her gün bir kimse rüyasında üstadını görüyor, değil mi? Kesildi, ertesi gün ona zindan olur, zindan olur, zindan. Ben ne yaptım diye perişan olur. Öyle bir hâl yaşadı mı hemen arar şeyhini, 'selamun aleyküm', 'aleyküm selam', 'Efendim, hakkınızı helal edin. Ben her gece sizi rüyamda görüyordum, bugün göremedim, hakkınızı helal edin. Ben muhakkak bir yerde bir yanlışlık yaptım', o bunun yolunu arar. Sen her zikrullahta peygamber sallallahu ve sellem hazretlerini görüyorsan ve o perşembe, o zikrullahta görmediysen, yan yakıl! Yan yakıl, eşele toprağı göm içine kendini. Eşele toprağı göm içine kendini! Sen ne yükseklerde görüyorsun kendini? Sen bir gece üstadını rüyanda görmüyorsan, o geceyi geceden sayma. Sen bir gün üstadını görmüyorsan, o günü günden sayma. Ne sûfiliği! Uçma! Uçma! Kendi kendini bir şey zannetme. Sen Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerini görmediysen, uçma kardeşim, uçma. Uçmaya diye kalkarsan, zaten burun üstü yıkılır gidersin. Kedi köpeğe de yem olursun, kedi köpeğe yem olursun. Uçma. Yol o değil. Burası değil, orasının yeri. Burası değil. Burda tevazu, burda hizmet, burda Allah rızası için koşturma var. Allah muhafaza eylesin. O yüzden tevazuyu elden bırakmak yok. Zahmet çekmekten imtina etme, zahmet çekmekten yorulma, zahmet çekmeyi kendine bir ar olarak görme, zahmet çekmeyi kendine büyük olarak görme. Sufilik zahmet çekmektir, sufilik, sufilik zahmete koşmaktır. Geçmiş ümmetlerin başına gelenler sizin başınıza gelmedikçe cennetlik mi olacağınızı düşünüyorsunuz? Kimse arkadaşa öteye git demeyecek. Hiç kimse onun ayağına basmayacak. Kim ki o onun ayağına basacak. Kim ki o ona laf söyleyecek...Değil. Öyle değil.

Ben size sûfiliği anlatıyorum, ister sevin ister sevmeyin. İster dinleyin ister dinlemeyin. Ben size hakikati anlatıyorum, tabi olup olmamak size ait. Akşam yemeğim sizden gelmiyor, ben size hakikati anlatıyorum. Ben istiyorum ki herkes çok sağlam bir derviş olsun, çok sağlam bir sufi olsun. Ben istiyorum ki Allah celle celaluhu o kimseyle meleklerine öğünsün. Benim derdim bu. Kimsenin parasıyla, malıyla, mülküyle, makamıyla işim yok. Var

elhamdülillah bende. Derdim insanların, kardeşlerin düzgün sufi olmaları. Alçak gönüllü olun. Nerde soluklanacağınız belli olmaz, bakın bunu otuz beş yıllık dervişlik hayatımın tecrübesi olarak söylüyorum. Dergaha girip burası, benim, ben yarattım gibi diyenlerin sonra kilometrelerce gidip helak olduklarını gördü bu Mustafa Özbağ. Roman gibi hal anlatanların ondan sonra perişan olduklarını gördü bu Mustafa Özbağ. Değil kardeşim. Tevazuyu elden bırakma, dervişlere tepeden bakma, dervişlere kibirli davranma, dervişlere kibirli davranma. Kâfir olarak göçer gidersin bu dünyadan. Dervişlere kibirli davrananların, kâfir olarak göçüp gittiklerini gördü bu Mustafa Özbağ. Zikir ehline tepeden davranma, kibirli davranma. Allah'ı zikrediyor, ona gülme, onunla alay etme, onun zikriyle, onun zikriyle, onun Allah'ıyla onu baş başa bırak. Seni ilgilendirmez, seni ilgilendirmez! Sen zikrullah ile alay edersen, sen zikrullah yapan ile alay edersen, yakın yerde durmazsın. Bu tip oluşum, bu tip oluşumu olan dergâhlarda yol gerçekten ince yaşanması gerekir. Sebep? Burda öyle heva hevese yer yoktur, herkes fisebilillah gelmiş. Sonra gidersin de, orda şunu şöyle yapıyorlardı, bunu böyle yapıyorlar diye lak lak lak lak lak lak söyler durursun. Onları da çok gördük. Sakın ipin ucunu kaçırma. Heva hevese uyma, tevazuyu elden bırakma, birisine tepeden bakma. Allah muhafaza eylesin Rabbim çileye râm olanlardan eylesin. Zorluğa göğüs görenlerden eylesin. Zorluklar karşısında yenilmeyenlerden eylesin. Heva ve hevesine uyanlardan eylemesin. Nefsiyle cihat edenlerden eylesin. Dosdoğru, ip gibi, dimdik bu hayatı yaşayıp dimdik bu dünyadan göçüp gidenlerden eylesin. Evet,

'Yoksa senin bu letafetin, bu güzelliğin kalmayınca, o seninle düşüp kalkanlar, senden usanırlar.'

O senin etrafındaki menfaatperestler, seni haddinden fazla övenler, seni uçuranlar, senin üzerine methiyeler düzenler, senin böyle etrafında pervane dönüp yalakalık yapanlar, menfaat ilişkisi kuranlar, senden menfaatleri devam ettiği müddetçe seni alkışlarlar. Seni yere göğe sığdırmazlar. Getir paranı, bak burda güzel bir yer var, al, bunu alman lazım, der. Sen parayı götürür verirsin, sen iyisindir. Sen onu almazsan seni kötü beller. Sen onu alkışladığını müddetçe sen iyisindir. Sen onu alkışlamadığın zaman seni kötü beller. Bu methedenlerin metnine kanarsan aldanırsın. Seni çok iyi derviş görüyor, alkışlarlar sen de kendini bir şey zannedersin böyle. Sen çok iyi tüccarsın, senden iş yapıyor çünkü. Senin gibi adil, senin gibi fazıl tüccar yoktur, muhteşemsindir. Menfaati bitince seni terk eder gider. Senden menfaati bitti ya mesele bitti. Terk edip gitse iyi, ondan sonra da sana düşman olur bir de. Menfaati bitti ya en büyük düşmanı sensin. Senden istediğini alamazsa en büyük düşmanı sensin. İstediğini alamadı çünkü. Bu

sufilerde, zakirlere, mesela bir kimse, böyle zakirin gönlü kayar. Kim methediyor? Filanca methediyor, ona günlü kayar. Daha olgunlaşmadı, kemale ermedi çünkü. Kim onu böyle methediyor. Kim onun etrafında dönüyor, onun gönlü ona kayar. Eğer gönül gözü açıksa, ona gönlü kaymaz. Gönül gözü açık olmayanın günlü kayar. İşte telefon açar ona, işte x kimse, 'ya böyle bir şey vardı, yapalım abi ya, tamam.' Zakirin, gönlü kayar ona veyahut da gelir, zakire bir hediye getirir, günlü kayar ona zakirin. İşte bakmışsın, bir poşet ıspanak getirmiş, a hayırdır inşallah? Ondan sonra ertesi gün bir poşet pırasa getirmiş, sonra bakmışsın bir kaç gün sonra bir kaç dal pırasa falan işte ıspanak getirmiş. Sonra o getireni çavuş etti bizim abimiz.

Eskiden örnek veriyorum, hiç kimse üzerine alınmasın, ben yaşadıklarım bana tecrübe olarak ben onları anlatıyorum, gördüklerimi anlatıyorum. Aaa, çavuş oldu adam. Dedim abi, ne var dedi, dedim ben, Allah affetsin, gençlik de var ya böyle konuşuyoruz, dedim abi baktım zikrullahta, bunun çavuşluğu falan yok, dedim. Nasıl dedi. Basbayağı dedim maneviyat bunun arkasında durmuyor, dedim. Bu çavuş filan değil dedim. Birkaç derstir böyle rabıta ediyorum, bunun çavuşluğu falan yok dedim. Buna dedim çavuşluk verdin. Abi rüyanda mı gördün dedim. Sana ne lan dedi bana. E desene abi dedim bu ıspanak çavuşu o zaman! Ne canı sıkıldı. Bizde diklik var ya biraz da böyle lafımızı esirgemiyoruz ya. Dedim abi desene ıspanak çavuşu bu. Sus lan dedi bana şimdi. Sustum. Ispanak çavuşu! Neden? Sonra gene bir ders dönüşü zikrullahtan çıktığımızda gene onla alakalı bir şey oldu. Dedim abi ya, yanlış anlama. Dedim bu ıspanak çavuşu ne olacak dedim bundan sonra. Şimdi tabi örnekliyorum. O nakibi nükebbaydı kendisi, nakibi nükebbba istediğine çavuşluk verir mi? Verir. istediğine zakirlik verir mi? Verir. İstediğini istediği yere tayin eder mi eder. Nakibi nükebba yani üstadı ona dediyse istediğini yapan eden diye yapar, bir yerin zakirini alır, zakirliğini, başka bir kimseyi tayin eder mi eder, nakibi nükebbbanın bu noktada şeyi var. Eğer bir bölgesi yoksa ama şeyh efendi dediyse işte oğlum sen Bursa'nın nakibi nükebbasısın, o Bursa'nın nakibi nükebbası, dergahın değil ama dediyse sen dergahın nakibi nükebbasısın dergahta o zaman istediğinin, istediğinin dersini alın, istediğini veren, istediğini zakir eden, istediğini zakirliğinden alın, istediğine esma veren, istediğinin esmasını alırsın, şeyhimin bana söylediklerini söylüyorum. O zaman sen tam yetkilisin. Halife hükmünde. O zaman yapar. Onun da o da yoldan geçen birisini yoldan geçen bir kimseyi çavuş eder mi eder ama ya rüyanda mı gördün halinde mi gördün? Soruyorum. Rüyanda, halinde gördüysen eyvallah. Diyeceğim rüyasında görmüş, halinde görmüş yok. Neden ıspanağa kurban gitti. Aslında o adamı da kurban etti. Sadece kendini değil, o adam da kendini bir

şey zannetti. Bak o adam da kendini bir şey zannetti. Yapma, yapma! Allah muhafaza eylesin ve bu tip metheden kimseler sadece kendilerini helak etmezler, methettiği kimseyi de helak ederler.

Methedilenin yapacağı şey ne? Bunlara kanma, bunlara kanma! Genç bayan kardeşler, erkekler seni metheder. Yok şöyle güzelsin, yok böyle güzelsin, yok sen yürüyünce sanki dağlar peşinden yürüyor, yok sen yürüyünce güneş başını saklıyor senin güzelliğinden...Hoş böyle edebiyatçı bir erkek de kalmadı gibi değil mi? Var mı böyle bir edebiyat düzecek olan bir genç kıza? Zor. Neden? Okumuyorlar. Boyna telefondan kaydır Allah kaydır. İki şiir okusa, biraz şiirselliği olacak. Yani örneğin yani birkaç böyle duygusal şeyler okusa tamam, iyi. Okumadıkları da iyi. Neden? Sığ, yüzeysel kalıyorlar. Kanmayın genç kızlar. Seni olduğundan fazla methediyor, kanma. Yani bir atmışbeş kıza selvi boylu diyor. Deme! O da kendini selvi boylu zannediyor, gidiyor sonra yirmiiki santim topuklu ayakkabı alıyor. Yapma! Ona da zulmetme. Aynı şey kızların erkeklere de oda onu olduğundan fazla gösteriyor, yapma! Adamı da havalandırma. O da kendini bir fasulye gibi nimetten sayıyor, herkese tepeden bakıyor. Bir yakışıklı o var, başka kimse yok. Hani az önce dedim ya Bosna'da bir Mustafa ben varım sanki. Birisi arkadan bağırıyor, Mustafa! Ben de arkamı dönüp bakmıyorum. Ya diyorum yani kim tanır lan seni burda diyorum kendi kendime. Dönüp baktım birisi gerçekten koşuyor Mustafa diye. Dedim yok, tanımıyorum ama anladınız değil mi hangi Mustafa olduğunu yanımda. Kaldır kaldır, elini kaldır, kaldır ha, elini görün sadece. İşte yani o bir Mustafa sen değilsin. O Mustafa bu Mustafa ama insan nefsi olduğundan fazla gösterilince nefsine uyar insan, kendini bir şey zanneder. Ondan sonra Bosna'da, Sarayova'da Başçarşı'da bir Mustafa, kendini görürsün. Değilsin. Değilsin! Bunu bil. Methedenin methine kanma. Seninle bir menfaat ilişkisi var. Methedecek seni. Senden iyi tüccar yok, senden âla bir kimse yok. Öyle methediyor bizi böyle birisi. Aaa, ödeme yok, bir dahaki hafta gene yok, bir dahaki hafta gene yok ama karşılaştığında ne methediyor, hacı abicim, hacı abicim, hacı abicim....

En sonunda bana bir tane tişört hediye geldi, yine hacı abisiyiz, gene ödeme yok ama. E dedim bu kadar methiyenin sonucunda bir de bu tişört, dedim, alacağın üzerine su içeceğiz herhalde biz dedim. Methediyor çünkü seni boyna. O methediyorsa, bir menfaati var senden, o yüzden methediyor. Menfaat bitti, methiye de bitti, bir daha ben sana mal veremeyeceğim. Hesabını da zor kapattı, vallahi ne hacı abisi olduk, ne hacı babası olduk. Selamı sabahı kesti. Hatta demiş ki, ya bırakın ondan alışveriş edilmez ya demiş. Tamam bitti. Neden? Menfaati bitti çünkü. Bakın, bir insanın bir insanla menfaati varsa ondan iyi derviş yoktur, ondan iyi tüccar yoktur, ondan iyi

koca yoktur, ondan iyi oğul yoktur, ondan iyi evlat yoktur, ondan iyi kadın yoktur...Menfaat kesilince herkesin ne olduğu meydana çıkar. Menfaat olduğu müddetçe meydana çıkmaz, Menfaati kes de görelim, menfaati kesilince sana düşman mı oldu, dosluğuna devam mı etti. Bu önemli. Allah bizi affetsin. O yüzden o menfaatperestler senden menfaatlendikleri müddetçe senin etrafında dönerler. Ne zaman senden menfaatleri bitti, ondan sonra da senin işin de biter, ondan sonra sana düşman olurlar. Allah bizi muhafaza eylesin inşallah. 1870. beyitten devam edeceğiz. Haklarınızı helal edin, bizden yana da helal olsun...

Bu önümüzdeki salı günü salıyı çarşambaya bağlayan gece inşallah yine Bahçe Davet Salonunda Miraç Kandili programı icra edilecek, yer ve gök halkı davetlidir. Oruçlu olanlar orada iinşallah iftarımız olacak, o yüzden bilhassa kardeşlerden ricamız akşam namaz vaktinde mümkün olduğunca kardeşler gelmeye gayret etsinler, akşam namazı vaktinde orda olmaya gayret edelim. Kadınlar da, erkekler de inşallah, Normalde biraz bu işin çilesi erkeklere düşüyor, bayanlar çocukları oluyor, soğuk oluyor hava şartları falan, bayanlar içeride genelde oturuyorlar, hani iftar zamanında. O yüzden bu konuda erkek kardeşlerin anlayışlarına Allah razı olsun, teşekkür ediyoruz. Sonra salona dolalım hep beraber, iyi bir programımız olsun inşallah. Orda salonda bilhassa bayanlar bu konuda dikkatli olsunlar, kimseyi üzüp kırmasınlar, incitmesinler. Yer ayırma sıkıntısı oluyor. Yok işte bu geçen birkaç programda açık açık konuşacağım bunları da herkes de dinlesin. İşte orda gelen bayanlara ters konuşanlar, işte halk tabiriyle çemkirenler. Biz ikiden beri burada bekliyoruz, siz ne yapmaya geldiniz de şimdi bizim önümüzde durdunuz, yok işte buraya gelecek olan var, yok buraya gidecek olan var. Bu konuda çünkü içeride genelde bayanlar oturuyor, bayanlar bu konuda daha böyle özverili, daha toleranslı, daha böyle anlayışlı, daha hizmetvari bir şekilde davranırlarsa memnun olacağız çünkü bu tip programlar halka açık, herkese açık. İlanlar ediliyor, herkes birbirine duyuruyor, bir de derviş kardeşler etraflarını da davet ediyorlar. Hani neden davet ediyor? Gelin görün, bizim böyle bir programlarımız var, böyle güzel hizmetlerimiz var, siz de görün, siz de nasibinizi alın, nasiplenin. Şimdi o bayan yanında misafir getirmiş, yani o misafir getiren bayana kalkıp da başka bir bayanın laf söylemesi ona tepeden davranması, misafirinin yanında hoş değil, hiç kimse için hoş değil, hep bunu yıllardır sohbet ederim.

Kardeşler, arkadaşlar, sufi kardeşler! Diliniz dervişlere karşı yumuşak olsun, diliniz diliniz, dervişlere karşı yumuşak olsun. Dervişlere karşı sert bir dil dervişlik dili değil, yapmayın. Haklı olsanız dahi, haklı olsanız dahi! Ben program bitiyor, her şey bitiyor, telefonu açmaya yemin ediyorum, telefonu

açmaya korkuyorum bakmaya. Gece saat bir, iki açıyorum telefonu, bakıyorum, mesaj, kıymetli üstadımız, sohbetiniz çok güzeldi, program çok güzeldi, her şeyiniz çok güzeldi, ama ben yanımda filanca filanca filancayı da getirmiştim, onların yanında şöyle şöyle şöyle oldu. Gece bitti benim için! Bir tane değil. Kendi kendime şunu diyorum, yıllardan beri anlatıyorsun Mustafa Özbağ, bunu ciddi ve samimi söylüyorum, tehditvari olarak da algılamayın.

Diyorum yıllardan beri anlatıyorsun, bir adım bir mesafe alınmıyorsa, bunun kabahati senin Mustafa Özbağ diyorum. Git tenha yerden al diyorum bir dönüm yer, oraya diyorum bir tane kulübe de kur, kulübeyi yakmazlarsa orda diyorum insanlara hadis anlat, hadis oku. Gelsinler hadis dinlesinler, gelsinler sohbet dinlesinler, orda Allah'ı zikretsinler, ondan sonra yürüsünler gitsinler. Yapma başka bir şey. Bütün sosyal medyayı kapat, kendimi faydalı görmemeye başladım, ciddiyim bu konuda. Tevazu mevazu değil. Diyorum yani yapacak bir şey yok demek ki ahir zamanmış. Hani ahir zaman hadisleri var, dağın başında böyle kuru ot yemek zorunda kalsan da dağın başında ağaç kabukları yemek zorunda kalsan da diye hadisi şerifler var. O da hak. Yani bir kimse kendi kendine diyebilir. Yani bu insanların içerisinde yaşamak zul. Git dağın başında kendi başına münzevi bir hayat yaşa. Hiç olmazsa yani bir sorumluluğun olmaz, sorumluluktan kaçmaksa. Gerçekten üzülüyorum. Gerçekten üzülüyorum, bunu samimiyetimle söylüyorum. Hizmet eden en az üç yüz kişi var orda; semazeni, mıtribanı, hizmet edenler üç yüzden fazla. Bir program yapılıyor ya, ordaki programda üç yüzden fazla hizmet eden insan var. Allah için toplanmışlar, hizmet ediyorlar. Ya mübarek insanlar, ha birisine bir laf söylemeseniz ne olur ya? Velev ki haklı ol! Velev ki sen bir yer ayırmışsın, gelmiş oraya birisi oturmuş ya. Hani dervişlik nerde kaldı? Hani dervişlik nerde kaldı? Hani mümin kardeşimize tevazuluyduk ya biz? Hani derviş kardeşimizden hak talep etmeyecektik? Al kardeşim. 'Ya o zulmetti', iyi ya otursun ya, o otursun. Sen ayakta dur. Sen ayakta dur. Geçen programda ben genç çocuklara dedim, "şuraya oturun," ardından misafirler geldi, "kaldırın onları" dedim ilk önce. Ne yapacaktı şimdi o çocuklar, bana küsüp dergahı mı terk edeceklerdi? Onlar da kalkıverdiler. Dervişlik bu.

Hizmet etmek, tevazulu davranmak, bir başkasına tepeden davranmamak. Bir başkasına "öte git" dememek. Toprak gibi olacaktık ya hani, Hazreti Mevlana'nın yedi öğüdünden birisiydi. Neydi? Tevazuda toprak gibi ol, biz öyle olmalıyız birbirimize. Biz birbirimize öyle olmalıyız. Biz ayakta durmalıyız, gelen misafir otursun. Biz ayakta duralım, biz önemli değiliz. Biz yemeyiverelim, gelen misafir yesin. Biz içmeyiverelim, gelen misafir içsin,

gelen misafir içsin. Bakın, bir topluluk, topluma açıldığı zaman rengi meydana çıkar. Biz kendi kendimize çok iyi olabiliriz, kendi içimizdeyiz. Biz topluma çıktığımız zaman ne olduğumuz çıkar meydana. Kapı açık. Buraya gelen şimdi bir sürü dışardan misafir var mı? Var. Biz ne yaptık? O misafire yer verdik mi vermedik mi? Aaa, biz önce geldik, en ön sırayı biz oturacağız, üstadı biz göreceğiz, evet! Yeni misafir gelmiş ya, ilk defa burda seyredecek, ilk defa dinleyecek, ne yaptık? Biz ona yerimizi verdik mi, fedakarlık yaptık mı yapmadık mı? Yok, yapmadık. Ne yaptı? Misafir arkada ayakta dikileceğim, seyredeceğim, ne oluyor diye bakacağım diye uğraştı, evet, bizim kardeşler de en öne sıralandılar, doydular onlar. Arkadakiler? Ne yapıyordu Allah Resûlü sallallahu ve sellem hazretleri? Dışardan yeni gelenlere fırsat veriyordu. Yeni tanışanlara fırsat veriyordu. Mesela Mekke'de adaptır. Aslında Mekke eşrafı hac zamanında Beytullah'a girmemesi gerekir, umre zamanı Beytullah'a girmemesi gerekir. Sebep? Misafirin hakkıdır çünkü. Onlar öyle yapmıyorlar, sünneti terk etmişler. Önce Mekkeliler bir kilim atıyor oraya, halı atıyor, sen o kilimin üzerinde namaz kıl hadi, gör görebilirsen. Geliyor, kilimin başında dikiliyor, kalk diyor. Ne oldu? Bu benim diyor. Sen güç bela bir yer bulmuşsun, o benim diyor, kaldırıyor seni ordan. Bir tane oraya seccade atmış veya seccadesini topladın kenara koydun değil mi, geliyor, bu seccade burdaydı diyor, kalk ordan. Sünneti terk etmişler. O yüzden biz dikkat edelim kendimize, misafire hürmet edelim, birbirimize hürmet edelim, birbirimize saygılı davranalım, birbirimizin hakkını hukukunu rencide etmeyelim, birbirimizi çiğnemeyelim. Rabbim bizi onlardan eylesin. Haklarınızı helal edin, bizden yana da helal olsun, geceniz hayır olsun, inşallah, El-Fatiha maassalavat. Amin.

3 ŞUBAT 2024
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

https://www.youtube.com/live/2kShOMzLHgg?si=2IMaEU5SAsK-EhZ7

MESNEVİ-İ ŞERİF 1870-1879. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Rabbim tüm ömrümüzü hayırlı eylesin. Cenab-ı Hak cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammedi hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden, batılı batıl bilip batıla karşı cihad eden kullarından eylesin. Rabbim Müslümanlara, İslam alemine zulmeden içerde dışarda her kim var ise hepsini de kahru perişan eylesin. Onları yerle yeksan eylesin. Müslümanların gözyaşını akıtan, kanını akıtan namusunu, şerefini yerle bir eden her kim var ise hepsinin de Cenab-ı Hak intikamını alsın. Amin. Ecmain. 1870. beyitten devam ediyormuşuz, orda kalmışız:

"Evvelce seni aldatıp duranlar o vakit seni görünce 'şeytan' adını takarlar. Seni kapı dibinde görünce hepsi birden 'mezarından çıkmış hortlak' derler. Genç oğlan gibi. Ona önce Allah adını takarlar, bu yaltaklıkla tuzağa düşürmek isterler."

Hazreti Pir, malum, işte nasihatlerde bulunuyordu. O nasihatler devam ediyor. Bu hani nasihatler de işte methedilmekle alakalıydı. Bu methedilenle methedenlerin hallerini bize anlatıyordu. Bu normalde geçmiş, geçen haftaki beyitlerde aynı şekilde devam ediyor. İşte evvelce seni methedenler, seni aldatanlar senin üzerinde böyle bir vasıf olmadığı halde böyle bir vasıf varmış gibi sende öyle bir hal olmadı halde sende öyle bir hal varmış gibi senin etrafında dönen seni olduğundan fazla gösteren seni olduğundan fazla gösterip sana methiyeler düzen çünkü menfaatleri var seninle, menfaatleri olduğu için sana methiyeler düzüyorlar. Eğer menfaatleri olmasaydı sana methiyeler düzmeyeceklerdi. İşte sen eğer bir şekilde düşersen veyahut

da o methiye düzenler senden istediklerini, umduklarını bulamazlarsa bu sefer tersine dönüyorlar, bu sefer ne yapıyorlar? Artık seni eleştirmeye, seni yermeye başlıyorlar. 'Evvelce seni aldatıp duranlar o vakit seni görünce şeytan adını takarlar.' Bu sefer de sana şeytan diyorlar artık. Yani seni şeytanlaştırıyorlar. Seni ötekileştiriyorlar. Seni kötülüyorlar iyice. Neden? O kadar methettiler, o kadar methettikten sonra umduklarına nail olamadılar. Umduklarına nail olamayınca artık seni şeytanlaştırmaya başladı.

Normalde onlar senin üzerine artık şeytanlaştırma yapıyorlardı ve mezarından çıkmış seni gördüklerinde 'mezarından çıkmış hortlak' derler. Halbuki daha önce seni ne yapıyorlardı? Allah'a yarışıyorlardı. O yüzden seni övmek için kelime bulamıyorlardı. Seni övmek için övme noktasında seni Allah'la yarıştırıyorlardı. İşte senin gibisi yok, senin gibisi bulunmaz, senin gibisi edilmez. Yani işte bu normalde genelde Sufi dünyada bir makam elde etmek için yaparlar. Yani bir çavuş olacak, zakir olacak, ne bileyim nakib olacak, nükebba olacak veya şeyh olacak. Böyle bir makama ihtiyaç var, o zaman gelir seni metheder veyahut da o bölgede kendince kendine zakirlik bekliyor, çavuşluk bekliyor. Yani böyle bir şeye ulaşmak için seni metheder veyahut da zakirlerin etrafında olurlar, onu yönlendirmek isterler methederekten: 'Abi, senin gibisi yok, senin faziletin çok fazla, sen olmasan burası yürümez', bu bizi ilgilendiren alan, Sufilik ile olan alan. O yüzden normalde veya orda nakiptir o kimse, methederekten ondan bir şey koparmaya, ondan bir makam çalmaya çalışırlar. Eğer bulamazlarsa, döner onun aleyhine konuşmaya başlarlar. Ben yaşadığım tecrübelerden size bahsediyorum, başka bir şey değil. Yani bir zakir 'şöyle olur, böyle olur, şöyle yaparlar' dediğimde kendimi anlatıyorum, benim kendi yaşadığım tecrübeleri anlatıyorum. Mesela o kimse baktı şimdi, zakirden bir şey bulamadı, şeyhe gider mesela çok hizmet ediyormuş gibi, çok etrafında dönüyormuş gibi. İşte efendim, buraya da bir zakir lazım aslında, şöyle de, böyle de... Tabii şeyh efendinin yanındayım ben çünkü oraya öyle bir zakir lazım yani, onun gibi birisi lazım, başka bir şey değil yani. Bunlar normal şeyler, ticari hayatta bunu da ticaret yapanların hepsi de bilhassa toptancılık yapanlar bunu daha fazla bilir. Adam senden mal alacak, bir ay uzun almak için, iki ay uzun almak için methiyeler düzer sana. Etrafında pervane döner veyahut da seninle bir işi var o kimsenin, o işini görmek için methiye düzer, etrafında döner. Ama böyle bir şey senden umduğunu bulamazsa, bir kimsenin menfaatperest olup olmadığını anlamanın yoludur.

Senden bir şey umar, senden bir şey umduğunda sensin set çeker, umduğunu vermezsen eğer o hâlâ daha aynı ihlasla senin etrafında dönüyorsa veyahut da beraber yol yürüyorsa, o ihlaslıdır. Yok, senden umduğunu

bulamayınca adım adım adım adım adım adım geriye çıkıyorsa, onda ihlas yoktur. İşte bu tip insanlar normalde senden umduğunu bulmazsa, ister ticarette, ister dergahta ister aile içerisinde, aile içinde de kardeştir, ne bileyim kuzendir, amca oğludur, teyze oğludur, dayı oğludur, kardeşindir, yeğenindir, evladındır, senden bir şey umar, böyle etrafında döner, o umduğunu bulamazsa o zaman yine etrafında dönüyor mu, onun ihlası samimiyeti ordadır veya eşler arasında olup bu hayatın her alanında var bu. Bir menfaati var, o o esnada menfaati ile alakalı pervane dönüyor, kadın erkek hiç önemli değil, menfaat bitti veletdaliin amin, sırtını döndü. Şeytanlaştırıyorsa seni, menfaate dayalı bir ilişki var. Allah muhafaza eylesin. O yüzden normalde bu tip meselelerde, burda o kimse asla ve asla etrafındaki methiyelere kulak asmayacak, Kur'an ve sünnete tabi olacak ve etrafı onu methediyorsa, kendi günahlarını göz önünde bulunduracak. Diyecek ki metheden ile alakalı, 'bu benim günahlarımı bilseydi yüzüme bakmazdı' bitti. Kendini böyle frenleyecek.

"Fakat kötülükle adı çıkıp da zaman geçince, bu kötülükte sakalı çıkınca, artık ona yaklaşmaktan şeytan bile utanır."

O kimse methedildi, methedildi, methedildi artık o böyle kibir deryasına düştü artık o kibirlendi, kibirlenen insan etrafına kötülük de yapar, etrafına kibirlilik yapar, etrafını kırmaya başlar, etrafını üzmeye başlar. Methedildi çünkü o. O bir şey zannetti kendini, bir şey zannedince etrafına, tabiri caizse, önüne gelene tekme tokat vurdu, arkasından gelene küfür etti, ona tepeden baktı, onu kırdı, onu üzdü, o çünkü methedildi ona veyahut da bu genel olarak böyle bir vazife, dergahlarda bir vazife alınca, böyle olur bazen insan.

Bir vazife ver, etrafını kırmaya başlar, dökmeye başlar, incitmeye başlar. Tepeden bakmaya başlar, veyahut da ticarette de vardır bu, hani kibirlenir o kimse, etrafında müşterileri, onu bunu kırıp dökmeye başlar. Evin içerisinde de kibirlilik hakimse evin içerisinde, evde kibirli olan da kırıp dökmeye başlar, tepeden davranır yani beğenmez bir şey, kibirli. Yani birisi bir hediye almış, onu beğenmez, veyahut da evin içinde de yaşanır bunlar. Birisi bir şey yapmış, 'bunu mu aldın çocuğa, bana bunu mu layık gördün, bu mu, a beğenmedim, almasını bilmiyorsunuz siz. Bu giyilecek bir şey mi atın bunu, bir şey almayı bilmiyorsunuz' kibirlilik, bunlar gizli kibirlilik. Annen bir şey almış, baban bir şey almış veyahut çocuğun bir şey almış kendince. Yani anne baba, o çocuğun aldığını beğenmiyor, kibirlilik veyahut da işte evlenmiş oğlun, gelin bir şey almış, gelinin aldığını oğlanın annesi beğenmiyor, kibirlilik veyahut da damat kızına bir şey almış, kızın annesi alınanı beğenmiyor, kibirlilik. Bakın, kibirlilik. O çünkü hep methediliyor. O böyle etrafında methedildiğinden, etrafını hor hakir görüyor, küçük görüyor,

onların yaptığı ettiği çattığı ne varsa o zirvede, o her şeyin en iyisini o bilir. Hani bazen diyorum ya, en güzel gitarı sen çaldın, en güzel şarkıyı sen söyledin, senden daha güzel şarkı söyleyen yok. Evet, bu onun gibi bir şey. Bu kibirlilikte o kimse öyle bir noktaya gider ki artık o, artık o kötü olarak anılmaya başlar. Bakın, o kendi kendine yapıyor yani bir müddet sonra o kibirliliği onun adını kötüye çıkarır. Sonra bir de o şunu der 'ben kimseye bir şey yapmıyorum ki' ama senin kibrinden yanına yanaşılmıyor ki! Sana bir şey beğendirmek mümkün değil. Kibir sende yürümüş, almış götürmüş. Sen ne dervişleri beğenirsin, ne dervişlerin yaptıklarını beğenirsin ne çavuşları beğenirsin ne zakirleri beğenirsin ne anneni beğenirsin ne babanı beğenirsin ne eşini beğenirsin ne çocuklarını beğenirsin ne de onların yaptıklarını beğenirsin. Sen neyi beğenirsin ya? Sen hiçbir şeyi beğenmezsin. Sen Allah'ı da beğenmezsin, sen peygamberini de beğenmezsin. Sen Allah'a da bir kusur görürsün, zirveye doğru gidiyorsun ya! Sen ayeti kerimede de kusur görürsün, zirveye doğru gidiyorsun ya! Sen peygamber de de kusur görürsün.

Tabi o yol açıldı mı sende sen önüne gelen her şeyde ve herkeste kusur görürsün. Bir yerde kalmaz o. Bir yerde durmaz o. Şu anda ümmetin en büyük sıkıntısı bu: Elbise beğenmiyorlar, ayakkabı beğenmiyorlar, yemek beğenmiyorlar, araba beğenmiyorlar, ev beğenmiyorlar, eşya beğenmiyorlar, arkadaş beğenmiyorlar, anne beğenmiyor, baba beğenmiyor, kardeş beğenmiyor, dede beğenmiyor, nine beğenmiyor. Beğenmiyor ya, hiç kimseyi beğenmiyor o! O avam, o nerden bilecek, o eksik, o noksan, o fazla ona ulaşmak mümkün değil. Böyle olan bir kimse bir çıt artık kötü anılmaya başlıyor. Bakın, herkes kendi yolunu kendisi yürüyor, herkes kendine yapıyor. Bir çıt sonra o kötü anılmaya başlıyor. O kötü anılmaya başlayınca, etrafındaki insanlar onu terk etmeye başlıyor. Bir tek menfaatperestler kalıyor, onlar da menfaatleri devam ettiği müddetçe orda kalacaklar. Menfaatleri bittiğinde, onlar da gidecek. Allah muhafaza eylesin ve o kimse kötülükte nam yapacak artık. Kötülükte nam yapınca, kibirle alakalı, Allah muhafaza eylesin artık o bu sefer Hazreti Pir enteresan bir tespit koyuyor: 'Artık ona yaklaşmaktan, şeytan bile utanır.' Burası muhteşem. Şeytan artık ona yaklaşmıyor, onu başı boş bırakıyor şeytan, onun üzerine bir şey yapmaya gerek yok çünkü şeytan, kimle uğraşacak? Mümini yoldan çıkarmak için uğraşacak. Bunun müminliği kalmamış, bu şeytanlaşmış. Şeytan ne yaptı? Bunu boş bıraktı. Allah muhafaza eylesin. Hazreti Mevlana'ya göre kötülüğe yönelten yani güç olarak gördüğümüz kötülüğe yönelten şeytan var başta, nefis var. Bu kötülüğü emreden nefis. Bir şeytan var, kötülüğü emreden nefis var. Normalde insanın aklını kullanmaması var. Hazreti Pir tespit etmiş

bunları. Aklını kullanmamak, bakın, aklı kullanmamak da seni nereye götürüyor? O kötülüğe doğru götürüyor. Normalde bir de kötü çevre seni kötülüğe doğru götürüyor.

Eğer çevren kötüyse aklını kullanmıyorsan muhakkak ve muhakkak kötülerden olacaksın. Şeytanın vesvesesine kazandıysan şeytanın yolunda yürüyorsan nefsine uyduysan heva ve hevesini ilahlaştırdıysan sen kötülüğe doğru yol gidiyorsun. Bakın kötülüğe doğru yol gidiyorsun. Şeytana uyma, nefsine uyma, heva hevesini ilahlaştırma, etrafının normalde kötü arkadaşlardan olması ve aklını kullanmamak, bunlar seni kötülüğe doğru götürüyor ve sen bunları eğer uygulamazsan, bunlarla mücadele etmezsen sen kesin ve kesin olarak kötülerden olacaksın. Bakın kesin olarak kötülerden olacaksın. Böyle kendi kendine de şu böyle hani hazreti pir diyordu ya daha önceki beyitlerde sakın bu bana ulaşmaz bu beni aldatmaz sanma. Yani öyle kendi kendine de bahadırlık yapma. Yani burdan ben kibirlenmem, burdan bana kötülük bulaşmaz, ben nefsime uymam, ben hevesime uymam, yani bu ben böyle bir şey yapmam böyle buna kanma. Nefis seni aldatır, böyle kendi kendini kandırma, şeytan seni aldatır, böyle kendi kendine kandırma, nefis seni alaşağı eder, kendi kendini kandırma Kur'an ve sünnetin ilmine hakim değilsen heva hevesine düşersin şeytanlaşır gidersin. Allah muhafaza eylesin. Sen öyle olduğun zaman da evet, şeytan senden artık uzak durur. Bakar ki bu beni geçmiş der, bakın bu beni geçmiş der. Şeytan kimle uğraşır? Allah'ı zikreden ile uğraşır. Kimle uğraşır? Namaz kılan ile uğraşır. Namaz kılmayan ile uğraşmaz. Şeytan kiminle uğraşır? Edebini, adabını, ahlakını düzeltmeye çalışan düzgün insanla uğraşır. Şeytan kalkıp da yolu bozuk olanla uğraşmaz, içki içenle uğraşmaz. Devamlı içki içiyor o zaten şeytanın dizine yaslamış kafasını, o şeytan yatırıyor, kaldırıyor, uyutuyor onu. Şeytan onunla ne uğraşsın, uğraşmaz. Adam uyuşturucu kullanıyor, şeytan onunla uğraşmaz. Oruç tutmuyor, şeytan onunla uğraşmaz. Namazı terk etmiş, şeytan onla uğraşmaz. Orucu terk etmiş, namazı terk etmiş, şeytan onunla uğraşmaz.

Annesini babasını terk etmiş, isyan ediyor anne babaya. Şeytan onunla uğraşmaz. O zaten şeytandan daha ileri. Şeytan da çünkü fiiliyat yok. Dikkat edin buraya, şeytan gidip zina etmiyor. Şeytan gidip anne babana isyan etmiyor. Şeytanda fiiliyat yok ama insanda fiiliyat var. Şeytan sadece vesvese veriyor, insan fiiliyat yapıyor, amel işliyor ama kötü ama iyi. Şeytan bazı insanların arasında masum bu manada, Şeytan eşcinsellik yapmıyor, insan yapıyor. Şeytan devamlı içki içmiyor, insan içiyor. Şeytan devamlı kumar oynamıyor, insan oynuyor. Şeytan annesine babasına asi olmuyor, insan oluyor. Şeytan ne yaptı? Şeytanı çok masum göreceksiniz şimdi. Şeytan

ne yaptı? Cenab-ı Hak dedi ki ona 'Adem'e secde et', Âdem'e secde etmedi. Şeytanın yapıp yapacağı bu. Allah'ın emrine uyup Âdem'e secde etmedi. Âdem'e secde etmedi diye cennetten kovuldu, Allah'ın emrini yerine getirmedi diye. Ey Müslümanlar! Siz nerden kovulacaksınız acaba? Şeytan Allah'ın bir emrini yerine getirmedi, Âdem'e secde etmedi, kovuldu. Kovuldu! Sen binlercesini yerine getirmiyorsun, sen binlercesini yerine getirmiyorsun! Bir de birisi şöyle dedi, 'Hocam, benim günahım yok,' dedi. 'Neden?' dedim ben. 'Şeytan vesvese verdi' dedi. Dedim 'Şeytan mı amel işledi?' Bu kaldı şimdi. Şeytan mı amel işledi? Sen işledin. O zaman o normalde o şeytan artık sana vesvese verince, sen o vesveseye devam ettin, yürüttün. Allah muhafaza eylesin ve kötülüğün senin meşhur oldu. Kötülüğün meşhur olunca, bakın, kötülüğü meşhur olan bir kimseyle Müslümanların, müminlerin konuşması dahi caiz değildir. Kötülükte meşhur olmuş bir kimseyle sohbet edilmez. Ancak ona nasihat edilir. Ancak ona nasihat edilir. Onunla dostluk kurulmaz. Kötülüğü meşhur çünkü. Ancak onunla sen amacın nedir, ona nasihat etmek, onu kötülükten alıkoymaktır. Ona nasihat etmek onu kötülükten alıkoymaktır. Ona nasihat etmek onu kötülükten alıkoymaksa o zaman sen onunla dostluk yaparsın ama mesela, örnek, o içki içecek, 'bilader benim yanımda içme şimdi, yok içersen giderim' veya gıybet edecek, 'kardeş, gıybet etme, yapma, gıybet etme' dediğin anda zaten hayat duruyor. Kadını erkeği!

Bir kimseye böyle haram işlememe noktasında nasihat ettiğin anda hayat duruyor. Evladına nasihat ediyorsun, evladıyla anne babanın arası açılıyor. Eşe nasihat ediyorsun, eşler arasında aralar açılıyor. Çocuk anne babasına nasihat ediyor, çocukla anne babanın arası açılıyor. Ya bu zamanda doğruyu nasihat etmek büyük cihattır. Büyük cihat, büyük cihat! Yakın dairene, eşine ve çocuklarına doğruyu nasihat etmek büyük cihat. Sebep? Çünkü şeytanla herkes alışverişte boyna. Herkes şeytanla alışverişte. Çünkü böyle devamlı zikreden, zikri kalbine oturmuş insan çok az. Öyle olunca zikir kalbe oturmazsa şeytan oturuyor. Hadis-i şerifte sabit Allah muhafaza eylesin. 'Kim bir kötülük işler ve hataları kendisini kuşatırsa işte onlar cehennemliktir, orada ebedi olarak kalacaklardır.' (Bakara 81) Kötülük sende arttı, arttı, arttı, arttı artık kötülük seni kuşattı. Kötülük seni kuşatınca ayet-i kerime, o zaman o kimse nerede soluklanarak? Cehennemde. Allah muhafaza eylesin. Kötülük arttıkça o kimse artık şirke de düşüyor, küfre de düşüyor. Kötülük arttıkça o kimse peygamberi de yalanlıyor, kitabı da yalanlıyor. Yani internette bakın, Allah'ın böyle ayeti olamaz diyen profesörleri dinleyin. Kötülükleri artmış artık iyice. Boylarını aşmış. Allah muhafaza eylesin.

"Şeytan adamın yanına bir kötülük için gelir, senin yanına gelmez. Çünkü sen şeytandan da betersin."

Sen kötülükte o kadar ileri gittin artık şeytan senin yanına gelmez. Senin yanına gelmesine gerek yok. Sebep? Sen çünkü şeytandan da betersin. O hale geldin. Allah muhafaza eylesin. Şeytan insana Kur'an ve sünnetin dışını çıkarıp kötülük yaptırmak için ve seni sıratı müstakimden çıkarıp zarara sokmak için yaklaşır. Şeytanın yaklaşması sana bundandır. Seni Kur'an ve sünnetin dışına çıkaracak, sana kötülük yaptıracak ve seni sıratı müstakimden dışarı çıkaracak, seni zarara uğratacak. Kim? Müslümana yaklaşır. Bu manada hep böyle derslerde söylerim ya şeytan insana dört cihetten girer, arkadan girer, senin geçmişini kötü gösterir, sen affolmazsın der. Sen şu günahı da işledin, bu günahı da işledin, bu hatayı da yaptın, bu kusuru da işledin, bunu da yaptın, bunu da söyledin, şöyle oldun, böyle oldun, şunu yaptın. Sen Allah'ın affolacak kulu değilsin.

Hangi yüzle Allah'tan af diliyorsun? Veya sen bunları, bu kadar hata yaptın. Senin bu dergaha yüzün yok ki gelmeye, hangi yüzle bu dergaha geleceksin? Bunlar, şeytanın arkadan girmesi vesvese. Şeytan insana soldan girer. Seni kötülüğe sevk eder. Ne olmuş ki yani, bir namaz vaktini de evde kılarsın ya, soldan giriyor seni namazdan uzaklaştırıyor, seni ibadetten uzaklaştırıyor. Bu akşam ders var ama bak ya, burda da bir sanatçı gelmiş, adı sanatçı ya, onun konseri var filanca yere film gelmiş, filanca yerde şu olmuş, filanca yerde bu olmuş. Seni kuran ve sünnetin dışına götürüyor, şeytanın soldan girmesi. Şeytanın önden girmesi, geleceğini karanlık gösteriyor. Yani buraya beş lira verirsen şimdi iflas edersin. Bu hanımın seni kesin terk eder. Bu kocan seni terk eder. Bu çocuklar seni terk eder. Sen gelecekte ayaktan düşersin. Sen yatağa düştüğünde kimse sana bakmaz. Senin geleceğini karanlığa büründürdü. Şeytan sana önden girdi. En tehlikelisi sağdan girme. Şeytan sana sağdan girdi. En sinsi giriş bu. Hadi, bu akşam bir sohbet et. Mustafa Özbağ bir sohbet et, herkes kendinden geçsin. Mustafa Özbağ bir sohbet et, ağlat herkesi. Herkes kendinden geçsin. Senin sohbet yaptığın gibi kimse yapamaz. Senin zikrullahın gibi kimse yapamaz. Sen bir namaz kıl şurada, insanlar nasıl namaz kılınıyormuş hem öğrensinler ya. Sen bir zikrullah yap böyle, bir de kendinden geçir böyle bir gözlerini de belert böyle bir, herkes seni bir şey zannetsin ya. Bak senin bu yalana girmez. Bir rüya anlat, olmayan bir rüyayı herke rüya görmek için teşvik et insanları...Şeytanın sağdan girmesi. Yani ben şimdi burda bir rüya anlatayım da bunlar da benim ne olduğumu bilsinler. Şeytanın sağdan girmesi! Yani bunlar derviş görsünler ya. Bir dervişlik yapayım ben de bir derviş tanısınlar. Bir zikrullah yapayım, zikrullahı öğrensinler.

Evet ya, ondan daha âlâ bir Müslüman yok. Ondan daha âlâ bir derviş yok. Ondan daha âlâ bir namaz kılan yok, muhakkak herkesin onu çok iyi tanıması lazım, çok iyi. Şeytanın sağdan girmesi! Faziletini anlatacak bir de. Vardır ya, böyle, burda topluluk var şimdi, değil mi, herkes toplanmış, böyle yeni toplanan yerlerde bunları hep yaşadık. Birisi gelir, böyle bir bakış böyle etrafa 'selamın aleyküm, aleyküm selam.' Sen tam sohbet edeceksin, bir dakka, ben buraya özel gönderildim, size bir şeyler söylemem lazım, o milleti toplayıncaya kadar nerdeydin sen? Yani o esnada gaflete düştün, 'buyur' dedin, eyvah, yandı ortalık. O özel gönderilmiş o, onu dinleyecek herkes! Ben: 'Sakin ol sen, kime özel gönderildin?' 'Buraya', adres mi verdiler sana diyorum ben, hani nerden buldun, bakıyor şimdi, kim davet etti seni diyorum ben, hemen ordan gösteriyor. Filanca davet etti. Özel gelmemişsin bak. 'Ama özel geldim ben', o özel geldi, özel bir insan, orda özel konuşacakları var, herkesin de onu dinlemesi lazım. O muhterem bir zat, mübarek bir zat o. O boş kafadan gelmedi yani, şeytanın sağdan girmesi! Ona müsaade etme, umduğunu bulmuyor ya daha o mecliste seni kötülemeye başlar. Önce der ki böyle oturur, iki dizinin üzerine: 'Mustafacığım, canım kardeşim, Allah razı olsun, çok büyük hizmetler ediyorsunuz, bu hizmetler bu zamanda yapılacak hizmetler değil, sizi tebrik ediyorum, takdir ediyorum. Ben bu akşam için özel gönderildim, arkadaşlara bir şeyler söylemem lazım', ben gayet kibar, 'Allah razı olsun, hoş geldin'. 'Sonra belli bir zamanda, sen arkadaşlara ilan et, topla onları, onlara anlat', 'nasıl, yani', 'olmadı, evini aç, arkadaşlar özel bir size bilgi geldi', öyle, ya Kur'an gelmiş, sünneti seniye gelmiş, imamların içtihadı gelmiş, Cenab-ı Hak ben bugün dininizi tamam ettim, din olarak size İslam'ı seçtim demiş. Bunlar özel değil! Ona özel geldi! Hatta birisine dedim vahiy mi dedim, onun gibi Mustafa Efendi dedi. Dedim, biz avam insanlarız, bize açıklama sen bunu dedim, biz kaldıramayız dedim böyle şeyleri, böyle durdu. Sen dedim, müftü beye git, bunu müftü beye anlat, bütün dedim. herkese ilan etsin bunu. Nasıl yani dedi. Basbayağı dedim, bir özel bir şey gelmiş, burda biz beş on kişi toplanmışız, bize dedim, böyle kaale bile almaz Cenab-ı Hak bizi dedim. Bak seni kaale almış, sana göndermiş. Sen git bunu müftüye anlat dedim.

Şeytanın sağdan girmesi! Seni özel görür. Gitmiş ya bizim İsmail nerde Demirtaşlı, demek önce sana gelmiş. Benim burada bunu okumam lazım demiş, değil mi? Biz salonu, kapalı spor salonunu toplamışız, can hıraş program yapacağız diye uğraşıyoruz. Adamın birisi gitmiş İsmail'i bulmuş, demiş ki İsmail'e benim burda okumam lazım bunu, özel gönderilmiş çünkü, tomar elinde. İsmail demiş ki yetkiliye git. O, Cafer'e gitmiş, Cafer demiş ki bak orda, meydanda, git ona söyle. Geldi. Ben zaten böyle bir program var,

bir şey var, beni herkes sakin görür. Ben hiç sakin değilimdir, herkes beni ama sakin görür. Ben Allah'a yalvarırım, 'Ya Rabbi, herkese beni sakin göster.' Benim içim içime sığmaz, ben böyle gözüm çakmak gibi, ben istim üzerindeyim, nerde bir eksiklik noksanlık olmasın diye, ben böyle stresim en yüksek noktadadır. Ne zaman program var örneğin işte kandil ne gün? Şabanın on beşine geliyor, değil mi? Şimdi şabanın on beşinde Beraat kandili var, değil mi? Ben üç gün önceden, tamam, benim şeker üçyüzelli, istediğin kadar sen hap hiç bilmem ne yaparsan yap, ben başlarım programı önceden yaşamaya. Şimdi üç gün, önceden kapalıda oluyor ya, onbeş gün. Ben onbeş gün orda, o sohbetin konusu değişiyor her gün, yazdıklarımı siliyorum, bir daha yazıyorum, ertesi gün bir daha konu değişiyor. Haydi, bir daha yazıyorum, çiziyorum. Cafer'i yüzonsekiz sefer arıyorum, bu nasıl oldu, bu ne oldu, bu gitti mi, bu geldi mi? Bende stres tavan. O gün de, tavan benim, aslında uyur gezer gibiyim, ben o gün uyur gezer derken, öyle uyumak değil. Benim her şey programa odaklanır. O da gelmiş, benim bunu okumam lazım dedi. O dedim oku, geç buraya, kenara otur, oku. Yok dedi. Ya? Herkese okumam lazım dedi. Dedim sen topla herkesi, ilan et, sonra oku onlara dedim. Bir de hani, onu orda ona okumazsam manevi ceza alacağını ima ediyor! Şeytanın sağdan girmesi böyle bir şeydir.

Böyle baktım, kim ceza kesecekse söyle dedim, gelsin kessin cezayı. Bir de tehdit ediyorsun, dedim yok okutmayacağım sana burda bir şey dedim. Sana burda bir şey okutmayacağım dedim, bu şeytanın sağdan girmesi. Yani o, onu orada, ondan daha iyi bilen yoktur, ondan daha iyi eden yoktur, o öyledir, o böyledir...Şeytanın sağdan girmesi. Ama işte normalde şeytan böyle iyi bir insanın yanına gelir, ona kötülük yaptırmak için. Şeytan dosdoğru yolunda gitmek isteyenin yanına gider, onu yoldan çevirmek için. Şeytan sırat-ı mustakimde giden bir kimsenin yanına gider, sırat-ı müstakimden onu çekmek için, uzaklaştırmak için. Şeytan şeytanlaşmışın yanına gitmez, Allah muhafaza eylesin.

"Şeytan sen insan oldukça izini izler, ardından koşar, sana şarabını tattırırdı."

Yani şeytan sen doğru bir mümin olduğun zaman senin izini takip eder, nerde seni aldatırım, nerde bunu kandırırım diye bakar ve normalde o başka yollarla, hani kadındır, kumardır, işte şaraptır, heva hevestir, bunlarla seni aldatamazsa bu sefer vesveseyle seni aldatmaya başlar. Yani fiili seni bir kötülüğe götüremedi değil mi? Vesvese yoluna girer, sana vesveseler vermeye başlar. Bakın sana vesveseler vermeye başlar. O yolu açarsan sana Allah yok bile dedirttirir. Abdest alıyor, iki mi yıkadım üç mü yıkadım? Ya iki yıkamışımdır, yıkadım, oldu mu olmadı mı? Ya hadi bir daha yıka, hadi

bir daha yıka...Vesveseler aldı gitti. Bırak ya, kolu yıkamak farz, yıkadın mı yıkadın, bir olsun, iki olsun, üç olsun, bırak, yürü git, vesveseye zaman bırakma. Banyodan çıktı, guslüm oldu mu olmadı mı? Olmadı herhalde, ağzıma su verdim mi vermedim mi? Ya ağzıma su verdim mi, vermedim mi... Ne yaptın? Tereddüt ettin, vesvese ettin, git ağzına su ver, bir daha yıkanma. Yok, giriyor içeri vesveseye girdi, bir daha yıkanıyor. Guslettim mi etmedim mi guslüm oldu mu olmadı mı? Banyoya girdin mi girdin, ağzına burnuna su verdin mi verdin, guslün oldu. Yok, vesvese veriyor, guslün olmadı.

Bir üstada bağlanıyor. Rüyanda gördün mü gördün, geri kalanını bırak. Şeytan vesvese veriyor, doğru yerde misin, tabi. Ha rüyayı gören sensin, gördüğü rüyadan şüpheye koyuyor insanı. Gördüğü rüyadan! Bizim hacı Oktay'ın meşhur sözü. Bizim arkadaşlardan birisi demiş ki ona ya demiş, nura giderken nara mı gidiyorsun demiş. Oktay'a bari, deme işte, bir ömür boyu sana çakacak onu o. Yirmilik çivi olsa bir sefer çakılırsın, biter, Oktay'ın çivisi yirmilik de değil, sonsuz, çakıyor. Abi biliyon ya, siz diyor, yolun başında nara mı gidiyorduk nura mı gidiyorduk diyensiniz diyor, bunlar böyle işte diyor. Hani ne oldu, nar nur diyor ne oldu tamam mı, diyorum ömür boyu çekeceksin bu lafı. Neden? Onun söylenecek insanı var, söylenmeyecek insan var. Kime söyledin, Oktay'a söyledin. Ya Oktay unutur mu? Uçağın kara kutusu kaybeder, hafızayı karıştırır, Oktay kaybetmez, unutmaz onu, onu döner dolaşır, böyle geldi mi tak zokayı yersin, çaresi yok. Şimdi, şeytan vesvese verir.

Adam on yıllık derviş, şeyh efendi hakkında vesvese yapmış. Dedim bunları bana anlatan sen değil misin? Bunları anlatan sen değil misin? E diyorum şeytan vesvese vermiş sana, kendi gördüğün rüyayı, sana yalanlatıyor, dedim ya. Doğru söylüyorsun abi ya, dedi. Dedim, nasıl bir şeytanın sen dedim kucağına oturdun, Hazreti Peygamber sallallahu ve sellem hazretleriyle, üstadını gördün mü, gördün, sahih mi, sahih. Hz. Peygamberin şekline şemaline şeytan girmez. On yıllık dervişti bu adam. Hâl görüyordu ya, bildiğiniz zikrullahta hal görüyordu, bu adam dahi şeytanın vesvesesine kandı. Dedim ya, bunu anlatan sen değil misin? Abi benim ama yani aması ne dedim ya, şeytan nasıl vesvese verdi sana? Şeytanın vesvesesi, böyle akla hayale gelmeyecek şekildedir, seni oturur peygamberin üzerinde dahi şek şüphe ettirir, bak, peygamberinin üzerinde dahi şek şüphe ettirir, evet.

Allah'ın üzerinde dahi şek şüphe ettirir şeytan sana, Allah'ın üzerinde! Hadisle sabit, yani diyor ki bu konuda Allah'la alakalı bir vesveseye düşerseniz, hemen ihlası şerif okuyun diyor. Yani demek ki şeytan öyle bir vesveseci ki seni Allah'ın üzerinde bile vesveseye düşürür. Hani, buna bir de sakın kendi kendine ben düşmem, ben olmam, bu hale ben gelmem, deme. Deme

girersin. O hin, öyle bir hin ki umulmadık zamanda, umulmadık yerde girersen içine, şeytan öyle vesvesecidir, vesvese verir. Şimdi, şeytanın bir kolundan götürdükleri var, onu kolundan götüremiyor, bu iman ehlini, sûfiyi, derviş ehlini kolundan götüremiyor, böyle vesvese veriyor oradan. Ondan sonra bacak bacak üstüne çekiliyor, yakıyor cigarayı, vuruyor nargileyi, sen vesvese ile uğraşıyorsun boyna, o abdest falan kolay, adamı Allah'la vesveseye düşürüyor, adamı peygamberle vesveseye düşürüyor, insanı üstadıyla vesveseye düşürüyor, insanı eşiyle vesveseye düşürüyor. Eşiyle! 'Hocam, telefonunuzu bir arkadaşınızdan aldım, ismimi söylemesem olur mu?' Bunu söyledi mi, bir bayan, diyorum ki, tamam, arkasından gelecek kocam beni aldatıyor. Arkasından geliyor, buyurun diyorum, ben kimsenin ismini sormuyorum, beni ilgilendirmiyor, hatta birisi böyle sert bir şekilde konuşuyordu, dedim nüfus memuru değilim ben isminizi ne yapmaya soracağım, bana ne dedim, istiyorsanız kapatın telefonu dedim, yok öyle. Ne öyle koşuyorsun ki o zaman, dedim, ültimatom veriyorsun bana dedim, kapat kardeşim telefonu dedim, "özür dilerim hocam," dedi. İşte şöyleydi böyleydi... Dedim telefon açan sensin, bir derdini anlatacak, bir problemini anlatacak olan sensin, bana ültimatom veren de sensin, dedim ya, bu nerden bu adap bu erkân size bulaştı ki dedim. İşte özür dilerim hocam, da işte...Buyur? İşte hocam...Ben söyleyeceğini söyleyeyim mi senin, dedim ben. Söyle dedi. Bana diyeceksin ki dedim ben kocam beni aldatıyor. Arkadaşım söylediydi dedi. Sen daha telefonu açmazdan bilir o, dedi, dedi. Böyle uçuruyorlar milleti! Dedim, alakası yok. Ben dedim bu tip telefonlar geldiğinde arkasından ne geleceğini biliyorum dedim ben. Sen diyeceksin ki dedim ben, kocam beni aldatıyor, yok üzerinde saç gördüm, yok üzerinde boya gördüm, yok sabah erkenden gidiyor, yok gece geç geliyor, bunları söyleyeceksin bana dedim. Bak, bildiniz hocam, dedi. Ya dedim, bu öyle değil. Yani, tırnak içerisinde, kadınların yüzde doksanı böyle konuşuyor çünkü dedim. Yani adam sabah namazına diye ulu camiye gitmesin, ulu camiye giderse namaz kılan bir adamsa kadın diyor ki, sabahleyin nereye gidiyor acaba bu her sabah? Namaza. Ne namazı ya, kimi aldatıyor! Vesvese girdi, tamam! Sen desen ki zemzemle yıkanıyor, zemzem değil o diyecek. O gitti diyecek o normalde buskinin suyuyla yıkanıyor ne zemzemi!

O vesvese girdi mi aileyi dağıtır, bakın aileye dağıtır. Diyorum ne yaptı hani seni bu vesveseye sevk edecek ne yaptı? Çok düşünüyor evde dedi. Sordun mu dedim borcu var mı harcı var mı iflas mı etti derdi var mı sıkıntısı var mı. Sormadım dedi. Ya bir sor dedim ya, adama de ki ya neyi düşünüyorsun bu kadar de? Yok, şeytan oradan fitfitliyor, şeytan vesveseyi veriyor. Erkeklerde de var, kadın telefonu şimdi şey ya hani duyuyorlar ya telefona

şifre koy, telefon senin özelin, telefona kimse bakmasın, ya sanki bu telefon, bu telefonlar insanların böyle saklayacağı, gizleyeceği, kimsenin göremeyeceği bir şey! Telefon elinde, kadın bir bakıyor şüpheli şüpheli, cebine koyuyor. Mutfağa giriyor, cebinde. Tuvalete giriyor cebinde. Kızlar da aynı, erkekler de aynı, telefon ellerinde sanki telefonda böyle bulunmaz bilgiler var. Şimdi öbürkü de şüpheci ya, bak telefonu hiç meydanda bırakmadı, şeytan kol geziyor. Bak, tuvalete de telefonla gitti, var bunda bir şey, üzerine bir de bir sürü şifre yazmış. Şifre çözmeye çalışıyor. Ulan herkes şifreci oldu. Kadın diyor ki hocam, telefona şifre koymuş diyor. Doğru söylüyorsun diyorum ya telefona şifre konulur mu diyorum ben! Telefon açık olması lazım. Ya diyorum adamın bankalarla işi var da çoluk çocuğun eline geçer yani olmadık bir yere bir havale eder yani girer şifresiz olursa veyahut da telefonu çalındı, şifresiz. Birisinin eline geçti, adam anında ordan kendi hesabına bir para gönderdi...Duruyor şimdi kadın telefonda. Ben söylüyorum bunu.

Diyorum benim telefon da şifreli. Diyorum banka işleri komple telefona döndü. Diyorum birisinin eline geçse telefon, şifresi yok bir şeysi yok, senin diyorum banka şifreni öğrense veyahut da oraya benim gibi herkes atmış yaş üstü ise banka şifresini dahi oraya, notlara yazmış mıdır? Yazmıştır, yazılı bende. Açık açık konuşayım, e yazılı orda, bak a tamam, şifre de meydanda, tamam. At banka hesabına, geçsin. Eee? Kendisi göndermiş. Bitti. Ya böyleyse dedim, yok hocam öyle değildir o! Tabii ya, bütün alternatifleri sıralıyorsun yarım saat içinde, yok. En sonunda dedim yok, aldatma maldatma yok diyorum ben, hocam erkeklerden yanasınız! Tabii. Son nokta bu. Şeytan böyle bir vesveseci, lanetlik bir olgu ama Ümmet-i Muhammed de onun peşinde, Allah'ın peşinde değil, işin enteresanı! O yüzden mümini izler şeytan dikkat edin mümini izler. Eğer normalde mümin değilse seni bırakır, Allah muhafaza eylesin. En'am 43: 'Fakat kalpleri katılaştı ve şeytan yaptıklarını kendilerine güzel gösterdi.' İşte şeytana uydun, bu sefer senin kendi yaptıklarını artık şeytan sana güzel gösteriyor, vesvese veriyor. Bir bağır şuna ya, bir hakaret et görsün o! Bir laf çak ona, bilsin senin de kim olduğunu bilsin. Öyle ya, şeytan yaptığını senin güzel gösteriyor. Oysa İslam ahlakı o değil. Allah muhafaza eylesin. Bakın, Nas suresi komple: 'Ey Muhammed! De ki cin ve insanlardan olan ve insanların kalplerine vesvese veren o sinsi vesvesecinin şerrinden insanların Rabbi, insanların maliki ve insanların mabudu olan Allah'a sığınırım. Amin. Ecmain. Dikkat edin, burda, cin ve insanlardan olan ve insanların kalplerine vesvese veren, cin ve insanlardan olan! Burdaki ince ayrıntıyı fark etmiyor Ümmeti Muhammed. Kur'an apaçık meydanda, bakın namazlarda devamlı okuduğumuz nas suresi, öyle değil mi? Nas suresi, bakın ayeti kerime muhteşem diyor ki 'cin ve insanlardan

olan ve insanların kalplerine vesvese veren o sinsi vesvesecinin şerrinden.' Biz bunu sadece şeytan vesvesesi olarak okunduğunda algılıyoruz. Değil!

Demek ki insanlardan da şeytana kulluk eden, şeytana kulluk eden, şeytana askerlik yapan vesveseciler var. Yani karı kocanın arasını ayıran Allah'ın lanetliğine giriyor. Nerden? Vesveseyle. 'Kız, adam seni aldatıyordur ha', bitti! Bitti, vesveseyi koydu kadının kalbine veya erkek 'işte ya bizimki evde yoktu', 'ya, hayırdır, senden habersiz nereye gitti, bir sıkıntı bir şey olmasın', adamın kalbine vesveseyi koydu. Adam koydu. Kiminle alakalı? Annesiyle alakalı. Bakın, sadece şeytan değil, şeytana kulluk eden insanlar da ne yapıyor? İnsanlara vesvese veriyor. Allah muhafaza eylesin. Bunun ilacı ne? Zikir. Vesvesenin ilacı zikir, tevhit, lailahe illallah. 'Tevhid benim kalamdır, kim söylerse benim kalama sığınmış olur.' Hadisi kutsi. Tevhit! Bakın neyde şüpheye düştünüz, vesvese geldi, ne başınıza geldiyse geldi, kendi kendinize başladınız kurumaya, tevhit onun ilacıdır. Bir böyle parantez açayım size, kendi kendinize bir şeyden şüphelendiniz, bir şeyden vesaire vesvese geldi, elinizde bir done yok yalnız, elinizde bir şey de yok, o vesvesenin gitmesini istiyorsanız seher vakti oturun Allah'ı zikredin, Allaha dua edin. Deyin ki ya Rabbi, beni vesveseden kurtar, benim kalbime şeytanın ve şeytanlaşmış insanların vesvesesini kalbimden uzak tut. Bakın seher vakti bu zikrullahla kendinizi temizlemiş olursunuz. Vesvesenin, vesvesenin kapısını kapatmış olursunuz. Yoksa o vesvese sizi yer bitirir, Allah'la aranızı açar, Peygamber sallallahu ve sellem le aranızı açar, üstadınızla aranızı açar, eşinizle aranızı açar, anne babanızla aranızı açar, çoluklarınız çocuklarınızla aranızı açar, arkadaşlarınızla aranızı açar, patronunla aranı açar, çalıştığın iş yerindeki insanlarla aranı açar. Bu şeytanlaşmış insanların ve cinni taifesinin o vesvesesi seni bitirir, seni yok eder, seni bulunduğun merkezden uzaklaştırır. O vesvese seni perperişan eder. Hani bir de ayeti kerime var ya, bilmediklerinizi, hani böyle bir şeyi araştırıcı olmayın, bunu manada birisinin özel hayatını araştırmayın.

Araştırıcı olma. Yani seni ilgilendirmez, bilmedikleriniz değil de seni ilgilendirmeyen bir şeyin peşine düşme, seni ilgilendirmez! O sana vesvese verecek çünkü. Bir başkası beni ilgilendirmez. Beni ne? Benim kendi nefsim ilgilendirir. Ben neden onunla alakalı kendi kendimi vesveseye atayım? Tevhid bu manada, hangi esmada olursan ol, istersen sen Kahhar esnasında ol, tevhidi utma. Tevhid ile hemhâl ol. Sen Kahhar esmasına gelsen dahi tehditle geldin. Kibirlenip de yani ben tevhit çekmem, bana şu esma verirdi, bu esmayı çekerim sadece veya benim ismi azamın bu canım. Şimdi de yeni çıktı ya hani ismi azamını bul! Bana da soruyorlar, hocam benim adım işte x benim ismi azam nedir! Tevhiddir diyorum ben, la ilahe illallah Hoşlanmıyor

o bu cevaptan. Tabi, onun ismi ne? İşte, Nermin. İsmini yazacaksın. Neden murad ne, 'e'den murad ne, 'r'den murad ne, m'den murad ne, iden murad ne, neden Murat ne? Telefonda, o önemli şahsiyet! Onun ismi azamını söyleyeceksin. Ya da o telefonda, benim adım Nermin işte atıyorum, annemin adı Neriman, babamın adı Hasan E? Ondan sonra, benim ismi azamımı söyler misiniz hocam? Arkadaşlarınızdan aldım. Benim bu arkadaşlar da bu derviş kardeşler de nasılsa kendilerine istemedikleri şeyleri etraflına söylüyorlar demek. Yani aç, üstat bilir onu ya, üstat onu bilir. İstanbul'dan, ruh ve sinir hastalıkları hastanesinden arıyormuş. 'Ben İstanbul'dan arıyorum', 'buyurun?' 'hocam, benim nerden aradığımı biliyor musun? Sen biliyorsundur.' Baktım, kafası kırık telefonda, kesin kes ruh ve sinir hastalıklarından arıyorsunuz dedim ben, alkış geldi ordan. Öbürküler de dinliyor, konferansa almış beni ve bir alkışladı, dedim tamam ya, Mustafa Özbağ. Tabi! Dedim buyur söyle. Aklıma ne geldi o öyle söyleyince, hani Medine'yi Münevvere'de böyle biraz dengesi normal olmayan bir kadın, Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine bakıyor. Sen ne dolaşıyorsun burda ortalıkta diyor, hani ortalıkta ne dolaşıyorsun sen. Allah Resulü sallallahu ve sellem bakıyor ona, sessiz kalıyor, al şu çuvalı diyor getir benim eve diyor. Alıyor çuvalı mübarek peygamber sallallahu ve sellem hazretleri vuruyor sırtına o önde peygamber sallallahu ve sellem arkada. Medine'nin bütün arka sokaklarını dolaştırmış ona, aha burası benim evim şimdi diyor, buraya çuvalı bırak. Kalbime bu geldi. Dedim koca peygamberimize çuval taşıtmışlar, Mustafa Özbağ, sen de telefonun da dedim buna sabret, yapacak bir şey yok.

Buyur dedim ya söyle, ne istiyorsan söyle bana. Ben ne istiyorsun sana söyle diyorum oradan alkış tufanı geliyor. Tabi komple konferans. Söyledi, anlattı. Bu da şeye takmış hani kendi ismi azamına takmış. Sen dedim la ilahe illallahın. arkasına dedim huu diye uzatacaksın dedim, sen ve ordaki, oradakilerin hepsinin de ismi azamı bu dedim duydunuz mu kızlar dedi oradakilere, herkes bir alkış daha, bizim derviş kardeşler maaşallah ondan sonra, böyle methederken bir sırın yok. Sen telefon aç, o zaten bilecek ya! Yani bilmiyorsa orda oturmasın zaten. Tabii canım, ne olacak yani? İşte o vervese, insanı perperişan eder, aileleri dağıtır, insanların arasını açar. Böyle dinleyeceksin, bakacaksın, vesveseye düşmüş, başla tevhide sen, yoksa seni de kafa kola alacak o vesvese. Neden? Karşıdakine şeytan çünkü oturmuş kalbine onun. Vesvese onda varsa, şeytan onun kalbine oturmuş, sana sirayet edecek ondan. Sen hemen tevhide başla, hemen zikrullaha başla. Hemen! Yoksa seni de alacak içine, sen de başlayacaksın bocalamaya. E tabii öyle yapınca da yani böyle birisini dinliyormuş gibi yapıyorum, tevhide başladım. Böyle, elimi de koydum, zikrullah yapıyorum. Böyle baktı bana. Beni

dinlemiyorsun sen, dedi. Dinlesem ben de gireceğim işin içine, dedim. Nasıl yani dedi. Bas bayağı dedim. Vesvese almış götürmüş seni, dedim. Şeytan seni, dedim almış, boyna dedim toka gibi döndürüyor seni. Seni dinlesem ben de gireceğim dedim. Yanında kimi şikayet ediyorsun? Kocanı, kocan yok. Kimi şikayet ediyorsun? Kızını, kızın yok. Kimi şikayet ediyorsun? Oğlunu, oğlun yok. Dedim nasıl teyitleyeceğiz?

Ben şimdi sana dedim haklısın desem sen daha dedim burdan bayrağa dikeceksin, şeyhim haklı dedi bana diyeceksin dedim, gideceksin var gücünde bütün aileye saldıracaksın. Bu durdu, doğru söylüyorsun dedi ya, ben o niyetle geldim zaten dedi. İyi ki mürşidimsin sen benim dedi. İyi ki aklına geldi dedim ya, senin şeyhin olduğum iyi ki aklına geldi. Yürü git dedim tevhide devam et. Ben, dedim senden kendimi tevhitle korudum dedim. Sen bu halinle dedim, evi değil, mahalleyi yakarsın dedim. Mahalleyi yakar içine vesvese düşen bir kimse. Bakın evi değil, mahalleyi yakar. Ev ne olacak? Dergahı dağıtır vesvese insanda, dergahı dağıtır! On kişi orda zikrullah yapıyordur, on kişi orda dağılırlar. On kişi dağılır! On kişi dağılır orda. O, 'kim yaptıracak dersi burda?', 'Gürkan yaptıracak', 'ama Gürkan geçen gün gıybet ediyordu ama', 'kim yaptırsın o zaman?', 'Koca efe yaptırsın.' 'o da ne o bu ara efe oynamıyor, o da yaptırmasın', bak vesvese, 'kim, Salih, Salih'in küpesi var', 'kim, o, onun gözlüğü var', 'kim, o, Kuyucunun oğlu, yok, o da olmaz', vesvese böyle bir şeydir. On kişi! İyi, ben dinledim şimdi böyle, iyi dedim ya, dedim siz şimdi dedim beni de beğenmezsiniz öyle ya! Olur mu öyle efendim ya? E dedim on kişi, onunuzda birbirinizi beğenmiyorsunuz. Dedim, onunuzu da toplayan, vesile olan ben miyim? Evet. Dedim ki bende sakatlık var o zaman, ben size dedim en iyisi, derslerinizi hepinize geriye iade edeyim, vereyim dersinizi, dedim bakalım işimize, ben burdan yeni dervişler oluşturmaya çalışayım, ne sizle burda zaman öldüreyim ben, gideyim dedim gene camiye. Sizle camide, ben dedim senle camide tanışmadım mı? Evet. Senle camide tanıştım, evet. Senle camide, senle camide, senle camide... Yine gider gene camiden toplarım dedim ben ya! Sıkıntı yok!. Vesvese böyle bir şey, yani bu öyle bir büyük hastalık ki, Ümmet-i Muhammed'in içinde, öyle büyük hastalık. Birinin hakkında vesvese geldi başla tevhide. Kurtuluşu da başka hiçbir şey yok. Allah muhafaza eylesin. O yüzden de vesveseden kurtuluşun yegane tek yolu tevhid zikri. Tevhid zikri! Karşındaki çıldırabilir. Hiç umruna katma, onu şeytan çıldırtıyor. Hani sen böyle başlıyorsun zikrullaha, o böyle seni girdaba katmak istiyor ya; bu eşin olur, çocukların olur, bu iş yerinde olur, arkadaşın olur, etrafın olur, annen olur, baban olur. Hiç önemli değil. O vesvese girdabına seni de katacak çünkü. Sen bir çıt, bir adım geri gittin, tevhide başladın, yandı

ortalık! Çekil izle, hatta daha ileri, kendi kendine kalbinle rabıta yap, onun şeytanın suretine girdiğini gör. Ama nefret etmek yok, çünkü eşindir, çocuğundur, arkadaşındır, kaldıramayacaksan hiç rabıta etme. Allah muhafaza eylesin. Hadis-i şerifte Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, hem Müslim'de geçiyor, hem Ebu Davud'da geçiyor: 'Vesveselerden yakınanlardan birisine dedi ki, Allah'a hamdolsun ki, şeytan size vesveseden başka bir yolla zarar verememiştir.' Başka birine de demiştir ki: 'Allah'a hamdolsun ki, şeytanın tuzağını vesveseye çevirdi' demiştir. Yani Cenab-ı Hak müminlere vesveseden başka bir yolla zarar veremez ve müminlerin tuzağını Cenab-ı Hak vesveseye çevirmiş. Yani ancak size şeytan vesveseyle zarar verebilir. Vesveseyle! Bundan kurtulmanın yolu işte malum Felak ve Nas suresi ve en önemli tevhid, Allah'ı zikir.

"Ey bir işe yaramaz adam! Şeytan huyunda ayak direyip şeytanlaşınca, senden şeytan da kaçmaktadır. Eteğine sarılan kimse de sen bu hale gelince, senden kaçar."

Sen artık şeytanlaştın, hiçbir işe yaramaz bir adam haline geldin veya makamdan düştün, mevkiden düştün, işe yaramaz hale geldin, böyle şeytanlaşınca da herkes senden uzaklaşmaya başladı. Oysa Cenab-ı Hak, En'am suresi ayet 142'de buyurmuştu ki, "Şeytanın izinden gitmeyin, çünkü o sizin için apaçık bir düşmandır." Allah'ın emirlerini yapıp, şeytanın emrettiği şeylerden kaçınacağına, şeytanın istediği gibi yaşadın, kibirlendin, böbürlendin, ortalığı yaktın, yıktın, kırdın, döktün, şeytanın vesvesesinin peşine düştün yani şeytan çünkü kötülüğü emrederdi.

Şeytan sana kibri, heva ve hevesi büyüklenmeyi, fahşiyatı, Allah hakkında bilmeyeceğimiz şeyleri araştırmayı, söylemeyi sana vesvese etti. Sen de ne yaptın? Buna uydun. Buna uyunca, Cenab-ı Hakk'ın emrine de muhalefet ettin. Çünkü Allah, 'Şeytan sizin apaçık düşmanınızdır' dedi. Şeytan apaçık sizin düşmanınız demesine rağmen, sen şeytanın vesvesesine uydun, şeytanın izini takip ettin, şeytanın izini takip edince de sen şeytandan daha fazla şeytan oldun. Az önceki Nas suresi buna delil. Öyle olunca, sen şeytanlaştıkça etrafında hiç kimse kalmadı. Sen şeytanlaştıkça, şeytan olunca, daha doğrusu senin etrafında müminler kalmadı. Ancak şeytanlaşmış olanlarla sen arkadaştık edebilirsin. Arkadaşın kim olur? Şeytanlaşmış olanlar olur. Şeytanlaşmış olanlar, şeytanlaşmış olanlarla dost olur. Müminle şeytanlaşmış bir kimsenin dost olması mümkün değildir. Müminin dostu ve dostları müminlerdir. Zikredenlerin dostları zikredenlerdir. Öbürkü zikirden nefret eder, girmez içine. Zikri kim sever? Zikredenler sever. Sufiler sever, Allah'ı sevenler sever. Zikre kim düşman olur? Kâfirler düşman olur, münafıklar düşman olur, mürtedler düşman olur, başka kimse düşman olmaz. O

zaman, şeytanlaşmış insanlar bir kavimdir. Sen de şeytanlaştığında, o kavmin içine girersin. Allah'ı zikredenler bir kavimdir. Allah'ı zikredenler bir kavim oluştururlar. Onlar da onun içine girerler. O zaman, sen şeytanlaşmışların içine girersen, şeytanın huyunda yürüdün, şeytanın suyunda yürüdün. Şeytanlaştın. Bir de direttin kendini, ben orda duracağım diye, Cenab-ı Hak da seni onlardan eyleyiverdi. Sen kendin istedin, sen kendin o yola gittin. Rabbim bizi onlardan eylemesin. Cenab-ı Hak, sırat-ı mustakimde eylesin inşallah. Konu başlığı:

'Maşallah-u Kân sözünün tefsiri: Bunların hepsini söyledik ama Allah inayetleri olmadıkça, Allah yolunda hiçiz, hiç! Allah'ın ve Allah erlerinin inayetleri olmazsa, melek bile olsa, defteri kapkaradır. Burdan devam edeceğiz, inşallah Allah'tan bir şey gelmez, önümüzdeki hafta sağ salim olursak, inşallah önümüzdeki hafta burdan devam edeceğiz. Haklarınızı helal edin, bizden yana da helal olsun. Geceniz hayırlı olsun, mübarek olsun. El-Fatiha maassalavat. Amin. Yaşlılık, böyle hemen bellilik koyuyoruz ki bir dahaki hafta nerden başlayacağımız belli olsun diye. İhtiyarlık diyelim artık, yaşlılık demeyelim. Yaşlılığı kabul etmiyoruz ya, değil mi. İhtiyarlık var yaşlanmak yok. Evet...

Ya Hennan

Ya Mennan

Es'elükel Eman

El-Eman

Minzevali'l İman

Selamunaleyküm

Ya Allah

10 ŞUBAT 2024
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

https://www.youtube.com/live/0ZBMBIq8c_0?si=15GR3ZkyGjwIEK1d

MESNEVİ-İ ŞERİF 1870-1879. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamunaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle ümmeti Muhammed'i hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Rabbim cümle Ümmeti Muhammed'i diriltsin, kafirlere karşı, zalimlere karşı hükümran eylesin. İslam dünyasına ve Müslümanlara zarar veren bütün zalimlere, kafirlere hepsini de perişan eylesin. Hepsini yerle yeksan eylesin. Bu Siyonist İsrail'i dağıtsın, yerin dibine batsın. Dağıtıp yerine batıracak, yerin dibine batıracak komutanlar ve siyasetçiler nasip eylesin. Mehdi alâresûlün çıkışına da zemin hazırlasın. Amin. Ecmain. İllaki yaptın yapacağını yani son anda, beni susturmak için tiz yaptın çıktın yani yukarı. Yani assolist benim dedin yani. İyi performans değişmiş. Yani demek ki tövbe etmişsin bu ara performans güzelleşmiş. Allah iyi etsin inşallah. Evet, Seyit Nesimi. Büyük arifi billahlardan birisi. Bu büyük arifi billahları zahir ulema, Adem'den beri hiç çekememişler. Şimdi zahir uleması, bu tip arifi billahlara karşı hep cephe almışlar. Zamanın müftüsü de Nesimi'ye böyle cephe almış. Bir tane böyle kendi elemanını göndermiş, onu tuzağa çekmiş. En başta demiş ki şeriata muhalif, şeriatın dışında bir sohbet, konuşma yapmayacaksın. Tamam demiş, "Yaparsak?" demiş. "Derimi yüzün" demiş oda. Ahidname yapmışlar. Neyse, bir adamını göndermiş. Demiş ki "kabirde sorguya ruh mu çeker, ceset mi çeker?" E o da "Cesedin ne alakası var oğlum" demiş, "ceset toprak" demiş. "Cesetle alakası yok" demiş. Tabii zahir ulemaya göre kabirde ruh ve ceset ikisi beraber sorguya muhatap oluyor. Tabi o ara ölen bir kimsenin üzerine işte böyle göbek deliğinin üstüne hardal tohumu

koymuşlar, gömmüşler. Gece tabi olmuş, sorguya suale çekilince işte vücut da titreyecek, hardal tohumları dökülecek. Bir rivayette gece manada peygamber sallallahu ve sellem hazretleri geliyor, evladım yanımıza gelmek mi istemiyorsun, ne cedelleşiyorsun deyince manen bir yumruk vuruyor kabristana, neyse kabristan sallanıyor. Ertesi gün tabi bütün herkes meydana çıkıyor. Hesapta, hani derisini yüzecekler, bıçağı vuruyorlar, bir rivayette bıçak kesmiyor, bir rivayette kesilen yer tekrar birleşiyor, bir türlü kesemiyorlar derisini. Sonra mübarek alıyor, besmele çekiyor, ensesinden kafasına doğru bıçağı çekiyor, kendi derisini kendisi yüzüyor. Yaklaşık bir rivayette beş kilometre falan öyle gidiyor, sonra vefat ediyoruz. Seyyid Nesimi. Evet! Öyle, aşıklar, canlarıyla, mallarıyla, her şeyleriyle Allah'a feda olmuşlar. Mesnevi okumalarına kaldığımız yerden devam ediyoruz:

Maşallahı kâm sözünün tefsiri,(konu başlığı bu):

"Bunların hepsini söyledik ama Allah inayetleri olmadıkça Allah yolunda hiçiz, hiç! Allah'ın ve Allah erlerinin ihanetleri olmazsa melek bile olsa defteri kapkaradır."

Malum bu, normalde bayağı beyitler, böyle nasihat noktasındaydı. Hani bir sufinin nasıl olması gerektiğiyle alakalı nasihatler vardı. Bu nasihatlerden sonra hazreti Pir diyor ki, bunların hepsini söyledik, yani normalde bir sufinin nasıl olması gerektiği, bir müminin nasıl olması gerektiği, sufilerin nasıl olması gerektiği ile alakalı, malum mesnevi bu manada Kur'an sünnet tefsiridir. Bunları tabii bir olgun mümin, bir olgunlaşacak olan kemale erecek olan bir mümin nasıl olur, bunları diyor, söyledik hepsini de ama bunları biz söylerken Allah'ın yardımı, Allah'ın desteği, Cenab-ı Hakk'ın rahmeti, merhameti, bereketi olmazsa biz normalde bu yolda bir hiçiz. Yani bizim bu noktada yapabileceğimiz şey belli, sınırlı. 'Allah'ın ve Allah erlerinin inayetleri olmazsa melek bile olsa defteri kapkaradır.' Allah birisine yardım etmezse ve Allah dostları bir şeye himmet etmezse çünkü Allah erlerinin inayeti deyince bütün silsileyi meşayih girer işin içerisine. Hani hep derim ya, bir kimsenin şeyhi olacak, şeyhinin şeyhi, şeyhinin şeyhi, şeyhinin şeyhi...Bu Hz. Peygamber sallallahu ve sellem hazretlerine kadar gidecek. Sahih bir şekilde yalnız. On bin dolara yazılmış bir icazet olmayacak öyle, sahih bir şekilde olacak. Öyle sahih bir şekilde o silsilesi varsa o kimsenin, onların tabii himmeti, onların bu manada duası, bu manada onların o son şeyhin üzerinde olur hepsi de. O son bütün o silsile ona tabiri caizse himmet ederler, onu desteklerler onu, son şeyhi. Bu böylece ne olmuş oluyor? Hazreti Pir de diyor ki, 'Allah erlerinin inayeti olmadıkça' yani Cenab-ı Hakk'ın dostlarının onun üzerinde bir tecelliyatı, onun üzerinde bir

himmetleri olmazsa bir şeyin olması yine mümkün değildir. Hatta diyor, 'melek bile olsa defteri kapkara'dır.

Yani buraya kadar Hazreti Pir hepsini de nasihatları etti. Bundan sonra nefisle mücadelenin yöntemlerini anlattığı nefis ne yapar, ne eder, ne içer, ne giyer, nerde durur, nerde durmaz, bunların hepsini anlattı, ama hidayet edecek olan, hidayet edecek olan Allah. Bunun dışında bir hidayet edecek bir güç kuvvet yok. Allah Hidayet etmedikçe, bir Allah dostunun da peygamberin de onun üzerinde hükmü olmaz. Şimdi, zaman zaman sufilerin, bir kısım sufilerin böyle bir sapmaları oluyor. Hidayet edici Allah'tır. Allah'ın dışında hidayet edici bir kurum, kuruluş, organ yoktur. Allah'ın dışında hidayet edecek bir kuvvet de yoktur. Kasas, 56: 'Ey Muhammed, şüphesiz sen sevdiğini hidayete erdiremezsin, fakat Allah dilediğini hidayete erdirir, o hidayete erecekleri çok iyi bilir.' Yani, hidayet edecek olan Allah. Bir veli, bir mürşidi kamil ne kadar, neyi sohbet ederse etsin, neyi konuşursa konuşsun, o kendince kendi vazifesini yapıyor. Karşıdaki kimsenin algısı, anlayışı, kalbinin açıklığı, o anlatılanları idrak etmesi, bunlar o kimsenin dikkatiyle Allah'ın lütfu arasında. O zaman o kimse Allah lütfederse, Allah ikram ederse, o hidayeti veya ilmi veya bilgiyi veya hikmeti kendi üzerinde alacak, ama Allah ona o kapıyı açmadıysa aralamadıysa hani taşı fırlatsan havaya kanatlanıp uçar mı? Uçmaz, gene geriye düşer, taş taştır. Öyleyse o kimse, ona yapılabilecek bir şey yok. Allah muhafaza eylesin. O yüzden, Allah'ın hidayeti olmadıktan sonra, Cenab-ı Hakk'ın rahmeti, bereketi olmadıktan sonra, bir kimsenin bir şey yapması mümkün değil. O yüzden insan önce yaratıcısının olduğunu bilmeli, yaratıcısına iman etmeli, yaratıcısına karşı vazifelerini yerine getirmeli. İşte zikirdir, tövbedir, hamddir, farzları yerine getirmektir, haramlardan uzak durmaktır. Bunları o kimse yerine getirmeli ve muhakkak ki o kimse Allah'a daha yakın olmak, Allah'a daha yakın olmak için salihlerle beraber olmalı, salihlerin yolunda olmalı ve salihlerin yolunda olursa o kimse kurtuluşa erdi. Hani burda diyor ya, 'melek bile olsa defteri kapkaradır diye, meleklerin de kendi içlerinde faziletçe yüksek olanlarla, faziletçe aşağı olanlar var, meleklerde. Yani bir Cebrail aleyhisselamın fazileti ile cehennem zebanisi bir meleğin fazileti aynı değil.

Cehennemin içindeki veya cehennemin etrafındaki melekler ile arşı âlânın meleklerinin fazileti aynı değil. Bunların hepsi de melek ama üzerlerinde tecelli eden nurları farklı farklı. Cehennem zebanisinin nuru farklı arşı âlâyı tutan meleklerin nuru farklı veyahut da birinci kattaki meleklerin nurları farklı, ikinci katta farklı, üçte, dörtte, beşte, altıda, yedide, farklı. Aynı şey cennette de; cennetin birinci katındaki meleklerle, beşinci, altıncı, yedinci katındaki melekler fazilet açısından aynı değil. Nurları da farklı. Bakın,

bunların nurları da farklı. Bunların hepsi de seyrü sülük konusu; bir sufi, bir derviş Allah yolunda yürüdü, eğer manevi olarak o yol yürüyorsa, seyri sülûkta bunların hepsini de tanımlar. Yani meleklerin nurlarının farklı olduğunu bir kitapta okuyamazsınız. Renklerinin farklı olduğunu da okuyamazsınız. Onlar, tefsir edenler, bu tip şeyleri görmezler manevi olarak. Görmediklerinden melekse melek hepsi, derler ki büyük melekler dört tane, ondan sonra, bir daha ilave ederler, on tane büyük melek var derler ama o meleklerin nurlarını, meleklerin bu noktadaki nurlarını bilmezler. O yüzden melekler de kendi içlerinde faziletine göre sınıf sınıftır, derece derecedir. O yüzden Allah'ın inayeti olmazsa, meleklerin de normalde dereceleri değişmezdi. Cenab-ı Hakk'ın, Cebrail aleyhisselama yüklemiş olduğu nuhaniyet ile Azrail aleyhisselamın üzerine yüklemiş olduğu nuraniyet aynı değil. Nasıl kimisini kimisine üstün yarattık diyor ya, peygamberleri de birbirlerinden üstün yarattı. En üstünü de kim, Hazreti Muhammed'i Mustafa'yı yarattı. Bakın, bunlar yaratılıştan seçilmiş olanlar, daha henüz daha ruhlar alemine gelmezden önce seçilmiş olanlar. Onları ilmi ilahisinde seçmiş, Hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'i de tahtın en zirvesine oturtmuş. Bu peygamber düşmanları kabul etse de etmese de, çatlasalar da patlasalar da, son peygamber Hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v.), yaratılan ilk peygamber de o son peygamber de o, o tahta oturuyor, onun tahtına erişebilecek, sallayabilecek ırgalayabilecek hiçbir şey yok. 1880. beyit:

"Ey Allah, ey ihsanı hacetler reva eden! Sana karşı hiçbir kimsenin adını anmak, layık değil."

Hacetlere reva eden, yani hacet istek demek, yani isteklere cevap veren, isteklere cevap veren. Cenab-ı Pir burda artık Allah'a münacaat ediyor, bu Hazreti Mevlana Celalettin Rumi Hazretleri'nin münacaatı. 'Ey Allah, ey ihsanı hacetlere reva eden, sana karşı hiç kimsenin hiçbir kimsenin adını anmak, layık değil. Mümin suresi, ayet 60: 'Rabbiniz şöyle dedi, 'Bana dua edin ki duanızı kabul edeyim.' Hacetlere cevap veren, isteklere cevap veren kimdir? Allah'tır. Fatiha'da okuruz ya, 'İyya kena'büdü ve iyya kenestain', 'ancak sana ibadet eder, ancak senden yardım dileriz.' Duamız Allah'adır, isteğimiz Allah'adır, isteklerimize cevap verecek olan Allah'tır. O yüzden Cenab-ı Hakk'tan istenir, hacetleri, istekleri, duaları kabul edecek olan, onlara merhamet edecek olan Allah'tır, rızkı veren maddi manevi, Allah'tır. O yüzden Allah da bize uzak değildir. Yine bakara, ayet 186'da, 'Ey Muhammed, beni senden sorarlarsa, şüphesiz ki ben onlara çok yakınım, bana dua edenin duasını dua ettiğinde kabul ederim', bana dua edenin duasını dua ettiğinde kabul ederim! O zaman Cenab-ı Hak bizden, bize, bizden yakın, bize bizden yakın olunca, duamızı kabul ediyot, hatta diyor ki, 'Dua ettiğinde

kabul ederim.' Ve Müslim'de geçen hadisi şerif var, 'Acele etmediği müddetçe, her birinizin duasına icabet olunur ancak şöyle diyerek acele eden var, 'Ben Rabbime dua ettim, duamı kabul etmedi.' O zaman hacetleri yerine getiren, istekleri yerine getiren, insanların ihtiyaçlarına göre, insanların ihtiyaçlarına göre ve herkese ne lazımsa veren Cenab-ı Haktır. Cenab-ı Haktan başkasından bir şey istenmez, Allah'tan başka bir yere dua edilmez, Allah'tan başka bir yere secde edilmez, bizim secdemiz Allah'adır, duamız Allah'adır, bizim yalvarışımız yakarışımız Allah'adır, tövbemiz Allah'adır.

Suç işledik, günah işledik, kendi nefsimizden ise Allah'a tövbe ederiz, birisiyle alakalıysa birisine karşı bir hatamız olduysa gider ondan helallik ister, ondan özür diler, varsa bir zararımız, zararımızı öderiz. Ama tövbe bu manada kimedir, Allah'adır. Ve Rabbim de insanların tövbelerini kabul eder, insanların dualarını kabul eder, insanların isteklerini, hacetlerini kabul eder. Böyle bir Allah varken, böyle bir Allah varken başkası zikredilmez. Böyle bir Allah varken, başkasına dua edilmez. O yüzden Cenab-ı Pir diyor ki, 'Sana karşı hiçbir kimsenin adını anmak layık değil.' Yani bizi maddi manevi rızıklandıran, dualarımıza icabet eden, bize nefesi veren, bizi yaratan ve bütün her şeyimizle en ince ayrıntısına kadar ilgilenen bir Allah'a karşı başkasını zikretmek, onun yanında başkasını övmek ona karşı başka bir şey ifade etmek, bu mümkün değil çünkü Allah'ı zikir en büyük işti ve kim Allah'ı zikrederse Allah da onu zikrediyordu. Ayeti kerimede: ' Kim Allah'ı zikrederse Allah da onu zikreder. Böyle olunca, bu Allah'a karşı bir başkasının ismini okumak, bir başkasını anmak, yani bunda biraz da müşriklere söz var Hazreti Pirden. Yani müşrikler latı, uzzayı menatı anarlar. Latı, uzzayı, menatı, kendilerine vesile ederlerdi. Yani, Allah'a karşı bir başkasını anmak, Allah'a karşı Allah böyle bütün her şeyini kulların önüne sermişken başka bir yere yönelmek, başka bir yerden bir şey istemek bu mümkün değil. Allah muhafaza eylesin:

"Bu kadarcık irşad kudretini de sen bağışladın, şimdiye kadar nice ayıplarımızı örttün."

Bu, nasihatler ettik, insanların irşad olması için o bilgiyi veren sensin ve bize de irşad olunman bilgisini, kudretini, kuvvetini veren sensin. Şimdi aslında Arabi noktasından baktığımızda irşad eden de edilen de o ama bu avam noktasından baktığımızda irşad olunan biziz. O zaman irşad eden kim? Allah. Allah bizi irşad ediyor. Allah değişik vesilelerle, sebeplerle irşad ediyor. Hani hatırlayın, daha önce vahiy ile alakalı bir sohbet etmiştim. Allah nasıl, üç şekilde vahiy ediyordu. Bir; arada melek görevlendiriyordu, Cebrail aleyhisselamı, peygamberlere vahyediyordu. İki; Allah herhangi bir cisimden vahyediyordu. Yani Musa'ya ağacın arkasından vahyettiği gibi ateşin

arkasından vahyettiği gibi. Bir de ne yapıyordu Cenab-ı Hak direk kuluna vahyediyordu insanlarla alakalı. Yoksa Allah arıya da vahyetti, Allah balığa da vahyetti. Yusuf aleyhisselamı balık yuttu, balığa dedi ki balık sakin ol, serin ol, ona da vahyetti. Ateşe de vahyetti. Cenab-ı Hak. İbrahim aleyhisselamı ateşe attılar, dedi ki ateşe, 'Ey ateş, serin ol, selâmet ol' dedi. Allah ateşe de vahyetti. Allah dilediğine dilediği şekilde vahyeder. Kudret ona ait çünkü. Allah normalde Yahya'yı öldüreceklerdi, Allah normalde kayaya da vahyetti. Kaya dedi ki ey Yahya gel bana sığın dedi. Yahya aleyhisselam kayaya doğru yürüdü kaya içinden açılıverdi, Yahya aleyhisselam içine girdi. Kafirler kayanın etrafında döndüler, döndüler, kaya! Yahya'ya bir şey yapamadılar. Allah kayaya da vahyeder. Allah tabiri caizse bunu küçümsemek için söylemiyorum, eşyanın hepsine vahyeder. Bir bakmışsın eşya dillenir. Davud yolda yürüyordu, Calut'a karşı, taş dile geldi. Taş dile gelir mi? Cenab-ı Hak taştan vahyediyor Davut'a. Dedi ki Davut'a: 'Ey Davut, beni al.' taşın birisi. Yürüdü bir daha, biraz daha yürüyünce bir taş daha dile geldi. Dedi ki: 'Ey Davut, beni de al.' Yürüdü biraz daha, bir taş daha dile geldi. Dedi ki: 'Ey Davut, beni de al.' Hani şu anda Gazzeliler böyle sapan taşı atıyorlar ya, böyle çevire çevire atıyorlar ya, o Davut'tan kalmadır. Bakın, o Davut'tan kalmadır. Davut'ta böyle sapan şeyi de var. Davud o sapanı neden kullanıyor? Çobanlık yapıyor çünkü. Çobanlık yaparken o sapanla taş ataraktan hayvanlarını yırtıcı hayvanlardan koruyor. Davut iyi sapan atıcı. Taşlar dile geldi. Taşlar dile gelirse Allah'ın vahyidir o. Davut aleyhisselam aldı taşları, ne yaptı? O günün en büyük zırhlısı Calut'u yendi. Neyle? Taşla. Taşta demir madeni veya bronz madeni veya çelik madeni delinir mi? Allah isterse deler. Sen samimi ol yeter ki! Kudret verecek olan, kuvvet verecek olan o. Ebabille bir orduyu yıkan Allah. Ebabillerle, bildiğiniz ebabilin ağzındaki kum tanecikleriyle orduyu helak etti.

Bizim Allah'a olan inancımızı yenilememiz lazım. Bakın, Allah'a olan inancımızı yenilememiz lazım. Kudret 'O'nun, kuvvet 'O'nun. Hazreti Ömer efendimiz çıktı hutbedeydi, bağırdı İran seferindeki askere: 'Ya Sare Cebele' dedi. Bütün herkes duydu, bütün ashap duydu, bütün askerler duydu. Hazreti Ömer'in davudi sesi hızla dağa doğru çekildi. Bütün ordu! Bu sefer Kisra'nın ordusu Bizans'la beraber ovada geldi, saldırdılar, aldılar çembere, savaşı kazandılar. Demek ki Allah vahyeder bir şekilde. Biz ona ilham deriz. Taşların dile gelmesi, ağacın dile gelmesi, toprağın dile gelmesi deriz. Değildir. Allah'tır konuşan. Dile gelen Allah'tır. Onu dile getirir. Nasıl bize dile getiriyorsa bildiğin et parçası. Koy dili, hadi konuşsun burda. Konuşmaz, konuşamaz. O zaman dilde değil keramet. Sen konuşmayı dilden görürsen yanarsın. Ya? Senden o sesi, harfleri çıkarttıran Allah'tır. Ona mana veren

Allah'tır. Bakın, ona mana veren de Allah'tır. Senin ne konuştuğun önemli değil. Önemli, önemli değil. Hani Geylani hazretleri böyle demiş oğluna. Oğlum, çık demiş kürsüye ben gelinceye kadar insanlara anlat. Neyse, gitmiş o tabii. Oğlan hadis, ayet anlatıyor, herkes öyle duruyor. Sonra mübarek geliyor, 'Selamın aleyküm' diyor, herkes bir cezbe geçiriyor orada. Diyor ki: 'Baba, deminden beri ayet, hadis okuyorum, hiç kimseye bir şey olmadı, sen 'Selamın aleyküm' dedin, ortalık yıkıldı.' Hatta diyor ki 'Hakkınızı helal edin' diyor, evden diyor iki yumurta kırmışlar diyor, yumurtaya takıldık, diyor. Söylediği bu. Herkes kendinden geçiyor. Ona mana verecek olan Allah, onu tesirli edecek olan Allah. O yüzden o kudret, o irşad kudreti Allah'a ait. Sen bir sürü süslü lafları diline sıralar, insanlara süslü laflar söylersin. Herkes dinliyormuş gibi yapar, dışarı gider, hiç kimsenin kafasında bir harf bile kalmaz. Ama öbürkü gelir, 'Selamun aleyküm, aleyküm selam,' der, kelamı çok düzgün değildir. Lafızları tam çıkaramaz böyle ama ondan tesir alır herkes. Öbürkü de oturur, lan bu cahil adamı dinliyorlar, bunun tesir ediyor, bizi dinlemiyorlar der. İhlasla alakalı. Allah'ın o kimsenin üzerine vermiş olduğu maneviyatla alakalı. Cenab-ı Hakk'ın o kimseyi seçmesiyle alakalı.

İşte normalde o zaman bu irşad kudreti kime ait? Allah'a ait. Allah onu bahşedecek. Hem irşad olunana bahşedecek hem irşad etmeye çalışana bahşedecek ve Hucurat ayet 7 ve 8: 'Allah size imanı sevdirmiş, onu kalplerinize nakşetmiş ve size inkârı, yoldan çıkmayı, ve günahı çirkin göstermiştir. Allah'ın lütuf ve nimetiyle doğru yolda olanlar, işte bunlardır. Allah her şeyi hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.' O yüzden kendi kendine, 'Ben iman ettim,' yok, 'Ben şöyle yaptım, bunu böyle yaptım,' böyle değil. Cenab-ı Hak Kur'an'da perdenin gerisini anlatıyor: 'Allah sizi imanı sevdirmiş, kalplerinize nakşetmiş ve size inkarı, yoldan çıkmayı ve günahı çirkin göstermiş.' Öbürküne, öbürküne de, günah güzel görünüyor. O rakı balık ona çok tatlı geliyor. Vur patlasın çal oynasın, hayatını yaşasın, ona çok tatlı geliyor. Bir kısmına da imanı sevdiriyor. Ona iman etmek, namaz kılmak, oruç tutmak, Allah'ı zikretmek, Allah yolunda koşmak ona o tatlı geliyor. Cenabı Hak, onu sevdiriyor. Burda kulun cüzzi iradesi yok diye düşünmeyin. O kimse Allah'a yönelince, Allah onun yolunu açıyor. Kim bir adım yaklaşırsa Allah ona on adım yaklaşıyor. Kim ona on adım yaklaşırsa Allah ona yüz adım yaklaşıyor. Yüz adım yaklaşıyorsa, Allah ona koşuyor. Sen ne tarafa döndün, Allah'a döndün, senin yolunu açıyor. Sen koştukça koşasın geliyor. Sen sevdikçe sevesin geliyor. Zikrettikçe zikredesin geliyor. Dışarıda bu yolu beğenmeyen kimse çekiliyor, 'Bunlar kafayı yemiş,' diyor. 'Ya bu kadar da olmaz ki,' diyor. Veyahut da işte adamın eşi veya kadının

eşi yani onlar böyle mutat, böyle işte vasat bir İslam, vasat bir Müslümanlık yaşıyorlar. Ya bu ne diyor sizin dersiniz bitmiyor, zikriniz bitmiyor ve koşuşturmanız bitmiyor. Ona fazla geliyor o. O ne yapacak? İşte cumadan cumaya kılacak, bakacak keyfine. Yani namaz sanki cumadan cumaya farz kılındı. Yani oruç sadece ramazandan ramazana, başka bir oruç yok, bunun gibi. Yani ona o fazla geliyor. Böyle vasat bir İslami ailede, vasat bir Müslüman ailede doğup büyüdüyse, senin yaptıkların veyahut da böyle kendince dini hayatına özen gösterenlerin yaptıkları onlara fazla geliyor. O hatta nefret ediyor o kimse. Allah affetsin. Nefret ederse küfre düşüyor tabi.

İşin bir de bu tarafı var. Enteresan bir şey kimisine iman, İslam, Allah yolunda koşturmak Allah'ı zikir ona tatlı geliyor, kimisine acı geliyor ama bu noktada sevdiren perdenin gerisinde kim? Allah ve ayıplarımızı örten, ayıplarımızı da örten kim? O da o da Cenab-ı Hak. Hani Kasas ayet onaltıda Musa (aleyhisselam) diyor ya: 'Rabbim, doğrusu ben kendime zulmettim, bağışla beni,' dedi. Allah da Musa'nın duasını kabul edip bağışladı, çünkü O çok affeden ve çok merhamet edendir.' O zaman normalde Cenab-ı Hak, günahları bağışlayan, tövbeleri kabul eden yine Hicr surete ayet kırkdokuzda da, 'Ey peygamber, kullarıma benim son derece bağışlayıcı ve merhametli olduğumu söyle.' O zaman bu irşad yolunda yürürken biz hatalar da ettik, kusurlar da ettik, yanlışlıklar da yaptık. Biz bilerek veya bilmeyerek yapmış olduğumuz kusurlardan geri döndük, tövbe ettik. Cenabı Hak'ta ne yaptı? Tövbelerimizi kabul etti ve bağışladı. Çünkü burda samimiyet var, samimiyet var. Hani birisi böyle bir telaş içerisinde koşarken, birisinin ayağına bastı. Gönül arzu eder ki kimse kimsenin ayağına basmasın ama bastı. Samimiyet var, o kimse farkında değil. Hani Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri savaş meydanındayken işte kırbacıyla bir sahabenin sırtına vurmuş. Savaş meydanında. E son nefes yakın demiş, 'Herkes hakkını helal etsin, kimin alacağı varsa da gelsin alsın.' Sahabeden birisi çıkmış, demiş 'Benim alacağım var', 'ne oldu', demiş. 'Filanca savaşta benim sırtıma kırbacı geldi.' Hazreti Ebubekir efendimiz malının tamamını teklif etmiş. Kısas olacak ya, demiş ki, 'Ne kadar malım varsa senin olsun, kısastan vazgeç.' Demiş yok. Sahabeler ağlıyorlar, perişan ediyorlar kendilerini. O sahabeye gidiyorlar, yalvarıyorlar, yakarıyorlar, ne istiyorsan söyle diyorlar, kısastan vazgeç. Vazgeçmem diyor sahabe. Allah Resulü hasta, üzerine su döküyorlar, ayıltıyorlar, ondan sonra geliyor, hani sırtına kırbaç vuracak, diyor ki, 'Benim sırtım çıplaktı o zaman.' (Hani kısassa gömleğinin üzerine vurulmayacak yani), 'çıplaktı benim sırtım, onun da çıplak olacak sırtı.' Soyuyorlar Allah Resulünün sırtını sallallahu ve sellem in. Kısas olacak sonuçta. Geliyor sonra sahabe, peygamberlik mührünü öpüyor. Diyor ki,

'Ben bu peygamberlik mührünü öpmek için bunu yaptım.' Niyeti bu yani. Bu sefer Allah Resulü de dönüyor ona, 'Cennetlik birini görmek istiyorsanız buna bakın diyor. Peygamberlik mührünü öptü.' Maneviyatta, seyri sulûkta işin sonuna doğru o kimse veli, Mürşidi Kamil olacaksa o da peygamberlik mührünü öper. Öptürürler. O öptüğü zaman, öpmesi onun, zamanın kutbu olduğuna işarettir. Bu da size ayrı bir ölçü olarak kalsın.

O yüzden Cenab-ı Hak normalde kime hidayeti nasip ettiyse o doğru yoldadır ve bu hidayet, böyle cebriyeye de kaderiyeye de düşmeden bunu böyle nasıl açıklayacağım diye söylüyorum. Yoksa bende açıklaması çok basit bunun. Yani bendeki açıklaması ne? Ayan-ı sabitede nura gidenler yani ayan-ı sabitede nura gidenler, hidayete erdi, ayan-ı sabitede nara gidenler cehennemi boyladı. Ben de basit, bunun basitçesi böyle. Ama bunu hani böyle söyleyince herkes ya cebriyeye girecek ya kaderiyeye girecek. Allah muhafaza eylesin. Ha, bir tarafına da hani şöyle denilebilir, ya bana ne isteyen cebriyeye girsin, isteyen kaderiyeye girsin denilebilir yok. Ben öyle demiyorum. Yani o bizim yine ayan-ı sabitedeki cüzzi irademizle alakalı. Ayan-ı sabitede cüzzi irademizle biz nereye gittik? Nura gittik ve cüzzi irademizle nura gidince, hidayet nuruyla nurlandır ama bunu lütfeden, bunu ikram eden, bunu ihsan eden Cenabı Hak. Yine kendimize bir paye çıkarmayalım. Hiç olun, hiç diyor ya. Biz hiçliği seçelim. Yani orda bunu normalde Cenab-ı Hak lütfetti, o ihsan etti, kendi nefsine paye çıkarmama adına, sufiler kendi nefislerine paye çıkarmazlar. Dışardan bunu görmeyen, anlamayan, bunlar kaderiyeci olmuş veya bunlar işte cebriyeci olmuş der deyip çıkarlar. Değil. Biz kendimizce bütün ef'al ve sıfatımızı Cenab-ı Hakka yükleriz, Allah'tır çünkü bütün sıfatsal tecelliyat. Biz kendi üzerimizde, kendimizde görmeyiz onu. Sufi, üzerindeki lütfu, ikramı, ihsanı, üzerindeki rahmeti, hidayeti, bereketi, üzerindeki olumlu olan bütün herhangi bir şeyi kendinden bilirse helak olur. Sufiler, bunları kendinden bilmezler.

Allah'ın lütfudur, ikramıdır, ihsanıdır. Cenab-ı Hakkın rahmetidir, bereketidir. Cenab-ı Hakkın katından inayetidir, katından verdiği bir şeydir. Bize, bize bırakmış olsa, biz nerelerde sabahlarız, belli olmaz. Bizi bize bırakmış olsa, biz nefsimize de uyarız, heva hevesimize de uyarız, şeytana da uyarız. Biz her şeye uyarız, bizde de nefis var, hepimizde nefis var ama Cenab-ı Hakka, biz dua ediyoruz, yalvarıyoruz, ya Rabbi diyoruz, sen bizi ilm-i ezelinde Muhammedi yapmışsın. İlm-i ezelinde. Kendimize bir paye çıkarmıyoruz. İlm-i ezelinde bizi Muhammedi yapmışsın. Muhammedi yapmakla kalmamışsın, ahir zaman olarak göndermişsin. Onunla da kalmamışsın, her tarafta lağım gibi kirlilik, pislik, her türlü melanet, her türlü zulüm, her türlü karanlık, her türlü cehalet, her türlü şeytanîyet, hayvaniyet,

nefsaniyet kol gezerken bataklığın içinde gül misali bizi Muhammed'i yapmışsın. Olmadı kendini sevdirmişsin, olmadı kendine aşık etmişsin, olmadı, Muhammedi Mustafa'ya dost etmişsin, olmadı Muhammedi Mustafa'ya dost olanlarla bizi dost etmişsin, kendi dostlarınla dost etmişsin, bizi gerçekten kemalat ehli olan bir yola sevk etmişsin. Bu senin lütfun, bu senin ikramın, bu senin ihsanın, bu senin bize rahmetin, bu senin bize bereketin, bu senin bize lütfun. Bu senin bize meccanen ikramın. Bizim hiçbir şekilde çalışmamızla, gayretimizle, mücadelemizle bizim ulaşabileceğimiz bir nokta, ulaşabileceğimiz bir hal değil bu. Ben kendi nefsim için söylüyorum bunu. Değil! Karanlıklardan aydınlığa çıkaracak olan Allah'tır. Bataklıktan seni dağların o bahar bahçelerine çıkaracak olan Allah'tır. Cehennemden kurtarıp cennet bahçesine seni koyacak olan Allah'tır. Cennet bahçesinde yaşatacak olan Allah'tır. Cennet bahçesinde nimetlendirecek olan Allah'tır. Allah'ın lütfu, ikramı, ihsanı, merhameti olmadığı müddetçe sen zikrullahı da sevemezsin. Sen zikrullah halakasında da duramazsın. Sen, bir üstada gidip biat de edemezsin, bir üstada gidip de bağlanamazsın. Cenab-ı Hak, gönlüne o muhabbeti koyacak olan o, hidayet nurunu koyacak olan o, zikrullah nurunu kalbine yerleştirecek olan o, feraset nurunu kalbine koyup sana doğruyu yanlışı gösterecek olan o. Ondan başka tapılacak Allah yok. Her şeyi yapan o. Öyle olunca, hidayeti bahşeden, irşadı bahşeden, ikram eden de kim? Allah.

"Ezelde bağışladığın, irfan katrasını denizlerine ulaştır."

Ezelde dediği Hazreti Pir'in ruhlar aleminden önce. Ruhlar alemi yakın alem çünkü uzak alem değil. Ezelde, dediğinde ruhlar aleminden önce, henüz daha ruhlar alemi yaratılmazdan önce. Ben onu Arabice düşünüyorum. Ayan-ı sabite diyorum ona veyahut da Nuru Muhammedinin içinde. Henüz daha hiçbir şey varlığa bürünmemişken Allah tanınmaklığı sevdi ve bir şey yarattı. O yarattığı şey Allah'ı zikretti, Allah'a hamd etti, teşbih etti, tenzih etti. Allah bilinmeklikten hoşnut oldu ve diğer şeyleri yarattı. O bir şey yarattı ya, o kendi ruhundan ve nurundan yarattı, Hazreti Muhammedi Mustafa'nın ruhu ve nuru. O yüzden varlığın tamamında onun ruhu ve nuru vardır. Hangi perdeye geçersen geç, hangi makama gidersen git, hangi makamda durursan dur, seyri sülûkun neresinde olursan ol, neresinde olursan ol, adım attığın her yerde Muhammedi Mustafa'nın sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin ruhaniyeti ve nuraniyeti vardır. Senin elinden tutup götürecek olan da gerçek manada odur. Sana mihmandarlık yapacak olan odur. Eğer senin seyri sülûkun zirveye doğru gidiyorsa, en son İsa aleyhisselam, İsa aleyhisselamdan sonra Muhammedi Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem girer devreye. Ha, üstadın hep yanındadır, o ayrı mesele, o delildir çünkü.

Üstat delildir. Eğer o bir mürşidi kamilse delildir. O mürşidi kamiller delilliklerine devam ederler, ta ki sana mürşidi kâmillik hırkası giydirilene kadar. Sana mürşidi kâmillik hırkası ve tacı giydirildiğinde, üstadının işi biter ama sen edebi, adabı, terbiyeyi asla bırakmazsın, üstadına hep hürmetle davranırsın, bu ayrı bir meseledir. Ama üstat bu manada bütün seyri sülûk noktasında delil hükmündedir.

İşte Hazreti Pir diyor ki 'ezelde bağışladığın irfan katresi', irfan damlası. Biz bir irfan damlası. Bu irfan damlasını denizlerine ulaştır, yani o irfan deryasına ulaştır. Sen ilmi ezelide Nuru Muhammedinin içerisinde bir irfan damlası damlattın üzerimize. Hani bir hadisi şerif var ya, Allah kâinatı karanlıkta yarattı, bütün her şeyi karanlıkta yarattı. Sonra onların üzerine nurunu saçtı. Saçtı nurunu. Bu işin zahir tarafı, bakın avam tarafı. Kime o nurdan üzerine tecelli ettiyse o hidayeti buldu. Bu işin zahir tarafı. Bu işin avam tarafı, açıklamak için. Bu işin hasü'l has tarafı ilmi ilahide yani Nur-u Muhammedînin içinde. Nur-u Muhammedînin içerisinde sana bir irfan damlası. Bu böyle şey gibidir, hani ordan örnek veriyorum ya hep ben size, bir tohum gibi, küçücük bir tohum, küçücük minnacık hücre kadar. Bakın, hücre kadar. Bunu görürseniz, Allahu alem, herkes başka türlü görebilir, senin kalbinin içerisine küçücük bir hücre kadar yerleştiriliyor. Kalbinin içine, orda senin o manevi aleminin içerisine, senin kalbine küçücük hücre gibi bir şey yerleştirildi. İrfan tohumu, hidayet tohumu, arif-i billahlık tohumu. Küçücük bir şey, o sende büyük, kocaman ağaç oluyor. Senin faziletine göre, nereye kadar o ağaç saracak, nereye kadar gidecek, kaç kıtaya gidecek, kaç bölgeye gidecek? Cenab-ı Hak, hepinize göstersin inşallah. Sarıyor böyle. İşte Hazreti Pir diyor ki, o küçücük irfan katresi, damlası var ya, onu diyor, beni deryana ulaştır. Yani o katreyi bana verdin, o katre ile beraber, çünkü her zerre küllüne ulaşmak ister. Bir yağmur tanesini düşünün, dağın tepesine yağmur tanesi damlar, o yağmur tanesi orda durmaz, o geldiği yere gitmek ister. Ne yapar yağmur taneleri? Birbirleriyle buluşur, bir küçücük bir dere oluşur. Dereden ırmak oluşur. Irmak nereye doğru gider? Deryaya doğru koşar. Sizler o küçücük yağmur taneleri gibisiniz. Bir dere oluştu, o dere ırmağa gidiyor. Irmak kim? Muhammedi Mustafa sallallahü ve sellem . O ırmak nereye koşuyor? Allah'ın deryasına koşuyor. Vuslat deryasına, irfan deryasına, hidayet deryasına, hikmet deryasına, arif-i billahlık deryasına koşuyor. O bilinmekliği istiyor. O yüzden, bilinme deryasına koşuyor. Hikmetin sahibi o, hikmet deryasına koşuyor. Hazreti Pir diyor ki, o küçücük damla, irfan katremizi senin deryana ulaştır, deryana ulaştır. Amin. İşte, o nura ezeli ilimde sahip olan kimse, bu dünyada da o nurun üzerine gidiyor. Kim buna gitmez? Hain olan. Kim gitmez? Vefasız

olan. Kim gitmez? Allah'ın vermiş olduğu nimetlere kör olan kimse, Allah'a sırtını dönüyor. Allah'a sırtını dönünce de, Cenab-ı Hak diyor ki bu nankör, Allah nankörleri sevmez. Bu vefasız, Allah vefasızları sevmez. Bu hain, Allah hainleri sevmez. Bu kim? Bu Allah'a sırtını döndü. Allah diyor sırtını dönenleri sevmez, o da sırtını döner, kendisini unutturur diyor. Kendisini unutturur! Allah muhafaza eylesin. İşte, Hazreti Pir diyor ki, tabiri caizse, ya Rabbi, bu ezeli ilahileri bağışladığın, bu hidayet, feraset, hikmet nurunu senin ilmi ilahine ulaştır. Amin. Çünkü o katre, o katre çok önemli. Hazreti Pir böyle katre demiş. Katre ne? Bir su damlası, küçücük bir su damlası.

"Canımdaki bir katre, ilimden ibarettir. Onu ten hevasından, ten toprağından kurtar. Bu topraklar onu örtmeden, bu rüzgarlar onu kurutmadan önce sen halas et."

Kalbimize bahşettiğin ilmi ledünü, sırrıma, ruhuma bahşeylediğin ilmü ledünü heva ve hevesimize kurban etme. Kurban etmemize müsaade etme. İlahi ezelde bahşettiğin, hidayetini, ferasetini, zati, nuri tecellilerini hepimizin üzerine artır, yarabbi. İşte, Hazreti Pir diyor ki, canımdaki bir katre ilimden ibarettir. Canımdaki bir katre, candaki olan o katre ilimden ibarettir. Onu ten hevasından, ten toprağından kurtar. Ten hevası dediği hava. Şimdi hava bir şeyi ne yapar? Kurutur mu? Kurutur. E toprağa düşse, toprakta çürür mü? Çürür. Cenab- ı Hakka yalvarıyor, verdiğin bu ilmi rüzgara verdirip de heva ve hevesime uydurup da rüzgara verdirme, rüzgar kurutur. Verdiğin bu ilmi bizde arttır, eğer toprağa düşerse çürür, yine bir işe yaramaz ve toprak onu örtmeden, rüzgarlar onu kurutmadan, sen onu iyi eyle, koru, muhafaza eyle. Hazreti Pir Allah'a yalvarmaya devam ediyor, münacaata devam ediyor:

"Gerçi, rüzgarlar onu kurutsa, mahvetse bile, sen onlardan tekrar kurtarmaya ve almaya kadirsin."

Biz nefsimize uyduk, biz heva hevesimize uyduk, biz yanlışlıklara düştük, biz kendimizi bile bile altını lağıma atar gibi kendimizi biz altın olduğumuzu gözümüz köreldi kendimizi lağıma attık. Allah haram etti, biz gittik harama bulandık. Allah namaz kılın dedi biz gittik namazsızlığa daldık. Allah oruç tutun dedi biz gittik oruçsuzluğa daldık. Allah beni zikredin dedi, biz kalktık, onu unuttuk, heva hevese düştük, yanlışlığa düştük. Nefsimize uyduk! Ya Rabbi, sen bu nefsimize uymuşluğumuza bakma. Biz bunu normalde rüzgara verip bunu kurutsak da toprağa verip bunu çürütsek de sen yeniden bunu bahşetmeye, yeniden bunu bize lütfetmeye, yeniden ikram etmeye kadirsin. Bize yeniden lütfeyle, yeniden ikram eyle, yeniden ihsan eyle, gönüllerimize yeniden ilham eyle, gönüllerimizi yeniden feraset nuruyla nurlandır. Necm Suresi, Ayet 43: 'Şüphesiz ki güldüren de

ağlatan da odur.' Güldürecek olan daha ağlatacak olan da sensin. Yeşertecek olan da kurutacak olan da sensin. Biz hata yapıp, yanlışlık yapıp, eksikliğe ve noksanlığa düşersek, kalbimize ilham edip o eksiklikten, o noksanlıktan kurtaracak olan da sensin. Bizleri kurtar. Necm Suresi, Ayet 44: 'Öldüren de dirilten de odur. Biz kendi heva hevesimize uyduk. O ilmü ledününden gelen feraset ilmini boğduk. Biz heva ve hevesimize uyduk. İlmü ledünden gelen zikrullah nurunu boğduk. Biz heva ve hevesimize uyduk. Sen bize lütfettin, ikram ettin, ihsan ettin. Mana perdelerini açtın. Mürşidi kamiline ulaştırdın, pir efendiler ile tanıştırdın, peygamberlerle tanıştırdın. Biz bunlara layık değildik. Sen göğün kapılarını açtın, hazinelerini gösterdin, cennetini gösterdin, cehenneminin vahşetini gösterdin. Sen bize kabri gösterdin, sen bize mahşeri gösterdin, hesabın çetinliğini gösterdin, melekleri gösterdin, melekleri tanıttın, sen gayb aleminin kapılarını açtırdın, levhi mahfuzunu gösterdin, ilmi ilahini gösterdin, ruhlar alemini gösterdin ama biz heva hevesimize uyduk. Biz nefsimize uyduk. Biz ne oldum delisi olduk.

Biz kendi kendimize ucba düştük, kibirliliğe düştük. Nereye ne düştüysek düştük, biz elimizdekini kaybettik! Sen, öldüren sensin, dirilten de sensin. Biz nefsimize uyduk, kendimizi o öldüren deryaya attık. Sen bizi dirilt yarabbi! Dirilten sensin. Neşvu neva edecek olan sensin. Nasıl bahar mevsiminde binlerce bitkiyi yeniden diriltiyorsan, bizim de gönlümüzü öyle dirilt ya Rabbi! Biz sonbaharda geldik, biz kışta geldik. Biz baharı göremedik, biz yazı da göremedik. Bahar nedir bilemedik. Yaz nedir bilemedik. Doğduğumuz günden beri çileden çileye geçtik, çileden çileye yürüdük. Bu hayatı biz sonbahar ve kış olarak yaşadık, biz bahar nedir bilemedik. Ey merhametlilerin en merhametlisi, son nefesimizde dahi olsa bizi baharı yaşattığın kullarından eyle. Bizim sevenimiz sensin, koruyanımız sensin, kollayanımız sensin. Senden başka ilah tanımadık, senden başka Allah tanımadık. Gönlümüzde ne vahyettiysen, ne ilham ettiysen, biz onu söyledik, onu söylemeye çalıştık. Hata yaptıysak, yanlış yaptıysak, eksik yaptıysak, noksan yaptıysak, sen bizi en güzel affınla affeyle yarabbi. Ölüm senin, hayat senin. Biz ne ölümden korktuk, ne hayattan korktuk. Ne ölüme bakaraktan geri döndük, ne hayata bakaraktan geri döndük. Sen neyi yaşatmak istiyorsan, bizim önümüze koydun, biz onu yaşadık. Senden gelen dedik, başımıza taç ettik. Senden gelen dedik, gönlümüze sultan ettik. Senden gelen dedik, ayağımızı taş alsa da bakmadık. Senden gelen dedik, yolumuz dikenli de olsa bakmadık. Ey merhametlilerin en merhametlisi! Bizleri yeniden defalarca defalarca defalarca dirilttiğin kullarından eyle. Sen aşıklarını öldürmeyi huy edinmişsin. Güzellerin huyu bu? Sen bir can alır, binlerce bahşedersin. Sen bu köhnemiş canımızı al, bu günahlara girmiş olan canımızı

al da bize yeniden taptaze yeni bir hayat bahşeyle. Sen istediğin gül bahçesini bozar, yeniden gül bahçesi yaparsın. İstediğin gülü kökler yerine yeniden yeni bir gül bahçesi dikersin.

Ey merhametlilerin en merhametlisi! Susuz kaldık, börtü böcek bizi çevirdi. Biz bilemedik, biz onlarla baş edemedik. Börtü böcek bizim yaprağımızı yedi, bizim kendi dalımızı kuruttu, bedenimize girdi, bedenimizi kuruttu. Sen bize yeniden bir beden bahşeyle de biz o yeniden seni sevmenin, sana aşık olmanın, senin yolunda gitmenin zevkini bizlere tattır yarabbi. Sen istediğine, istediğin yerde, istediğin gibi verirsin. Sen istediğine, istediğin anda, istediğin yerde virane edersin, harabat edersin. Sen istediğine, istediğin yerde şahane bir şahane bir şahane bir hayat kurarsın. Cennet bile ona, döner gıpta ile bakar. Sen o gıptayla bakılacak bizlere hayatını, sun yarabbi!

"Havaya giden yahut yere dökülen katre, senin kudret hazinenden nasıl kaçabilir?

Nasıl katabiliriz ki, senin kudretin kuvvetin her yanımızı sarmışken, bizim gidecek, sığınacak bir yerimiz mi var ki göklerin de nuru, yerin de nuru senken ve gökleri ve yeri mülkiyetine alıp da onları sevk ve idare eden senken! Yerin de göğün de Rabbi senken biz kimiz ki hiçten başka? Bizim kalkıp da kaçabileceğimiz bir yer yok. Yine senden sana kaçarız, yine senden sana koşarız, yine senden sana sığınırız. Senden başka gidecek kapı, senden başka sığınacak kapı, senden başka yalvaracak bir kapı yok. Tanımadık da zaten, bilmedik. Her döndük seni gördük, her döndük seni bulduk, her baktık seni bulduk, nefsimize uyduk, senin gözünün içine baka baka heva ve hevesimize kurban olduk ama senden başka bir kapının da olmadığını biliyoruz. Hani varya bir kul günah işledi, döndü, tövbe etti. Allah dedi ki, 'Rabbin, kendisini affedecek olan İlahını, Rabbini tanıdı o kul, affettim' dedi. Yine o kul günah işledi, yine döndü, tövbe etti. Allah dedi ki, 'Kendisini affedecek olan Rabbisini hatırladı, affettim' dedi. Kul yine günah işledi, yine kul döndü, tövbe etti. Allah dedi ki, 'Rabbisini hatırladı, affedecek olanı hatırladı, affettim' dedi. İşte o kul, bizleriz ya Rabbi! Sen tövbemizi kabul ettin, affettin, biz yine günaha girdik. Döndük, tövbe ettik, biz yine günaha girdik. Döndük, tövbe ettik, biz yine günaha girdik ve hep böyle, bu ne yazık ki böyle devam etti. Ama yeniden bizi ihya edecek olan, yeniden bizi ayağa kaldıracak olan sensin. Senin bu kudret denizinin, senin bu kudret perdenin dışında bir şey mümkün değil. Bunun dışı da yok zaten ki. O yüzden, biz ne tarafa dönersek dönelim, dönüşümüz sana.

"Yok olsa yahut yokluğun yüz kat dibine girse bile sen onu çağırınca başına ayak yapıp koşar."

Biz yok olsak, bu beden yok olsa, bu can yok olsa ve yokluk âlemine atılsa, o yokluk aleminde o yokluğu yaşasa, yoklukta fena olsa, yoklukta fena olup izi, ismi dahi kalmasa, o karanlık yoklukta izi ve ismi, nefesi dahi kalmasa ve o yokluk aleminde hiçbir şey yokmuşçasına dursa, sen hitap etsen, sen lütfetsen, sen ikram etsen, sen, bizim ismimizi ansan, başlar ayak olur, ayaklar baş olur, her şey yeniden ihya olur, yeniden sana koşulur. Sen istersen yokluğun en derin dibini at, biz senin kullarınız. Sen çağırınca, yokluğun dibinden yeniden dirilir, koşar geliriz.

"Yüz binlerce zıt, zıttını mahveder, sonra senin emrin yine onları varlık alemine getir. Aman ya Rabbi! Her an yokluk aleminden varlık alemine katar katar yüz binlerce kervan gelip durmada."

Hep zıd zıdını yok ediyor. Kadın erkeği yok ediyor, erkek kadını yok ediyor. Zıd zıddını yok ediyor. Karanlık aydınlığı yok ediyor, aydınlık karanlığı yok ediyor. Zıd zıddını yok ediyor. İyilik kötülüğü yok ediyor, kötülük iyiliği yok ediyor. Siyah beyazı, beyaz siyahı yok ediyor. Zalimler masumları yok ediyor, masumların masumlukları zalimleri yok ediyor. Bu bütün zıtlıklar zıtlıkları yok ederken bir bakıyorsunuz, su ateşi söndürüyor, ateş suyu kaynatıyor, buhar ediyor.

Yok ediyor ve bir şey yok olmuş olarak gözümüze görünürken Cenab-ı Hak onu tekrar varlık alemine sürüyor. Buharlaşmış olan su yine öbür taraftan ne oluyor, yağmur oluyor, kar oluyor, yeniden geliyor, önümüze geliyor. Kötülük her şeye hakim olmuşken, bir iyilik nüvesi ordan çıkıyor, kötülüğü yeniyor kötülük yerle yeksan oluyor. Kötülük yerle yeksan olmuşken, o kimse heva hevesine uyuyor, gidiyor, küçücük bir kötülük işliyor, bundan bir şey olmaz diyor. O küçücük kötülük o kimsede büyüyor, iyiliği yerle yeksan ediyor. Sağlıklı bir vücut, küçücük bir hücre, küçücük bir hastalık ona giriyor, bütün vücudu yok ediyor, vücudu sarıyor ama onun panzeri gibi olan şifası, küçücük bir şey, küçücük bir hap veriyor bir doktor, o hapı yutuyor o kimse, o küçücük hap onun vücudundaki rahatsızlıkları yok ediyor. Zıtlar zıtlıkları mahvediyor. Bu ta varlığın başlangıcından beri zıtlar zıtları mahvetmede ve her mahvolan, yok olan bir zıt, yine Cenab-ı Hakk'ın kudret ve kuvvetiyle yine varlık alemine gidiyor. Bakıyorsunuz, kötülük hiç yok olmuyor, bakıyorsunuz, iyilik hiç yok olmuyor, bakıyorsunuz, ateş hiç yok olmuyor, su hiç yok olmuyor. Her şey bu varlık denizinin içerisinde bir devirden daime devam ediyor ve her gün o yokluk alemine katar katar, varlık alemine bir sürü suretler geçiyor. Böyle o varlık âlemine doğru yürünen bir yol görünse, siz o yolun en zirve noktasına çıksanız, baksanız ordan, suretlere bürünmüş birçok varlığı göreceksiniz ve geriye doğru baktığınızda, evet, yokluktan geliyor. Bu işin en ilginç noktası, her an oluyor. Bir

an yok ki yokluk âleminden varlık âlemine bir şey çıkmamış olsun. Zamanın en küçük birimi olarak düşünün; o en küçük biriminden o yokluktan. Bu kapı, diyelim. Kapının öbür tarafı yokluk olsun. Bu kapıdan, işte zamanın en küçük biriminden yüz binler değil, milyonlar değil, milyarlar değil, sayısız varlık sureti geçiyor. Tanıdıklarınız oluyor, tanımadıklarınız oluyor ama her o varlık deryasına habire sizin, bizim, hepimizin bütün varlığın sureti geçiyor ve o varlık sureti yürürken işte bir kapı daha var, orda her şeyin yok olduğunu görüyorsunuz. Var olan her şey, burda varlığa bürünen her şey, orda yokluğa bürünüyor tekrar ve buna kudret kuvvet yetiştirmek, bunlara nefes yetiştirmek, buna bir şey yetiştirmek, herhangi bir şey yetiştirmek mümkün değil, gayri akil bir şey. Cenab-ı Hak bunu kudret ve kuvvetiyle her an yapmakta.

Haşr, 24: 'O yaratan, yoktan var eden, yarattıklarını şekillendiren Allah'tır. En güzel isimler onundur. Göklerde ve yerde olan her şeyi onu tenzih ve tesbih eder. O her şeye galiptir, hüküm ve hikmet sahibidir.' Bu Haşr suresi 22, 23, 24; önemli surelerden birisi biliyorsunuz. Bu konuda hadis-i şerif var. Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri hani buyuruyor ya: 'Kim sabahladığında üç kere bu Haşr süresinin bu üç ayetini okursa, kim akşamladığında da bu üç ayeti okursa' diyor, 'Onu Cenab-ı Hak yetmiş bin melekle onu korur, kollar. Yetmiş bin melek onun vekili olur' diyor. Haşr suresinin son üç ayeti, 22, 23, 24, içinde ismi azam barındıran enteresan ayetlerden birisi. İşte o böyle her şeyi yoktan var eden ya, bu böyle, bu vakıf binasını yok bilin. Buraya böyle bir vakıf binası yapmaya kalksak, bize önce ne lazım? Önce jeoloji mühendisi lazım. Deprem bölgesi ya Bursa, jeoloji mühendisi lazım. Biz buraya büyük bir yatırım yapacağız, böyle bir bina yapacağız. Burası deprem fay hattında mı, değil mi? Önce ona bakacağız'. Ardından toprağın sağlamlığına bakacağız. Yani, sağlam toprak mı? Yani toprağı sağlamsa zemini sağlamsa buraya bina kurulur. İnsan da aynıdır. İnsan sağlamsa zemini, özü sağlamsa onun üzerine bina kurulur. Ondan sonra ne lazım bize? E bir mimari lazımsa, bize bir mimar lazım, öyle değil mi? O mimar gelecek bizden ne istiyorsun, biz diyeceğiz ki böyle, böyle, bunları, bunları istiyoruz. Dışsal bir mimari özellik çizecek, öyle değil mi? Ardından o mimar özelliğine göre ne lazım bize? İnşaat mühendisi lazım, değil mi? Yani hesaplayacak, kitaplayacak, nereye ne konacak, onları koyacak. E, statik mühendisi lazım, değil mi? Demirini, butonunu ayarlayacak. Elektrik mühendisi lazım. Nerden ne geçecek elektrikler? Başka? Pis su, temiz su, havalandırma, ısıtma, soğutma, bakın, ne kadar mühendis lazım ya, değil mi? Daha yolun başındayız, ardından binanın kabası bitti, bilmem nesi

bitti. E, şuraya şu lazım, buraya bu lazım, iç mimar lazım. E, bir de bakın, burda süsleme sanatları da var, değil mi?

Bir de o ne olacak? Süslenecek işte, boya lazım, süsleme sanatçısı lazım. Ne diyorlar? Ona, Cafer, ne diyorsunuz onlara? Bu süslemeleri yapanlara? Hattat yazıyor. Nakkaş. Nakkaş diyen kalmamıştır zaten şimdi, değil mi? Nakkaş, nakşeden. Neyi nakşediyor acaba, hayalini mi nakşediyor. Evet, bu süsleme sanatını yapacaksa, bir de hayal lazım ona. Bir de düzgün hayal kazım, süsleme yapacak çünkü. Bir de ne yaptırıyor tekstilciler? Desen çizdiriyorlar. Ünal, desen ne yaptırıyorsunuz? Model çizdiriyorsunuz, modelistlerin var, değil mi? Onlar kendi kendine hayal ediyorlar, değil mi modeli? Hayal ediyorlar, hayal satıyorlar. Evet. Allah razı olsun. Bak modelist var, hayal satıyor. Bir de, yani, o şeyin ne o, bir de böyle hayali kuvvetli, hayal satan birisi lazım. Boyalar lazım, malzemeler lazım, lazım da lazım, lazım da lazım...Oysa biz bunu yaparken belli bir ilimle yapıyoruz, öyle değil mi? Kendimizce yeteri kadar bir ilim var, o ilimle düşündük şimdi, bir de böyle dogmatik, hani işte, buraya bu lazım, buraya bu lazım, deyip ilimle bahsettik, yani normalde bir inşaatla ilgilenen veya bir mimara desek, ya böyle bir şey yapsa, bizim önümüzde o kadar çok şey koyar ki biz yapmaktan vazgeçeriz ya. Nerde mimar bizim? Böyle bir şeyin çalışması ne kadar sürer? Komplesi? Kağıdın üzerine dökeceğiz. Ya şurası iki tane yer, değil mi. Bir ay! İyi bir ekip olursa! İyi bir ekip kaç kişiden kuruluyor? Ya biz dinlerken yorulduk ha! Sıralama doğru mu benim? Evet ama Cenab-ı Hak öyle değil, o yoktan var ediyor ya, bütün mühendislikleri kendi zatında toplamış, yokluktan varlığa çıkaracağı zaman, ilk önce takdir ediyor onu, bakın, bu sıralamada sıralama da önemli. Hani o yaratan, o yaratan, yoktan var eden, yarattıklarını şekillendiren Allah'tır. Göklerde ve yerde ne varsa, her şey onu tenzih eder.

O zaman önce Cenab-ı Hak için ne yapıyor Cenab-ı Hak? Bir şeyi yaratmayı takdir ediyor. Ben böyle yavaş yavaş anlatacağım, böyle. Allah katında yavaş değil bu işler. Yani düşündüm, takdir ettim, ondan sonra, böyle bir şey yok. Yani ben böyle herhalde anlatmak özürlü olduğumdan dolayı böyle uzun uzun anlatacağım. Önce yokluktan varlığa, yokluktan, yokluktan varlığa çıkan her şeyi önce evvela takdir ediyor. Onu takdir etti. Sonra o takdire uygun bir şekilde yaratmaya başladı. Yarattı. Takdire uygun bir şekilde. Ondan sonra takdire uygun bir şekilde yaratılana şekil verdi, yani onu bir şekle büründürdü, onu bir varlığa büründürdü, yani ortada bir şekil var artık. Önce takdir etti, takdir ettiğinde bir şey yok daha, ondan sonra onu yarattı, varlık alemine sürdü. Yarattığı anda ona şekil de verdi. Yarattığı anda! Bu o kadar çok hızlı ki, bunu dünya noktasında zaman olarak

bunu zamana atfetmek, bunu ölçmek, biçmek mümkün değil, bu mümkün değil. Bakın, tekrar söylüyorum, bu mümkün değil. Yani takdir, yaratma, şekil verme, bunu böyle zamansal açısından düşündüğünüzde, bu mümkün değil. Bakın, bu mümkün değil ama Cenab-ı Hak yokluktan her an, bakın yokluktan her an, yani sizin suretleriniz, benim suretim, bütün varlığın sureti, şu kapıda yokluğa büründü. Her an bu. Her an! Biz henüz burda sohbet ederken dahi, biz her an, biz burda yokluk kapısından gidiyoruz. Komple bütün varlık, o yokluk kapısında gidiyor. Her an burdan varlık kapısından tekrar giriyor ve hiçbir şey aynısı değil, benzeri. Benzeri! Tabiri caizse bir Mustafa Özbağ bu kapıdan daha girerken, bir Mustafa Özbağ o kapıdan çıkıyor bakın bir Mustafa Özbağ burdan, kapıdan girerken bir Mustafa Özbağ burdan kapıdan çıkıyor ama bunu zamanın en küçük birimi olarak düşünün. O bütün kainatı böyle yoktan var ediyor. Yeniden var ediyor bütün her şeyi! Senin hücreni, damarlarını, her şeyini...Bütün varlığı düşünün. Öyle bir kudret, öyle bir kuvvet. O yüzden, o yoktan var eden ismine El-Barî ismi yani eşsiz bir şekilde her şeyi yaratan; yoktan var ettiklerini benzersiz bir şekilde tasvir eden, şekil veren El-Müsavvir ismi şerifi. Böyle olunca, o yaratma halîk, o da El-Halîk ismi şerifi yaratma. O El- Barî ismi şerifi o El-Musavvir ismi şerifi ve Cenab-ı Hakkın bütün sıfatları hiçbir an yok ki tecelli etmesin, bütün varlığın üzerinde. İşte Hazreti Pir de böylece diyor ki, dua ediyor: Aman Ya Rabbi! O her an, yokluk aleminden varlık âlemine katar katar, yüzbinlerce kervan gelip durmakta diyor. Rabbim bizi onları görenlerden eylesin. Amin.

Bu geceyi, Hazreti Peygamber sallallahü aleyhi ve sellem in Uhud'da yapmış olduğu duasıyla kapatmaya niyet ettim. İnşallah Rabbim, cümlemizi onun duasına nail olanlardan eylesin: "Allah'ım, bütün hamd sanadır. Senin yaydığını dürecek, senin dürdüğünü yayacak senin hidayet verdiğini saptıracak senin sapıklıkta bıraktığına hidayet verecek senin vermediğini verecek, senin verdiğini engelleyecek senin uzaklaştırdığını yaklaştıracak senin yaklaştırdığını uzaklaştıracak yoktur. Allah'ım bize bereketlerini, rahmetini, lütfunu ve rızkımızı yay. Allah'ım, senden sona ermeyecek ve değişmeyecek devamlı nimetlerini dilerim. Allah'ım, ihtiyaç gününde, senden nimet, korku gününde emniyet dilerim. Allah'ım, verdiğinin kötülüğünden, vermediğinin kötülüğünden sana sığınırım. Allah'ım, bize imanı sevdir ve onu kalbimizde ziynet kıl. Bize küfrü, günahları ve isyanı çirkin göster. Bizi rüşte erenlerden kıl. Allah'ım, bizleri Müslümanlar olarak öldür, Müslümanlar olarak dirilt. Fitneye düşmeyen ve rüsvay olmayan salihlere kat. Allah'ım, elçilerini yalanlayan, senin yolundan alıkoyan kafirleri kahret, azabını onların üzerine kıl. Allah'ım, ey gerçek ilah! Kendilerine kitap

verilen kâfirleri kahreyle. Amin. Ecmain. Allah'ım gecenizi hayır eylesin, haklarınızı helal edin. Önümüzdeki cumartesi, malum Berat Kandili. Allah izin verirse, yine her zamanki salonumuzda Berat Kandilinizi icra edeceğiz Allah izin verirse, iftarı orda yapacağız, inşallah. Allah gecenizi hayırlı eylesin. El-Fatiha maassalavat. Amin. Önümüzdeki hafta yokuz, bir dahaki haftaya 1890. beyitten inşallah devam edeceğiz. 1890. Beyit: Hele, her gece, bütün ruhlar, bütün akıllar, o uçsuz bucaksız derin denizde batar, yok olurlar." Buradan devam edeceğiz inşallah.

17 ŞUBAT 2024
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

https://www.youtube.com/live/yJKwVMQ2QoA?si=gATZ6bokZl6AFryR

MESNEVİ-İ ŞERİF 1890-1899. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamunaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Rabbim ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim bizleri ve Ümmeti Muhammedi hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Rabbim Doğu Türkistan'da, Filistin'de, Irak'ta, Suriye'de, dünyanın herhangi bir yerinde zulüm altında inleyen Müslümanlara yardım etsin. Müslümanlara eziyet döken, Müslümanların kanını emen, Müslümanlara haksız hukuksuz davrananları Cenab-ı Hak kahru perişan eylesin. Onların makamlarını yerle yeksan eylesin. Onları dağıtsın, batırsın. Siyonist pis İsrail'i helak eylesin. Onların destekçilerini de helak eylesin. 1890. beyitten devam edeceğiz inşallah. En son okuduğumuz beyit:

'Yüzbinlerce zıt, zıttını mahveder, sonra senin emrin yine onları varlık âlemine getirir. Aman Yarabbi! Her an yokluk aleminden varlık alemine katar katar yüzbinlerce kervan gelip durmakta."

Burayı okumuşuz, şimdi bu gece de inşallah 1890. beyit:

"Hele her gece, bütün ruhlar, bütün akıllar o uçsuz bucaksız derin denizde batar, yok olurlar. Yine sabah vakti o Allah'a mensup ruhlar ve akıllar, balıklar gibi denizden baş çıkarırlar."

Her gece bütün ruhlar, bütün akıllar o derin denizde batar, yok olur yani o ili ölümden bahsedilir. Bu normalde bir kimsenin ecelinin gelip, ondan sonra o ecelle beraber tekrar yeniden kıyamet gününe kadar beklemesidir. Normalde hani tabir edilir ki büyük ölüm denir. Bir de küçük ölüm diye nitelendirilen ölüm vardır ki, o da her gecedir. O yüzden Zümer suresi, ayet

kırk ikide Cenab-ı Hak buyuruyor ki: 'Allah ölüm anında ruhları alır. Ölmeyenin ise uykusunda.' Yani bir kimse öleceği zaman, onun ruhunu alır. Ölmedi, devam ediyor hayatı, onun da uykusunda ölümünü alır. Ölmelerine hükmettiğini kendi yanında tutar, diğerlerini de belli bir süreye kadar yine salıverir. 'Doğrusu bunda düşünen bir kavim için ayetler vardır.' O yüzden bize Cenab-ı Hak normalde ne yapıyor? Bütün ruhları kendi emanına, kendi elinin altına alıyor. Bunların içerisinde ölmesine hükmettiğine ölmesine hükmediyor, ölümü yaşıyor onlar; yok ölmesine hükmetmediyse onu tekrar ne yapıyor? Bedene, sabah olunca veya uyanınca bedene tekrar onu ne yapıyor? İade ediyor tabiri caizse.

Tabi biz burada ruh en büyük handikap bu zaten yani dünya Adem var olduğundan beri bütün düşünen insanların üzerinde fikir yürüttüğü, kendince anlamaya çalıştığı, idrak etmeye çalıştığı Cenab-ı Hakkın hadisi kutsilerde Adem'i yarattıktan sonra, kendi ruhumdan ruh üfledim dediği bu ruh. Bütün feylesoflar, bütün dinler, bütün din mensupları, bunun üzerinde birçok fikirler yürütmüşler tarih boyunca ama bu fikirlerin hiçbirisi de bir sonuca ulaşmamış, çünkü bununla alakalı Cenab-ı Hakkın ayeti kerimesine göre çok az bilgi verilmiş. Cenab-ı Hak İsra ayet 80'de: 'Ey Muhammed, sana ruhtan soruyorlar, de ki ruh Rabbimin bileceği bir şeydir. Size ancak az bir bilgi verilmiştir.' Bunu da soranlar kim? Yahudiler. Yahudiler, Peygamber sallallahu ve sellem hazretlerini gördüklerinde, kendi kendilerine istişare ediyorlar. Buna bir soru soralım, bir şey soralım. Ne soralım diye kendi kendilerine, kendileri üç kişi, onlar kendi kendilerine tartışıyorlar. Şunu mu soralım bunu mu soralım falan diye, en sonunda diyorlar ki, ruhtan soralım ona çünkü işin içinden çıkılması en zor mesele bu. Bunu başka bir sahabe naklederken diyor ki, biz Peygamberle sallallahu ve sellem le beraberdik, o esnada üç tane Yahudi geldi, dediler ki ey Muhammed sana bir sorumuz var, o da sorun dedi ruh nedir diye sordular. Ruh nedir ki diye sorunca Allah Resulü sallallahu ve sellem hazretleri bir an durdu. O sahabe diyor ki, ben diyor ona vahyin geldiğini anladım. Onun tersinden ben de diyor tabiri caizse hiç kıpırdayamadım. Yani vahiy öyle bir tesir etmiş orda ben de hiç kımıldayamadım, ben de hiçbir şey söyleyemedim, ben tabiri caizse ben de dondum kaldım diyor. Bir müddet böyle sessizlik oldu, ve Allah Resulü sallallahu ve sellem hazretlerine vahyin geldiği ben anladım çünkü böyle sahabeler bunları yaşadılar, peygambere vahyin geldiği de delillenmiş oldu. Sahabeler de böyle hiç hareket edemediler, kımıldayamadılar, konuşamadılar, böyle üzerlerinde tabiri caizse cebri bir baskı oldu onların. Onlar da kımıldayamadılar. Orda hiç kimse kıpırdayamadı. Hiç kimse konuşamadı velhasılı kelam vahyin geldiği belli oldu ve Allah

Resulü sallallahu ve sellem hazretleri direk vahiy ile cevap verdi: 'Ey Muhammed! Sana ruhtan soruyorlar, de ki ruh Rabbimin bileceği bir şeydir. Size ancak az bir bilgi verilmiştir.'

O yüzden bu konuda insanlara az bir bilgi verilmiş, bu az bir bilgi de herkesin konuşabileceği, söyleyebileceği bir şey değil. Ha şimdi tabi ayak takımı, avam takımı, bilmediğini hani anlatır, bilmiyor ya bilmediğinden çok anlatır. Bilse hiçbir şey anlatmaz. Çünkü bilgisinin çok az olduğunu anlar. Ama bu sonuç itibariyle, Allah'tan gelen vücudu, vücudu canlı gösteren, görmemize, duymamıza, hissetmemize vesile olan bir şey. Yani, buna normalde şu dememiz de mümkün değil, bir şey. İmamı Azamdan Allah razı olsun, bu tür mevzuları 'şey', felsefî olarak 'şey'i söyleyen o. Yani bir şey. Cenab-ı Hak ilk yarattığında bir şey yarattı, kendi ruhundan ve nurundan. İmam-ı Azam bir şey der ona. Bu da onun gibi. Ruhla alakalı da bir şey. Bunu normalde bu da Rabbimin bileceği bir şeydir diyor. Ayeti kerime de öyle söylüyor. Öyle olunca ruh bu noktada bir şey ama hani bizim görmemiz, duymamız, ondan sonra hissetmemiz bu ruhla alakalı. Yoksa cesedi upuzun uzat vefat ettikten sonra, ne gözü görür ne kulağı duyar ne hisseder dokunduğunu hiçbir şey hissetmez, hiçbir şey bilmez. Ruh çekildiğinde vücut, etten kemikten yapılmış bir şey, orta yere kaldı. E ne olacak? Bir müddet sonra o da çürüyecek, gidecek. O zaman cesedin bir anlamı kalmadı. Cesede anlam katan Cenab-ı Hakk'ın üflemiş olduğu ruh. Anne karnında dört aylık olunca çocuk, çocuk, içerdeki cenin dört aylık olunca Cenab-ı Hak kendi ruhundan ona ruh üflüyor. Bakın dört aylık oluncaya kadar onda can var. Canla ruhu karıştırmayın. Onda can var veya uyuyorsunuz. Uyuduğunuzda can var ama ruh yok o esnada. Ruhun bedenle uyuduğunuzda ilişkisi var mı? Var ama uyuduğunuzda bedenle ilişkisi en minimize noktaya kadar, en düşük seviyeye kadar geliyor. En düşük seviyede uyuduğunuzda. O yüzden normalde mesela uyku problemi olan tam dinlendim diye düşünemez. Böyle uykusu tam düzenli değilse tam dinlenmez mesela o. Hep yorgun hisseder kendini. Sebep? O böyle vücut o manada tam böyle kendisini kapatmadı çünkü veyahut da böyle rüyası açık, hali açık dervişler yorgun kalırlar hep. Sebep? O çünkü o gece rüya devam eder, hal devam eder, yakaza devam eder.

Öyle olunca rüya, hal, yakaza devam ettiğinden dolayı o bir türlü o dinlenemez. O hep kendini yorgun hisseder. Sebep? Vücut böyle hiç bir güzel dinlenmedi çünkü, bir rahat bir saat, iki saat uyumadı, üç saat uyumadı. Üç saat uyusa, iki saat uyusa yetecek ona ama iki saat böyle uyuyamayınca bir türlü dinlemedi. Bu neden? O ruh ilişkiyi bedenle kesmedi çünkü. Hâl görüyor, akla çünkü mesaj olarak gönderiyor, rüya görüyor mesaj olarak

gönderiyor, yakazada bir şey görüyor mesaj olarak gönderiyor. Bu sefer dinlenmiyor o kimsenin aklı, beyni dinlenmiyor. Aklı, beyni dinlenmiş olsa dinlenecek o dinlenemiyor veyahut da bir meselede çok etkilendiniz, bir şeyi çok düşünüyorsunuz ya, boyna yoğunlaşıyorsunuz ona. Yoğunlaştığınız zaman beynin hani yandı diyorlar ya beyin devamlı onun üzerinde çalıştığından dolayı, karnınız acıkıyor hemen, acıktığınızı hissediyorsunuz. Sebep? Beyin enerjiyi aldı götürdü sizden. En fazla enerjiyi götüren beyindir, insan vücudunda enerjinin büyük bir çoğunluğunu beyin yer bitirir. O yüzden normalde hani böyle işte yakaza görenler, hal görenler, rüya görenler geceyi böyle dolu geçirdiyse o da, beyin onda normalde açlık hissettirir ona. O da yemek ister veya hani öğrenciler ders çalışırlar ya öğrenciler ders çalıştığından streslidir. Stres fazla olunca habire abur cubur bir şeyler yerler, hep yemek isterler abur cubur. Neden? O beyin onda yakıyor çünkü o açlık hissediyor. Şimdi, ruh. Biz tecelliyat olarak var olduğunu görüyoruz. Bakın, tecelliyat olarak yani nasıl Allah'ın bâtın ismi şerifi var, Bâtın ismi şerifinin arkasına zatını saklamış, insanın da bâtını ruhudur. İnsanda da bâtın ismi şerifinin arkasında ruh saklanır. Ruhun tecelliyatı var mıdır? Vardır, ama şu diyebiliyor muyuz? Hayır, diyemiyoruz ve düşünün, uyuduğumuzda aklımız da fikrimiz de düşüncemiz de hepsi de o deryaya, o denize battı. Ruhların bekletildiği bir alan var. Yani ruh, normalde senden ayrıldı, ayrıldığı zaman arı peteği gibi bir alanı var, direk oraya gidiyor. Direk! Şaşırmaca yok. Gelecek olan yani daha dünyaya gelmemiş olan ruhlar, diyelim ki burada arı peteği gibi yaşayanların normalde burda arı peteği gibi işte normalde ölmüş olanların ayrı bir yerde arı peteği gibi. Bir oda düşünün, bir odanın dört tarafında arı peteği gibi ruhlar var. Bir tarafında gelecek olanlar, bir tarafında geçmiş olanlar, bir tarafta da yaşayanlar var. Bir tarafta da velilerin, peygamberlerin, peygamberlerin velilerin ruhları var. O petek ayrı, özel. O özel o. O özel yer. E şimdi ordan da o gelecek olan velileri bilenler, o peteği görenler.

Hani Muhyittin İbni Arabi hazretleri diyor ya Allah müsaade etseydi diyor, ben diyor 'kıyamete kadar gelecek olan bütün velileri anne-baba isimleriyle beraber söylerdim size' diyor. Bunu nerden söylüyor? Oradaki petekten söylüyor. Tabii. O normal böyle sinemasıyla beraber duruyor orada. Onun annesi babası, gelmişi geçmişi geleceği, hepsi de orada, o peteğin içinde. Peygamberler de orada ve onların bu manada ruhları serbest olanlar. Bir de işin bu tarafı var. Nasıl serbest olanlar mesela? İşte Abdülkadir Geylâni hazretlerinin ruhu serbest, peygamberlerin serbest, komple velilerin serbest, mürşidi kamil dediğimiz o büyük zatların serbest, zamanın kutupları serbest. Hepsi de serbest onlar. Onları görürken yine peteğin içinde görüyorsunuz

ama serbest. Hani meşhurdur ya, kıssa. Hani bu evliyalara karşı olanlar veliliğe karşı olanlar, bunları reddederler, olur mu böyle şeyler derler. Hani gelmiş ya dervişin birisi, demiş ki: 'Akşam bizdeydi' Abdulkadir Geylâni Hazretleri için. Ondan sonra ikincisi gelmiş, dergahın çavuşuna, 'elhamdülillah', demiş. "Ya akşam bizdeydi," demiş. "Bir, iki, üç, dört, beş, altı, yedi, sekiz, dokuz, on...kırk kişiye gitmiş Geylâni hazretleri", iftara gidiyor bir de. Bakıyor dergahın çavuşu, kırk kişiye gitmiş. Dönüyor usulünce Geylâni hazretlerine, efendim diyor hikmeti nedir? "Dün gece 40 kişiye," diyor. "Ziyarette bulunmuşsunuz" diyor, "iftar etmişsiniz", dün gece," diyor, "Cenab-ı Hakk'ın kadir ismi şerifi üzerimize tecelli etti, kırk değil," diyor, "dört yüz kişi de davet etseydi dört yüzüne de giderdik," diyor. Bu da ne? Bunlar bu seçilmişlerin ruhları. O yüzden ayeti kerimede de siz onlara ölü demeyiniz diyor, onları inkar etmeyin sakın. Bu inkar edilirse küfre düşürür çünkü onlar ölü değildir, onlar haydır, onlar diridir diyor ayet-i kerimede. Şehitler, peygamberler, veliler, mürşidi kamiller, evliyaların belli bir kısmı, beşinci esmadan sonra olanlar, beş ve beşten sonra olanlar, bunlar da Allah'ın izniyle diğerlerinden farklıdır.

O yüzden biz normalde ruhun tecelliyatını tanıyoruz. Ruhun kendisi suret olarak görünür mü? Evet. Bunu da not alalım bir tarafa. Suret olarak görünür. Aslında onun ruhunu görüyorsunuz ama suret bugünkü onun vücut şekline bürünmüş oluyor. Bunun bir çıt ilerisi vücudu görmüyorsun, siluet halinde görüyorsun. İşte onun ruhu oluyor, siluet halinde. Bakın, beden yok, siluet halinde görüyorsun ama onun hani yine yüzünü tanımlıyorsun. Yüzünü tanımıyorsun, yüzünü hafif siluetimsi görüyorsun. Siluetimsi gördüğünde onu tanımlamış oluyorsun. Bu kim? Onu biliyorsun. Öbür türlü, o peteklerde de gördüğünde onların siluetlerini görüyorsun. Bakın, onların siluetlerini görüyorsun. Rabbim cümleye göstersin inşallah. O yüzden Cenab-ı Pir diyor ki: "Gece olunca bütün uykuya gitti. Uyuyunca ruhlar bedenden ayrıldı, kendi katlarına gittiler." Bakın, kendi katlarına gittiler. Emmare, emmare katına, levvame levvame katına, mülhime mülhimeye, radiye radiyeye, mardiye mardiyeye, safiye safiyeye. Onların da katları farklı yani orda bir kargaşa yok, herkes kendi nefis katına gitti. Kendi nefis katına. Bir çıt daha ilerisini söyleyeyim, kendi hakikatine gitti. Yani mesela bazıları da vardır aslında hani beşinci makamda değildir o esnada ama o kimsenin hakikati beşinci makamdır. Ruh yine beşinci makama gidiyor onun aşağı gitmiyor ama adam burda dünya üzerinde baktığında yani üçüncü makamda dolaşıyor ama o ruh gece ondan ayrıldığında kendi hakikatteki makamına gidiyor. Asıl zulüm bu zaten.

Bir de işin bu tarafı var. Nasıl asıl zulüm bu? O aslında beşinci kata çıkacak kimse ama amellerinden dolayı üçte duruyor, ikide duruyor, dörtte duruyor fakat o gece olunca ruh beşinci makama gidiyor. Ruh için büyük bir zulüm, tekrar dünya üzerine indiğinde üçüncü makama iniyor, ikinci makama iniyor. O beden de bir makam çünkü. Orda o kabz hali yaşaması veya bir şeyden tat almaması veyahut da işte böyle kendi kendini boşlukta zannediyor, bir şeyden tat almıyor, böyle huysuzlanıyor...O aslında bedenin problemi. Neden? Ruh huysuz. Kendi katında değil çünkü kendi makamında değil. O normalde o bedende beşinci makama gelmiş olsa sakinleşecek, sükunete erecek rahatlayacak ama rahatlayamıyor. Sebep? Ya, tabiri caizse, çok özür dilerim ama yani nur bahçesinden nar bahçesine geldi. Nur bahçesinden geldi, necasetin içerisine oturdu, mecburiyetten oturdu, bu da ayrı bir zulümdür, Allah muhafaza eylesin. O yüzden Cenabı Hak der ki, "Ey nefis! Rabbine mutmain olarak dön. Geri kalan çünkü ruha geri kalan Cenab-ı Hakkın üflemiş olduğu ruha zulümdür. Bir insan, kendi nefsini kendisi, kendi nefsine zulmediyor. Kendisi kendisine zulmediyor. Oysa o dördüncü makama gelmesi lazım en azından ama gelmediğinden olayı zulmediyor. İnsanoğlu zalim kendine zulmeden ilk önce. İnsanoğlu zalim kendine zulmediyor ama bunu anlatsan da haykırsan da bağırsan da insanlarda çok fazla bir şey değişmiyor. İnsan gene yapacağını yapıyor, Allah muhafaza eylesin.

İşte her gece ruhlar ne yapıyor? Normalde o deryaya, o denize üstadın dediğine göre ne yapıyor? Derin denizde batıyorlar, yok oluyorlar, orta yerde görünmüyorlar. Ne zaman ki o kimse uyandı, tekrar Cenab-ı Hak ruhları ne yapıyor? Bedenlerine tekrar onları gönderiyor. Tekrar, o kimse daha uyanırken daha kendine gelirken daha ruh anında geliyor. Peki enteresan bir şey bakın ayeti kerime: 'Melekler ve ruh, elli bin dünya senesinin karşılığı olan bir günde çıkarlar. Melekler ve ruh, Allah'ın bahsetmiş olduğu, tayin etmiş olduğu o makama veyahut da ruhların bekletildiği yere, dünya senesiyle elli bin, dünya senesine göre elli bin yıllık yol katediyor. Elli bin yıllık. Biz yetmiş sene yaşıyoruz, öyle hızlı Cenabı Hak onları öyle hızlı. Bakın buna normalde matematiksel olarak yaklaşmak biraz zor. Kolay mı hocam? Elli bin yılı normalde matematiksel olarak nasıl hesaplarız? Mikrofon verin hocama. Hocam en sonunda matematiği bıraktım ya, ne bu diyecek ya, sohbete geliyorum matematik dışı şeyler oluyor burda, diyecek. Buyur hocam. Elli bin yılı normalde ne yapmamız lazım? Elli bin yılı günlere mi çarpacağız?

Matematikçi: "Efendim ilk önce insan bir günde ne kadar yürür, onu bulmamız lazım çünkü o zaman sanırım elli bin yıl insan yürüyüşüne göre ya da at yürüyüşüne göre mi artık bilmiyorum ama neye göre belirlenmesi lazım onu bulmamız gerekiyor. Yani insan mesela bir günde en fazla ne

kadar yol alabilir, daha sonra bunu senede bulmamız lazım. Ona göre hesab etmemiz gerekiyor mesafeyi.

Üstad: "Sen işi daha da arttırdın be hocam ya."

Matematikçi: "Yani fizik açısından bakarsak böyle Efendim

Üstad: "Biz kestirmeden bir şey bulalım dedik ama yok, daha uzattın sen.

Matematikçi: "Yani eğer uzay zamanın katlanması, boyutlar arası geçiş gibi bir şey varsa o zaman sorun yok ama sizin anlattığınız şeylerle sanırım o boyutlar arasındaki geçiş biraz daha uyumlu gibi duruyor fakat bu fizikte çok temel daha doğrusu deneysel değil genelde teorik kalıyor.

Üstad: "Ben şöyle dedim hoca diyecek ki şimdi dedim elli bin yıl dediğin yer bir adım. Attın, elli bin yıl geldi. Öyle değil mi?

Matematikçi: "Aslında eğer boyut analizinden girersek doğru, öyle oluyor.

Üstad: "Yani işin kısasına gidelim hocam biz ya. Yani bir adım attın elli bin yıl oldu, bir adım daha attın ikinci elli bin yıl oldu. Öyle olmaz mı?

Matematikçi: İşte sicim kuramı eğer doğruysa olur ama şu an sicim kuramı teorik yani deneysel değil. O açıdan ancak kuramlar açısından gidersek mantıklı. Yani sicim kuramını doğru kabul edip de eğer oradan yola çıkarsak,

Üstad: "Biz anladık ya sicim kralını şimdi! Değil mi çok anladık biz yani, böyle aktı her tarafımızdan bizim şimdi bu.

Matematikçi: "Sicim kuramından daha önce bahsetmiştiniz efendim.

Üstad: "Ben mi bahsettim?"

Matematikçi: "Tekkedeki önceki tekkedeki yerde bahsetmiştiniz.

Üstad: "Hocam sarhoşmuşumdur o zaman ben.

Matematikçi: "Pandora'nın kutusu bazen açılıyor demiştiniz, orda muazzam şeyler olmuştu Efendim. Yani özür dilerim ama ben onu bildiğinizi, daha doğrusu ordaki sicim kuramından yürüyerek söylemiştim. Hakkınızı helal edin.

Üstad: "Helal olsun. Yok, ne kuramından bahsettiğimden haberim yok hocam. Ne geldiyse çıkmış demek ki.

Matematikçi: "Efendim, eğer sicim kuramı doğruysa mesela, ben diyelim ki masanın üzerinde bir bakteri olsam benim için yani iki boyutlu olsam, benim için sadece sağ, sol, ön, arka vardır mesela. Yukarı ve aşağı yoktur. Siz bana mesela orda bir selam verseniz, mesela ses bana o bakteri gibi iki boyutlu olsam önümden, arkamdan, sağımdan, solumdan ve içimden de gelir. Yani sizin anlattığınız, mesela cennetteki hitaba mahsus olarak da iç organlardan bile sesin gelmesi üst boyutlardan ancak açıklanabiliyor.

Doğal olarak burda hep gidiş sicim kuramına göre oluyor. Yani sicim kuramında on bir boyut gerekli, biz dünya hayatında üç boyut olarak buluyoruz, yedi kat semayı eklersek on boyut ve buna da zamanı eklersek on bir boyut oluyor. Yani şu ana kadar anlattığımız her şey sicim kuramıyla bağdaşıyor. Hatta siz kapıları çoğalttım demiştiniz geçen sohbetinizde, eğer sicim kuramı doğruysa, bu sefer sıfırların sürekli çoğalması gerekiyor. O da muhteşem bir şeydi.

Üstad: "Çoğalması gerekiyor, evet. Sıfırlar hep çoğalıyor."

Matematikçi: "Aynen öyle. Eğer dünya uzay zaman genişliyorsa, diğer boyutların büzülmesi gerekiyor, bu da sıfırların muhakkak çoğalması gerekiyor ama biz bunu ölçemiyoruz, dünya hayatında en fazla işte en hızlı on üzeri eksi kırküçe kadar gidebiliyoruz, daha aşağısını ölçmemiz mümkün değil ancak dediğiniz gibi, alt boyutlara ne zaman ulaşabilirsek, belki o zaman olabilir.

Üstad: "Yani normalde bizdeki eksiklik şu, ben eksiklik olarak Allah affetsin, bize verilen o kadar, öyle söyleyeyim. Yani normalde hiçbir şey durmuyor durduğu yerde hepsi de büyüyor, genişliyor yani uzay da genişliyor komple. O çünkü o da durduğu yerde durmuyor, o yüzden zaman dediğimiz sıfatsal tecelliyat da durmuyor. O durmayınca zaman artı yaratma ve cemaliyet çok hızlı bir şekilde gidiyor hem. Öyle olunca bütün her şey zaman sıfatının üzerinde tecelli ediyor. Zaman sıfatının üzerinde tecelli edince dünya zaman birimleriyle ölçülemeyecek bir hızla gidiyor. O yüzden sıfırları çok çoğaltmamız lazım. Yani o sıfır yetmez yani, öyle söyleyeyim. Sonsuz sıfır koymamız lazım, yani sonsuz sıfır koymamız lazım ona. İş daha da arttı, büyüdü yani. Normalde sonsuz sıfır koymamız lazım, ona da yetişmemiz mümkün değil, bak ona da yetişmemiz mümkün değil ve o sonsuz sıfırlar üzerinde yürümemiz lazım. Öyle olunca bazı şeyler, bu zaman mefhumunun hızında yürümüyor. Mesela, örneğin insan zaman mefhumunun üzerinde şey olmuyor, hani o zaman mefhumunun üzerinde kainatın genişlemesi gibi insan genişlemiyor fakat insan şunu idrak ediyor, insanın manevi idraki, manevi idraki, bu genişlemeyi, bu büyümeyi idrak edecek hıza ulaşıyor. Bu şimdi yeni bir kavram, senin için. İnsan öyle bir maneviyatı, öyle bir mükemmellikte, harikuladelikte yaratılmış ki insan fizik olarak baktığımızda mikro bir alem ama manâ olarak baktığımızda makro bir alem ve insan manası o zaman tecelliyatını idrak edebilecek hale gelir. Bu da normal, dünyevi olarak dünya aklıyla işin içinden çıkılabilecek bir nokta değil. Bunu algılayabilecek yegane, tek varlık da insan ve bunu algılama noktasında melekler de buna yetişemiyor. Yani çünkü yaratılmış olan meleklerin kapasiteleri belli, kendi kapasitelerine göre aşağı kapasitede olan da var

yukarı kapasitede olan da var. Hani birisi, nerde bilgisayarcı Yunus nerde? Normalde mesela bir çip düşünün, o beş gigabayt mı diyorsunuz ona? Öyle mi deniliyor, beş gigabayt mı deniliyor? Beş gigabayt ama öbürkü yüz elli gigabayt. O en büyük gigabaytı ne ile tarif ediyorsunuz onları? Megabayt ve tarabayt. İş değişmiş demek. Evet, onun daha üstünü ne? Petabayt. Şimdi meleklerin de yaratılışı, işlevlerine göre böyle. Mesela cehennemdeki meleğin yaratılışı ve işlevi ile cennetteki meleğin yaratılışı ve işlevi aynı değil. Cennetin birinci katındaki meleğin yaradılışı ve işleviyle yedinci kattaki meleğin yaradılışı ve işlevi aynı değil veya Cebrail aleyhisselamın yaratılışı ve işleyişi ile birinci kat semayı tutan meleğin yaratılışı ve işlevi aynı değil. Melekler de kendi içlerinde yaratılıştan faziletleri var, mesela en yüksek faziletli Cebrail aleyhisselam, Cebrail aleyhisselam Miraç'ta bir yere kadar gitti, bundan sonrasında gidemem dedi çünkü yaratılış olarak işlevi oraya kadardı. Ondan sonrasını ise Cenab-ı Peygamber (s.a.v) hazretleri kendisi yürüdü.

Bakın bu yürüyüşün ne kadar nasıl olduğunu, ne derecede olduğunu, kaç bin yıllık olduğunu, bak bundan sonraki yürüyüşün, yani biz normalde israyı zamansal olarak hesaplamamız mümkün örneğin ama ondan sonra miracı hesaplamamız mümkün değil. Yani sadece ruhlar âlemine gidecek olan ellibin yıl dünya senesi ile. Yani normalde şimdi hocam matematiksel olarak toparlayamadı ilk etapta, elli bin yıl dünya yılı olarak. O zaman bir gün kaç saat? Yirmi dört saat, hesaplayacağız ir ayı bulacağız, hesaplayacağız bir yılı bulacağız, hesaplayacağız elli bin yılı bulacağız. (Benimki şey matematiği hocam, benimki dört çarpı dört. Sıkıntı yok, sıkıntı yok, gayet doğru efendim. Ben de mecburen ordan gideceğim.) Tamam. Yani normalde bulacak olduğumuz şey bu bizim. Yani bunu elli bin yılla çarpacaksınız. Çarpacaksın boyna şimdi. Gün 24 saat, çarptın 30 gün, yıllık bu kadar yaptı, aylık bu kadar yaptı, çarptı 12, yıllık bu kadar yaptı, çarpı 50.000 yıl yapacaksın. Ondan sonra sana bir saat verecek, yani o saati neyle, nasıl katedersin? Bir de uyudun, katetti. Uyandın o mesafe tekrar geldi, bunun matematiksel olarak hani uyanma esnasını düşündüğünüzde ve uyuma esnasını da düşündüğünüzde, yani ben kendi uyumamla uyanmamı örneklemeyeyim ama bizim Seyit Taş'ın uyumasını örnekleyebilirim yakinen gördüğüm için. Ne yaptı mesela? Seyit Taş'a yastığı böyle tepeden göster, yani yastığa on santim kaldı, horlamaya başlıyor, hacı diyorum daha kafanı tam koymadın, nasıl uyudun diyorum ben, bakıyor bana gülüyor. Ya diyorum ne kadar güzel diyorum ya böyle uyuyabilmek. O zaten bit uyudu mu bize uyku yok yani mübarek bütün oteli ayağa kaldırıyor zaten. Mesela onun uyuma zamanıyla benim uyuma zamanım aynı değil, benimki sıkıntı, benimki damelli yol gidiyor. Uzuyor benim yol. Neden? Uyumam benim çabuk keskin değil hemen.

Uyanmam çok çabuk ama uyumam çok çabuk değil, sıkıntı var burda. Mesela, o mesafeyi de kat etmek, o mesafeyi hesaplamak da mümkün değil. Bir kimse uyudu, ruh, elli bin yıllık bir mesafeyi katetti gitti. Uyandı, daha artık saniyenin bilmem kaçta kaçı zaman biriminde, tık, vücuda girdi tekrar. Vücuda tekrar girdi. Bunu hesaplamak biraz daha sıkıntılı. İşte bu zaman zarfında Hazreti Pir diyor ki bu ruhlar diyor komple geceleyin o deryaya dalarlar, oraya gömülürler, sen hiçbir şey göremezsin. Sabah olduğunda da diyor, onların hepsi de ne yapar? Hepsi de tekrar yeniden vücutlara geri döner. Aynı idrakle, aynı akılla, aynı hafızayla geri döner. Bakın, aynı hafızayla geri döner ve aynı hafızayla geri döner, uyanır uyanmaz etrafını tanır.

Mesela beyinsel problemi var ise bir kimsenin, bu da Abdullah'ı ilgilendiriyor, beynindeki o ruhun tecelliyatıyla alakalı şimdi sizin anlayacağınız şekilde nur diyelim biz, enerji diyelim, beyinde eğer bazı yerlerde hasar, tembellik var ise oraya direkt henüz daha tecelliyat gitmediğinden o böyle bir an etrafına saf saf bakabilir ben nerdeyim diye. Sebep? Hafıza tam yerleşmedi ona, tam yerine oturmadı, tam işlevini yerine getirmedi, dosyaları açmadı. Dosyaları açmadığından dolayı baktı, ben nerdeyim dedi. Ya da o kimse elinde tespih, la ilahe illallah, la ilahe illallah, la ilahe illallah, tak, farklı bir perdeye geçti. O perdede la ilahe illallah devam etti, oraya karşı bir aşinalık oldu, bir aidiyet kesbetti, farklı bir perdede. O kendince onu hani çok uzun bir zaman gibi gördü onu. Halbuki çok uzun bir zaman değil. Ruh bedenden ayrıldı, bedenden ayrılır ayrılmaz farklı bir perdeye geçti, farklı bir perdeye geçince oraya aşinalık, oraya aşina oldu. O aşinalığı kesbedince sanki oraya aitmiş gibi gördü kendini ve o esnada o kimse yakazadan kurtuldu, tak, kendine geldi, ben nerdeyim diye etrafına bakmaya başladı. O esnada erkek ders yapıyor, etrafına böyle hani nerdeyim diye baktı, eşi de onu yakaladı. Eyvah! Bizim adam gitti, dedi! Demedim mi ben sana tarikata gitme kafayı yiyeceksin diye muhabbet başladı veya aynı şey kadında yaşandı. Kadın ders çekiyordu, la ilahe illallah, la ilahe illallah, namazdan sonra, sabah namazından sonra, adam da sabah namazını kıldı, öyle oyalanıyor. Kadın bir kendine geldi, baktı, hatta adam yanında. Adama tuhaf tuhaf baktı, hani sen nesin, kimsin, nerden geldin yanıma gibisinden. Adama öyle bakınca adam dedi ki tamam, bu beni aldatıyor. Ertesi gün mahkemeye. Ne oldu? Karım beni aldatıyor. Ne oldu? Tuhaf tuhaf baktı, bana eşim gibi bakmadı. Şimdi o esnada o aslında farklı bir perdeye geçti. Farklı bir perdeye geçerken de o farklı perde hangi makamda? Birinci kat semada mı, ikinci katta mı, üçüncü katta mı, dörtte mi, beşte mi, altıda mı, yedide mi, cennette mi, nereye gitti ruh o esnada ve gittiği zaman oraya böyle bir aidiyet kesbetti, kendine geldi, şaşkınlaştı.

Bunları kitaplarda bulmanız mümkün değil. O arada, bu gidiş gelişlerin mesafesini ve zamanını hesaplamak mümkün değil. Şimdi, cennet belirli bir şeyde yaratılmış, cennet de büyütülmekte. Şimdi cehennem de yaratılmış, cehennem de büyütülmekte. Bunlar tabii mana olarak biz bunları söyleyelim yani çünkü cennetlik olanlar çoğaldıkça cennet de büyümekte. Cehennemlik olanlar da çoğalıyor, cehennem de büyüyor. Arşı alâ genişliyor, çok hızlı bir şekilde gelişiyor, çok hızlı bir şekilde büyüyor. Bunların hızına yetişme, yetişebilecek, hızını ölçümleyebilecek de benim bildiğim yok. Bakın, benim bildiğim yok. İşte ruhlar da o petek misali, kendi katlarına gidip gelirlerken 50.000 yıllık bir yol kat ediyorlar, dünya yılıyla. 50.000 yıllık. Ve bu 50.000 yıllık yolu katederken hedef hiç değişmiyor çünkü bir manevi böyle hortum gibi, boru gibi insanların omuriliğinden itibaren oraya bir kanal var, ruhlar alemine. O kanalı kullanıyor ruhlar. Bütün herkesin ruhları. O kanal artık böyle zaman üstü bir şey ve o kanalı tarif etmek de mümkün değil. Öyle bir hızla gidiyor ki o, ona o hızla yetişmek de mümkün değil. Bakın, o hıza yetişmek de mümkün değil. Ancak bunu nasıl idrak edebilirsiniz yani o yakaza halinde veya halde Cenab-ı Hakkın lutfetmesi, ikram etmesi lazım ki kendi ruhunuzu kendiniz seyredin. Bunu seyrettiğinizde de zaten siz tamam oldunuz diyeceğim zaten. Normalde onu böyle o seyir anında ama bir başka bir ben çıktı, bir başka bir ben daha çıktı, bütün benler bir beni takip etti falan, bunlar farklı şeyler ama ruhun hızına ulaşmak, onu yakalamak biraz Allah muhafaza eylesin zor bir şey ve normalde tabii bütün bu şeyin içerisinde bir de melek de değil insan da değil bir kısım varlıklar var. O varlıklar da çok hızlı. Şimdi meleklerin hızları kendi yaratılış fıtratlarına göre, onların da kendi içlerinde hızlı ve kendilerine göre kıyasladığımızda yavaş olanları da var ama insanla melek arası diyebileceğimiz cinni de değil bunlar, farklı bir varlık var, bu varlıklar da kendi içlerinde sınıf sınıf. Mesela onlar da bazı meleklerden çok hızlı ama insanların velilerini, mürşidi kamillerini, peygamberlerini geçebiliyorlar mı? Hayır. Bir de onların hızı var. Bu iş başka yerlere gidecek şimdi, kapatalım biz burda bu işi, tamam. Yan taraftan kapatalım işareti geldi.

"***Güz mevsiminde o yüzbinlerce dallar, yapraklar bozguna uğrayıp ölüm denizine giderler. Kara kuzgun; yaslılar gibi siyahlar giyinerek bağlarda yeşilliklerin matemini tutar***."

Yani sonbahar ve kış geldiğinde, güz dediği sonbahar ve kış, sonbahar, kış geldiğinde baktığınız zaman o yeşillikler, bağlar, bahçeler hepsi de sararır, otlar, çöpler hepsi de sararır, kurur, gider. Ardından kar yağar, soğuk olur, bir bakarsınız topraklar çırçıplak kalır, yani baktığınız zaman üzerinde hiçbir bitki yoktur, bitkiler tabiri caizse toprağın içerisine gömülür gider. Bütün her şey güz mevsimi geldiğinde veya sonbahar ve kış geldiğinde,

yeşillikler meşillikler, hepsi de gider, meyve ağaçları yapraklarını döker, yapraklarını dökmeyenler de var ama o bitkiler hepsi de ne olur, yok olur. Bunu en güzel çok iyi tabir eden bediüzzaman Said Nursi hazretlerinin haşır risalesi. O böyle bunu belagatli bir şekilde anlatır haşır risalesinde. Der ki işte baktığınız zaman bağlar, bahçeler, bütün hepsi de kurur hepsi de yerle yeksan olur, bahar geldiğinde Cenab-ı Hak onları yeniden ihya eder der. Aynı şekilde burada, Hazreti Pir de diyor ki güz mevsiminde yüz binlerce dallar, yapraklar bozguna uğrayıp ölüm denizine giderler ve onlar normalde ne yapar? Bahar gelince tekrar neşvü neva olur. Aynı şey insanlar için de geçerlidir. İnsan da sonbahar, kış geldiğinde ne yapar? Doğdu, büyüdü, yaşadı, sonbaharı, kışı gördü, öldü. Onun için bahar ne zamandır? Kıyamet. Kıyamet gününde ne olacak? Yeniden hepsi de neşvü neva bulacak, yeniden hepsi de diriltilecek ve o bitkiler, ağaçlar, gözden kayboldu, onlar yok hükmünde değil, onları yok hükmünde de göremeyiz. Sebep? Bahar geldiğinde yeniden çünkü neşvü neva bulacak, yeniden onlar çıkacak. Aynı insanı da öyle göremeyiz. İnsan içinde ne oldu? Cenab-ı Hak, bütün varlığı karanlıkta yarattı, insanları da karanlıkta yarattı, sonra da insanları ne yaptı? Tekrar ruhlar âleminden emir alemine, ordan dünyaya, dünyadan anne karnına, anne karnından çıktı, insanoğlu yaşadı, büyüdü, yaşadı, öldü. Öldüğü zaman yok mu oldu? Hayır, toprağa gömüldü, bitkiler gibi toprağa gömüldü. Çiçek gibi buğday gibi, toprağa gömüldü. Ne zaman çıkacak tekrar? Tekrar mahşerde çıkacak.

Kıyametten sonra sur üflendi, sur üflendiğinde herkes topraktan ne yapacak? Tekrar başını kaldıracak, çıkacak.

Varlık köyünün sahibinden yokluğa, 'yediklerini geri ver' diye tekrar ferman çıkar. Ey kara ölüm! Nebattan ilaç olacak otlardan, köklerden, yapraklardan ne yedinse geri ver diye emredilir."

Cenabı Hak ferman eder. Ferman edince ne yapar? Bahar mevsimi geldi, bütün hepsine der ki ne aldıysan toprağa, hepsini geri verir. Toprak ne yapar? Hepsini geri verir bahar gelince ve her yer yeşillenir, her yere taze bir can gelir. Bir bakarsın yapraklarını dökmüş olan ağaç yeniden yaprak vermiş, yeniden meyve vermiş, yeniden çiçek açmış, çiçekten sonra meyveye dönmüş. Bakmışsınız, yeniden neşvüneva etmiş. Aynı şey insan için de geçerlidir. Bir serenomi var, insan o hale gelir. Bir de insanın manevi ölümü vardır. İnsan haramlara girer, küfre düşer, manen ölür. Manen ölünce o böyle meyvesiz, yapraksız bir ağaca benzer, kuru bir ağaca benzer. Hiçbir şeye benzemez. İman, İslam, İslam'ı yaşamak, o kimsede yeniden bir hayat oluşturur, artık o kimse küfürdeydi, küfürden imana geçti, imana geçince o yeşillendi. O meyve vermeye başladı. O artık normalde yeniden neşvüneva buldu. O yüzden imandan küfürden, imana geçenin eski hayatı, küfür

hayatı, silindi. Hatta küfür hayatında ne yaptıysa, hepsi de hayra çevrildi, hepsi de sevaba çevrildi, ona yeni bir hayat verildi. O baharı yaşıyor artık. Bakın, yeni bir baharı yaşıyor. Küfürden, çünkü ne yaptı? İslam'a geçti. Haramdan, helâla geçti. Zikirsizlikten, zikre geçti. Kur'ansızlıktan, Kur'ana geçti. Yeniden bahar oldu, yeniden hayat oldu, yeniden gençleşti, yeniden neşvüneva buldu. Artık o kara ölümden geri döndü. 'Ey ashabım, size ölü ile de diri arasındaki farkı söyleyeyim mi? Söyle ya Resulallah! Allah'ı zikredenler diri, Allah'ı zikretmeyenler ölü gibidir. O zaman o zikrullahla tanıştı. Yeniden ne oldu? Dirileşti

"Kardeş bir an için aklını başına al. Sende de her an hazan ve bahar var. Gönül bahçesinin yemyeşil terütaze goncalar, güller, serviler ve yaseminlerle dolu olduğunu gör."

Hazan sonbahar demek, başka bir anlamı da hani böyle sararmış, solmuş demek hazanın. Hazan, hani işte hazan gibi olmuş, yüzü hazan gibi yüzü hazan olmuş denildiğinde, yüzü sararmış, solmuş, insana söylendiğinde. E, biz bağa bahçeye söylediğimizde, sonbahar demek, sararıp solmak. Yani o kimsenin normalde sararıp solması

İşte Hazreti Pir diyor ki, kardeş, bir an için aklını başına al. Sende de her an hazan ve bahar var, sende de her an solma ve yeniden yeşerme var. Bunu çok farklı manalarda anlamamız mümkün. Her an sonbahar var, her an sende ölümle karşılaşıyorsun. Yani her nefeste Cenab-ı Hak senin nefesini alıyor, her nefeste yeniden veriyor. Sen nefesi verdiğinde, senin canını veriyor, canını alıyor. Sen nefesi aldığında, yeniden can veriyor. Her an seni öldürüp, her an seni diriltiyor. Sen bunun farkında değilsin. Sen her an hazanı ve her an baharı yaşıyorsun ve hazanı ve baharı yaşamak tam olarak kemâle ermemiş olan Müslümanların, müminlerin halidir. Çünkü kemâle ermemiş olan bir Müslüman kabz ve bast halinde yaşar. Kabz hali onun için ölüm, yani hazan, bast hali ise onun yeniden dirilmesi gibi yeniden feraha kavuşması gibidir. Bu ne zamana kadar? Bu, ta kemâle erinceye kadar böyle devam eder. Bir kısım ehli sufi, bu kabz ve bast halinin, ölünceye kadar devam edeceğini söyler. Böyle değildir işin doğrusu. İşin hakikati nedir? İşin hakikati, kabz ve bast, hali avam Müslümanlar için veya belli bir makama gelememiş Müslümanlar içindir. Eğer belli bir noktaya geldiyse, o kimse, o kimsede kabz hali görülmez. Kabz hali görünen kimse eksiktir, noksandır. Eksik ve noksanlığından dolayı kabz hali yaşar. Sufiler kabız hali yaşar mı? Seyr-i sülûkta, sufiler kabz hali yaşarlar. Biraz şatahat olacak burası ama hamdolsun bizde yaşanmaz hiç kimsede. Bizim kardeşlerimizde kabz hali yoktur. Bizim kardeşlerimizde kabz halinin olmayışı farklı bir sebebidir. O da şatahata gireceği için susayım.

Yani bizim kardeşler kendi kendilerine "Ben kabz halindeyim" zanneder. Kendi kendine zanneder, o da böyle bir günah işlemiştir, hata işlemiştir, yanlışlık yapmıştır. O günahtan, hatadan, kusurdan dolayı, kabz halindeyim diye görür. Halbuki hatasından, günahından dolayıdır. Kabz hali manevi bir şeydir, bir perdede kalmakla alakalıdır. Yani o kimse, belli bir perdeye geldi; emmare levvame, mülhimeye geldi, mülhimede kaldı, mülhimede kalınca, kabz hali yaşadı. Herkes bunu böyle anlatır. Böyle değildir bizde. Bunun altını çizeyim. Bizde kabz hali yaşanmaz. Bizde, günahı kebair işlediyse o kimse ve o günahı kebairde kaldıysa, tövbe etmediyse, içine darlık gelir. Bu kabz hâli değildir. Bir kimse, dördüncü esmaya gelir, orda beşe çıkmak için mücadele ediyordur, kabz hâli yaşamaz. Dördüncü makamın halini yaşar o. O kabz hâli değildir. O bir kimse günahı kebair işlediğinde bizim kardeşlerimiz onu kabz hali olarak görür. Bir günahı kebair işledi, kalbinde bir darlık hissetti, gönlünde bir darlık hissetti, farkında yapmış olduğu hatanın. Yapmış olduğu yanlışlığın farkında, onu düzeltmenin yolu çok basit. Yani kime karşı yaptı? İlhan'a karşı yaptı. İlhan'ı gördüğünde, hemen İlhan'a diyecek ki "İlhan hakkını helal et ya, ben sana karşı yanlış davrandım, eksik davrandım, kusura bakma, hakkını helal et." Bitecek orda o mesele ve hemen, anında, size yol olsun bu, anında Allah rızası için iki rekat namaz kıl, tövbe et, Allah'a yalvar, gözyaşı dök. Bitti! Bakın, bitti. Ama sen bunu böyle yol haline getir dediğimde, tövbeyi yol haline getir, günah işlemeyi değil. Yine yaptın, bu bir insanın kendi kendine yaptıkları var bir de başkasına yaptıkları var. Başkasına yaptıkları çok sıkıntılı. Dervişi engelleyen, dervişin önünü tıkayan, başkasına yaptıkları. Eşine, çocuğuna, arkadaşına, derviş kardeşine, iş yaptığı insanlara, etrafa, yolda, trafikte hiçbir şeyden habersiz gidip gelene, etrafındaki insanlara yaptıklarına, burdan dervişler kaybediyor ve bu bütün dünyaya kibirliliği deccaliyet pompalıyor. Bütün dünyaya! Hristiyanına, Yahudisine, dinlisine, dinsizine, Müslümanına da kibirlilik akıp gidiyor insanlarda. Bakıyorum ben böyle, kibirlilik akıyor insanlardan. Burdan çok dervişlerin önünü kesiyor.

Kibirlenme kardeşim! Ya git helalleş, git özür dile, git kendini haklı göreceğim diye uğraşma. Bu dünya haklı göreceğim yeri değil sufi için, derviş için. Yani bakıyorsun şimdi insanlara, annesine karşı haklı, babasına karşı haklı, zakirine karşı haklı, şeyhine karşı haklı.... Biraz daha küstahlaşıyor, Peygamberine bile haklı, neden bunu böyle yapmış ki! Biraz daha küstahlaşıyor, Allah'a bile haklı, Allah'la çatışıyor! Küstahlık zirvede, kibir zirvede, e dervişlik, kalmıyor. O yapmış olduğu, o ama fikrî günahlar ama amelî günahlar onun önüne çıkıyor, o da kendi kendini bir şey zannediyor, kabz hali oldum herhalde diyor ben diyor. Ya sen ne günahı kebairini kabza bağladın ki! Ama o baba derviş ya, o kabz haline girdi. Ya bu

ara kabz halindeyim, estağfurullah el azim! Yani bunu konuşuyor ya, bu da küstahlık. Kendi kendine hükmetti çünkü. Tabi ya, senin başındaki şeyh mi canım? Övendirek gibi bile değil, övendirek bile bir işe yarıyor. Övendireği bilir misiniz siz? Bilmiyor mu övendireği kimse? Hayvanları çok affedersiniz dürtüklemek için kullanılan bir sopa. Ha, senin şeyhin de öyle işte. Övendirek gibi bir şey! Öyle ya, o kabz halinde, şeyhi anlamadı onun kabz halinde olduğunu. Ha fazla maneviyatlıydı ya, bir anda o geldi, tıkandı bir yerde. Vah vah vah vah vah vah! Şeyhi de onun tıkandığını görmedi, o orada kabz halinde kaldı! Bir çıt daha ileri, beni hususi kabz halinde bırakıyor. Ben yetişirsem bir şeyh olacağım diye korkuyor! Bak, bu muhabbet şeyh efendinin zamanından. Bir çıt da bizim zamanımızdan birisi ile alakalı. Şeyh efendinin zamanından örnekliyorum, bunu bir de bana söylüyor. Ne oldu, dedim. Sen yani zikrullahta Geylâni hazretleri senin elinden tuttu da farklı bir perdeye götürdü de şeyhin senin önüne mi geçti dedim, ne oldu dedim. Yani Geylâni hazretleri senin elinden tuttu, perdeden perdeye geçiriyordu, tanıtıyordu sana. Bak evladım, burası birinci semadır, burda filanca peygamber yaşar, burda filanca melekler yaşar, bunların esmaları şudur, bunun şu katındaki melekler şu işi yapar, esması budur, dinle bak esmalarını...Bunları mı yaşadın, dedin. Ses yok abi, bunlar mı yaşanıyor, dedi. Günaydın, dedim kendi. Bunları mı yaşadın dedim, ses yok. Abi bunlar mı yaşanıyor dedi, günaydın dedim. Sen daha bunları yaşamadan hangi kabz halinden bahsedeceksin?

Hangi kabz halinden bahsedeceksin? (Geldiler mi yoksa, bir ses geldi, duymadın mı? Çat dedi ya, duymadın mı! Ayy. İşin içerisine biraz da böyle şey katalım, var ya derste o geldi aklıma şimdi. Efendim derse katıldık mı, bekliyor, bekliyor, 'hıımmm, katılmışın evladım" diyor ya! Lazım ara sıra!) Şimdi o kimse kendisini kabz halinde görüyor zannediyor. Oysa onda kabz hali yok. O günahı kebairlerden dolayı onu yaşıyor. Kimbilir kimin kalbini kırdı, kimin ayağına bastı, kime sert davrandı, kime karşı kötü davrandı? Bu onun, onu engelleyen şey bu. Ben de bangır bangır bağırıyorum dervişlere, yapmayın, etmeyin, birbirinize kötü davranmayın, tepeden davranmayın. Sebebi ne? Ya yolda kalıyorsunuz? Kimisi topal oluyor, kimisi batıyor çukurun içine. E başlıyor artık efendim, filanca kardeşim burda kaldı. E kaldı. Söylüyorum, bağırıyorum, yapmayın, diyorum. Yapıyor! Biz de bırakmak istemiyoruz kimseyi. Hani geldi ya, sahabeden bir kimse. Dedi ki: "Ya Resulallah, ben seninle beraber olmak istiyorum öbür tarafta. Ona dedi ki o zaman bana yardımcı ol. Yani sen dinini yaşa, namazını kıl, orucunu tut, İslamı dosdoğru yaşa, bana yardımcı ol. E mübarek insanlar, yardımcı olun! Resulullah sallallahu ve sellem e yardımcı olun, haramlardan uzak

tutun, kendinizi beraber olacaksanız. E şimdi o kabz hali değil. İşin bir de tabi bu tarafı var.

Yani normalde Hazreti Pir burda: "Sende de her an hazan var, sende de her an bahar var," dediğinde normalde dervişlerin halini anlatıyor herhalde Allahu alem çünkü neden? Her an hazan ve baharı yaşayan o kimse aslında tam olgunlaşmamış bir sufiyi anlatıyor. Onun kalbinde her an hazan ve bahar var. Yani, canını sıkan bir şey oldu, hazan oldu. O sevindi, bir şey oldu, bahar oldu veyahut da böyle tecelliyata mazhar oldu, bahar oldu, tecelliyat kesildi, hazan oldu. Yani, işte rüyası açıktı, onun için bahar oldu, rüya kapandı, onun için hazan oldu. Hali açıktı, onun için bahardı, hal kapandı, hazan oldu. Hatta, namaza böyle bir coşkuyla kılıyordu. O coşkuyu kaybetti, hazan oldu. Şimdi, dervişler böyle halden hale geçerler mi? Halden hale geçerler. Bahar oldu. Oooo! Oruçtan zevk aldı, tat aldı. Oruçtu, oruca oruç eklemek istiyor, bundan tat aldı, lezzet aldı, bahar oldu. Namaza namaz katmak istiyor, bundan lezzet aldı, tat aldı. O zikrullahtan hiç ayrılmak istemiyor. Böyle gündüz, gün ışımasın, günün ışımasını bile istemiyor. Neden? Ne güzel tevhidi yakalamış gidiyor la ilahe illallah, la ilahe illallah, la ilahe illallah. Gidiyor. O gün ışısın dahi istemiyor. Bahar oldu, bakın bahar oldu. Bunların hepsi de dervişlerin üzerinde yaşayabileceği haller ve o böyle olunca da ne oldu? Onun gönül bahçesi bu, buradan kurtuldu.

Bakın, bunlar bitti, artık onun gönül bahçesine hazan hiç uğramadı. Kemale erdi. Kemalle erince onun gönül bahçesi gül bahçesi oldu. Orda sonbahar yok, orda kış yok, orda kar yok, orda tufan yok. Orda goncalar var, orda güller var, orda serviler var, orda melekler dolaşıyorlar, orda peygamberler dolaşıyor, orda Cenab-ı Hakkın Cemal sıfatının farklı farklı tecelliyatları var. Hazreti Muhammed'i Mustafa'yla dostluk kurulmuş, peygamberlerle dostluk kurulmuş. Onun gönül dünyası artık hep taze bahar, gönül dünyası. Ona kabz yok, ona sonbahar yok. O sonbaharları bitirdi, yaşadı. O kışı yaşadı. O sonbaharı da kışı da yaşadı, o bahara ulaştı. Artık ona bir daha geri dönüş, yani bir daha tekrar sonbahar yok, ona geri dönüş bir daha kış yok artık. Onun geri dönüşü hep bahar, onun geri dönüşü hep gül bahçesi, onun geri dönüşü hep nergis koklamak, onun geri dönüşü artık hep cemaliyatın tecelliyatlarına gark olmak. Artık o cemaliyetin tecelliyatından tecelliyatına her an gark olmakta.

"***Yaprakların çokluğundan dal gizlenmiş, güllerin fazlalığından kır ve köşk görünmüyor.***"

O tecelliyatlarının içerisine dalmış, artık tecelli fiyatlarının içerisine dalınca, her yer yemyeşil, her yer bahar bahçesi, her yer terütaze. Gönül onun coşmuş. Cenab-ı Hakkın sıfatsal tecelliyatlarından tecelliyatlarına geçip

gitmekte. Öyle olunca artık onda ne köşk ne saray ne ağaç ne dal ne budak hiçbir şey onun gözünde yok. Onun gözünde bir tek "O" var.

"Akl-ı külden gelen bu sözler de o gül bahçesinin, o servi ve sümbüllerin kokusudur."

Artık o akl-ı külle erişmiş, Aklı kül dediğimiz zaman bu böyle Cenab-ı Hakkın hususi kendine seçtiği kulların aklıdır. Bir tırmalayaraktan gelen kullar vardır, bir de Cenab-ı Hakkın ezelde, ilmi ilahisinde kendine seçtiği kullar vardır. Bunlar, hani Şûra Suresi, oniki veya onüçtür, bakıverin ona. Şûra Suresi oniki veya onüçtür o. Bu normalde hani ordaki ayeti kerime şudur: 'Allah dilediğini kendine seçer' der. Dilediğini! Burda bir kimse seçilmedi deyip de kendi kendini kahru perişan eylemesin. Bu o kimsenin seçildiğinin de farkında değildir. O ilmi ilahide peygamberler seçilmiştir, böyle, ilmi ilahide peygamberler seçilmiştir! İlmi ilahiden peygamber, gerçek manada peygamber varisleri, zamanın kutupları ve zamanın normalde üçleri, beşleri, hadi yedileri de katalım içine, hadi kırkları da katalım, merhamet, rahmet yayalım. Bunlar ilmi ezelden seçilmiş olanlardır, ve Allah bunları kendisine seçmiştir. Bu kendisine seçmiş olduğunun ilmi, diğerlerinin ilmine benzemez. Bunlarda ilmü ledün vardır. O yüzden akl-ı kül sahibi oldu denir bunlara ve birisi de kalkıp da hiç kendisini akl-ı külden de görmesin. O seçilmişlerin ilmine sahiptir. Hani peygamberini seçti, yani oturup rahlede kitap okumadı. Hiçbir peygamber okumadı. Hiçbir peygamber medresede yetişmedi. Hiçbir peygamber havralarda, kiliselerde yetişmedi, hiçbir peygamber ibadethanelerde yetişmedi. Hiçbirisi de. Cenab-ı Hak hepsini de bizatihi kendisi seçti. Kendisi seçti, kendisine seçti! Kendisi kendisine seçti. Akl-ı Kül sahibidir onlar. İşte o peygamberlerin ümmetlerinden de kendisinin seçtikleri var. Onlar da dini ayakta tutsun. Peygamber varisi olanlar. Onlar da ne? Zamanın kutupları.

Aslında işin hakikati zamanın kutuplarıdır. Yani birler ve üçlerdir. Beşlerde de ilmü ledün vardır, yedilerde de vardır, kırklarda da vardır ama birin ve üçünkü gibi değildir. Onlar da o hale geldiklerinde o ilmü ledünün hakikatine ulaşırlar, akl-ı külün hakikatine ulaşırlar, ama o hale gelinceye kadar onlarda akl-ı kül olmaz. O hale gelinceye kadar onlarda akl-ı kül olmaz.

Dervişlerin küstahları vardır, cahilleri vardır, onlar da kalkarlar, böyle süslü sözler söylerler sanki o haldeymiş gibi! Onlar var ya, onlar mahşer gününde helak olacaklar, olmadıkları bir şeyi olmuş gibi gösterdikleri için ulaşamadıkları bir şeyi kendilerine ulaşmış gösterdikleri için. Onların sonları çok kötü. Allah muhafaza eylesin. O yüzden böyle oldum demekle olmaz bu işler ama iş küstahlığa varınca, kibirliliğe varınca heva hevesini ilahlaştırmaya varınca der herkes. Allah muhafaza eylesin. İşte Hazreti Pir diyor ki bu az önce söylediğimiz sözlerin hepsini de kendine bağlamıyor, bu diyor

akl-ı külden gelen bir şey, akl-ı külden coşup gelen bir şeydir yani bunu normalde kendini hiçlik deryasına atıyor, kendini hiçlik deryasına atıp bu sözler diyor, o gül bahçesinden, o servi sümbül bahçesinden gelmez yani o bahçelerde dolaşanlar bilir bunu. O bahçelerin kokusuyla kokulananlar bilir. O gül bahçesinde yürüyenlerin hâli bu akl-ı külde olanlar. Akl-ı kül değilsen sus. G git akl-ı kül olan bir kimsenin dizinin dibine otur, ondan ders al ki değilsin! Git icazetli, bu konuda ehliyetli bir üstat bul, git otur onun dizinin dibinde ders al. Kendi kendine de böyle ortalığa ders vereceğim, ortalığa ahkam keseceğim diye uğraşma, perişan olursun. Bu sözüm herkese. Dergâhın içine dışına, herkese. Perişan olursun. İki yakan bir araya gelmez, son nefesinde necasetini yiyenlerden olursun. Evet, maneviyatı olmayanlar bu hallere aşina olmazlar, aşina olmadıklarından kendilerince 'oldum' derdine düşerler. 'Oldum' derdine düşenlerin sonu perişan olur. Yanına hiç kimseyi katmazlar. Aklı da gider fikri de gider. Allah muhafaza eylesin. O yüzden akl-ı külden geldi diyor bunların hepsi de Hazreti Pir. Akl-ı kül de ne? O zaman o seçilmişlerin olan aklı. O seçilmişlerin aklı.

Rabbim cümleyi onlardan eylesin. Bin dokuz yüzüncü beyitten devam edeceğiz: "Gül olmayan yerden gül kokusu geldiğini, şarap olmayan yerde şarabın kaynayıp coştuğunu hiç gördün mü ki?" Göremezsin! Senin gönül dünyanda gül bahçesi varsa, sen gül kokarsın, gül alırsın, gül satarsın ama senin gönül dünyanda gönül bahçesine girmediysen sen o güller içerisinde gülleri koklayanlardan değilsen ne gül koklarsın ne gül satarsın ne gül tartarsın. Rabbim bizi onlardan eylesin, cümlemizi. Haklarınızı helal edin, bizden yana da helal olsun. El-Fatiha maassalavat. Amin. Böyle biraz geciktik bugün, normalde işte içerde küçük bir istişaremiz oluyor, bu, herkes öğrendi artık. Bundan sonra deprem hazırlıklarıyla alakalı, olası bir depremle alakalı ne yapabiliriz ne edebiliriz diye böyle kendimizce böyle bir çalışma yapmaya çalışıyoruz. O yüzden bu konuda biraz arkadaşlarla, küçük de olsa ne yapabilirizin istişareleri devam ediyor. O yüzden hafiften geç kaldık, haklarınızı helal edin, Allah razı olsun. Geceniz hayır olsun. Selamunaleyküm.

2 Mart 2024
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

https://www.youtube.com/live/E2K0QV9UuEc?si=PnDqK-pQubU6WQ2c

MESNEVİ-İ ŞERİF 1900-1909. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve Ümmeti Muhammedi hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Rabbim Filistin'deki, Doğu Türkistan'daki, dünyanın herhangi bir yerinde zulüm gören Müslümanlara yardım eylesin, onları zalimlere karşı hâkim eylesin, galip eylesin. Bizleri de Ümmet-i Muhammedi de zalimlere karşı mücadele etme feraseti nasip eylesin. Amin. Ecmain. 1900. beyitte kalmışız: 'Akl-ı külden gelen bu sözler de o gül bahçesinin, o servi ve sümbüllerin kokusudur.' Bunu geçen derste okumuşuz, burdan devam ediyoruz:

"Gül olmayan yerden gül kokusu geldiğini, şarap olmayan yerden şarabın kaynayıp coştuğunu hiç gördün mü?"

Bir bahçe düşünün, o bahçede gül olmamış olsun, ordan gül kokusunun gelmesi mümkün değil. Bahçede ne ekiliyse onun kokusu gelir. Sufice biz buna baktığımızda bir insanın kalbi dükkansa dili tüccardır. O kimse kalbini tenvir eder, kalbini temizlerse, onun kalbinden tenviriyat yani temizlik akar. Bir kimsenin kalbinde imanı varsa, dilinde de iman vardır. Bir kimsenin kalbinde muhabbetullah oluştuysa, onun dilinde de muhabbetullah oluşmuştur. Münafıklarda kalp ile dil aynı güzergahta durmaz, amma velakin münafık uzun müddet münafıklığını saklayamaz. Bir yerde düşer veya bir kimsede ilimsizlik varsa, bir müddet sonra onun ilimsizliği meydana çıkar veya bir kimse bir şeyi istismar ediyorsa, bir müddet sonra onun istismarı

meydana çıkar, istismarını saklayamaz o kimse. Mesela sufi topluluklarda bir kimse istismarı uzun müddet götüremez, saklayamaz. Bir yerden patlak verir, o bir yerden çıkar. Normalde veyahut da sufi toplulukların içerisinde bir derviş, kendince olmadan oldum sevdasına düşerse, bir yerde rezil rüsva olur çıkar meydana. O yüzden gül olmayan yerden gül kokusu almak mümkün değildir. Bir kimse de maneviyat yoksa, ondan maneviyat kokusu almak, ondan manevi bir şey almak mümkün değildir. Eğer bir kimsede aşk tecelli etmediyse, ondan aşkın tecelliyatını duymak, ondan aşkı duymak, aşkın kokusunu almak mümkün değildir.

O yüzden Hazreti Pir, bir beytinde der ki, eğer sen aşka ulaşmak istiyorsan, kendine bir aşık bul der. Çünkü o aşık, maşukunun mahallesine gidecektir. Aşığın yeri maşuğun mahallesidir, maşuğun evidir Aşığı başka bir yerde arama, Aşığı arayacaksan maşuğun mahallesinde arayacaksın. O yüzden normalde o zaman bir kimse önce gönül dünyasını yani kalbini gül bahçesine döndürecek. Bu da neyle mümkün, bu da o kimsenin her şeyden geçip her şeyden geçip sadece Allah'ı sevip Allah'ı zikretmesiyle mümkün. Yani o bütün tabiri caizse her ne var ise gönlünde sevgi namına onların hepsini atıp veyahut da onların en yücesine Cenab-ı Hakk'ın sevgisini oturtmalı. Öyle olursa o zaman kalbinde heva hevesle, nefsaniyetle alakalı bütün sevgileri temizlerse, kalp o zaman gül bahçesine döner. Burda gül bahçesine gül ile alakalı Hazreti Pir'in örnek vermesi genel olarak sufi dünyada, daha doğrusu yukarı Mezopotamya sufi dünyasında gül ilahi aşkı simgeler. O zaman o kimsede ilahi aşk gönlüne oturduysa, evet, ondan gül kokusu alacağız veya o kimse gerçekten ilahi aşka düştüyse, evet, onda ilahi aşkın şarabını alacağız. Hani ona biz, Mansur şarabı diyoruz ya işte o kimsenin kalbi öyle bir noktaya gelince, yani her şeyiyle Allah'a yöneldi, her şeyiyle Allah'a yöneldikten sonra onun kalbinde Cenabı Hakk'ın ama celali, ama celali ama zati sıfatlarının tecelliyatları bu tecelliyatların tezahürleri olmaya başladığında, biz o kimseden ama celali ama cemali ama zati sıfatlarının tecelliyatını o kimsede göreceğiz. O kimsede aşkın, aşkın vücuda düşmüş halini göreceğiz. O kimsede biz aşkın dile gelmiş halini göreceğiz. Bize hani aşıklıktan bahsettiğinde, diyeceğiz ki, evet, aşık olan bu ve normalde o hale gelen bir kimse için de Cenab-ı Hak ayeti kerimede diyor ki, Mutaffifin suresi: 'Onlara mühürlü, hâlis bir şaraptan içirilir. Onun sonu mistir. Öyleyse yarışanlar, bunun için yarışsınlar."

O zaman onun kalbi bu kadar temizlendi, bu kadar güzel bir hale geldi, artık o ilmi ilahiden kalbine ama zati ama sıfati tecelliyatları geliyorsa, evet. Ne oldu? O hâlis aşk şarabından, Mansur şarabından içerildi ve onun önü de arkası da misk, yani misk ne demek? En güzel koku, en hoş koku demek.

Ondan biz o kokuyu almaya başlayacağız. Biz ondan o şarabın tecelliyatını göreceğiz. Yani akl-ı külden geliyor ya, aklı külden geldiğinin bize delili olacak, tecelliyatı olacak akl-ı külden. Çünkü Hazreti Pir bir önceki beyitte diyor ki, "Bunlar, akl-ı külden gelme bu sözler." Önceki sözlerinin hepsine diyor ki: "Bunların hepsi de akl-ı külden gelme." O zaman akl-ı külden geliyorsa gül kokusu alacağız, akl-ı külden gelmiyorsa gül kokusu almayacağız. Hazreti Pir burda kokuya girmiş, sufiler için koku çok önemlidir. Neden sufiler için koku çok önemlidir? Şimdi Beytullah'a gidersin, Beytullah'ın bir kendine has kokusu vardır, o kokuyu duyarsın. Bir Beytullah'a sıkılan kokular vardır, Beytullah'ı çünkü kokulandırırlar boyna, koku sıkarlar, görmüşsünüzdür. Bir de Beytullah'ın kendine has kokusu vardır. Kendine has olan kokusu da senin mananla alakalıdır. Medine Münevvere'ye gidersiniz, Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin özel kokusu vardır. Bu senin yine nefis meratibinle alakalıdır o koku. Sen kaçıncı esmadasın, beşinci esmadasın. Zikrullahta beşinci esnada, Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin zuhuratını gördüğünde bir koku aldın, o kokuyu, aldığın o kokuyu ertesi gün nefsine uymadan bin uçağa git Medine-i Münevvere'ye, aynı kokuyu oradan alırsın. Bu koku, kalbi çalışmaya başlayan dervişlerde burnu da çalışır, onlar da o kokuyu alırlar. Hazreti Pir devam ediyor:

"Koku sana kılavuz ve rehberdir. Seni tâ ebedi cennete ve kevser ırmağına götürür."

Bu aklı külden gelen bu sözler aynı zamanda bir koku da muhteva eder, bir koku da vardır. Sen o ilahi kokuyu aldığında, o koku seni cennette kevser ırmağının başına kadar götürür. Şimdi ne yazık ki insanlar, çok afedersiniz çok özür dilerim, bir ite bir kimsenin elbisesini koklattıklarında bütün araziyi dolaşıp o kokuyu aramasına inanıyor da insanlar veya bir kedi veya bir köpek veya bir at, bir hayvan, sahibinin kokusunu alıyor da kilometrelerce ilerden sahibine koşuyor. Siz bir kediyi atmaya kalkıyorsunuz bilmem kaç kilometre ileriye götürüyorsunuz o kedi gözünü de bağlasanız gece de götürseniz oraya bıraktığınızda eğer o sahibine vefalıysa o kokuyla seni bulur yine. Sen kendi kendine şaşırırsın, ya bu nasıl buldu, gene tekrar eve geldi? Kokuyla geldi veya bir hayvana bakarsın, hayvan senin kokunu alır, hayvan senin kokunu aldığı yerde sana doğru koşar.

Ben çok anlatmak istemem, bir kuzu vardı bende, küçücük, hediye olarak getirdiler bana, ben onu biberonla besledim, oldu kocaman koç. Dedemin evinde bakıyordum ben ona, normalde biraz daha büyüyünce resmen beni takip ediyordu. Benim kahvede olduğumu biliyordu. Kahvenin önüne geliyordu. Ben orman işletmesinde çalışıyorum. En sonunda orman işletmesine gelmeye başladı. Hiç götürmedim işletmeye ben onu ama buluyordu

beni işletmede. Birgün koşa koşa geldiler, dediler, 'Bir tane kuzu var kapının önünde.' Kuzu deyince benim aklıma geldi ilk önce lan benim manyak geldi dedim, ben bir çıktım koşa koşa geliyor bana, merdivenleri koşuyor, dediler bu ne, sormayın dedim, bu da dedim bana aşık, hep hatunlar aşık olacak değil ya, bir de kuzu aşık oldu ama bütün hatunlardan vefalıydı. Hiç peşimi bırakmıyordu. Normalde götürüyorum dedemin oraya, kilitliyorum, duvardan aşıyordu, bildiğiniz duvardan atlıyordu, anamın ne kapısını bıraktı ne penceresini. Anamın evindeysem bakın kokudan anlıyordu. Nerden biliyorsun değil mi ben anamın evindeyim. Gümmm, kapıya bir tosmak vuruluyor, tamam geldi diyorum ben. Annem diyor koş, ne kapı bıraktı ne pencere bu, ben koşuyorum ondan sonra bakıyorum gelmiş, böyle bana doğru geriliyor, sakın ha diyorum çünkü böyle bir sefer elimi uzattım, nerdeyse beni upuzun devirecek! Yolda giderken birisi isterse bana ters baksın bir şey yapsın! Geriliyor böyle, bir başlıyor onun peşinden koşmaya, herkes kaçıyor. Aşık ya bildiğiniz aşık! Kuzu kuruyken benim kokumu takip ediyordu, hayvan hayvanken kokuyu tanıyor.

Erkeklerin de kadınların da üzerlerinde bir vücut kokusu vardır, kendilerine ait. Seven insan sevdiğinin kokusunu alır, kilometrelerce öteden. Burnunda onun kokusu vardır hep, hiç unutmaz. Ben o yüzden derim, insanlar gerçekten sevgi konusunda konuşmasınlar. Seven insan yattığında yattığı zaman sevdiğinin kokusuyla yatar kokusuyla uyanır. Orda mesafe söz konusu değildir. Şimdi koku bu manada sana kılavuzluk yapar. Sen bir sohbete gittiğinde mana burnun çalışıyorsa orda asıl mana kokusunu alırsın. Burnun çalışmıyorsa koku almıyorsa sen orda hiçbir koku almazsın. Bu manayla alakalı. O yüzden o koku seni selamete götürür. Bir meclise gittin oturdun, orda bir evliya varsa evliyanın kokusunu alırsın. Bir meclise gittin, oturdun. O meclisin başında oturan mürşidi kamil ise onun kokusunu alırsın. Kendimi methetmek için söylemiyorum, kokunun ehemmiyeti ile alakalı söyleyeceğim.

Allah rahmet eylesin, şeyh efendi böyle tak, yandan dokunurdu, Mustafa Efendi, ne diyorsun evladım? Hani bir zatı ziyarete gitmişiz. Ben derdim Efendim, mürşidi kamil değil. Bu kadar. Sessiz bir şekilde. Hımm yapardı şeyh efendi, ses, kelime yok veyahut da dervişlerden bizim yine, sohbete gittik, bir zakir var orda, dokunur bana, nediyon? Efendim, şu durumda. Alâ oğlum. Beni mi imtihan ediyor, neyi imtihan ediyor, onları soramazsın. Soruyor sana, sen cevap verirsin. Kokudur bu, manevi koku. O senin burnun bir mürşidi kamili kokladıysa sen mürşidi kamil kokusunu beş bin metreden duyarsın. O kokuya aşinalığın var ise. O kokuyu aldın ise ne yapar? Seni kılavuz eder. Nereye? Cennete. Çünkü o koku bir Mürşidi Kamil

kokusu, kokusu ilmü ledünden gelir. Onda ilmü ledünden gelen bir koku vardır. Onu madden de alırsın manen de alırsın, eğer o kokuyu tanıyorsan, eğer o kokuyla tanıştıysan veyahut da tanıştın bir üstatla, bakın, bunların hepsi de manevi size işarettir. Ben bir üstatla tanıştım, onun kokusuna aşina oldum, öyle değil mi? Evet, ben aynı kokuyu başka bir mürşidi kamilden duyarsam, aynı kokudur çünkü onların kokuları seçilmişlerin kokusudur. Seçilmişlerin kokuları çok ince bir nüans farkıyla aynı yerden kopup gelir. Bu biraz size tuhaf gelebilir. Peygamberlerin kokusuna yakın kokudur o. Çok hassas bir burun ikisinin arasındaki farkı fark eder, bir kısmı fark edemez hatta. Hatta şöyle der, aynı peygamber efendimiz gibi kokuyor. Bu onu söyler. O daha fark ehli değil. Fark ehli olmadığından dolayı böyle söyler. Aynı onun gibi kokuyor. Yalan mı? Değil. Kelime biraz, insanlar doğru algılamaz. Çünkü o koku muhteşem bir şeydir, zikrullahta olur.

Mesela bir zikrullahın kendine ait bir kokusu vardır, o geceye aittir o. Falemennehu dendi mi, o koku yayılır halakaya, o yüzden önce esmalar, salat u selam, tövbe, temizlendi ortalık. Zikrullahın başlangıcı o yüzden seremonisi öyle başlar. Serenomi öyle başladı, üç tevhit okundu mu ordaki cemaat temizlendi, tertemiz. Burunlar temizlendi, burunlar temizlendi, bitti. Şimdi orda kokunun yayılma zamanı. Burnu koku alanlar, o zikrullahın kokusunu alırlar, eğer o koku olmuyorsa ya sende sıkıntı var, ya orda sıkıntı var. Kokuyu alıyorsun, koku almamda problem yok ama orda bir sıkıntı var. O zaman zikirde sıkıntı var, çavuşta sıkıntı var dervişlerde sıkıntı var, sıkıntı var orda o zaman. Aaa neden? Ya dur bir bakayım ya, burda koku alamadım, Perşembe günü derse gidelim bakalım, gittik derse, a kokuyu alıyorsun, e bir gün önce derse gittin, koku yok orda. Orada sıkıntı var, oranın maneviyatında sıkıntı var, oturmamış yerleşmemiş. Bir problem var orda. Dervişlerin arasında bir problem var, bir sıkıntı var orda. O sıkıntının giderilmesi lazım. Birbirlerine buğuz etmişler, birbirlerine bir şey yapmışlar.

Hani ben topluluk toplandığında herkes birbirine hakkını helal etsin diyorum ya. Neden? O kokuyu herkes alsın? Herkes hakkını birbirine helal etsin. Helal olsun. Bizden yana da helal olsun. O kokuyu burun almaz yoksa, o koku önemli. Ve o koku seni ne yapıyor? Seni kevser şarabına götürüyor. Seni nereye götürüyor? Seni cennete götürüyor o koku. Kokuyu takip et, koku önemli. Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri ne dedi? 'Dünyanızdan bana üç şey sevdirildi: Güzel koku, güzel kadın, gözümün de nuru namazdır.' Güzel koku, sen o güzel kokuyu gül kokusu, leylaktır, zambaktır, zannediyorsun. O işin zahir kısmı, başka bir hadisi şerifte ne dedi? Rahmanın dedi, kokusu Yemen'den geliyor. Sen o Rahmanın kokusunu almaya çalış, onun güzel koku dediği zahirde kalma. Sen mana kokusunu almaya

çalış. Mesela, Hazreti Peygamber sallallahu ve sellem hazretleri, kendisine güzel koku ikram edenleri hiçbir zaman reddetmedi ve dedi ki: 'Birisi güzel bir koku sana ikram ediyorsa onu dedi reddetme. Güzel bir koku ikram ediyorsa onu reddetme. Sebep? Çünkü o güzel koku hayırdır, hasenattır, iyiliktir, Kur'an'dır, sünnettir, ilmü ledünden gelen bir ilimdir, bir hikmettir o.

Bir mürşidi kâmil, bir veli sana bir şey söyledi, o senin için güzel kokudur, hikmettir, ilimdir o senin için. Onu reddetme. Yoksa biz o güzel kokuya zahir olarak baktığımızda, bildiğimiz misk, parfüm diyorsunuz ya siz şimdi. İşte biz de ona misk diyoruz, böyle yağlı ballı, böyle güzel güzel sürünüyoruz böyle, çıkmıyor üç dört gün üstümüzden, değil mi? Bazıları da var, gerçekten böyle koklayınca insanın burun direği sızlayacak. Onu da nasıl seviyorlar, bilmiyorum. O da güzel koku olarak geçiyor herhalde onlara da o güzel kokuyor. Yani, çok affedersiniz, bilmem ne böceğine, bilmem neyin tatlı geldiği gibi, onun da kokusu ona hoş geliyor. O da nereye gidiyor? O bilmem neye gidiyor onu yuvarlıyor anladınız siz onu. Anlamayan kaldı mı? Yok. İşte böyle dilsiz dudaksız anlaşma, böyle mecaz anlaşmada böyle bir şey. Bakın, ona necaset gelmiyor, o koku. Ona o necaset gelmiyor, o büyük bir iş yaptım diye uğraşıyor. Demek ki senin burnun da iyi koku alacak, kötü koku almayacak. Kötü kokuya iyi koku deme, kötü kokuya güzel koku da deme. Hani bir insan var is kokuyor. Neden is kokuyor? Haramın içinde çünkü. Haramın içinde olunca ondan güzel koku gelmez. Ya? Hani demirci dükkanına giden is kokar diyor ya hadisi şerifte. Sen demirci dükkanına gidersen, is kokarsın. Demirci dükkanına gittiğinde üzerine senin muhakkak diyor bir kıvılcım, bir ateş senin üstüne bulaşır. Hadisi şerifin metni uzun ama ben mana olarak aklımda kalanı söylüyorum ama diyor sen güzel misk satan bir kimseye gidersen, sen misk kokarsın, misk kokarsın. O zaman sen nereye gideceksin? Güzel kokuyu takip et. O zaman sana misk kokuları saçan, akl-ı külden gelen, ilmü ledünden gelen ilme tabi ol. Güzel koku o. Yok, akl-ı külden, sen ilahi ilimden bir kelam konuşmayan kimsenin peşine düşme. Heva hevesini ilah etmiş, heva hevesini ilah etmiş, nefsini ilah etmiş. Sen onun peşinden gitme, o kötü kokuyor o. Onun kokusu kötü. Seni zikirden engelliyorsa seni Allah'ın sıfatlarının tecelliyatını fikretmekten engelliyorsa namazdan, abdestten, oruçtan, zikirden, fikirden, iyi arkadaşlardan, salihlerden seni ayırıyorsa o kötü bir koku. Ondan uzak dur. O seni cehenneme götürüyor. Onda şeytan kokusu var, onda cehennem kokusu var, onda ateş kokusu var. Bunun burnu çalışmıyor ya çoğumuz da bizim, çalışmayınca o konuşan kimsenin konuşmaları bize tatlı geliyor.

Canım kardeşim, o şeytanın suretine bürünmüş iki ayaklı şeytan. Seni manadan uzaklaştırıyor, seni Kur'an'dan seni sünnetten uzaklaştırıyor, seni

salihlerden uzaklaştırıyor, seni zikir halakasından uzaklaştırıyor, seni zakirden, çavuştan uzaklaştırıyor, seni Allah yolunda koşuşturmaktan uzaklaştırıyor. Sen nereye gittin, geceni nerde geçirdin, neyle geçirdin, gündüzünü nerde geçirdin, neyle geçirdin? O arkadaşınla, beraber olduğum arkadaşım dedin ya, o seni nereye götürdü? Kanka hadi ya gel, işte bilmem ne kahvesi içelim, kahveye gidelim. İyi gittin! Nereye gittin? Bilmem ne kahvesi içmeye gittin. Nerde? Bilmem, nerde içtin! Çok matah bir şey yaptın. Nereye götürdü seni? Deccaliyetin ibadethanesine götürdü. Nereye götürdü seni? Vahşi kapitalist sistemin ibadethanesine götürdü. Nerde şimdi gençlerimiz?Vahşi kapitalizmin kucağında! Bilmem hangi markanın gömleğini giyecek, bilmem hangi markanın pantolonunu giyecek, bilmem hangi markanın kahvesini içecek, bilmem hangi markanın sinemasına gidecek, bilmem hangi markanın barına gidecek, pavyonuna gidecek, bilmem hangi markanın, bilmem nesini yapacak? Nereye götürdü arkadaşın seni? Deccaliyete götürdü. O kendisini şeytana kiraya vermiş, onun ev sahibi şeytan. O koku nereye götürdü seni? Harama götürdü, yanlışa götürdü, eksiye götürdü. Kimin kokusu bu? Şeytanın kokusu. Sen Muhammed'i Mustafa'nın kokusunu ara, onun kokusunu bul. Onun kokusuna aşina olursan her gittiğin yerde onun kokusunu ararsın. O kokuyu bulamazsan orda, o kokuyu bulamazsan orda dersin ki burası o kokmuyor. Bu sende bir müddet sonra bu kokuya aşina olur alışkın olursan kadın erkek hiç değişmez, eşinde bile o kokuyu aramaya başlarsın.

Eşinde o kokuyu bulamazsan için soğur ondan. Çocuğunda o koku ararsın. Çocuğunda o kokuyu bulamazsan için soğur. Arkadaşın da o kokuyu ararsın, o kokuyu bulamazsan için soğur. Bu fenafi'l Resul hâlidir. O esnada o kimsenin etrafla olan ilişkilerinde sıkıntılar yaşanmaya başlar. Kokladığın her şeyde o kokuyu ararsın. O koku seni sarhoş eder. O koku seni sarhoş eder ama o koku aynı zamanda da kılavuzdur sana. Kılavuz! Sen üstadının kokusunu aldıysan manevi olarak ama rüyanda ama hâlinde ama zikrullah esnasında o koku kılavuzdu sana. Bak o koku sana kılavuz olur. Hazreti Pir diyor ki, o koku sana kılavuz ve rehberdir. Seni ta ebedi cennete ve Kevser ırmağına götürür o manevi koku. Devam ediyor Hazreti Pir:

"Koku göze ilaçtır, nuru artırır. Yakub'un gözü bir kokudan açıldı. Kötü koku gözü karartır. Yusuf'un kokusu ise göze nur verir."

Koku burna ilaçtır demiyor, dikkat edin. Koku göze ilaçtır diyor. Biz şimdi yine Yakup'un meselesine dönecek olursak Yakup aleyhisselam ne yaptı? Öbür kardeşler oniki oğlan ya, Yusuf rüya gördü. Rüyasında on bir tane yıldız ve ayın kendisine secde ettiğini gördü. Bunu babası Yakub'a anlattı, babası Yakub da dedi ki evlat, bunu kardeşlerine anlatmasaydın iyiydi,

şeytan insanın apaçık düşmanıdır dedi. Kardeşlerin senin apaçık düşmanındır demedi, şeytan insanın apaçık düşmanıdır dedi, ayırd etti. Velev ki sonra o kardeşler Yusuf'u çekemediler, kıskançlık yaptılar. Tabii Yakub aleyhisselam bu rüyadan sonra Yusuf'u koruma altına almaya başladı. Yusuf'u korumaya başladı. Korumaya başlayınca öbür kardeşler hasislendi, kıskandılar. Bu sefer ne yaptılar? Babasına işte yalan söyleyerekten biraz kandıraraktan dediler ki Yusuf'u bugün pikniğe götürelim bu günkü dille. Sonra götürdüler ne yaptılar onu kuyuya attılar. Gömleğini de çıkardılar, orda bir hayvan kestiler, hayvanın kanıyla onu kanlandırdılar, döndüler hüngür faşırt ağladılar Yakub'un önünde. Dediler ki inanmayacaksın ama Yusuf'u dediler kurtlar kaptı.

Hatta Yakup rivayet edilir, baktı kanlı gömleğe dedi ki bu kurtlar ne kadar iyi bir kurtmuş ki Yusuf'un gömleğini bile yırtmamış dedi ve dedi ki bana sabretmek düşer. Velev ki sonra Yusuf'u ne yaptı? O bölgeden geçen bir kimse aldı, Mısır'a götürdü. Mısır'da da başına bazı işler geldi. Sonra Mısır'da önemli bir göreve geldi, sonra Mısır'da önemli bir göreve geldikten sonra işler değişmeye başladı amma velakin bizim Koca Yunusumuz da Yusuf'la Yakup aleyhisselamla alakalı meseleye aldı bir nefesle dedi ki: 'Ben bir Yakub idim." Hadi bakalım Vuslat... Huu Vuslat Ali. Allah razı olsun. Bugün sohbeti gözden geçirirken aklıma Urfalı Kazancı Bedih geldi. Bedihten dinledim bunu. Daha önceleri de çok dinlemiştim. Kendi kendime de hayıflandım, bir gidip dedim Bedihten bunu sıra gecesinden dinleyemedik, dedim. Sonra dedim Vuslat'a atayım da bunu vuslat akşama bunu söylesin dedim. O da maaşallah, hemen bir saat, bir buçuk saat içinde CD hâline getirmiş, attı bana. E Bedih'i de aratmamış o da daha güzel böyle orda okumuş. Şimdi de böyle müziksiz, çıplak sesle okumak herkesin harcı değildir, çünkü çıplak ses böyle adamın her şeyini çıkarır meydana, maşallahı var, çıplak sesle onu okudu. İşte ne oldu? Yusuf kuyudan sonra gitti Mısır'a. Sonra Mısır'da sultan oldu, öyle diyelim ve Yakup aleyhisselam Yusuf'un öldüğüne hiç inanmadı. İnanmaması, Yusuf'un kokusunu alıyor çünkü. Yusuf'un kokusunu aldığında Yusuf'un öldüğüne inanmıyor. Bir delil daha var Yakup aleyhisselamda. O da ne? Yusuf'un görmüş olduğu rüya. Bakın rüya ne kadar önemli. Ben bazen dervişlere derim, rüyanızda görün de ders alın. Neden? O rüya sahihse senin önünde hep delildir.

Yakup aleyhisselam, Yusuf'un rüyasını dinledi. Yusuf'un rüyasını dinleyince 11 tane yıldız onun önünde eğiliyor, 11 kardeşi, ona tabi olacak. Ay da onun önünde eğiliyor, ay da Yakup aleyhisselamın kız kardeşi. O da onun halası. Halası da ona tabi olacak. Yakub aleyhisselam bu rüyayı bildiğinden Yusuf'un üzerinde rüyaya itimadı tam. Ey sufi kardeş, ahmaklık yapma. Yol

çok çetindir, önüne bir sürü imtihanlar geçer, kendi gördüğün rüyana kendin itimatsızlık edip yalanlama kendini. Kendi gördüğün rüyaya kendin itimatsızlık edip yalanlama. Gördüğüm rüya hakikate aitse, şekline şemaline girmeyen bir delilli rüyaysa otur oturduğun yerde kımıldama hiç. Kımıldarsan yerine başkasının oturduğunu görüverirsin. Bu meydandan kimler gelmiş kimler geçmiş. Bir tane de sen olursun geldiydi, gitti derler. Orda eksilmez bir şey. Sen gördüğün rüyaya kendin itimat et rüyan sahih ise. Bak, koskoca Yakup kendi rüyasından oturdu, Yusuf'un öldüğüne hiç inanmadı. Öbür oğulları ve etrafı dediler ki yani sen mecnun oldun bu konuda artık sen aklî dengeni de kaybettin. Gözleri kör oldu Yakub'un Yusuf'a ağlamaktan. Yusuf'un hasretinden gözü kör oldu. Sevmek böyle bir şeydir; gözün kör olur, sevdiğinden başkasını görmezsin. Yakub'un körlüğünü zahir körlük de görme; o sevdiğinden başka bir şey görmedi. Hani ne dedi Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri: 'Seven hem kör hem sağırdır' dedi. Seven kördür, sevdiğinden başkasını görmez. Seven sağırdır, sevdiğinden başkasını duymaz. Eğer senin gördüğün ve duyduğun başka şeyler varsa sen bu meydana seviyorum diye çıkma. Sen sevdiğinden başka şeyler görüyorsan, aşıklık iddiasında bulunma, haddi aşma. Deki, biz aday adayıyız, aday adayıyız de. O yüzden Yakup Yusuf'tan başka bir şey görmedi. Gözünün kör olması mana itibariyle, mana itibariyle Yusuf'tan başka bir şey görmemesi miydi? Bakın, Yusuf'tan başka bir şey görmemesiydi.

Sonradan Yusuf tabii gittiler, kıtlık oldu. Kıtlık olunca duydular Mısır'da yiyecek içecek var. Yakup oğullarını hususi gönderdi, dedi ki 'Mısır eline gidin, Mısır elinde bir hükümdar var, yardımcı olacak size.' Bünyamin'i de yanlarında götürmek istediler önce...Birincide Bünyamin gitmedi. Gittiler, Yakub'un diğer oğlanları. Yusuf bunları ağırladı. Bir kile istediler, iki kile verdi onlara. Dediler paramız yok, sonra getirin, dedi onlara. Bunlar çok sevinçli geri döndüler. Yakup Yusuf'un kokusunu alıyor. Onların bir kısmını sattılar onlar, paraları tahsil ettiler. Bir kısmını da kendilerine aldılar. Dünya böyle bir şeydir çünkü. Dediler ki 'Babacığım, biz gidelim tekrar ordan; hem buğday alım, hem aldıklarımın parasını ödeyelim.' Bu sefer Yakup dedi ki 'Bünyamin'i de götürün'. Bunlar Bünyamin'i de götürdüler. Bünyamin Yusuf'un ufağı. Bünyamin'i de götürdüler. Bünyamin'i götürünce, bakın, bunlar kelamsız anlaşıyorlar. İkisi de peygamber, Yakup da peygamber, Yusuf da peygamber. Bünyamin de gelince, o gün için Mısır'ın bir kanunu var; birisi hırsızlık yaptığı anda, kimin malını çaldıysa onun kölesi oluyor. O ister affediyor, ister onu kendisine köle ediyor, isterse onu satıyor. Yusuf bir oyun yaptı. Bünyamin'in heybesine, kendi kilesini koydu, kendi adına yazılı, bir kabını koydu, su kabı gibi bir şey. Arayın

dedi bu gidecek olanları. Onlar buğdayları aldılar, sevinçliler, her şeyi aldılar, çok sevinçliler. Yusuf'un askerleri aramaya başladılar. Onlar itiraz ediyorlar, 'Biz çok iyi bir adamın oğullarıyız, bir hırsızlık yapmayız, böyle bir ahlakımız yok.' Önce büyük abisinden başladılar aramaya. Hiçbir şey yok, hiçbir şey yok, hiçbir şey yok. En son Bünyamin'e geldi, Bünyaminden kap çıktı. Kap çıkınca şaşkınlar. Hepsi de böyle bir şey olamaz diye. Her biri telaş içinde. Mısır'ın kanunu geçerli. Dedi ki, Bünyamin benim kölem oldu. Bu kab bana ait, bana ait kabı çalmış, o yüzden dedi, çalma da geçmiyor, bana ait olan kab onun yükünde çıktı, çalma değil, yükünde çıktı. Dedi ki Bünyamin benim kölemdir Mısır kanunlarına göre, çünkü başka türlü de, Bünyamin'i orda, alabilme, zaptetme hakkı da yok. Kanun bu ya, onun üzerinde bulundu mal, onun oldu.

Bu sefer Yusuf Bünyamin'i yanına aldı, onlara dedi ki, 'Siz serbestsiniz, gidin ailenizi de alın gelin buraya.' Dediler, 'Bizim bir yaşlı babamız var, biz bir kardeşimizi kaybettik, kurtlar onu kaptı, gitti, kurtlar onu parçaladı. Kurtlar onu parçaladığı için, o ağlamaktan gözleri kör oldu, gözü görmüyor. Bir de Bünyamin eğer onun çok sevdiği, koruduğu kardeşlerimizden birisiydi, sen de bunu alı koyarsan bizim babamız perişan olur, bunu kaldıramaz. Hangimizi istiyorsan onu al, Bünyamin'i serbest bırak" dediler. Dedi ki "Kanun bu. Bünyamin bende kalacak." Gömleğini çıkardı. Dedi ki götürün bunu babanıza, bunu babanıza götürün, babanızın gözlerine sürün, babanızın gözlerine sürün inşallah gözleri açılacak dedi. Bunlar orda konuşup yola çıktığında Yakup etrafına diyordu ki Yusuf'un kokusunu alıyorum. Diyeceksiniz ki dedi bu yine bunadı, delirdi, sayıklıyor diyeceksiniz ama dedi Yusuf'un kokusunu alıyorum. Daha Mısır'dan gömlek yola çıkarken Yakup Yusuf'un gömleğinin kokusunu alıyordu ve gömleği getirdiler, Yakup o gömleği yüzüne gözüne sürdü, gözleri açıldı. Dedi ki Yusuf'um yaşıyordu, öldüğüne hiç inanmadım. İşte koku ne oldu? Göze ilaç oldu.

Manevi koku göze de gönle de ilaçtır. Manevi koku mana gözüne ilaçtır. Senin manâ gözünü harekete geçirir. O manevi koku burna değildir, gönüledir çünkü. Sen bir karanfil koklarsın, burnunla koklarsın o koku zahiridir. Bir gül koklarsın, o koku zahiridir. Burnun, senin zahiri kokular alıyor. Eğer bir mana kokusu alıyorsan, gül olmadan da gül koklarsın. Eğer gönlün mana kokusu alıyorsa, karanfil olmadan da karanfil kokusu alırsın. Yok sen mana olarak, Mansur şarabını tattıysan su da senin için Mansur şarabıdır, çay da senin için Mansur şarabıdır, sevgilinin cemali de senin için Mansur şarabıdır. Sen bir ama celalî ama cemalî bir tecelliyat hem senin için mana kokusudur hem de senin için mânâ şarabıdır. Sen bir cemal kokusuna kendini değil bütün alemi kurban edersin. Bir cemal tecelliyatına

bütün hayatını, ömrünü feda edersin. O öyle bir mana kokusudur ki o öyle bir mana gözüdür ki sen gönül olarak hem koklar hem seyredersin. O yüzden, o koku bu manada nedir? Göze ilaçtır, manevi göze ilaçtır. Zahiri göze de ilaç mıdır? Zahiri göze de ilaçtır. Eğer sende mânâ var ise bu göze de ihtiyacın yoktur. Mânâ varsa ise! Sende bir mânâ var ise görmeden, gözünü açmadan da görürsün. Sen de mana varsa gözü kapalı görürsün, gözü kapalı görürsün. Sen de mânâ varsa duvarın arkasını da görürsün. Sen de mânâ varsa beş bin metre öteyi değil elli bin metre öteyi de görürsün. Sen de mânâ varsa beş yıl sonrasını da görürsün, on yıl sonrasını da görürsün, otuz yıl sonrasını da görürsün. Bu sendeki mânâyla alakalı. Bu çıplak gözle alâkalı değil, bu mânâ ile alâkalı.

Kötü koku, gözü karartır yani sen bir harama dalarsan, mânâ gözün kapanır senin, sen harama bakar haramla iştigal edersen gönül gözün kapanır, gönül kapın kapanır, gönül penceren kapanır. Senin gönül dilin lâl olur, konuşmaz! Neden? Sen harama düştün, sen yanlışa düştün. Sen bir mürşidi kâmilin aleyhinde konuşursan sen de göz möz kalmaz. Sen Allah'ı zikredenlerin aleyhine düştüysen sen küfür ehli olarak göçer gidersin, kalbin mühürlenir senin. Senin ne çıplak gözün kalır ne mana gözün kalır. Kötü koku senin gözünü karartır, kalbini karartır, bakışını karartır, duyuşunu karartır. Sen karanlığa düşersin. Neden? Sen çünkü harama düştün, haramla iştigal ettin, sen haramı helâl gördün, sen Allah'a küstahlık ettin, sen Allah'a kibirlilik ettin, sen Peygamber sallallahu ve sellem e küstahlık ettin, sen Hazreti Muhammedi Mustafa'ya(s.a.v)'e kibirlilik ettin. Senin hiç bir tarafın açık kalmaz, her yerin kapanır. O yüzden Yusuf ve Yusuf gibilerin kokusu göze şifadır. Yusuf gibiler dediğim, 'ümmetimin mürşidi kamilleri, velileri, zamanın, Ümmeti Muhammedin, Ümmeti Muhammedin, zamanın kutupları, Beni İsrail peygamberleri mesabesindedir.'

Sen bir kutbun gönlünü kırma. Sen bit kutba küstahlık etme. Sen bir üstada küstahlık etme, kalırsın meydanda, meydanda kalırsın. Kim bu diye bakan olmaz, unutur herkes seni, sen de kendini unutursun, Allah'ı da unutursun, Allah da seni unutur. Namaz kılarsın, Allah'ı unutmuş vaziyette namaz kılarsın, namazın da namaz olmaz. Oruç tutarsın, Allah'ı unutmuş vaziyette oruç tutarsın, orucun da oruç olmaz. Sen çünkü bir Yusuf gönüllünün gönlünü kırmışsın. Sen bir Yusuf gönüllünün gönlüne girmemişsin. Yusuf gönüllünün gönlüne girseydin, kurtuluşu erecektin, gözün gönlün açılacaktı. Ama sen kötü kokulara gittin, dedikoduya gittin, iftiraya gittin, yalan yanlışa gittin. Sen Kur'an ve sünnetin dışına çıktın. Sen kötü kokuların tecelligâhı oldun, senden hayır gelmez. Sen ancak cehenneme odun olursun, başka bir şey olmazsın. Allah muhafaza eylesin.

"Yusuf değilsen bile Yakup ol; onun gibi matlûbuna erişmek için ağla."

Yusuf gibi güzel değilsen, Yusuf gibi boyun posun yerinde değilse, Yusuf gibi dünya üzerinde en güzeller sınıfında değilsen, Yusuf gibi seçilmiş değilsen hiç olmazsa Yakup ol da ağla. zaten. Bir insan, bir sufi, ya aşıktır ya maşuktur ya da hem aşıktır hem maşuktur. Aşıksan, aşıklığını bil, matlubun için ağla, gece gündüz ağla. Kime aşıksan onun için ağla. Kime aşıksan onun için ağla. Vallahi de billahi de tillahi de yeminle söylüyorum, o maşukuna ulaşırsın, gerçekten aşıksan. Maşuksan Yunus gibi naz et, maşuksan, sen de o güzellik varsa naz vallahi de senin hakkın billahi de senin hakkın ama sana işin en zorunu söyleyeyim kardeş, sende hem âşıklık varsa, hem maşukluk varsa, dünyanın da ahiretin de yükü senin üstünde. Bütün yük sende. Bir tarafınla âşıksın. Kime? Kime aşıksan ona. Bir tarafın maşuk. Seni seviyorum diyenler var. En zor şeydir. Birisi seni seviyorum diyorsa yalandan da dese, yalandan da dese, onu gerçekten demiş gibi seversin. Maşukluk onu ister. Maşuksan her 'seviyorum' diyene kanadını gerersin.

Maşuksan her geleni kanadının altına alırsın. Ayıramazsın, seni seviyorum diyeni ayıramazsın. Ayırırsan sen maşuk değilsin. Sen ilmi ilahinin kokusunu almamışsın. Ayırıyorsan, sen o Mansur şarabının tadını almamışsın. Yalancının tekisin, çıkma meydana! Yalancının tekisin, çıkma meydana! Maşukluk taslama. İğne battığında 'oof' diyeceksen, maşukluk. Taslama. Zoru gördüğünde kaçıp gideceksen, maşukluk taslama. Aç kaldığında 'aç kaldım' diyeceksen, maşukluk taslama. Ver Allah için dediklerinde vermeyeceksen, maşukluk taslama. Sev Allah için dediklerinde sevemeyeceksen maşukluk taslama. İçinde çirkinlik akıyorsa, maşukluk taslama. Bir gün gerçeğin çıkar meydana. Yaldızlı bir ürün gibisin. İki yıkamada altından gerçeğin çıkar. Yaldızlı bir ürün gibi küçücük bir ateşi görse bakırın bakırlığı, demirin, demirliği çıkar meydana. Onu altına boyasan, altına boyadın, aldın bakırı, altın suyunun içerisine battın, çıkardın, o altın olmadı kardeş! Canım kardeşim benim! O altın olmadı. O küçücük bir ateşi gördüğünde bakır olduğu çıkacak meydana. O parayı gördüğünde bakır olduğu çıkacak meydana. O kadın gecenin yarısında 'Geldim kapındayım, beni al' dediğinde, açacak o kapıyı, O namussuz bir adam çünkü. Alacak onu, o bakır o. Ona el açacak, şeyenlillah 'Ben kiramı ödeyemedim' diyecek, ona sırıtacak! Sırıtacak, vahşi, namussuz, şerefsiz! Kiranı öderim diyecek ama belli şartı. Onun çıkacak bakırlığı, onun sahtekarlığı çıkacak. Bir imtihanda çıkacak, bir meselede çıkacak. Çıkma, rezil etme kendini. Maşukum diye de ortalıkta gerinme. Sakın!

Sakın olmadan oldum derdine düşme. Yakup ol, ağla. Senin için o daha hayırlı. Yakupluk kötü değil, herkes Yusuf olacak diye bir kaide yok. İşte,

ya? Yusuf değilsen ki değilsin, Yakuplukta kal, ağla, yalvar. Yusuf'un kapısına otur. Ben Yakubum sen Yusufsun de. Ben âşık olmaya çalışıyorum sen maşukumsun de. Ben maşuk değilim, ben ilmi ezeliden seçilmemişim, sen seçilmişsin de. Otur oturduğun yere. Senden kimse maşukluk beklemiyor. Senden o zaten aşıklık bekliyor. Zaten bir maşuk var. Bu alemde iki maşuk olmaz. Otur, hiçbir zaman aşıklığı elinden bırakma. Maşuk olsan dahi aşıklığı elinden bırakma. Deki ben aşık olmaya çalışıyorum. Ben aşık olmaya çalışıyorum de. O yüzden sen Yakupluğu seç, Yusufluğa özenme. Yusufluğa özenme! O Yakupluk her zaman için her zaman için biz fukara sufiler için mükemmel bir noktadır. Cenab-ı Hak sana maşukluk kisvesi giydirdiyse de zaten itiraz edecek bir şeyin yok. Herkeste de bir nebze maşukluk kisvesi vardır zaten. Orayı anlatmıyorum sana, nefsine uymayasın diye. Herkesin bir tarafında maşukluk kisvesi vardır, kadında erkekte ama sen oraya bakıp da nefsine uyma. Ben âşıklık yolunda gideceğim de.

"Hâkimi Gaznevî'nin şu nasihatini dinle de eski vücudunda bir yenilik bul."

Gaznevî aslında bu bir, Edebiyatçılar yukarıda var mı? Edebiyat okuyan kim vardı? Korkmayın, kaldırın elinizi, sorguya çekmeyeceğim. Hani sizde Senayi olarak mı okutuluyor bu? Evet, normalde halk dilinde Senayi olan Gaznevî, aslında onun adı Gaznevî, Hakim Gaznevî ilmi literatürde ama o böyle halk dilinde, daha doğrusu sufiler dilinde Senayi olarak geçer. Sonradan bir Senayiler daha çıktılar ama o Senayi, bu Senayi değil. Bazen halk türküsünde Senayi'den alınma filan diyorlar, o Senayi değil, bu benim dediğim eski. Bakın Hz. Pir Senayi'yi burda ondan nakil yapıyor:

"Naz için gül gibi bir yüz gerek. Öyle bir yüzün yoksa kötü huyun etrafında dönüp dolaşma, nazlanma. Çirkin ve sarı bir yüzün nazı da çirkindir. Gözün hem kör hem de hastalıklı oluşu müşküldür. Yusuf'a karşı nazlanma, güzellik iddia etme! Yakupcasına niyaz etmek ve ah eylemekten başka bir şey yapma."

O zaman naz için gül gibi bir yüz gerek. Yani senin manan çok temiz olması lazım. Görüntü yüzü değil, bu senin mana yüzün, iç yüzün. Bu mana suret olarak senin suretine benzer ama orada, manada güzel ise dersin ki bunun manası güzel. Bazen manada güzel olmayan dahi, bir Yusuf'un nefesiyle manası güzelleşir. Yusuf nefesiyle, Yusuf gömleğiyle, Yusuf dokunuşuyla mana da güzelleşir. Hani az önce dedim ya, bir okursun, bir tevhit, herkesin manası değişir orda. O yüzden deriz zikrullah halakasını terketme. O yüzden deriz, gelin, DNA'larınızı düzeltin burda. Gel, o halakaya otur, manan güzelleşsin, cennet yüzlü ol, melek yüzlü ol. Öyle cennet yüzlü ol, melekler el pençe dursun, senin güzelliğinden. Öyle cennet yüzlü ol, cennetteki

adamlar, adamlığından geçsin. Desinler ki, adamın hası geldi. Hangi güzel, Muhammed'in Mustafa'nın güzelliğinin yanında esamesi okunur ki. Hangi güzelin, Yusuf'un güzelliğinin yanında, esamisi okunur ki? Hangi güzel, Hazreti Hatice'nin mana güzelliğinin yanında, esamisi okunur ki? Hangi güzelin, Hazreti Fatıma'nın cennet güzelliğinin önünde, güzelliğinin esamesi okunur ki? Hiçbirinin okunmaz ama o mana güzelliği zahir güzellik gibi değildir. Sen yüzüne bakarsın, kara kuru dersin, bu neye benzer dersin, manası öyledir ki manaya baktığında gözünü ondan alamazsın. Manada böyle bir güzelliğin yok ise naz etme, bu naz sana yakışmaz. Öyle bir yüzün yoksa, kötü huyun etrafında dönüp dolaşma, nazlanma.

Sen kendine bir bak, kendini tefekkür et. Sende Yusuf güzelliği yoksa, kendi kendine kirliliğe düşersin, naz etme. Sen kendini güzel görüp de 'ben güzellere layığım' deme! Deme. Sen güzel olmaya çalış. Bir güzel de sana el uzattıysa sakın onu iteyim deme. Öp başına koy, öp gönlüne tac eyle. De ki bir güzel bana elini uzatmış. Ben o eli öpmüşüm. Ben ona nasıl vefasızlık ederim de. Otur oturduğun yere. Sakın! Çirkinsin, kendi çirkinliğini biliyorsun. Dalmışsın heva heves, çukuruna, dalmışsın nefsaniyete, şeytaniyete. Kendini güzel göstermeye çalışma. Sende ilmi ledünün 'i'sinin, noktasının zerresi yok. Kendinde ilmü ledün varmış gibi gösterme. Sen de güzelliğin esamesi yok, sen kendini güzel görüp de caka satanlardan olma.

Sen tövbe edip zikreden, af dileyenlerden ol. Sen Yakub'un yolunu seç çünkü Yakub'un yolunu seçmezsen bu dünyadan kör olup gidenlerden olursun. Hani bu dünyadan kör gidenler, mana olarak öbür dünyada da kör olarak hâlkolacaklar. Sen bu dünyada mana gözünü açmanın yolunu ara. Bir güzel bul, o güzelin elini öp, dizinin dibinde otur. O güzelin yolundan git, o güzelin hürmetine sen de geçenlerden olursun. Dedi ya Allah Resûlü'ne dedi, sahabeden bir kimse: 'Biz,' dedi, 'senin yaptığın amele yetişemeyiz ama biz seninle beraber olmak istiyoruz. Kişi sevdiğiyledir, kişi sevdiğiyledir, kişi sevdiğiyledir. Sen bir Yusuf yüzlü bul da onun elini sıkı tut da yürü. Seviyormuş gibi yapsan da onun elini tut, yürü, geri kalma. Hani başka bir sahabe de geldi ya, dedi ki: 'Bu amelleri işleyemiyoruz ama onları seviyoruz,' dedi ya, 'Sen onları sevdiğin için, o ameli işlemesen dahi, onlardan sayılırsın', dedi. Onlardan sayılırsın. Sen onlardan sayıl. Bir Yusuf yüzlülerin içine otur da onlardan sayıl ama kendince kendini bil. Deki ben nasıl bir sevap işledim, ben nasıl bir dua aldım, benim manada kim başımı okşadı da ben bu Yusuf yüzlülerin arasına düştüm. Yarabbi, sana hamdü sena ediyorum, de. Allah'a hamd et. Ona yalvar yakar. Yarabbi ben bu mutluluğa nasıl eriştim de. Bana lütfettin, bana ikram ettin, bana ihsan ettin. Sen beni bunların

içine koydun de, sakın nefsine uyup da kendini kibir dünyasına atma Allah muhafaza eylesin.

Yusuf'a karşı nazlanma, güzellik iddia etme. Bir mürşidi kamilin önüne oturduğunda, nazlanma. Ona mürşidi kamillik taslama, ona bilgiçlik taslama, ona biliyormuşum gibi gösterme, kendini havalara uçurma. Haddini bil! Haddini bilmek en büyük ilim. Dilini tut, haddini bil! Dilini tutup haddini bilmezsen, orda bırakmazlar seni. Ancak edepli olanlar yol alır. Ancak edebini muhafaza edenler orada oturur. "Yakupçasına niyaz etmek ve ah eylemekten başka bir şey yapma." Sen Yakupçasına ağla, inle, yalvar, yakar. Gözünün yaşı bitmesin, Rabbim bizi onlardan eylesin. Hazreti Pir diyor ki, hani dudu öldü numarası yaptıydı ya, ona geldi, hemen ordan oraya döndü. Dedi ki:

"Dudunun ölümünün manası niyazdı. Sen de niyaz ve yoksullukta kendini ölü yap."

Hani dudu öldü numarası yaptı, sonra özgürlüğüne kavuştu ya, sen de diyor dudunun ölümünün manası niyazdı, ağlamaktı, yalvarmaktı, ölmeden önce ölümle ölümü yaşamaktı. Sen de öyle yap, diyor. Özgürlüğüne kavuş. Bu ruh, bu tenden çıksın. Bu ruh, bu tenden çıkaraktan ölmeden önce ölümün sırrına kavuş diyor. Allah, bizi onlardan eylesin.

"İsa'nın nefesi seni diriltsin, kendisi gibi güzel ve mutlu bir hale getirsin.

Buradan devam edeceğiz bir nokta işaret edeyim, geçeyim. İsa ne yapardı? İsa'nın en büyük mucizelerinden birisi neydi? Ölüyü diriltmekti. Ölüyü diriltmekti. Bir Yusuf yüzlü, zamanın İsa nefeslisini bul da git, o sana bir hu desin de sen yeniden manen diril. El-Fatiha maassalavat...

https://www.youtube.com/live/kuw6q7lg2QA?si=TNbxxXgZWeKSA9Zl

9 MART 2024
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

MESNEVİ-İ ŞERİF 1910-1912. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Rabbim Gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve Ümmeti Muhammedi hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Rabbim Müslümanlara zulmeden Çin, İsrail, batı, nerde ne varsa, kim, Müslümanlara zulmediyorsa Cenab-ı Hak hepsini kahru perişan eylesin, hepsini de yerin dibine batırsın. Devletlerini batırsın. Amin. Ecmain. Allah razı olsun, biraz geciktik, kantarın topuzunu kaçırdık. Sonuç itibariyle Ramazan. Öyle olunca bir de Allah razı olsun bizim Nuri kardeş ziyarete geldi oğluyla beraber. Onlar hem Oktay'ı ziyaret ettiler. Oktay'ın da herkese selamı var. O yüzden biraz böyle hem benim kafam toplansın diye baktık. Anca toplanıyor artık. Şimdi ben şeyh efendinin ilk zakirlerindendim, onun şeyhliğinin ilk zakiriydim. tabii gençliğini biliyoruz ya. Yıllar, yılları geçti. Yıllar, yılları geçti, bir müddet sonra artık şeyh efendi eskisi gibi değil tabi. O zaman şöyle düşünmeye başladıydım, yormayayım, üzmeyeyim, sıkıntılı işlerden ona hiç bahsetmeyeyim çünkü yaşı geçiyordu artık böyle. Şimdi kendi kendime, benim yaşım geçmeye başladı. E artık yaş geçince ancak toparlanıyor insan. Hatta Hacı Cafer'e dedim ki Hacı Cafer atmış üç tam ölüm yaşıymış dedim, Allah Resulü sallallahu ve sellem atmış üçte öldü ya, yani dedim ki tam ölüm yaşıymış, ne güzel dedim. Böyle her şey gençken, diriyken böyle, hani yaşadı yaşayacağını, oldu olan, atmış üçte vefat etti gitti. Bu dünya bu kadar bir şey. Allah iyi etsin inşallah. 1910. beyitten devam ediyoruz inşallah:

"İsa'nın nefesi seni diriltsin, kendisi gibi güzel ve mutlu bir hale getirsin."

Hz. Pir'e göre her dönem İsa nefesli olan büyük mürşitler veliler vardır. Aslında, hani daha önceki derslerde işlediydik. Kırkların içerisinden bir kısmı peygamber kalbiyle, o hususiyetlerle hususilenmişti. Aslında ne kadar peygamber gelip geçtiyse, bu manada hepsinin peygamberlik makamı değil, hepsinin işini yapan veliler de vardır, evliyalar da var. Nasıl peygamberler, kimisi kimisinden üstün ise mesela dört büyük peygamber var ya, bu da onun gibi dört büyük peygamber yerine dört büyük mürşidi kâmil, veli, bunlar da böyle kendi kendine bir peygamberlik hiyerarşisi var. Velilerin mürşidi kamillerin de evliyaların da kendi içlerinde böyle bir hiyerarşi vardır. Yani zamanın kutbu ile işte sağındaki solundaki kutuplar, onların sağındakiler, onların solundakiler beşli oldu. Bir daha sağına soluna koy, yedi oldu, ondan sonra kırklar oldu. Bunların da kendilerine göre dereceleri var. Kendilerine göre bir halleri var.

(Umreciler gelmiş, Abdürrahim hoş geldin, hepiniz hoş geldiniz. Allah kabul etsin inşallah hepinizinkini de... Rabbim tekrar tekrar nasib eylesin inşallah. Allah mübarek etsin cümleye, gidecek olanlara da gidenlere de inşallah.)

Hz. Pir hani böyle Mehdi arayanlara der ya, "Zamanın Mehdisi senin git zamanın İsa'sı olan zamanın Mehdisini bul" der. Yani, bu nedir, işte İsa aleyhisselam gibi bir veli bul, bir mürşit bul. Çünkü bunda rumuz vardır. Rumuz şudur: Seyr-i sülûkta bir velinin ulaşacağı son nokta, peygamberler öğretisiyle İsa aleyhisselamdır. İsa aleyhisselamda öğretimi bitince, artık o direkt Hazreti Muhammedi Mustafa'nın öğretisine geçerse eğer, o zamanın kutbu olur. O, onun öğretisine geçer. Hatta, sağındaki, solundaki de onun öğretisine geçer. Bunlarda aynı zamanda hem de Ehlibeyt damarı vardır. Şimdi İsa'nın nefesi seni diriltsin deyince yani İsa nefesli gibi bir veli, bir mürşidi kamil bul, o seni manevi olarak dirilsin. Şimdi, İsa aleyhisselama mucize olarak ona çok değişik mucizeler verildi. Yani normalde o güne kadar gelen peygamber silsilesinin içerisinde en fazla, o güne kadar gelenlerin içerisinde en fazla mucize verilen bir peygamber. Maide 110: "O gün Allah şöyle der. Ey Meryem oğlu İsa! Sana ve annene olan nimetimi hatırla. Hani seni Ruhü'l Kudüs ile desteklemiştim. Beşikteyken ve kemale ermiş iken insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti Tevrat'ı ve İncil'i öğretmiştim. İznimle çamurdan kuş şeklinde bir şey yapıyor ve ona üflüyordun. O da iznimle kuş oluyordu. Anadan doğma kör olanı ve alaca hastalığına yakalanmış olan kimseyi iznimle iyileştirmiştin. Ölüleri iznimle kabirden çıkarıp diriltiyordun. İsrail oğullarına apaçık delillerle geldiğin ve onlardan inkâr edenlerin, 'Bu apaçık bir sihirdir,' dedikleri zaman seni onlardan korumuştum."

Bakın şimdi bütün dünyada peygambere verilen mucizeleri reddetmek, bunları normalde böyle bunlar olmamıştır, akla vuruyorlar ya akıllarıyla bunlar olmamıştır diyen hem Hıristiyanlardan hem Yahudilerden hem Müslümanlardan bir güruh var. Hatta Peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin üzerinde de mucizelerden tartışmaya açan o gruplar da var ya, bütün böyle mesela mucizelere inanmıyorum, böyle bir şey olmaz diyorlar. Akıl üstü çünkü. Akıl üstü olunca matematiğe girmiyor o iş, matematiğe girmeyince de reddediyorlar ama biz Kur'an'a iman ettik. Biz Hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in peygamberliğine de iman ettik. Hak olduğuna iman ettik. O yüzden Kur'an'a iman ettiğimiz için, Kur'an'ın söylemi bizim için bir gerçek. O zaman İsa aleyhisselam ne yapıyormuş? Kabirden, bakın, kabirden ölüleri diriltiyormuş Allah'ın izniyle. Gidiyordu kabristanın başına küntü biiznillah diyordu, kabirdeki kalkıyordu. Hatta Geylâni hazretlerinden bir kıssa söylerim ya hani, Hristiyanın birisi geliyor diyor ki, bizim peygamberimiz ölüleri diriltiyor. Alâ diyor, bir kabrin başına geçiyor okuyor, küntübiiznillah diyor, kabirdeki kimse keman çala çala kalkıyor. Biz de diyor Muhammed ümmetiyiz, biz diyor, mesleğiyle beraber diriltiriz, hani ondan bir çıt daha ileride. Kemancıymış adam, küntübiiznillah diyor, keman çala çala kalkıyor, ondan sonra işi bitince tekrar kabre giriyor. Şimdi burdaki tabi Hazreti Pir'in burdaki İsa'dan kastı, bu değil. Burdaki İsa'dan kastı diyor ki, git İsa'nın nefesi seni dirilsin. O zaman İsa nefesliler hep var. Burdaki İsa'dan kasıt, zamanın mürşidleridir. Sen bir ehliyetli mürşid bul, o ehliyetli mürşide git teslim ol, onun nasihatlarıyla, onun sana yol çizmesiyle, sen manevi olarak diril çünkü o zamanın mürşidi ve Allah ona bir hikmet vermiş, Allah, onu hikmetiyle bezemiş. Allah onu hikmetiyle bezediği için onun nefesi sana dirilme olur, inanırsan tabi olursan, teslim olursan"

Çünkü Bakara 269'da da Allah hikmeti dilediğine verir. Kime Hikmet verilirse ona çok hayır verilmiş olur. Bundan ancak akıl sahipleri ibret alır der. O zaman, demek ki o hikmeti anlayışı, feraseti, sözünde isabetli olmayı, işi yerli yerince yapmayı Cenab-ı Hak o mürşitlerine, o mürşitlerine vermiş. Onları bu noktada Cenab-ı Hak desteklemiş. Hikmetin sahibi Allah çünkü. İnsanlar bu noktaya böyle çalışarak gelebilecek noktada değil. Bu bir meslek olsa, bir kimse bir meslek icra etse, çalışarak o mesleği öğrenir ama bu manevi meseleler Allah'ın lütfuyla, ikramıyla yani senin sadece çalışman buna yetmez. Allah'ın lütfu, ikramı, ihsanı lazım. Normalde o mürşitler, her biri birer manevi rehberdir. Rehber deyince müritlerin bu noktadaki manevi gelişimlerini, manevi durumlarını, normalde tasavvufi olarak, onların ne yapmaları gerektiğini öğretir. Nerde nasıl davranacaklar, nerde nasıl yapacaklar, o manevi bir mihmandarlık yaparlar. Aynı zamanda

o mürşidin bu manada sohbeti, zikri, nefesi karşıdaki kimsenin ruhuna hitap eder. Nefisine de hitap eder, nefsi onu kaldırmaz, nefsi onun gitmek istemez, nefsi bir mürşide tabi olmak istemez ama ruhu ondan tat alır, lezzet alır. Ruh gitmek ister, onunla beraber olmak ister. Nefis onunla beraber olmak istemez, nefis buradan insanı kaçırmaya çalışır, geri döndürmeye çalışır ama ruh baskın çıkarsa o mürşidin önünde ona diz çöktürür. O yüzden aynı zamanda da mürşid onun için yaşayan bir örnektir, yaşayan örnek. O bakar yani bir tasavvuf yolu, bir mürşid, bir sufilik yolu neler yaşanır, neler yaşandığında nasıl davranılır, yolda neler olur, onları da o mürşidin başında görür onu. Şimdi herkes zanneder ki bir mürşidin başına hiçbir şey gelmeyecek. Asıl mürşidin başına gelir her şey ne gelecekse. Sebep? Çünkü mürşidin başına geldiğinde mürşid ne yaptı, o başına gelen bir şeyle nasıl bir yol izledi? Ona örnek olacak çünkü mürşit aynı zamanda nedir? Sufilere, dervişlere yolda örnektir.

O yüzden mürşitlerin mesela eski dervişliklerinden anlatmaya ruhsat vardır, onlara eski şeyhlerden anlatmaya ruhsat vardır. Mesela bir dervişin kendi yaşadığı halleri anlatması caiz değildir, başkasına, 'Ben şöyle rüya gördüm, benim başıma şöyle geldi, biz bunu böyle yaptık, ben bunu böyle yaptım,' bu derviş için caiz değildir. Derviş için caiz olan üstadlarına anlatmaktır, pirlerine anlatmaktır. Ama bir mürşit kendi başına gelenleri anlatabilir mi? Anlatabilir. Örnek olması için anlatır veyahut da mürşidin neler yaptığı, neyi nasıl yaptığı dervişlere anlatılır mı? Evet, bu da örnekleme açısındandır çünkü bir mürşid dervişlerin önünde örnek hükmündedir. Bazen insanlar şöyle düşünürler, yani işte bu mürşidin başına hiçbir şey gelmeyecek, bu yanlış bir şeydir. Gelmiyorsa o mürşid değildir zaten, bir mürşidin başına bir şey gelmiyorsa, o mürşid değildir. Başına bir şey gelmeyecek olsaydı, peygamberlerin başına bir şey gelmezdi. Bakın, başına bir şey gelmeyecek olsaydı, peygamberlerin başına gelmezdi. Koskoca Hazreti Muhammedi Mustafa'nın sallallahu aleyhi ve sellem in dahi namusuna iftira attı bu insanlar. İftira atılmasaydı, Hazreti Peygamber'e de iftira atmayacaklardı. O iftirayı da göreceksin, namusuna iftira atmayı da göreceksin. Şeyh efendi öyle derdi, demirden leblebidir derdi ve bir de hani bir şey yapamıyorsun ya, dermişlik var, yani böyle bir şey yapamıyorsun, onu normalde atlatıyorsun bir şekilde. İşte bu aynı zamanda mürşid nedir? Örnektir. Sen ona bakarak, o örnekleri görerekten manevi olarak dirilirsin. Mürşitler duadır, mürşitler şifadır. Bak duadır, şifadır. Nasıl? Mürşitler müritlerine manevi olarak, manevi olarak sıkıntılarına çözüm bulurlar, manevi olarak dertlerine derman bulurlar. Allah'ın izniyle, o mürit manevi bir sıkıntı yaşamaz, yani zikrullah yaptı."

Şimdi öyle zikrullah yapanlar az ama çok zikrullah yaptı, o zikrullahtan dolayı ona manevi herhangi bir sıkıntı olmaz. Mesela işte şimdi bazı dergahlar, tarikatlar var otuz bin Lafzayı Celal veriyor, adamın tiki varmış gibi değişik hallere giriyor. Sebep? Onun üzerinde manevi bir koruma olmadığından dolayı veya ders çekerken bir kimse örneğin biraz dersleri arttırsa kendi kafasından cinni tayfası ona musallat oluyor. Ondan sonra şunu diyorlar ya: 'Bu dergaha gitti öyle oldu.' Değil, o doğru bir dergaha gitseydi öyle olmazdı. Ben 36-37 yıldır dergah içindeyim, hiç öyle olan olmadı. Hatta öyle olanlar geldi, burda düzeldi. Öyle olanlar geldi, burda düzeldi. Hatta diyorum ki böyle olanların birisi var da kardeşler getirmeyin diyorum, herkes kendi delisine baksın. Öyle ya, işte ben filanca yere gidiyordum, böyle böyle oldu. Eee? Ben şimdi size geleyim. Beni arıyorlar. Değil kardeşim. Git, kime dervişsen oraya git söyle, derdini anlat, onlar derdine derman olsunlar, çözüm bulsunlar. Nasıl yani? Yani sana kaç bin tevhid verdiler günlük? Şu kadar. Ya bu kadar tevhidi sahabe çekmedi! Sen bu kadar ders verdiysen o kimseye, e tabii o kimsenin üzerinde manevi bir örtü de olmayınca, e gitti kafa. Şimdi itikafa giriyor, bizim arkadaşlar, günde yetmiş bin tevhid çekiyor. Var mı itikafa girip de kafayı kıran. Yok. Adam giriyor itikafa, günlük yetmiş bin çekiyor. Üç gün yetmişbin, yetmişbin çekiyor. Dördüncü gün o üç gün içinde Hazreti Peygamber Efendimizi görürse onbin salavat-ı şerife çekiyor bir günde. Ertesi gün yüzbin Lafzayı Celal çekiyor. Yüz bin çekiyor. Yüzbin ya Allah, ya Allah, ya Allah, ya Allah, ya Allah, ya Allah, ya Allah... Yüzbin ya Allah çekiyorsun. Şimdi işin bir de bir kısmı daha var; sen ya Allah, ya Allah, ya Allah, ya Allah tutturmuşsun gidiyorsun, o pir efendilerin birisi senin ya Allah çekmene ne sevinmiş ne sevinmiş, gelmiş ondan sonra herhangi bir pir efendi, işte o günkü senin itikafının çok özür dilerim bunları böyle söylemekten ama senin o geceki itifakının nazar edeni diyelim ki kim? İşte diyelim ki Yusuf aleyhisselam. O pir efendinin de çok hoşuna gitmiş ya, gözünün önünde geliyor işte Yusuf aleyhisselama diyor ki, müsaade edersen benim için, 'Ya Allah'ın arkasına hu esması eklesin diyor. Tabi tabi, ne olacak canım, orda oturuyor zaten. Bir de ona hu esması ekte bakalım. 'Ya Allah hu, ya Allah hu, ya Allah hu...

Yüz bini çek, hiçbir şey olmazsın. Neden? Üzerinde manevi koruma var? Sen bu zırtapoz adamların çıkıp da 'Bu şeyhler bu mürşidler ne işe yarar?' dediklerine bakma, onlar orada işe yarıyor. Şimdi bir şey daha söyleyeyim size, bizim Hüseyin aganın kayınpederi, o Allah rahmet eylesin, intisap etmeden önce Duran abi intisap edecek tabi, intisap etmezden önce demiş ki Allah rahmet eylesin şeyh efendiye, benim demiş itikafa girmem lazım demiş. İtikafımı idare edersen, Abdullah efendiye söylüyor bunu,

ben diyor sana intisap ederim diyor. Onlar eski derviş, hal dervişi her biri, yani sonuçta Ahmet Turan abi, Çorumlu Hacı Mustafa Efendinin nakibi. Şimdi böyle senlik benlik muhabbet var da bizde nakip dediğimizde abimiz ya kardeşimiz böyle, elense yapıyor herkes. Bizim zamanımızda öyle nakibe kimse şaka yapacak yanında böyle nakibe gevşek davranacak hani böyle yumuşak davranacak, yok öyle bir şey. Şimdi burda herkes birbirinin içinde büyüdüğünden böyle nakip kardeşler böyle kardeşlikle götürüyorlar. Ben bazen uzaktan izliyorum, hoş değil. Herkes haddini, hududunu, adabını, erkanını bilmeli. Bunu da tırnak içerisinde söyleyelim, bu iş adap erkan ister. Adab erkan ister. Haddini hudunu bilmek ister. Velhasıl Ahmet Turan abi itikafa giriyor on gün, bir de Ahmet Turan abiye bu sefer de şeyh efendi ona diyor ki bak itikafa daha giriyor, itikafa girmezden önce diyor ki itikafta gördüklerini yaz diyor. İtikaftan çıkıyor dosdoğru Nevşehir'e gidiyor. Nevşehir'e gidince işte ders alıyor, ağlıyor orda, mübarek çok ağlardı. Diyor ki, 'Şimdi durmak yok sana, burdan Tire'ye gideceksin, itikafta gördüklerini orda anlatacaksın' diyor.

O zaman bize haber verdiler dediler ki işte birisi gelmiş, işte sohbet edecek, Ahmet Turan abi, Yahya, yanında birileri daha vardı, bir kişi daha vardı, üç kişi gelmişlerdi. Velhasıl itikafta gördüklerini anlattı, ders aldığını anlattı. Ben zaten önceden dersliydim zaten, benim için bir şey değildi, orda Tire'de eski dervişler vardı, onlara anlattı velhasılıkelam. Şimdi böyle itikafta çekmesine rağmen herhangi bir sıkıntı yok. Çünkü mürşit, müridin üzerinde manevi dua ve şifadır, Allah'ın izniyle tabi. Manevi muhafazadır o mürşid. Şimdi aynı mürşit bir de müritlerin üzerinde ilahi aşkı öğretir. Bakın, bu biz mükemmel bir mürşidi konuşuyoruz. Şeyh konuşmuyoruz, o mürşit aynı zamanda ne yapar? Sufilerin, dervişlerin üzerinde ilahi aşkı anlatır. Allah'a ulaşmanın yolunu öğretir. Bakın, Allah'a ulaşmanın yolunu öğretir. Allah'ı sevmenin yolunu öğretir. Bu yolda müritlerin ilerlemesine ön ayak olur vesile olur. Onu öğretir onlara, yani manevi olarak ilahi aşka nasıl varılır, nasıl aşık olunur. O aşık olmanın yolunu anlatır ve o mürşitlerin o yüzden dillerinde aşk hikayeleri vardır. Onlar, otururlar, kalkarlar; ilahi aşkı konuştuklarından dolayı, onlarda ilahi aşk terennümleri, tınıları vardır. Onların o ilahi aşk lafızlarını, insanlar anlamaktan uzak olduğundan, aşktan uzak olduğundan anlamazlar, avam bunu anlamaz. Yani o avam bunu anlamadığından, kimisi onu küfürle itham eder, kimisi başka bir şey. Herkes, itham edecek bir yol bulur çünkü bu yolda yürüyenlere taş atan çok olur. Bu yol, herkesin gidebileceği bir yol olmadığından dolayı, gidemeyenler hasisliklerinden, kıskançlıklarından, düşmanlıklarından taş atarlar bu yolda gidenlere çünkü onlar sevmekten tabiri caizse böyle sevmeye ulaşamamışlardır.

Onlara sevme kapısını onlar açamamışlar, seven bir kimseyi gördüğünde de 'Yani biz böyle sevemeyiz' deyip onları ne yaparlar? Taşa tutarlar.

O yüzden bu manada mürşitlerin, tabiri caizse, ilaçları aşk şarabıdır. Ben 'Mansur şarabı' derim ya, ilacı Mansur şarabıdır. 'Mansur şarabı' deyince de insanlar alıp da onu içmek istemezler çünkü 'Mansur şarabı' deyince hemen aklına Hallac-ı Mansur gelir. Sonuçta Hallac-ı Mansur'un kanı dökülmekle kalmamış, asmakla da kalmamışlar, sonuçta yakmışlardır. Yaktıkları gibi de o da yetmemiş, külünü Dicle'ye savurmuşlardır. İlahi aşka düşenlerin sonuç itibariyle 'Mansur şarabı' dememin sebebi, bakın, biz bu hale gelebiliriz, bu yolun sonu Mansur şarabını içenlerin sonu asılmaktır. Kimisinin derisini yüzmüşler, kimisini sürgün etmişler, herkes bir şekilde onların üzerinde diline geleni söylemişler. Her şeyleri de söylemişler. Hazreti Mevlana'ya da söylemişler, Hazreti Mevlana'nın eşcinsel olduğuna kadar söylemişler, hâlâ daha söyleyenler var mı? Var. Bakın, bitmiyor. Bunlar bir de bu mürşitlere, bu velilere, bu yola laf atanlar, taş atanlar da bitmiyor. Bir tane iki tane de değil. İşte o yüzden sen o mürşidi bulduğunda, onun izinden gideceksin. Onun izinden gitmek de öyle kolay bir şey değil ama izinden gidersen gidecek olduğun yer aşk denizi. Aşkın deryasına dalacaksın, gidersen, hususi manada. O yüzden mürşidler aynı zamanda da kendi bulundukları topluluklarda böyle bir teselli ağacı gibidir. Nasıl teselli ağacı gibidir? Müritlerin başına bir sürü yaşadığı zorluklar gelir, bir sürü sıkıntılar gelir, bir sürü dert, gam, kasavet gelir. Onun gidebileceği fazla bir yer yoktur, o gider mürşidine yaslanır, ona dayanır. Bu sefer de o ne yapar? Onun o başına gelen sıkıntıdan kurtulmanın yolunu gösterir, ona doğru yolu anlatır. Ona Kuran, sünnet, sufilik dairesinde nerde ne yapması gerektiğini anlatır. Böylece o ne yapar? Hem o ondan bir teselli bulur hem aynı zamanda ondan bir rehberlik alır. 'Nerde, nasıl yapayım.' Eşiyle, çocuklarıyla, arkadaşlarıyla, işiyle dünyayla, ahiretle, her taraftan, hele bu zamanda, ahir zamanda herkesin bir tarafından bir şey tutar. Şimdi insanlar mesela evlenecek, bir evlilik görüşmesini dahi yürütemiyorlar. Bir de ailelerde, etrafta bu tecrübeye sahip kimse de yok, danışacakları bir kimse de yok. Tecrübe yok çünkü. Bunda en büyük tecrübe mürşittir. En fazla onun burnu kısmıştır, en fazla o daralmıştır.

O yüzden mürşitler bu manada müritlerin önünde bir rehberdir ve müritler rehber olarak üstatlarını tuttuklarında karanlıktan aydınlığa doğru yol alırlar, karanlıktan kurtulurlar, darboğazdan kurtulurlar. Kendilerince kendi baskılanmışlıklarından kurtulurlar. Bazen böyle işte ona bir şey sorarsın, o cevap vermez sana. Sen bana cevap vermedi zannedersin. Bu ne demektir? Sen konumunu koru. Sana cevap vermedi ya bekle, konumunu

da koru. İllaki cevap bekleyeceğim diye uğraşma, bu bir öğreti, gelir sana cevap ne zaman gelecekse. Cevap gelinceye kadar sükunetini koru örneğin. Yoksa sen hareket edersen temelli batacaksın veya karanlıklara gömülüp gideceksin, bekle. Bunun gibi. O yüzden mürşitlerin işte sohbeti gönüllere güneş gibi açar, gönlünü rahatlatır, aydınlatır. Mürşitler bu manada eğer ilm-ü ledünden ilim aldıysa gizli hazinenin anahtarı gibidir. Bak, gizli hazinenin sahibi Allah'tır. Mürşit o hazineyi açacak anahtar hükmündedir. Senin bir hazinen olsa, anahtarı olmaz mı? İşte ilm-ü ledün hazinesinin de anahtarı hükmündedir mürşit. O yüzden bu mürşidin bu manada öğretisi, duası, şifası, sevgisi, muhabbeti...Sen bir kuru topraksındır, bunlarla seni ne yapar? Yoğurur neşvü neva eder. Senin üzerinde mis kokulu çiçekler açar. Yani sen, hayır hasenat bilmezken, hayır hasenat sende başlar, iyilik sende başlar. İşte Hazreti Pir devam ediyor:

"Baharların tesiriyle taş yeşerir mi? Toprak ol ki, renk renk çiçekler bitiresin. Yıllarca gönüller yırtan, kalplere elem veren taş oldum. Bir tecrübe et de bir zamandan da toprak ol."

Ey cahil, ey avam olamamış kimse. Ey seyr-i sülûkunu tamamlayamamış olan sufi. Sen de sabret, sen de bekle. E dervişlikten, sufilikten, zikirden, sohbetten haberi olmayan cahil avam, e sen de haddini hududunu bil. Sen de kendine bir çeki düzen ver. Kendini böyle üstün zekalı, kibirli, kendini bir şey zannedenlerden olma. Çok akıllıymış gibi görme kendini. Böyle görüp de manevi ilim sahibi olan mürşitlere, velilere tepeden bakma. Onlara karşı kibirlenme. Tevazulu ol. Tevazuda toprak gibi ol, dedi yüce pir. O yüzden taş gibi katı olma, kibir seni taş gibi katı yapar. Kendini yüksek görmek, seni taş gibi katı yapar. Sen kendini biraz tevazu deryasına at. Allah Resulü sallallahu ve sellem hazretleri buyurdu ki: 'Dört şey bedbahlıktır: Gözden yaş akmaması, kalp katılığı, uzun emel, ve dünya hırsı.' Demek ki dört şey bir kimsenin üzerinde toplandıysa o bedbaht kimse, o iyi bir kimse değil. Neymiş? Gözünden yaş akmıyor çünkü o tabiri caizse kalbi katılaşmış, taşlaşmış. Kalp katılığı o kimsenin üzerinde durmuş. Artık onda merhamet bile yok, onda sevginin kırıntısı da yok. Kalp katılığı dediğinizde, onda sevginin, merhametin kırıntısı dahi yok ve bu kimse uzun emelli, sanki hayatı yüz yaşında bitirecek, sanki hiç ölmeyecek! Bir de bize onu söylediler ya, hiç ölmeyecekmiş gibi dünya için, yarın ölecekmiş gibi ahret için. Ulan insan hiç ölmeyecekmiş gibi dünya için çalışırsa, ahirete zamanı kalmaz. Nereden çıkardılar bunu bilmem. Oysa hadis-i şerif şu: 'Burada kalacağın kadar burası için; orada kalacağın kadar, orası için çalış', hadis-i şerif bu ama yok, normalde o bedbahlığa girecek insanlar. Allah muhafaza eylesin. E şimdi taş, bildiğiniz taş, kaç bahar geçse, kaç yaz geçse üzerinden, bitki çıkar mı?

Çıkmaz, onun üzerinde biraz toprak kırıntısı olacak veya bir çatlak olacak da onun üzerinde bitki çıkacak. Bizim orda, Bayındır'da dağların yamaçlarında işte, kuşlar böyle zeytin yer oraya götürürler, zeytini yemek için. Kuşlar da hırslı! Yani yiyeceğe kadar zeytini almıyor, oraya götürüyor bir kayanın yarığına koyuyor onu orada. Bu sefer o kayanın yarığından, yarıktan böyle hiç olmayacak yerden toprağa o deyiyor, toprağa değince ordan bir bakıyorsun, bir tane delice çıkmış. Ya kayadan delice çıkmış, kayadan değil, kayanın o yarığından girdi o küçücük zeytin, ordan çıktı. E şimdi, kayadan çıkar mı? Çıkmaz. Çıkar, çıkmaz. Nasıl çıkar?

Ya Allah isterse, kayanın ortasından bile su çıkarır. O ayrı mesele ama normalde senin gönlün taş gibi kayaysa, senden bir şey çıkmaz. Sen önce o taş kalpliliği bırakacaksın. Sen önce o kibirliliği bırakacaksın, sen önce o tepeden bakışı bırakacaksın. Mütevazi olacaksın, tebessümlü olacaksın, mütebessim olacaksın, yumuşak kalpli olacaksın, tatlı kalpli olacaksın, yüzün tebessümlü olacak. Güleceksin, eşine güleceksin, çocuğuna güleceksin, tebessüm edeceksin, arkadaşlarına tebessüm edeceksin, etrafa tebessüm edeceksin. Asık yüzlülük, taş kalplilik İslam'la, İslam ahlakıyla bağdaşan bir şey değildir. Önemli bir konu vardır, ciddisindir. Bu öyle değil ama hep asık yüzlülük yok, mütevazi olmak var. Taş kalpli olmak yok, sevecen olmak var. O yüzden böyle bir taş kalplilik varsa, katı kalplilik varsa, onun kalbinden güzellik çıkmaz. Onun kalbinden tatlılık çıkmadığı gibi, aynı kalp dile tecelli eder, dilden de tatlılık çıkmaz, dilden de güzellik çıkmaz. Çünkü kalpte ne varsa, dilde de o var, kalpte ne varsa, gözde de o var, kalpte ne varsa, kulakta da o var. Kalp bu manada merkezdir. Eğer kalpte ilâhi aşk varsa, dilde de, gözde de, kulakta da, elde de, ayakta da ilahi aşk vardır. Eğer kalpte Allah'a karşı olan bir saygı varsa, gözde de, dilde de Allah'a karşı saygı vardır. Kalpte başı bozukluk varsa, onun dili de başı bozuktur, onun azaları da başı bozuktur, onun kendisi de başı bozuktur. Çünkü neden? Kalpte başı bozukluk var. Kalpte kin varsa, onun her tarafında kin vardır, kalpte nefret varsa, her tarafında nefret vardır, kalpte dağınıklık varsa, her tarafında dağınıklık vardır, kalpte tereddüt varsa, her şeyde tereddüdü vardır. O yüzden o kimse ne yapacak? Kalbinden bunları atacak ki, kalp bahar bahçesi gibi olsun, tevazulu olsun, tertemiz olsun ve o üzerinde her an, tap taze Cenab-ı Hakk'ın sıfatsal tecelliyatları olsun. Cenabı Hakk'ın sıfatları tecelliyatlarının kalbe tecelli etmesi için, o kalbin Allah'ın sevmediği kötü huylardan temizlenmesi gerekir ve Resulullah sallallahu ve sellem Hazretleri buyurdu ki: "Allah bana alçak gönüllü olmanızı, böylece kimsenin kimseye tecavüz etmemesini, kimseye karşı kibirlenip böbürlenmemesini vahyetti." (Ebu Davut.)

O yüzden normalde Hazreti Peygamber (s.a.v.) hazretlerinin buyruğuna göre alçak gönüllü olmanızı Cenab-ı Hak istiyor, tevazulu olmanızı Cenab-ı Hak istiyor ve hiç kimseye tecavüz etmemenizi söylüyor. Hiç kimsenin hakkına hukukuna tecavüz etme. Hiç kimsenin hakkına hukukuna, toplumun hakkına hukukuna tecavüz etme. Önce nefsinin hakkına, hukukuna tecavüz etme. Sonra etrafındaki insanların hakkına, hukukuna tecavüz etme. Eşinin, çocuklarının hakkına ve hukukuna tecavüz etme. Ailenin hak ve hukukuna tecavüz etme. Arkadaşlarının hak ve hukukuna tecavüz etme. Şimdi insanlar gücü yettiğince gücü yettiğine tecavüz ediyor çünkü gücü yettiğine tecavüz ediyor. Gücü yetmediğine el pençe divan duruyor, gücü yettiğine tecavüz ediyor. Namusuna, şerefine, haysiyetine lafla, gözle, dille, elle, ayakla...Allah muhafaza eylesin, hukukla, evet, tecavüz ediyorlar. Allah muhafaza eylesin. Yine hiç kimseye kibirlenip böbürlenmemenizi vahyetti. Yani bir kimseye karşı kibirlenme, böbürlenme, kendini yükseklerde görme. Kendini yükseklerde görüp etrafındakileri ezme. Tevazu ol. O yüzden tevazulu ol, kibre kapılma. Kibre kapılırsan kalbin taşlaşır. Tekrar söylüyorum, tevazunun çıktığı yere kibir girer, kibirlenirsen kalbin taşlanır. Bir tek kibirlenene kibirlenilir. Kâfirlere kibirlenilir, onun da kim, seninle savaşan kafirlere kibirlenirsin, seninle mücadele eden münafıklara kibirlenirsin. Bir de sana kibirlenen bir kimseye de kibirlenirsin ki kibrin ne olduğunu, o öğrensin, bilsin diye. Allah muhafaza eylesin. Hazreti Pirden bu nasihat: 'Tevazu gösterişten uzak durmak demektir, içinde bulunduğun topluma hizmet etmek ve kendi kusurlarını kabul etmek demektir.' Mesneviden bunlar.

O zaman Hazreti Pir'in dilinden tevazu neymiş? Gösterişten uzak durmak, içinde bulunduğun topluma hizmet etmek ve kendi kusurlarını kabul etmektir. Tam bakın Hz. Pir bir sufi terbiyesi veriyor tevazuuyla alakalı. Neymiş? Gösterişten uzak duracaksın, içinde bulunduğun topluma yani dergâhına, kardeşlerine, hizmet edeceksin. Hizmet edeceksin. Bedeninle, malınla, nefesinle, sohbetinle, vücudunla, orda bulunmakla, her bir şekilde hizmet edeceksin. Hizmet edenler tevazu sahibidir, kırmadan, dökmeden, yıkmadan, tepeden bakmadan. Bunun altını tekrar çizeyim: Dergah hayatında kırmadan, dökmeden, yıkmadan, incitmeden hizmet etmek evladır. 'Hizmet ediyorum' deyip de dilin çirkinleşirse, 'hizmet ediyorum' deyip de bakışların çirkinleşiyorsa, 'hizmet ediyorum' deyip de kibirlenip böbürleniyorsan, sen kendi cehennemini hazırlıyorsun. Sufiler sabırlı insanlardır, sabrederler, sabrettikleri zaman zannetme o öyle döner çark, bir gün kendini dışarda görüverirsin. Sonra ordan boyna bir terenenne anlatırsın sen. Ş öyle oldu da böyle oldu da, yan yattı da çamura battı da...O yüzden gösterişten uzak olup içinde bulunduğun topluma hizmet etmek ve kendinin

kusurlarını kendince kabul etmektir tevazu. Koskoca Adem aleyhisselam ben, nefsine uyanlardan oldum dedi. Beni affet dedi. Ademin çocuğuysan, Adem'in yolunu tut, Allah'ın önünde boynunu bük. 'Yarabbi, ben hata ve kusurluyum, beni affet' de. Koskoca Hazreti Muhammedi Mustafa (s.a.v.), günahtan kusurdan münezzeh iken, ben günde yüz kez Allah'a tövbe ederim dedi. Muhammed ümmeti isen günde yüz kez tövbe et, Allah'a yalvar yakar. Tövbe etmiyorsan tövben yoksa sen kibirlisin. Tövbe etmiyorsan, günlük bir tövben yoksa, Hazreti Muhammed'i Mustafa sallallahu ve sellem hazretleri, 'Sen olmasaydın kainatı yaratmazdım' dediği peygamber, habibim, sevgilim dediği peygamber, sevgilim dediği peygamber ve bütün miracına çıkarıp, miracına çıkarıp bedenen ve kalben kendini gösterdiği peygamber. Bedenen ve kalben miraçta kendini gösterdiği bir peygamber. O peygamber günde yüz kez tövbe ederken sen ama ahmaklığından ama cahilliğinden ama tembelliğinden ama küstahlığından tövbe etmiyorsan, kibirlisin. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden kendini kusurlu gör. Kendini kusurlu görerekten, tövbe ederekten tevazu sahibi ol. Yine tevazu, Allah'ın nimetlerini inkar etmek değil, onları kabul ederken mütevazı olmaktır. O zaman tevazu, Cenab-ı Hak sana, birçok nimet vermiş, senin elinin altına vermiş, sana vermiş. Sen imanla tanışmışsın, sen hidayetle tanışmışsın, sen namazla, zikirle tanışmışsın, hacla, zekatla tanışmışsın, sen bir mürşidi kâmille tanışmışsın, sen zikrullah halakasıyla tanışmışsın, Cenab-ı Hak seni yedirmiş, içirmiş, beslemiş, giydirmiş. Sana bir aile vermiş, sana bir aile vermiş, anne, baba, dede, nine, bir aile vermiş sana. Ayriyeten sana bir de sufi bir aile vermiş. Seni sufi bir ailenin içerisine katmış. Sen bu nimetleri inkâr ederekten, inkâr ederekten sen bir yere varamazsın. Bunların farkına var, bu nimetin farkına var. Hamd edenlerden ol, şükredenlerden ol. Ve bunun karşılığında, bunun karşılığında ezil. 'Yarabbi, ben nasıl bir şey yaptım ki benim üzerimde nasıl bir dua var ki beni imanla tanıştırdın, beni İslam'la tanıştırdın, beni Muhammedi Mustafa'yla tanıştırdın, beni Kur'an'la tanıştırdın, beni oruçla tanıştırdın, beni zikirle tanıştırdın, beni sufi bir toplulukla tanıştırdın, benim bir sürü kardeşim oldu, beni bir sürü kardeşlerle beraber eyledin. Ben nasıl bir hal yaptım? Ben nasıl bir iş işledim? Ben ne yaptım da bunların içerisinde durdum, bunların içerisinde beraberim deyip, nimeti gör ve hamd et ve normalde bunu da kabul et ve buna da tevazu göster kendince, kibirlenme, Allah muhafaza eylesin. Tevazu, gösterişten uzak, bakın bunların hepsi de Mesnevi'den alıntı. Bunları böyle beyitler halinde aldım, Mesnevi'den alıntı. Hazreti Pir'in tevazuyla alakalı tespitleri. Bu başlıklar onlara ait, ona ait, Mesnevi'nin içerisinden alınma.

Bunların hepsi de konu başlığı gibi. 'Tevazu, gösterişten uzak durmak ve herkese eşit davranmaktır. Sen de yeryüzünde bir gölge gibi ol, herkesin altında barınabilirsin.' Demek ki tevazu neymiş? Gösterişten uzak duracaksın. Özür dilerim, hakkınızı helal edin. Malum, böyle acındırmak için söylemiyorum, şekerden dolayı böyle işte iftar ettikten sonra habire su takviyesi lazım. Dip dudak kuruyor. Kusura bakmayın, Allah razı olsun inşallah. Gösterişten uzak durmak demek ki, gösteriş yok sufilikte. Sen gösterişe dalamazsın, sen havadan açamazsın sufi yolunda. Gösterişe girecek olan her şeyden uzak duracaksın. Ben bazen diyorum ya, marka budalalığı diye, marka budalalığı yapmayacaksın sufilikte, gösteriş, budalalığı yapmayacaksınız sufilikte ve herkese de eşit davranacaksın, tevazulu davranacaksın. Birine kibirli davranıp birine böyle tevazulu davranmak yok, herkese tevazulu davranacaksın. Kanadını indireceksin herkese. Herkese bu manada ne yapacaksın? Tevazulu davranacaksın. Sufi kardeş, sen daha henüz bir şey olmadın, bir şey olmadan kendi kendini yüceltme, yükseltme. Sen seyri sülûkunu tamamlamadın daha. Senin sert davranacağın zamanlar ne zaman gelecek? Bir öğretici isen, o zaman gelecek. O da öğretmek için olacak, o da Allah için olacak senin derviş kardeşlerine sert davranman. Sen şimdi sert davranıyorsan, kibirliliğinden davrandın. Ancak o mürşide aittir sert davranmak, oranın mürşidine aittir sert davranmak, sert konuşmak. Sen kendi kendini oranın mürşidi konumuna koyma kendini. Ortalığa sert konuşaraktan böyle kendi kendine kendine mürşitlik havası verme tevazulu ol. Allah muhafaza eylesin. Ne diyor? Gölge gibi ol diyor Hazreti Pir ki diyor, her yerde yerin olur. Ağırlık olma yani. Gölgenin bir ağırlığı var mı? Yok. Bir sufi ağırlık olmaz hiçbir şeye. Kendine hizmet ettirmez, kendine hizmet ettiriyorsa kibirli. Kendine bir şey yaptırıyorsa kibirli. Kendine bir şey yaptırmak yok, kibirli davranmak yok. Gölge gibi ol, yani ağırlığın olmasın senin kimseye. Bir şeyi andırma, isteme, etrafında zorluk çıkarma. Allah muhafaza eylesin.

'Tevazu, kalbin en güzel süsüdür. O süsü takan hem dünyada hem ahirette güzellik bulur.' Tevazu neymiş? Kalbin süsüymüş. Ona ulaşan kimse ne oluyormuş? Dünyada da, ahirette de güzellik buluyormuş. 'Tevazu, kibirle savaşmak demektir. Kibirli olanın kalbi karanlık bir odadır. Tevazu sahibi olanın ise kalbi aydınlık bir bahçedir. Tevazu, insanın kendini Allah'a teslim etmesidir. O teslimiyetle birlikte iç huzur ve mutluluk bulur. O yüzden tevazu sahibi olacak bütün sufiler. 'Ey kibir ve ucub sahibi olan kimse. Sen senelerce nefsi emmarene tabi olup taş gibi katı kalpli oldun ve kibrinin cahilliğinden, peygamberinin, velilerin, insanların gönlünü kırdın. İncittin etrafını, eline ne geçti? Eline ne geçti? Peygamberine kibirlilik ettin

sünnetlerine karşı gelmekle, Allah'a kibirlilik ettin ayetlere karşı gelmekle. Sufiyim dedin, dervişim dedin, mürşidine kibirlilik ettin mürşidinin nasihatlarına karşı gelmekle veya mürşidinin bir ihtiyarına, bir tespitine veyahutta bir şeyine karşı gelerekten, ne geçti eline? 'Hüseyin ağadan da nakip mi olurmuş ya', sana ne? Sen mi vereceksin Allah'a hesabını? Bir şey mi kazandın böyle söylemekle? 'Aaaa seni kim çavuş etti ya, senden çavuş mu olurmuş ya? Bu küstahlığı kimden aldın? Bu kibirliliği kim öğretti sana? 'Üstad da ya filancaya bu işleri yaptırıyor işte yani ne yapacaksın, kim ki ya', kim öğretti sana? Sana mı soracak üstad kime ne vazife verip vermeyeceğini, kimin vazifesini alıp almayacağını? Sen o fikrinle, o durumunla seyr-i sülûkunu yürüteceğini mi zannediyorsun? Ne geçti eline? Manevi bir yol mu katettin üstadın tasarrufuna reddiye koyaraktan? Ne geçti eline taş kalpli sufi! Denizin içinde balık da durur taş da durur, denizin içinde çöp de durur, mercan da durur, yakut da durur. Sen taşsın. Allah'a lütfedip Cenab-ı Hak beni bu deryanın, bu denizin içerisine lütfetmiş, kendimi değiştireyim, tövbe edeyim diyeceğine ona buna mürşitlik taslama ona buna şeyhlik taslama. 'Benim amacım o değildi', sana ne?

Neden öyle konuştun? Neden üstadının tasarrufuna dil uzattın? Ne geçti eline? Atayım mı seni dergahtan? Atayım mı seni dergahtan, haberimiz yok mu zannettin? Bilmiyoruz mu zannettin? Suskun, ahmak mı zannettin bizi? Şeyhimi de öyle zannediyorlardı. Bana fısıldıyordu, 'Mustafa Efendi oğlum böyle böyle yapıyorlar, beni de bilmiyor görmüyor zannediyor' diyordu. Hadi çık meydana da topla bin kişiyi, iki bin kişiyi üç bin kişiyi. Bırak, yüz kişi topla, bırak elli kişi topla! Sen bu cahilliğinle sufilik yapamazsın, sen küstahlık yapıyorsun. Bir kimse bir mürşide küstahlık yapmakla orda kalmaz. Mürşide küstahlık yapmak peygamber sallallahu ve sellem e küstahlık yapmak, Allah'a küstahlıktır. Ben bazen söylüyorum ya, kendimi bir yere koyduğundan dolayı değil, bu dergâhtaki olan şeylere aklınızla işin içinden çıkmaya çalışmayın. Bu karşınızda gördüğünüz kimse kendiliğinden zakir olmuş bir kimse değil, beni zakir eden şeyhim. Ben şeyhimin önünde zerre miktar ondan bir şey isteyen insan değilim, dervişliğim boyunca. Zerre miktarı! ben benim yanımda onun önünde eğilip rüya tevili isteyenleri, hal tevili isteyenleri, nakiplik isteyenleri nükebbalık isteyenleri, şeyhlik isteyenleri, hepsini gördüm, onun yanında gördüm. Ahiret herkese yakın, dilimi açıp da bir günden bir güne efendim bunu bana verir misiniz demedim ben. Mustafa Efendi, Bayındır'ın zakirisin dedi, ben zakirliği bilmiyordum. Al bunlar istiare kağıtları oğlum dedi, rüya görenlerin dedi istiarelerini yorumlarsın dedi, ben sadece Efendim ben bir şey bilmiyorum ki dedim. Yeşil gören, mavi gören şunu gören bunu gören hayırlıdır işte, şunu

gören bunu gören hayırsızdır dedi. Oradan birisi itiraz etti, efendim, biraz daha dursaydı, pişseydi dedi, ona bir bakış baktı, kafasını çevirdi. Ben de bilmiyorum diyorum ya, bundan sonra bütün rüyaları tevil eden sen dedi. Biz bir şey istemedik.

Benden için de diyorlardı ki Bayındır'da bundan zakir mi olur. Bayındır'ın Hoca kesimi diyordu ki 'bundan zakir mi olur ya İsmail hocayı zakir yapsaydı', bak şeyhe laf söylüyor! Ordan pire, ordan Hz.Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem e gidiyor laf, farkında değil. Ardından şeyh efendi dedi ki oğlum sen bu bölgenin nakibisin dedi. Biz eyvallah dedik ne yapmamız gerekiyorsa kendimizce, İzmir, Nazilli Aydın, Beydağı, Ödemiş... Biz her gün sohbete gittik. Bursa'ya göçüyorsun dedi Bursa'ya göçtük. Bursa'da devam ediyor. Beni halifesi olarak yanımda götürüyordu şeyhler toplantısına. Ağzımızı açmıyorduk biz. Beni halifesi olarak tanıtıyordu oradaki şeyhlere, dervişlere bir şey söylemiyordu. Ağzımızı açmıyorduk, bir şey istemiyorduk. Ardından bana telefon açtı, şeyhliğini ilan et oğlum diye, ben yapamam Efendim dedim. Ondan sonra, benden sonra Adnan geçenlerde söyledi, artık onu da ekliyorum, Adnan'a telefon açmış demiş şeyhliğini ilan edin, demiş ben Adana'dayım efendim demiş. Ondan sonra bizim Hacı Remzi'ye telefon açmış, demiş ki ilan edin. Ben kendim için bir şey ilan etmedim. Ben hiçbir Allah'ın kulundan icazet istemedim. Hiç kimseden şeyhlik istemedim, hiç kimseden, yaşayanlardan veya ölülerden manevi olarak hiçbir şey istemedim. Hiçbir şey. Burda herkes adımını dikkatle atacak. Burası bilinen dergahlardan değil. Burda her şey manevi yürür. Manevi yürür manevi. Manevi! Akıl, o maneviyatı işletmek için vardır. Bizim aklımız gördüğümüz rüyayı tecelli ettirmekle lazımdır. Gördüğümüz hali yaşanır, tecelli ettirmek için aklımız vardır bizim. Zannetmeyin Mustafa Özbağ aklıyla yürütür. Hayır.

Bizim akıl, suyu dudağa götürmek için. Bu kadar. Sufilik bu manada küstahlık işi değildir. Bilgiçlik işi değildir. Kibirlilik işi değildir. Ahkam kesme işi değildir. Tevazu ister. Bağlılık ister, sevgi ister. Hürmeti ister. Hizmet ister. Hizmet ister! İmtihanlara karşı sabırlı olmak ister. Dirayetli olmak ister. Sufilik dağınıklık istemez, sufilik dağınıklık istemez, sufilik serkeşlik istemez, sufilik dengesizlik istemez. O yüzden emmareye düşüp kendini taş etme. Emmareye düşüp kendini rezil rüsva etme. O yüzden Allah muhafaza eylesin. Sen tevazuu ol da, tevazulu ol. Sen kendini zelil göster. Sen kendini fakir göster. Sen kendini hakir göster. Sen kendini kibir dünyasından aşağı indir. Hürmet et, hizmet et. O tevazulu davranmazsan. kibirli olanlar helak olur. Allah kibirlileri sevmez. Allah kibirlilerin üzerinde ne kadar manevi hal var ise sıyırır atar anında. Tevazulu olanı ise Allah destekler. Onun

gönlüne tecellisini verir. Ona hikmet verir. Onu kendine dost eder, onu kendine evliya eder, onu kendi yolunun eri eder. Bu tevazuyla, hürmetle hizmetle olur. İnsanların hakkına, hukukuna tecavüz etmemekte olur. Nefsine uymamakla olur. Ey derviş olacak olan kardeş. Sözlerime kulak ver. Sözlerimi iyi dinle. Tevazu yolunu seç. Sufilik yap. Kendi kendine mürşitlik, şeyhlik, nakibi nükebbalık, halifelik süsüyle cartına cartına yürüme bu dergahta. Görmezler, bilmezler, duymazlar diye de düşünmez. Daha büyük küstahlık. Bence küstahlıktan öte terbiyesizlik. Yapma. Allah Resulü sallallahu ve sellem hazretleri dedi ki, ne dedi? Kulağı kesik bir Habeşliyi dahi başınıza dikseler ona tabi olun dedi. Kulağı kesik bir Habeşli dedi. Senin başına bir çavuş. Senin başına bir zakir, senin başına bir nakip, senin başına bir görevli tayin etmişler. Sana ne onu yargılamak? Sana mı düştü. Hizmet edeceksen o işte koşturursun, hizmet edersin edebinle. Çavuşsan çavuşluğunu bilirsin edebinle. Bilmiyorsan, çavuşluğunu alamayacak kadar dirayetsiz değiliz, alırız çavuşluğunu. Kendini o noktaya getirme. Dervişsen dervişliğini çavuşsan çavuşluğunu yap güzel bir şekilde. Allah muhafaza eylesin. O yüzden bu taş kalplilere, bu cahil güruha, bu dergahın dışına şimdi, bu taş kalpli cahil güruhsa Cenab-ı Hak cahillere sırtınızı dönün dedi. Cahillere sırtını dön geç. Allah bizi muhafaza eylesin. Konu başlığı:

'Allah razı olsun Ömer zamanında yoksulluk gününde gidip mezarlıkta çeng çalan ihtiyar çalgıcının hikayesi. Bilmem işittin mi?'

Burdan inşallah önümüzdeki hafta devam edeceğiz. Bugün vaktinizi aldık, hakkınızı tekrar helal edin. Helal etmeyen varsa söylesin. İyi, herkes helal etmiş. Allah razı olsun. Sonra demeyin böyle yok işte ramazan mübarek gün, geç bıraktı da yok şöyle oldu da yok böyle oldu da...Demezsiniz de. Allah razı olsun inşallah. Ne yapalım böyle böyle bizi idare edeceksiniz artık. Diyeceksiniz bu adam ihtiyarladı, gençliğinde neydi be! Değil mi İsmail? Nerde İsmail? Gençliğinde neydi be! Allah Allah Allah Allah Allah... Ne durduğu yerde dururdu, çılgın akan Fırat nehri gibiydi diyecek ama işte ihtiyarlayınca insan böyle oluyor desem de inanmayın. Dağ tepe tırmanırdı da...El-Fatiha maassalavat. Amin.

16 MART 2024
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

https://youtu.be/P5fpBS3agd8?si=Z9UnLCv_RBhgJQB3

MESNEVİ-İ ŞERİF 1913-1917. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Rabbim Gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammedi hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakça yalayan, batılı batıl bilip batıla karşı mücadele eden kullarından eylesin. Rabbim Müslümanlara zulmeden, Müslümanların hakkını hukukunu yiyen Müslümanların kanını döken namusunu şerefini paspaye eden bütün zalimlerden intikamımızı alsın. Amin. Ecmain. Mesnevi'den kaldığımız yerden devam ediyoruz inşallah, konu başlığı:

"Allah razı olsun, Ömer zamanında yoksulluk gününde gidip mezarlıkta çeng çalan ihtiyar çalgıcının hikayesi. Bilmem işittin mi."

Hazreti Ömer(r.a.) hazretlerinin zamanında bizim bugün halk ozanlarımız var ya veyahut da Anadolu'da abdal dediklerimiz var, hani düğünlerde, eğlencelerde şarkı söyleyip böyle ama bizde keman var ama saz var böyle çalgı aleti, o zaman için de çeng var. Bu çeng tabi ta Orsa Asya'dan gelme aslında. Kanuna benziyor, dik bir çalgı aleti, böyle hani çengi, çalgı çengi ordan geliyor. Çeng zaten Farisice aslında bir kelime ama bu musîki aletinin doğuş yeri Orta Asya, Türklerden çıkma bu. Sonra bu yayılmış tabii bütün her tarafa. Bu aslında böyle hani şey gibi hani böyle kocaman batılılarda var ya bir çalgı aleti, onun küçüğü gibi onun atası gibi. O yüzden normalde böyle bir çeng çalan bir kimse varmış. Tabi bu eski Türk, eski Arap, eski hatta Yunan mitolojisinde dahi bu çengi bulmak mümkün veya ne diyorlar arp mı diyorlar bir şey diyorlar ya arp mı? Arpın atası gibi bu, bu onun atası gibi. Sonradan tabi batılılar onu büyütmüşler arp haline getirmişler ama o

daha küçük. Hatta bu eski Orta Asya'da falan, Orta Asya denmesi de hoş değil. Kime göre Orta Asya? Bir de o var. Bize bunu koymuşlar hani. Bizim ata toprağımız orası. Ortası mortası yok, ata toprakları. Normalde Boşnakların da Arnavutların da onlar Hazır'ın üstünden gitmişler, hepsinin de ata toprağı orası, ata toprağının bir musiki aleti. Tabi bu ta ona baktığımızda eski Türklerden o normalde biraz araştırdığınızda Sümerlere filan dayanırlar. Tabi Sümerler de Türk'tür o da ayrı bir mesele şimdi oralara girmeyeyim ben. Irkçısın sen diyecekler çıkacaklar. Allah muhafaza eylesin ama normalde işte bunu hicaz bölgesinde de bunu çalan kimseler var. Tabi bize böyle daha doğrusu ben yeni Müslüman olduğum zamanlarda böyle bir islam vardı benim önümde. Yani bir Müslüman tiplemesi düşünün, hiçbir eğlencesi yok. Yani düğünü yok, derneği yok, böyle bir eğlencesi yok. Böyle bir Müslüman tipi çiziyorlardı benim yeni İslam'la tanıştığım zamanlar. Ben tabii hadisleri okudukça a öyle değil!

Mesela hazreti Aişe annemize soruyor Allah Resulü sallallahu ve sellem , hani o filancanın nikahını kıydınız mı. Kıydık ya Resulullah. Def vurdunuz mu diyor, hayır ya Resulullah. O da diyor ki Ensar defi severdi, defsiz nikah nikah değildir diyor. Başka bir İslam çıkıyor önüme benim şimdi, ben hadisleri okudukça veyahut da bir Ramazan Bayramı, Ramazan Bayramı davul çalıp eğlenenler var Müslümanların içerisinde. Hazreti Ömer efendimiz onları menetmek istiyor. Diyor ki dur ya Ömer, onlar otuz ramazan oruç tuttular. Bayramı böyle eğlenerek geçirmeleri hakkıdır diyor. Haydii, başka bir şey daha çıktı orta yere, yani bir de bayram eğlencesi çıktı veya Habeşliler kendi harbeleriyle yani o Habeşli dediğimiz şimdi Sudanlılar. Kendi kılıçlarıyla, kendi çalgılarıyla bayram sabahı eğleniyorlar. Bir de onların milli günleri var, milli günlerinde de eğleniyorlar. Allah Resûlü sallallahu ve sellem hazretleri bir de Ayşe annemizi çağırıyor, gel bunları seyret diye. Şimdi ayrı bir İslam'ın sosyal hayatı çıktı. Ben ama bunu hadislerden okuyorum. Hadisleri okudukça aaa sahabe öyle eğlencesiz bir sahabe değil, eğleniyorlar. Hatta genç sahabelerden birisi başka bir sahabe, büyüklerinin toplandığı yere bir bakıyorlar ki orda cariyeler türkü söylüyorlar. O sahabeler de onları dinliyorlar. O genç sahabe diyor ki sizi böyle mi görecektim ben, o büyükler diyorlar ki Allah'ın Resulü bize bunu müsaade etti, ister otur dinle ister çık git diyorlar. Ha, demek ki İslam'ın kendi içerisinde de bir eğlence stili var, eğlencesi var. İslam, eğlencesiz bir din değil ama Kur'an, sünnet dairesinde kalındığı müddetçe.

Biz batıdan almışız, getirmişiz düğünümüzü, derneğimizi, ıvırımızı, zıvırımızı, batılılaşmışız biz. E biz normalde o batılılaşınca, batı kültürünün altında ezilince, biz ne yapacağımızı şaşırmışız, kendi kültürümüzü, kendi

adetimizi, geleneğimizi göreneğimizi. Kendi dinimizin serbest ettiği bir şeyi bırakmışız biz. Bakın bırakmışız. O yüzden tabiinden de sahabeden de mesela sahabeden ud çalanlar var, pardon, ud dinleyenler var. Böyle udileri dinliyorlar. Bu konuda hani İslam, sonuç olarak şuraya geleceğim, İslam eğlencesiz bir din değil, eğlencesi var. Düğün eğlencesi var, kına eğlencesi var, nikah eğlencesi var, askere gitme eğlencesi var, bayram eğlenceleri var. Şimdi biz bayramlarda, bayramlaşmada, hani işte böyle zeybekler oynuyor, bizim Demirtaşlılar kendi adet geleneğine, göreneğine göre oynuyorlar. Ben hususi yaptırıyorum, bir de onu. Bu meselenin kırılması lazım çünkü. Bu meselenin böyle eğlencesiz bir düğün, düğün değil, bayram, bayram değil, bunun da yerleşmesi lazım. İşte normalde bilhassa Medine ahalisi böyle bir musikişinas, musikiye daha da düşkünler. Onlar bunları dinliyorlar, hatta çalıyorlar, cariyeler şarkı söylüyor. Hani Hazreti Ebu Bekir efendimizin evine geliyor Allah Resulü sallallahu ve sellem hazretleri de cariyeler o esnada türkü çağırıyorlarmış ya. Tabi Allah Resulü gelince hazreti Aişe annemiz hemen durdurmak istiyor. Diyor ki durdurma, elleme, onlar söylesinler. Sonradan hadis yorumcuları işte o söyleyenlere sırtını döndü yattı, burdan işte nehyetti, ya, nehyedecek olsa Allah Resulü sallallahu ve sellem hazretleri, din onun üzerinden geliyor, nehyedeceğini nehyeder. Bunu size haram kıldım, bu haram der, biter mesele. Kendi kendilerine onun hareketinden tavır çıkarmaya çalışıyorlar. İşte böyle bir çeng çalan kimse vardı. Hazreti Pir de, Hazreti Ömer zamanında diyor, böyle bir kimse vardı.

"Ömer zamanında pek güzel, pek latif çeng çalan bir çalgıcı vardı. Bülbül onun sesinden kendini kaybeder, bir namesini dinleyenlerin şevki, yüz misli artardı. Meclisleri, cemiyetleri, onun nağmeleri süsler; onun sesinden kıyametler kopardı."

Yani öyle bir çeng çalıyor, bir de öyle türkü söylüyor, şarkı söylüyor, öyle nameler söylüyor, öyle söyleyince herkes kendinden geçiyor, dinleyenler mest oluyor. Mesela o da zamanın İbrahim Tatlıses'i gibi. Ahlakı öyle değildir belki de, hani İbrahim Tatlıses gibi böyle nağmeli şarkıcı, türkücü, dinleyenler mest oluyor. Öyle bir şarkıcı, türkücü düşünün. Hem keman çalıyor mesela var ya bizim ülkemizde veya hem saz çalıyor bu da, hem çeng çalıyor hem de böyle şarkı söylüyor, türkü söylüyor. O şarkıyı, türküyü söylediğinde de öyle nağmeli söylüyor ki, herkes kendinden geçiyor. Bülbül onu duyunca susma ihtiyacı duyuyor, susuyor. Neden? Artık Hazreti Pir öyle bir bunu örneklendiriyor ki, bülbülle onu yarıştırıyor. Diyor ki bülbül onu dinlediğinde normalde onun sesinden kendisini kaybediyordu. Hani bülbül normalde sesi çok hoştur ya, bülbül onu dinleyince kendinden geçiyor, yani öylesine sesi de güzel, sanatı güzel icra ediyor. Meclisler, cemiyetler onun

sesiyle neşeleniyor, dolup taşıyor. Hani şimdi ben yaştakiler bilir, önceden böyle düğünlerde falan belirli böyle düğün ekipleri vardı, güzel şarkı söyleyenler vardı içinde, onlar böyle güzel eğlendirenler vardı, onlar meşhur olurdu. Onlar çıktıkları zaman bütün düğün neşelenirdi. Bu da onun gibi bir şey ve sesi ve nâmeleri çok güçlü bu kimsenin.

"Sesi, İsrafil gibi mucizeler gösterir, ölülerin bedenlerine can bağışlardı yahut İsrafil'e yardım ederdi. Onun namelerini dinleyen fil bile kanatlanırdı. İsrafil, birgün namesini düzer ve yüzlerce yıllık çürümüş ölüye can verir."

Yani nasıl İsrafil, sura üfleyince bütün ölüler yeniden dirilecek bu kimse de şarkı söylediğinde sanki hani bir kimse hımbıl böyle her şeyi bırakmış, neşesiz, bu şarkı söylemeye başlayınca canlanıyor, neşeleniyor ortalık yani. Kimisi vardır böyle neşesiz insandır, erkeklerde de, kadınlarda da düşman başına. Evet, bunda ciddiyim. Neşesiz kadın ve erkek düşman başına! Ömür törpüsüdür. Kadının da erkeğin de biraz neşelisi olacak. Neşesiz bir adamla, neşesiz bir kadınla ömür geçmez, bitmez. Mahkeme duvarı gibi. Sen bana bak mahkeme duvarı, ben sana bakayım mahkeme duvarı gibi. İşin yoksa sor, ne oldu, ne gitti, öyle mi oldu böyle mi oldu...Yok, o neşesiz işte. Allah muhafaza eylesin. Evlenecek olanlar, kadınlar da, erkekler de, neşeli insanları seçin. Onlar hayata pozitif bakarlar, olumlu bakarlar, evet. Neşeli insanlar hayata pozitif bakar, olumlu bakar. Neşesiz insan etrafını çökertir, Allah muhafaza eylesin. İşte bu da İsrafil gibi ölüleri diriltirdi diyor ya da diyor yani İsrafil'e yardım ederdi sesiyle. Şimdi İsrafil kim? İsrafil büyük meleklerden birisi ve bu görevi ne? Sura üflemek. Sur ne? Sur bir alet ismi. Hani tarif edenler bunu boruya benzer bir alet ismi olarak tarif etmişler. Bir boruya benzer bir şey, tarif etmişler. Peki normalde bu İsrafil'in görevi ne? Birinci sura üfleyecek. Şimdi ayet-i kerimelerde ve bazı yerlerde iki sur üflenecek söylenir. Biz sufiler üç sur deriz. Nasıl üç sur deriz? Kıyamet kafirlerin üzerine kopacak çünkü. İsrafil birinci suru üfler, sabah namazı vakti daha çıkmadan önce böyle sabah namazı vakti, kerahate gelmezden önce. Bu birinci surdur. Bu birinci suru üfler, müminlerin hepsi de canlarını verirler. Bu normalde hadis-i şerifte vardır bu konuda. Sonra İsrafil, akşam namazı vaktinde bir daha suru üfler. O zaman ne varsa canlı olan, hepsi de nefeslerini verir, ölür. Bu dünya üzerinde hiçbir şey kalmaz. Hatta ikinci surda, canlı olan hiçbir şey kalmaz. Ölüm melekleri veya ölüm meleği, bütün herkesin nefesini alır, canlı olarak hiçbir şey kalmaz. Sonra, hadisi şerifte diyor ki, Allah sorar: 'Bugün Kahhar olan kim?' Kendisi cevap verir: 'Allah' der.

Şimdi o zaman bu sur, ayetle sabit, surun üflenmesi de ayetle sabit. Bu konuda bir kimse hani üzerinde var mı yok mu diye şüphe edenler, yeniden

dirilmeye inanmayan kâfirlerden. Bu konuda böyle bazen üniversitelerde bunun tartışması filan oluyor. Bu tartışılacak bir şey yok bunda, ayetle sabit. Zümer, ayet 68: "Sura üflenir, göklerde ve yerde olanlar düşüp bayılırlar veya ölürler ancak Allah'ın dilediği kalır. Sonra ona bir daha üflenir, birden onlar ayağa kalkarlar ve ne olacağına bakarlar. Demek ki sur üflenecek, sonra bir daha üflenecek. Yasin 51: 'Sura üfürülünce bir de bakarsın ki onlar kabirlerinden kalkmışlar, Rablerine koşuyorlar.' 52: "Vay halimize! Uyuduğumuz yerden bizi kim kaldırdı derler. Onlara 'bu Rahman olan Allah'ın vadettiği kıyamet günüdür. Peygamberler doğru söylemişlerdir' denilir." O zaman normalde, ayet-i kerimelere baktığımızda, sura iki sefer üflenecek. Birinci üfleyişte, bütün canlılar yok olacak. İkinci üfleyiş de de, Cenab-ı Hak bütün ruhları yeniden bedenlerine, yeni bedenlerine, herkes topraktan yeniden dirilecek ve ruhları onlara yeniden verilecek, üflenecek ve ikinci surda, bütün herkes ne yapacak? Kıyamete doğru koşacak. Yine bu Yasin suresi 53-54'te de: 'Sadece bir çığlık kopar, bir bakarsın ki hepsi hesap vermek üzere huzurumuzda toplanıvermişler.' Yani bu sur, çığlık gibi olacak. Bir çığlık düşünün, bu nasıl bir çığlıksa bütün ölenlerin hepsi yeniden dirilip hesap yerine koşacak. 54.ayet: 'Bugün kimseye hiçbir haksızlıkta bulunulmaz, siz ancak yaptıklarınızın karşılığını görürsünüz.' Demek ki normalde bu sur evlenecek ve İsrafil vazifesini yerine getirecek. Hadis-i şerifte: 'Boynuzun sahibi İsrafil, elinde boynuz olduğu ve onu ağzına dayadığı halde başını eğmiş, kulaklarını gelecek emri işitmeye hazır bir vaziyette, dinleyip üfleme emrini beklerken, ben nasıl mutlu olup sevinebilirim' diyor Allah'ın Resulü sallallahu ve sellem hazretleri. Ve dediler ki işte bu ifade, Hazreti Peygamber'in ashabına ağır geldi. Ağır gelince dediler ki: 'Bize ne yapmamızı söylersiniz?' Allah Resulü dedi ki: 'Böyle bir durumda, Allah bize yeter, o ne güzel vekildir, biz Allah'a dayanıp güvendik deyin' dedi. Tırmizi'de.

Bu hadisi şerifi almamın sebebi şu: Yani surun üfleneceği ve surla alakalı ne olduğuna dair tarif var, boynuza benzer bir şey var ve o da İsrafil de ağzını o boynunuza benzerin ince tarafına koymuş, kulağı tabiri caizse, emri bekliyor. Yani normalde her şeye hazır, kıyamet o kadar yakın. Bakın, her şeye hazır, emir geldiğinde üfle emri geldiğinde ne yapacak, şey olarak, ne o, İsrafil vazifesini yerine getirecek. Allah muhafaza eylesin cümlemizi. İşte, Hazreti Pir, bu çengin nağmesini, sesini İsrafil'e benzetiyor. Diyor ki nasıl İsrafil suru üflediğinde, bütün her şey ayağa kalkacak, yeniden dirilecek, bu çeng de diyor öyle şarkı söyler, öyle türkü söyler, öyle bu konuda maharetlidir ki, tabiri caizse hani böyle ölüyü diriltir, neşesiz bir kimseyi neşelendirir, kahırlı gamlı bir kimsenin kahrını, gamını kendisine unutturur. O babda, o manada söylüyor. Rabbim bizi affetsin inşallah. Bu

Ramazan sohbetleri tabii bu kadar kısa olacak, yapacak bir şey yok, teravih kılınınca, teravihten sonra da daha fazla uzun bir konu var çünkü burda. Beyitte: 'Peygamberlerin de içlerinde öyle nağmeler vardır ki o nağmelerde isteyenlere değer biçilmez bir hayat erişir.' Normalde burdan devam edeceğiz önümüzdeki hafta. Ramazan ile alakalı olduğundan şimdi saat de on bir oldu, o yüzden daha fazla insanların vaktini almayayım ben. E daha sema da olacak inşallah. O yüzden önümüzdeki hafta Allah'tan bir şey gelmezse eğer biz burdan, kaldığımız yerden devam edeceğiz inşallah:

"Peygamberlerin de içlerinde öyle nağmeler vardır ki o namelerde isteyenlere değer biçilmez bir hayat erişir."

Burdan devam edeceğiz. Hikmetle alakalı bunu inşallah yorumlamaya çalıştık. İnşallah hikmet nedir, lazım mıdır, peygamberlerin içinden dışına çıkan neymiş önümüzdeki hafta vaktimiz olursa inşallah burdan devam edeceğiz. El-Fatiha maassalavat. Amin. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. Allah hepinizden razı olsun, Ramazanlarınız mübarek olsun. Cenab-ı Hak oruçlarınızı makbul ve kabul eylesin. Rabbim inşallah tekrar tekrar Ramazanlara ulaşıp oruç tutup Allah'a yaklaşan kullarından eylesin inşallah. Biz malum her akşam teraviyi burda kılmaya gayret ediyoruz, ardından kısa bir zikrullah yapıyoruz, ders yapıyoruz. İnşallah, Allah izin verirse, Ramazanın sonuna kadar burda buna devam edeceğiz inşallah. Geceniz hayır olsun.

23 MART 2024
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

https://www.youtube.com/live/0SgAe3tuXaA?si=NIzjVxXuBA3P1Bk5

MESNEVİ-İ ŞERİF 1918-1919. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamün aleyküm, Allah gecenizi hayırlı eylesin, gündüzümüze hayırlı eylesin. Ayını, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle ümmeti Muhammed'i, hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip, hak yolunda mücadele eden, batılı batıl bilip, batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Rabbim nerde bir Müslüman zulüm görüyorsa, onlara zulmedenleri kahru perişan eylesin. Zalimlerden Müslümanların hakkını alsın, dünya üzerinde Müslümanlara kurtuluş nasip eylesin. Ecmain. Semazen kardeşler hızla hazırlasınlar, inşallah. Geçen haftadan kaldığımız yerden devam ediyoruz inşallah:

"Peygamberlerin içlerinde öyle nameler vardır ki o namelerde isteyenlere değer biçilmez hayat erişir."

Cenab-ı Hak, yeryüzüne Adem'le beraber, Adem'den itibaren birçok peygamber göndermiş. Bunun sayısının üzerinde durmaya gerek yok, konumuz o değil ama her peygambere ama kitap verilsin ama kitap verilmesin, kitabın yanında bir de hikmet verilmiş. Peygamberlerin içlerinde, hani kendi batınlarında öyle nameler vardır ki o namelerde isteyenlere değer biçilmez hayat erişir. Yani, o peygamberlerin Cenab-ı Hak ilmü ledününden ayrıyeten Kur'an-ı Kerim'de kitapla beraber size hikmet verdiğimiz dediği, hikmetler verilmiş. E bu tabii bütün peygamberlere verilmiş bu, son peygamber Hazreti Muhammedi Mustafa'ya da sallallahu ve sellem e de verilmiş. Burdaki ben hani öyle nağmeler vardır sözünü peygamberlere verilen hikmet olarak, kendimce öyle anladım. Hikmete baktığımızda, hikmetin lügat manası insanı nasihat yoluyla iyi olan şeylere yönlendiren, kötü olanlardan alıkoyan,

engelleyen söz, kelime manası. Tabi onun üzerine çok manalar yüklemek mümkün bu lügatin üzerine ama işlev olarak baktığımızda peygamberlerin üzerinde, işlev olarak baktığımızda ilahi emirlerin veya ilahi vahyin yaşanabilir hali, yaşanmış hali, hikmet. Yaşanabilir halini onların üzerinde tecelli etmiş, tecelli ettirmiş. Biz bir peygambere baktığımızda yaşanmış halini onda görüyoruz, yani peygamberlerin üzerinde görüyoruz. Ama tabii, bu manada her peygamber, kendi zamanında, kendi bulunduğu topluma, dinleyenlere bir nur olmuş, bir ışık olmuş. Tabii, hikmete değişik manalar yükleyenler de olmuş. Bu manada ben çok alıntı yaparım İbni Abbas'tan. Benim sahabenin içerisinde önem atfettiğim büyük zatlardan birisi İbn Abbas'tır. Dört Abdullah'tan birisi, Hazreti Abbas efendimizin oğlu Abdullah, ona hikmetini sorduklarında, Kur'an'ı bilmek, derinliğini kavrayıp anlamak, Kur'an'ın neshini, yani neshettiklerini, mukimini yani mukim ayetlerini, müteşabihini yani zamana göre anlamı değişen müteşabih ayetlerini önce nâzil olanını, sonra nazil olanını bilmektir, demiş, hikmetle alakalı. E, Hasan-ı Basri, ehl-i sufidir kendisi, pirlerimizden birisidir. O da demiş ki, 'Hikmet sünnet demektir.'

Hani Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin sünnetidir ama hikmetin sahibi, bu manada Allah Celle Celalühu. Cenab-ı Hak kendisini de hikmet sahibi olarak beyan etmiş. Birçok ayeti kerime var, Ahkâf Suresi, ayet 2: 'Bu kitabın indirilmesi her şeye galip ve hüküm ve Hikmet sahibi olan Allah tarafındadır.' Yani Cenab-ı Hak enteresan bir şekilde, ayet-i kerimelerde hükmü ve hikmeti yan yana telaffuz ediyor genel olarak. Hüküm bir şeye hükmetmek, hikmet sahibi, hikmete uygun hükmediyor. Bakın, Cenab-ı Hak hikmeti de kendi üzerine almış, hükmü de kendi üzerine almış. Hikmeti de hükmü de kendi üzerine alaraktan aslında, hikmet ve hüküm birbirinden ayrılmıyor, birbirinden ayrılmayan iki sıfat. Ashab, 1: 'Ey Peygamber, Allah'tan kork, kâfirlere ve münafıklara uyma. Şüphesiz, Allah her şeyi çok iyi bilen, hüküm ve hikmet sahibidir.' Yani, bunları örnek olarak aldım. Yani, bir hikmeti çıplak bir şekilde, hikmeti Cenab-ı Hak kendi üzerine atfetmiyor. Genel olarak hükmü de koyuyor çünkü tek başına bir hikmet, hükümsüz olarak, hani muhakkak Cenab-ı Hak bunu böyle söylerse söylenecek bir söz yok ama tek başına hikmet sahibi hüküm olmazsa, hikmetin çok fazla bir anlamı kalmıyor. Hükmetmek, yani bir şeye emretmek, bir şeyi yaptırmak, bir şeyin üzerinde, tabiri caizse, komple elinin altına almak, onun senden başka bir şey, onun üzerinde tecelli etmemesi, hüküm Allah'a ait. Hikmet'le beraber tecelli ettiriyor. O yüzden, hikmetin bu manada sahibi Allah Celle Celalühu. Tabii, bu aynı zamanda Kur'an-ı Kerim'i de Cenab-ı Hak hikmet olarak nitelendirmiş. O zaman Allah hikmet

sahibi, hikmetin sahibi, o Kur'an da başlı başına Hikmet. Hakka, ayet 48: 'Muhakkak ki Kur'an Allah'tan korkanlar için bir hikmet ve öğüttür.' Burda da hikmeti ve öğütü yan yana koydu Kur'an-ı Kerim için, yani Kur'an-ı Kerim'e bakarken hem bir hikmet hem bir de öğüt olarak önümüzde.

Şimdi devam ediyoruz, Cenab-ı Hak hani sözüm başında dedik ya peygamberlerine de ne yapmış? Hikmet vermiş, kitabın dışında, bakın, kitabın dışında bir kitap var. Adem aleyhisselama on emir olduğu söyleniyor. Değişik peygamberlere suhuf verilmiş, sayfalar verilmiş. On sayfa verilen var, otuz sayfa verilen var, elli sayfa verilen var diye. Bazı peygamberlere bir önceki peygamberin sayfalarına göre hükmetmek, bir önceki peygamberin sayfalarına göre hayatı yaşamak ama ayriyeten de her peygambere hikmet vermiş. Ali İmran, 81: 'Bir zaman Allah peygamberlerden şöyle söz almıştı: Size kitap ve hikmet verdim. Daha sonra size verdiklerimi tasdik eden bir peygamber geldiğinde, ona inanıp yardım edecek misiniz diye sorunca, onlar da 'Evet' diye cevap vermişlerdi. Bakın, daha bu ruhlar aleminde henüz daha, ben daha da geriye gideyim bu konuda, ilmi ilahide Cenab-ı Hak peygamberlerini kendine seçti, kendine seçince onlara dedi ki, onlardan söz aldı, size kitap ve dedi hikmet verdim ama siz, sizden sonra gelecek olan peygamberleri tasdik edeceksiniz, son peygamber Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'i de tasdik edeceksiniz ve Adem aleyhisselamdan itibaren bütün peygamberler Muhammed'in Mustafa(s.a.v.)'i tasdik ettiler hep, onun geleceğini söylediler. Sonra ümmetleri yalancı oldu, onların kendileri değil ve Adem aleyhisselamdan itibaren bütün peygamberler, hem kendilerinden sonra gelecek olan peygamberi tasdik ettiler, hem de son peygamber Muhammed Mustafa'yı sallallahu aleyhi ve sellem i tasdik ettiler. Çünkü Cenab-ı Hak onlardan bu sözü almıştı. Ne zaman? Henüz daha varlığa hiçbir şey geçmemiş iken ama biz bunu sufice değil de zahir ilme göre söylersek, ruhlar aleminde peygamberlerden özel ne yaptı? Biat aldı, söz aldı. Demek ki Cenab-ı Hak henüz daha ilm-i ilahide ruhlar aleminde iken peygamberlerine ne verdi? Kitapla beraber hikmet verdiğini Kur'an-ı Kerim bize beyan ediyor. Al-i İmran, 33 ve 34: 'Şüphesiz ki Allah Adem'i, Nuh'u, İbrahim ailesini ve İmran ailesini birbirinin soyundan olarak âlemlerden üstün kıldı. Allah her şeyi çok işiten ve çok iyi bilendir.' Ve Cenab-ı Hak ne yaptı bu peygamberleri ve peygamberlerin soyunu?

Hikmet verdiği için diğerlerinden üstün tuttu, onları üstün kıldı. Çünkü onlar hem peygamberdi hem kitap verilmişti hem de onlara hikmet verilmişti. Kitap, bir seçilmişlik var, ikincisi peygamber, üçüncüsü onlara kitap verildi, dördüncüsü onlara aynı zamanda ne oldu? Hikmet verildi. Meryem, 12: 'Yahya dünyaya gelince, Ey Yahya, kitaba sımsıkı sarıl, diye vahyettik.

Biz ona daha çocuk iken hikmet ve hüküm verdik.' Bakın, Yahya aleyhisselam da malum genç yaşta şehit edilmiştir. Yahya aleyhisselam, tabiri caizse, cennete gençlerin efendisidir. Tabii, Hazreti Hasan ile Hazreti Hüseyin efendimiz de, gençlerinin efendisidir. Yahya aleyhisselama daha henüz çocukken diyor, çocukken ona hüküm ve hikmet verdik. Bakın, hikmetin sahibi Cenab-ı Hak, bu hikmeti ne yapıyor, peygamberlerine de veriyor. Kasas, 14: 'Musa güçlü çağına erip olgunlaşınca ona hikmet ve ilim verdik. İşte, biz iyiliklerde bulunanları böyle mükafatlandırırız.' Cenab-ı Hak, Musa aleyhisselama da olgunluğa erişince, bu olgunluğa erişmeyi bazıları kırk yaş olarak nitelendirir, yani kırk yaşına gelince ne yaptı? Ona hikmet ve ilim verdi. Bakın, Cenab-ı Hak Peygamberine, Musa'ya Tevrat'ı verdi mi? Verdi. Onun yanında ne yaptı? Bir de ona hikmet verdi, ayriyeten onu ayrı bir ilim ile ilimlendirdi, farklı bir ilim daha verdi ona. Şuara, 20-22: 'Musa, ben o suçu işlediğim zaman cahillerden birisiydim, sizden korkunca da aranızdan kaçtım. Nihayet, Rabbim bana hikmet lütfetti ve beni peygamberlerden kıldı.' Bakın, bazen böyle bir tartışırlar ya, işte bir peygamber nasıl bir kimseyi öldürebilir! Hani Musa aleyhisselam Ben-i İsrail Yahudisine bir tokat vurdu, tokat vurunca o öldü. O ölünce Firavunun zulmünden kurtulmak için kaçtı Musa aleyhisselam. Henüz daha o zaman peygamber değildi, ondan kaçtıktan sonra diyor ki Allah bana hem peygamberlik verdi hem de ne yaptı? Hikmet lütfetti. Sad, 20: "Biz Davud'un mülkünü de kuvvetli kılmıştık, ona meseleleri ayırt etme kabiliyeti vermiştik." Bakın, burda Davud'a da ne, ayrı bir hikmet, ayrı bir kabiliyet verilmiş. O da ne? Meseleleri ayırt ediyor, haklıyı haksızı, meşhur ya.

Hani birisi de geliyor diyor ki, "Bu erkek, bu çocuk benim oğlum." Öbürkü diyor, "Bu benim oğlum." İki tane kadın, birisi hüngür foşurt ağlıyor, birisi ağlamıyor. Orda bir zat da var. Davud ne yapacak diye bakıyor öyle. Davud alıyor kılıcını, "Getirin şu çocuğu, ikiye ayırıvereyim" diyor, "Yarısını sana vereyim, yarısını sana vereyim." Ağlamayan kadın vazgeçiyor davasından, diyor ki, "Ey Davud, ben davamdan vazgeçtim" diyor, ben davamdan vazgeçtim, hani çocuğu sen kılıçla ikiye bölme öyle, öbürkü ama yarısına da hani razı, yarısını alacak. Ondan sonra çocuğu ne yapıyor? Ağlamayana veriyor. Her gözyaşı doğru değildir! Gözyaşı seni aldatmasın, ağlamayana veriyor o çocuğu. Davud'un yanındaki kimse diyor ki, "Ey Davud, hani neden böyle yaptın, öbür kadın kendini perişan etmişti?" Onun ağlaması diyor, yalancı ağlamasıydı, asıl çocuğun sahibi o kadındı, kadın çocuğunun öldürülmesine razı olmalı. Dedi ki, "Sağ olduğunu bileyim o kadın alsın, önemli değil" dedi diyor. İçinden öyle niyet etti, o yüzden çocuk ona aittir diyor. Davud'un meşhur haklıyı haksızı ayıran kılıcı var.

Yine hani meşhur bir kısa daha var ya, hani gencin birisi her gün dua ediyor, "Ya Rabbi, beni katından rızıklandır, hiçbir şey elde etmeden bana rızık ver." Günlerce öyle dua ediyormuş, herkes diyorlarmış ki, çocuğa, "Sen kafayı yedin, böyle bir şey mi olur?" Bir gün tam böyle yine dua esnasında bir tane kocaman bir dana langırt, çocuğun bahçesine giriyor. "Ey Rabbim, sen benim duamı kabul ettin," diyor, tuttuğu gibi indiriyor aşağı. Tabii arkadan feryat figan birisi geliyor, nasıl diyor, "Sen benim ineğimi kesersin, veya dana mı kesersin?" O da diyor ki "Bu, bana Allah'ın göndermiş olduğu lütfu ilahi. Bütün diyor insanlar bilirler ki ben Allah'tan böyle temiz, kendiliğinden gelen rızık isterim, bunu Allah gönderdi." Hazreti pir, bunu böyle mesnevide alır be hey der, öbür o ineğin sahibi gibi görünene, be hey der, ektinde mi biçiyorsun,

Hazreti Pir öyle dillendirir onu. Tabii adam feryat figan, Davut'a gidiyor, diyor ki benim ineğimi kesti. Davut'un huzuruna çağırıyorlar. Genç diyor ki, 'Ey Davud, ben gece gündüz dua ederim.' Ondan sonra diyor ki, 'Ben Allah'tan böyle kolay rızık isterim, bunu da Cenab-ı Hak bana gönderdi.' Ben bunu kestim der. Hazreti Davut ona der ki 'Sen nasıl böyle bir başkasının malını kesersin?' Bu genç Davud'a der ki, 'Ey Davut, sen bunu Rabbine bir danış, bunu Rabbine bir danış, bu benim hakkım mı, değil mi, bir Rabbine danış, Rabbine sor.' 'Peki' der, huzurdan gönderir onları ama o adam bağırış çağırış, bütün halka seslenir, Davud'un hükmü bu mu, hukuku bu mu? Ertesi gün, herkes toplanır, tabii Davut'u sevenler de var, sevmeyenler de var. Millet modurdanmaya başlar, bayındır diliyle homurtular yükselir. İnsanoğlu böyle nankördür, peygambere bile homurdanır, peygambere dahi nankörlük eder.

Hani Hazreti Peygamber de sallallahu ve sellem hazretleri Beytü'l Malden dağıtıyor ya, bedevilerden birisi diyor ki, 'Bu mu senin adaletin? Biz hemen sinirleniriz böyle bir şey deseler, peygamberlere dahi demişler. İnsanoğlu, peygamberlerin dahi gıybetini etmiş, peygamberlere dahi laf söylemiş, peygamberlere dahi laf söylemiş, Hazreti Peygamberimize bile laf söylemişler. Şeyhimin sözü hiç aklımdan çıkmaz, işte benim hakkımda da, yok dersini aldı, yok dergahtan kovdu, şunu bunu bir sürü laf, gittim ben yanına, dedim efendim, böyle söylüyorlar, böyle bir şey oldu mu dedim. Oğlum, yalan söylüyorlar dedi. Ben burda diyorum ki dedi Mustafa efendinin hakkında konuşmayın, kapıdan dışarı çıkıyorlar dedi. Daha burdan dedi, burdan salondan çıkıyorlar, başlıyorlar konuşmaya dedi. Mustafa efendi dedi, bu insanlar, Allah'ı dinlemiyorlar, peygamberi dinlemiyorlar, beni mi dinleyecekler, seni mi dinleyecekler, dedi. Bu insanlar dedi, peygamberlerin, Allah'ın arkasından atıp tutuyorlar, peygamberin arkasından atıp tutup tutuyorlar, benim

arkamdan atıp tutuyorlar, senin arkandan mı atıp tutmayacaklar dedi. Ders bunlar. Ders! Durdum. Doğru, Hazreti Peygamberin sağlığında peygambere atıp tutmuşlar, vefat edince dinden dönenler olmuş.

Tabi Davud'a da feryat figan, ne kadar münafık varsa toplamış tabi o kimse. Halk toplanmış Davud'un sarayının önüne, bu nasıl bir hukuk bu nasıl adalet...Davut o kimseye demiş ki bak demiş yol yakınken bu davadan vazgeç, bu davadan vazgeç, bu inek de demiş hani bu çocuğa kalsın. Bu işten vazgeç demiş ona. O demiş senin adaletin bu mu, senin hukukun bu mu, sen nasıl bir peygambersin, nasıl adalet sahibisin, nasıl hüküm sahibisin deyince iki tane zaptiye veya o günün terimiyle zaptiye veya iki tane polis, iki tane asker, demiş gelin bunun ellerini arkadan bağlayın. O feryat figan tabii. Neyse halk da toplanmış ya Davud'un sarayının önüne, çıkmış tabii Davut dışarı. Demiş ey insanlar, ey vatandaşlar, demiş bu gördüğünüz şahıs var ya, evet, Cenab-ı Hak demiş bana ilham etti, vahyetti. Bu gencin annesini babasını malı mülkü için katletti bu, babasını öldürdü filanca ağacın dibine gömdü. Gömerken de dedi kendi bıçağı, üzerinden ismi yazılı bıçağı mezarın içinde kaldı diyor delil olarak. Haydi, oraya toplanıyoruz şimdi. Bütün halk toplanıyor, ağacın dibine geliyorlar, kazıyorlar, gencin babasının cenazesi, cesedi orda, bıçağı da ordan çıkıyor. Diyor ki bu genç babasının yanında işçiydi orada, köleydi ama diyor babasını öldürdü, bütün malına mülküne kondu, bunun diyor bütün malı mülkü bu gencin aslında diyor. Tabii bu sefer o adamı orda öldürüyorlar, mezara onu da gömüyorlar oraya. Şimdi Hazreti Pir bunu mesnevide anlatırken çok güzel resmeder ve der ki Davut gece yarısı Rabbine yalvardı. Davut gece yarısı Rabbine yalvarınca kıble tarafından Davud'a diyor işin hakikati vahyedildi. Kıble tarafından, kıbleden. Dua ederken kıbleye dönün. Allah'ı zikrederken kıbleye dönün. Kıbleye yönelip ilticanızı, münacatınızı yapın. Ne tarafa dönerseniz dönün Allah'ın 'ın vechi oradadır ama biz kıbleye yöneliriz.

öbür türlü yolda giderken de gelirken de devamlı Allah'ı zikretmek için kıble aramayız veya velhasıl Davud'a da ne vermişti? Hikmet olarak meseleleri ayırt etme vermişti. (Ben bu ayeti kerimeleri böyle peygamber sırasına koydum hakkınızı helal edin, böyle kendimce hani bu hikmet silsilesi devam ediyor.) Zuhruf, ayet 63: "İsa kavmine apaçık delillerle geldiği zaman onlara şöyle demişti, ben size hikmet getirdim aynı zamanda ihtilaf ettiğimiz bazı dini hususları açıklamak için geldim. Allah'tan korkun ve bana itaat edin." Çünkü İsa aleyhisselam, Musa'dan sonra yani Zebur'un üzerine geldi ve onlara diyor ki ben size hikmet getirdim. Hikmet getirdim ve aynı zamanda da ihtilaf ettiğiniz dini hususları da açıklamak için geldim. Demek ki peygamberin bir vazifesi de ne? Dini hususlara açıklamak. Yani İsa

aleyhisselam dini hususları açıklayacak. İsa açıklayacak, Hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v.) açıklamayacak mı? O da açıklayacak ama dünya üzerinde hadislere karşı bir düşmanlık var ya, boy boy televizyonlarda boy boy böyle sosyal medyada dolaşıyorlar. 'Ya hani işte bu hadis, böyle hadis mi olur, bu hadis olmaz Allah'ın kitabı var burada...' Süslü kelimeler bunlar! 'Allah kitabını apaçık açıkladı, başka bir şeye gerek yok...'Başka bir şeye gerek yok diyen 35 cilt tefsir yazıyor! Başka bir şeye gerek yok diyen dünyaca kitap yazıyor bir de kampanyalar yapıyorlar bunca kitap 175 lira diye, üç dört yıl önce. Nerde? Halk tv'de. Vardı ya, öldü gitti profesör, Yaşar Nuri. Yani Kur'an yeter diyen adamın tonlarca cilt kitapları var, upucuz bir de! Demek ki İsa da kavmine ne için? Hikmet getirmiş ve dini hususları açıklamak için indirilmiş. Evet, yine bu hazreti peygamber sallallahu ve sellem hazretleri için, Bakara, 129: 'Nitekim size ayetlerimizi okuyan, günahlardan arınmanın yollarını gösteren kitabı, hikmeti ve ayrıca bilmediklerinizi size öğreten, aranızdan bir elçi gönderdik. Bakın, hazreti peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin özelliklerine bakın, ayetleri okuyan, günahlardan arınmanın yollarını öğreten, kitabı, yani Kur'an'ı, hikmeti, ayrıca bilmediklerinizi size öğreten aranızdan bir elçi seçtik. Siz şimdi böyle donanımlı gönderilen bir peygambere diyeceksiniz ki senin hadislerini kabul etmiyoruz! Şimdi sadece kitabı verdim deseydi biz diyecektik ki kitabı verdi mektup gibi tamam işi bitti. Kitapla beraber diyor ki günahlardan arınmanın yollarını öğretecek, ona aynı zamanda hikmet verdik ve bilmediklerinizi de size öğretecek. Hikmetin haricinde bilmediklerinizi de size öğretecek. İyi, neyle öğretecek bunu hadisler olmazsa? Hikmet ne hadisler olmazsa? O yüzden Hasan'ı Basri hikmet nedir dendiğinde ne diyor? Sünnettir. Yine Bakara, ayet 15: Kendi aralarından yine kendilerine Allah'ın ayetlerini okuyan, günahlardan arınmanın yollarını gösteren, kitabı ve hikmeti öğreten bir peygamber göndermekle Allah müminlere büyük bir lütufta bulunmuştur, hâlbuki onlar daha önce yanlış bir yoldaydı ve bunları da göndermekle Allah müminlere büyük bir lütufta bulundu.' Çünkü peygamber sallallahu ve sellem hazretlerini göndermeseydi bize Allah'ın ayetlerini okuyacak bir kimse yok, hikmeti bize öğretecek kimse yok, günahlardan arınmanın yolunu bize öğretecek olan yok ve bize bu noktada kitabı, hikmeti, günahlardan arınmanın yolu bilmediklerimizi öğreten bir peygamber olmayacaktı. Bunun var olması, gönderilmesi Allah'ın bize büyük bir lütfu ve ikramı. Büyük bir lütfu. Cenab-ı Hak diyor ki bu müminlere büyük bir lütuftur.

Nisa, 113: 'Allah sana kitap ve hikmet indirmiş ve sana bilmediğin şeyleri öğretmiştir. Allah'ın sana olan lütfu büyüktür.' Bunu da Peygambere söylüyor. Allah sana kitap ve hikmet vermiştir ve sana da bilmediklerini

öğretmiştir. Hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'e de bilmediklerini öğretiyor. Hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'e de bilmediklerini öğretiyor çünkü ümmetin de bilmedikleri var. Ümmet, bilmediklerini Hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'den öğrenecek. Ümmet, hikmeti de Muhammedi Mustafa (s.a.v) 'den öğrenecek. Ümmet, Allah'ın kitabını da Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'den öğrenecek çünkü Kur'an'ın yaşanır hâli, yaşanmış hali, Muhammedi Mustafa'da sallallahu aleyhi ve sellem de ve Hazreti Peygamber'e verilmiş özel bir bilgi, özel bir beceri, özel bir eğitim, özel bir sır, özel bir ileriyi öngörme, özel bir ümmeti olumsuz şeylerden uzak tutma, onları engellemek ve normalde Hazreti Peygamber sallallahu ve sellem hazretlerine Kur'an'ın ince ayrıntısı ve anlaşılması için ilmi ilahiden gelmiş özel bir bilgi, özel bir hikmet ve buna baktığımızda Peygamber, sallallahu ve sellem hazretlerinde Adem'den o güne, onun kendisine gelinceye kadar gelen bütün peygamberlerin donanımlarının üstünde bir donanımla gönderilen bir peygamber var önümüzde ve bu ümmet, o peygambere tabi olduğu müddetçe maddi manevi, zahirî batınî, o zaman hem bilmediklerini öğrenecek, hem hikmete râm olacak, hem günahlardan arınmanın yolunu öğrenecek. Nasıl tövbe edildiğini, nasıl tövbe edildiğini, neyle tövbe edildiğini, neyle zikrederse günahlarının affolunacağını peygamberden öğrenecek, sallallahu ve sellem den ve bilmediklerini de ne yapacak, ondan öğrenecek. Cenab-ı Hak da zaten Aclûnî'de geçiyor: 'Rabbim beni eğitti ve bana çok güzel bir eğitim verdi' diyor. Yani beni terbiye eden, hani bunun eski dili ne? Beni Rabbim terbiye etti, en güzel şekilde terbiye etti diyor. Yani burdaki terbiyeden kasıt, hani annenin çocuğunu terbiye etmesi gibi, böyle bağırış çağırış değil. Burdaki terbiyeden kasıt yani Cenab-ı Hakk'a, Cenab-ı Hakk'ın Hazreti Peygambere bilmediklerini öğretmesi, onu en güzel hikmetle donanımlandırması, onu en güzel ahlakla donanımlandırması, ona perdenin gerisini göstermesi, arkasını göstermesi, ona uzakları göstermesi. Bakın, uzakları göstermesi. Yine Ebu Davut'da geçiyor: 'Bana Kur'an ve onunla birlikte bir benzeri daha verildi. Karnı tok ve yastığa yaslanmış bir adamın size gerekli olan Kur'an'dır. Onda neyi helâl bulursanız onu helâl kabul ediniz, neyi de haram bulursanız onu haram kabul ediniz' demesi yakındır.' Peygamberin haram ettiği şeyler, Allah'ın da haram etmesi gibidir', Ebu Davut'da. Bunu diğer hadis kitaplarında da bulmanız mümkün tabii. Ve geldik son nokta, Ahzab, ayet 21: 'Muhakkak ki Allah'ın Resulünde, inananlar, iman edenler için Allah'ın rahmetini ve ahiretini, nimetlerini algılayanlar ve Allah'ı çokça zikredenler için güzel örnekler vardır.' Ahzab, 21: 'İnananlar, Allah'ı zikredenler, Allah'ın ahiretteki nimetlerini düşünenler için neymiş? Allah'ın Resulü'nde çok güzel örnekler varmış. Kime? İman edene. Kime? Allah'ı çok

zikredene. Kime? Ahiretini düşünene. İman edecek, ahirete de iman edecek, ahretini düşünecek, Allah'ı çok zikredecek. Bakın, bu üç vasıf bir kimsede birleşti, o kimse için Allah'ın Resulü'nde çok güzel ne var? Örnekler var. Uyana, tabi olana. O zaman bakacağız; birisi Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin hadislerini inkar ediyorsa, inkar ediyorsa, bu üç ana unsurdan uzaklaştı. Bir, o imanında sıkıntı vardır. İki, ahiret inancında sıkıntı vardır. O zaten çok zikretmiyordur. Az zikredenler için neydi onlar, kimdi? Münafıklardı. O zaman münafıklar Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin, Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin hadislerini inkâr ediyorlar. Bakın, kimler inkâr ediyormuş? Münafıklar. Kimler inkâr ediyormuş? Ahirete iman etmeyenler. Kimler inkâr ediyormuş? İmanı kağıt üzerinde olanlar. Allah muhafaza eylesin, Rabbim cümlemizi korusun. Ramazanlarınız mübarek olsun, oruçlarınız mübarek olsun, itikafa giren bütün kardeşlerin itikafları mübarek olsun. Cenab-ı Hak inşallah sağ salim, maddi manevi umduklarına nail olacakları bir itikaf nasip eylesin. Hepsi de itikaflarının sonunda Cenab-ı Hakk'ın cemaliyle inşallah vuslata erenlerden olsun inşallah. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. 1920. beyitten inşallah devam edeceğiz. Ramazanda böyle kısa kısa sohbet edelim diye düşündük. Dedik ki: 'Oruç var, herkes anca toparlanıyor filan.' E ben de anca toparlanıyorum, artık biz de öyle toparlanıyoruz desek yalan söylemiş oluruz. Hakkınızı helal edin o yüzden.

Önümüzdeki hafta Cumartesi kandilden bir gün sonra, değil mi, buradayız gene inşallah? Yani cuma günü kandili yapacağız, tabii biz son on gün arkadaşlara ders zorunluluğu yapmıyoruz ama baktık arkadaşlar, öyle derslere devam ediyorlar gene, sıkıntı yok. O yüzden Allah izin verirse, biz kandilden sonraki cumartesi de buradayız. Bayramın hemen ertesi cumartesi yine, değil mi? Buradayız yine. Gelen gelir. Bu noktada zorunluluk yok. Haklarınızı helal edin inşallah, Allah'a emanet olun. Geceniz hayırlı olsun. Selamünaleyküm. El-Fatiha maassalavat. Amin. Biz inşallah. ramazan boyunca burda tedavilere de devam edeceğiz, hiç boşluk bırakmayacağız. Bu son on günde inşallah teravileri boş bırakmamaya gayret edin. Son on gün, Kadir Gecesi'ni arayanlardan olun. Muhakkak her gece teravih kılmaya gayret edin, Allah'ı zikretmeye gayret edin. Bu son on günü böyle inşallah boş geçirmeyin. Rabbim inşallah Kadir Gecesi'ne ulaştırılanlardan eylesin. O yüzden bu son on günü sıkı sıkı götürün, ta arife gününe kadar. Arife günü akşam namazında Ramazan biter. Ramazan'ın bitiş günü Arife akşam namazıdır. İtikafın başlangıcı bu gece akşam namazında başlar, arife akşam namazında biter. Çünkü Ramazan gecesi bitmiş oluyor. Biz bazen arkadaşları

bayram sabahı, şeyh efendi, beni bayram sabahı çıkarırdı itikâftan. O son hani arife geceleri dua etmek sünnettir ya, o berekettir arife geceleri dua etmek, zikretmek çünkü o iki arife gecesi hadis-i şeriflerin beyanına göre faziletlidir çok. O yüzden biz müsait olan, yapabilen bayram sabahı arifeden çıkar ama öbür türlü akşam namazında onun itikafı biter, akşam namazında. Akşam namazından sonraki artık nafile gibi öyle söyleyeyim, ister kalır ister kalmaz o kimse. O yüzden bu son 10 günü iyi geçirenlerden olalım. Selamın aleyküm.

30 MART 2024
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

https://youtu.be/WVfGJ4k2B2s?si=57e7KpcaE44hdW_b

MESNEVİ-İ ŞERİF 1920-1921. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamunaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Rabbim ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Şu mübarek ramazanın son günlerinde komple cümle bütün derviş kardeşlerimizi affeylesin. Hepsine de katından mağfiret eylesin. Katından ikram eylesin. Katından ihsan eylesin. Tüm kardeşlerimizin maddi manevi rızıklarını helal, hayırlı ve bol eylesin. Maddi manevi sıkıntılarını def eylesin. Maddi manevi dertlerine derman eylesin. Maddi manevi her ne var ise üzerlerinde sıkıntı olarak bela, müsibet, hastalık olarak hepsini de Cenab-ı Hak inşallah en hayırlı yöne çevirsin. Rabbim cümle derviş kardeşlerimizi kendi katından sevsin, kendi katından sevindirsin, kendi katından lütfetsin, ikram etsin, ihsan etsin. Amin diyen dillerinizi nar-ı cehennemden azad eylesin. İnşallah önümüzdeki ramazanı yeniden oruç tutmayı nasip eylesin. Her daim Allah'ı zikretmeyi nasip eylesin. Her daim kendi yolunda gitmeyi nasip ve müesser eylesin. Amin. Ecmain. Cenab-ı Hakka hamdolsun ki bu ramazan da orucumuzu tuttuk. Hani daha her ne kadar üç günlük oruç kalsa da pazar, pazartesi, salı ama ramazan bitmiş gibi görüyorum. Ben kendi adıma, kendi nefsime seviniyorum çünkü yani her geçen gün insan sağlığı bir önceki seneyi aratır halde ama bu sene Cenab-ı Hak böyle bir sağlık afiyet verdi, Cenab-ı Hakka hamdü sena olsun, böyle sağ salim oruçtan fire vermeden Rabbime hamdolsun bu güne kadar geldik. Bir de teraviler ayrı bir ivme kattı, benim kendi nefsime, öyle söyleyeyim, böyle teravilerle, zikirlerle böyle ramazanı ramazan olarak yaşadık, Cenab-ı Hakka hamdolsun. Bu konuda da arkadaşlara, kardeşlere gerçekten çok teşekkür ediyorum, Cenab-ı Hakka da hamd ediyorum, böyle kardeşlerin içerisinde bulunduğumdan dolayı. Samimiler, ihlaslılar, gayretliler.

Hamdolsun böyle fire vermeden Allah'ın izniyle bu günlere geldik. Allah hepinizden de razı olsun inşallah. Tabii, bu arada böyle bir öz eleştiri; siyasetin getirdiği çalkantılar, iftiralar, böyle dedikodular...Ramazan, üç aylar diye sustum, hiç seslenmedim. Cevap bile verme ihtiyacı duymadım. Dedim ki üç ayların ve Ramazan'ın bu maneviyatını bozmayacağım dedim kendimce. O yüzden hiç cevap verme ihtiyacı dahi duymadım. Hamdolsun bu fasarya da geçti. Ondan sonra ama o Ramazan'ın bereketini lütfunu, ikramını kendimce lekelemeyeceğim dedim, sustum. Hamdolsun Cenab-ı Hak inşallah hayırlı yöne çevirecek. O suskunluğum, kabullenmişliğim değildi benim, Allah biliyor içindekini. Ramazan hürmetine konuşmayacağım dedim. Hiçbir şekilde de cevap vermeyeceğim dedim. Öyle Cenab-ı Hakka hamdolsun, geçti. Tabi iftira, yalan, dolan...Hepsi de havada uçuştu. Allah intikamımı alsın. Amin.

Benim duam bu. Başka bir şey değil. Cenab-ı Hak nasıl biliyorsa, nasıl intikam alacaksa Rabbim öyle intikamımı alsın. Çünkü bazı iftiralar var ortalıkta dolaşan, insanın namusunu, şerefini, haysiyetine dokunan, izzeti nefsine dokunan, çoluğuna, çocuğuna dokunan böyle iftiralar var, ondan sonra, kimden gelirse gelsin, Cenab-ı Hak intikamımı alsın. Benim bir tek derviş kardeşlere hakkım helal, başka hiç kimseye hakkım helal değil. Çünkü böyle benim ciğerime ateş düşürenler, ciğerime ateş düşürenler, o yüzden onları affetme noktasında değilim. Allah intikamımı alsın diyorum, başka bir şey demiyorum. Evet, 1920. beyit:

"Fakat o nameleri his kulağı duymaz çünkü his kulağı kötülükler yüzünden pis bir haldedir."

Hatırlayacaksanız, geçen hafta, 'Peygamberlere olan, peygamberlerin içlerinden öyle nameler vardır ki o namelerde isteyenlere değer biçilmez bir hayat erişir', beyit buydu. Biz o nameleri hikmete bağlamıştık. Dedik ki her peygambere hikmet verilmiştir. Tabi her peygambere hikmet verilmiştir, Cenab-ı Hak hikmeti saçmıştır, dağıtmıştır ama peygamberlerine özel bir hikmet vermiştir. Mesela siz bir Sokrat'tan da hikmetli bir söz duyabilirsiniz veyahut da Eflatun'dan bir hikmetli söz duyabilirsiniz. Bu hani 'ya bu Sokrates'in sözünü mü paylaşıyor'! Hikmetli söz hani aslında, hani ilim diye çevriliyor bizim dilimize ama bu hikmettir. 'Hikmet Çin'de de olsa gidip alınız.' Yani hikmet nerde olursa olsun, kimden gelirse gelsin kabul edilir. Doğru, nerden gelirse gelsin kabul edilir. Sufilerde bir ibare vardır, çok eski bir sufi söylemişti bana: 'Mustafa Efendi, canım kardeşim' dedi, doğru dedi çok afedersiniz, çok özür dilerim, itten dahi gelse kabul edilir', dedi. Doğru kimden gelirse gelsin doğru doğrudur, kabul edilir, kabule şayandır. Son dönem İslam toplumunun eksikliklerinden birisi de bu. Biz 'Hikmet

Çin'de de olsa gidip alınız, Müslüman'ın yitik malıdır' hadis-i şerifini algılamada problem yaşadık. Yani bir yerde bir doğru var, biz o doğruyu kendimize adapte edemedik. Yani, batılılaşma uğruna bir kültür erozyonuna, batılılaşma uğruna bir ilim, bilgi erozyonuna uğradık biz. Biz oysa hani, batının hikmetini alsak, bunda bir sıkıntı çıkmazdı, teknolojisini alsak bir sıkıntı çıkmazdı belirli daireler içerisinde ama biz bunu beceremedik, başaramadık. Örneğin işte, biz batının kültürünü, sosyal hayatını, batının ekonomisini, o vahşi ekonomisini kendimize ölçü olarak aldık. Oysa hani nerden gelirse gelsin, biz doğruları almış olsaydık, doğruları kendimize adapte etmiş olsaydık, farklı bir noktada olurduk, İslam dünyası olarak. Veyahut da biz kendi öz değerlerimize dönseydik, öz değerlerimizden yeniden içtihatlar çıkarıp yeniden meseleye ayrı bir açıdan baksaydık, o zaman farklı bir şey çıkacaktı yine önümüze ama biz tırnak içerisinde dini de kültürleştirdik, dini de kültürleştirdik. Dini bu sefer bir kısmımız sapkınlaştırdı. Yani böyle çok özür dilerim, böyle benzetme gibi olacak ama ortodoks bir İslam dini çıktı orta yere. Bunun farkına varmadık biz. Yani şekilci, ondan sonra, meselenin hikmetinden uzak bit dini anlayışımız çıktı bizim. Yani biz dine salt din gözüyle bakamadık. Bu, benim kendimce İslam olduktan sonraki İslam dünyasının içerisindeki problemler olarak tespit ettiğim şeyler. Yani, biz dönüp de mesela işte İmamı Azam'ı tam olarak okuyamadık, dinleyemedik. Serahsi'yi dinleyemedik. Zaman zaman ben ordan bazı içtihatları alıp arkadaşlarla paylaştığımda şaşırıyorlar böyle, başkaları da şaşırıyor. Ya canım kardeşim bakın, bu içtihat var zaten, bunun fetvasını vermişler öncesinden. Neden kullanmadık, neden bunu biz önümüze bir ölçü olarak koymadık, koyamadık? Sufiliğe de baktığımızda aynı şey, ortodoks bir sufilik çıkmış orta yere. Ortodoks bir sufilik! Acı şeyler bunlar, yani bir tek örnekliyorum bunu, bizim yaşadığımız şeylerden örnekliyorum, yani bir tek Konya semazenliği doğru, yani o devri velediyle bilmem nesiyle, osuyla busuyla, ritüelleriyle onun dışında bir semazenlik kabul edilmiyor.

Yani Afyon üniversitesinde bir sempozyumda Orhan hoca şeydeki, Kahire Mevlevilerini çekmiş, tennureleri rengarenk hepsinin de ve saat yönünde sema etmiyorlar, tersine sema ediyorlar. Bunun videosunu gösteriyor, üniversite bakın burası, ordaki katılımcılar, izleyiciler hepsi de üniversiteden, yani tırnak içerisinde üniversite gibi bir yerden ortodoks bir sufi anlayışı çıkabilir mi? Çıkmaması lazım değil mi? Çıkıyor! Ordan bağırdı birisi, bunlar Mevlevi olamaz dedi! Ya neden Mevlevi olamıyor onlar? Neyse ben de Orhan hocaya soru gönderdim, dedim ki bir kimse Müslümanım derse onun Müslüman olmadığına kim hükmedecek, bir kimse ben Mevleviyim deyince sen Mevlevi" değilsin diye ona Mevlevi olmadığına kim hükmedecek?

Bunun sorusunu sordum, tabi salon karıştı. Tabi en sonda Orhan hoca bizim, bizdeki çektiği bir gün bir gece yapmıştık onu sunum yaptı. Bir semazeni almış, başlangıçtan sonuna kadar, ondan sonra en son dedim, bu ölmeden önce ölünüzü yaşamış dedim. Daha önce gösterdi bana, bu o hal dedim. Fotoğraflarını söylüyor, orda sundu. Tabi orda Çelebiler var ya, bu işin kendilerince hani ordinaryüs profesörleri olarak görünüyor ya, halbuki babaları İngiliz ajanlığından sürülmüş ülkeden. Nereye? Halep'e. Sürülmüş, sürgün. Neden? İngiliz ajan diye. Asamamışlar çünkü kraliyet var ya. Sonradan tekrar Hatay'a geri dönmüş onlar. Ordan Galatasaray lisesinde okumuşlar filan fişman...Hayat hikayeleri bu ama aile ne? İngiliz ajanı. Bağlı bulundukları vakfın merkezi nerde? Londra'da. Bunları böyle sivri bir şekilde söyleyince sevilmiyorum ben. Şimdi, normalde o ortodoks anlayışı, bütün hem İslam'ın içerisine hem içtihat mekanizmasını hem sufi mekanizmasını içine almış ve içine aldığı için hikmete kulakları tıkalı. Bilgiye kulakları tıkalı.

Değişime kulaklar tıkalı. Hikmete çünkü kulaklar tıkalı. Şimdi hikmete kulak tıkalı olması bir, haramlardan olur, iki sapkınlıktan olur genel olarak. Haramlardan olur, o devamlı haram dinlediğinden, haramla işgal ettiğinden, onun kalbi taşlaşmıştır, gözü körleşmiştir, kulağı sağırlaşmıştır, Kur'an'ın tabiriyle. O çünkü duymaz, hikmeti duymaz, Kur'an'ı duymaz. Görmez, Cenab-ı Hakkın sıfatsal tecelliyatlarını görmekten mahrumdur. Kalbi onun ilham almaz, kalbi doğruyu kabul etmez. O yüzden ne yapıyor? O, bu hikmete yabancı, hikmeti reddediyor. Hikmeti anlamak, duymak istemiyor çünkü veya doğruyu anlamak, duymak istemiyor. Kitabi olarak baktığınızda sufi kitaplarında şu ibareye çok rastlarsınız: 'Allah'a giden nefes adedince yol vardır.' Ne güzel, değil mi? Bütün sufi kitaplarında bu bir ölçü olarak vardır. Allah'a giden nefes adedince, nefes. Bir nefes aldın verdin ya, onu da koyuyor. Nefes adedince yol vardır. İyi, çok güzel ama Allah'a gideceksen benim tarikatımda, benim dediğim gibi, benim istediğim şekilde gideceksin. Ya hani, Allah'a giden nefes adedince yol vardı, ne oldu şimdi bu? Bu rafa kalktı. Ya? Onların dediği gibi, onun istediği gibi. O ortodoksluk dairede, sen Allah'a gidebilirsin. Ya biz ortodoks değiliz. Biz Müslümanız. Biz güzel bir şey var ise alırız onu. Öyle değil, bu öyle değil. Öyle olamazsın. E nasıl olacak? Onun istediği gibi olacak ve bizim bu manada kulaklarımız tıkandı. Biz doğruyu göremez olduk. Hatta o kadar biz ilerdeyiz ki şu anda, çocuklarımız bizim istediğimiz gibi olacak, bizim istediğimiz mesleği seçecekler, bizim istediğimiz yoldan gidecekler. Bu o kadar, bizim her tarafımıza işledi ki bizim inisiyatifimizin dışında bir şey olursa biz onu tu kaka ilan ediyoruz. Biz ülke olarak da o hale geldik. Yani bir kimsenin bir fikri, bir düşüncesi varsa, bu herhangi bir fikrin hoşuna gitmiyorsa

onu linç ediyoruz biz. Bir de ona bir isim takıyoruz her zaman. O vatan haini oluyor, o ne bileyim, devlet düşmanı oluyor, o din düşmanı oluyor, o terörist oluyor, o fetöcü oluyor, o komünist oluyor, o dev solcu oluyor. O ülke yıkıyor. Ya bir fikir, bir düşünce, ne olursa olsun, biz bakmıyoruz ki onun elinde silah var mı yok mu, böyle bir silahlı örgüt kurmuş mu kurmamış mı? Ona da bakmıyoruz.

Yani ben mesela ne diyorlardı, benden için? Yeni fetöcü. Yeni fetöler oluşmasın! Evet, evet, benim üzerimde söylenen söz. Allah Allah! İnsan kendisini tanımlayamasa bakacak ulan benim nerem benziyor diyecek. Öyle ya veya hangi sözüm hangi düşüncem benziyor diyecek. Bu ama bizde oturmuş, yerleşmiş bir kanı var. O bizim istediğimiz gibi olacak veya belirli güç odaklarına biat edecek. Belirli güç odaklarına biat etmezse de aykırı o. Gideceksin, biat edeceksin ona, diyeceksin ki elini öpeyim senin, senin istediğin gibi olsun, örneğin. Toplum olarak, İslam dünyası olarak, biz böyle kulağımızı Kur'an'a tıkamışız, hafızız ama Kur'an'ı duymuyoruz. Hafızız ama! Biz namaz kılıyoruz ama Kur'an'ı anlamıyoruz. Biz sufiyiz, Allah'ı zikrediyoruz, Allah'ı zikrediyoruz ama Allah'ın ne dediğini bilmiyoruz. Kulağımız tıkalı. Neye? His kulağımız duymuyor. Bunun sebebi çok. Bu sebepleri topladığımızda his kulaklarımız bizim maneviyatı duymuyor. Gönlümüz açık değil maneviyata. Kalbimiz ilham almıyor. Gözümüz ilhama açık değil, kulağımız ilhama açık değil. İlhama açık olmuş olsa biz her varlığın üzerinde Hakkın sesinin tecelliyatını duyacağız. Gözümüzde perde olmamış olsa, Cenab-ı Hakk'ın varlığın her perdesinde sıfatsal tecelliyatlarını görüyor olacağız. İlahiler çok güzel. Sordum sarı çiçeğe annen baban var mıdır? Çiçek dedi ki derviş baba, annem babam topraktır. Yunus'un ilahisini söyleriz. Hiç kimse bir çiçekle konuşmamıştır ama. Bu Yunus , biz herhangi bir Allah'ın varlık alemine sürmüş olduğu ağaçla, çiçekle, böcekle hiç böyle bir iletişiminiz oldu mu? Hayır. Sebep? Çünkü bizde o dil çalışmıyor. Biz yalnız kuş penceremize konarsa, biz onu çok büyük bir hikmet görüyoruz. Hemen yazıyor: 'Selamunaleyküm sevgili efendim, sabah dersini çekerken pencereye bir kuş kondu. Hikmeti nedir?' Ben de cevap yazıyorum: 'Sana ne dedi?' . Cevap yok. Ya herkesin penceresinde bir kuş konar. Sana ne dedi ama. Sen ne esması çekiyordun o esnada. 'La ilahe illallah' çekiyordun. Sen 'La ilahe illallah, la ilahe illallah, la ilahe illallah diye tutturdun ya, pencereye kuş geldi, o da başladı senle, la ilahe illallah, la ilahe illallah, duydun mu bunu? Hayır. His kulağın kapalı.

'Her zikrullah yapan cemaatin etrafını, melekler kaplar', hadisi kutsi. 'Melekler onlarla beraber zikreder ve onlara dua eder.' Hadisi kutsi. Peki, sen gördün mü? Hayır Onların duasını işittin mi? Hayır. His kulağın kapalı,

gözün perdeli, görmedin hakikati ama iman ettin, inandın. Hatta hadisi kutsi devam eder ya: 'Onlar neden korkuyorlar? Cehenneminden. Gördüler mi? Vallahi görmediler Ya Rabbi. Görselerdi ağlaya ağlaya seni zikrederlerdi. Peki ne istiyorlar? Cennetini. Gördüler mi? Hayır. Görselerdi büyük bir iştiyakla, şevkle, zevkle seni zikrederlerdi. Ey melaikeler! Şahid olun. Ben o toplulukta bulunan herkesi affettim.' Peki, şimdi, bakın hitap topluluğa ve meleklere. Sen zikrullah halakasına oturup da zikrullah bittiğinde affolundunuz diye bir hitap duydunuz mu? Evet, his kulağın açıksa duyacaksın. Eğer his kulağın açıksa göreceksin ve kalp çalışıyorsa oraya tecelli edecek o. Bak oraya tecelli edecek. O hitabı alacaksın. Ben şimdi bunu böyle anlatıyorum ya size bunu anlatırken bir kimse şöyle diyor kendince, martaval okuyor ya, böyle şey mi olurmuş! Neden? Bu haller geçmişte kaldı. Bunları yaşayan bir kimse olur mu ya, bu zamanda olmaz ya! Bu zamanda böyle bir şey yok ya! Bunu alıştırdılar. Kendi körlüklerini herkese yaydılar, herkese kabul ettirdiler, hepiniz kör olacaksınız, hepiniz kör olacaksınız, eliniz değneksiz körlerden. Hepiniz sağır olacaksınız, kulağınızda sağırlığı giderici bir alet olmayacak ve hepiniz de kalbiniz taşlaşmış olacak, hakikati görmeyecek. İstenilen dünya insanlığı, dünya insanlığının içinde istenilen Müslümanlık, Müslümanlığın içerisinde istenilen sufilik bu. Görmeyeceksiniz, duymayacaksınız, hissetmeyeceksiniz, kalbiniz çalışmayacak, zikrullah etmeyeceksiniz. Dinde 'zikrullah' diye böyle bir şey yok, böyle sizin yaptığınız 'zikrullah' gibi de yok, dinde 'tasavvuf' diye bir şey yok, bu yeni bir din oluşturdunuz siz.

Bakın direk saldırılar bu değil mi? Evet, bakın saldırılar bu. Soru şu, hocam peygamber zamanında tarikat var mıydı? İsmi tarikat olarak yoktu. Evet, sen peygamber zamanındaki dini yaşamak istiyorsun, öyle değil mi? Evet. Gel kardeşim, bizim yaşadığımız hayatın, dini hayatın içerisinde, söylediklerimizde peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin sünnetlerine aykırı bir durum var ise bize söyle. Ama o okumadan biliyor o, bakın okumadan biliyor o! Bir eser okudun mu? Hayır. Bir kitap okudun mu? Hayır ama senden fazla biliyor. Bak, senden fazla biliyor. Bunu oturtturdular ve insanların, İslam dünyasının his kulağını kapattılar. O yüzden bizim his kulaklarımız yaptığımız kötülüklerden ve o kötülükleri kabullenişimizden, toplumun geçmiş olduğu o düşük ahlak seviyesine göz yumulup, biz de onlara benzediğimizden kapandı his kulaklarımız, biz hikmeti duyamaz hale geldik, hikmeti göremez hale geldik. Biz doğruyu ne yazık ki tanımlayamaz, tanıyamaz hale geldik. Öyle olunca bize doğru ne önümüze koydularsa baktık, hevesimize de hoş geliyor aldık, kabul ettik. Dedik bu Kur'an'a aykırı, bu sünnete aykırı, Kur'an'da böyle yok, sünneti seniyyede böyle yok, imamların

içtihadında bu yok ama biz onu evirip çevirdik, kendimize ettik. His kulaklarımızı tıkadık. Allah bizi affetsin. O yüzden, oysa peygamberler, ilmi ledünden gelen o hikmeti, ilahi ilim hazinesinden gelen o hikmeti ümmetlerine ve bütün insanlığa yaydılar. Bazı peygamberler vardır, belli bölgeye gönderilmiştir, belli topluluğa gönderilmiştir ama Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v.), bütün insanlığa ve cinlilere gönderilmiştir. Bakın bütün insanlığa ve cinlilere gönderilmiştir. Mesela beni İsrail peygamberi bir kimse Musa(a.s.)'a intisap edebilmesi için beni İsrail olması gerekirdi.

O yüzden mesela bazı peygamberlerin zamanında birkaç tane daha peygamber yaşamıştır çünkü bazı peygamberler direkt bir kavme gönderilmiş peygamberdir. Mesela siz Musevi olamazsınız bu saatte. Enteresan bir şey. Siz şu anda mevcut Musevi sistemin içerisinde, siz Musevi olamazsınız. Musevi olabilmeniz için sizin Yahudi olmanız gerekiyor. Yahudi ırkından olmanız gerekiyor. Mesela benzeştireyim sizi bir şeyle daha, Türkiye'de ben Aleviyim diyemezsiniz. Alevi olabilmeniz için Alevi aileden gelmeniz lazım. Böyle bir enteresan ölçüleri var. Yani sen Alevi misin? Senin annen baban Alevi mi? Değil. O zaman Alevi olamazsın. Senin annen baban Alevi mi? Evet, onun annesi babası, onun annesi babası? Kalıyor şimdi. Ben dört kuşak, beş kuşak, altı kuşak geriye doğru götürüyorum onu. Biliyor musun? Bilmiyorsun. Senin Aleviliğin nereden geldi? Senin deden, ceddin, Hazreti Hüseyin efendimiz mi? E çıt yok. Ama olamazsın. Hani bi sanatçı, tiyatrocu öldü de Çanakkale'de bir Alevi köyüne gömülmek istendiydi, ordaki Alevi köyü dedi ki, gömemezsiniz buraya. Neden? O Alevi değil! Adam yıllardır Aleviyim diye haykırdı, öldükten sonra Alevi köyü onu oraya gömdürttürmedi. Neden? Çünkü o Alevi değil dedi. Neden? Annesi babası Alevi değil çünkü. Şimdi, bakın İslam bu manada eski tabirle cihan şümul bir dindir yani bütün insanlığa gönderilmiştir bütün cinni taifesine gönderilmiştir. Benim tabirimle yer ve gök halkına gönderilmiştir çünkü cinni taifesi girince işin içerisine, birinci yerin altında, toprağın altında da yaşayan cinni taifeleri var, denizin dibinde yaşayan cinni taifeleri var, farklı gezegenlerde yaşayanlar var, bunların hepsi de cinni taifesi. O zaman peygamber sallallahu ve sellem hazretleri, yer ve gök halkına gönderilmiş bir peygamberdir. Öyle olunca cihan şümul oluyor, bütün varlık alemine gönderilmiş bir peygamber. Varlığın hangi perdesine geçerseniz geçin, hangi boyutunda yaşarsanız yaşayın, orda Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in izini takip etmek zorundasınız ama kulak sağır olunca, göz kör olunca siz o peygamberden doğan ve peygamberin tabiri caizse kanalından gelen ilmü ledüne mazhar olamazsınız.

Hikmetin bu manada Muhammed ümmeti ve dünya insanlığı manasında babası hükmünde olan Hazretleri Muhammedi Mustafa'dır(s.a.v.). Ona tam

bir teslimiyet ve tabiyet gerekir ki onun üzerinden gelecek ilmü ledüne mazhar ol. Eğer tam bir teslimiyet, tam bir tabiyet yok ise o zaman senin hikmete kulağın kapalı. Ayeti kerimede o yüzden dedi, Hazreti Peygamber'de iman edip Allah'ı zikredenler için, dikkat edin iki unsur, iman edip Allah'ı zikredenler için güzel örnekler vardır. O zaman iman edip Allah'ı zikredenler için Hazreti Peygamber'de sallallahu ve sellem hazretlerinde güzel örnekler var. Bu ne? Bu hikmet. Şimdi onun giyinişi, onun tavrı, tarzı, yürüyüşü, her şeyinde bir hikmet var. Hani ama biz şekilde kalmamak şartıyla, hani ama biz şekildeyiz. İşin bir de o tarafı var yani işin şeklinde kalmışız. Hani dervişin birisi gelmiş Hazreti Mevlana Celaleddini Rumi hazretlerine demiş ki efendim demiş ben her şeyimi Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem e benzettim demiş kuşağını nasıl bağlarda acaba? Onu bana tarif etsen de demiş ben kuşağımı da onun bağladığı gibi bağlasam. Hazreti Pir'in cevabı muhteşem. Diyor ki sen kuşağını onun istediği, onun dediği gibi bağlarsan tam bir Ebu Cehil'e benzersin diyor. Bak tam bir Ebu Cehil'e benzersin. Ebu Cehil'in kıyafetiyle hazreti Muhammedi Mustafa'nın sallallahu ve sellem in kıyafetinin arasında bir fark yok, ikisi de aynı kültürün kıyafetleri. Bakın kıyafetler arasında bir fark yok, fark nerede biliyor musunuz? Kıyafetlerdeki fark sarıkta. Müşriklerle müminleri ayırt eden kıyafetsel olarak, ritüel bir tek ritüel var, bir tek ritüel, sarık. Osmanlı'nın yasakladığı sarık. Batılılaşma adına ilk önce İstanbul'da yasaklanan ve İstanbul'da sarıklı dolaşanları dipçikle dipçiklendiği ve Osmanlı zamanında yasaklanan sarık, Müslümanlarla gayrimüslimleri ayırt eden tek, bir tek ritüel diyeyim veya kıyafet diyeyim veyahut da adına ne derseniz deyin, sarık.

Ne zaman? Bedir savaşında, Cebrail aleyhisselam ve melekler kafalarında sadıklarıyla geldiler. Allah Resulü dedi ki sallallahu ve sellem hani bunu böyle görünce, ondan sonra bütün ashaba şey yaptı, tebliğ etti, emretti. Herkes dedi başına bu şekilde sarık sarsın. Ashab, elbiselerini yırttı, cübbelerini yırttı, üzerindeki kıyafetlerini yırttı, hepsi de sarık bağladılar. Ne zaman? Bedir'de. Hazreti Peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin hiç terk etmediği sünnetlerinden birisi sarık. Şimdi ne oldu içimizde? Gerici kıyafeti oldu. Ne oldu? İrticacı oldu. Yani siz şimdi sarıkla sokakta dolaşamazsınız kendiniz, ben de dolaşamam. Bu ritüeli yok ettiler bizde. Bu ritüeli yok ettiler, Anadolu'da bu yok oldu. Şimdi işte bir tek bunu sufiler hani ayakta tutmaya çalışıyorlar. İşte zikirlerinde, derslerinde, sohbetlerinde, kendileri işte sarığı sarmaya çalışıyorlar. İşte ne bileyim, haydarilere sahip çıkıyorlar, haydariye, sarığa sahip çıkıyorlar, sarıyorlar. Geri kalanı biz ne yazık ki her şeyi kaybettik. Şimdi o yüzden Allah bizi affetsin kulağımız tıkandığından dolayı o nameleri işitemiyoruz. Hakkınızı helal edin. Saat on bir oldu,

hemen toparlayayım dedim ama dağıldı. Allah izin verirse bu önümüzdeki hafta içerisinde hiçbir sohbet ve ders yok önümüzdeki cumartesiye kadar. Sadece bizde değil, bütün tasavvuf vakfının temsilciliklerinin hepsinde de dersler iptal. Bugün bir Salı günü ders yapmak için İzmit'ten müsaade istediler, onlara da müsaade ettik, bu noktada bir sıkıntı yok, geri kalan hiçbir yerde genel olarak biz bayram haftalarında ve bayramlarda ders yapmıyoruz. İnşallah bayramın birinci günü malum yine bayramlaşmamız, dün akşam kandil programı yaptığımız yerde inşallah devam edecek. Bayramlaşma da işte on bir, on iki gibi inşallah başlayacak. Sonra son arkadaş gidinceye kadar devam edecek ama böyle daha geç kalmazsak memnun olurum. E yaş geçiyor artık benim de. Ondan sonra ama hiçbir zaman şeyim yok, bıkkınlığım yok, herhangi bir şey duymuyorum, Allah razı olsun, seviniyorum.

Bayramlar sevinç günleri. İnşallah bayramın birinci günü bayramlaşma olacak Cenab-ı Hak başka bir zeval vermezse, başka bir dert, gam, kasavet vermezse bayramın birinci günü orda olacağız inşallah. Haklarınızı helal edin. Bir dahaki ders önümüzdeki hafta cumartesi yine burda inşallah dersimiz var, ondan sonra cumartesiden sonra da mevcut programlar devam edecek. Allah'tan bir şey gelmezse bayramdan sonra yine ben ne o, ne diyorlar, rut mu diyorlar Ömer Hoca, rut diyorlar değil mi yeni dilde? Ben bayramdan sonra inşallah Allah'tan bir şey gelmezse yine il, ilçe, köy, kasaba dolaşmaya başlayacağız inşallah. Bu üç aylarda, üç ayları böyle kendimizce geçirmek için kendimi tatile verdiydim. Benim tatil bitti, önümüzdeki cumartesiden sana mesai başlıyor inşallah. Cumartesiden sonra yine il ve ilçelere devam edeceğiz. Tekrar haklarınızı helal edin. El-Fatiha maassalavat. Amin...Selamünaleyküm.

6 NİSAN 2024
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

https://www.youtube.com/live/B3Nvnl46l28?si=gea9yNUfhzULlLgy

MESNEVİ-İ ŞERİF 1925-1926. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamunaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Gündüzünüzü, ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammedi Hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakça yaşayan, hakça konuşan, hakça dinleyen, hakça icra eden kullarından eylesin. Batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden batıla karşı mücadele eden kullarından eylesin. Nerde bir Müslümana zulmedenler var ise Cenab-ı Hak zulmedenlerden intikamımızı alsın. Cenab-ı Hak Doğu Türkistan'da, İsrail'de, Gazze'de, dünyanın herhangi bir yerinde Müslümanların kanıyla, şerefiyle, haysiyetiyle oynayan zalimlerden intikamını alsın. Ecmain. 1925. beyitte kalmışız. O daha öncesi malum peygamberlerin içlerinden çıkan nameler söz konusuydu bu 1925. beyitte de Hz. Pir velilerin içinden çıkan namelerden bahsediyor. 1925. beyit:

"Velilerin içi, nâmeleri evvela der ki: 'Ey yokluk aleminin cüzüleri! Kendinize gelin. Nefis yokluğundan baş çıkaran bu hayali, bu vehmi bir tarafa atın."

Velilerin iç nameleri, velilerin iç nameleri dediğimizde velilerin içlerinden gelen, eskilerin tabiriyle ilahi nefes olarak tabir edilen, biz Kur'an sünnet dairesinde, bu ölçüyü ayırt ederiz. Vahiy, Cebrail aleyhisselam tarafından peygamberlere indirilen, Cenab-ı Hakk'ın ama Kur'an, ama İncil, ama Zebur, ama Tevrat hükmündeki kitaplarıdır. Bu peygamberlere indirilmiş olan vahiydir. Tabii ayeti kerimede yine vahiy olarak geçer. Mesela 'Cenab-ı Hak, arıya vahyetti', bunun gibi. İnsanlara da bu manada vahiy gelir, ammavelakin biz onu Kur'an sünnet dairesinde ehl-i sünnet onu vahi olarak

nitelendirmez, onu kendi dairesinde velilere ilham olarak nitelendirir. Çünkü onun adı her ne kadar isim olarak vahi de dense, o normalde bu meselenin tekniğine, ilmine vakıf olmayanlar sanki bir peygambere indirilmiş bir vahiymiş gibi bu meseleyi algılarlar diye özellikle bu konuda ayırt etmişler. Mesela işte Hazreti Musa aleyhisselamın annesine indirilmiş olan, verilmiş olan söz gibi. Hani Musa aleyhisselamın annesi, normalde Musa aleyhisselamı koruması için Cenab-ı Hak onun kalbine ne yaptı? İlham etti ama ayeti kerimede o ilham olarak geçmez, vahiy olarak geçer.

Hani bu normalde onun kalbine gelen o bilgi veyahut da o ikaz, direkt Cenab-ı Hak tarafından onun kalbine indirilmiş bir şeydi. Hani onu dedi ya, işte 'Götür Nil'e bırak' dedi, örneğin. O da bir sandığın içerisine Musa'yı koydu, Nil'e bıraktı, 'Onu Nil'e bırak' emrini veren veyahut da onu kalbine ilham eden, bizim tabirimizle ilham eden, kitabi tabirle vahiy eden Allah'tı. O zaman velilerin de normalde demek ki içlerine veyahut da ümmetten bazı insanlara, bu illaki velilere has bir şey de değil, bunu böyle değişik eserlerde, değişik yerlerde, bunu sadece velilere has bir şeymiş gibi nitelendirilir. Bunu böyle dar dairede almak istemiyorum, bunu. Bu Allah'ın ilhamı bu manada bütün kullarına açık bir kapıdır ama ona gelir ama başkasına gitmez, bu ayrı meseledir çünkü Buhari ve Müslim'de geçiyor hadisi şerif. Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri buyuruyor ki: 'Sizden önceki ümmetler içinde ilham verilen kimseler vardı.' Bu hadisi şerifin metnini de vahiy olarak geçiyor bakın, ama tekrar söylüyorum, bunun işin teknik bilgisine sahip olmayanlar sanki peygambere indirilmiş bir vahiy gibi algılarlar bunu. O yüzden, Ehl-i sünnet burda çok tatlı bir ince bir perdeleme yapmış, ona vahiy demiş, ilham demiş. 'İçinde ilham verilen kimseler vardı. Eğer ümmetimin arasında böylesi bulunuyorsa, o da Ömer'dir', yani Hazreti Ömer radıyallahuanh hazretlerinin de kalbine ne geliyor? İlham geliyor. Mesela, Hazreti Ömer Efendimiz henüz daha içki haram olmazdan önce içkinin haram olacağına dair kalbine ilham gelenlerden. Mesela ezanı şerif de Hazreti Ömer Efendimizin kalbine ilham gelenlerden. O da utancından söyleyemiyor. O yüzden, normalde burda demek ki sahabeden de bazı kimselerin, yani Hazreti Ömer Efendimiz gibi, Hazreti Ebubekir gibi, içlerinde böyle büyük sahabelerden, kalbine ilham gelenler var. Mesela geçen derste bir sohbet olmuştu ya, mesela, Eyüp El Ensari Hazretleri, cinni taifesini görüyor, cinni taifesiyle görüşüyor, örnek. Bunlar sahabenin içerisinde önemli zatlar, kendilerini Allah ve Resulüne adamışlar. Allah ve Resulüne adayınca, Cenab-ı Hak onları da ne yapmış? Manen kuvvetlendirmiş ve işte Hazreti Pir de diyor ki: 'Ey o velilerin nefeslerine kulak verin', onlar diyor 'var gibi görünen şeylere, var gibi görünen şeylere gerçekte

olmayan, ama var gibi görünen şeylere 'lâ'derler', yani onların yokluğunu söylerler,' diyor. Yine Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretlerinin, Hüseyin adındaki sahabeye öğrettiği bir dua var. O duada, dua öğretiyor, ona diyor ki 'Allah'ım, bana gerçeği bulma yeteneğini ilham et.' Bakın, bir sahabeye dua öğretiyor, dua ederken duasında ne var? 'Allah'ım, bana gerçeği bulma yeteneğini ilham et.' Hatta kendi duası da var ya, 'Bana eşyanın hakikatini göster,' diye.

Demek ki işte bu normalde ilhamla alakalı böyle bir duruş var ve mesela, ilk sufilerden Muhasibi' den tutun da Zinnuri Mısri'den tutun da Beyazıti Bestami'den tutun da işte Harraz'a varıncaya kadar, bunlar normalde sufilerin kalplerine gelen ilhamı kabul etmişler ve bu ilhamı bir ilim olarak görmüşler İslam dünyasında ama ilk devir sufilerinin çok özel bir durumları var bunu ben de kabul ediyorum. Ben derim ya, bizim yolumuz Kur'an, sünnet, sufilik ise ilk sufilerin yolu derim. İlk sufilerin. Onlar çünkü böyle hani daha İslam yeni, her şey yeni, hepsi taze, hepsi de cedit, bozulmamış daha, onların o yolları da bozulmamış. Mesela, bu ilk sufiler kalplerine gelen ilhamı, Kur'an ve sünnete göre yorumlarlar. Bunun hani sağlamasına Kur'an ve sünnete göre bakarlar. O gelen ilham, Kur'an ve sünnete uygun ise onu kabul ederler ama gelen ilham, Kur'an ve sünnete uygun değil ise, bunu kabul etmezler. Sonradan gelen sufilerin bir kısmı ilhamı Kur'an ve sünnete çarpmamışlar, yani orda sağlama yapmamışlar. Kalplere gelen ilhamı olduğu gibi kabullenmişler, olduğu gibi kabullenenlerin arasında sıkıntılar çıkmış. Bunun altını özellikle çiziyorum. Biz ilk sufilerin yolundayız, kalbe gelen ilhamın sağlaması Kur'an, sünnet ve imamların içtihadı ile olur ama burda değişmeyen tek kural vardır: Kur'an, sünnettir. Sana gelen ilham, Kur'an ve sünnete uygun ise evet, o Hakk'ın sesidir.

Yok, sana gelen ilham Kur'an, sünnet dairesinde değil ise o şeytanın sesidir sende. Bu son dönem sufilerin yanılmalarının sebeplerinden birisi de bu. Yani o ilhamata bakıp hareket ediyor. İlhamata bakıp hareket etmemesi gerekiyor. Ya? O Kur'an ve sünnete, ilhamı Kur'an ve sünnete göre yorumlayıp ona göre bakması gerekiyor. O yüzden normalde şeytan insanın kalbine vesvese verir, kalbine vesvese verince de kötüyü iyi gösterir, kalbine vesvese gelen bir kimse de iyiyi kötü görür. Şeytanın işi budur. O yüzden şeytan, sufileri bu manada aldatabilir mi? El-cevap aldatabilir. Ancak sufinin üstadı mürşidi kamil değilse bu konuda etkin ve yetkin değilse dervişini de çuvallatır. O yüzden bir kimse tasavvuf yolunda gidecekse muhakkak Kur'an ve sünnete uygun bir mürşid bulması gerekir çünkü yoksa kalbe gelen ilhamı kendince doğru görüp yanlışlık yapabilir. Hatta narı nur gösterir şeytan, nuru da nar gösterir. Şeytan iyiyi kötü gösterir insanlara, kötüyü de iyi

gösterir. O kimse de o kötüyü yaparken iyi yaptığını zannederekten yapar. Bakın, bir kimse Kur'an ve sünnetin dışına çıkar. Kur'an ve sünnetin dışına çıkanlar bir, bilmediklerinden çıkarlar iki, nefislerine uyduklarından dolayı çıkarlar. Nefse uyduran şey nedir orda? Şeytanın vesvesesidir. Şeytan onun kalbine vesvese verir. Şeytan onun kalbine vesvese verince o kimse nefsine gelen o tatlı şeye doğru yürür. Halbuki o Kur'an ve sünnete aykırı bir durumdur. Aykırı bir durumdur ama oraya doğru yürür. Mesela bir kimse, örneğin içki içer, haram dese içki içmiş olsa günahı kebair işledi. Ya az bir şey, bu haram olmaz deyince ne yaptı? Küfre düşmüş oldu veyahut da günlük hayatında, mesela iyi bir Müslüman kendince haramlardan böyle çok haşır neşir olmaz. İşte içki içmez, kumar oynamaz, zina yapmaz filan fişman, böyle günahı kebairlerden uzak durur ama o Müslüman'a şeytan kalbine vesvese verir. Kalbine vesvese verince onda böyle sapmalar olur. Allah muhafaza eylesin. O kendi kendine 'Ben içki içmiyorum, ben kumar oynamıyorum, kendi kendine ben zina etmiyorum' der ama kalbine vesvese gelen bir kimse, içkiden de kumardan da büyük günahı kebairlere düşebilir, akait olarak da düşebilir, fiiliyat olarak da düşebilir. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden normalde bunlar, sufileri ilgilendiren konular. Sufiler daim Allah'ı zikri, daim Allah zikrini yakalaması gerekir. Yakalarsa, onun kalbi bu manada şeytanın vesvesesine kapanır ama daim zikri yakalayamazsa onun kalbine vesvese, şeytan vesvese ile girer mi girer. O yüzden sufi için Allah'ı zikretmek çok önemlidir. Hani hadisi şerifte Allah Resulü sallallahu ve sellem , hazretleri böyle kalbi bir eve benzetiyor. Diyor ki eğer ki orada zikrullah var ise, zikrullah var ise oraya diyor şeytan giremez ama kalpte zikrullah kesildiği anda, şeytan diyor kapıda durur, küttek içeri girer anında içeri girer. Kalpte iki şey olmaz, ya Allah'ın zikri vardır, bakın ya Allah'ın zikri vardır, Allah'ın sevgisi, Allah'ın muhabbeti vardır, ya da şeytanın vesvesesi vardır, ikisinden biridir. Üçüncüsü de yoktur. İkisinden biri. Eğer Allah'ı zikir varsa kalpte, Allah'ı zikir olduğu zaman şeytan ne yapıyor hadisi şeritte? Kapıda diyor, bekler, burda kapıda bekler. Hani sahabe diyordu ya Allah Resulü'ne Hanzala, dedi ki Hanzala kâfir oldu, hazreti Ebubekir efendimize dedi. O da dedi ki ne oluyor. Dedi ki Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem in huzurunda iken hiç dünya aklıma gelmiyor ama diyor dışarı çıkıyorum, dünya beni içine alıyor. Aynı şey bende de var dedi, beraber gidelim söyleyelim. Gittiler, hazreti Resulullah sallallahu ve sellem in huzuruna dediler ki böyle bir şey var. Hatta dedi ki Hanzala kafir oldu. Bunu anlattı, Allah Resulü sallallahu ve sellem hazretleri dedi ki burdaki hâlinizi dışarda korusanız, meleklerin size selama durduğunu görürsünüz dedi. Zikrullah halakasında kendinizi koruduğunuz gibi dışarda da korusanız meleklerin size

selâm ettiğini görürsünüz. Evet ama Ümmeti Muhammed'e öyle bir fitne koydular hem de böyle fitneyi kendi içinden koydular böyle.

Kur'an sünnet dairesinin dışında bir kısım tarikatları, oluşumları göstererekten komple ehli tasavvufu, ehli tarikatı taşladılar, dışladılar. Tabiri caizse tu kaka ilan ettiler ve insanları Allah'ı zikirden uzaklaştırdılar. Gerçek sufi, gerçek sufi bu manada imanı kemale ermiş bir kimsedir ve İslam dışı sistemler, İslam dışı insanlar, onları sevmezler, asla. Hani Bedirüzzaman Saidi Nursi hazretlerinin mektubatının 29. mektup, dokuzuncu kısım, sekizinci telvihi vardır, hep böyle işaret ederim. Muhteşem bir şeydir risalenin içerisinde: 'Tasavvuf, tarikat, hakikat namları altında öyle nurani, öyle şirin bir yol vardır ki, denizler mürekkep olsa, bütün ormanlar, ağaçlar kalem olsa, o deryadan o hikmet deryasından bir damlayı dahi yazamazlar.' Orda, ehli tarikatı anlatırken der ki Osman-ı Ali'yi beşyüz yıl ayakta tutan, camilerin arkasındaki tekkelerde yükselen Allah Allah nidalarıydı der. Camilerin arkasında yükselen Allah Allah nidaları idi der ama ne yazık ki İslam dünyası bu özelliğini kaybetti, bu halini kaybetti. Bunda hata, bunda kusur, yine ehli tasavvufun, ehli tarikatın. Onlar yolu olduğu gibi olması gerektiği gibi yaşamadılar. Bugünkü İslam dünyasının da handikaplarından birisi bu. Bir ehli tarikatın ticaretle işi olmaz, bir ehli tarikatın dünyayla işi olmaz. Bir ehli tarikat kalkıp da market çalıştırmaz. Bir ehli tarikat kalkıp da radyo çalıştırmaz, televizyon çalıştırmaz. Bir ehli tarikat kalkıp ortalığa zekat dilenmez, ortalığa düşüp de para dilenmez. Ehli tarikat, gerçek manada bir sufi, Allah'tan başka hiç kimseden hiçbir şey istemez. Dervişlerine de bunu öğretir. Dervişlerinin eline bir tane makbuz verip, kapı kapı onları dilendirmez, kapı kapı dilendirmez. Sufi yolu azamet ve meşakkat yoludur. Sufi yolu rahat bir yol değildir çünkü sufiler kendilerince o ayeti kerimeyi ölçü alırlar, 'geçmiş ümmetlerin başına gelenler sizin başınıza gelmeden cennete mi gireceğinizi düşünüyorsunuz' der. Öyle sufilik rahat bir yol değildir, sufilik mücadele ister, mücahede ister, sufilik nefisle savaşmak ister, sufilik şatahattan, şatafattan, gösterişten uzaklaşmak ister. Sufilik kapitalist sistemin alternatifidir, sufilik deccalist sistemin alternatifidir.

Sufi hem deccalist sisteme hem kapitalist sisteme, sufilik İslam, Kur'an ve Sünnetin dışında her ne varsa hepsine hem fikri planda hem yaşantıda karşı duran kimsedir. Bakın karşı duran bir kimsedir. Sufi anlaşılabilecek, anlaşılacak bir kimse değildir. Sebep? Sufi çünkü her şeyini Kur'an ve sünnete göre dizayn eder. Sufi her şeyini Kur'an ve sünnetin içerisindeki takva anlayışına göre dizayn eder. Öyle olunca seni deccalist sevmez, kapitalist sevmez, siyasiler sevmez, bürokrasiler sevmez, heva hevesine düşkün olanlar sevmez, şeytanla arkadaşlık edenler sevmez, nefsine düşkün olanlar sevmez,

marka budalaları sevmez, şatahatçiler şatafatçılar sevmez seni. Acı gelirsin ona çünkü, bakın acı gelirsin. Neden? O yol çünkü pak bir yoldur; o yolun özelliklerini ve o yolun içeriğini orta yere koyduğunda heva hevesine düşkün olanlar sevmez seni. Sevmez çünkü insanlar yaşadıkları gibi inanmaya gayret ediyorlar. İnancın gereğini yaşamıyorlar. Bu benim İslam'la tanıştığımda ilk tespitimdi. Benim İslam'la tanıştığımda, ben yirmibeş yaşındayken İslam'la tanıştım, benim ilk tespit ettiğim ölçü buydu. Kitaptaki İslam ile insanların yaşadıkları İslam aynı değildi veya kitaplardaki İslam ile dini anlatanların İslam'ı aynı değildi. Bu büyük bir handikaptı. Üzerinden 36 yıl geçti, 37 yıl geçti, ben aynı noktadayım. Diyorum ki ya anlatılan, hani anlatılan İslam ile kitaplardaki İslam aynı değil ve ne yazık ki dünya, bu sonradan devşirilmiş İslam'ı istiyor; gerçek Kur'an ve sünneti istemiyor. Gerçek, hani diyorlar ya Kur'an size yeter, yetti, Allah'a itaat edin, bakın hayatınıza. Ayet-i kerime sabit, net, Allah'a itaat edin. Hadi kardeşim, bak Kur'an-ı Kerim'e. İçkinin her türlüsü haram mı haram, kumarın her türlüsü haram mı haram, faizin her türlüsü haram mı haram. Bakın hayatınıza veya yaşanan hayata bakın. Çıplaklık haram mı haram, fuhuş haram mı haram.

Bakın zinanın her türlüsü haram mı? Haram. Bakın yaşanan hayata. Hadi Kur'an yetsin bize. Hadi kafirleri dost tutmayın. Kâfirleri dost tutmak haram mı? Kâfirleri dost tutmak küfür. Hadi duyun. Resulüne itaat edin. Hadi Peygambere itaat edin sallallahu ve sellem e. Peygamber sallallahu ve sellem hazretlerine itaat edenler, birisi bütün hadislerin hepsi de sahih değil, sahte bunlar dese, Peygambere itaat edenler nerde? Yok! 'Sizden olan emir sahiplerine itaat edin', bana söyler misiniz ey ümmeti Muhammed, sizden olan bir emir var mı başınızda? Yok! Hadi gelin Kur'an'a itaat edin. Bakın Kur'an'daki veya Kur'an sünnetteki İslam ile İslam dünyasının dini algısı veya anlayışı veya yaşantısı öyle değil. Şeytan herkesin kalbine oturmuş, kurmuş tezgahı cümbüş yapıyor her gün, her an, cümbüş yapıyor. Hadi, Kur'an sünnet meydanda. Kur'an sünnet meydanda! Üzücü şeyler ama bu nerden kaynaklanıyor? Ümmeti Muhammed'in içine attılar bombayı. Ümmeti Muhammeddenmiş gibi görünen âlim, şeyh ne bileyim işte profesör, araştırmacı, bilmemneci, siyasetçi, hepsi de gerçekte İslam'a karşılar, gerçek bir İslam'ı istemiyor hiç kimse. Evet, geçen cuma günü söyledim ya, hutbe dinliyorum, Ankebut suresi diyor ki, işte sure açık, meydanda: 'Namaz sizi kötülüklerden alıkor, Allah'ı zikir de en büyük iş.' Bakın, orda namaz, salat! Orda ayeti kerimede salat olarak geçiyor. Namaz sizi kötülüklerden alıkoyar. Eyvallah! Öbür taraftan da ayeti kerimede zikir olarak geçiyor ama hutbede okuyan imam şöyle hutbeyi söylüyor: 'Namaz sizi kötülüklerden alıkoyar, en büyük zikir olan namaz da en büyük ibadettir'. Ya bu kadar çarpıtılır

ya! Zikirden ne korkuyorsunuz ya, zikirden neden korkuyorsunuz ya? Allah'ı zikretmekten neden korkuyorsunuz? O kadar çok ayeti kerime var ki Allah'ı zikredin diye, çokça zikredin diye, sabah akşam zikredin diye. Ya bırak! Sen tarikatlara karşı olabilirsin, o da ayrı bir tartışma da hani o da ayrı bir tartışma da! Ya Allah'ı zikir ya! Bunu neden eğip büküyorsun sen, neden eğip büküyorsun? Eğip bükmesinin sebebi şu, gerçek sebebi şu, Ümmeti Muhammed buna uyanmıyor, eğer Allah'ı zikrederse kalbinden şeytan gidecek, kalbinden şeytan giderse o kimse hakikati görecek, doğruyu görecek, kalbine onun Cenab-ı Hak ilham edecek, doğruyu ilham edecek.

O yüzden zikrullaha girmenizi, zikrullah yapmanızı, İslam dünyasını yönetmeye çalışan münafıklar, Allah'ı zikredin istemiyorlar. Evet, istemiyorlar. Ben İslam değildim, hiç kimse düşman değildi bana, ben İslam olunca en yakınımdaki düşman oldu bana. Allah Allah dedim ya. Ya dedim, ben aynı Mustafa Özbag'ım, ne oldu, neden düşmansın bana dedim ya? Böyle baktı bana. Ha dedim ya, İslam turnusol kağıdı gibi, karı kocayı bile ayırır, evladı anasından babasından ayırır, siz gerçek Kur'an ve sünneti söylerseniz ve çünkü gerçeği görürseniz, kalbiniz ilham alırsa, etrafınızın ne olduğunu görürsünüz. Allah muhafaza eylesin, o yüzden şeytan ne yapar? Vesveseyle insanları yoldan çıkarır. Allah muhafaza eylesin. Enfal, 29: 'Ey iman edenler, Allah'tan korkarsanız, O size iyi ile kötüyü ayırd edecek bir anlayış, bir feraset verir. Kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar. Allah büyük lütuf sahibidir.' Cenab-ı Hak diyor ki, ey iman edenler, iman edenlere söylüyor. Eğer Allah'a itaat ederseniz ona karşı günah işlemekten kaçınırsanız, O size hak ile batılı ayırt edecek bir feraset verir. Size bir nur verir kalbinize. O nurla size çıkış yolu gösterir. Bakın, kalbinize bir nur verir, siz o nurla iyiyi kötüyü ayırd edersiniz, o nurla kendinize bir çıkış yolu bulursunuz çünkü normalde ana hatlarıyla söyleyeceğim. Beş vakit namazı kılıyor, orucunu tutuyor, işte haramlardan uzak duruyor ama kalbinde kalbinde feraset nuru yok. Kalbindeki feraset nurunun olmadığından dolayı, o kimse iyiyi kötüyü ayırt edemiyor. Bakın burda Hazreti Allah haramı helalı demiyor, iyiyi kötüyü ayırt edemiyor.

Yani siz karşınıza gelen bir fikrin iyi mi kötü mü olduğunu, karşınıza gelen bir insanın iyi mi kötü mü olduğunu, size propaganda yapan bir siyasetçinin iyi mi kötü mü olduğunu, size herhangi bir konuda brifing veren bürokratın iyi mi kötü mü olduğunu, annenizin babanızın size iyi mi kötü mü konuştuğunu, çocuklarınızın iyi mi kötü mü olduğunu, arkadaşlarınızın iyi mi kötü mü olduğunu, iş yaptığınız insanların iyi mi kötü mü olduğunu bilmiyor İslam toplumu. Eşin iyi mi kötü mü bilmiyor. Söylediği söz iyi mi, kötü mü, bilmiyor. Sebep? Onun kalbinde iyiyi kötüyü ayırt edecek

bir feraset nuru yok. Sen iş verensin, senin yanında çalışan eleman iyi mi, kötü mü, bilmiyorsun veya sen çalışan bir kimsesin, işverenin iyi mi kötü mü olduğunu bilmiyorsun. Bir iş yapıyorsun, o işe bakıyorsun. İş dışardan göründüğüne göre helal ama iyi mi kötü mü, bilmiyorsun. Bakın, her helal helaldir ama sana iyi mi bilmiyorsun. Yemek yemek helaldir, otursun, yemeğini yersin ama fazla yemek iyi değildir, kötüdür. Uyku helaldir ama fazla uyumak kötüdür. Konuşmak, kelam, kelimeler üretmek iyidir ama boş konuşmak kötüdür. Konuşmak iyi midir? İyidir. Eşler arasında diyalog iyi midir? İyidir. Konuşursun iyidir ama kötü mü değil mi? Konuştun nereye gitti veya konuşmadın, kötü mü, iyi mi, onu bilmezsin. Çünkü iyiyi ve kötüyü ayırt edecek, Allah senin kalbine mihenk taşı koymadı. Sebep? Sen çünkü tam net bir şekilde Kur'an ve sünneti yaşamadığın gibi Allah'ı zikretmiyorsun ve hakkıyla Allah'tan korkmak demek, hakkıyla Allah'tan korkmak! Öcü gibi değil bu, hani Allah'ı öcü gibi gösterelim, aman böyle titreyelim önünde, öyle bir şey değil bu. Allah'tan hakkıyla korkmak, Allah zikretmek, ona iman etmek, onu sevmek, Allah'tan hakkıyla korkmak, yaptıklarınla ayrı, bir de yapmadıklarına hesap vermek! Allah'tan hakkıyla korkmak.

İşte eğer Allah'tan hakkıyla korkarsa o kimse, bir veli olacak, o velinin kalbinden nâmeler yürüyecek. O velinin kalbinden lütuflar tecelli edecek. Cenab-ı Hak onun kalbine ilham edecek. O da o ilhamla ne yapacak? Etrafı aydınlatacak. O kimse o kalbe gelen o nurla hakla batılı ayırt edecek. O kalbine gelen nurla varlığı yokluğu ayırt edecek. O kalbe gelen o nurla sonradan olan yani eski dilde hadis olarak nitelendirilen ama sonradan olan veyahut da baki olanları ayırt edecek. Eğer o normalde o nur var ise. O nur yok ise evet, o kimse ne yazık ki kalbi harekete geçmemiş olacak. Kalbi harekete geçmezse o zaman gerçek manada doğruyu ve yanlışı hak ve batılı ayırt edemeyecek. Talak, ayet 2: 'Kim Allah'tan korkarsa Allah ona bir kurtuluş yolu gösterir.' Bu boşanmayla alakalı, Talak suresi boşanmayla alakalı meseleleri söyler ama bu Talaktaki ikinci ayeti kerimenin sonunda böyle bir müjde var, bakın bu müjde. Bu her ne kadar boşanma meselesinin içerisinde konuşulsa da bu ayeti kerime, buradaki, benim buraya bunu alma sebebim şu yani buradaki kim Allah'tan korkarsa Allah ona bir kurtuluş yolu gösterir. Yani sen Allah'tan korkup da Kur'an ve sünnet dairesinde durmaya çalışırsın, Kur'an ve sünnet dairesinde hareket edersin, bakın boşanmayla alakalı bir meselenin, surenin içerisinden bu, 'Allah sana bir kurtuluş yolu gösterir', sen yeter ki bu noktada Allah'ın izinde, Resulullah'ın izinde yürümeye çalış. Bu meseleyi, bu normalde kalbe gelen ilhamın içine aldım. Bir de günümüzün meselelerine ışık tutacak. Evli olan eşler, evliliğinizi yürütmenin yollarını arayın. Siz eğer samimiyetle, ihlasla evliliğinizi yürütmeye

çalışırsanız, Allah size bir kurtuluş yolu gösterecek. Sizin samimiyetinizden ve ihlasınızdan dolayı. Sizin Allah'ın Kur'an ve sünnet ölçülerindeki bir evliliği methettiğinden ve Peygamber sallallahu ve sellem hazretleri, Kur'an ve sünnet dairesindeki bir evliliği methettiğinden, alkışladığından dolayı, siz evliliğinizi yürütmek için yürütmek için çareler ararsanız, eğer evleneceği yürütmek için böyle bir azmederseniz, bu konuda gayret gösterirseniz, Cenabı Hak size bir kurtuluş yolu gösterir. Kurtuluş yolu. Sen yeter ki bir konuda gayret et.

Sen yeter ki bir konuda Allah'tan korkaraktan hareket et. Allah'ın sınırları içerisinde kalarak hareket etmeye çalış. Bu, hangi işin olursa olsun, evliliğin, eşin, çoluğun, çocuğun, malın, mülkün, iş hayatın hiç önemli değil. Sen bu konuda Kuran ve sünnet ölçüsünde durmaya gayret et. Kuran ve sünnet ölçüsünde hareket etmeye gayret et. Dergahında, işinde, sokağında, ilinde, ilçende, devletinde, hiç önemli değil. Sen halisane, muhlisane, samimi bir şekilde, Kur'an ve sünnet dairesinde duraraktan ben hayatımı idame ettireceğim dersen, Cenab-ı Hak zorunu kolaya eriştirir, zorluğunu kolaylaştırır, çıkmazını çıkar yapar. Bir bakmışsın bir anda her şeyi değiştirir, bir anda değiştirir. Sen onu görmekten uzak olabilirsin, sen ihlasla, samimiyetle davran. Sen onu anlamayabilirsin. Neden? Kalbin çalışmadığından. Kalbinde feraset nuru olmadığından, kalbinde zikrullah nuru olmadığından, kalbinde muhabbetullah nuru olmadığından. Açık açık konuşuyorum. Bunun oluşması için Allah'ı seveceksin, Resulünü seveceksin, Kur'an'ı seveceksin, sünneti seniyyeyi seveceksin, İslam'ı seveceksin. Bilmen yetmiyor, seveceksin ve çalışacaksın ve onu yaşayacaksın. Yaşayacaksın ve göreceksiniz. Hayatınız boyunca dama dediğiniz yerde, bu yolun sonu göründü dediğiniz yerde, Cenab-ı Hak yeni bir yol açacak size. En tıkandığınız noktada Cenab-ı Hak bir kapı aralayacak size. Bu fakirin öyle olmuştur hep. Hiç ümitsizliğe düşmeyin Allah var ümitsizlik yok. Allah var! Bedende nefes duruyor mu, ümid et. Allah sıra dağlar gibi senin arkanda ama sen Kur'an ve sünneti yaşamak için azmet, her meselede. Evinde, işinde, aşında, çoluğunda çocuğunda, dergâhında, sokağında, şehrinde, ilinde...Sen doğru olursan seni kimse yıkamaz. Sen yıkılmazsın. Sen Kur'an ve sünnete uygun davranmazsan o zaman kork. Allah bizleri affetsin.

Bakara 194: 'Allah'tan korkun. Bilin ki Allah muttakilerle beraberdir. Allah'tan korkun. Bilin ki Allah muttakilerle, yani kendisine itaat edenlerle beraberdir. İman edip salih amel işleyenlerle beraberdir','Vel asr innel insane lefihusrün', 'Bütün insanlar hüsrandadır, iman edip iyi amel işleyen, hakkı ve sabrı tavsiye edenler müstesna.' Bakın dört ana kural. Muttaki olmanız için! İman et, salih amel işle, hakkı ve sabrı tavsiye et. Oturma, oturduğun

yerde. Eşine tavsiye et, çocuklarına tavsiye et. Oturma oturduğun yerde. Hakikatin dışında bir şey gördüysen ona tavsiyede bulun, nasihat et. Başına bir musibet gelene de sabrı tavsiye et, Allah'a isyan etmesine müsaade etme. Kardeş, Allah'tan geldi, sakin ol, sabret de. Muttaki ol. Allah'a tam iyi bir kul ol, sen Allah'a iyi bir, tam bir kul olursan, merak etme, hiçbir şey sana zarar veremez. Bu dünya gelip geçici, benim yaşım atmışüç, arkaya dönüp baktığımda, dünmüş gibi geliyor her şey. Bir bakıyorsunuz ya da çok hareketli bir hayat yaşadığımdan, ben atmışüç olduğuma dahi inanmıyorum. Bazen diyorum, ulan diyorum atmışüç yaşına gelmişim ya diyorum. Sanki dün gibi ya. Evet, sanki böyle daha dün yeni derviş oldum, heyecanım yerinde, böyle şeyhimi göreceğim, onunla yol yürüyeceğim...Benimki biraz hayalperestlik belki de ama ben o sağmış gibi devam ediyorum. Ne olacak ki? Onlara ölü demeyiniz diyor ya, ben nasıl ölü diyeyim şimdi onlara ölü demeyiniz derken. Bu heyecanını yaşamak, o heyecanı tatmak, her an o heyecan üzerine durmak. Bir bakıyorsun yıllar yılları kovalamış, yıllar yılları kovalamış... Ya diyorum, Adnan hocayı dün everdik, Adnan hoca diyorum şimdi çocuklarını everiyor, torun sahibi diyorum. Ya daha dün evlendirdik biz bunu diyorum, nerden bu adam diyorum, çoluk çocuk sahibi oldu, torun sahibi oldu diyorum.

Bu şimdi neden? Yani böyle yıllar yılları şey yapmış kovalamış. Bakıyorum İsmail aynı daha, karakaşlı kara gözlü, yakışıklı. Ya diyorum, bu adam kuru fasulye yemeğe geliyordu, diyorum hiç değişmedi. Tabi bu Demirtaşlılar iyi bakıyorlar ona böyle. İdris, iyi bakıyorsunuz değil mi? Yoksa Demirtaş'ın altını üstüne getiririm ha, bak öyle yapmaz zannetmeyin yani, efelik damarım tutmasın. Dedem benim efelerden. İsmail, yok değil mi sıkıntı. İsmail de sizi kolluyor ha, ne zaman sorsam hiç bir sıkıntı yok diyor, vallahi kolluyor! Şimdi baktığımız zaman hayata gelip geçiyor. O heyecanı yitirmemek, o heyecanı kaybetmemek, ilk günkü gibi devam etmek, bu çok önemli bakın. Hayatınızın neresine bakarsanız bakın, ilk günkü o heyecanı kaybetmemek. Hani Aişe annemiz soruyor ya, 'Ya Resulullah, beni nasıl seviyorsun?' Şimdi kadınlar ne kadar seviyorsun diyor. Ya sorma o soruyu. Ne kadar seviyorsa sorma, bu yanlış soru. Yanlış soruya doğru cevap bekliyorlar. 'Ne kadar seviyorsun?' Ya ne kadar diye soru yok. Ya? Nasıl seviyorsun. Çünkü onun miktarını bulmak, tespit etmek zor bir şey ama diyor nasıl seviyorsun. O da ne diyor? Sarmaşık gibi. Arasıra soruyor yor ya, ne alemde? 'Kördüğüm', özür dilerim, diyor ki nasıl seviyorsun? 'Kördüğüm'...İki ucu yok. Ne muhteşem bir anlatım ya! Yani, Hazreti Aişe annemiz kendisini duvara böyle vursa, resmini çıkartsa hakkı, öyle bir cevaba. Muhteşem bir cevap ama işte, Aişe annemiz aşırı kıskanç. Arada soruyor, kör düğüm ne

alemde? Kördüğüm ne alemde. Cevap yine muhteşem, bir peygambere yakışan cevap: 'İlk günkü gibi'. Şimdi sevmek, ilk günkü gibi tazeliğini muhafaza etmektir. Hani Mustafa Özbağ der ya, fırından çıkmış, çıtır çıtır ekmek sevilmez mi?' Şeker hastasıysan sakın bu lafa kanma, Fatih Hoca valla kulağını büker! Şeker hastaları, sakın bu sözüme dikkat etmeyin ama bir fırından çıtır çıtır ekmek çıkmış, mis gibi kokuyor, içine peyniri tereyağını, balı yatır. O sıcak sıcak, çıtır çıtır ye. Lezzetli değil mi? Tabi, çok lezzetli. Annemin bir şekeri çıkıyor, güldür güldür güldür gidiyoruz biz, 450 km. Bu böyle komalarda. Haydiii, hastaneye götür. Hastanede bir ölçüyorlar, dörtyüzelliden sonra makine ölçmüyor zaten, hastanede bir ölçüyorlar, altıyüzseksen. Allah'ım ya Rabbim! Ne yiyor, ne içiyor bu diyorum ya.

Dayanamadım, dedim anne geliyorum, sıkıntı yok, ne zaman olsa gene gelirim. Allah rızası için dedim ya, ne yapıyorsun, bunu söyle bana dedim ya, bileyim yani dedim. Şimdi gözleri görmüyor ama gözünü çeviriyor sesin geldiği tarafa. Kızmıycan ama dedi. Kızmayacağım dedim ya, söz mü dedi. Ya ne zaman kızdım sana anne dedim. Ben kızdı mı kendime kızıyorum zaten dedim. Olan gene bana oluyor dedim. Sana ne diyeceğim dedim. Mustafa dedi, hani dedi Ayşe on, onbirde geliyor ya, dedi. E dedim. Ben dedi sabahleyin ekmeği aldırıyorum fırından dedi. Böyle bir güzel yarıyorum onu dedi. E dedim. İçine dedi tereyağını bir güzel sürüyorum dedi. Ya anne, sen onu sürmüyorsundur, tereyağını yatırıyorsunuz dedim ben. Ha öyle dedi. Tereyağını sürmek için böyle ekmek sürmek lazım, annem bilmez öyle şey. Annem ekmeğin içerisine tereyağını yatırır. E dedim ben. Vallahi dedi balı da bir döküyorum içine dedi. Sürmüyor, döküyor! Üstüne dedi bir de peynir ufalıyorum böyle elimle dedi. O bizim Bayındır'ın tulum peyniri. Bir de onu ufalıyorum dedi. Kapatıyorum dedi. Mis gibi onu dedi çatır çutur yiyorum dedi. Onla bırakmazsın anne sen bunu dedim. Dedi karpuzu alıyorum dedi. Ayağımla ite ite dedi. Çeşmenin başına getiriyorum dedi. Bahçede yapıyor bunu. Gücü yok karpuzu kaldırmaya, karpuzu kaldırıyorum dedi böyle yukarıya dedi bir bırakıyorum dedi. Çat diye karpuz yarılıyor ya dedi. E dedim. Bir güzel yiyorum onu dedi. Bir de çeşmeden su tutuyorum oraya dedi. Sonra Ayşe geliyor dedi. Ben yatıyorum yine dedi. E dedim. 'Bir de onla kahvaltı yapıyorsun dedim. E dedi ona desem ki dedi. yarım ekmek yedim, ya bana kızar dedi. Bir de onla kahvaltı yapıyorum dedi. Anne normal dedim ya 680.

Şimdi, kadın o sıcak ekmeğin lezzetini arıyor. O sıcak ekmeğin çıtır çıtır ekmeğin lezzetini arıyor. Sevmek, sevmek, her sabah çıtır ekmek yemek gibidir. Eğer çıtır ekmek gibi seviyorum dediğiniz kimse, hep lezzetli geliyorsa, o zaman siz seviyorsunuz. Ama yok, bir gün çıtır ekmek gibi bir gün

bayat ekmek gibi ise at kenara, öyle değil. İşte Allah'ı sevmek, her gün çıtır ekmek yemek gibidir. Peygamber sallallahu ve sellem i sevmek, her gün o çıtır ekmeğin kokusunu alır gibi onun kokusunu almaktır, tazecik. Tazecik ve her kokladığında ayrı bir koku almaktır. Sevmek böyle bir tecelliyattır. O yüzden Hazreti Aişe annemiz nasıl o düğüm ne durumda dediğinde kördüğümde, ilk günkü gibi diyor. İşte, Allah bir sefer sevilir. O ilk sevdiğinde, ilk günkü gibi onu koruyabiliyorsan, onu hatta onu daha da derinleştiriyorsan, hatta daha da ileri söyleyeyim, o ilk günkü gibi aşkını, muhabbetini tuttuysan, o seni kurtuluşa götürür. O seni kurtuluşa götürür. İşte Allah, muttakilerle beraber yani sen Allah'la olan irtibatını sağlam tutarsan, Allah seninle beraber. Öyle olunca, o seninle beraber. O zaman, senin kalbin ne olacak? Hep doğru noktada duracak. Doğru noktada duracak. Ankebut, ayet 69: 'Uğrumuzda mücahede edenlere biz mutlaka yollarımızı gösteririz. Şüphesiz ki Allah iyilik edenlerle beraberdir.' Şimdi, uğrumuzda mücahede edenlerle mutlaka yollarımızı gösteririz. Yani, uğrumuzda yani sen Allah için mücadele ediyorsun, Allah için yapıyorsun her şeyi. Burası çok önemli; namazı Allah için kılmak, orucu Allah için tutmak, zikrullahı Allah için yapmak, hayır hasenatı Allah için yapmak, buraya sohbete Allah için gelmek, buradan çıkıp evine gitmek, Allah için evine gitmek, eşini Allah için sevmek, çocuklarını Allah için eğitmek, çocuklarını Allah için muhafaza etmek, evini, eşini, toprağını, vatanını, milletini Allah için sevmek, Allah için korumak. Bütün ne yapıyorsan hayatında her şeyi Allah için yapmak, sufiliğin ana kaidelerinden birisidir. İslam'ın ana kalitelerinden birisidir. İmanın ana kaidelerinden birisidir. Her ne yapıyorsan Allah için yapmak.

Hani savaşta birisi tam şehit olacaktı dediler ki, 'Filanca sahabeler dedi ki şehit oldu. Allah Resulü dedi ki hayır, şehit olmadı. Sahabe koştu, buldular onu böyle cesetlerin içinden. Hemen birisi gitti, ensesinden tuttu, kaldırdı onu. Dedi ki ne için savaştın. O dedi ki bu namussuzlar, bu kafirler, bu müşrikler gelirler, bizim hurma bahçelerimize sahip çıkarlar, talan ederler diye savaştım, dedi ve öldü. Sahabeler geldiler, saddak ya Resulullah dediler. Evet, o hurmalıkları için savaşmış. Bakın, onun için şehit olmadı dedi. Hatta yine bir savaşta bir kimse ganimetten küçük bir şey aldı, haksız olarak, ganimetten. Allah resulü dedi ki o da şehit olmadı. Küçücük bir ganimetten kendine bir şey ayırdı. Dikkat edin, Allah için olacak. Eğer her şey Allah için olmuyorsa, yok hayır, sen doğru yolda değilsin ve Cenab-ı Hak Allah için olmadığından dolayı sana yolunu göstermeyecek. Senin kalbine bir nur verip, senin kalbine vahyetmeyecek. Senin kalbine ilham etmeyecek ve sen doğruyu göremeyeceksin, doğruyu bulamayacaksın. Sebep? Çünkü sen Allah için mücahede etmiyorsun. Bir makam için mücadele ettin, mevki

için mücadele ettin, siyasette bir yere gelmek için mücadele etsin, bürokratik olarak bir yere gelmek için mücadele ettin, dergahta çavuş olayım, zakir olayım, nakib olayım, nükebba olayım, şeyh olayım diye uğraştın. Allah için uğraşmadın. Baktın beni bir şeyh eder mi, bana bir icazet yazar mı, baktın ya ben burda bir zakir olsam, şunu şöyle yapardım, bunu böyle yapardım...Senin elini tutan mı vardı, yapsaydın. Yok ben çavuş olsam şöyle yapardım. Elini tutan mı var, yapsaydın. Yok! O makam istiyor, makamla yapacak onu. Allah için değil veya bir fukaraya tasattuk edecek ya, Allah için değil, bak tasattuk ediyorlar. Göstersin onu, o yapıyor onu! Allah için değil, gösteriş için, gösteriş için, şatahat için şatafat için desinler diye yapıyor, desinler. Allah muhafaza eylesin.

O zaman onun yolunu kapatıyor. Ne yaptı? O kimse kendi yolunu kendisi kapattı. Allah için mücadele etmedi, Allah için mücahade etmedi. O baktı, ya ben gideyim şurda bir evleneyim, ben gideyim burda bir iş sahibi olayım. Ya yardım ediyorlarmış orda birbirlerine, birisi geldi öyle dedi, yani ben beş altı aydan beri gelip gidiyorum buraya dedi ya hiç bir yardım almadım ben dedi. Yaa, Allah Allah dedim ya, dedim benim de aynı. Nasıl yani dedi. Ben de otuz beş senedir geliyorum, dedim. Kimse bana yardımcı olmadı, dedim ya. Dedim otuzbeş seneliğim, ben bir yardım almadım. Sen daha yeni başlamışsın, altı ay olmuş dedim ya, dur sabret dedim. Ben otuzbeş sene bekleyemem ya, dedi. Valla sen bilirsin, karar senin, dedim. Ya sen gerçekten dedi, yani üstadım dedi ya otuzbeş yıldır dedi sana kimse böyle dedi bir yardım eden olmadı mı, dedi. Allah yardım ediyor dedim. Birisi kalkıp da dedim sen ne yapıyorsun demiyor bana dedim. Benim dersimi ben vereyim efendim dedi. Bana dediler ki dedi oraya gidersen zengin olursun dedi. Ya nereye zengin olacaksın, dedim. Ben üç sefer iflas ettim, orada dedim. Kaç sefer dedi. Üç sefer dedim. Bir de arkamdan çalınan davullar dedim bunun cabası dedim. Nasıl dedi. En son iflas ettiğimde bir milyon dolarım gitti benim dedim. Yakanı kurtar burdan dedim. Ben dersimi iade ettim, dedi. Bürodan içeri bile girmedi, büronun önünde oluyor. Ben de dersini aldım. Kurtardın kendini dedim. Ne iş yapıyorsun sen, dedim. Ben fabrikada çalışıyorum, dedi. Valla onu da kaybederdin burda, dedim. Böyle baktı gözümün içine hani şaka mı yapıyor diye. Gerçekten kaybederdin, dedim ya, sen aman fabrika sımsıkı tutun, seni oradan işten atmasınlar bak, dedim. Sonra dedim bize kabahat da bulma işten atılırsan. Oraya sımsıkı tutun, dedim. Şimdi Allah için değil, bakın Allah için değil, ucuna bir şey eklemiş, bir şey eklemiş! Ucuna bir şey eklediysen ona ulaşamazsın. Allah için olan dergahlarda, tekkelerde sufilik yolunda, ucuna bir şey eklersen ömür boyu ona ulaşamazsın. Sebep? Orası, Allah için olan bir yer. O

yüzden ucuna eklediğin, arkasına eklediğin şey asla olmaz, Allah muhafaza eylesin. O yüzden eğer ki Allah için, Allah yolunda mücahede edersen Cenab-ı Hak sana yolunu açacak. Senin yolunu gösterecek ve sen, evet, velilerin içinden gelen o namelere, o nağmelerin tecelliyatına mazhar olacaksın.

Ayeti kerime, Hadid, 28: 'Ey iman eden kitab ehli! Allah'tan korkun ve peygamberlerine iman edin ki Allah da size rahmetinden iki misli versin. Kendisi de aydınlık içinde yürüyeceğiniz bir nur bahşetsin ve sizi bağışlasın.' Bakın bu da bu ayeti kerime de Hıristiyan ve Yahudiler için söylenmiş bir Ayet-i Kerime gibi görünür zahiren. Yani kitap ehli eğer ki peygamber sallallahu ve sellem hazretlerine iman ederse ne yapacaklar? Ondan sonra Allah onlara rahmetinden iki misli verecek ama sen de peygambere iman edersen, Allah senin rahmetini eksiltmeyecek. Sana da ne yapacak? İki misli verecek. Ne diye dua ediyoruz? Yarabbi dünyada da ahrette de bize iyilik ver. Amin. Ne diyor velilerle alakalı? Onlara dünyada da ahirette de müjdeler vardır. İki rahmet oldu mu? Yani kafirler, Hıristiyanlar Yahudiler, onlar peygamber sallallahu ve sellem hazretlerine iman edince, iki nur alacak, iki rahmet alacak, ümmeti Muhammed almayacak diye aklınıza gelmesin, her ne kadar müfessirler bu ayet-i kerimeyi böyle tefsir etseler dahi ayet-i kerime aslında Ümmet-i Muhammed'e de müteallik. Neden? Kur'an bize geldi. Kur'an Muhammedilere geldi ve bütün insanlığa geldi, iman edenlere geldi. O zaman bizim için de iki rahmet var, 'siz Allah'a ve Resulüne iman ederseniz ve itaat ederseniz, size de iki rahmet var.' Az önce dediğim gibi dünyada da bize iyilik var ahirette. İki rahmet oldu. E velilerle alakalı. ayet-i kerime de ne diyor: 'Onlara dünyada da ahirette de müjdeler vardır.' İki rahmet oldu mu? Oldu.

E şimdi soruyorlar, velilerle alakalı ayet-i kerimede peygamber sallallahu ve sellem e: 'Ya Resulallah, ahiretteki müjdeyi anladık, cennet, cemalullah. Dünyadaki müjde nedir?' Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem cevap veriyor: 'O velilerin görüldüğü ve onların gördüğü rüyalar, müjdedir onlara.' Sen bir veliyi, bir mürşid-i kamili rüyanda görüyorsan, sana müjde, Allah'tan rahmet bu. Bunu küçümseme, bunu kenara atma. Tırmizi'nin naklettiği hadisi şerifte: 'Ancak salih insanlar, salih rüyalar görür. Rüya, peygamberliğin kırkaltı yüzünden bir cüzdür. Peygamberlik bitmiştir ama mübeşşerat kapısı açıktır.', 'Ya Resulallah, mübeşşerat kapısı nedir?' Ahir zamanda salih kulların görmüş olduğu müjdeci rüyalardır.' O zaman kardeş, sen dikkat et, senin önüne de ne olacak? Cenab-ı Hak bir nur koyacak ve siz o nurla, o nurla ne yapıyor, sizin kendisiyle aydınlık içinde yürüyeceğiniz bir nur bahşediyor. Sen gidecek olduğun yolunu görüyorsun. Yolunun aydınlığını görüyorsun ve o aydınlık içinde yürüyorsun. Bu rahmeti, bu bereketi, bu ikramı sakın

önemsizleştirme, sımsıkı yapış, sımsıkı dur ve yoluna sahip çık. Allah muhafaza eylesin. Hadid, 12. (Bu konuyu bitireyim artık, hakkınızı helâl edin, müsaade edin.): 'O gün mümin erkeklerin ve kadınların nurlarının, önlerinde ve sağlarında koştuğunu görürsün. Mahşere geldik. Yani o kimse bütün hayatını Kur'an ve sünnet dairesinde yaşadı, Allah'ın bahşettiği, yolunu aydınlattığı, nuruyla yürüdü ve iş mahşere geldi. Hadid, 12, 'O gün mümin erkeklerin ve kadınların nurlarının, önlerinde ve sağlarında koştuğunu görürsün.' Bakın, nurlarının! O nur senin, Allah'ın sana bahşettiği hususi bir nur. Sen hem Allah'tan korktun, hem Allah'a iman ettin, farzları yerine getirdin, nafileler ile Allah'a yaklaştın, Allah'ı zikrettin, Cenab-ı Hak senin kalbine bir nur verdi. O kalbine verdiği nurla sen hak ile batılı ayırt ettin. O kalbine verdiği nurla sen iyiyi kötüden ayırt ettin ve kendini Kur'an ve Sünnet nazarında, doğrultusunda hep taze tutun. 'Nasıl yaşarsanız, öyle ölürsünüz, nasıl ölürseniz, öyle diriltilirsiniz' hadisi şerifi sende tecelli etti. Sen, Cenab-ı Hakkın sana bahşetmiş olduğu nurla öldün. O nuru seyrede seyrede, o nurun içerisinde son nefesini verdin. Şeytan senin kalbine işeyemedi çünkü senin kalbinde Allah'a karşı bir sevgi, Resulullah'a karşı bir muhabbet ve Allah'ın zikri var gümbür gümbür.

Sen her gün 'lailaheillallah, lailaheillallah Allah, Allah', senin zikrin ne ise, senin esman ne ise, sen o zikirle, o esmayla hemhal oldun. O zikrullahın, o esmanın nuru senin kalbinde oturdu. Dara düştün, Allah'ı zikrettin, o nur sana doğruyu gösterdi. Sen müşkülatını halledemedin, naçar kaldın, Allah'a yaslandın, onu zikrettin, o senin yolunu açtı ve o nurla sen aşina oldun ve o nur tecelli ettiğinde, sen artık, senin o bir delilin oldu, senin bir hüccetin oldu. Bildin ki o sabah kurtuluş sabahı. Dedin ki bugün sabah bitiyor bu imtihanım. O nur geldi, seninle konuştu, seninle sohbet etti. Geldi, başını okşadı. Geldi, sana doğruyu hakikati söyledi. Karşındaki yalan söylerken o nur geldi, inanma dedi. Karşındaki hakkı batıl, batılı hak gösterecekti, o nur tecelli etti gönlünde, baktın adam, şeytan suretinde, dili çatallı, yılan dili gibi ama o çok tatlı konuşuyor sana. Dedin ki yok, bu öyle değil. Nur senin neyin oldu? Mihmandarın oldu. Mihmandarın oldu, sana dedi ki şunu yaptır, yaptırdın, isabeti gördün. Haa dedin ya, bu kalbe gelen ilham doğruymuş ama o nurla hareket ettin. Ne oldu? Son nefesine kadar o nurla beraberdin. Nefesi verdin, o nurla beraber. Kabirdesin, o nurla beraber, kabir de nurlu, onunla. Kabirden kalktın, kadın, erkek burda değişmedi bir şey; sağında, solunda o nur var. Sen mahşere emin adımlarla değil, emin bir şekilde kanat çırparak gittin. Herkes hesapla kitapla uğraşırken, bir münadi melek dedi: 'Sen, Allah'ın gölgesine gel'. Sen Allah'ın gölgesine gel. Hüüüüp, çekti, bir baktın ordasın, etrafındakiler tanıdık. Aaa, Abdülkadir Geylâni

hazretleri, evet ya, ben zikrullahta görmüştüm onu. Aaa, Ahmed er-Rufai hazretleri, evet ya, elinde şişlerle kaç sefer geldiydi, gördüydüm. Kim? Filanca. Kim? Fişmanca. Ooo, orda.

Allah'ın gölgesinde gölgelenenlerle berabersin. İnşallah. O nur, ayetle sabit, önünde ve ardında, sağında ve solunda ama o nuru bu dünyada yaşarken göreceksin. Görmesen dahi şuna iman et, Allah'ı zikrettiğin müddetçe, farzları yerine getirdiğin müddetçe, haramlardan uzak durduğun müddetçe, sen o nurun içinde yaşıyorsun. Görmekten uzaksın, o ayrı mesele. Allah bizi affetsin.

"Ey Kevn-ü fesat âleminde tamamiyle çürümüş canlar! Ebedi canlarınız ne vücuda geldi ne doğdu"

Saat 10.12 oldu. Bu, normalde bu ana kadar olan şeyler bu velilerin nameleri ile alakalıydı. O yüzden normalde velilerin nameleri o zaman bu Allah affetsin, nefislerinden doğan heva ve heves değil, hakikat perdesinden açılmış bir nâme. Velilerin içlerinden. Bu nâmeleri dinleyebilmek için bu nâmeleri duyabilmek için bu nâmeleri anlayabilmek için o zaman veliye hakikat noktasında kulak vermek lazım. Eğer öyle olursa bunları duyar, işitirsiniz. Eğer öyle olmazsa, bunları duymaktan, işitmekten uzak olursunuz. Önümüzdeki haftaya devam edeceğiz. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. Allah hepinizden de razı olsun. El-Fatiha maassalavat. Amin. Biraz uzadı ama sohbet, bu konunun bu kısmının bitmesi lazımdı bence. Yarım bırakılacak bir şey değildi. Bu konuda uzattığım için tekrar hakkınızı helal edin inşallah. Allah razı olsun. Geceniz hayır olsun inşallah...Eyvallah Selamunaleyküm.

20 NİSAN 2024
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

https://www.youtube.com/live/HchQ_z2AKm4?si=VoRjF9ORLEDjd-2J

MESNEVİ-İ ŞERİF 1927-1931. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamunaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü, hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammedi Hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Cenab-ı Hak, Ümmet-i Muhammed'e yardım eylesin. Nerede bir Müslümana zulmediliyorsa Cenab-ı Hak zulmeden zalimlerden intikamımızı alsın. Zulmedenleri Kahhar ismi şerifiyle kahreylesin. Zulmedenleri birbirine düşürüp bölüp parçalasın. Zulmedenlerin makamlarını yerle yeksan eylesin. Hepsini de tarumar etsin, dağıtsın. Amin. Ecmain. 1927. beyitten devam ediyoruz. Geçen hafta malum, velilerin içi nameleri evvela der ki: "Ey yokluk aleminin cüzüleri, kendinize gelin. Nefis yokluğundan baş çıkaran bu hayali, bu vehmi bir tarafa atın." Tabi veliler deyince, biraz böyle, velilerle alakalı ve velilerin iç alemiyle alakalı kosa da olsa sohbet olmuş oldu. Yine buna, bu minval üzerinde, Hazreti Pir devam ediyor:

"Ey kevnü fesat âleminde tamamıyla çürümüş canlar, ebedi canlarınız ne vücuda geldi ne de doğdu."

Bu bozuk, fesat dediği bozuk bu dünya aleminde. Bu geçici alemde, bu sonuç itibariyle, bizim var gördüğümüz ama hakikatte olmayan bu alemde ne vücuda geldiniz ne de doğdunuz diyor. Çok ileri safhada bir söz söylüyor Hazreti Pir ama bu normalde, bunu söylerken de bu benim anladığıma göre, heva ve heveslerini ilahlaştıran, bu noktada bu fesat alemde bu kendisini de fesata sürükleyen ve hem fikri olarak hem ameli olarak çok afedersiniz ama

bozulmuş, çürümüş, kendilerini bu fesatlıktan, bu çürümüşlükten kurtaramayıp tabiri caizse nefislerini hayvani nefisten yukarı çıkaramayıp, hayvani nefiste kalanlar, hatta yine ayeti kerime mucibince, hayvandan daha aşağı bir halde yaşayanlar. Furkan, ayet 44: "Yoksa sen, onların çoğunun dinlediklerini veya aklettiklerini mi sanıyorsun? Başka değil, onlar, dört ayaklı hayvanlar gibidirler, hatta daha da sapıktırlar." Bu fesada uğrayanlar, yani nefislerini, nefsi emmareden daha aşağıda tutanlar, nefsi emmare de dahil buna, emmareden daha aşağı tutanlar.

Din bilmez, diyanet bilmez, Allah bilmez, peygamber bilmez, tâbi olmaz, bu tip insanlar, kendilerince çürümüş bir hayatın içerisinde yaşayıp o çürümüş hayatı o kendilerince kendilerine parlak gelen hayatı doğru zanneden ama ne yazık ki o çürük hayatın içerisinde yaşamaya devam edenler ve bu manada heva ve heveslerini ilah edinen, bu Adem'den itibaren insanların en büyük handikaplarından birisi, kendi heva ve heveslerini ilah edinmesidir. İnsan çünkü aklına uyunca, vahyi bırakınca, kendi heva ve hevesini ilahlaştırır. Hani bunu böyle, Kur'an ve sünnetin, insanın kendi hürriyetine bıraktığı yerler vardır. Bir kimse orada, ben bunu tercih ediyorum diyebilir. Yani, ayın başında, ortasında, sonunda namaz vardır, sünnettir. Bir de, ondördünde, onbeşinde, onaltısında vardır, o da sünnettir. Bir de, pazartesi perşembe vardır, bir de nafile oruç olarak söylüyorum. Bir de, bir gün boş, bir gün dolu vardır, sen bunlardan birisini tercih edebilirsin. Dersin ki ben bunu tercih ettim, bu sünneti seniyyenin içindedir ama buna rağmen, sen farklı bir oruç çıkarıyorsan, adına da oruç diyorsan onun, bu sefer normalde heva hevesini ilah edinmiş oldun, kendi heva ve hevesinden bir şey çıkarmış oldun. Ne yazık ki, tarih boyunca insanlık bu konuda sıkıntıya düşmüş. Heva ve heveslerini ilah edinmişler, kendi heva ve heveslerini, kendi ilahları olarak devam ettirmişler. Hatta daha ileri yapmışlar, heva heveslerinden çıkan o bozukluğu, o fesadı eline güç geçirenler, o fesada herkesin uyması için zorbalık yapmışlar, baskı yapmışlar, heva ve hevesini ilah etmiş. Herkes benim istediğim gibi inanacak, benim istediğim gibi ibadet edecek demiş. Böyle zorbalık yapmışlar, böyle baskı düzenlemişler. İşte, bunlar normalde yeryüzünde fesat çıkaran, bozgunculuk çıkaran insanlar ve yine, ayet-i kerimede: 'Kötü işi kendisine süslendirilip de onu güzel gören, salih amellerle işleyenler bir midir? Yoksa sen, onların çoğunun dinlediklerini ve aklettiklerini mi sanıyorsun?' O ayeti kerimenin başı böyle çünkü. Yani onlar, sen dinlediklerini, artık onlara kötü işleri kendisine süslendirilip, iyiymiş gibi geliyor.

Bunlar normalde fesat âleminde, ne yazık ki fesatlıklarına devam edip, bu fesada, bu fesada tabiri caizse yangına benzin taşımak gibi bir şey ve bunlar, bu fani olan, geçici olan bu alemde sanki kalıcı olacakmış gibi, sanki

hayatın sonu gelmeyecekmiş gibi hatta sanki bu dünyanın sonu gelmeyecekmiş gibi kötülüklerine iyilik olarak devam ediyorlar ve bu çürümüşlüğün içerisinden kendilerine de o çürümüşlük yerde çürük bir şekilde kendilerine pay çıkarıyorlar. O çürük, o necis dünyanın içerisinde necasetin padişahlığını, necasetin krallığını yapacağız diye uğraşıyorlar. Daha iyilerini konuşayım, bu necaset aleminin içerisinde necasetin şeyhliğini yapmaya, necasetin pirliğini yapmaya, necasetin içinde kendini bir şey zannetmeye çalışıyorlar. Oysa sen gelip geçici olduğun gibi bu alemde gelip geçici. Sen gelip geçici olduğun gibi bu dünyada gelip geçici. Senin hayatın da gelip geçici. Hatta Hazreti Pire göre sen var olmadın bile. Şimdi burası aslında, ben sohbetlerde derim ya, herkes Muhyittin Arabi Hazretlerini çözümlenmesi zor bir kimse, sözlerini çözümlemesi zor bir kimse olarak görür. Tespitlerini, tasavvufi veya varlığın üzerindeki tespitlerini yani varlığın üzerindeki işaretleri, o normalde çok girift gelir. Ben de dedim ki hep siz Arabi'nin dilinden dolayı ağır gelir, dilinden dolayı ağır geldiğinden onun tespitleri size çözümlenmesi zormuş gibi gelir. Oysa Hazreti Mevlana Celalettin Rumi Hazretleri Arabi'den almış olduğu bayrağı daha ileriye götürmüştür. Daha ileri konuşur, daha derin konuşur, daha girift konuşur ama bunları söylerken hikayelerle örneklendirerekten söyler. Ben şimdi az önce bu meselenin zahir, bu beyti zahir olarak yorumladım. Bu beyitin bir de batıni yorumu var, ben de yazmadım onu zaten. Beyitin batıni yorumu ne? Allahu alem, Hazreti Pir diyor ki, normalde bu alem fesat âleminde tamamıyla çürümüş bu alem.

Alemi çürümüş olarak görüyor önce ve bu çürümüşlüğün içerisinde canları da çürümüş olarak görüyor ve ebedi olan canlarınız, bu çürümüşlüğün içerisinde gerçek manada var olmadı. Bu çürümüşlüğün içerisinde siz hakikati yakalayamadınız, siz hakikati yakalayamadığınız için yok hükmündesiniz. Hani geçen hafta sohbette de dile getirmiştim: 'Ey ashabım! Size zikredenle zikretmeyenin arasındaki farkı söyleyeyim mi? Söyle ya Resulallah. Allah'ı zikreden diridir, Allah'ı zikretmeyen ölü gibidir', yani o kimse ölü hükmünde. Neden? Allah'ı zikretmedi çünkü. Allah'ı zikretmeyen bir kimse fesada uğradı. Gerçek manada fesada uğradı, bozuldu. Bir şeyin fesada uğraması demek, o şeyin bozulması demek, bozulmak demek, o şeyin efsafının bozulması yani bir madde ise, maddenin kendi efsafının bozulması, çürümesi. Bir yemek düşünün, yemek eğer ki düzgün bir şekilde saklanmadı, fesada uğradı, bozuldu veyahut da siz bir meyve düşünün, bir müddet sonra içine kurt girdi, bozuldu. Bir tarla düşünün, tarlanın içerisini sinekler bastı, benim terasa bastığı gibi, bitkileri bozdu, fesada uğrattı. Bir şey onu fesada uğrattı. İşte bir kimse Kur'an ve sünnete tabi olmazsa ve Allah'ı çokça zikretmezse, o kimse fesada uğradı, bozuldu ve bu alem fesada uğramış vaziyette, bu alemin içerisinde Kur'an ve sünnete tabi olmayan, Allah'ı

zikretmeyen de fesada uğradı. Bunu Hazreti Pir bu velilerle ve peygamberlerin iç alemiyle alakalı konuştuğu için söylüyorum. Eğer senin yolun bir mürşide uğramadıysa sen de fesada uğramışlardansın yani çürümüşsün ve yok hükmündesin. Çürümüşsün, yok hükmündesin. Sen diyeceksin ki varım ama Allah indinde yok hükmündesin. Sebep? Çünkü sen Allah'ın nefesiyle nefeslenmedin. Sen Muhammedi Mustafa'nın(s.a.v.) nuruyla nurlanmadın. Sen zikrullahın nuruyla nurlanmadın ancak bunlarla, sen diri olacaksın ama bunlara uğramadığından dolayı ölü hükmündesin. Ölü hükmündeysen o zaman normalde ne doğdun ne vücuda geldin. Bu manada Hazreti Pir diyor ki onu yok hükmünde görüyor. Rabbim bizi onlardan eylemesin.

"O namelerden pek az, pek cüzzi bir miktarını söylesem, canlar mezar ve merkatlerinden baş kaldırırlar."

Yani o veliliğin iç aleminden, bunu ben Hazreti Pirin üzerinden yürüyeyim, Hazreti Pir diyor ki ben kendi iç alemimden, kendi gönül dünyamdan, bana verilen ilhamdan, bana gelen ilhamdan, bana gelen ilmü ledünden, ben bunu dışarı söylemiş olsam yani mezardakilere anlatsam, mezardakilerin hepsi de ayağa kalkar dirilirler, bunun bir miktarını söylesem, canlar mezar ve merkatlerinden baş kaldırırlar. O bizim ölü olarak gördüğümüz kabristanlıklara gitsen, veliliğin içinden gelen o ilahi namelerden o benim içimdeki ilahi sırlardan, Hazreti Pir'in ağzından söylüyorum, benim içimdeki ilhamattan, benim içimdeki ilmü ledünden, benim içimdeki manevi sırdan, ben mezardakilere bir kelime söylesem, mezardakilerin hepsi de ayağa kalkarlar ve hepsi de yeniden nefes alır, yeniden can alırlar ve Cenab-ı Hak, onların ölü hükmünde olmasına rağmen, onların ruhlarını onlara iade eder ve onların ruhları mezarlarında selama dururlar ve pişman olurlar. Yeniden yeryüzüne gitsek de biz bu zata mürşid olsak diye çünkü normalde az bir şey dahi ona söylese onlar ayağa kalkacaklar çünkü veli, bundan sonraki şeyde diyor ki, veliler zamanın İsrafilidir. Demek ki o velilik, onun içerisinde ayrı bir ilim, ayrı bir manevi tecelliyata tabi. Bu Kur'an ve sünnetin dışında değil, sanki velilere gelen ilham, Kur'an ve sünnetin dışındaymış gibi algılanıyor veyahut da biz veliliği de inkar eder hale geldik. Biz veliliği de inkar eder hale geldik ve biz veliliği de normalde önemsememeye başladık. Oysa velilik ayetle sabitti, peygamberlerin haricinde peygamberlerin varisleri olan velilik, ayetle sabit ve Cenab-ı Hakkın o velilere ilham ettiği de ayetle sabit. Bakın, ayetle sabit. Mesela, o velilerle alakalı ne var? Ashab-ı kehf var. Biz hemşehriyiz ya yani onlarda Anadolu'da.

Tabii her yerin bir Ashab-ı kehfi var ama gerçekten onlar Anadolu'da yaşamışlar. Ona baktığınızda dünyanın değişik yerlerinde Ashab-ı kehf gibi değişik, böyle mağarada yaşayanlarla alakalı ibareler var. Bu da şunu gösteriyor, herhangi bir ülkede Ashab-ı kehf gibi mağarada yaşamış, hani Tanrı

dostları onların deyimiyle olduğu söyleniyorsa ve bu mütevatir ise, demek ki ashabı kehfin hayatı hakikat, doğru. Hani nasıl herkesin bir çok özür dilerim, Mecnunu varsa, her toplumun bir Mecnunu varsa ve o toplumlarda Mecnun konuşuluyorsa, ismi farklı da olsa, demek ki Allah'ı böyle sevmek veyahut da bir kulun üzerinden Allah sevgisini yakalamak hak, gerçek. Çünkü baktığımızda geçmiş toplumların da birer Mecnunu var. Ya ben bazen derim ya, Avrupa'daki bir Mecnun getirin bana. Neden? Onlar böyle sevemez çünkü. Sebep? Onlar böyle bir sevgiyi kaldıramaz. Materyalistler, maddecidirler. Materyalist ve maddecidirler, böyle sevemezler, böyle aşık olamazlar. Bakın, böyle aşık olamazlar. O yüzden batı zulmün altında yürür. Batı her türlü haramın içinde yürür. Bakmayın siz bize batıyı güzelleme yaptıklarına, batının güzel olan hiçbir şeyi yoktur, hiçbir şeyi! Bakın, gerçek yüzleri çıktı meydana, hepsi de vahşidir. Vahşi, katil insanlardır. Zorba insanlardır. Yeryüzü batılılardan dolayı ne çektiyse çekmiştir, en büyük fesat, fitne batılılardan gelmiştir. Bakın, en büyük fesat ve fitne batılılardan gelmiştir. Ama biz onu öyle görmeyiz.

Şimdi Ashab-ı kehf işte, Cenab-ı Hakkın veli kulları. Mesela Cenabı Hakkın veli kullarından birisi Hazreti Meryem. Demek ki, o veli kullar var ama biz görmekten uzağız. Biz böyle insanlar var mı diye kendi kendimize sormaktan uzağız. Olsa da kabul etmekten uzağız çünkü çok biliyoruz biz, her şeyi çok biliyoruz. Yani biz doktora gidiyoruz, doktordan fazla doktoruz biz. Biz gidiyoruz mali müşavire, mali müşavirinden fazla mali müşaviriz, biz avukata gidiyoruz, avukattan fazla avukatız biz, biz tersine gidiyoruz terziden daha fazla, terziyiz biz. Biz biliyoruz. Biz din mi? Dindeyse herkes biliyor, avukatı, terzisi, doktoru. Bütün her alan dinde ahkam kesiyor. Hani bir ortaokul talebesi, hadisler sahih değil diyor, ahkâm kesiyor. Veyahut da üç tane kitap okuyan kimse, İmamı Azam'a kafa tutuyor veya iki sefer oturmuş Allah demiş, Abdulkadir Geylani Hazretlerine kafa tutuyor, benim zamanımda olsaydı, Geylani hazretleri benden ders alırdı, diyor. Böyle küstah veyahut da iki ders yapıyor, iki zikrullah yapıyor, ben Allah'la istişare ediyorum her şeyi diyor. Biz çünkü böyle hadsiz, böyle hadsiziz biz.

O yüzden kim veli ki? O veliyi görse zaten, diyecek ki ya, bunun neresi veli? Hani onların aradığı ne? Veli dediğin zaman, kavuğu kocaman olacak, cübbesi koskocaman olacak, yaldızlı cübbesi olacak, etrafındaki insanlar gördüğü zaman titreyecek, kendilerini atacaklar, sayhalar atacaklar...O veli! Gösterişli, şatafatlı olacak gözümüzde, o böyle büyüteceğiz onu. Aman gözüne bakma onun, aman kafanı kaldırma onun önünde, sakın göz göze gelme. Neden? Çarpılırsın? Allah Allah! Hazreti Peygambere baktılar, bakmaya doyamadılar, çarpılmadılar, Hazreti Peygamberin ümmeti olan bir veliye bakacak ümmet, çarpılacak, öyle mi? Yani Sahabe Cebrail'i gördü,

çarpılmadı, sahabe cinleri gördü, çarpılmadı, sahabe, Hazreti Peygamberle yaşadı, on sekiz yıl boyunca, yediler, içtiler, savaştılar, sohbet ettiler, sabahladılar, çarpılmadılar ona baktıkları için ama o şeyh efendiye gittiğinde, aman kafanı asla kaldırma, kafanı kaldırma, göz göze gelme. Niçin? Çarpılırsın! Bize bunları söylediler. Böyle olunca da biz tırnak içerisinde velilik mevhumunu, velilik makamını kerih görmeye başladık. Bunun yanında icazetsiz, derlemiş, toparlamış, biz sabah kalkmış, ben şeyhim demiş, bunları da ilave ettiğinizde, hadi bir kısmına diyelim ki hani Allah için yola çıkmış, bir şeyler yapmaya çalışıyor diyelim ama işin içerisinde fesada uğramış o da. Gelsin paralar, gitsin, eurolar, gelsin, dolarlar gelsin, altınlar.

Haydin kardeşler, cami yaptırıyoruz, haydin kardeşler, medrese yaptırıyoruz, haydin kardeşler, tekke yaptırıyoruz. Bu işler para vermeden olmaz, okul yaptırıyoruz, han yaptırıyoruz, hamam yaptırıyoruz. O, bir bakmışız ki, bizim şeyh efendi, elli trilyonluk arabaya biniyor, bizim şey efendinin villaları var, boğaza bakan. Az bile, daha fazlasının olması lazım, yakışır bizim şehrimize! Tabii ya, olması lazım. Onların da gözleri görmezler. Amma koltuğun rahat ha diyor, gel bir otur, benim koltuğuma. Yemin ediyorum, vallahi de terk edeceğim billahi de terk edeceğim. Ama yok öyle bir şey onlara, onlar çünkü belli bir dukkalığın ürünleri. Onlar değişik ülkelerin, değişik karanlık mahfellerinde kurulmuş dergahlar, tarikatları. Tabi böylece bunları da görünce bizim halkımız yani tarikattan da soğuyor, cemaatten de soğuyor. Kimmiş veli ya, bırak, ya! Para düşkünü her biri deyip çıkıyor işin içinden, öyle söylüyorlar ama bunu normalde gerçekten Allah'ın dostları var mı? Var. Ayetle sabit mi? Evet, işte Hazreti Pir diyor ki o büyük dostlardan, velilerden birisi, ben diyor, gönlümden çıkanı söylesem, kabirdeki ölüler diyor, canlanır. Hey koca Pir! Sen konuştuğunda kabirdeki ölüler dirilir de kendisini diri gören dünya üzerinde yürüyen ölüler, dirilmezler. Kabirdekilere, 'Esselamu aleyküm ya ehli kubur,' dersin. Mümin olanların hepsi de gür sedayla, 'Ve aleykümselam,' der, selamını alır, tabiri caizse ayağa kalkarlar, boyun bükerler ama dünyada yürüyen, diriymiş gibi olan insanlar ne yazık ki, dirilmezler. Neden? Fesadın içerisinde, fesada boğulup kalmışlar. O selamı alacak kulak yok, o selamı alacak kulakta duyma yok, o selamı hissedecek gönül yok. O yüzden Necip Fazıl'ın dediği gibi, 'Yaşayan ölüler, sizi kim diriltecek', yaşayan ölüler sizi kim diriltecek?' Evet!

"Kulak ver, o nâmeler uzakta değil fakat sana söylemeye izin yok."

Sen o mürşidi kâmile kulak ver. Dil ile söylenmeye izin olmayanı gönül kulağıyla dinle. Kelama müsaade edilmeyeni, gönlüne gönlüne daya. Rabıtanı kur, gönlünden gönlüne akıtmasını bil. Derviş! Gönlünü gönlüne daya o mürşidi kamilin. O mürşidi kamilin gönlüne gönlünü daya ki dile gelmeyen sırlar, senin gönlüne gelsin. Dile gelmeyen ruhi, ruhi sırlar, senin gönlüne

gelsin. Sen o mana alemine gönül ayağıyla yürüyeceksin. O mana alemini gönül gözüyle göreceksin, o manalı sözleri gönül kulağıyla dinleyeceksin. Gönlüne gönlünü dayamıyorsa, gönlüne gönlünü dayamıyorsa ve mürşidini kendinden fazla sevmiyorsan, kendinden fazla sevmiyorsan, onun gönlünden sana bir işaret gelmeyecek. Sen o nâmelerden almayacaksın. O nâmelerden almak istiyorsan, muhakkak gönül kulağını onun gönlüne dayayacaksın. Muhakkak ki gönlünü gönlüne rapt edeceksin. Aynı sözler çıkacak senden, aynı kelimeler dökülecek senden. Nasıl Hazreti Peygamber(s.a.v.) hazretlerinin dilinden dökülen, Hz. Ebubekir efendimizin dilinden dökülüyorsa, senin de dilinden dökülen üstadının dilinden dökülecek veyahut da senin dilinden dökülen bir konuyla alakalı meselede, senin üstadının da dilinden dökülecek. Gönle gönlünü daya, onu kendinden fazla sev. Onu kendinden fazla seversen, onun o gönlündeki ilahi ilmin hazineleri sana açılır, yoksa sana o ilahi ilmin hazineleri açılmaz. Bu uzakta değil. Sen ceseden uzakta olabilirsin ama bir müritle mürşit arasında eğer ki müridin bağlantısı tam ise rabıtası tam ise, uzak yakın olur, yakın uzak olur. Ne dedi Hazreti Pir? Yemen'deki dedi fiziken uzaktadır ama bizim canımızdadır, yanımızdaki kimse dedi, yanımızdadır ama uzaktadır dedi, canımızda değildir. Bu bir mürit için mürşid uzakta değildir. Mürit onu uzakta görür çünkü gönül gözü ve gönül kalbi çalışmadıysa gönül kulağı duymuyorsa o uzaktadır. Gönül kulağı duyan ise o yanı başındadır, yakındadır, canındadır, ruhundadır, sırrındadır. Aslında mürşid ile beraber dolaşır, mürşid ile beraber o da hangi aleme gidiyorsa mürşid, o da oraya gider. Mürşit nereyi seyrediyorsa, seyrullahta o da orayı seyreder. Ancak gönül bağı kurarsa, orda gönül rabıtası kurarsa olur.

Bizler daha doğrusu kendimizi karıştırmayalım, "tarikatım" diyen kimseler, dervişlere zorla iki alnımın ortasını rabıta edeceksin diye rabıta veriyorlar. Ya bu adam ne rabıtası, daha şeyh nedir bilmiyor. Şeyhi sevmek nasıldır bilmiyor, onu bilmeyen kimseye rabıtayı patlatıyorlar, her birinin akli dengesi bozuluyor, kafası bozuluyor her birinin. Sabahtan akşama kadar zorluyor kendini şeyhin iki kaşının ortasını rabıta edeceğim diye. Sufilik, sevme işidir. Allah'ı seven kimse, sufilikte yürür. Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem i seven, sufilikte yürür. Üstadını seven sufilikte yürür. Bu sevgi onda tecelli etmiyorsa, o dergâhın içerisinde durur ama yol alamaz. Orda durması dahi büyük keramettir, orda durması dahi büyük hikmettir. Bunun sakın kerih gördüğümü zannetmeyin sakın. Sakın! Orda dursun zaten o, sıkıntı yok ama yol yürüyecekse evet, kendinden fazla sevecek ve o zaman kulak verecek. O zaman kulak verdiği zaman o velinin, o mürşidi kamilin hatta bir çıt ileri, o peygamberin içindeki nâmelerden ona nâme gelecek. O zaman hakikati görecek, o zaman doğruyu yanlışı gerçek manada

bilecek. Hani Allah Resulü buyurdu ya sallallahu ve sellem , müftüler dedi fetva verse de siz kalbinize bakın. İşte o zaman kalp mekanizması çalışacak. O zaman kalp mekanizması, müftünün fetvasına değil kalbin fetvasına bakacak. Eğriyi doğruyu, yanlışı eksiği, fazlayı kalbî ilham alacak çünkü onun. Cenab-ı Hak onun kalbine ilham edecek, Cenab-ı Hak onun kalbine merhamet edecek. Merhamet edince evet, bu hata, evet bu yanlış, evet bu doğru, evet bu eksik hatta ayeti kerime aklına gelecek, kalbine gelecek onun hatta hadisi şerif kalbine gelecek. Bu konuda böyle bir hadisi şerif var, bu konuda böyle bir ayeti kerime var, bu konuda böyle bir fetva var diye onun gönlü çalışmaya başlayacak ki gerçek manada sufi olma yolunda yürüyecek. Eğer bu manada gönlünü üstadın gönlüne raptedebilirse, gönlüne! Çünkü 'hiçbir yere sığmadım, mümin kulumun kalbine sığdım' dedi, aklına değil kalbine sığdım dedi. O yüzden Hazreti Pir için söylüyorum, o mürşidin, öyle bir pir seviyesindeki bir mürşidin gönlüne kulağını daya, şeytan kulağına vesvese vermesin. Gönlünü üstadının sesine daya, heva heves seni parmağında oynatmasın. Üstadına sımsıkı yapış, nefis seni hopur hopur hoplatmasın. Hamsi gibi tavada zıplatmasın seni, zıplatır çünkü 1930. beyit:

"Agâh ol ki veliler zamanın israfilleridir. Ölüler onlardan can bulur gelişirler. Ölü canlar ten mezarında kefenlerine bürünmüş yatarlarken onların sesinden sıçrayıp kalkarlar. Derler ki bu ses öbür seslerden bambaşka çünkü diriltmek Allah sesinin işidir."

Agâh ol ki veliler, zamanın İsrafilleridirler. Hani agâh olun, gözünüzü açın. Yunus süresi, ayet atmışikiden atmışdörde kadar; veliliği inkâr edenler, veliliği inkar edenler Cenab-ı Hakkın ayeti kerimesini inkâr ediyorlar, Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin sünneti seniyyesini, hadisi şerifleri reddediyorlar. Ayetle sabit, Yunus, 62-64: 'Gözünüzü açın. Allah'ın dostları üzerine ne korku vardır ne de onlar mahzun olurlar. Onlar iman etmişler ve Allah'a karşı gelmekten sürekli sakınmışlardır. Onlara dünya hayatında da ahiret hayatında da müjdeler vardır. Allah'ın sözlerinde değişiklik yoktur. İşte bu en büyük kurtuluştur.' O veliler en büyük kurtuluşa ermişlerdir. O en büyük kurtuluşa erdikleri için onlara dünyada da ahirette de mahzun olmak, dünyada da ahrette de korku yaşamak yoktur. Onlar korku nedir bilmezler. Hem dünya için, hem ahret için her türlü dünyevi ve uhrevi korkulardan arındırılmışlardır. Herkes belli korkuları yaşarlarken, o Allah dostları, Allah'a olan tam teslimiyetleri ve imanları veçhesiyle asla korkuyla yüzleşmezler. Onlar korku nedir bilmezler.

Dünyalık da ahiretlik de korku onların içinden alınmıştır. O dünya ve ahiret korkusunu, dünya ve ahiret kaygısını, dünya ve ahiret üzüntüsünü o arkaya atmıştır. O gerçek manada özgür, gerçek manada kurtuluşa erenlerdendir. O yüzden, onun için, eş korkusu, aşk korkusu, çocuk korkusu,

iş korkusu, dünya korkusu, şu korkusu, bu korkusu onlarda yoktur. Onlar korkuyla olan işlerini bitirmişlerdir. Onlarda uhrevi korku da yoktur. Ahret korkusu da yoktur. Ahret korkusu olmamak demek küstahlık değildir. Onlar Allah'ı görüyormuşçasına yaşadıklarından hadisi kutsi öyle, Allah'ı görüyormuşçasına ibadet ettiklerinden Allah'ı görüyormuşçasına yaşayan bir kimse, ahireti de görür, mahşeri de görür, kabri de görür, hesabı da görür, kitabı da görür. Hesabı, kitabı, mahşeri de gördüğünden dolayı onun ahiret korkusu da yoktur. Hatta cennetteki makamını da görür. Cennetteki makamını da gördüğü için onda ahiret korkusu yoktur. Onda dünya korkusu da yoktur. Eğer dünya korkusu olursa, o zaman zaten yeise düşer, ümitsizliğe düşer. Dünya korkusu olursa hiçbir zaman hakkı ve hakikati tebliğ edemez, konuşamaz. Etrafından, etrafındakilerden menfaat düşüncesi varsa, menfaatim kesilir diye hakkı ve hakikati haykıramaz. Devletten, belediyelerden, kurumlardan, ordan burdan bir şeyler devşireceğim diye derdi varsa, o hak ve hakikati konuşamaz. O hak ve hakikati konuştuğu için yanı başındaki insanlar dahi tırsarlar, korkarlar, onun başına bir şey gelecek veyahut da bunun sohbetlerine gidersek bizim de başımıza bir şey gelecek diye korkarlar ama o hak yolcusudur, o müjdesini almıştır. Müjdesini aldığı için artık o cemalullahta fena olmuştur. Cemalullah perdesinden perdesine geçtiği için asla ve asla dünya ve ahiret kaygısı yoktur. Dünya ve ahiret kaygısı olmadığı için de bu alemde yalnızdır. Ancak onun dostları, peygamberler, veliler, mürşitler, müminler, iyi, sağlam dervişlerdir. Ancak onları onlar anlarlar. Diğerleri korkarlar, diğerleri çekinirler, hatta ve hatta terk ederler, hatta ve hatta o üstadın gözünün içine bakaraktan terk ederler, bakaraktan yürür giderler. Çünkü o korkusuzluktan korkarlar. Korkusuzluktan korkarlar çünkü Hazreti Allah onları kendine seçmiştir. Onları kendine seçtiğinden dolayı onlarda dünyevi ve uhrevi korku yoktur. Onlar korkusuz bir şekilde bu dünyadan geçip giderler, hayal gibidirler. Hayal gibidirler, sanki hakikatte yokmuş gibidirler. Bir rüya misali gelir geçerler, gelip geçtikten sonra herkes ahu efgan eder, dizine vurur. O yüzden der sonradan kalanlar, böylesi gelmedi. Oysa geldi, sen gelenin kıymetini bilmediğinden dolayı böylesi gelmedi deyip ham hayal kurup oturdun kaldın. Kimlerdir Allah dostları? Bakın, Allah Resulü sallallahu ve sellem hazretleri beyan ediyor: 'Allah'ın dostları görüldükleri zaman, Allah'ın hatırlandığı, Allah'ın zikredildiği kimselerdir.' Demek ki bunlar var. Ayeti kerime o güne hitap etmiyor, kıyamete kadar bütün herkese hitap ediyor. Kimlerdir Allah dostları? İbni Abbas rivayet ediyor: 'Bir adam, 'Ey Allah'ın elçisi, Allah'ın dostları kimlerdir?' diye sordu, görüldüklerinde Allah'ın hatırlandığı kimselerdir.' Ebu Hureyre naklediyor: 'Allah'ın kullarından öyle kulları vardır ki, peygamberler ve şehitler onlara gıpta eder.' 'Ey Allah'ın elçisi

kimdir onlar? Olur ki onları severiz' denildi ve şöyle buyurdu: 'Onlar öyle bir kavimdir ki', kavim! Demek ki Allah'ın dostları neymiş? Ayrı bir kavimmiş. Kavim, özel kavim! 'Allah'ın dostları, onlar öyle bir kavimdir ki mal ve nesebi için değil, Allah için birbirlerini severler. Yüzleri nurdur. Nurdan minberler üzerindedirler. Bütün insanların korkacağı zamanda, onlar korkmayacaklar, insanları mahzun olacağı zamanda, onlar mahzun olmayacaklardır.' Sonra az önceki bu ayeti kerimeyi okudu Allah Resulü sallallahu ve sellem . Dikkat edin, 'Allah dostlarına hiçbir korku yoktur, onlar mahzun da olacak değillerdir,' ayetini tilavet buyurdu. Aynı hadisi şerifi, benzer bir şekilde Ahmet İbni Hanbel de naklediyor. Demek ki, onlar mahzun olmayacaklar, onlara dünyada da ahirette de müjdeler vardır denilince, sahabe soruyor, 'Ey Allah'ın Resulü, bu müjde ne?' Cevap, 'Bu müjde, Müslümanların gördüğü veya ona gösterilen salih rüyadır. Ben o yüzden derim, rüyanızda görerekten ders alın. O rüya sana müjde çünkü hem o üstada müjde, hem sana müjde. Üstada da müjde, sana da müjde. O müjdeye sahip ol, o müjdeye sırtını dönme. Allah'tan sana bir müjde o.

Sen bir mürşidi kamili rüyanda görmüşsün, yemin ediyorum, o gördüğün rüya var ya, dünya ve dünyanın içindekilerden daha hayırlı. Ama sen o müjdeye sımsıkı tutunursan. O müjdeye, Allah'tan gelen o müjdeye hainlik yapmazsan, Allah'tan gelen o müjdeye sırtını dönmezsen, Allah'tan gelen o müjdeye sen böyle kalkıp da çok özür dilerim ama kıymet bilmemezlik edip küstahlık etmezsen. Edersen, kıymet bilmezsen, yok kardeş! Hesabın çetin olur. Sebep? Allah sana delillendirdi çünkü Allah sana delillendirdi. Dedi ki ben sana rüya göstermedim mi? Ben sana delil olarak önüne koymadım mı? Ben senin önüne delil olarak koymadım mı? Sırtını dönme, sen o müjdeye hainlik yapma. Sen o müjdenin kıymetini bil. Sen o müjdenin kıymetini bilmezsen, yüz üstü sürünenlerden de olmazsın, gömülenlerden olursun daha aşağı inersin. O yüzden o müjdelenmiş, sana müjdelenmiş çünkü. Sımsıkı tut, sımsıkı tut asla bırakma! Sımsıkı tut, sımsıkı tutmak demek kaideye uymak, usule uymak, Kur'an sünnete uymak, haddini bilmek, hadsizlik yapmamak, düpdüzgün gitmek. Yoksa sen nankörlerden olursun, sen vefasızlardan olursun. Kime? Allah'a karşı. Allah muhafaza eylesin. O yüzden görülen rüya hem görene hücceddir hem de görülene hücceddir.

O yüzden derim rüyalarınızı anlatın, görene de görülene de hüccet. Hani bazen aslında dervişlere rüyalarınızı birbirinize anlatmayın dememin sebebi şu: Bazıları rüyayla karşıdaki kimseleri tahakküm altına almaya çalışıyor. Bunlar ham dervişler. Seni rüyamda gördüm, böyle böyle gördüm, bu rüyanın önemi yok. Önemli olan sen üstadını gördün mü rüyanda, sen onu anlat dervişe. Sen Pir efendiyi gördün mü rüyanda? Sen İmamı Azam'ı, İmamı Şafi'yi, İmamı Maliki'yi gördün mü? Sahabeleri gördün mü? Geçmiş

peygamberleri gördün mü? Peygamber Efendimizi gördün mü onu anlat derviş kardeşine, işaret olsun, aşk olsun. Onu anlatmıyor, yok çünkü! Onu anlatmıyor, yok çünkü! Ne anlatıyor? İşte Gürkan seni ben rüyamda gördüm, iyi gördüm! Yani rüyamda gördüm Gürkan seni, iyi gördüm. Sen bana tevessül et, sen bana doğru yanaş. Bak, ben seni rüyamda gördüm ha! Aman ya Gürkan da şöyle diyecek, beni rüyasında görmüş ya, Allah razı olsun. Allah Allah! Dün bir, bugün iki ya, sen ne yapmaya böyle bu yola girdin sen? Sen ne istismar ediyorsun yolu? Sen yolu neden istismar ediyorsun? Sen neden yolu kirletiyorsun? Sen görmüş olduğun, filancayı gördüğün rüyayla onu neden tahakküm altına almaya çalışıyorsun? Bu yolu istismar etme. Bu yolu sen kirletme, harap olursun. Ben de ne diyorum o zaman? Arkadaşlar rüya anlatmayın birbirinize diyorum. Birbirinize rüya anlatmayın. Sebep? Ya rüyayla sen dervişleri tahakküm altına alıyorsun. 'Ben rüyamda gördüm', e gördüysen gördün ya, tamam. Sen gördüysen, senin rüyan kayda değer bir rüyaysa, varsa bir şey başındaki de övendirek değil ya, sana bir şey söyleyecektir muhakkak. Sana bir şey diyecektir veya demeyecektir. Ne yapacaksın? Bir de o var. Rüyayı anlattı manası ne efendim? Tabii ya! Bunu defalarca söylüyorum, yine defalarca bunun böyle, manası ne, ne işarete geldi...Allah Allah diyorum ya! Bunlar diyorum sohbeti dinlemiyorlar demek ki! Sohbeti dinlemiyor, sohbeti dinlemiş olsa tabi olacak. Yok! Oturacaksın, kalkacaksın, ona bir de cevap yazacaksın, yani! Kuş görmüş, kuş gitmiş bir dala konmuş, dala konduktan sonra buna bakmış! Hikmeti ne? Dervişlik bu hale getirilmez ya! Bu hale getirilmez! Yok! Biraz edep lazım, biraz haddi bilmek lazım. Biraz haddi bilmek lazım. Yok! Biz böyle istismar ediyoruz. Biz şeyhi de istismar ediyoruz, şeyhin samimiyetini de istismar ediyoruz, onun yumuşaklığını da istismar ediyoruz, onun sünnete uyma çabasını da istismar ediyoruz. Gecesi olmayacak, gündüzü olmayacak, o da insan gibi yaşamayacak, hiçbir şeyi olmayacak! O yazdı ya selamünaleyküm sen anında hemen aleykümselam yazacaksın! Anında yazacaksın ona! İşini gücü bırakacaksın. Ya onun bir dersi olmayacak, onun bir zikri olmayacak, onun bir murakabesi olmayacak, onun bir şeysi olmayacak! Tabi ya!

Birisi de öyle yazmış. İsmail Hakkı Bursevi yetmiş tane Bursevi olmuş, hepsi de ayrı şey yazmış hani ne o, tefsir yazmış, efendim sizden de birkaç tane vardır zaten muhakkak, e siz de cevap verirsiniz. Küstahlıkta böyle sınır tanımayanlar da var! İşte burdan da bu konuşuyor, teknolojinin de böyle bir hali var. Yani normalde şimdi bunun da bir Allah muhafaza eylesin sınırı olmalı. Velhasıl o rüya, senin için müjde, ona sahip çık, hadsizlik yapma. Ona göre dosdoğru dur, yolunda yürü çünkü o veliler, zamanın İsrafil'i. Bunun kıymetini bil ve sen gerçekte ölüsün, sen onun nasihatiyle can bulacaksın, onun vermiş olduğu esmayla, onun vermiş olduğu sohbetle ve zikrullah

halakasında dirilerden sayılacaksın. O yüzden bu hali asla kaybetmemeye çalış ve o mürşidin tespitleri, o mürşidin sözleri, o mürşidin hali senin gönül dünyanı aydınlatacak. Sen gönül kulağını iyi yasla ve can kulağını iyi rabıta et oraya ve can kulağınla sen iyi dinlersen, şeytanın gönlüne vermiş olduğu vesvese, nefsin hile ve desisesi senden yürüyecek, gidecek. Şeytan hile ve desisesiyle seni kandıracak ama sen gönlünü ve rabıtanı bozarsan, evet, şeytan da nefsin de seni aldatacak. Bu, rabıta bozukluğundandır. Müritle mürşit arasındaki ilişkinin bozulması, rabıta bozukluğundandır, müridin tembelliği, müridin bir işi yapmamayı istemesi, ayaklarının geri geri gitmesi, onun rabıtasının bozukluğundandır. Onun gönül dünyasının kirlendiğindendir. O heva ve hevesine uymuştur. Şeytan ona vesvese vermiştir. Şeytan vesvese verdiğinden onun ayakları geri geri gider. Sohbetten geri geri gider, zikrullahtan geri geri gider. Bir iş yapıyorsa ordan geri geri gider. O tabiri caizse, herkes ileri doğru koşarken, o yönü gene üstatta ama o geriye doğru koşmaya başlar. Hani dersin ki ya bu neden geriye koşuyor, öyle değil mi? Hoş onun geriye koşmasını da lütuf olarak görüyoruz, yoldan çıkmıyor en azından. Haydi dersin, arkasından tutarsın, yürütürsün, koşturacağım diye uğraşırsın, bazıları, bu da böyle yakınlarda olur, yakınlarda, kendisini yakın görenler geri geri koşacağım diye uğraşır. Lan yavrum kardeşim ya, sen ne yapmaya geri geri koşacağım diye uğraşıyorsun! Sen bir milim dahi olsa ileri doğru koş. Yani sana demişler ki işte örneğin, Adnan yanlış anlama, suyu getir. Ya getir sen ya! Neden gevşeklik gösteriyorsun veyahut da bunu burdan kaldıracaksın. Kaldır kardeşim, neden gevşeklik gösteriyorsun! Dersini çek, neden gevşeklik gösteriyorsun! Neden geri geri gideceğim diye uğraşıyorsun! Neden heva hevesine uyuyorsun! Neden şeytana uyuyorsun! Uydun! Uydun, e telafi et. Yoksa geri geri gidiyorsun. Maazallah, geri geri giderken sen de arkanı görecek göz de yok. Ayağına bir taş atacak, düşeceksin. Düşünce kalacaksın orda. Kaldığınla da kalmayacaksın, sonra diyeceksin ki bırakıp gittiler beni, yoldan çıkacaksın. Sonra diyeceksin ki işte benimle ilgilenilmedi. Ya kardeş, daha ne yapalım sana? Öyle söylüyoruz anlamıyorsun, böyle söylüyoruz anlamıyorsun, direk söylüyoruz anlamıyorsun, endirekt söylüyoruz anlamıyorsun.

Anlamıyorsun, anlamak istemiyorsun! Sen kulağını vermiyorsun. Sen rabıtanın bozuyorsun. Sen rabıtanın bozuyorsun. Sen rabıtana başka şeyler almışsın. Hem dergahtayım diyorsun ama dergahta başka şeyleri rabıtana almışsın. Şeyhliği rabıtana almışsın, yok zakirlik rabıtana almışsın, yok çavuşluk rabıtana almışsın, yok şunu rabıtana almışsın. Değil kardeşim ya! Otur dervişlik yap. Otur dervişlik yap! Gönlünü gönlüne rabıta et. İşine bak, yoluna bak. Geri adım gitme. Geri adım gidersen Allah muhafaza etsin, o yüzden hüsrana uğrayanlardan olursun. Ben çok özür dilerim

böyle ben dediğim için ama bir ölçü veriyorum. Diyorum ki, on sekiz yıl boyunca ben şeyhimin sözüne baktım. Millet ne dediyse dedi, beni ilgilendirmedi. Ben şeyhimin bana ne dediğine baktım. Bir de şeyhimin benim yüzüme ne dediğine baktım, arkamdan da ne dediğine bakmadım. Benim şeyhim, şeyh efendinin tabiriyle dabak sevdiği deriyi yerden yere çarparmış, değil mi Hüseyin aga, sohbetlerde bunu çok diyordu, değil mi? Dabak sevdiği deriyi...Aslında kendisi de eski derice. Dabak yani kendisi. Tabii. Sonradan ayakkabıcı, önceden derici. Bildiğiniz derici, dabak yani. O yüzden o derdi ki dabak sevdiği deriyi yerden yere vurur. O vururdu beni yerden yere çünkü bir şey örnekleyeceği zaman, millet de böyle bakardı ona. 'Mustafa abi için böyle söyledi.' Yani bir saat sonra, benle beraber biz böyle can ciğer kuzu sarmasıyız, onu görmüyor şimdi o. Ordan aldanıyor o. Derviş! Yok! Sen gönül kulağını daya ona. E şimdi biz şimdi birisinin böyle bir aleyhine bir şey söylesek adam dergahı mergahı bırakır. Bırakır! Ama benim hakkımda böyle konuşmuş ya der. Konuşsa ne olacak? Konuşmuş. İyi, sen de nefsini topla, kendini topla. Konuştuysa sana senin kendini toplaman için konuşmuş. O yüzden hadisi şerifte 'salihlerden söz edilen yere rahmet iner, lütfu ilahi ve affı rabbani yağar' buyrulmuş hadisi şerifte. O yüzden sen o mürşidi kamillerin sözlerine gönül kulağıyla kulak ver gönlünü onlara daya, onlara yasla. Muhakkak ki kurtuluşa erenlerden olursun. Rabbim bizleri kurtuluşa erenlerden eylesin. Mürşitleri can kulağıyla dinleyenlerden eylesin. Onlara itaat edenlerden eylesin. Rabbim cümle derviş ve dervişe kardeşlerimizi Kur'an ve sünneti seniyyeye sımsıkı yapışanlardan eylesin. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. El-Fatiha maassalavat. Amin. Önümüzdeki hafta Allah izin verirse: 'Biz öldük, tamamıyla çürüdük, mahvolduk fakat Allah sesi gelince hepimiz dirildik kalktık', burdan devam edeceğiz inşallah. Selamünaleyküm.

27 NİSAN 2024
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

https://www.youtube.com/live/VhFDJTGlsig?si=gS5mQeoGaa6HIUo_

MESNEVİ-İ ŞERİF 1932-1934. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Ayınızı yılınızı ömrünüzü hayırlı eylesin. Cenab-ı Hak bizleri ve bütün Ümmet-i Muhammedi Hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip Hak yolunda mücadele eden, batılı bilip batıla karşı cihad eden kullarından eylesin. Rabbim, nerede bir Müslüman zulüm altında inliyorsa, Cenab-ı Hak onun intikamını alsın. Yeryüzünde Müslümanlara zulmedenleri kahr-u perişan eylesin. Onları yerin dibine geçirsin. Onların makamlarını alaşağı etsin. Devletlerini ve güçlerini dağıtsın. Amin. Ecmain. Geçen haftadan devam ediyoruz inşallah:

"Biz öldük, tamamıyla çürüdük, mahvolduk fakat Allah'ın sesi gelince hepimiz dirildik, kalktık. Allah'ın sesi ister hicab ardından ister hicabsız gelsin. Cebrail Meryem'e yakasından üfleyerek ne verdiyse Allah sesi de insana onu verir."

'Biz öldük, tamamıyla çürüdük, mahvolduk.' Evet, manevi olarak hepimiz de ne yazık ki hataların, kusurların, yanlışlıkların içine düşüyoruz veya bu sadece haramlarla, fiili haramlarla değil, fikriyat açısından da kâh haramlara düşülüyor kâh küfre düşülüyor ve insanların bugün gelmiş olduğu noktada, fikri olarak, yani akaid noktasında insanlar umulmadık bir şekilde küfre düşebiliyorlar. Bu bazen bilgisizlikten kaynaklanıyor, bazen cehalet söz konusu bazen de bildiği halde sapkınlıktan kaynaklanıyor. Bunlar böyle gün geçtikçe daha da artıyor. Müslümanları ifsat etmek isteyenler, Müslümanların bu noktada hem akidelerini bozaraktan hem de amellerini bozaraktan amacına ulaşmak istiyorlar. Bu tarih boyunca böyle olmuş, böyle olmaya da devam ediyor. Sonuçta tarih boyunca hakla batılın savaşı

hiç bitmemiş Adem'den itibaren. Bu her alanda hakla batılın savaşı devam ediyor ve insanlar bu hakla batılın arasında savaşırken manevi olarak da çürüyorlar, mahvoluyorlar veya günahı kebairlere giriyorlar veyahut da heva heveslerini ilahlaştırıyorlar, heva hevese düşüyorlar ve acı bir şey bu, gün geçtikçe azalacağını fazlalaşıyor. Bu da ahir zaman alameti. Buna da söylenecek bir söz yok tabii ve bu çürümüşlüğün, bu mahvolmuşluğun içinde Hz. Pir diyor ki Allah sesi gelince hepimiz dirildik kalktık. Yani bu çürümüş bir hayatın içerisinde, çürümüş bir akli hareketlerin içerisinde, ameli hareketlerin içerisinde bir Allah sesi bizi diriltti. Allah'ın sesi ister hicab yani perdenin arkasından olsun, isterse hicapsız, isterse perdesiz gelsin, Cebrail'e Meryem'e yakasından üfleyerek ne verdiyse Allah sesi de insana onu verir. Yani burdaki söz konusu olan vahiy ile alakalı. Cenab-ı Hakk'ın insanlara vahyetmesi veyahut da Allah'ın vahiy tecelliyatı. Şura, ayet 51: 'Allah bir insana ancak vahiyle' yani direkt bir kimseye vahyetmesi ile dikkatinizi çekeceğim, sohbetin burası bu hafta ve önümüzdeki haftaki bu sohbeti çok dikkatli dinleyelim. Bir anda insan, hoş sonradan dinlese toparlar kendini de bir anda böyle fikri olarak bir taraflara kaymasın hiç kimse. Şura ayet 51, bunu böyle önemle arz ediyorum çünkü hani benim başıma gelen bazı şeyler var ya, işte rüya ile alakalı, diyanetle alakalı filan, medyada dolaşan şeyler, bu aynı zamanda da onların hepsine de bu cevap olacak çünkü ilmi bir cevap olacak: 'Allah bir insana ancak vahiyle', bakın, direkt vahiy ile, bir insanı ayırmıyor burda, 'bir insana vahiyle veya perde arkasından konuşur, yahut bir Elçi gönderir de izniyle ona dilediğini vahyeder. Şüphesiz o Yüceler Yücesidir, hüküm ve hikmet sahibidir.'

Üç tane vahiy tecelliyatı var: Bir, Allah bir insana direkt vahyediyor. İnsana, burda ayırmamış, peygamber olarak. İki, yahut bir elçi gönderir, izniyle ona dilediğini vahyeder ya da perdenin arkasından konuşur. Üç tane vahiy; bir perdenin arkasından konuşur; iki, bir elçi gönderir, onun üzerinden vahyeder, onun üzerinden vahyeder. Bir elçi gönderip onun üzerinden vahyetmesi. peygamberler ve ilahi kitaplarla alakalı. Şimdi bunların tafsilatlısına giriyorum. Bir, Allah bir insana ancak ona vahiy göndererekten, direkt vahiy gönderiyor ona. Bu, biz yakîn olarak bu kim var? Peygamberler var. Bunun başında kim var? Hz. Peygamber(s.a.v.) hazretleri var, direkt kalbine vahiy veriyor, vahyediyor. Onun kalbine vahyedince, o Cebrail vasıtasıyla gelmediğinden dolayı, biz onu kutsi hadis olarak görüyoruz veyahut da biz ona tırnak içerisinde sünnet noktasından bakıyoruz. Hadis-i Şerifler böyle tecelli etti. Çünkü ayet-i kerimede ne dedi: 'O heva ve hevesinden hiç konuşmadı, o delirmedi.' O ne konuştuysa ayet-i kerime öyle devam ediyor. 'Benim emrimle konuştu.' Bakın burda Cebrail Aleyhisselam yok ortada,

direkt peygamber var s.a.v hazretleri, aynı şekilde Kur'an-ı Kerim'de peygamberlerin üzerinden vahyettiğine dair peygamberlere direk vahyettiğine dair çok ayeti kerime var. O zaman bunu bir peygamber (s.a.v.) hazretlerinin üzerinden bunu algılayabiliriz, iki ama burda ayırt etmemiş ayeti kerimede, Allah insana direkt kalbine vahyeder, kalbine vahyeder. Burdan sakın kendisini peygamber gibi görmek olarak algılamayın herhangi birisini. Bunu kastetmiyorum burda ama burda Cenab-ı Hak ayırt etmiyor. İkincisi neydi? Yani normalde bunu Cenab-ı Hak peygamberlerine vasıtasız bir şekilde, vasıta olmaksızın onların kalplerine vahyederekten Cenab-ı Hak vahyeder, kitap bunu böyle anlatıyor bize. Bunu ayet-i kerimede peygamber olarak ayırt etmiyor mesela.

İkincisi ne? Mesela bununla alakalı örneğin işte direkt vahiy ile alakalı, hani Allah istediği zaman bunu söylüyor ya, örnekleyelim şimdi bunu, İbrahim Aleyhisselam'ın rüyada görüp, rüyada görüp İsmail aleyhisselamı kurban etmeye götürmesi. Şimdi direk İbrahim'e bir vahiy, İbrahim'e vahyediyor. İbrahim kendisi dua ediyor kendi duasına göre ne yapacak? Kendi duası var çünkü bana diyor bir erkek evlat verirsen sana kurban edeceğim bunu diyor. Sana kurban edeceğim deyince bu sefer İbrahim Aleyhisselam İsmail'i ne yapıyor? Kurban etme yoluna gidiyor ve çocuk büyüyor. Ayeti kerime uzun ve çocuk büyüyor. Ondan sonra büyüyünce koşacak, yani tabiri caizse yedi yaşına gelince, müfessirler öyle söylüyorlar. Ne yapıyor? O da onu kurban etmeye götürüyor, rüyasına göre ve normalde Cenab-ı Hak, Saffat suresi 103'ten 107'ye. Yine Saffat suresi 99'dan 102'ye bunları okuyabilirsiniz orada. Mesela 99'dan 102'ye: 'İbrahim dedi ki, 'Ben Rabbimin gitmemi emrettiği yere doğru gidiyorum, o elbet bana bir yol gösterecektir. Yarabbi, salih evlatlar lütfen bana. Biz de ona aklı başında bir oğul müjdeledik.' İbrahim'in emriyle gittiği yer neresi? Mısır, yani Nemrut onu ateşe attı. Cenab-ı Hak onu ateşten kurtardı. Ateşten kurtarınca emri ilahi ile nereye? İbrahim Mısır'a doğru yola çıktı, Mısır'a doğru yola çıkınca İbrahim, yanında Sare annemiz de var çünkü Sare annemiz de kendini ateşe attı İbrahim ateşe atılınca. İbrahim ateşe atılınca, Sare annemiz de ateşe attı kendini. Bu sefer ateşten Sare annemizle beraber çıktılar. Sare annemiz öylesine bir anne! İbrahim aleyhisselama aşık. Öyle. Şimdikiler gibi 'seviyorum' demesi, bir sandviç yiyinceye kadar değil. Kadın-erkek, şimdi menfaate dayalı sevgilerimiz. Şimdi sevgililerimiz, nefsimize dayalı, heva hevesimize dayalı. Öyle ateşe atılanı görmedik daha hiç. Sare annemiz, İbrahim ateşe atılınca, o da kendini ateşe atıyor ve ateşin içinden annesine sesleniyor. Anne gel, dışardan ateş gibi görünüyor ama burası diyor gül bahçesi, gel. Hani ateş sadece İbrahim'i yakmamazlık etmedi, İbrahim'e aşık olanı da yakmadı. Siz

burdan bir hisse çıkarın kendinize. Sadece İbrahim'i yakmamazlık etmedi, İbrahim'e aşık olan Sare'yi de yapmadı. Onlar ikisi beraber Mısır'a yolculuğa çıktılar. 'Aklı başında bir oğul müjdeledik ona' diyor. Çocuk büyüyüp yanında koşacak çağa erişince, bir gün ona, tabi bu çocuk meselesi de ayrı bir imtihan. Tabi Sade'den uzun müddet çocuk olmadı, sonra Hacer'in nikahladı, Hacer'den İsmail oldu. Sonra böyle bir şey olunca, bir ahit söz konusu olunca, İsmail'i, şimdi Şeytan taşlamak var ya, Beytullah'ın olduğu yerden kurban edilen yere doğru yürümeye başladı. O zaman Şeytan geldi, küçük, orta, büyük şeytan. Önce İsmail'e dedi, 'Baban seni bak, kurban etmeye götürüyor, yapma,' dedi.

Özür dilerim, önce Hacer'e geldi. Hacer dedi ki: 'Kurban olsun Allah'a, her şey', ondan sonra İsmail'e geldi. İsmail de dedi: 'Kurban olsun.' Hepsi de şeytana taş attı hem Hacer attı hem İsmail attı. Ondan sonra da kim attı? Ondan sonra da İbrahim büyük şeytana attı taşı ve nereye gitti? Kurban kesilecek yere gitti, şimdi hacıların kurban kestiği yer. Oraya normalde İsmail'i yatırdı, bir sürü bununla alakalı rivayet var, bıçak kesti kesmedi, şu oldu bu oldu...Sufilerin rivayeti güzel, bıçak kesti, fıtratı o, et kesildi, fıtratı o ama kesilen yer arkadan hamur gibi bitişti. Şeyhim öyle derdi, hamur derdi, hamur gibi birleşti derdi. Ben onu tabi onun nerden söylediğini sonradan öğrendim. E şimdi hani Kadirilerde kılıç buhranı var. Şimdi bunu yapmaya kalksam, medya ayağa kalkar, şiş buhranının iki yıl yedi ay cezası var ülkede. Ben şişlenmiş bir insanım, değişik yerlerden. İşte yanağımdan, göğsümden, burdan, böbrek yatağımdan, ondan sonra burdan, gırtlaktan, en güzeli de oydu, bu gırtlakta boşluk var ya, burda, bakın elleyin, burda bir boşluğunuz var ya, aşağıda, tam vücutla birleşir, altı, hah, var mı orda boşluk? Hah, işte o boşlukta, ordan içeri doğru. Yetmedi orada, kemiğinin mi ne dayandı, benim çekicimi getirin dedi, karo fayansçıların çekici var ya, plastikten, onu getirdiler. Çat, çat, çat, çat, çat, çat, çakıyor içime doğru benim. Zaten şişler a böyle! Girdi içeri kadar. Ne oldu? Çok ürperdin mi? Yok, sana vurmayacağım, merak etme. Yok, hazırda var çünkü Cafer hazır hemen böyle. Böyle bir şey olsa, geçen gün onun da kalbine gelmiş, dedim Cafer, eline şişi alan geldi. Vallahi kalbimi, içime doğdu dedi. Şimdi şişleri getirttirsek dedim. Dedi tamam. Dedim vallahi dedim, Ahmed er Rufai hazretleri buradaydı, Mustafa Efendi burdaydı, ellerinde şişler vardı dedim ben. Ha demek, buraya kadarmış, iki buçuk yıl yatacağız, bir de bunun cezasını öderim dedim, ondan sonra öyle ya, tecelliyat, vur deseler vuracağım. Dedim vur deselerdi vuracaktım, Cafer dedim. Vallahi ben hazırdım dedi. Benim de içime geldi dedi. Hüseyin de dedi, ben dedi şimdi şiş bühranı yapacak dedim dedi. İyi, delil oldu yani herkesin de söylediği. Neyse, vur demediler,

ne yapayım, öyle kaldı. Mesela, o şişi yiyorsun ya mesela, batırıyor şişi, ondan sonra öbür taraftan çıkıyor. Hadi, bu yanağa bir şey söylersin ama göğsümden vuruyor, benim böyle. Tuttu göğsümden, burdan vurdu, öbür taraftan çıkardı veya bu böbrek yatağı var ya, burdan sıktı böyle bir güzelce, ordan bir geçirdi, öbür taraftan çıktı. Bir de elma, orda bir de işin şeyi bu, yarım bir tane de elma takıyor oraya, Hay esmasında sen de onunla beraber dönüyorsun.

Şimdi bu, o kesmemenin hücceti, delili oluyor aslında yani çaktı, çat, çat, çat, küt, küt, küt, küt, küt, küt, küt, küt içime, gitmiyor. En son dedim ya, gitmiyor. Kemiğe dayandı. Hangi kemiğe dayandıysa dayandı. Ondan sonra sen karışma dedi bana, Allah rahmet eylesin Sivaslı Ali abi bize. Ondan sonra çıkardı, şişin ucu fısılmış, bayındır diliyle fısılmış, fısılmak, yamulmanın adı bizde fısılmak. Şişin ucu fısılmış. Zaten normalde girmedi, kemiğe dayandı. Ondan sonra ben bırakacak zannettim, hani öyle ya, ordan vurmayacak. Hani bıraktım olmadı yani. Soyun üstünü dedi, çıkar kaldır üstünü dedi. Kaldırdım, bu sefer böbrek yatağından vurdu. Vuracak illa ki şişi bana ya. Velhasılıkelam şimdi o bıçağın kesmediğini, bıçağın kesmediğini, zahiri olarak görüyorsun. Ateşin yakmadığını, zahir olarak görüyorsun. Ben metal işlerinde okudum, çok demir dövdük biz, demiri kızdırdık, ben kendi elimle kızdırdım, kızdırdım, kızdırdım, kızdırdım, lale gibi. Bir de içimden diyorum ki, eyvah diyorum bunu, yalayana, yalayana eyvah diyorum, bu yani yakacak ortalığı gibisinden. Aldım getirdim Ali abi, bizim meşhur hani, bir de onu hani işte ateşe koyarken okuması var, getirirken okuması var, şişi alıp getirirken okuması var filan işte. Onları ben biliyorum diye bana yaptırıyor onları. Neyse, işte getirdim, verdim. Lale deniyor eline. Böyle çok özür dilerim hepinizden, tükürdü eline, bir vurdu, cos yaptı, bir daha tükürdü, bir daha vurdu, cos yaptı, bildiğin cozurdadı, al yala dedi. Hay esması, kopuyor ortalık ama ayaklar yerden kesik! Ben hiç tereddütsüz dilime bir vurdum, coooozzz yaptı dilim. Ondan sonra, dildeki tüyün yanık kokusunu alıyorsun, dilin yanmıyor! Dildeki tüyün yanık kokusu genzine geliyor ama dilin yanmıyor! Cazır, cuzur, cazır, cuzur, ben boyna yalıyorum, dondurma yalar gibi...İyi, bir tanesini söndürdük işte, tamam artık yakmıyor, cazırtı, cuzurtu bitti, ben öbürkünü getirdim, bunu da dedi yala. Dedim, intikam mı alıyorsun? Sus dedi. Tamam, biz onu da yaladık. Üçüncüyü de yaladık, bitirdik.

Normalde tabi o gün Ödemişte hiç unutmuyorum, böyle şişi vurdu bana, ben Hay esmasında dönüyorum, bir arkadaş vardı dervişlerden, böyle göz göze geldik, sen de mi istiyorsun diye, böyle bir işaret ettim, kükürt, gitti bayıldı! Kulakları çınlasın, bir daha derse gelmedi! Şimdi İsmail'i bıçak

kesmedi, sonuç itibarıyla çünkü kesmiş olsa dahi, bıçak da vahye tabii et de vahye tabi, bütün varlık vahye tabii. Saffat 103-107: 'İkisi de bu şekilde teslim olduklarında, onu tuttu, şakağı üzerine yatırdı. Biz ona şöyle seslendik: "Ey İbrahim, gerçekten rüyayı doğruladın. İşte biz iyileri böyle mükafatlandırırız. Şüphesiz, bu apaçık bir kesin çetin bir imtihandı, ona büyük bir kurbanlık fidye verdik." O zaman, Cenâb-ı Hak ne yaptı İbrahim'e rüya yoluyla direkt vahyetti. Aynı zamanda da kime vahyetti? Yusuf'a vahyetti. Peygamberlere de bu manada rüya ile vahyetti mi? Evet. Son peygamber Muhammedi Mustafa'ya da(s.a.v) vahyetti mi rüyada? Evet. Ebu Hureyre nakliediyor, Buhari'de, Müslim'de, diğer hadis imamları da almış ama bu lafızla ikisi almış. 'Müminin rüyası, nübüvvetin 46 bölümünden birisidir.' Müminin rüyası, ben hadisleri teker teker alayım, sonra yorumlayalım. Yine Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem buyurdu, Buhari, Müslim, Tırmızi, Ebu Davut: 'Zaman yaklaşınca müminin rüyası neredeyse yalan söylemeyecek. Esasen, müminin rüyası, peygamberliğinin 46 cüzünden bir cüzdür.' Buhari'nin rivayetinde ilave var. İlavesi şu, peygamberlikten cüz olan şey yalan olamaz. Hadis-i Şerif, peygamberlikten cüz olan bir şey, yalan olamaz. Yani müminin rüyası haktır, bu manada da hadisi şerife göre mümin de ne yapmış oldu? Vahiy almış oldu. Yine devam ediyoruz, Enes Bin Malik'ten, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri şöyle buyurdu: 'Güzel rüya salih kişidendir. Bu da peygamberliğin 46 parçasından birisidir.' Buhari, Müslim, İbni Mace, İbni Hibban, Muatta. Demek ki, Cenâb-ı Hak, bir kuluna vasıtasız vahyediyor, peygamberlerine vasıtasız vahyettiği gibi mümin kimselere de rüya üzerinden vahyediyor ve hadisi şerifte diyor ki: 'O salih insanların görmüş olduğu rüyalar yalan olamaz.' Mesela bir hadis-i şerifte, Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretleri diyor ki: 'Beni rüyada gören, gerçekte de görür.' Bakın, bu hadisi şerifi bir kenara yazın. 'Beni rüyada gören, gerçekte de görür, benim şeklime ve şemalime şeytan giremez.', 'Beni rüyasında gören gerçekte görmüş gibidir.' Bu da başka bir hadisi şerif ama benim birinci söylediğim hadisi şerif şu: 'Beni rüyada gören gerçekte de görür.' Şimdi dervişlerin haline laf söyleyenler, dervişlerin, gerçek dervişlerin ama böyle kâl dervişi değil, böyle derviş olanın, halde gördükleri gerçektir, o görüntülerin şekline şemaline girmez ve hadisi şerife göre bu Cenab-ı Hakkın vahyidir.

Velilerle alakalı. Yunus suresi, 61 ve 62'deki: 'O hem dünyada da hem ahirette de onlara müjdeler vardır' ayeti kerimesinin tefsiri olan dünyadaki müjdeyle alakalı onların gördüğü rüyalar ve onların görüldüğü rüyalar olarak nitelendiriyor Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem . O zaman Cenab-ı Hak peygamberlerine son dönem Hazreti Peygamber sallallahü ve

sellem hazretlerinin ümmetinin salih olanlarına. Demek ki rüyada ne yapmış oldu? Vahyetmiş oldu. Bizim ikinci vahiy neydi? Bir sütrenin arkasından bir perdenin arkasından vahiy alınması. Bunun da ölçüsü, delili neydi? Musa Aleyhisselam'ın Tur-u Sina'da Cenâb-ı Hak'kın vahyine mazhar olması. Kasas, ayet 29: 'Musa hizmet suresini doldurunca ailesiyle birlikte Mısır'a doğru yola çıktı, tur tarafında bir ateş gördü. Ailesine, 'Siz burada durun. Ben bir ateş gördüm, belki size ondan bir haber getiririm veya ateşten bir kor getiririm de ısınırsınız' dedi. Ayet 30; 'Musa ateşin yanına gelince, mukaddes yerdeki vadinin sağ tarafındaki ağaçtan şöyle nida edildi: 'Ey Musa, ben alemlerin Rabbi olan Allah'ım', elçisiz, Cebrail'siz, rüyasız, direkt hitap, 'Ey Musa, ben alemlerin Rabbi olan Allah'ım.' Bakın burda bir sıfat konuşulmuyor. 'Ben Semi olan Allah demiyor, 'alemlerin Rabbi olan Allah'ım.' 31. Ayet: 'Asanı bırak. Musa asasının yılan gibi hareket ettiğini görünce, arkasına bakmadan kaçtı. Tekrar şöyle nida edildi: 'Ey Musa, dön, korkma çünkü sen emniyette olanlardansın. Elini koynuna sok, kusursuz, pırıl pırıl parlayan, bembeyaz bir el çıksın.' Korkudan dolayı uzattığın ellerini, kendine çek. Bu asa ve elin Firavun ve adamlarına göstermen için Rabbinden sana verilen iki mucizedir. Şüphesiz ki onlar hak yoldan ayrılmış fasık bir kavimdir.' O zaman ne yaptı Hazreti Allah celle celalühu? Rüyada değil, direk bir perdenin arkasından, bir perdenin arkasından, Hazreti Pir hicaplı ve hicapsız dedi ya. Hicaplı bu, bu ne oldu? Hicaplı oldu.

Bir önceki neydi? Hicapsızdı, perde yok, direkt kişinin şahsına, kendisine direkt vahyetti. Bu ne? Bu hicaplı. Perdenin arkasından konuştu, hicapsız, sufiler o hicapsız hitaba beşinci makamda ulaşırlar. Derviş kardeşler, ölmeden konuşayım bunları. Beşinci makama gelen, kendi kendinizin delili olun, kanatlanmadan uçmaya kalkmayın, bir başkasını da uçurmayın, kendi kendinizin delili olun. Beşinci esmayı aldın mı? Aldın. Hak esmasını aldın mı? Aldın. Hak esması sen de oturduysa ama bu sahih olan rüyadadır, rüyanda cennete girdiğini görürsün. Daha ileri boyutta ise, ben ağacı da söyleyeyim, bütün gelecek olanların ağacı, ağaç suretinde görünür önce, ağaca yaslanırsın, sırtını ağacı yaslarsın. Bütün dervişan, o ağacın üzerinden gelir. Ağaca yaslanırsın, Cenab-ı Hak, sana hitap eder. Cenab-ı Hak sana hitap edince sadece kulakların duymaz, bütün vücudun duyar. İçin dışın hitabı duyar. İçin dışın hitabı duyunca işte Allah sana direkt vahyetti. Biz böyle anlaşılmasın, peygamber gibi anlaşılacak diye ibare düşmüş ehli sünnet, ilham eder ama hitaptır bu. O hitaba eriştiysen beşinci esmada, senin yolun açıktır, açık açık söylüyorum bunu. Sen o zaman altıya, yediye, nefsine uymazsan koşarsın. Bu hitabı aldıysan, sen şeylik de yapabilirsin, bu hitabı aldıysan, şeylik de yapabilirsin. Hitabı aldın, sana bir de icazet verdilerse, nakibi

nükebba icazeti, sen bunla şeyhlik de yapabilirsin. Bu manevi olarak da tasdiklenmiş olur ama o kimse mürşid-i kâmil değildir, daha yolu var onun da ama başlangıcı nedir? Başlangıcı budur, direkt ne oldu? O hitaba erdi. Bu da ne? Bu normalde, bir önceki hani rüya ile alakalı kısma ilave bu, be cennette çünkü hicapsız, perdesiz onu konuştu, ağacın arkasından veya önünden değil. Bunları böyle açık açık anlatmamışlar bugüne kadar çünkü çok laf söylerler, çok inkâr ederler, çok insana eleştirirler. Tabiri caizse kınarlar. Cenab-ı Hakka hamdüsena ediyorum ki o kınanma duygusu, o kınanma üzüntüsü, o kınanma korkusu, Rabbime hamdüsena olsun, alınmış, umurunda değil, isteyen inansın, isteyen inanmasın, isteyen istediği lafı söylesin. Beşinci esmayı aldın, oturduysan, o hitabı alacaksın. Bunu Türkiye'de şeylik yapan, Türkiye'de mürşidim diyenler, Türkiye'de 'Ben veliyim' diyenlere bu sözüm. Eğer beşinci esmayı aldığınızı iddia ediyorsanız ve bu hitabı almadıysanız, oturduğunuz koltukları terk edin. Ya da deyin ki, 'Biz böyle bir şeye erişmedik, hakkınızı bize helal edin, biz böyle mürşit falan değiliz, şeyh filan değiliz' deyin. Öyle atanmayla da şeylik olmaz, üç-beş kişinin seçmesiyle de şeylik olmaz. Olur böyle olur. Bu manevi seyrüsüluku yaşamayan kimse, bunun sancısını ve sıkıntısını hiçbir zaman bitiremez, geçiremez. Bir de işin ahireti var. Bir de işin ahireti var, Allah bizi affetsin.

Üçüncü vahiy türü ne? Cenab-ı Hakk'ın bir elçisiyle, elçisiyle, peygamberlerine ve kullarına vahyetmesi. Elçi üzerinden. Peki, bu kim? Peygamberler. Ne yaptı? Cebrail aleyhisselamı elçi olarak peygamberlerine ilahi kitapları vahyetti. İlahi kitapları vahyetti. Bakın, vahyin, bir, bu manada okunanı vardır. Vahyin okunanı nedir? İlahi kitaplardır, Hz Adem aleyhisselamdan Muhammedi Mustafa'ya kadar gelmiş bütün peygamberlerin içerisinde ama suhuf, hani sayfa ama on sayfa ama otuz sayfa ama kırk sayfa ama yüz sayfa okunmuş vahiyler, okunacak vahiyler, kitaplaştırılmış, son kitap Kur'an-ı Kerim. Okunan vahiy, Cebrail aleyhisselam vasıtasıyla Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin gönlüne. vahyolunan ilahi kelam. Bu da ne? Bu da üçüncü vahiy hali. Üç şekilde vahyediyor ya. Bu da üçüncü. Peygamber(s.a.v.) hazretlerine tabi bu vahyin de gelmesi ne? İşte daha öncesinden, tabii bundan öncesinden, Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine altı ay rüyayla vahyedildi. Altı ay ve Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine peygamberlik gelmezden önce, buraları önemli, bunları normalde yazmazlar, söylemezler veya yazdılarsa da bilmiyorum. Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine peygamberlik, henüz daha tebliğ edilmezden önce varlık, Hz Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretlerinin son peygamber olduğunu ona dile getirirdi. Taşlar, ona peygamber muamelesi yapar, taşlar onu metheder taşlar

ona tanzimde bulunurdu. Ağaçlar, yapraklar, çiçekler, mevcudat onun peygamberliği henüz daha ilan edilmezden önce onun peygamberliğini kabul edip onun geçtiği yerlerde Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine temenna eder, ona salatü selam eder, ona dua ederlerdi. Yürüdüğünde bulutlar ona salatü selam eder ona dua ederdi.

O henüz daha ergenlik çağına gelmemişti ki varlığın bütün mertebelerinde Hz. Muhammedi Mustafa'ya salatü selamlar getirilir, Hz. Muhammedi Mustafa da(s.a.v.) o salatü selamları işitirdi. Hazreti Muhammedi Mustafa Peygamber olmazdan evvel yani peygamberlik ona tebliğ edilmezden önce, yiyecekler dile gelir, hangisini yiyip hangisini yememesi gerektiğini ona söylerlerdi. Bütün taş, bütün nebavat, bütün hayvanat, bütün varlık, Hz. Muhammedî Mustafa'nın(s.a.v) peygamber olacağı kendilerine vahyedildiğinden ve onun çevresinde yaşayan, hatta dünyanın arzı, göktekiler, gökte yaşayanlar, Hazreti Muhammedi Mustafa'nın(s.a.v) peygamberliğini bildiklerinden dolayı bütün göğün katlarında, o doğduğundan itibaren salatü selamlar okunur, ona methiyeler düzülürdü, ona dualar edilirdi. Gök halkı da Hz. Muhammedi Mustafa'ya peygamberlik vazifesi verilmezden önce onun peygamber olacağını bilirler ve ona methu senalar ederler, dualar ederlerdi. Elçi ile peygamberliğin ona tebliğ edilmesi meselenin fiziki olarak görev başlangıcı. Yoksa o, zahiri olarak dünyaya geldiğinde zaten peygamber idi. Aslında dünyaya gelmezden önce de o peygamber idi. Hatta Adem su ve çamur arasındayken de o peygamber idi. Henüz daha hiçbir şey varlık alemine sudur etmemişken de o peygamber idi. O yüzden o peygamberin şanını, şerefini, o peygamberin mukaddesatlığını, o peygamberin mucizelerle donatıldığını görmeyenler, o yüzden küfür etlidir, hadislerini komple reddedenler, küfür ehlidir. Hadisleri komple reddedenlerin nikahları düşer, hanımlarıyla zina etmiş olurlar. O peygamber ki varlığın sebebidir.

İşte Cebrail aleyhisselam ona Hira Dağı'nda ilk vahyi getirdi ama o zaten Cebrail'i tanıyordu. O Cebrail'i tanımamış bir kimse değildi. O yüzden Cebrail Aleyhisselamı gördüğünde, o böyle çok namütehani herhangi bir şey yaşamadı. Onun ordaki, onun titremesi, vazifenin ağırlığı ile alakalı. Dilimin ucuna geleni söyleyeyim: Cebrail aleyhisselam kim ki o Cebrail aleyhisselamı gördüğünde titresin! Cebrail aleyhisselam onu gördüğünde tiril tiril titrer. Eğer Cebrail aleyhisselam onun maneviyatını tam olarak görseydi, Cebrail diye bir şey kalmazdı, yanardı! Yanardı ama Hazreti Muhammedi Mustafa'nın maneviyatının, nuraniyetinin, ruhaniyetinin o zirve noktasını bilmeyen, tanımayan körler, ne yazık ki onu postacı seviyesine indirmeye çalışıyorlar, hadislerini inkar ediyorlar. Dünkü çocuk, hadis inkar ediyor şimdi! Dünkü çocuk, hadislerin hepsini reddediyor şu anda. Ne yazık ki

Ümmeti Muhammed'i bu hale getirdiler. Allah onların burunlarına sürtsün. İşte Cenab-ı Hak, peygamberlerine de Cebrail üzerinden ne yapıyor? Vahyediyor. Vahiy bu manada ne demek? İlham ettirmek, bildirmek, bir şeyi işaret etmek, bir şeyi gizliden ihbar etmek, ihbar etmek. Gizliden, hiç kimse duymuyor, hiç kimse bilmiyor ama senin kalbine ilham geliyor, vahiy, ihbar geliyor kalbine. Bunu yapma, bunu yap, bunu etme, bunu et, burdan git, burdan gitme, bunu şöyle yap, bunu böyle yap. Bu da ne? İhbar ve vahiy ister ilham noktasında olsun, ben yine ehl-i sünnetin çizgisinde yürüyeyim, ister ilham noktasında olsun isterse ilhamın üst derecesinde olsun ne uykuya bakar ne uyanıklığa bakar. Uykuda da gelir, uyanıklıkta da gelir. Hz Mevlana Celaleddin Rumi Hazretleri, o yüzden der, Mesnevisinde, 'Bana yürürken rüya gören gerek' der, yürürken rüya gören. Bu nedir? Bizim hal dediğimiz şey. Hepsi de rüyanın içindedir çünkü hepsi de rüyanın içindedir. Bize şunu öğrettiler, rüya sadece uyuduğunuzda görülür. Değil! Rüya uyanıkken de görülür, uykudayken de görülür, uykuyla uyanık arasında yakazayken de görülür. Hele o yakazayken hal bambaşkadır, tadından yenmez. Otur koltuğa, "La ilahe illallah, la ilahe illallah, la ilahe illallah...Gitti. Oooooy! Gör göreceğini, yaşa yaşayacağını, duy duyacağını yakaza halindeyken. Söyleme, anlatma, deme, içinde tut. Çıkamadığın bir şeyi üstadına sor, yol bilmez, kelam bilmezlere anlatma. İşte bu sıraladığımız üç tane vahyin tecelliyatının haricinde Cenab-ı Hak, yani bize öyle bir Allah anlattılar, hiçbir şeyle alakası olmayan bir Allah'mış gibi haşa. Değil. Evet, Allah bu ayeti kerimenin dışında bu anlattığımız ayeti kerimenin dışında, şeytana ve yardımcılarına da vahyeder, peygamberlerine vahyettiği gibi arıya, toprağa, güneşe, aya göğe, Musa'nın annesine, Cenabı Hak vahyeder. Şeytana vahyediyor, başka neye vahyetmesin. Şimdi örnekleyelim bunu, bu söylediklerimiz şeyleri delillendirelim. Benim bütün kardeşlere sözüm var. Sözüm şu, Cenab-ı Hak, ölünceye kadar beni o sözde mukim eylesin.

Anlattığımız, söylediğimiz, din olarak tebliğ ettiğimiz, insanlara aktardığımız, kardeşlere aktardığımız her şey Kur'an'dan ve sünnetten delili olacak. Eğer bu yoksa size bunu tekrar söylüyorum, otuz beş yıldır sohbet ediyorum soru cevap...Diyorum ki kardeşler, size anlattıklarımda Kur'an'a ve sünnete uymayan bir yer varsa, lütfen beni ikaz edin. Bana söyleyin, ben kendimi düzelteyim. 35 yıldır birisi demedi bana, 'Şurda Kur'an'a uymadın, şurda hadise uymadın,' diye. Koltuğuma bakıyorlar, bizim Adanalı marangozların yaptığı koltuğuna takılıyorlar, bu koltuğuna takılıyorlar, ne kadar rahat koltukta oturuyorsun, koltuğu yok altın yaldızdı, yok arabası ne, yok arabanın markası ne...Tabi! Nerden geçiniyor? Siz hep böyle milletin parasını yiyorsunuz falan. Bu milletin söylediği şey bu. Birisi şunu demiyor, bu

bakın, ilk defa konuşuyorum bunu, birisi sohbeti sonuna kadar dinleyip şurada bu konuyla alakalı bir ayet söyle, bu konuyla alakalı bir hadis söyle veya yani burda bir Kur'an ve sünnete aykırı bir durum var demiyor, bunu söylemiyor. Hamdolsun. Ya dinliyorlar, bulamıyorlar ya da gerçekten dinlemiyorlar. Evet, Allah yeryüzüne vahyeder. Bakın, yeryüzüne, yeryüzüne vahyeder. Zikzak ayet dört ve beş: ' O gün yer, Rabbinin ona vahyetmesi ile haberini anlatacaktır', bunların tefsirlerine girmeyeceğim.

Cenab-ı Hak, demek ki ne yapmış, yeryüzüne vahyetmiş. Yer yüzüne vahyetmek, demek, yeryüzündeki bütün mevcudata vahyedilmesi demek. Ben sohbette derim ya sufi taşa bile tekme vurmaz, yeryüzüne vahyetmiş, sen yeryüzünde dolaşırken edebinle dolaş, sen taşa bile tekme atma, yeryüzünde edebinle dolaş, sen oraya buraya bevletme, sen oraya buraya uygunsuz yerlere bevledersen, Cenab-ı Hak yeryüzüne vahyetmiş. Allah'ın edebini, adabını tut. Hazreti Abdullah gibi yap, Hazreti Ömer Efendimizin Abdullah'ı gibi. Yirmi üç kez seyahate çıktım, her seyahate çıktığımda Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri burda defihacet yapardı. Burda da abdest alırdı, deyip defihacet yaptığı yerde defihacet yapar, abdest aldığı yerde abdest alır, namaz kıldığı yerde namaz kılardı. Onlar, Hazreti Muhammed'i Mustafa'ya ve Allah'ın vahyine bu kadar sahiptiler. Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin defihacet yaptığı yere defihacet yapardı. Peygamber sevgisi olmayan bir kimsede bunun bir anlamı yoktur, Allah sevgisi olmayan bir kimsede bunun bir anlamı yoktur ama Hazreti Ömer efendimizin oğlu Abdullah için bu çok anlamlıydı. Defihacet yaptığı yer dahi Muhammedi Mustafa'nın yaptığı yerdi ve sorarlardı ona, "Ey Abdullah, neden burada konaklıyorsun?" Derdi ki: "Biz peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri ile yolculuk ederken, o burda konaklamıştı ve hatta şu kadar konaklamıştı. O, o kadar konaklardı." Büyük hüzün, sonradan Muhammedi Mustafa vefat ettikten sonra, Hz. Abdullah hüznünden dolayı artık bunları yapamaz hale geldi, ağlamaktan kendini alıkoyamıyordu. Hani meşhur ya, Hazreti Ömer hızla cumaya gidiyor, bir saçak, bildiğimiz kiremit gibi saçak gibi bir şey, sarığına takılıyor. Bunu kim böyle yapmış diyor, alıyor onu, tabiri caizse kaldırıyor, ortadan. Sonradan diyorlar ki aynı gün, bunu hutbede söylüyor. Hani yoldan geçenleri rahatsız ediyor diye, sahabe kalkıyor, "Ey Emire'l Müminin! O saçağı," diyor. "Kim yaptı, biliyor musun?" "Hayır," diyor. "O saçağı," diyor. "Bizatihi elleriyle yapan, Hz. Muhammedi Mustafa'ydı," diyor. Koca Ömer, hüngür hüngür ağlaya ağlaya gidip o saçağı tekrar yerli yerine koyuyor. Bildiğiniz saçak, saçak. Allah yeryüzüne vahyeder, yeryüzüne vahyedince hayvanlar, böcekler, çiçekler, ağaçlar, dağlar, taşlar... Hepsi de o vahye tabidir, o yüzden

sonbahar geldiğinde, hepsi de silinir gider, ilkbaharda yeniden yeşerir. Hepsi de vahye tabidir çünkü. Vahye tabi olmayan yeryüzünde hiçbir şey yoktur. Edebini koru. Edebini koru, yeryüzünde dolaşırken, yeryüzündeki gördüğün, görmediğin, bildiğin, bilmediğin her şeyin vahye tabi olduğunu bilerekten yaşa. O yüzden eşyayı kırıp dökme, o yüzden yiyeceğini bozdurma, küflendirme, sana verilmiş olan nimetleri heba etme. Hepsi de vahye tabii. Vahiyle yürüdü, geldi, senin önüne geldi, vahiyle geldi, senin evine girdi, vahiyle geldi, senin üzerine elbise oldu, vahiyle geldi, senin elinde bir alet oldu, vahiyle geldi, senin elinde telefon oldu, senin elinde bilgisayar oldu, vahiyle geldi, senin elinin altında araba oldu, vahiyle geldi, senin elinde bir alet oldu, vahiyle geldi, bir avuç toprak oldu. Vahiyle geldi, bütün her şey vahye tabi ve vahye tabi olan bütün her şey emre tabi ve onun arkasında Allah'ın kudreti ve kuvveti ve yaratması var, o yaratmaya tabii.

Ey Müslüman, israf edemezsin. Ey Müslüman, kırıp dökemezsin. Ey Müslüman, sen bir şeye zarar veremezsin, vahye tabi. Sen zarar veriyorsan, birazdan anlatacağım, şeytandan gelen vahye tabi oldun o zaman. O da vahyediyor insana. Neyi? Kötülüğü. Allah gökyüzüne vahyeder. Fusulet, Ayet 12': 'Sonra Allah yedi semayı iki günde yarattı. Her semaya kendilerine ait hususları vahyetti. Yedi kat semayı yarattı ve her semaya yani birinci sema, ikinci, üçüncü dördüncü, beşinci altıncı, yedinci. Dünya göğü değil bunlar, dünyada da yedi gök vardır. Dervişler aldanır, dünyanın birinci göğünü geçince birinci semayı geçtim zanneder. Dünya yedi göktür. Bütün gezegenler yedi kattır. Güneş de yedi kattır, ay da yedi kattır, merih de yedi kattır, yıldızlar da yedi kattır her şey yedi katın üzerine kuruludur. Samanyolu da yedi kattır sema da yedi kattır. Birinci sema, ikinci sema, üçüncü sema, dördüncü, beşinci, altıncı, yedinci sema ve Cenab-ı Hak diyor ki her semaya kendilerine ait hususları vahyettik, her semaya ve her semanın zerresine kadar ve her semada yaşayan varlıklara kadar. Birinci semada yaşayan varlıklar ayrı, ikinci semada yaşayan varlıklar ayrı, üç, dört, beş, altı, yedi... Yaşayan varlıklar ayrı birinci semanın melekleri ayrı, ikincisi, üçüncüsü, dördüncüsü, beşincisi, altıncısı, yedincisi ayrı. Şeytan yedi kavim, hepsinin de görevleri farklı. Cinniler yedi kavim, bunların hepsinin de göklerde yaşama merkezleri var. Hepsinin her şeyi ayrı. Cennet sekiz kattır, sekizinci kat peygamberlere ve en üst pir makamındakilere ve büyük şehitleredir. Özel yaratılmışlaradır. Allah gökyüzüne vahyeder. Allah gökyüzüne vahyedince, gökyüzünde ne var ne yok, hepsine de vahyeder. Ben, yer ve gök ehlinin cuması mübarek olsun deyince, maneviyattan haberi olmayanlar, gök ehlinden haberi olmayanlar, bunu alaya alırlar çünkü haberleri yok. Birinci kat semada, ikinci kat semada, üçte, dörtte, beşte, altıda, yedide kim yaşar,

ne yer, ne içer, zikirleri nelerdir, zikirleri nelerdir, meleklerin görevleri nelerdir, zikirleri nelerdir? Hadi, birinci kat göğe çık, o uğultudan başını kaldırabilirsen, kaldır. Birinci kat göğe çıktıktan sonra dahi, asla aşağı inmeyi istemeyeceksin, asla! Diyeceksin ki, 'Ya Rabbi, benim canımı bir daha al, bu dünyanın necasetinden kurtar' diye yalım yalım yalvaracaksın. O vahye tabi. Vahye tabi. Bir de dünyanın seması var, bu yedi semanın haricinde.

"Biz dünya semasını kandillerle donattık ve onu koruduk. Bu, her şeye galip olan ve her şeyi bilen Allah'ın takdiridir". Göğe vahyeden göğü kudret ve kuvvetiyle tutan Allah, göğe vahiymiş. Allah, meleklere vahyeder. Enfal, 12: 'Ey Muhammed, bir zaman Rabbin meleklere şöyle vahyediyordu: 'Şüphesiz, ben sizinle beraberim, iman edenleri yerlerinde sebatlı kılın.' Bakın, Cenab-ı Hak meleklere vahyediyor! ' Şüphesiz ben sizinle beraberim. İman edenleri yerlerinde sebatlı kılın. Ben yakında inkâr edenlerin kalplerine korku salacağım. Siz hemen onların boyunlarını vurun ve bütün parmaklarını doğrayın.' Meleklere vahyediyor, meleklere. Melekler nasıl sizin boyunlarınızı vuracak? Nasıl parmaklarınızı kesecek? Demek ki boyun kesiyorlar. Demek ki parmak kesiyorlar. Kimler? Melekler. Meleklere vahyetmiş. Hususi meleklere vahyettiğiyle alakalı başka ayet-i kerimeler de var. Burası en ilginci: 'Ey Muhammed, bir zaman Rabbin meleklere şöyle vahyediyordu: 'Şüphesiz, ben sizinle beraberim, iman edenleri yerlerinde sebatlı kılın.' İman etmiş, imanında sebatlı kılmak için meleklere vahyediyor. Diyor ki, 'Aman, bu iman edenleri sebatlı kıl. Kardeş, canım benim, müslümanmış gibi görünen münafık, iman üzerinde sebatlı değil isen ve topuklarının üzerinden döndüysen, sen sebatlı değilsin, sen kafirlerden oldun. Boynunu manevi olarak vuran melek. Boynunu manevi olarak melek vurdu. Görüntüde Abdülkadir Geylani'yi gördün sen, görüntüde. Ahmet er-Rufai'yi gördün, görüntüde şeyhini gördün, görüntüde birisini gördün, birisinin boynunu vuruyor. Canım benim, onun boynunu vuran melek, Allah'ın emriyle vurdu. Sen öyle bir yanlışlık yaptın, öyle bir tornistan yaşadın, o tornistandan dolayı manevi olarak ya kellen gitti tabiri caizse ya da parmakların kesildi. Sen bundan kendine bir delil çıkar, manevi olarak nice başlar kesilir, kan parasını soran olmaz. Hatta kılıcını çeker birisi, o kadar kelle alır da bir de senden, sen benim kolumu yordun der, bir de senden kol parası ister, kuvvet parası ister. Sen bir de onu ödersin. Bu, herkesin bildiği. Allah bal arısına vahyeder. Fatih hocam, gerçekten tatlı yemedim bugün sohbet ağır diye, neredeyse yemek yemeyecektim ama gene dil dudak kurudu bugün ağır geçiyor.)

Allah Bal arısına vahyeder. Nahl Suresi ayet 68 ve 69: "Ey peygamber! Rabbin arıya, arıya 'dağlarda ağaçlarda ve yapılan kovanlarda yuva edin,

sonra her çeşit mahsulden ye. Rabbinin sana kolaylaştırmış olduğu yollardan git' diye vahyetti. Arıların karınlarından içinde insanlar için şifa bulunan çeşitli renklerde şerbet çıkar. Şüphesiz ki bunda düşünen bir millet için büyük ibret vardır." Allah arıya da vahyetmiş. Arıya vahyeden neye vahyetmez ki! Bizim Ali Karadağ'da benim arılarım Allah benim arılarım! Oğlum, benimkiler nerde diyorum ben de şimdi, ona böyle söylüyorum, bizimkiler tabi bir bakıyorsun diyor ki arıya ne geldi? Ayı geldi, arılar gitti. Oğlum benim kovanlar mı gidiyor hep diyorum, giden başka bir kovan değil mi? Böyle bir bakıyor, böyle gözlerini kırpıştırıyor bana. Yok diyor, senin kovanlar duruyor mu durmuyor mu...Oğlum kaç kovan var? Hesaplıyor. Ya altı üstü kaç kovan zaten, eksiliyor mu fazlalaşıyor mu? Onu soruyorum. Sanki sayacak böyle. Bir bekliyor böyle! Nafız'dan öğrendi onu. Nafız'a bir şey soruyorum, gözler dönüyor böyle, cevap yok, ondan sonra bir müddet sonra cevap geliyor. Bu da onun karındaki gibi işte böyle. Arılar benim. Arılar kiminmiş Ali? Hıı? Allah'ın Allah'ın. Oğlum benim bir şeyim yok. Arılar Allah'ın, vahyeden o. Bir de onun fotoğrafını çekiyor, elemanlar çalışıyor, şeye atıyor. Allah vahyediyor! Arıya vahyediyor. Ondan sonra ne diyor bir de? Çok şifalı benim bal! Oğlum vahyeden o. Her ne kadar bana börtü böcekli gelse de ballar, oğlum diyorum ben inandım. Senin arı natürel, senin bal da natürel, inandım. Oğlum süz de getir şunu diyorum ya, ben inandım, börtü böcek içinde dolaşmasına gerek yok. Yok! Hani diyor nimet külfetsiz olmaz gibisinden, ben onların hepsini bir daha süzüyorum, tabii, onun yapacağı işi bana yaptırıyor ya! Artık o bir keramet sahibi ya böyle kendince, artık nasıl yapıyorsa!

Arıya ne yapıyor Cenab-ı Hak? Vahyediyor. Nasıl, çalışıyor mu arılar Ali çıktı mı dağa? Daha çok soğuk, tamam. Hep de bir cevabı var. Arılar kiminmiş Ali? Efendim? Ulan, dilin güdük çıktı ya! Allah havarilere vahyetti. Allah havarilere vahyetti. Maide ayet, 111: "Hatırla, hani havarilere 'bana ve peygamberime iman edin' diye vahyetmiştim. Onlar da 'iman ettik, şahit ol ki biz Müslümanız' demişlerdi." Bunu neden bu ayeti kerimeyi aldım? Allah, İsa aleyhisselamın havarilerine vahyediyor, 'bana ve peygamberime iman edin' diye. Onlar da diyorlar ki Allah'a, dikkat edin buraya, karşılıklı diyalog var. Yazılı bir şey yok, karşılıklı diyalog, 'havarilere vahyettim' diyor. 'Dedim ki bana ve peygamberime iman edin. Onlar da iman ettik, şahit ol ki biz Müslümanız demişlerdi.' Allah zamanın mürşidi kamillerine de 'ben vahyeder demeyeceğim, altını çiziyorum, ilham eder. Bana ve resulüme itaat edin diye, bu manevidir. Yoksa Kur'an bellidir, sünneti seniyye de bellidir. Bu ayrı bir ahittir. Bu ahdi aldıktan sonra sen 'şunu diyemezsin: Rüyamda bunu gördüm, ben bunu yapayım mı, yapmayayım?'

Yapacaksın, sen o sözü verdin. Sen o sözü verdin. O sözü verdikten sonra artık senin için zahirdi, batındı kalktı. Sen habibine itaat edeceksin, yürüyeceksin onun yürüdüğü yerde. Onun söylediğini emir telakki edip, farz telakki edip yerine getireceksin. Sana bir şey söylerse bunu nimet bileceksin, nimet ve harfiyen yerine getireceksin. Öyle yan yattı, çamura battı yok. Havarilerine vahyettiyse, Hz. Muhammedi Mustafa'nın havarilerine de vahyetti. Her peygamberin havarileri vardır. Hz. Muhammedi Mustafa'nın da havarileri vardı, on tane aşere-i mübeşşeredir. Zamanın kutbu vardır, zamanın kutbunun etrafında da hepsi onların on tanedir. Zamanın kutbu ile beraber on kişidir. Onlar da havariun mertebesindedir. Her mürşidi kamilin etrafında on tane havariun vardır. Onlar canlarını, mallarını, eşlerini, çocuklarını herhangi bir şeyi düşünmez, öyle intisap eder, öyle bağlanırlar. Cenab-ı Hak, vaktinizi alıyorum ama bu konuyu bitireyim müsaade ederseniz, sıkılan varsa elini kaldırsın. Cenab-ı Hak Hazreti Musa'nın annesine vahyetti. Taha ayet 36: "Allah şöyle dedi: 'Ey Musa, dilediğin sana verildi." Cenab-ı hak Musa'ya diyor, direkt dilediğin sana verildi.' Ayet37: "Biz sana bir kere daha lütufta bulunmuştuk." 38: "Hani bir zaman biz annene bazı hususları vahyetmiştik." 39: "Ona şöyle demiştik: 'Musa'yı sandığa koy, Nil nehrine bırak da nehir onu kıyıya vursun. Onu benim de onun da düşmanı olan biri alsın. Seni sevimli kıldım ki muhafaza altında yetişesin." Demek ki Cenab-ı Hak Musa'nın annesine vahyetmiş. Bir de Musa'ya diyor ki, dilediğini sana verdim. Daha önceden de seni böyle yapmıştım. Dilediğini verdi, ne yaptı?

Musa aleyhisselamın Cenab-ı Haktan özel isteğiydi, Harun'un kendisine halife edilmesi ve ona peygamberlik verilmesi, bunun için Tur-u Sina'da Cenab-ı Hakka yalvarmıştı arkamdan bir halife ve benim yerime bakacak bir kimse. Allah da ona Harun'u verdi duasının karşılığı olarak. Bir de hani Kur'an-ı Kerim'de ayeti kerime olarak geçiyor ya hani benim dilimi aç, kuvvetlendir diyor firavuna giderken. Çünkü Musa aleyhisselam hafiften kekeme birisi, böyle kekeme derken kekemelik değil de böyle bir kelimeyi konuşacağı zaman duruyor ama direkt açılmıyor dili. Bu firavunun önüne gidecek, firavuna Allah'ın varlığını birliğini ve kendisinin peygamberlerini tebliğ edecek ya, o zaman dua ediyor: 'Ya Rabbi, benim dilime kuvvet ver, dilimi aç', Cenab-ı Hak onun duasını kabul ediyor. Bir de bir daha duası var hani: 'Benim gönlümü ferahlat, gönlümü genişlet, işimi kolaylaştır' diye. Cenab-ı Hak onun bu duasını da kabul ediyor, hemen anında cevap veriyor bunlara, duaları kabul ediyor hemen anında cevap veriyor ve diyor, bunları ben sana lütfettim ama daha öncesinden diyor sana da böyle lütfetmiştim. Ne yaptı? Musa aleyhisselamın annesine de vahyetti, aynı şekilde İbrahim'in annesine de vahyetmişti Cenab-ı Hak. Ne yapıyordu Nemrut? Bütün erkek

çocuklarını kılıçtan geçiriyordu. Ne yaptı? İbrahim'in annesine de vahyetti. O doğar doğmaz onu şu anki hani insanların turistik ziyaret yaptığı o mağaraya götürdü, onu oraya bıraktı. Onu Allah'ın vahyetmesi ile yaptı ve gece gider onu emzirirdi, gündüz hiç gidemezdi. Allah İbrahim'in annesine de vahyetti ve Musa'nın da annesine vahyetti ve Cenab-ı Hak Meryem'e de vahyetti. Bazen bayanlar soruyorlar işte, bayanlardan peygamber yok, diyorum Meryem var. Peygamber değil ama diyorum ben peygamberlerle arasında ince bir perde var böyle, incecik bir perde. Hz. Meryem'in, Hz. Hatice annemizin, Hz. Fatıma annemizin makamları çok yüksektir. Enbiya, 91: "Irzını koruyan Meryem'i de hatırla. Biz ona ruhumuzdan üfledik, onu da oğlunu da alemlere bir mucize kıldık.

Hurma dalını kendine doğru silkele ki üzerine taze hurma dökülsün. Ye, iç, gözün aydın olsun. Eğer insanlardan birini görürsen de ki, 'Ben çok merhametli olan Allah'a oruç adadım, artık bugün hiçbir insanla konuşmayacağım.'" Meryem, ayet 25 ve 26. Demek ki Cenab-ı Hak Meryem'e de vahyetti ve Meryem'e nasıl davranacağını da vahyetti, harfi harfine vahyetti. Meryem bir böyle hurma ağacını, kuru bir hurma ağacı, kuru! Dalında budağında yeşillik yok, dalında budağında bir meyve yok, kupkuru bir hurma ağacı. Kupkuru. Onun dalını sallıyordu, sallayınca da hurmalar dökülüyordu, tazecik. Tazecik ve onunla rızıklanıyordu. Kur'an-ı Kerim, bize bu tip vahiylerden bahsederken bir vahiy penceresi daha açar. Bazen şeytanların da ve insanların da vahyinden bahseder. Şeytanların ve insanların diyorum. Enam, 112: "Sana yaptığımız gibi, her peygamber için de insan ve cin şeytanlarından düşmanlar yaratmıştık. Bunlar birbirlerini aldatmak için süslü sözler fısıldarlar. Eğer Rabbin dilemiş olsaydı bunu yapamazlardı; onları iftiraları ile baş başa bırak." Enam 113. Bir de ahirette iman etmeyenlerin kalpleri o süssüz söze meyletsin, ondan hoşlansın ve işleyecekleri suçu işlesinler diye böyle yaparlar. O zaman ne oldu? Bir vahiy daha çıktı orta yere. Bu ne? Şeytan ve insanlar. Bunlar ne yapıyorlar? Bunlar da senin kalbine vahyediyorlar. Şeytan ne yapıyor? Senin kalbine vesvese veriyor. Hani zaman zaman 'Allah affetsin' büyüklenmek için söylemiyorum, Cenab-ı Hak büyüklenmekten muhafaza eylesin diyorum ya, yeryüzünde dolaşan şeytanlaşmış insanlar vardır, bu şeytanlaşmış insanlar şeytanın vazifesini yaparlar, senin kalbine vesvese koyar, seni Kur'an ve Sünnet yolundan uzaklaştırmak için, seni hakikatten uzaklaştırmak için, senin kalbine vesvese koyar. İşte bunlar da vahyin içinde. Bakın, bunlar da vahyin içinde. O zaman şeytan da insana ne yapıyor? Vahyediyor. Kime? Dostlarına. O dostları kime vahyediyor? Müslümanların kalbi sağlam olmayanlara. Kalbi sağlam değil. Kalbi sağlam değilse ona vahyediyor, ona süslü sözler söylüyor, ona dünya hayatını

süslü gösteriyor. 'Yaz geliyor, plajlara akalım bir çimildeyelim, çipildeyelim, bu da bizim hakkımız', tatlı geliyor. O Müslümanların da hakkı, denize girecekler, orada yüzecekler, tabii! Olmadı, soyunup soğana çevrilecekler, olmadı, gidecekler en lüks otellere. Bir de onu diyecekler, 'Müslümanlar yapmasın mı?' Tabi, gidin beş boynuzlu değil, yedi boynuzlu otellerde zaman geçirin, gidin hiç kimsenin görmeyeceği koylar bulun.

Yaz geldi, kimse görmeyecek sizi. Hadi orda soyunun, dökünün. Hadi oralarda da çipildeyin biraz. Hadi götürün eşlerinizi, kızlarınızı, giydirin bikinileri dolaştırın orda, tabii! Herkes çıplak nasıl olsa orda, ne olacak ki? Üzüm üzüme baka baka kararır, çıplak çıplağa baka baka kafir olur gider, tabi! Meyledin dünyanın o tatlı, şatafatlı, gösterişli, tantanalı şantanalı hayata meyledin Şeytanın işi bu. Hadi biraz israf edin. Hadi biraz gösteriş yapın. Hadi biraz böyle yüksekten atın. Hadi gidin biraz marka budalası olun. Hadi gidin biraz marka ahmağı olun. Hadi gidin lüks restoranlarda, bilmem nerede kuşkonmaz, bilmem ne yiyin, gidin ismini bilmediğiniz yemekleri yiyeceğiz diye uğraşsın. Selfiler yapın ordan, yediklerinizi gösterin, dünya açlıktan kırılırken siz bunları yiyin. Ondan sonra da gelin, ahkam kesin, din ahkamı kesin, Müslüman ahkamı kesin, tabi! Lüks, şatahat, şatafat içerisinde yaşayıp ahkam kesin bir de. Şeytanın işi bu. Fakir fukaraya tepeden bakın, sufilere tepeden bakın. Siz entelektüelsiniz, fularınızı yandan çarklı takacaksınız, böyle çok süslü konuşacaksınız, belagatli konuşacaksınız, böyle yüksekten konuşacaksınız, bunlar derviş topluluğu, bunlar sufi. Bunlar cahil cühela, her biri de ter kokuyor bunların, bunların kılık kıyafetleri de çok gösterişli değil. Yani sizin beş boynuzlu otellerde böyle toplantılara gitmeniz lazım! Beş boynuzlu otellerde konferanslar olması lazım, orda ahkam kesilmesi lazım, sufilikten, mevlevilikten, tabi ahkamı bol olması lazım. Onun böyle, bilmem ne, bilmem ne, bilmem ne, araştırmacı yazar, bilmem ne, profesörü, osu, busu, tabi! Kulağına fısıldayıverecen, seyr-i sülûkun oldu mu, bir şeyhin oldu mu? Fısıldayıverecen ama bu dünya hayatı böyle, şeytan ve şeytanlaşmış insanlar. Aklını fikrini şeytana kiraya vermiş değil, satmış küçük bir bedele! Onun şatahatı, şatafatı...Dervişlerin içinde de var, bizde de var, ahkam kesiyor, kocaman derviş, o büyük derviş, tabi, Neler gördü o neler! Tabi! O da böyle bir ahkam kesmeli ortalığa, o da bir makam kesmeli ortalığa ya, o da bir şey demeli, o da anlaşılmaz bir söz söylemeli. Baaaak! Büyüklüğü nerden anlaşılacak? Tabi! Allah ona hitap etmiş! Kim? Filanca. Öyle diyor. Ha, haberimiz yok abicim. Nasıl? Oğlum, haberimiz yok. Onun beşinci esması da yok. Nasıl yok? Basbayağı yok, onun dördüncü esması da yok. Ama öyle diyor? Ha yakında görünür oğlum, merak etme, meleklerin

ne işi var, boyna kelle alıyorlar, hazırlan. Ha o diyor ki Geylâni hazretlerini gördüm? Tabi, onu görecen! Dervişlerde de var bu.

Derviş gönlünü Kur'an ve sünnete dayar, üstadına dayar, heva hevesine uymuş olanlara değil. İsterse bu zakir isterse çavuş olsun ister eski derviş ister yeni derviş hiç önemli değil, ne olursa olsun. Heva hevesine uyduysa bir kimse kulağını kapat, gönlünü de kapat ona. Sebep? Hastalık bulaşır sana. Dünyaya düşmüş, dünyanın heva hevesine düşmüş, hastalık kaparsın ondan. Kadınlar! Hastalık kaparsınız. Çantası ne marka? Çantasının markasına göre kariyer yapacak, örtüsünün markasına göre kariyer yapacak. Örtüsü ne en pahalı, en pahalı, ne? Söyleyin, yermeyeceğiz, utandırmayacağız sizi. Vakko mu, en pahalı, vakko mu? Afferin kız. Vakko, kaç paradır kızım bir örtü şimdi? Vakko'da şimdi 3.500 en ucuzu. Tabi ordan üfüttürmesi lazım Vakko diye, değil mi? Kenarında yazıyor değil mi onun? O yazılısını dışarı çıkarıyorlar! Tamam, tabii, onunla kariyer yapacak. Tabi, işte mantosu da Vakko'dan olacak o zaman artık değil mi? Mantosu da Vakko'dan olacak, ayakkabısı da Vakko'dan olacak. E böyle kariyer yapacak! Bunu almadın mı erkek olarak, yandım! Senin adamlığın da kalmaz ortalıkta. Fatih, o yüzden Allah'a hamd et, Vakko falan istemiyorlar yani değil mi, şükür, hamdolsun. Yandın, kariyer yapacak! Erkek de aynı. Şimdi gençlere onu alıştırdılar. Genç erkekler de genç kızlarda şimdi, ya marka olacak illaki ya! Alacak, ayakkabı alacak, ne ayakkabı? Neydi? Söyle, söyle, herhangi bir marka. Ooo, bak bilmediğim bir şey, kaç para bir ayakkabı? Bismillahirrahmanirrahim! Batırdın ya adamları! Kaç para? Otuz bin lira! Alexander diye bir marka var, 45 bin lira! Oğlum, burayı aşan bir şey o. Bizim burdakiler en fazla, en fazla alsa iki bin liralık ayakkabı alır, daha fazla alan olmaz herhalde. Yusuf kaç paraya alıyorsun ayakkabıyı? Üç bin, dört bin lira. Bak, en fazla Yusuf alıyor bizim. Başka alan yoktur üç bin liraya, dört bin liraya alan. Yusuf, çok fena açık verdin ama doğru konuştun, helalın var senin. Aferin.

Şimdi normalde, işte onunla, şey yapacak, kariyer yapacak. Bizim gençliğimizde, şeydi, ne o, yok, öyle kıyafet değil. Yani herkesin böyle bir şövalye yüzüğü olurdu, evlenenlere kayınpederi verirdi. Gençler, kimisi altın künye takmaya başladı. Bende de saat vardı, pahalı saat olacak. O pahalı saat bir yere rehin bırakmak için. Ama insanlar neyle? O dünyanın süsüyle, dünyanın aldatmasıyla. Ya biz otellere bornoz yapıyorduk, yani her sene kaç odası var adamın? Biz öyle büyük otellere yapamıyorduk da küçük otellere, ha Sait? Elli tane, yüz tane, iki yüz, üç yüz. Her sene adamlar şey yaptırıyorlar, ne o, bornoz yaptırıyorlar veya şey, o yazılı ya, onu alıp gidiyor adam odadan. Hırsız! Ama o şu yüzden, otel sahipleri de alınmasını istiyormuş. Neden? Reklam. Hırsızlığın üzerinden reklam ediyor adam.

Ama onu yaşayacak ya o kimse, yani gidecek, işte Antalya'da tatil yapacak on beş gün, yirmi gün. Bir de işin ilginç noktası bu, yani Müslümanın da bu hakkı! Sanki cihad etti. Sanki yıl 365 günün, 330 günü cihat etti, yani 30 gün de bir dinleneyim dedi. Ya ne hakkı ya? Ne yaptın? Ne yaptın da bunu hak olarak gördün? Bir de hak olarak gördüğün başka bir yer bilmiyor musun? Antalya, Alanya, deniz kenarından başka bir şey bilmiyor musun? Anlatıyorum ya, bir sefer gittim, bir daha gitmedim. Annemle alakalı bir şey oldu, bir pazar sabahı erkenden, hiç yatmadan yola çıktım, annemle görüştüm, konuştum, bitti işi. Gelibolu'da program var, Gelibolu'ya yetişeceğim, sahil şeridinden gidiyorum. Ordan da Gelibolu'ya başka bir yol yok zaten. Öğlen namazını kılacağım, bir yerlerde durdum, böyle deniz kenarındaki bir yer. Hemen cami de böyle hani denizden böyle, deniz sol tarafında, sağ tarafta cami var. Ya dedim, şurda öyleyi, ikindiyi cem edeyim. Ondan sonra yoluma devam edeyim. Caminin bahçesi çıplaklarla dolu, kadınlarla. Allah'ım bunlar ne yapıyor burda dedim ya içimden böyle. Ya kafamı yere gömeceğim, orda, caminin avlusundalar. Oraya, bir de caminin avlusuna duşlar koymuşlar. Caminin avlusu! Bildiğiniz duşlar koymuşlar! Şadırvan da var, kadınlar geliyorlar, duşun altına giriyor, şampuanlanıyor orda, ondan sonra havluya sarılıyor, caminin içerisine kadınlar için etek ve buluz koymuşlar, ayaklarına bir etek, üzerlerine bir şey geçiriyorlar, namaz kılıyorlar orda. Namaz bittikten sonra, tekrar fora her şey. Haydi denize. Ben böyle abdest beni mi aldı, ben abdesti mi aldım, namaz beni mi kıldı, ben namazımı kıldım...Şimdi önüme geçerlerse, benim namazım fasid oluyor ya, ben en öne geçtim, dedim hani hiç görmeyeyim. Bir tek sakallı, böyle, hilkat garibesi gibi geliyorum ben onlara, ben varım. Ben döndüm, 'hocam, bize de dua et.' Ulan papazım sanki ben! Öyle bir hocam dediler ki, hani filmlerdeki gibi, var ya. Allah'ım dedim, bunlar beni ne gördüler acaba. Dedim Cenab-ı Hak tez zamanda size İslam'ı yaşatsın, tez zamanda Kur'an ve sünnete tabi eylesin, tez zamanda dedim Cenab-ı Hak size doğruyu, hakikati göstersin dedim.

Hepsi de amin diyorlar ama sizden daha canlı diyorlar. Dedim Ya Rabbi, sen beni şurda koru. 'Hocam, misafirimiz ol', benim imtihanım ya. Yolcuyum, gideceğim. 'Hocam, hiç olmazsa bir yemek yiyelim.' 'Teşekkür ederim.' 'Ay ne kadar çekicisiniz hocam'. Dedim, gidiyorsun Mustafa Özbağ. 'Hocam, muhakkak sizde bir şey var, parlıyor.' Birisi böyle bakıyor, 'alnınızda bir şey var sizin'. Dedim, 'alnım var, başka bir şey yok', dedim, 'teşekkür ederim ilgi ve alakanız için. Allah'a emanet olun, Allah yardımcınız olsun, bana müsaade.' 'Hocam, bir çay içmeye dahi zamanınız yok mu.' Dedim, vallahi ben burda bir otururum, şimdi dedim bütün plaj dedim benim

başıma yığılır. Hepsi de dedim soru cevap burda dedim benim programım askıya alınır. Yoksa dedim, gelirim. Dedim, burda da sizin sorularınıza cevap veririm ama işim var, acil gitmem lazım. Birisi nerdeyse elimden tutacak, dur gitme gibisinden. Hemen ellerimi topladım. Allah'a emanet olun, işiniz gücünüz rasgelsin. Şimdi şeytan, bakın benim onların imanları ile ilgili şüphem yok, böyle bir derdim yok. Şeytan gönüllerine vesvese veriyor. Şeytan gönlüne vesvese vererekten onu yaşatıyor. Yoksa namaz kılan bir kimse ne yapmaya çıplak dolaşsın, ne işi var orda? Ama bizim, bizim içimize bunu koydular, bunu ilk başlatanlar bunun sorumluluğunu kaldıramazlar, ilk bunu başlatanlar, o böyle işte İslami kesime, tesettürlü işte otel, yok işte muhafazakar otel, yok işte kapalıların gidebileceği otel...Bunları böyle insanlara yavaş yavaş alıştırdılar. Bize çok masum geldi bu. Ya, ne olacak ya, işte herkes Antalya'ya giderken, biz de Antalya'nın kıyısında öyle bir otele gidelim. Ha gitti Müslümanlar.

İşte gelinen nokta. Bir taviz tavizi getirdi, taviz tavizi getirdi, taviz tavizi getirdi ve Müslümanları Kur'an ve sünnetin disiplininden, Kur'an ve sünnetin derinliğinden, Kur'an ve sünnetin yaşanmasından uzaklaştırdılar. Bunlara vahyeden kim? Bunlara da vahyeden şeytan ve şeytanlaşmış insanlar. Enam, 121: 'Kesilirken üzerine Allah'ın adı zikredilmeyen hayvanları yemeyin, bunu yapmak Allah'ın yolundan çıkmaktır. Şüphesiz ki şeytanlar sizinle mücadele etmeleri için dostlarına fısıldarlar. Eğer onlara uyarsanız muhakkak ki Allah'a ortak koşanlardan olursunuz.' Demek ki şeytanın dostlarına uyarsanız, Allah'a ortak koşanlardan olurmuşuz. Rabbim cümlemizi affı mağfiret eylesin. Cenab-ı Hak gönlümüze doğruyu, iyi hakikati ilham eylesin. Rabbim bizi Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem ve geçmiş peygamberlerle beraber eylesin. Onların yolundan gidenlerden eylesin. Bizleri sımsıkı Kur'an ve sünnete yapışanlardan eylesin. Sizi geç bıraktım, bana da haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. İnşallah önümüzdeki hafta 1935. beyit:

"Ey derileri altında yokluğun çürütüp mahvettiği kimseler! Sevgilinin sesiyle, yokluktan dönün, tekrar var olun. O ses, Allah'ın kulunun boğazından çıksa da esasen ve mutlaka padişahtan gelmektedir. Allah ona dedi ki: 'Ben dilim, sen vücutsun. Ben senin hislerin, memnuniyet ve gazabınım. Yürü! Benimle, duyan benimle gören sensin, sır sahibi olmak da ne demek. Bizzat sır sensin. Sen madem ki hayret aleminde lillah sırrına mazhar oldun ben de senin olurum. Çünkü kim Allah'ın olursa Allah onun olur. Sana bazen sensin derim bazen de benim derim. Ne dersem diyeyim ben aydın ve parlak bir güneşim. Her nerede bir çırağlıktan parlasan, orda bütün alemin müşkülleri hallolur. Güneşin bile gideremediği,

aydınlatamadığı karanlık, bizim nefsimizde kuşluk çağı gibi aydınlanır. Adem evladına esmasını bizzat gösterdi. Diğer mevcudata. esma Adem'den açıldı. Nurunu istersen Adem'den al ister ondan, şarabı dilersen küpten al, dilersen testiden. Çünkü bu testi küple adam akıllı birleşmiştir, o iyi bahtlı testi senin gibi zahiri zevklerle şad olmuş değil, hakiki neşeyle neşelenmiştir. Mustafa: 'Beni görene, benim yüzümü gören kişiyi görene ne mutlu' dedi. Bir mumdan yanmış olan çırağı gören, yakînen o mumu görmüştür. Bu tarzda o mumdan yakılan çırağdan başka bir çırağ, ondan da diğer bir mum yakılsa ve ta yüzüncü muma kadar her ilk mumun nuru intikal etse, sonuncu mumu görmek hepsinin aslı olan ilk mumu görmektir. İstersen o nuru son çırağdan al istersen ilk çırağdan, hiç fark yok. Nuru dilersen, son gelenlerin mumundan gör, dilersen geçmişlerin mumundan. Zamanınızdaki günlerde Rabbinizin güzel kokuları vardır. Kendinize gelin, o güzel kokuları almaya çalışın, hadisinin tefsiri." Selamünaleyküm. Koca Pir öyle şeyler söylemiş, ortalığı kavurmuş..."

4 MAYIS 2024

TASAVVUF VAKFI MERKEZ

BURSA

https://www.youtube.com/watch?v=1wb3Cu5V_wU

MESNEVİ-İ ŞERİF 1935-1939. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin Gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammedi Hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammedi Kur'an ve sünneti seniyyeye sımsıkı yapışıp hayatının sonuna kadar Kur'an sünnet uğruna yaşayan, çalışan, gayret eden kullarından eylesin. Nerede Müslümanlara zulmeden, nerede Müslümanların kanını, şerefini, namusunu ayaklar altına seren her kim varsa, hepsini kahrı perişan eylesin, onların makamlarını al aşağı eylesin, onların burunlarını sürtsün. Amin. Ecmain. Evet, geçen hafta Cenab-ı Hakk'ın vahyini konuşmuştuk, malum Hz. Pir: "Biz öldük, tamamıyla çürüdük, mahvolduk fakat Allah sesi gelince hepimiz dirildik, kalktık. Allah sesi ister hicab ardından ister hicapsız gelsin Cebrail Meryem'e yakasından üfleyerek ne verdiyse Allah sesi de insana onu verir."

Beyitler bunlardı, malum bilgimizin yettiğince söyleyebildiğimiz kadar, dilimizin döndüğünce bu manada vahyin ne olduğu ve Cenab-ı Hakkın vahiy sistematiğini nasıl çalıştırdığıyla alakalı sohbet etmiştik. Arkadaşlardan, kardeşlerden, dinleyen dervişlerin dışından da olumlu tepkiler geldi bu manada. İşte böyle, bunu kimse anlatmadıydı gibisinden. Yani, sonuçta biz olmayan bir şeyi değil, Cenab-ı Hakka hamdü sena olsun, ayeti kerimeleri sıraladık, hadisi şerifleri sıraladık. Yoksa böyle bir olmayan bir şeyi anlatma noktasında değiliz. Allah bizi affetsin. Bu arada başsağlığı dileyenler için

dilemeyenler için hepsinden de Allah razı olsun, teşekkür ediyoruz. İnşallah yarın Allah izin verirse, öğlen namazında Bayındır'da Oktay kardeşin defin işlemini de bitireceğiz inşallah. Gasilhaneden saat onbir, onbirbuçuk gibi alacağız. İnşallah tekbirlerle baba evine, ordan da camiye, camiden de kabristanlığa götüreceğiz. İnşallah vazifemizi yerine getireceğiz. Vazife olarak görmüyorum da ama öyle derler halk dilinde. O yüzden inşallah, topraktan geldi, vücut olarak tekrar toprağa dönecek, ruh olarak da her şey Rabbine döndürülecek.

Evet, ben bazen sufiliği sanatçılığa benzetirim. Yani senin ne yaşadığın önemli değildir, o gün ders vardır, sen o derse sahip çıkarsın, çıkarsın dersini yaparsın, zikrullahını yaparsın, sohbetini yaparsın veyahut da birisi, en yakının vefat etmiştir veyahut da bu önemli değildir. Annendir, babandır, çocuğundur, kardeşindir, veyahut da bir çok olumsuz bir şey yaşamışsındır. Bütün her şeyi bırakırsın, olumsuz yaşadıklarını da arkaya atarsın, çıkar sohbetini yaparsın, zikrullahını yaparsın, yapman gerekenleri yaparsın, gömersin tabiri caizse, acını da sevincini de. Bir ümittir ötelere bırakmak. Ötelere bırakırsın, sevdiklerini, sevemediklerini, seni sevenlerini, cevap veremediklerini, hepsini de öteye bırakırsan. Sufilik biraz bu manada ayrı bir kendi içerisinde lezzeti, tadı, acısı, neşesi olan bir yoldur. O yüzden bu yaklaşık sufilik hayatına girdiğimizden beri, bu böyle olup gidiyor. Rabbim inşallah bizleri diri tutsun, bizleri dirayetli eylesin, yoksa hayat hani Hazreti Peygamber(s.a.v.) hazretlerinin bir dizene Hazreti Hasan, bir dizine, Hazreti Hüseyin oturuyor. Cebrail aleyhisselam diyor ki: 'Ne kadar seversen sev, bir gün ayrılacaksın,' diyor. Bir gün ayrılıyorsunuz. Önemli olan o ayrılma saatinden önce, insanların birbirlerini kırmadan, üzmeden, birbirlerini severek günlerini yaşaması. Ben böyle dolu dolu yaşamayı seven bir insanım. Ben dervişlerle de dolu dolu bir hayat yaşadığıma inanıyorum. Oktay'la da dolu dolu bir hayat yaşadık. Bu konuda 'şunu da yapsaydık, bunu da yapsaydık' diye hiç içimden geçmez, böyle bir pişmanlığım olmaz. Ben şeyhime de öyle dolu dolu yaşadığıma inandım, hiç 'şunu da yapsaydık, bunu da yapsaydık, şurda yanında olsaydım' diye bir hayıflanmam olmadı, hamdolsun. O yüzden Oktay'da da bir hayıflanmam yok. Ben, seven sevdiği iledir hadis-i şerifi mucibince ne sevdiklerimden ne de beni sevenlerden ayrılmayacağıma inananlardanım. O yüzden, bazen tuhaf gelebilir size, hani böyle dirayetli durabiliyorsun diye. Benim kitabımda ayrılık yoktur. Ha, birisi elimi bırakırsa, dönüp bakmam geriye. O yüzden onda bir hayıflanmam da olmaz. Ama öbür türlü bir hayıflanmam olmaz. Allah bizi affetsin.

Evet, 1935. beyit. Geçen hafta dediydim, bu hafta ve önümüzdeki hafta olan sohbetleri iyi dinleyin, dikkatli dinleyin. Hatta bunları kaydedin bir

kenara. Yani bunlar çünkü böyle ender sohbetlerden, öyle söyleyeyim. Biz, vahyi bize tam anlatmıyorlar. Vahyi anlatırlarsa, bu toplumun Allah'la olan ilişkisi değişecek çünkü, toplum, Müslümanlara öyle bir Allah anlatılıyor ki tabiri caizse, Allah bir peygamber gönderdi, peygamberle de bir tane kitap gönderdi, sonra bıraktı elini kolunu bağladı haşa hiçbir şey yapmıyormuş gibi. Yani din bu kardeşim, ondan sonra işte, siz de peygambere tabi olun, Kur'an'a tabi olun, böyle yaşayın. Ama bu Kur'an, bize ne diyor? Allah bize ne ediyor? Bunu, bu konularda biraz böyle eksik bir şey var. E tabii, bu eksiklik biraz da Ümmet-i Muhammed'in kendisinden kaynaklanıyor. Bu konuda, Allah'a yakîn olma, Allah'a ünsiyet peyda etme, böyle bir derdinin olmamasından kaynaklanıyor. Böyle bir derdi olmuş olsa ama zahir olarak, ama manevi olarak, biraz uğraşsa, gayret etse, o zaman Allah ile olan ilişkisi daha sağlam olacak, daha üst düzeyde olacak ama bu noktada, Müslümanlar, bilhassa Müslümanların içerisindeki, tırnak içerisinde sufiler demeyeceğim, ehli tarikat noktasında olanlar, bu acı bir şey, kör.

Başlarındaki şeyhleri de kör, dervişleri de köreltiyorlar. Neden? Başındaki şeyh kör olduğundan dolayı, dervişlerin de uyanmasını istemiyor. Çünkü, dervişler uyanırsa, hadi arkadaşlar medrese yaptırıyoruz para, hadi bakalım, Kur'an kursu yaptırıyoruz para, hadi bakalım, işte Sudan'ın bilmem neresine kuyu kazdıracağız para...Bu sefer o körlükten kurtulurlarsa, yani onlar, hani Müslüman körlükten kurtulunca, hürriyetine kavuşacak. Hem dini olarak hürriyetine kavuşacak, manevi olarak, hürriyetine kavuşacak, insan olarak da hürriyetine kavuşacak ama o hürriyetine kavuşmaması için ellerinden gelen bütün çabayı sarf ediyorlar. Mesela böyle bir İslami kural olabilir mi? Bir tek kendi sohbetinize geleceksiniz, başka bir sohbete gitmeyeceksiniz, başka bir yere gidersen, körleşirsin. Zaten kör zaten adam ya, nesine körleşecek. Allah bizi affetsin. Ne yazık ki, Müslümanların gündemi Allah değil. Müslümanın gündemi Allah olmayınca, o körlükten de memnun. Gündemi Allah olmayınca, o bağnazlıktan da memnun, yobazlıktan da memnun. Gündemi Allah olmayınca, kendi yaşamış olduğu hayatı, din noktasına koymaktan da memnun. Bir hayat yaşıyor, hayatını din yapıyor. Hayatını din yapınca, o hayatından da memnun, dininden de memnun. Neden? Din kendisine göre çünkü kendisinin üretmiş olduğu bir din. Müslüman olsa dahi, ehli tarikat olsa dahi, dini kendisi üretti çünkü, kendi hayatına göre bir din üretti, kendi hayatına göre bir din ürettiğinden. Hani, 'heva hevesini ilah edinen kafir oluyor' ya, ayeti kerimede öyle diyor ya. Neden? Heva heves bu, heva hevesine göre, hevasına göre. Yani heva ne? Hava demek, boşluk. Heves ne? Nefsin kendi, senin önüne koyduğu heveslerin senin. Heva heves, boşluktaki bir heves.

Yani onun normalde bir kökü yok. Onun bir temeli yok, köksüz ve temelsiz heva heves. O heva hevesi ilah edindi. Ne dedi? 'Bence böyle olması lazım dedi, yani beş vakit namaz farz kılınmış, yani bence böyle olmaması lazım. Bence nafileye gerek yok, sünnetlerin sahih olup olmadığı belli değil', hemen aldı onu. Heva heves o çünkü veya 'bence şöyle olması lazım' dedi, heva heves aldı onu. Yani şahsın kendisi kendisine bir din üretti. Bize şunu anlattılar. Ne diyor Hazreti Ömer efendimiz? 'Biz helvadan putlar yapar, acıktığımızda onu yerdik. Şimdiki Müslüman da heva hevesinden put yapıyor, acıkınca yiyor, din lazım ona. Nasıl din lazım? Onun kendi dini lazım, Allah'ın dini değil. Allah'ın görüşü lazım değil, ona, onun kendi görüşü lazım. Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem Hazretlerinin ne yaptığı, ona lazım değil. Ya? Onun kendisi peygamber çünkü haşa, onun kendi heva ve hevesinden ürettiği peygamber ne dedi ona, o önemli. Kendi heva ve hevesinden ürettiği rabbisi ne dedi ona, bu önemli, Allah'ın dediği değil. Bakın, Allah'ın dediği değil. Allah'ın dediğine dönünce, geçen haftaki sohbetleri dinleyeceksiniz. Allah arıya vahyediyor, insanlara vahyediyor, göklere vahyediyor, yerlere vahyediyor, denizlerin içindekine vahyediyor, varlığa tamamiyetle vahyediyor. İyi! Kardeş, sen de Allah'ın yarattığısın, sana da vahyediyor, sen bunu neden görmüyorsun, duymuyorsun? Onu görüp duymuyor o, onu görüp duymuyor. Neden? Gözü kör, kulağı sağır. Aslında kalbi de mühürlü. Kalbinin mühürlü olduğunu da bilmiyor. Sebep? Heva hevesinden dolayı. Kalbi de mühürlü. 1935. Beyit:

"Ey derileri altında yokluğun çürütüp mahvettiği kimseler! Sevgilinin sesiyle yokluktan dönün, tekrar var olun."

Derilerinin altında yokluğun çürütüp mahvettiği kimseler, inkar eden, heva hevesini ilah eden, aslında diriymiş gibi görünür, ama gerçekte ölüdür. Hadisi şerifte Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri diyor ya: 'Size ölü kimseyle diri kimsenin arasındaki farkı söyleyeyim mi? 'Söyle ya Resulallah', 'Allah'ı zikredenler.' Dikkat edin bakın, Allah'ı zikredenler diri, Allah'ı zikretmeyenler ölü gibidir. Şimdi herkes kendine baksın. Herkes, sohbeti dinleyen, buradaki ve dışardaki veya dinleyecek olanlar, bu sözümü duyduktan sonra kendinizi hesap çekin. Bu söz, peygamberin sözü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, dil, onun, vücut peygamberin. Peygamberden söyleyen kim? Allah. Yani bu bir vahiy. Bu vahiy. Ne diyor hazreti peygamber, 'Allah'ı zikredenler diri, zikretmeyenler ölü gibidir.' Ey Allah'ı zikretmeyenler, ölüsünüz, yaşayan birer ölüsünüz ve çürümüş vaziyette içiniz. Burdaki içten murad kalbiniz. Çünkü kalpte zikrullah oturmadı. Kalpte zikrullah oturmadığından dolayı, bütün vücut çürük. Kalpte zikrullah oturmadığından dolayı manan da çürük, hepsi çürük. Zikrullah

oturmuş olsaydı, o zaman normalde o çürük hükmünde olmayacaktı. Zikrullah olsaydı, kalbi onun vahiy alacaktı. Ehli sünnet alimleriyle biz bunun adına ne koyduk? İlham koyduk. Çok güzel bir şeydi. Peygamberlere gelen vahiy ile insanlara gelen vahyin derecesi aynı değildi. Aynı olmadığını göstermek için ona İslam uleması ilham dedi ama ayeti kerimelerde ilham kelimesi yok. Ayeti kerimelerin hepsinde vahiy var. Arıya vahyetti, arıya da ilham etti demiyor. Meryem'e vahyetti, ona da ilham etti demiyor veyahut da Musa'nın annesine vahyetti diyor, ona da ilham etti demiyor. O zaman Musa'nın annesine vahyeden Allah, Hz. Muhammedi Mustafa'ya da vahyediyor ve sallallahu aleyhi ve sellem için diyor ki: ' O hiç heva hevesinden konuşmadı', ayeti kerime. Sebep? O çünkü vahyin yürüyeni, görünenin görüneniydi. Vahyin yürüyeni, görüneniydi. Onun bütün her şeyi vahye dayalıydı, her şeyi. Bakın, her şeyi. Biz şimdi onun insani yönü olarak tanımladık bazı şeylerini, o da vahye göreydi. Bakın, o da vahye göreydi.

Biz insani yönü derken, onun sanki insani yönünde hata varmış gibi, insani yönü sanki ayrı bir yönmüş gibi göründü. Hayır, o zerresinden kürreye komple vahiydi. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretlerini böyle tanıtmış olsalardı herkese, herkeste ayrı bir peygamber sevgisi olacaktı, daha kuvvetli olacaktı ve sünneti seniyyeye tabi olduğunda kurtuluşu bulacaktı. Sünneti seniyyeye tabi olduğunda Allah'a yaklaşacaktı, nafilelerle Allah'a yaklaşmanın en önemli, en önemli ayaklarından birisi sünneti seniyyeye tabi olmaktı işte ama ne yaptılar? Bu sefer onlar içlerini çürüttüler. İçi çürüdü ümmetin. En'am, ayet 122: 'Ölü iken hidayetle diriltip kendisine insanlar arasında yürüyecek bir nur verdiğimiz bir kimse, karanlıklar içinde kalıp ondan çıkmayan kimse gibi midir? İşte, kafirlere yaptıkları böyle süslü gösterildi.' Şimdi, normalde o inkarın içerisinde dolaşanlar ne yaptı? İnkarın içinde karanlığa büründüler. Heva hevesini ilah edinenler karanlığa büründüler ve çürüdüler ve kafirlere de yapmış oldukları ameller onlara süslü gösterildi. Bu beyitin, buraya kadar olan söylediklerim, avama ayet tefsiriydi. Bu sohbeti dinleyenlerin içerisinde avama ait insanlar olacak, avama ait insanları, bu sohbetin bu kısmı onları ilgilendiriyor. Şimdi söyleyeceklerim kendisini sufi yolunda görenler, seyr-i sulûk yolunda yürüyecek olanlara.

Bu beytin ikinci kısmı: 'Ey varlığın içerisinde çürümüş olanlar, ey fena mertebesinde kalıp fena mertebesinden yukarı çıkamayan, Cenab-ı Hakk'ın sıfatlarında fena olup kendi seyr-i sülûkunu bitirdiğini düşünen, bu sohbetim kendisini şeyh görenler, kendisini mürşit görenler, kendisini mürşidi kamil görenler, kendisini oldum bittim görenlere veyahut da içinizden çıkacak olan kimselere. Böyle bir kimse çıkarsa, bu sohbeti iyi dinlesin. Fena makamına gelip de fena makamında kendince meratipleri bitirdiğini düşünen

kimse, varlığın içerisinde çürüdü gitti. O, Cenab-ı Hakk'ın sıfatlarında kaldı. O sevgilinin yolunda, sevgiliye daha yürümesi lazımdı. O fena mertebesinden, fena mertebesinden veya herhangi bir sıfatta fena olmaktan yürümesi gerekirdi. Nereye kadar yürüyecek? Cemalullahta fena oluncaya kadar yürüyecek. Cemalullahta fena olduğunda yolu bitmeyecek. Ey kendisini şeyh gören, mürşit gören, kardeşler! Kendinize bir tane sahih bir mürşidi kamil bulun. Fena mertebesine ulaşıp da kendinizi olduk zannetmeyin. O fena mertebesinde çürür gidersiniz. Asıl maksuda ulaşamazsınız. Cemalullah tecelliyatına ulaştığınızda yolun sonu zannedersiniz. Yolun sonuna geldim, ben meratipleri bitirdim zannedersiniz. Bu yanılgıdan ibarettir, bu yanılgıdan ibarettir. Bir derviş kendisini cemalullahta fena etmeye uğraşır. Bu sufi için bir hedeftir, bir mümin için hedeftir ama oraya gelen bir sufinin önüne yeni bir kapı açılır. O kapı zati tecellilerdir, zati tecelliler kapısı açılmadıkça, o kimse gerçek manada meratiflerini bitirmiş bir mürşidi kamil değildir. Çünkü meratiplerini bitirmiş bir mürşidi kamil, pir seviyesinde olur. Pir seviyesinde olmadığı müddetçe, o meratiplerini bitirmemiştir. Şeyhlik yapabilir, mürşitlik yapabilir ama tam manasıyla kemale ermemiştir. Çünkü onda zati tecelliler yoktur. İşte, Hazreti Pir, Allahu alem burada, beyitin başında 'Ey derileri altında yokluğun çürütüp mahvettiği kimseler' derken, diyor ki siz fena mertebesine geldiniz, aynı zamanda kendi makamını kendi meratibini de ortaya koyuyor. Diyor ki siz fena mertebesine geldiniz, fenada kaldınız. Allahu alem kendisine söylüyor. Oysa diyor ben fena mertebesini de geçtim, zati tecellilere ram oldum, zati tecelliler altındayım ve devam ediyor, sevgilinin sesiyle, sevgilinin sesi ile: 'Yokluktan dönün, tekrar var olun.' Yani zati tecelliye ram olup, zati tecelliye mazhar olup yeniden var olun. Yani sen, artık sen, Allah'ın zati tecellisi altındasın, asıl varlık odur. Allahu alem.

'O ses, yani sevgilinin sesi, Allah kulunun boğazından çıksa da esasen ve mutlaka padişahtan gelmektedir.'

Artık o seni yeniden Allah'ın zati tecellisine götüren ses veyahut da seni o yolda götüren, yürüten ses. İster senin şeyhinden gelsin ister senin zakirinden gelsin ister ottan gelsin ister çöpten gelsin ister kuştan gelsin, ister Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem den gelsin ister geçmiş peygamberlerden gelsin, ister pir efendilerden gelsin, o ses kimden gelirse gelsin artık padişahtan gelmektedir. Sen o sesi, o sesi başkasından zannetme. Ezan okundu, doğru mu? Ses müezzinden mi geldi? Ses müezzinden geldi derseniz şirke girersiniz. Ezanın sahibi kim? Allah vahyetti. E ezanı kim okursa okusun, Allah vahyetti. Vahyi duyduysan, vahye tabiysen, seni namaza çağırdı. O zaman ses kimin sesi? Sevgilinin sesi. İmam Malik'ten, Muvatta'sından 'İçinde oturulmayan bir eve girildiği zaman şöyle denmesi müstehaptır:

Esselamu aleyna ve ala ibadillahi salihin.' Türkçesi ne? 'Allah'ın selamı bize ve Allah'ın salih kullarına olsun.' Ses kimin? Sen bunu söyledin, söz senin mi? Söz kimin? Sen söyledin, kim dinledi? Sen söyledin, kim dinledi? Sen dinledin. Ne oldu ki? Sen söyledin, sen dinledin. Vahyi sen aktardı, sen dinledin. Ey Müslümanlar uyanın, ezan okundu. Ne dedi? Hayyalel sela. Ne dedi? Hayyalel fela. 'Haydi namaza' dedi. 'Haydi felaha' dedi.

Çıktı, burada birisi ezan okudu. Kim dinledi, kim okudu? Söz kimin? Allah'ın. Sen söyledin, kim dinledi? Sen dinledin. Sen varsın ya, sen var olduğun için sen söyledin, sen dinledin. Yoksan, çek kendini aradan. Kim söyledi, kim dinledi? Bağırdı ya sabah namazında, ne dedi? 'Esselatu hayrun minennev.' Ne söyledi? Namaz uykudan hayırlıdır. Kim söyledi? Kime söyledi? Sevgilinin sesi, müezzini görürsen şirke düştün. Sevgilinin sesi! Af bin Malik anlatıyor: 'Bir gece Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile birlikte namaz kıldım, namaza durdu ve Bakara suresini okumaya başladı. Bir rahmet ayeti geçince duruyor, Cenab-ı Hak'tan rahmet niyaz ediyordu. Bir azap ayeti geçince yine duruyor, Allahu Teala'nın azabından Merhametine sığınıyordu. Ardından rükuya vardı, kıyamda durduğu kadar rükuda durdu ve orada şu zikri okudu: 'Sübhane zil cebaretü velmelaiketühü velkibriyayı velazametühu' Türkçesi şu: 'Kudreti sonsuz, uçsuz bucaksız mülk ve azamet sahibi Allah'ın şanına yakışmayan her türlü noksandan tenzih ederim.' Ebu Davut ve Nesai'den. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem , vahyi okuyor, vahyi okurken bir de kalbine gelen vahiyle, vahye vahiy ile cevap veriyor. Vahye, vahiyle cevap veriyor. Ebu Hureyre'den: 'Resulullah sallallahu ve sellem , rükudan belini doğrulturken semiallahu limen hamide, Allah kendisine hamd edeni duyar, Allah kendisine hamd edeni duyar.' Namazda söylüyorsunuz, öyle değil mi, peki sonra ne diyorsunuz? 'Rabbena lekel hamd. Ne dedik? Ey Rabbimiz, sana hamdolsun. Peki, biz 'semi Allahu limen hamide' dediğimizde ne dedik? 'Allah kendisine hamd edeni duyar.' Kendimiz söylüyoruz. Allah kendisine hamd edileni duydu. Sonra 'Rabbena lekel hamd' dedik. Ey Rabbimiz, sana hamdolsun dedik. Namazda. Allah kendisine hamd edeni duyar. Kalktık, dedik ki 'Allah'ım sana hamd ediyoruz.' Duyar diyen kimdi? Allah kendisine hamd edildiğini duyar dediğimizde bu sözü kim söyledi? Biz söyledik. Ardından dedik ki: 'Ey Rabbimiz! Sana hamdolsun', hem duyar dedik hem sonra hamd ettik. Sevgilinin sesi değil mi? Ne yaptık? Kendi kendisine biz kendi kendimize mi hamd ettik? Ona hamd ettik, öyle mi? O ne dedi? Allah hamd edenleri duyar dedi. Biz de dedik ki sana hamd ediyoruz. Bu nasıl bir ilişki? Hem biz kendimiz diyoruz Allah'a hamd edileni, hamd edeni duyar, sonra da diyoruz ki sana hamd ediyoruz. Allah Allah? O zaman Allah hamd edileni duyar. Bu Allah'a ait bir söz. Doğru

mu? Kimden çıktığı önemli mi? Cevap verdik: 'Rabbimiz, sana hamdolsun' dedik. Kime cevap verdik? Vahye. Vahiy kimden çıktı? Bizden çıktı, bizim dilimizden çıktı. Ne yapalım, biz dilimizi tutalım mı şimdi, vahyi söylemeyelim mi? Vahiy, vahiy kimin dilinden çıktı? Namaz kılanların hepsinin dilinden çıktı. Ne yapalım, insanın dilinden çıktı diye kabul etmeyelim mi şimdi? Dikkat edin, vahiy insandan çıktı diye kabul etmeyeceğiz mi şimdi?

Ezanı sahabe rüyasında gördü, doğru mu. Geldi Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine ezanı söyledi, değil mi? Allah Resulü de hemen kabul etti değil mi ezanı? Üzerinde şek şüphe etti mi? Etmedi. O sahabenin rüyasının sahihliğinden dolayı o sahabenin rüyasını vahiy olarak görmemiz doğru mu? Şimdi bütün ezanlar okunuyor, o sahabenin rüyasından okunuyor. Ezan, Kur'an'dan mı? Değil. Ezan Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretlerinin kalbine gelmiş olan hani hadisi kutsi dediğimiz vahiyden mi? Değil. Ezan ne? Ezan, bir sahabenin görmüş olduğu rüya. Şimdi az önce okundu, bütün Müslümanlar ezanı dinledi mi? Bir sahabenin rüyasındaki kelimeleri dinlediniz. Bir sahabenin rüyasında kendisine bildirilen kelimeleri dinlediniz. Reddedebildiniz mi? Peygamber reddetmedi sallallahu aleyhi ve sellem , ezan olarak okunuyor. Her ne kadar Bilali Habeşi'den meşhur olsa da, rüyayı gören Bilali Habeşi değil. Peki, ezanın vahyi değil diyebilir miyiz? Diyemeyiz. Geçen haftaki derste sahih rüya peygamberliğin kırk altı cüzünden bir cüzdür dedik mi hadis-i şerifte? Dedik.

İbrahim'e rüyasında vahyetti mi? Evet Yusuf'a rüyasında vahyetti mi? Evet. Meryem'e vahyetti mi? Evet. Musa'nın annesine vahyetti mi? Meleklere vahyetti mi? Göğe, yere vahyetti mi? Arıya vahyetti mi? Kardeş, canım, kardeşim benim! Bakın, ezan okundu. Ezan okununca da normalde ezan da bir sahabenin görmüş olduğu rüya mı? Evet. O zaman sevgilinin sesi ile padişahtan geldi o. O ses kimden gelirse gelsin, padişahtan geldi. Evet, yine ardından rükuya vardı, kıyamda durduğu kadar rükuda da durdu ve orada şu zikri okudu, a, bunu okuduk, evet, en önemlisi. Nerde? Her namazda oturuyoruz. Ne okuyoruz? Ettehiyyatü doğru mu. Peki, Kur'an'da geçiyor mu 'Ettehiyyatü' duası? Yok. Hadis-i kutsilerde var mı? Yok. Ben Türkçesini okuyacağım: 'Sözle ve bedenle yapılan bütün ibadetler, güzel sözler Allah'a mahsustur. Ey peygamber, dikkat edin buraya. 'Ey peygamber, Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi senin üzerine olsun. Her oturuşta bunu okuduk mu? Okuduk. Bizim dilimizden, bizim dilimizden kime gitti selam ve rahmet, bereket? Efendim? Peygambere gitti. Doğru mu? Evet, bakın, devam ediyoruz. Şunu kesin bir dille belirtirim ki, Allah'tan başka ilah yoktur ve yine kesin bir dille belirtirim ki, Muhammed Allah'ın kulu ve Resulüdür. Peki, oturduğumuzda okuduk. Oturunca, okuyunca dedi ki, bir

de ettehiyyatü miktarınca oturmak namazda farz, hanefilere göre namazın içindeki en önemli farzlardan birisi ayakta durmak, rükuya gitmek, secdeye gitmek ve oturmak. Peki, o zaman şimdi, bizim dilimizden, bizim dilimizden, biz diyoruz ki, ey peygamber, Allah'ın selamı, rahmeti, bereketi senin üzerine olsun. Ondan sonra da dönüyoruz kendimize diyoruz ki, şuna iman ettik, kesin bir dille söyledik: Allah'tan başka ilah yok ve yine kesin bir şekilde belirttik: Muhammed onun kulu ve Resulüdür. Kim söyledi, kim dinledi, kime söyledi?

Musa ateşin yanına gelince, Mukaddes yerdeki vadinin sağ tarafından, ağaçtan şöyle nida edildi: 'Ey Musa! Ben alemlerin Rabbi olan Allah'ım', iyi, ses ağaçtan geldi, ses ağaçtan geldi. Ses ağaçtan gelince Musa bu ağacın sesi mi dedi, ne dedi? Bu Rabbimin sesi dedi. Rabbim, onunla konuştu, değil mi? Ağaç ne oldu, hicap, perde oldu. İyi. Muhammed Ümmeti, ettehiyyatüde perde yok. Hiç düşündün mü? Sen direk perdesiz diyorsun ki her namazda, 'Ey peygamber, Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi senin üzerine olsun' ve dönüyorsun, diyorsun ki, Allah'tan başka ilah yoktur, Peygamberi de onun kulu ve elçisidir. Burda perde var mı, arkadaşlar, burda örtü var mı? Namazda, diyorsun ki, Allah, hamd edenleri duyar, sonra aynı anda, diyorsun ki Ya Rabbi, öyle demiyor musun, Rabbimiz sana hamdolsun. Allah kendisine hamd edilenleri duyar, dediğin anda, sen diyorsun, ondan sonra diyorsun ki Rabbim, sana hamdolsun, perde var mı? Rabbin senden sana seslendi, Rabbin senden sana seslendi. Bunu böyle duyarsan, bunu böyle anlarsan, Rabbin, senden, senden, senin dilinden, senin dilinden, sana seslendi. Sen de Allah'a hamd ettin, senin dilinden, sana vahyetti, senin dilinden, sana vahyetti. Sen de dedin ki duyuyor ya sen de ne yaptın, senin dilinden vahiyle Allah hamd edenlerin hamdini duyar dedi ve sonra sen de hamd ettin. Kimin dilinden kime konuştu? Senin dilinden yine sana konuştu. Meryem ayet, 25 26: 'Meryem'e dedi ki: 'Hurma dalını kendine doğru silkele ki üzerine taze hurma dökülsün. Ye, iç, gözün aydın olsun. Meryem'e perdesiz konuştu. Meryem'in kalbine iham etti, perdesiz dedi ki hurma dalını kendine doğru çek, silkele. Kupkuru bir hurma ağacı. Çekti dalını, silkeledi, tazecik hurmalar yedi ve dedi ki ye, iç gözün aydın olsun. Kime dedi? Meryem'e. Perdeden mi konuştu? Hayır, perdesiz konuştu, perdesiz konuştu, direkt onun kalbine ilham etti. Kur'an söylediğim, söylediğim şey Kur'an, başka bir şey değil. Meryem'e vahyeden sana neden vahyetmesin? Musa'nın annesine vahyeden sana neden vahyetmesin?

Sahabeye vahyeden sana neden vahyetmesin? Sen neden sahih rüya görmeyesin veya gördüğün sahih rüyaya neden tereddüt edesin? Neden rüyana tabi olmazsın, vahye karşı gelirsin? Neden dersin boş boş bu işler, rüyayla

olmaz diye? Bu işler rüyayla olmaz dediğinde hem ayeti kerimeyi inkar edersin hem hadisleri inkar edersin, vahyi inkar ediyorsun.

"***Allah ona dedi ki ben dilim sen vücutsun, ben senin hislerin, memnuniyet ve gazabınım, yürü. Benimle duyan benimle gören sensin. Sır sahibi olmak ne demek, bizzat sır sensin. Sen madem ki hayret aleminde lillah sırrına mazhar oldun, ben de senin olurum çünkü kim Allah'ın olursa Allah da onun olur" dedi***

Hazreti Pir. Yürü. Ben dilim, ben senin hislerinim, ben senin memnuniyet ve gazabınım, yürü. Benimle duyan, benimle gören sensin. Benimle gören, benimle duyan sensin. Sen madem ki hayret aleminde lillah sırrına mazhar oldun, Allah kullarını seçer. Sen ona bir adım gelirsen, o sana on adım gelir. Hadisi Kutsi: 'Sen ona on adım gidersen, o sana yüz adım gelir. Sen ona yüz adım gidersen, o sana koşarak gelir.' Rabbim kullarını seçer, dilediğini yaratır. Dilediğini yaratır ve dilediğini de kendine seçer. Dilediğini yaratır ve dilediğini yarattıklarının içinden de kendisine seçer. Hiç kimsenin seçme hakkı yoktur. Allah birini seçecekse, kendine seçmiştir. Senin başka bir şey seçme hakkın yoktur, senin seçilme hakkın da yoktur. Kudret onun, kuvvet onun. Aziz olan o. İstediğini aziz eder, istediğini zelil eder. Aziz ettiğini hiç kimse zelil edemez, zelil ettiğini de hiç kimse aziz edemez. O kendine seçtiyse birisini, ona hidayet verir, ona ilim verir, ona verilmesi gereken ne varsa hepsini de verir. Onu salih amellere aşina eder, onu sufiliğe aşina eder, onu Allah yolunda koşmaya aşina eder, o yolda koşanların yanında seni istihdam eder. O seçmiştir çünkü ve o öyle bir Allah'tır ki ondan başka ilah yoktur, ondan başka yaratıcı yoktur. Onun dışında yaratan, Seçen bir rap olmadığı gibi uluhiyette ululukta da yegane o vardır, ondan daha Ulusu, ondan daha büyüğü yoktur. Bütün kudret ve kuvveti elinde tutan odur, bütün hakimiyeti kendi zatında tutan odur, başında da sonunda da, başlangıç olarak El-Evvel de de, El-Ahirde de hamd onadır, başka bir yere hamd yoktur. 'Elhamdülillaharabbilalemin', hamd alemlerin rabbinedir çünkü seçtiğini aziz edecek olan da odur. Kahrı, cezası, cefası bütün her şeyi elinde tutan da odur. İsterse kahrıyla terbiye eder isterse cemaliyle terbiye eder ister Rahmanı ile terbiye eder ister Rahimi ile terbiye eder. Terbiye eden de odur ve bütün yarattıkları, sonunda ona döner, bütün yarattıkları! Bütün yaratıkları ona döndüğü gibi bütün yarattığı her şey ona muhtaçtır. Her şey ona muhtaçtır, yarattığı her şey onun önünde fakirdir. Gani olan odur, senin üzerinde maddi manevi her ne varsa gerçek sahibi odur, senin hiçbir şeyin yoktur. Sen bir hiçsindir, bunu idrak edebilirsen ne ala sana, bunu idrak edemezsen, Allah muhafaza eylesin. Senin sonun hüsrandır. Şura, 13: 'Allah dilediğini kendine seçer, itaatine yöneleni de kendine eyletir.' Allah dilediğini kendine

seçer. Sen ona itaat edersen, seni kendine yönlendirir. Allah dilediğini seçer, kendisine itaat edenleri de kendisine yönlendirir. Sen ona itaat etmezsen, ona yönelemezsin. Ona yönelemezsin demek, ona ulaşamazsın, ünsiyet peyda edemezsin. Muhakkak ve muhakkak, senin ona yönelmen gerekir, muhakkak ona itaat etmen gerekir. Eğer itaat edersen, senin önüne bir nur koyar, yolunu aydınlatır. Eğer itaat edersen, senin kalbine bir nur verir. Senin gideceğin yönü gösterir sana. Sen onu zikredersen, o seni zikreder. Sen onu zikretmezsen, o seni zikretmez hususi manâda. Sen ona yönelirsen, o seni kendine doğru çeker. Sen ona bir adım gidersen, o sana on adım gelir. Sen ona sırtını dönersen, o da sana sırtını döner. Eğer sen ona yönelirsen, seni Ruhu'l Kudüs'le desteklerim diyor. Ayet ne? Ayet, Bakara 87: 'Seni bir ruhla destekler.' Mücadele, 22: 'İşte Allah bunların kalplerine imanı yerleştirmiş ve onları katından bir ruh ile desteklemiştir.'

Ey Müslüman kardeş! Allah'a yönelirsen, Cenabı Hak kendi katından kalbine, kendi katından! Hiçbir kulun haberi yok bundan, hiçbir peygamberin haberi yok, Cebrail'in haberi yok, Mikail'in haberi yok, meleklerin haberi yok! Bu sırrın sırrı. Allah senin kalbine bir ruh üfleyecek. O ruh, ayrı bir ruh. O ruh sana ayrı bir yol gösterecek. O ruh sana mihmandarlık edecek. O ruh seni Allah'a yaklaştıracak ve yürüyeceksin o yolda. O kutlu yolda yürüyeceksin, o zaman imanın tadını alacaksın, o zaman Allah'ı görüyormuşçasına iman edeceksin. O zaman Allah'a görüyormuşçasına ibadet edeceksin. Ey Müslümanlar! Allah'ı tanıyın, Allah'ı bilin. Allah'ı sevin ve Allah'a itaat ederseniz, o sizin kalbinize bir ruh gönderecek. O ruh, senin söyleyen dilin, duyan kulağın, tutan elin, yürüyen ayağın olacak. Hazreti Pir, bu hadisi kutsiyi söylüyor ama bu hadisi kutsiden önce bu ayeti kerimeleri bilmeniz lazımdı. Seni ruhla ne yapacak? Destekleyecek. Kalbine verecek o ruhu, kalbine ve kalbinden bir ses sana 'yapma' diyecek, sen o sese tabi olacaksın. Seni Cebrail ile destekleyecek. Ruhu'l Kudüs'le desteklerim dedi. Ruhu'l Kudüs kim? Cebrail Aleyhisselam. Ne dedi Cenabı Hak? 'Kul Allah'ı severse Allah da kulunu sever. Allah kulunu severse Cebrail'e nida eder: 'Ey Cebrail, Allah filanca kulunu sevdi. Sen de sev ve gök halkına nida et. Allah Cebraille seni destekledi. Cebrail gök halkına nida etti: 'Ey Gök halkı!', melekler demedi, 'ey gök halkı' çünkü Allah göklere de vahyeder, Allah yerlere de vahyeder, Allah denizlere de vahyeder. Cebrail Nida etti: 'Ey gök halkı!' Cebrail nida ederse bütün varlık selama durur. Çünkü ondan konuşan Allah'tır. Bütün varlık selama durur. Bütün varlık! Cebrail'in üzerinden konuşan Allah'tır çünkü. Cebrail nida eder: 'Ey Gök halkı! Allah filanca kulu sevdi. Siz de sevin.' Bütün gök halkı onu sever. Melekler

mümin kulların kalbine vahyeder. Allah filanı sevdi, siz de sevin diye. Hadis-i Şerif şöyle gidiyor: 'Göktekiler de o kimseyi severler.'

Göktekiler, gök halkı, cinni taifesinden tutun da ismini bildiğiniz bilmediğiniz. Sabaha kadar, sabaha kadar tan yeri ağarıncaya kadar, bir Kadir gecesi böyle bölük bölük geliyorlar. Hiç tanımadığımız, görmediğimiz varlıklar. Beytullah'ta olanı söylüyorum: Nerde İsmail, burda mı? Bizim aşçı İsmail gelmedi mi bu gece? O sene umrede olanlar bizle, elini kaldırsın. Tam akşam namazının vakti idi, değil mi? İsmail geldi, dedi ki: 'Bu gece Kadir gecesi mi?' dedi. Ben de dedim ki, hadi bakalım, dedim Sudeysi, Kadir suresini okursa hatırladın mı o geceyi, Sudeysi Kadir suresini okusun o zaman,' dedim, Kadir gecesi ise dedim. Aynen tabirim bu. Evet, Sudeysi. Bir de Sudeysi'nin okuyup okumayacağını, Sudeysi'nin de olduğunu bilmiyoruz. Sudeysi geldi, ilk sure Fatiha'yı okudu. Ben açık açık konuşayım artık, bizim çuvalın ağzı dikişi mikişi kalmadı bu ara. İçimden dedim: 'Kadir gecesi ise oku, Kadir suresini de delil olsun'. Sudeysi durdu, durdu, durdu. Bir an sonra Kadir suresini patlattı: 'Aha, şuraya düşüvereyim,' dedim içimden. Akşam namazı kılındı. Bunları kendimi methetmek için söylemiyorum, size ölçü olsun diye söylüyorum, size delil olsun diye söylüyorum. Tabiri caizse, ben dünyayı da ahireti de bohçaladım attım kenara. İsterse bir tane derviş kardeş kalmasın, isterse bir dünya, bir dünya dolusu derviş olsun. Tabiri caizse, umurumda değil. Ben kendimde kendi hayatımı bitirdim ben, benim için ölümle yaşamanın bir farkı yok. Bunu böyle şatahat gibi algılamayın. Geçiyor, binlercesi, geçiyor, tavaf edip gidiyorlar. O gün Kadir gecesiymiş, gök halkı da o gün tavaf edermiş, kat kat Beytullah'tan, ta arşı alaya kadar, hepsinin kendi katı var, hepsinin başında padişahı, imamı, hiç unutmuyorum bu enstantaneyi. Bayrakları, sancakları var. Hepsi de Beytullah'a gelip tavaf ediyorlar, bir de başlarındakiler, Allah affetsin, kimisi kendi kendisini tanıtıyor, kimisin de de bir münadi var, o tanıtıyor. Bunlar falanca gök halkından, bunlar filanca gök hakkından, taa sabah namazı okununcaya kadar...Sabah ezanı okundu, sabah namazı kılındı, bitti.

Allah Cebrail'e nida eder, gök halkı da seni sever, senin bir şey yapmana gerek yok. Sana kendilerini tanıyorlar. Şeyhim diyecek olanlar bunları çalıp çırpıp, kendileri bir şey yaşıyormuş gibi anlatmasınlar, hırsızlık olur. Yaşamadığı, görmediği rüyayı anlatmak da malum çok ağır bir şey ve göktekiler seni seyreder, hepsi de seni sever. O zaman farklı bir ayetin sende tecelliyatı olur. Sen de farklı bir tecelliyat olur. O tecelliyat ne? Enfal, 17; 'O kafirleri siz öldürmediniz, fakat Allah öldürdü. Ey Muhammed! Kafirlere attığın zaman aslında sen atmadın fakat Allah attı.' İşte sen zati tecelliye mazhar oldun. Zati tecelliye mazhar olduğunda artık sen atmadın, o attı. Artık söyleyen

dilisin, gören gözüsün, tutan elisin, yürüyen ayağısın, artık senden değil o söz, ondan, artık gördüğün senin değil, onun. Onunla gördün, onunla tuttun, zati tecelliyatın ayeti kerimedeki hali ve kulun üzerinde, o hale gelen kulun üzerinde görünen, görünen hak oldu. Hak sıfatlarıyla kulunda zahir oldu, hak sıfatlarıyla kulunda zahir oldu. Aslında kul orda batın sıfatına geçti. Çünkü kulda bir şey kalmadı. Benimle görürsün dedi, benimle duyarsın, benimle söylersin, benimle tutarsın dediğinde kulun kendisi kalmadı, kul batın oldu; o hak zahir oldu, onun üzerinde ve bütün sıfatlarıyla kulun üzerinde tecelli etti. Sıfatlarıyla! Kul kalmadı ortada. Az önce sıfatın tecelliyatından bahsetmiştik, işte şimdi de zati tecelli bu oldu. İşte bu da o meşhur hadisi kutsinin şerhiydi. Hazreti Pir, onu Allah affetsin, bir beyitle söyledi; hani 'ilim bir noktaysa, cahiller çoğaltırmış', biz de çoğalttık. Neydi hadisi kutsi? Kim benim veli kuluma düşmanlık ederse.' Neden? O çünkü o kul üzerine, veli olan o kulun üzerine tecelli eden zati ve sıfati tecellilerin hepsi de ona ait, kula ait değil; ona düşman oldun, gerçekte kime düşman oldun? Allah'a düşman oldun. Ne dedi? Veli kuluma düşmanlık ederse ben de ona harp ilan ederim. Ben de ona düşman olurum demedi. Ben ona harp ilan ederim dedi yani o gerçekte benimle savaşır dedi. Allah'la savaşanın galip olması mümkün mü? Değil. 'Kulumu bana yaklaştıran şeyler arasında en çok hoşuma giden ona farz kıldıklarım, o nafilelerle bana yaklaşmaya devam eder' ve hadisi kutsinin Türkçe karşılığı şey, benim sevgime erişir diyor, o Türkçe karşılığında, 'O benim sevgime erişir' Türkçe olarak, karşılık olarak onu bulmuşlar. Aslında değil, o aşka ulaşır, Allah aşığı olur o, o aşık olunca da Allah onu sever.

Kul onun sevgisine erişti yani kul Allah'ı sevdi, Allah da onu sevdi. Allah da onu sevdi, bakın, kul Allah'ı sevdi, Allah da onu sevdi. Allah onu sevince hadisi kutsi devam ediyor: 'gören gözü, duyan kulağı, tutan eli, yürüyen ayağı, söyleyen dili olurum, benimle görür, benimle duyar, benimle konuşur, benimle yürür, benimle tutar' devam ediyor hadisi kutsi, 'benden bir şey isteyince ona veririm', açık çek, benden bir şey isteyince ona veririm, 'benden sığınma talep ederse onu himayeme alırım, onu korurum.' Hazreti Pir bu hadisi kutsiyi Allahualem bir beyitte söylemiş. Ne güzel demiş değil mi burdaki beyitlerde, 'Allah ona dedi ki ben dilim sen vücutsun, ben senin hislerin, memnuniyet ve gazabınım, yürü. Benimle duyan benimle gören sensin.' Muhteşem! 'Sır sahibi olmak da ne demek, bizzat sır sensin.' Bizzat sır sensin, yürü kardeş. O Allah'ı sev, ona muhabbet besle, ona tabi ol, ona tabi ol, velilerine düşmanlık etme, muhalefet etme. Zorla senin boynunu büküp derviş ol diyen mi var? Hiç olmazsa dilini tut, kendini tut, bırak. Su akar yolunu bulur. Sen ne yapmaya dilini tutmuyorsun. Allah muhafaza eylesin.

Son safha, artık bu son safhada o mürşidi kamilin üzerinde zati tecelliler, zati tecelliler onun üzerinde tecelli etmeye başlar ve o zati tecellilere tabiri caizse gark olur. Öyle olunca benim tabirim gark olmak ya, Bayındır lafı, zati tecellilere gark olur. Zati tecellilere gark olunca hadisi kutsi tecelli eder: 'Ben insanın sırrıyım, insan da benim sırrımdır'.

Bu akşamlık bu kadar yetsin mi? Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. Biraz böyle gecikiyoruz, içerde bir çay kahve içiyoruz, böyle bir kafamızı dağıtıyoruz ama vakit de geçiyor. Hakkınızı helal edin. Bundan sonra bizim artık böyle, benden çok saat, dakika da beklemeyin. Böyle kendimizi taca atayım bir güzelce. Yaşlı ihtiyar adamız artık. O yüzden bu kadarcık bizim de yaşlılığımıza, ihtiyarlığımıza verin artık olmaz mı? Allah razı olsun. Olmaz diyen varsa söylesin yani hakkını avucuna koyacak kadar gücümüz kuvvetimiz var gene, sonuçta Bayındırlıyız, ölümüz dahi iş yapar Allah'ın izniyle. Tabii ya, bak ölümüz dahi iş yapar dedim, bizim hacı Oktay aklımıza geldi ya. Maşallah, dirisi de iş yapıyor ölüsü de iş yapıyor. Durmuyor, hamd olsun. Ölüsünün de tecelliyatını gördük. O yüzden ölü demeye de artık böyle dilimiz varmıyor. Yani dedim bundan sonra ölü demeyeyim artık ben dedim. Onun sevdiği bir tabir var, Nuriye diyordu. Nuri'nin işte babası da vefat ettiydi, malum. E tabii bizim Hacı Oktay'ın da babası vefat ettiydi. İşte Hacı Oktay'ın babası vefat edince işte Türkan teyzeye diyormuş, Türkan teyze üçü, yedisi...Yok burnu düştü, yok gözü aktı, yok helva dağıtalım, yok köfte verelim ortalığa...Oktay da diyor ki Nuri'ye, oğlum senin baban öldü diyor. Ne üçü, ne beşi, ne yedisi, hiçbir şey görmedik diyor, ondan sonra, o da Nuri de gülüyor tabi garibim, ne yapsın Oktay'la nereye uğraşacak! Bugüne kadar hiç kimse uğraşamadı Oktay'la Allah'ın izniyle. Neyse, muhabbet bu. Şimdi ardından ben bunu sürdüreceğim, ona göre! Üçü, beşi, yedisi, dokuzu, on üçü, on beşi, on yedisi, yirmi biri, kırkı, sekseni, yüz yirmisi, seneyi devriyesi...Yapacak bir şey yok artık. Herkes ona göre gardını alsın. Sözüm nereye gidiyor herkes biliyor, siz böyle bakıyorsunuz ama bu sözün gittiği bir yer var. O yüzden o kendini biliyor. Şimdi diyor ki kendi kendine tamam üçünü, beşini, yedisini, kırkını takip edeceğiz artık diyordur. Yapacak bir şey yok. Allah bizi affetsin. Hakkınızı helal edin. El-Fatiha maassalavat. Amin...

11 MAYIS 2024
TASAVVUF VAKFI BURSA
MERKEZ

https://www.youtube.com/live/OtLvDAvBspo?si=4Qm_cegoan5J7s7F